வெளியீடு—30—1—1970]
Issued—30—1—1970]

3221
17 APR 1970
1021

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை, 1969 மார்ச் 10

Monday, 10th March 1969

தொகுதி XVIII—எண் 1

Volume XVIII—No. 1

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1970

தமிழ் நாடு அரசு
1970

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9
Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை, 50 காசுகள்]
Price, 50 Paise]

V211,31 N69
N69.18-1 ஜ2
123207

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்.

1 வினாக்கள்—விடைகள் 1–2

2 ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் 21
களக்காடு கிராமத்தில் கைதான சாகுபடியாளர்களை விடுதலை செய்து சாகுபடி செய்ய பாதுகாப்பு அளித்தல்.

3 கவன ஈர்ப்பு 21–24
வானொலிச் செய்தி ஒலிபரப்பில் இந்திக்கு முதலிடம் அளித்ததற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் நிலை.

4 நடைமுறைக் கேள்விகள் 22
(அ) அனைத்திந்திய வானொலி பற்றி மாநில சட்டப் பேரவையில் கருத்துத் தெரிவித்தல். 25
(ஆ) வெட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு உரிய மதிப்பளித்து அமைச்சர்கள் விடையளித்தல்.

5 1969–70ம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.
(அ) கோரிக்கை எண் 22—கதர் .. .. ..
(ஆ) கோரிக்கை எண் 23—கதர் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.
(இ) கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள். } 24–89

6 பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 89
இணைப்புகள் .. 90–122

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ் நாடு ஆளுநர் :

சர்தார் உஜ்ஜல் சிங்.

1. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (முதல் அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுத் துறை, பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், காவல்துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, சட்ட மன்றம், செய்தி—விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம்.

2. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (நிதி அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— நிதி, திட்டம் வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், வணிக வரிகள், வெளி நாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

3. மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி (உணவு-வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—உணவு, வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி, கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளம், காடுகள், சிங்கோனு.

4. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (பொதுச் சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், அரிசன நலம், எழுதுபொருள்—அச்சுத் துறை, அரசாங்க அச்சகம், சுற்றுலா, அனாதை இல்லங்கள், இரவலர்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள்.

5. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (கல்வி-தொழில் அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—தொழில்கள், ஆலைத் துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு—உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்—பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், தொழில் நுட்ப கல்வி உள்பட கல்வி, ஆட்சிமொழி, சட்டம், நீதிமன்றங்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :—பொதுப் பணிகள், சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டம் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள் (Waqfs)

7. மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், பூதான, கிராமதான இயக்கங்கள், கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம், முன்னாள் போர்வீரர்கள், சேரணி.

8. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (தொழிலாளர் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— தொழிலாளர், பத்திரப் பதிவு, பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், துறை முகங்கள், சிறைச்சாலைகள், எடைகள்—அளவைகள் குறித்த சட்டம், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, சரக்குகளின் விலைகள், வழங்கல் குறித்த சட்டம்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :— கூட்டுறவு, போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்கு வரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

10. மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா (அறநிலைய அமைச்சர்) : கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:— அறக்கட்டளைகள், வீட்டு வசதி, இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

11. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்): கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்:— மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) சீட்டுகள் குறித்த சட்டம்.

1021.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU

SARDAR UJJAL SINGH.

1. THIRU M. KARUNANIDHI, Chief Minister in charge of Public, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors, Police, Elections, Prohibition, Legislature, Information and Publicity and Cinematograph Act.

2. THIRU K. A. MATHIALAGAN, Minister in charge of Finance, Planning, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments, Commercial Taxes, Indian Overseas, Refugees and Evacuees.

3. THIRU A. GOVINDASWAMI, Minister in charge of Food, Agriculture, Food Production, Animal Husbandry, Fisheries, Forest and Chinchona.

4. DR. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, Minister in charge of Public Health, Medicine, Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Tourism, Orphanages, Beggars, Approved Schools and Vigilance Services.

5. THIRU S. MADHAVAN, Minister in charge of Industries Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and S[illegible] Control, Employment and Training, Companies, Education inc[illegible] Technical Education, Official Language, Law and Courts.

6. THIRU S. J. SADIQ PASHA, Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Project Works, Highways and Waqfs.

7. THIRU M. MUTHUSWAMY, Minister in charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project, Ex-Servicemen and Prosperity Brigade.

8. THIRU P. U. SHANMUGHAM, Minister in charge of Labour, Registration, Passports, Ports, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Newsprint Control and Prices and Supplies of Goods Act.

9. THIRU SI. PA. ADITANAR, Minister in charge of Co-operation, Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

10. THIRU K. V. SUBBIAH, Minister in charge of Religious Endowments, Housing and Accommodation Control.

11. THIRU O. P. RAMAN, Minister in charge of Electricity, Legislation on Money-Lending (Rural Indebtedness) and Legislation on Chits.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்

மாண்புமிகு புலவர் கா. கோவிந்தன்

பேரவைத் துணைத் தலைவர்

மாண்புமிகு திரு. சி. ஆர். எட்மண்ட்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி
திரு. பி. எஸ். மணியம்
திரு. சு. துரைசாமி
திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்
திரு. சா. மெய்யப்பன்
திரு. தோ. மு. நல்லசாமி

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எல்.பி.

உதவிச் செயலாளர்கள்

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. ஜி. இராகவன்.
திரு. சி. கு. ராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்
திரு. ஆர். மாணிக்கம், பி.எஸ்.சி., பி.எல்

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (ஆங்கில அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
1	அப்துல் கபூர் சாகிப், எம்.	இராணிப்பேட்டை.
2	ஆதித்தனார், சி.பா. (அமைச்சர்)	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
3	அக்னிராஜு, எஸ்.	திருப்பரங்குன்றம்.
4	அழகமுத்து, து. ப. (அரசாங்க தலைமை ஆளுங்கட்சி இணைப்பாளர்).	உப்பிலியாபுரம்.
5	அழகர்சாமி, சோ.	கோயில்பட்டி.
6	அழகுத்தேவர், எஸ்.	சிவகாசி.
7	அலங்காரம், மு.	கடலாடி (செ. வ.).
8	ஆனந்தன், மு.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.).
9	ஆண்டி என்ற குருசாமி, கு.	ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் (செ.வ.).
10	அண்ணாமலை, சி. வி. எம்.	கடம்பத்தூர்.
11	அண்ணாமலை, வி.டி.	பெரணமல்லூர்.
12	அரங்கநாதன், ஆர். என்.	சோளிங்கபுரம்.
13	அரங்கண்ணல், இராம.	மயிலாப்பூர் (சென்னை மாநகரம்).
14	அரசு, அ. பொ.	திருவொற்றியூர்.
15	ஆறுமுகம், அ.	எடப்பாடி.
16	ஆறுமுகம், எஸ்.	வீரபாண்டி.
17	ஆலடி அருணா, வி.	ஆலங்குளம்.
18	ஆசைத்தம்பி, ஏ.வி.பி.	எழும்பூர் (சென்னை மாநகரம்).
19	ஆதிமூலம், டி.எஸ்.	சேரன்மகாதேவி.
20	பாலன், எம்.சி.	நாகர்கோவில்.
21	பாலகிருஷ்ணன், ஏ.கோ.	வானூர் (செ.வ.).
22	பலராமன், இல.	கணியம்பாடி.
23	பாலசுப்பிரமணியன், எ.	திண்டுக்கல்.
24	பெள்ளி கௌடர், ஜெ.	கூனூர்.
25	பாரதி மோகன், கோ.	குத்தாலம்.
26	பூபதி, எம்.	கோயம்புத்தூர்-கிழக்கு.
27	பூவராகன், கோ.	விருத்தாசலம்.
28	போஜன், கே.	உதகமண்டலம்.
29	சீமைச்சாமி, கரு.	மானாமதுரை.
30	சிதம்பரநாத நாடார், எ.	கொளச்சல்.
31	சின்னராஜி, சி. கே.	திருப்பத்தூர்.
32	சின்னச்சாமி, மு.	ஈரோடு.
33	சின்னசாமி, வி.	ஏர்க்காடு (ஆ.வா.).
34	சித்தன், என். எஸ்.வி.	திருமங்கலம்.
35	தனுஷ்கோடி, பி.எஸ்.	திருவாரூர் (செ.வ.).
36	தருமலிங்கம், ந.	திருத்துறைப்பூண்டி.
37	துரைராஜ், எ.ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.)

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
38	துரைபாண்டியன், என்.	நாங்குனேரி.
39	துரைராஜ், பி.	சங்கரன்கோவில் (செ.வ.).
40	துரைசாமி, சு.	திருப்பூர்.
41	துரையரசன், ஆ.	அறந்தாங்கி.
42	எட்மண்ட் ஜி. ஆர். (பேரவைத் துணைத்தலைவர்)	திருச்செந்தூர்.
43	இளம்வழுதி, இரெ.	கடலூர்.
44	எல்லப்பன், பி. எஸ்.	அச்சரப்பாக்கம் (செ. வ.).
45	கணேசன், எல்.	ஒரத்தநாடு.
46	கணேசன், எஸ்.	செம்பனார்கோவில்.
47	ஜார்ஜ், வ.	பத்மநாபபுரம்.
48	ஞானசம்பந்தன், கொ. ஜி.	நாகப்பட்டினம்.
49	கோமதிசங்கர தீட்சிதர், க.	அம்பாசமுத்திரம்.
50	கோபால், எம்.	குன்றத்தூர் (செ. வ.).
51	கோவிந்தன், கே. ஆர்.	தாரமங்கலம்.
52	கோவிந்தன், புலவர் கா. (பேரவைத் தலைவர்).	செய்யாறு.
53	கோவிந்தராசன், ம. சொ.	மதுரை சென்ட்ரல்.
54	கோவிந்தராசன், சி.	நெல்லிக்குப்பம்.
55	கோவிந்தராஜன், வி. எஸ்.	புரசவாக்கம் (சென்னை மாநகரம்).
56	கோவிந்தராசுலு, சே.	கோயம்புத்தூர்—மேற்கு.
57	கோவிந்தராசன், ஆ.	புவனகிரி.
58	கோவிந்தசாமி, எ. (அமைச்சர்)	முகையூர்.
59	ஹபிபுல்லா பேக், டாக்டர்	ஹார்பர் (சென்னை மாநகரம்).
60	ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).
61	இளஞ்செழியன்: வி. சா.	விராலிமலை
62	இராசரத்தினம், டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
63	ஜேம்ஸ், ஜே.	திருவட்டார்.
64	ஜானகியம்மாள், திருமதி கே. பி.	மதுரை-கிழக்கு.
65	ஜயராஜ், பி.	நன்னிலம் (செ. வ.).
66	ஜயராமன், கி.	சேலம்-1.
67	ஜெயராமன், பி.	போளூம்பட்டு (செ. வ.)
68	கலியமூர்த்தி என்ற மூர்த்தி, ஆ. கு.	ஜெயங்கொண்டம் (செ.வ.).
69	கனகசபை, பா.	சிதம்பரம்.
70	கந்தசாமி கவுண்டர், செ.	அரவக்குறிச்சி.
71	கந்தசாமி, எம்.	குளித்தலை.
72	கந்தசாமி படையாச்சி, மு.	உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
73	கண்ணன், எம். ஆர்.	பேசின் பிரிட்ஜ் (சென்னை மாநகரம்).
74	கண்ணப்பன், எம்.	மேட்டுக்கடவு.
75	கரியமாணிக்கம் அம்பலம், கரு. ராம.	திருவாடானை.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
76	கருணாநிதி, மு. (முதல் அமைச்சர்)	சைதாப்பேட்டை (சென்னை மாநகரம்).
77	கருப்பையா, ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ. வ.).
78	கருப்பையா, ஆர்.	அரியலூர்.
79	கருத்திருமன், பி. ஜி. (எதிர்க் கட்சித் தலைவர்).	சத்தியமங்கலம்.
80	காசிராமன், நா.	கும்பகோணம்.
81	கதிரவன், க. மு.	தென்காசி.
82	கேசவலு, தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
83	கிட்டப்பா, என்.	மாயூரம்.
84	கொளத்தூர் கோதண்டம்	மதுராந்தகம்.
85	கோதண்டராமன், வி. கே.	குடியாத்தம்.
86	கோதண்டராமையா, கே. எஸ்.	உத்தனப்பள்ளி.
87	கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு.	பழனி (செ.வ.).
88	கிருஷ்ணமூர்த்தி, சி.	கொடவாசல்.
89	கிருஷ்ணமூர்த்தி, மு.	பேராவூரணி.
90	கிருஷ்ணன், அ.	மங்களூர் (செ.வ..)
91	கிருஷ்ணன், ஈ. ஆர்.	சேலம்-2.
92	கிருட்டிணன், நா.	காஞ்சீபுரம்.
93	கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர், ரா.	அவினாசி.
94	குமாரசாமி, கே. என்.	பல்லடம்.
95	குப்பம்மாள், திருமதி சு.	போளூர்.
96	மாதவன், செ. (அமைச்சர்)	திருப்பத்தூர்.
97	மகாதேவன், ப.	கன்யாகுமரி.
98	மலைச்சாமி, பெ.	மேலூர்.
99	மலைக்கண்ணன், வீ.	இளையாங்குடி.
100	மணி, கே.பி.எஸ்.	சீர்காழி (செ.வ.).
101	மணி, எம். எஸ்.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
102	மணி, வி. எஸ். எஸ்.	ஆத்தூர்.
103	மாணிக்கவாசகம், இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
104	மணியன், பி.எஸ்.	சோழவந்தான்.
105	மாரிமுத்து, அ.	ஈரோடுதுறை.
106	மாரிமுத்து, ஏ.ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
107	மாரிமுத்து, மூ.	தலைவாசல் (செ.வ.)
108	மார்டின், டி.	சாத்தான்குளம்.
109	மருதாசலம், என்.	பேரூர் (செ.வ.).
110	மதியழகன், கே. ஏ. (அமைச்சர்)	ஆயிரம்விளக்கு (சென்னை மாநகரம்).
111	மெய்யப்பன், சா.	காரைக்குடி.
112	மேத்தா, எம்.	பெரியகுளம்.
113	மூக்கையா தேவர், பி.கே.	உசிலம்பட்டி.
114	முனுசாமி கௌண்டர், பி.எம்.	கிருஷ்ணகிரி.
115	முனுசாமி, ரா.ரா.	மேல்மலையனூர்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
11 (	முனியாண்டி, ஏ.	நிலக்கோட்டை (செ.வ.).
117	முனு. ஆதி	திருப்போரூர்.
118	முருகையன், புலவர் க.	திருவையாறு.
119	முருகேசன், க.	பாலக்கோடு.
120	முருகையன், எஸ்.	கலசபாக்கம்.
121	செஞ்சி முனுசாமி, வெ.	செஞ்சி.
122	முத்தையா, கே. கே.	கடலூர்.
123	முத்தையா. மு.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.)
124	முத்துலிங்கம், எஸ்.	வந்தவாசி (செ.வ.)
125	முத்துசாமி, பா. க.சி.	பெண்ணகரம்.
126	முத்துசாமி, மா. (அமைச்சர்)	நாமக்கல்.
127	முத்துச்செல்வன், பு.செ.	முசிரி.
128	நாச்சிமுத்து, நா.	ஒட்டன்சத்திரம்.
129	நாகலிங்கம், பா.	பொன்னேரி (செ.வ.)
130	நாகசுந்தரம், ஆர்.	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
131	நல்லசிவன், க. ர.	மொடக்குறிச்சி.
132	நல்லசாமி, தோ. மு.	கரூர்.
133	நஞ்சன், சி.	கூடலூர் (செ.வ.).
134	நரசிம்மன், ஏ. சி.	ஆரணி.
135	நாராயணன், இரா.	வரகூர்.
136	நடராசன், மு. க. து.	லால்குடி.
137	நடராஜன், ஜி.	காட்பாடி.
138	நடராசன், ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
139	நெடுஞ்செழியன், இரா.	திருவல்லிக்கேணி (சென்னை மாநகரம்)
140	பச்சையப்பன், எஸ். பி.	சங்கராபுரம்.
141	பழனி, சி.	ஓமலூர் (செ.வ.).
142	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம் (செ.வ)
143	பழனிவேல் ராஜன்	தேனி.
144	பன்னீர்செல்வம், எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.)
145	பரமசிவன் பி. என்.	பொங்களூர்.
146	பரமசிவம், எஸ்.	ஆண்டிப்பட்டி.
147	பரிசுத்த நாடார், ஏ. ஒய். எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
148	பட்டாபி நாயுடு, எ.	காவேரிப்பட்டணம்.
149	பீர் முஹம்மது, ஹாஜி. ம. மு.	மேலப்பாளையம்.
150	பெரியசாமி, பெ.	ராசிபுரம்.
151	பெருமாள், ஏ. ஆர்.	கரியாப்பட்டி
152	பொன்னம்பலம், புலவர் பொ.	திருமயம்.
153	பொன்னப்ப நாடார். ஆர்.	விளவங்கோடு.
154	பொன்னுமலை, தி.	பனமரத்துப்பட்டி.
155	ராஜா, ஏ. எம்.	பவானி.
156	ராசகோபால், க. மு.	உத்திரமேரூர்.
157	ராசமன்னார், எஸ். ஏ.	வாணியம்பாடி.

தொடர் எண். (1)	உறுப்பினர் பெயர் (2)	தொகுதி. (3)
158	இராசாங்கம், மா.	கம்பம்.
159	ராஜாங்கம், என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
160	ராஜுவேலு, டி. எ.	திருச்செங்கோடு.
161	ராமச்சந்திர துரை, ரா	கந்தர்வக்கோட்டை.
162	இராமச்சந்திரன், க. ந.	ஆண்டிமடம்.
163	ராமச்சந்திரன், எம். ஜி.	பரங்கிமலை.
164	இராமச்சந்திரன், எஸ்.	பண்ருட்டி.
165	ராமலிங்கம், எஸ்.	ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.)
166	இராமமூர்த்தி, க.	திண்டிவனம்.
167	இராமன், மு.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
168	ராமன், ஓ. பி. (அமைச்சர்).	மேலூர்-தெற்கு (செ.வ.)
169	இராமராசன், வ.க.	பவானிசாகர் (செ.வ.)
170	இராமசாமி, இ.	வால்பாறை (செ.வ.)
171	ராமசாமி கவுண்டர், கே.எம்.	கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
172	ராமசாமி, எஸ்.ஜே.	அரக்கோணம்.
173	இராசு, ஜே.எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
174	இரத்தினசபாபதி, மு.	விளாத்திகுளம்.
175	ரெத்தினதேவர், ரா.	முதுகுளத்தூர்.
176	சாதிக் பாட்சா, எஸ்.ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
177	சகாதேவக் கவுண்டர், கே.	தண்டராமபட்டு.
178	சாமிநாதன், கே. என்.	வெள்ளக்கோயில்.
179	சங்கரய்யா, என்.	மதுரை—மேற்கு.
180	சந்தானம், பி.எஸ்.	செங்கம் (செ.வ.)
181	சாரதி, மா.பா.	வேலூர்.
182	சத்தியவாணிமுத்து, டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.) (சென்னை மாநகரம்)
183	சீனிவாசன், பெ.	விருதுநகர்.
184	செல்லக் கவுண்டர், அ.	சேந்தமங்கலம் (ஆ.வர)
185	சேனாபதி, அ	காங்கேயம்.
186	சேதுராமன், சி.	சிவகங்கை.
187	சண்முகம், எம்	விழுப்புரம்.
188	சண்முகசுந்தரம், அ. ப.	பொள்ளாச்சி.
189	சிறைமீட்டான், தொ.க	பாபநாசம் (செ.வ.).
190	சிவஞானம், ம. பொ.	தியாகராயநகர் (சென்னை மாநகரம்.)
191	சிவபெருமாள், க.ந.	ஆத்தூர்.
192	சிவசாமி, மு.ச.	தூத்துக்குடி.
193	சிவசுப்பிரமணியன், எஸ்.	காட்டுமன்னார் கோயில் (செ.வ.)
194	சோமசுந்தரம், ந.	வாணியம்பாடி (செ.வ.)
195	சௌந்தரபாண்டியன், நா.	நாதாபுரம்.
196	சௌந்தரபாண்டியன், பெ.	ராஜபுரம்.
197	சௌந்தரராஜ மூப்பனார், இரா.	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.)
198	சுந்தர பாரதி, செட்டி எஸ்.	அருப்புக்கோட்டை.

தொடர் எண். (1)	உறுப்பினர் பெயர். (2)	தொகுதி. (3)
199	சீனிவாசன், சு.	போடிநாயக்கனூர்.
200	சுவாரெஸ், திருமதி எ.	நியமன உறுப்பினர்.
201	சுப்பராஜு, எ.அ.	இராஜபாளையம்.
202	சுப்பையா, ஆ.கு.	கோட்டூர் (செ.வ.)
203	சுப்பையா, கே. வி. (அமைச்சர்)	ஆலங்குடி.
204	சுப்பையா முதலியார், எ.ஆர்.	கடையநல்லூர்.
205	சுப்பிரமணியம், அ.வெ.	திருநெல்வேலி.
206	சுப்பிரமணிய கவுண்டர், எம்.	தர்மபுரி.
207	சுப்பிரமணியம், இ.எம்	திருக்கோவிலூர்.
208	சுரேந்திரன், சா.	மேட்டூர்.
209	சுவாமிநாத உடையார், த.வெ.	மன்னார்குடி.
210	சுவாமிநாதன், வை.	திருவெறும்பூர்.
211	தம்பி நாயக்கர், பா.	வடமதுரை.
212	தங்கப்பன், டி.	இராமநாதபுரம்.
213	தவமணி தேவர், வி.	சேடப்பட்டி.
214	தீர்த்தகிரி, ந.	ஹரூர் (செ.வ.)
215	தீர்த்தகிரி கவுண்டர், தி.	ஊத்தங்கரை.
216	திம்மராய கவுண்டர், தி. சி.	நாட்ராம்பள்ளி.
217	திப்பையா, டி.டி.எஸ்.	மேட்டுப்பாளையம்.
218	வடிவேலு, எஸ்.கே.	தொட்டியம்.
219	வரதராஜன், என்.	வேடசந்தூர்.
220	வேதாசலம், மு.	வண்ணாரப்பேட்டை (சென்னை மாநகரம்
221	வீரமணி, செ.	சங்கரி (செ.வ.)
222	வீராசாமி, ந.	ஆர்க்காடு.
223	வேலப்பன், சி. வே.	கபிலமலை.
224	வெள்ளதுரை, எ	வாசுதேவநல்லூர்.
225	வேலுசாமி, பி.	சிங்காநல்லூர்.
226	வெங்கடாசல தேவர், பெ.	வேதாரண்யம்.
227	வெங்கடசாமி, பி.	ஹோசூர்.
228	வேழவேந்தன், கா.	கும்மிடிப்பூண்டி.
229	விஜய ரகுநாத தொண்டமான, ஆர்.	புதுக்கோட்டை.
230	விஜயராஜ், தா.	திருவண்ணாமலை.
231	விநயகம், கே.	திருத்தணி.
232	விசுவநாதன், செ. கோ.	செங்கற்பட்டு.
233	வில்லியம், எம்.	இள்ளியூர்.
234	வெற்றிடம்	பெருந்துறை
235	வெற்றிடம்	சாத்தூர்

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண். (1)	பெயர். (2)	
2	திரு. ப.உ. சண்முகம்	அமைச்சர்
3	திரு. எஸ். கோவிந்த சாமிநாதன்	தலைமை வழக்கறிஞர்

தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1969 மார்ச் 10.

சென்னை செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 246 முதல் 258 வரை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

புத்தாம்பூர் குளம்

*259 வினா.—**திரு. பெ. சௌந்திரபாண்டியன்** : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கரூர் வட்டம் புத்தாம்பூர் குளத்தைப் புதுப்பித்துத் தர வேண்டும் என்று அப்பகுதி மக்களிடமிருந்து கோரிக்கை ஏதேனும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : (அ) இல்லை. ஆயினும், புத்தாம்பூர் கிராமத்தின் அருகே ஒரு காட்டாற்றின் குறுக்கே குளம் ஒன்றை வெட்டலாம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

(இ) பாசனத் தகவல்கள் பெறப்பட்டன. ரூபாய் 68,500 செலவு மதிப்பீட்டில் வேலைத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்து அனுப்பினர். இதனை அரசாங்கம் பரிசீலித்தது. செலவிற்குப் பொருத்தமாக இது ஆதாயம் கிட்டாது. எனவே அரசாங்கம் இவ்வேலைத் திட்டத்தைத் தள்ளி வைத்தது.

காவிரியாற்றின் கரைகளைப் பலப்படுத்தல்.

*260 வினா—**திரு. வை. சுவாமிநாதன்** : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து தஞ்சாவூர் வரை காவேரி ஆற்றின் இரு கரைகளையும் பலப்படுத்தி சீர்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : திருச்சி முதல் தஞ்சாவூர் வரை காவிரி ஆற்றின் இரு கரைகளும் பலப்படுத்தப்பட்டு ஆற்றில் செல்லும் தண்ணீரைத் தாங்கும் வகையில் உறுதியாக உள்ளதால் அவற்றைத் தற்போது வலுப்படுத்தும் செயல்முறை எதுவும் இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: சென்ற ஆண்டில், கரைபோது வலுவாக இருந்தபோதிலும் வெள்ளம் ஏற்பட்ட காலத்தில் கல்லணையில் உடைப்பு ஏற்பட்டது. அதனால் இனிமேல் வெள்ளம் வராமல் தடுப்பதற்கு அந்தக் கரைகளை பலப்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படும் என்று அரசாங்கம் கருதினால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கே. விநாயகம் : போன ஆண்டு 1968-வது ஆண்டு கிராண்ட் அணைக்கட்டில் உடைப்பு ஏற்பட்டு மூன்று நாட்கள் ஆகியும், வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட சேதத்தினால் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டு. உடனடியாக மெஷினரி இல்லாத காரணத்தினால், மண் அல்லது செமண்டு மூட்டைகளைக் கொண்டு வர முடியாமல் ரிப்பேர் செய்யாமலே போய்விட்ட அனுபவம் இருப்பதாலும், எவ்வளவு செலவானாலும் அந்தக் கரைகளை பலப்படுத்தி அதன் மீது செடிகளை வளர்த்து எப்போதுமே பிரீச்சஸ் ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கத்திடம் என்ன திட்டம் இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே கேட்ட கேள்விதான். அது கிராண்ட் அணைக்கட்டைப் பற்றியது. இக்கேள்வி காவிரியாற்றின் கரைகளைச் சீர்படுத்துவது பற்றியது. அணை என்ற உடன் கிராண்ட் அணைக்கட்டிற்குப் போய்விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கேள்வி மூலக் கேள்வியோடு தொடர்பு உடையதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாயூரம் நகரத்திலே காவிரி ஆறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. மாயூரம் நகரப் பகுதியிலுள்ள காவிரியின் கரைகளை சேதப்படுத்துகின்ற அளவிற்கு அங்குள்ள மண்ணை வெட்டிக்கொண்டு செல்வதை தடுக்க வேண்டுமென்று பொதுப்பணித்துறையிடம் கடந்த 1½ ஆண்டுகளாக முறையிட்டும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. எனவே அப்படிச் சேதம் ஆகாமல் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது பற்றி பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கலாம்.

காவிரியாற்றின் குறுக்கே திருச்சிராப்பள்ளி அருகிலுள்ள பழைய பாலம்.

*261 வினா—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :—

திருச்சிராப்பள்ளியையும் சீரங்கத்தையும் இணைக்கும் பழைய காவேரி பாலத்தை அகலப்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : திருவரங்கத்தையும் திருச்சிராப்பள்ளியையும் இணைக்கும் பழைய காவிரி பாலத்தை அகலப் படுத்தும் செயற் குறிப்பு எதுவும் தற்போது இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி-ஸ்ரீரங்கம் பாதை ஒற்றைப் பாதையாக இருப்பதால் பஸ்போக்குவரத்திற்கு நேரம் அதிகம் ஆகிறது. டிராபிக் போக்கு வரத்திற்கு சௌகரியப்படாமல் இருக்கிறது. திருச்சி செல்கிற பிரயாணிகளுக்கும் மற்ற நீண்ட தூரம் செல்கிற பிரயாணிகளுக்கும் வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு இந்தப் பாதையை அகலப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மறு பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : இந்தப் பாதையை அகலப்படுத்தினால் எவ்வளவு செலவாகும் என்ற மதிப்பீட்டுத் தொகையைக் கூறுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது பற்றிய குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லையென்று சொன்னால், வேறு எந்த விளக்கத்தை எதிர்பார்க்க முடியும் என்ற சந்தேகம் வருகிறது. இது ஒன் வே டிராபிக்காக இருக்கிறது. போக்கு வரத்தை ஒரு பகுதி நிறுத்திவிட்டு ஒரு பகுதியைப் போகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் ஆகிறது. இந்த அனுபவம் அமைச்சருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா ? அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அதற்காக ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்வதற்கு ஏன் முன்வரவில்லை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : என்னைவிட கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எக்ஸ்பீரியன்ஸ் அதிகம் ஏற்பட்டிருக்கும். இது பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து நிதி நிலைமை இடம் தருமானால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

அந்தியூர்-கொள்ளேகால் சாலை.

* 262—வினா : திரு. ஏ. எம். இராஜா: மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

பர்கூர், தட்டகாவி ஆகியவற்றின் வழியாக அந்தியூரிலிருந்து கொள்ளேகால் செல்லும் சாலையை மேம்படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பவானி-செல்லம்பாளையம் சாலையின் 12/0 மைல் முதல் 19/2 மைல் வரை அமைந்துள்ள அந்தியூர் செல்லம்பாளையம் சாலைப் பகுதி தார் போடப்பட்டு ஏற்கனவே மேம்படுத்தப் பட்டுள்ளது. செல்லம்பாளையத்திலிருந்து கொள்ளேகாலம் வரையுள்ள சாலையின் எஞ்சிய பகுதியை அதே போன்று மேம்படுத்தும் பணியை நிறைவேற்றுவதற்கான செயற் குறிப்புகளை அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

வேலூர் மத்திய சிறை முன்னாள் கண்காணிப்பாளர்.

*263 வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் மத்திய சிறை சூப்பிரெண்டெண்டாக இருந்த ஒருவர் பல பொருள்களைத் தவறான முறையில் விற்பனை செய்தார் என்பதற்காக 1966-வது ஆண்டில் மாநில சிறை அதிகாரியின் மூலமாகவும், 1967-வது ஆண்டில் விஜிலென்ஸ் பார்ட்டியார் மூலமாகவும் விசாரணை நடைபெற்றது உண்மையா ?

(இ) அப்படியானால் அதன் விவரமென்ன ?

(உ) அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் காலம் கடத்தி வருவதற்கான காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்

(இ) இது நடுவர் மன்றத்தின் விசாரணையில் இருப்பதால் விவரங்களை வெளியிடுவதற்கில்லை.

(உ) கண்காணிப்பு—லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்குனர் அலுவலகத்திலிருந்து லஞ்ச ஒழிப்பு ஆணையர் மூலம் வந்த விரிவான அறிக்கை மீது அரசாங்கம் உடனடியாக, தேவையான நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இன்று இவ்வழக்கு விசாரணை செய்யப்படுவதற்காக, சென்னையிலுள்ள ஒழுங்கு நடவடிக்கை நடுவர் மன்றத்துக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரி மீது விசாரணை நடந்து வருகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், விவரம் சொல்வதற்கில்லை என்று சொன்னாலும்கூட இது சம்பந்தமாக பல பேர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்களா ? அப்படி மாற்றிவிட்டதற்குப் பிறகும் விசாரணை [illegible] சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் மற்றவர்களை

அனுபி சாதகமான முறையிலே செய்ய பல சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டுவருகின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, உடனடியாக விசாரணை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, விசாரணை சரியான முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்பதற்க்காக சில அதிகாரிகள் மாற்றப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். இதனால் விரைவில் விசாரணை முடிவடையும் என்று நம்புகிறோம். விசாரணையை சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும் என்று நாம் அவர்களை நிர்பந்திப்பதற்கு இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விசாரணையை அங்கே பணிபுரியக் கூடிய ஊழியர்களிடத்தில் மட்டிலுமே செய்யப்படுகிறதா? இது சம்பந்தமாக பொதுமக்களிடத்திலேயும் விசாரணை நடத்தும் ஏற்பாடு அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, விசாரணை விவரங்களை வெளியிடுவதற்கில்லையென்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன்.

திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு.

*264 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் கோடைக்காலங்களில் குடி தண்ணீர் பற்றாக் குறையை சமாளிக்க அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மேல்நிலை நீர்த்தொட்டி ஒன்று கட்டப்பட்டு பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது; கிணறு ஆழப்படுத்தப் பட்டது; புதிய மேல் நிலை நீர்த்தொட்டியிலிருந்து பல கட்டிடப் பகுதிகளுக்குக் குழாய்கள் போடப்பட்டு நீர் எடுத்துச் சென்று வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவை காரணமாக 1967 இடைப்பகுதி முதல் திருச்சிராப்பள்ளி மத்தியச் சிறைச்சாலையில் குடிதண்ணீர் வசதி கணிசமான அளவு சீர்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மத்திய சிறையில் 1967-க்கு முன்னால், கைதிகள் எல்லாம் வாரத்திற்கு ஒரு முறை குளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருந்து வந்தது. தற்போதுள்ள புதிய சர்க்கார் அந்த நிலைமையை மாற்றி யமைத்திருக்கிறதா? மேலும், குடிதண்ணீர் திருச்சி நகராட்சியிலிருந்து வேன்களின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்டது. தற்போது அந்த நிலைமையை புதிய சர்க்கார் மாற்றியமைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மேல்நிலை நீர்த்தொட்டி அமைக்கப்பட்ட பிறகு, குடிதண்ணீர் நிலைமை சீராகியிருக்கிறது.

திரு. எம் எஸ். மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற காரணத்தால், திருச்சிராப்பள்ளி நகராட்சியிலிருந்து வேன் ஒன்றுக்கு எட்டு ரூபாய் விதம் செலவு செய்து தண்ணீர் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பணத்தைக் கொண்டாவது அங்குள்ள கிணற்றை ஆழப்படுத்தி, குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இது பற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சேகரித்துத் தரப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகளுக்குச் சோறு, தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் திருப்பும் சாப்பிட முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. காவேரிக் கரைமீது இருக்கும் மத்திய சிறையில் வருஷா வருஷம் தண்ணீர் கிடைக்காமல் நிலைமை மோசமாகயிருக்கிறதே, அங்கே உடனடியாக தண்ணீர் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும், இல்லாவிட்டால் அந்த சிறையை தண்ணீர் வசதியுள்ள வேறு இடத்திற்கு மாற்றும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மேல்நிலை நீர்த்தொட்டி கட்டப்பட்டு பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதும், தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு போய்விட்டது என்று நான் முதலிலேயே சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண். 265, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளிவைக்கப்படுகிறது.

State Civil List.

*246 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR }
THIRU N. S. V. CHITHAN } Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government has permanently suspended the publication of the State Civil List and the reasons therefor; and

(b) when was the last list published?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) இல்லை. நாட்டின் நெருக்கடி நிலையை முன்னிட்டு [illegible] அதனால் எழுதுபொருள்களைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த [illegible] காரணத்தினாலும் நெருக்கடி காலத்தில் தமிழ் நாட்டு அதிகாரிகள் [illegible] வெளியிடுவதை அரசாங்கம் தாற்காலிகமாக நிறுத்தியது.

(ஆ) கடைசியாக, 1962, ஜனவரி 1-ந் தேதி முடிய உள்ள கால அளவுக்குப் பட்டியல் வெளியிடப்பட்டது.

திரு க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டு மாநில அதிகாரிகள் புதிது புதிதாக மாறிவருகிறார்கள். இதன் அதிகாரிகள் பட்டியல் இதுவரை வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதன் காரணமாக அவர்களை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, மாநில அதிகாரிகள் பட்டியலை தயாரித்து வழங்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, தேசத்தின் நெருக்கடிநிலை காரணமாகவும், சிக்கனத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டியதன் காரணமாகவும் 1962-ல் தமிழ்நாட்டு அதிகாரிகள் பட்டியலை தயாரிக்க வேண்டியதில்லையென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. பின்பு 1965-ல் அந்தப் பட்டியலை வெளியிடுவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, சில இடையூறுகளின் காரணமாக 1967 வரையில் தாமதங்கள் ஏற்பட்டன. இப்பொழுது அது அச்சடிக்கப்படும் நிலையில் இருக்கிறது.

திரு. கே. விநாயகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1962-ல் தேசத்திலே நெருக்கடி நிலை இருந்தது வாஸ்தவம்தான். அந்தக் காரணத்தையொட்டி அப்பொழுது பிரசுரம் செய்யவில்லை. இப்பொழுது நெருக்கடி நிலை இல்லை. நெருக்கடி நிலை எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒரு சிவில் லிஸ்ட் தயாரிப்பதால் அதிகாரிகளுக்கே தங்கள் நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும். இதனால் ஒன்றும் சிக்கனத்தை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. அதிகாரிகளின் நன்மைகளை உத்தேசித்தும், அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமையை தெளிவாக்குவதற்கும் இந்தப் பட்டியலை பிரசுரம் செய்வதற்கு இன்றைய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, சிக்கனம் ஏற்படும் என்று கருதியது அன்றைய அரசு. மாநில அதிகாரிகள் பட்டியல் வெளிவரும் என்று கூறுவது இன்றைய அரசு.

Police pickets in Examination Centre.

*247 *Q.*—THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether police pickets were posted at Examination Centres in 1968 ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர் தேர்வு எழுதும்போது, அங்கு போலீஸ்காரர்களை நிறுத்த வேண் அவசியம் என்ன ? போலீஸ் காவல் அங்கே தேவைப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே அப்பொழு நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்பின் காரணமாக அப்போது அது தேவைப்பட்டது. தொடர்ந்து அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படும் என்று அல்ல; அந்த நிலை தேர்வுகள் எழுதப்படும் என்ற நிலைமையும் இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, the very fact that police pickets are being posted at the examination centres clearly indicates the miserable degree to which our educational standards have gone down. This has been due to the neglect of the qualitative side of Education. Keeping this in view, will the Hon. Minister be pleased to state, whether he will be pleased to constitute a committee consisting of educationists and members of this House to study the problem and devise ways and means to avoid police bandobust arrangements ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது அதற்கான எந்தக் குழுக்களையும் அமைப்பதற்கான யோசனை இல்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-ல் நடந்த பரீட்சையின்போது போலீஸ் காவல் போடப்பட்டதாகச் சொல்லப் படுகிறதே, எந்த இடத்தில், எவ்வளவு போலீசை போட்டார்கள் ? அப்படி போடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்ன ஏற்பட்டது? ஒருசில மாணவர்கள் பரிட்சைக்கு வந்தால், அவர்களை மற்ற மாணவர்கள் தடுப்பார்கள் என்று பயந்துகொண்டுதானே காவல் போட்டார்கள் ? எத்தனை மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதினார்கள் ? எத்தனை மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே கேள்வியில் எத்தனை துணைக் கேள்விகள் ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கோவை, சேலம், செங்கற்பட்டு ஆகிய இடங்களில் இந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட்டது. பரிட்சை எழுத முன்வந்த மாணவர்களை மற்ற மாணவர்கள் தடுப்பார்கள் என்று பயந்துகொண்டுதானே காவல் போட்டீர்கள் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போதிருந்த அமளியான சூழ்நிலையில் தேர்வுகளை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக அந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது.

திரு எம் எஸ். மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதுகிற நேரத்தில் ஏதாவது அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படும் என்று கருதி அரசாங்கத்தினால் முன்னெச்சரிக்கையாக பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையின் காரியதரிசி இதுபற்றி போலீஸ் ஐ. ஜி. அவர்களுக்கு எழுதி, முன்னெச்சரிக்கையாகத்தான் பாதுகாப்பு அளித்தார்கள்.

உமையாள்புரம் அருகே படகு விபத்து

* 248 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்,
டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே,
திரு. கே. விநாயகம்,
திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்,
திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : } மாண்புமிகு

முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம் உமையாள்புரம் அருகே 10—7—1968-ல் ஏற்பட்ட படகு விபத்தில் எத்தனை பேர் மாண்டனர் ?

(இ) இது போன்ற விபத்துக்களைத் தவிர்க்க அரசு எடுத்துக்கொண் டுள்ள முன்னேற்பாடுகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், முசிறி வட்டம், ஸ்ரீராமசமுத்திரம் அருகில் 1968 ஜூலை 10-ம் நாள் நடந்த படகு விபத்தில் 23 பேர் மாண்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இனிமேல் இத்தகைய விபத்துக்களைத் தவிர்ப்பதற்காகச் சில முன்னேற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். அவை அரசாங் கத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளன.

திரு. கே. விநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் படகு விபத்திலே பலர் இறந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. படகிலே இத்தனை பேர்தான் ஏறலாம், இதற்குமேலே அந்தப் படகு பளு தாங்காது, என்று விதிமுறைகள் இருக்கும்போது, அந்த இடத்தில் அதிகாரிகள் இல்லையா ? அந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள் ? அவர்கள் ஏன் அதிகமான நபர்களை ஏற்றிவிட்டார்கள் ? அப்படி அதிகமான நபர்களை ஏற்றிவிட்டதன் பயனாகத்தான் இந்த விபத்து ஏற்பட்டது என்று சொல்லப் படுகிறதே, அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்த இடத்தில் அதிகாரிகள் இல்லை. அப்படகில் 20 பேர்கள் மாத்திரம்தான் ஏறிச் செல்லலாம். விபத்து நடந்த நேரத்தில் 21 ஆண்களும், 52 பெண்களும் அந்தப் படகில் ஏறியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையின் முடிவானது :—

1. பரிசல் பழமையாக இருந்ததாலும், அதில் அநேக துவாரங்கள் இருந்ததாலும், அளவிற்கு மீறிய பிரயாணிகள் அதில் ஏறியிருந்ததாலும் இந்த விபத்து ஏற்பட்டது.

2. பரிசல் ஓட்டுவதற்கான குத்தகை எடுத்துள்ள குத்தகைக்காரர் திரு. மலையாள ராஜா தொட்டியம் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்குக் குத்த கைப் பத்திரம் எதுவும் எழுதிக் கொடுக்காத காரணத்தால் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் அலுவலர்கள் இந்தப் பரிசலின் நிலையை ஆராய்வதற்கும் அதன் குறைபாடுகளைக் கண்டறிவதற்கும், குத்தகைப் பத்திரத்தில் கண் டுள்ள விதிபாடுகள்படி குத்தகைக்காரரை வற்புறுத்துவதற்கும் முடியாமல் போய்விட்டது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டதா ? எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப் பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த விவரங்கள் மாவட்ட ஆட்சியாளரிடம் இருக்கும். தற்போது கைவசம் இல்லை.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : பல நதிகளைக் கடந்து செல்வதற்கு இம்மாதிரி யான படகுகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் பல பழமை யானவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தப் படகுகளை மாற்றி, இம்மாதிரி விபத்து வராமல் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வருங்காலத்தில் இதுபோன்ற விபத்துக்கள் ஏற்படாவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ளுவதற்கு கீழ்க்கண்ட யோசனைகளை அரசாங்கத்திற்கு விசாரணைக் குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறது :—

(1) ஒவ்வொரு துறையிலும் எத்தனை பேர் ஒரு பரிசலில் ஏற வேண்டும், தலைக்கு எவ்வளவு கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் என்கின்ற விவரங்கள் அடங்கிய விளம்பரப் பலகைகள் வைக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் அச்சிடப்பட்ட—கமிஷனரின் முத்திரையுடன் கூடிய—டிக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டு, எத்தனை டிக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டன என்பதற்கான கணக்கையும் பேணி வரவேண்டும்.

(2) பரிசல்களையும், பரிசல் துறைகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரோ அல்லது அவரது அலுவலரோ அடிக்கடி பரிசோதனை செய்ய வேண்டும்.

(3) அப்படி சோதனை செய்யப்பட்டதைப்பற்றி மாதம் ஒரு முறை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அறிக்கை அனுப்பவேண்டும்.

(4) தாசில்தாரோ அல்லது காவல்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரியோ (இன்ஸ்பெக்டர் அளவில்) திடீர் சோதனைகள் செய்யவேண்டும்.

(5) பரிசல்களுக்கும், பரிசல் ஓட்டுபவர்களுக்கும் உரிமம் வழங்கும் முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அந்த விபத்திலே மாண்டவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு வேண்டும் என்ற கோரிக்கை அரசுக்கு வந்தால், நஷ்ட ஈடு கொடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வந்தால் அதுபற்றி அரசு யோசிக்கும்.

திரு எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பரிசல் துறையில் அந்தப் பரிசல் கடைசி ட்ரிப்பாகச் செல்ல இருந்ததா ? அடுத்த ட்ரிப் இல்லாததால், அதிலே ஏறவேண்டிய எண்ணிக்கைக்கு அதிகமாக, ஏராளமான பொதுமக்கள் ஏறிய காரணத்தால்தான் அது நடுவழியில் கவிழ்ந்துவிட்டது என்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதனால்தான் அது அவர்களுக்குக் கடைசி ட்ரிப்பாகவே ஆகிவிட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, குத்தகைதாரர் பஞ்சாயத்துக்குக் குத்தகைப் பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்காததால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று கூறினார்கள். அப்படியானால், குத்தகைதாரரிடம், குத்தகைப் பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளாததும் பஞ்சாயத்தினுடைய தவறுதானே ? பஞ்சாயத்தின்மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றியும் அரசு யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுதுதான் அந்த அறிக்கை வந்துள்ளது. அதையொட்டி இனிமேல் அந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : இதுமாதிரி அடிக்கடி படகு விபத்து ஏற்படுவதால், அந்த இடத்தில் படகு விபத்து ஏற்படாதவாறு அங்கே உடனடியாக ஒரு பாலம் கட்ட அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கூடுமான வரையில் இத்தகைய நிலைமைகளைத் தவிர்க்க இயன்ற அளவு பாலங்கள் கட்டப்பட்டுக்கொண்டு தான் வருகின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : குத்தகைதாரர்கள் மூலமாகப் படகுகளை ஓட்டுவதால் விபத்து ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தங்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் குத்தகைதாரர்கள் இவர்களுடைய பாதுகாப்பைப் பற்றி எண்ணுவது இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை அனுசரித்து, இப்படிப்பட்ட துறைகளில் குத்தகைக்கு விடுகின்ற முறையை அரசாங்கம் நீக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முன்பே குறிப்பிட்டேன். விசாரணைக் குழு அதுபற்றிய சில சிபாரிசுகளை அரசுக்குத் தந்திருக்கிறது. அந்த சிபாரிசுகளையொட்டி அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : இனிமேல் படகுகள் பழுதடையாமல் இருக்கின்றனவா என்று சோதனை செய்ய அதிகாரிகள் உள்ளனரா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதிகாரிகளையெல்லாம் நியமிக்கப் படவேண்டும், இருக்கின்ற அதிகாரிகளை எச்சரித்துக்கொண்டு, மிகுந்த எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் விசாரணைக் குழு அறிவித்திருக்கிறது.

திரு. கே. விநாயகம் : பெரும்பாலும் அதிகமான மக்கள் இந்தப் படகுகளில் ஏறிச்செல்வது திருவிழாக் காலங்களில்தான். திருவிழாக் காலங்களில் மக்கள் ஒரு சமயத்திலேயே இரண்டு கரைக்குப் போக வேண்டும் என்ற ஆவலில் [illegible] ஏற்படக்கூடிய விபத்தைக்கூட கவனிக்காமல் [illegible] ஆகவே, திருவிழாக்காலங்களில் [illegible] விழாவிற்கு வருகிற ஏராளமான மக்களை [illegible] செய்திருப்பதைப் போல், இந்தப் படகுகளைப் [illegible] பட்டா கொடுக்க [illegible] ? அப்படி ஏற்படுத்தினால் விபத்து வராது என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறதா ? அதைப்பற்றி அரசு [illegible] முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குத்தகைதாரர்கள் அப்படிக் கேட்பார்களானால், அதிகமான படகுகளை விடுவதற்கு அரசு எந்த மறுப்பும் தெரிவிக்காது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : இந்த விபத்துகளைத் தடுப்பதற்காக விசாரணைக் குழு தெரிவித்த சிபாரிசுகளைப் பரிசீலனை செய்வதோடு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களே இந்தப் பரிசல்களை நடத்தலாம் என்பதற்கான உத்தரவை அரசாங்கம் வழங்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பஞ்சாயத்து யூனியன்கள்தான் குத்தகைதாரர்கள் மூலம் இவற்றை நடத்துகின்றன.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசல் துறையைக் குத்தகைக்கு எடுக்கிறவர்கள் எத்தனை பரிசல்கள் வேண்டுமானாலும் அந்தத் துறையிலிருந்து விடலாம் என்று இருக்கிறதே, அது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகளெல்லாம் ஒப்பந்தப் பத்திரத்தில் குறிக்கப்படவேண்டிய விஷயங்கள்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நாட்டுப் படகுகள் அடிக்கடி விபத்துக்குள்ளாகின்றன. எனவே, அவைகளை மாற்றி, நவீன ப்ளாஸ்டிக் படகுகள் விட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கங்குள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அல்லது குத்தகைக்காரர்கள் நிதி நிலையைப் பொறுத்த விஷயம் அது.

[1969 மார்ச் 10

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், குத்தகைக்கு எடுக்கும்போது, சாதா ரண காலங்களில் விடுவதற்கு இத்தனை பரிசல்கள் தேவையாக இருக்கும், விசேஷ, திருவிழாக் காலங்களில் அதிகமான பரிசல்கள் வைத்துக்கொண்டு தான் குத்தகைக்கு எடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கட்டளை இடப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த யோசனையையும் பரிசீலிக்கலாம்.

Officials of doubtful integrity

*249 *Q.*—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the Government is contemplating the preparation of a list of officials of doubtful integrity in the service ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினா எழவில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, அரசுப் பணியில் உள்ளவர்களில் ஒழுக்க ஐயப்பாட்டுள்ளவர் பட்டியலை மத்திய அரசு தயாரிப்பது போல், இந்த அரசும் விஜிலன்ஸ் கமிஷன் மூல மாகத் தயாரிப்பதற்கு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது அப்படிப்பட்டதொரு முடிவு இல்லை என்று மூலக் கேள்விக்கு விடையளிக்கும்போதே குறிப் பிட்டேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : பொதுவாக, ரிடையர்மெண்ட் ஸ்டேஜில் உள்ள அரசாங்க அலுவலர்கள், தங்களுடைய பதவிக்காலம் முடியப் போகிறது, இருக்கிறபோதே சுரண்டிக் கொள்வது லாபம் என்று, ஐயப்படும் முறையில் பெரும்பாலானவர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களை விசேஷமான முறையில் இந்த அரசு கண்காணித்து வருமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியிலே குற்றச்சாட்டு இருக்கக் கூடாது. விதிகள் தெரிந்தவரே இப்படிக் கேட்கலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஓய்வுபெற இருக்கிறவர்கள் மாத்தி ரமல்ல, உத்தியோகத்திற்கு வந்த ஆரம்பத்திலே கூட தவறு செய்தாலும் அவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்கள்தான். ஆனால், இந்தக் கேள்வி, ஏன் அந்தப் பட்டியல் வெளியிடப்படவில்லை என்பதைப் பற்றியதாகும். அந்தப் பட்டியலை வெளியிடாமலிருப்பதற்குச் சில கார ணங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பட்டியலில் அதிகாரிகளுடைய பெயர்கள் சேர்க்கப்பட்டுவிடுமானால் சந்தேகத்திற்கு உரியவர்கள் என்று சேர்க்கப்பட்டுவிடுமானால், அவர்கள் எப்படியாவது அறிந்துகொண்டு அந்தக் குற்றங்களிலிருந்து தங்களை மீட்டுக்கொள்வதற்கான வழிவகைகளைக் காணத் தொடங்குவார்கள். சேர்க்கப்படாதவர்கள், தங்கள் பெயர்கள்தான் சேர்க் கப்படவில்லையே என்ற காரணத்தால், தைரியமாகக் குற்றங்களைச் செய்ய ஆரம்பிப்பார்கள். இந்தக் காரணங்களால் அந்தப் பட்டியல் வெளியிடப்படவில்லை.

THIRU T. MARTIN : The cost of living has gone up but the salaries of Government servants are not adequate to the cost of iving. Hence easily they are driven to the temptation of bribery. In the circumstances... ... ...

1969 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிகாரிகள் குற்றம் செய்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறீர்கள். அப்படிக் கேள்வி போடக் கூடாது.

THIRU T. MARTIN : I will modify the question. In view of the pathetic condition of the Government servants, they are easily prone to the temptation of bribery. Hence, in the circumstances, may I request the Hon. Minister to state whether the Government will come forward to abolish the 'DECOY' system which is adopted now in detecting cases of bribery ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதிலே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஊதியம் இவைகளை வைத்து இந்தத் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை இந்த அரசு ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், அதிகத் தரம் வாய்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகிறவர்கள் கூட இப்படிப்பட்ட தரங்கெட்ட காரியங்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய நிர்வாக அமைப்பில், பல இலாக்காக்கள் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், பேப்பர்கள் தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல பேர் இம்மாதிரி ஒழுக்கக்கேடான காரியங்களை தூண்டுகிற முறையில் செயல் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 'ஒழுக்க ஐயப்பாடு உள்ளவர்கள் " என்று வெளியிடப்படக்கூடிய ஒரு நிலை இருந்தால் அவர்கள் இன்னும் சிறிது ஜாக்கிரதையாகவும் பொறுப்புடனும் நடந்துகொள்ள முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஏற்கனவே சொன்னேன். அப்படி ஐயப்பாடு உள்ளவர்களை அரசாங்கம் பார்வையிலே வைத்திருக்கும். அதற்கான துறையொன்று இருக்கிறது. அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் துறை. அது பார்வையில் வைத்திருக்கும். பட்டியல் வைத்திருந் தால் அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்குத்தான் பயன்படும். ஆகவே, அந்த முறை வேண்டாம் என்று சொன்னேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : ஒழுக்கமின்மை என்பது லஞ்சம் ஒன்றுதானு அல்லது பஞ்சமா பாதகங்களும் சேர்ந்ததா ? முற் பகல் 9–30

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : லஞ்சம், வஞ்சம் எல்லாம் ஒன்றுதான்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : அநேகமாக லஞ்சத்திற்குக் காரணமாக இருப்பது எந்தப் பேப்பர்களானாலும் எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமானாலும் வைத்திருக்கலாம், கேள்வி கேட்பதற்கு இல்லை என்கிற நிலைதான். அப்படியின்றி இத்தனை நாட்களுக்கு மேல் யாரிடம் எந்தப் பேப்பர் இருந்தாலும் உடனே அவர்பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு வழி வகுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தமாதிரி நடவடிக்கை எடுப்பது மட்டும் அல்ல. அந்தப் பேப்பரைத் தள்ளுவதற்கு முயற்சி எடுப்பதும் பெரிய குற்றமாகும்.

திரு. கே. விநாயகம் : இப்படி உத்தியோகஸ்தர்களை சந்தேகிப்பது நமக்கே இழுக்கல்லவா ? ஒருவர் நேர்மையாக இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். குற்றம் செய்தால் குற்றம் செய்கிறவர் என்ற லிஸ்டில் சேர்க்கலாம். அப்படியின்றி சந்தேக நிலையில் இருப்பவர் என்பதாக ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே—

Democle's sword hanging in the air.

என்பதாக, அதுபோன்று வைப்பது தவருன பாதையில் போகும்படி
செய்யாதா ? இந்த முறையை அறவே கைவிட அரசு யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த முறையே இல்லை என்கிற
போது எப்படிக் கைவிடுவது ?

திரு. நா. வீராசாமி : அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிருர்கள் என்று
சொல்லுகிருர்கள். பொதுவாக லஞ்சம் கொடுக்கக்கூடிய காரணத்திஞல்
தான் வாங்குகிருர்கள். வாங்குகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற
தண்டனையைப்போல கொடுக்கிறவர்களுக்கும் தண்டனை கொடுக்க அரசு
முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : வாங்குகிறவர்கள், கொடுக்கிறவர்கள்
இரண்டு பேர்களுமே லஞ்சக் குற்றத்திற்கு ஆளாக்கப்படுபவர்கள் தான்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: இந்த லஞ்சக் குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்க
ஒரு இலாக்கா வைத்திருக்கிருர்கள். இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தில்
எங்கே, யார் குற்றம் செய்கிருர்கள் என்பதை எப்படி அவர்களால்
கண்டு பிடிக்க முடியும் ? அதஞல் தான் குற்றம் அதிகரிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போதிருக்கிற இலாக்காக்கள்
கூடுமான வரையில் லஞ்சக் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்து வருகின்றன.
இன்னும் விரிந்த அளவில் கண்டுபிடிக்க அரசு வழிவகைகளை ஆராய்ந்து
கொண்டிருக்கிறது. எந்தத் துறையில், எந்தப் பகுதியில் இந்தக்
குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து நல்ல முறையில்
நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள இந்த இலாக்காவை எந்த அளவுக்கு
விஸ்தரிக்கலாம் என்பது யோசனையில் இருக்கிறது.

திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி : லஞ்சம் வாங்கிய குற்றத்திற்கு
தண்டனையாக அந்த அதிகாரி வேலையில் இருந்து நீக்கப்படுகிருர்.
அப்போதே அவர் எந்த அளவுக்கு லஞ்சம் வாங்கியிருப்பார் என்பதை
யும் அசெஸ் செய்து அவருடைய சொத்தில் இருந்து அந்தத் தொகையை
வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போதே அந்த நிலை இருக்கிறது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : லஞ்சம் வாங்குபவர் தண்டிக்கப்படுவது
போல, கொடுப்பவரும் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்
ஞர். ஆனல் இதுவரை நாம் ஒருவரிடம் பணம் கொடுத்து கொடுக்கச்
சொல்லித்தானே வாங்குபவரைப் பிடித்து வருகிறோம். எங்கே கொடுப்
பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த இலாக்கா ஒருவரிடம்
கொடுத்து கொடுக்கச் சொல்வது அல்ல. கொடுப்பவர்கள்—என்னை
கொடுக்கச் சொல்லி கேட்கிருர். நான் கொடுக்கப்போகிறேன்"
என்று துப்பு கொடுத்துச் செய்கிருர்களே தவிர வேறு இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : லஞ்சம் வாங்குபவர்களுக்கு
ஒரு வருடம் தண்டனை என்ருல் கொடுப்பவர்களுக்கு அதைப்போல
இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு தண்டனை கொடுக்க அரசு சட்டம்
கொண்டுவருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : லஞ்சம் வாங்கியவர், கொடுத்த
வர் என்கிற நிலையில் தண்டனை பிரித்தே கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. எம். எஸ். மணி: லஞ்சம் கொடுப்பவர்களுக்கு, வாங்கியவர்களுக்குத்
தண்டனை அளிக்கப்படுவது போல தண்டனை அளிக்கப்படுவதாகச் சொன்
ஞர்கள். வாங்கிக் கொடுக்கிற—இண்டர்மீடியரீஸ்—இவர்களுக்கும்
தண்டனை கொடுக்கப்படுமா ? சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள்—வழக்கு அறிஞர்
கள் பீஸ் என்ற முறையில் வாங்கிக்கொண்டு சிபார்சு செய்தாலும் . .

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I object to the statement of the
hon. Member. The lawyer is permitted to take prescribed fees and
then argue his case. It is not considered as bribery. It is con-
sidered as "fees". I request you, Sir, to please pull up the hon.
Member.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் என்ன சொல்
கிருர் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்
என்று சொல்வது சரியல்ல. வழக்கு அறிஞர் வாங்குவது—ஆதரைஸ்டு
பீஸ் ஆகும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : சிபார்சு செய்வதற்காக வாங்குவதும் தவறு
தானே. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

அரசிதழ் பதிவு பெருத அலுவலர்கள் மாநாடு

* 250 வினு.— **திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் :** மாண்புமிகு
முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) N.G.G.O. க்களின் 44-வது மாநாட்டில் எடுத்த முடிவு
கள் சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டதா ?

(இ) ஆமெனில் அதன் விவரம் என்ன ?

(உ) அவற்றின் மீது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ)அரசிதழ் பதிவு பெருத அலுவ
லர்கள் சங்கம் கூட்டிய 44-வது மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட சில தீர்
மானங்கள் அண்மையில் அரசாங்கத்துக்கு கிடைத்தன.

(இ) and (உ) சம்பந்தப்பட்ட துறைகள் அத்தீர்மானங்கள் குறித்து
ஏற்புடைய நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சில அதிகாரிகள் பெண் ஊழியர்கள்
மீது தவருன முறையில் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதாக........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது போன்ற குற்றச்சாட்டுகளைச்
சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைப்
பற்றியது இந்தக் கேள்வி.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: அதைத் தான் சொல்கிறேன். இர
கசிய குறிப்பேடுகளில் பெண் ஊழியர்களைப் பற்றி தவருன முறையில்
நடந்துகொண்டார்கள் என்று எழுதப்பட்டதன் காரணத்திஞல் அவர்
களது குடும்பங்களிலே தகராறுகளே ஏற்பட்டிருப்பது தெரியுமா ? ஆகவே
1966-ல் தூத்துக்குடி திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகா
நாட்டிலேயே இரகசியக் குறிப்பேடுகள் ஒழிக்கப்படும் என்று தீர்மானம்
போட்டிருக்கிருர்களே, அந்த அடிப்படையில் உடனடியாக அதை ஒழிக்க
அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உடனடியாக ஒழித்துக்கட்டுவதாக
இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த இரகசியக் குறிப்பேடுகளைப்
பொறுத்த வரையில் உடனடியாக அரசாங்கம் ஒழிப்பதற்குத் தயாராய்
இல்லை என்ருலும், மீண்டும் ஒரு முறை பரிசீலனை செய்யத் தயாரா ?
மேலும் என்.ஜி. ஓ க்களுடைய மகாநாட்டில் போடப்பட்ட தீர்மானங்களை
முன்பும் முதல் அமைச்சருக்கு அனுப்பி யிருக்கிருர்கள். இப்போதும்
அனுப்பியிருக்கிருர்கள். அவர்களது முக்கியமான கோரிக்கைக்கு இணங்க
இரண்டாவது பே கமிஷன் நியமிக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதல் கேள்வியில் சொன்னபடி இரகசியக் குறிப்பேடுகள் பற்றி மீண்டும் ஒரு முறை பரிசீலிப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை.

இரண்டாவது பே கமிஷன் நியமிப்பது பற்றி—ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். இப்போதே நாம் நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு ஊழியர் விகிதங்களில் அலவன்ஸ் போன்றவைகள் கொடுக்கிறோம். இதுபற்றியும் ஐந்தாவது நிதி கமிஷன் அறிவிப்புக்குப் பிறகுதான் இரண்டாவது பே கமிஷன் நியமிப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

THIRU T. MARTIN : May I know whether there is any proposal to pay higher house rent allowance and fixed medical allowance to the officers of the State Government by this Government ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இவை எல்லாம் அந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களில் ஒன்றிரண்டு ஆகும். அவைகளை அரசு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : என்.ஜி.ஒக்களுடைய இரகசியக் குறிப்பேடுகள் பற்றி பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், கடந்த ஆண்டு என்.ஜி.ஒ. மகாநாட்டில் தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் அந்த முறை ஒழிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது பாலிசி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். அமைச்சரவையின் அனுமதியுடன் தலைமைச் செயலாளர் அவ்வாறு அறிவித்தாரா ? இல்லை என்றால் அப்படி அறிவிப்புச் செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதை அவர்கள் விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, கெஜடெட், நான். கெஜடெட் என்று இரண்டு பிரிவுகளாகப் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே அவர்கள் அதிகாரம் செய்வதற்காக வைக்கப்பட்ட முறை அந்த முறை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி இரண்டு விதமாக வைத்திருப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு என்ன லாபம் ? இரண்டும் ஒரே மாதிரியாக இருந்து அவரவர் பணிகளை அவரவர் செய்யக் கூடிய அளவில் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்திக்கொண்டு கெஜடெட், நான்-கெஜடெட் என்கிற இரு பிரிவுகளை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட யோசனையில் எதுவும் அரசாங்கம் ஈடுபடுவதாக இல்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : இந்த கான்பிடன்ஷியல் பைல் சிஸ்டம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அமலில் இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மேலதிகாரிகள் ஒரு ஆப்பர்சூனிடி கொடுத்து, "இந்தத் தவறு செய்திருக்கிறீர்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம்" என்று சொல்லி அதற்குப் பிறகு பார்த்து எழுத வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவு போடுமா ? சீப் செகரடெரி, திரு சி. எ. ராமகிருஷ்ணன் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷனிலே தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொன்னார், அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவில்லை என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சீப் செகரட்டரி சொன்னது பற்றி விசாரித்து அறிய வேண்டுமென்று அப்போதே சொன்னேன். இந்த இரகசியக் குறிப்பு எழுதுவதற்கு முன்பு முன்னெச்சரிக்கையாகச் சொல்லப்படுமா என்று கேட்டார்கள். அப்படிச் சொல்லப்படுமானால் திடீர்

மாற்றங்கள் என்ன ஏற்படும் என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். எழுதப்பட்ட பிறகு அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கான உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு விநாயகம் அவர்களுக்காக ஒன்று சொல்கிறேன். நம்முடைய தீர்ப்பிலே Members should put short questions to enable the Minister to remember all the points contained in them and answer them என்று இருக்கிறது. எனவே, கேள்விகளைச் சுருக்கமாகப் போட வேண்டும்.

திரு. கே. விநாயகம் : என்னை ஆங்கிலத்திலே போடச் சொல்லுங்கள். ஷார்ட் ஆகப் போடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆங்கிலத்திலே போடுங்கள், போட வேண்டாமென்று நான் ரூலிங் கொடுக்கவில்லையே. என்ன, என்ன கேட்க வேண்டுமென்பதைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால் தான் முதலமைச்சர் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. கே. விநாயகம் : அவர்கள் என்னைவிட கெட்டிக்காரர்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் வந்த பிறகு இரண்டாவது பே கமிஷன் வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது வருடக் கணக்கில் ஆகும். டெய்லி அலவன்ஸைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு நாளைக்குப் பழைய காலத்தில இருந்த நிலையிலேயே ஒரு ரூபாய், ஒன்றே கால் ரூபாய் என்ற அளவுக்குத்தான இன்னும் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு வேளைச் சாப்பாட்டுக்கே 2 ரூபாய் 3 ரூபாய ஆகிவிடுகிறது. இப்படி ஒன்றேகால் ரூபாய் என்று குறைவாக வழங்குவதால்தான் லஞ்ச ஊழல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக டெய்லி அலவன்ஸையாவது உயர்த்தக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிதிக் குழு பற்றிச் சொல்லும் பொழுது பல ஆண்டு காலம் ஆகும் என்று சொன்னார்கள், அப்படியொன்றும் இல்லை, அடுத்த ஜூலை மாதத்திலே வரலாம். அப்படியொன்றும் பரிசீலனையில் தற்பொழுது இல்லை.

கோவை நகரில் தீ விபத்து

* 251 வினா—**திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் கோவை நகரில் தீ விபத்து ஏற்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதனால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள் எத்தனை ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம். கோயம்புத்தூர் நகர் ராம்நகருக்கு அருகேயுள்ள ரங்கநாதபுரத்தில் 4-6-1968 அன்று பகல் 1-45 மணி அளவில் தீ விபத்து ஏற்பட்டது.

(இ) மேற்படி தீ விபத்தில் 130 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை என்ன ? வீடு இழந்தவர்களுக்கு தீப் பிடிக்காமல் இருக்கக் கூடிய வீடுகளை அரசாங்கம் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு குடிசைகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக ரூ. 8,850 அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

Distribution of coffee seeds

*252 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state the arrangements that have been made to distribute coffee seeds to the residents of Madras ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பெங்களூரில் தலைமையிடத்தைக் கொண்ட காப்பி வாரியம் காப்பிக்கொட்டைகள் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறது. இதில் மாநில அரசாங்கத்திற்கு எத்தகைய பொறுப்பும் இல்லை.

திரு கே. விநாயகம் : அது ஒருவேளை ஆல் இண்டியா காஃபி போர்டு வேலையாக இருக்கலாம். சென்னையிலே காஃபி சீட்ஸ் மக்களுக்குக் கொடுப்பது யார் ? அது அத்திய வசியமாக இருப்பதாலே காஃபி வாரியமே எவ்வளவு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டும் என்று தெரிந்து அந்த அளவுக்கு ஸ்டாக் வரவழைத்து அவர்களுடைய எஜென்சி மூலமாக ஒழுங்காகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சென்னை அரசாங்கம் சென்னைக்கு எவ்வளவு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறது. காஃபி போர்டு மத்திய அரசுக்கு அது சம்பந்தமாக சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

Boat Building Yard

*253 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to shift the Boat Building Yard from Marina ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆம்.

திரு. டி. மார்டின் : படகுகளை அரசு வழங்குகின்ற பொழுது ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்கள் குழுத் தலைவர்களோடு. ஆனால் ஒப்பந்தங்களை மீறுகின்ற நேரத்தில் தகராறுகள் ஏற்பட்டால் படகுகளை உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட தகராறுகள் ஏற்படுகிற பொழுது அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்க்கின்ற முறையில் அந்தப் படகுகளையும் நல்ல முறையில், வேலை செய்யக் கூடிய முறையில் வழி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் கொண்டு வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது மெரினா கடற்கரையில் போட் யார்ட் பற்றிய கேள்வி. கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிற கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இல்லை.

திரு வ. ஜார்ஜ் : அமைச்சர் அவர்கள் படகு கட்டும் துறையை மாற்றப் போவதாகக் கூறினார்கள். அப்படிச் செய்யும் பொழுது குடிசைகளையும் கல்லறைத் தோட்டங்களையும் அப்புறப்படுத்திக் கடற்கரையை நல்ல முறையிலே பாதுகாக்க முயற்சி செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பாதுகாப்பு செய்யப்படுகிறது.

திரு. கே. விநாயகம் : மெரினா கடற்கரையில் உள்ள போட் பில்டிங் யார்டை எந்தக் காரணத்திற்காக அகற்றுகிறார்கள் ? எந்த இடத்திலே அதை அமைக்க உத்தேசம் இருக்கிறது ? இதன் விளைவுகள் என்ன ? ஏற்கனவே வாழ்ந்து வருகிற மீனவர்களுடைய போட் பில்டிங் ஆக்டிவிடைஸில் நீங்கள் தலையிடுவது நியாயம் தானா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் இரண்டு கேள்விகளைக் கேளுங்கள் !

திரு. கே. விநாயகம் : எல்லாம் ஒன்றுதான், பெரந்திவிஸ்தான்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மெரினா போட் பில்டிங் யார்டை இன்னொரு இடத்திற்கு, அதாவது எண்ணூருக்கு மாற்றுவதாக அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் அங்கே மீனவர்கள் வாழ்வதாகச் சொன்னார்கள். அந்த போட் பில்டிங் யார்டிலே மீனவர்கள் வாழ்வதாகத் தெரியவில்லை. எண்ணூரிலே அதிக செலவாகும் என்ற காரணத்தினாலே தற்காலிகமாக ராயபுரத்திற்கு மாற்றுவதாக அரசாங்கம் இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு வேலை இழப்பு நிச்சயமாக ஏற்படாது.

Expansion of Madras Harbour.

*254 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state :

(a) whether the Government are aware that the expansion of Madras Harbour on the northern side will affect the landing of the marine catches, beaching of catamarans and country boats, mending and drying of nets by the fishermen of Royapuram ; and

(b) if so, the steps taken to protect the rights of age-old fishermen ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) ராயபுரத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் கடலில் பிடித்த மீன்களைக் கரை சேர்ப்பதற்கும் கட்டுமரங்களையும் நாட்டுப் படகுகளையும் கரையில் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கும், வலைகளை உலர்த்துவதற்கும் பழுது பார்ப்பதற்கும், பயன்படுத்துவதற்காக மாற்று நிலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. விசைப் படகுகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கு தமிழ் நாடு துறைமுகப் பொறுப்பாணைக் கழகத்துடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து மீனவர்களுக்கு மீன்வளத்துறை இயக்குநரிடமிருந்து போதிய நிதி உதவி கிடைக்கும்.

திரு. கே. விநாயகம் : ராயபுரத்திலே பழம் காலத்திலிருந்தே மீனவர்கள் அதைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். அங்கிருப்பதை அகற்றக் கூடாது என்று அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்களா ? அந்தக் கோரிக்கைமீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? இப்பொழுது இருப்பதை எந்த இடத்திற்கு மாற்றுகிறார்கள் ? அந்த இடம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது ராயபுரத்திலிருந்து ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்பொழுதுள்ள துறைமுகத்தை வட பகுதிக்கு எக்ஸ்டெண்ட் செய்கிற முறையிலே எண்ணெய்க் கப்பல்களிலிருந்து எண்ணெய் இறக்குமதி செய்வதற்கு ஏற்ற முறையிலே வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு விஸ்தரிப்புச் செய்யப்படுகிறது. அங்குள்ள மீனவர்கள் அதற்கு ஆட்சேபனை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாற்று இடம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அந்த 200 குடும்பங்களுக்கு புது வாழ்வு அளிக்கின்ற வகையிலே 1,000 ரூபாய் வழங்க தமிழ்நாடு மீன்வளக் கழகம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. மீன்வளத் துறை இயக்குநருக்கு 2 இலட்ச ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் காசிமேடு, புதுமனைக்குப்பம் போன்ற பகுதிகளில் படகுகளை நிறுத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. விசைப் படகுகளை ஹார்பரிலேயே நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்யப்படுகின்றன.

DR. H. V. HANDE : In answer to the main question, the Hon. Minister said that the harbour is going to be extended to the northern side. What are the number of berths available in the entire harbour and how many extra berths are going to be created in the northern side and may I know whether this will be coming

very close to the fishing harbour in connection with the inauguration of which the Hon. Minister presided over yesterday ? May I also know whether these people will be given alternative sites very close to the fishing harbour ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய இட வசதி காசிமேடு, புதுமனைக் குப்பம் பகுதியில் செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணெய் இறக்குமதி செய்வதற்கு வசதியாக இந்தத் திட்டம் வருகின்றபோது அங்கே வாழ்கின்ற மீனவர்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மீனவத் தலைவர்களை அழைத்து இயக்குநர் அவர்கள் பேசி ஒரு முடிவைக் கண்டிருக்கிறார்கள்.

உறப்பனூர் கண்மாயில் மீன் பிடிப்பு

* 255 வினா : **திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு உணவு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) திருமங்கலம் அருகே உள்ள உறப்பனூர் கண்மாயில் மீன் பிடிப்பதில் தகராறு ஏற்பட்டதை யொட்டி யாரும் மீன் பிடிக்க அனுமதிக்கப் படுவது நிறுத்தப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், முன்போல் பொது மக்கள் மீன் பிடித்துக் கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இந்த ஏரியில் மீன் பிடிப்பதைத் தடை செய்து எந்த ஆணையும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியில் அமைதி குலைவதைத் தடுக்கவும் அங்கு சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைபெறச் செய்யவும் 1965, 1966, 1967 ஆண்டுகளில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டக் கோவையின் 144 வது பிரிவின் கீழ் ஓர் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு காவல் படை பாதுகாப்புக்கும் வகை செய்யப்பட்டது.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இப்போது நாட்டிலே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இருக்கிறது. இப்போது குளங்களில் உள்ள மீன்களைப் பிடித்துவிட்டால் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் அதிகமாகிவிடாதா ? ஆகவே, வறட்சியின் காரணமாக குளங்களில் மீன் பிடிப்பது நிறுத்தி வைக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : குளங்களிலுள்ள அந்த மீன்களைப் பிடிக்கவில்லை யென்றால் காகங்களும், கழுகுகளும் எடுத்துச் சென்றுவிடும். இந்த உணவு நெருக்கடி சமயத்தில் மீனைப் பிடித்துச் சாப்பிட்டு ஓரளவு சமாளிக்க முடியுமென்ற காரணத்தால் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மீன் பிடிப்பதை எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு பி. வேலுசாமி : மீன் வளத்திற்காக ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவில் தண்ணீரே கிடையாது. தண்ணீர் இல்லாத அந்தப் பகுதியில் மீன் வளத்துறை என்ன செய்கிறது? அவர்களுக்கு ஏதாவது புதிய வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா அல்லது சும்மா இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தண்ணீர் இல்லாத போது மீனும் அங்கிருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. உறப்பனூர் பற்றிய கேள்வியிலே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்குப் போய்விட்டார்கள்.

தாராபுரத்தில் புதைச் சாக்கடை அமைப்புத் திட்டம்

* 256 வினா—**திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் :** மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா —

தாராபுரம் நகரத்தில் underground drainage system அமைக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

Destitute children.

*257 *Q.*—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state whether any survey has been undertaken in recent times on the question of destitute children in this State ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இது குறித்து அரசாங்கம் அளவை எதும் நடத்தவில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : அனாதைச் சிறுவரகத்தில் பெருவாரியாக பிச்சையெடுப்பவர்களுடைய குழந்தைகள் சேர்க்கப்பட்டு வருவதால் இதை நன்றாக ஆய்ந்து, உண்மையான அனாதைகளுக்கு இந்த அகத்தில் இடம் கொடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : : எத்தனை அனாதைக் குழந்தைகள் இருக்கின்றனர் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் கணக்கு எடுத்ததா என்ற மூலக் கேள்விக்கு அரசாங்கம் கணக்கெடுக்கவில்லை என்று கூறினேன். ஆயினும் மெட்ராஸ் ஸ்கூல் ஆப் சோஷியல் ஒர்க் சங்கத்தினரும், சேலத்தில் இருக்கும் போலீஸ் ரிசர்ச் ஸ்தாபனத்தினரும் கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான குழந்தைகள் தாய்-தகப்பனுக்கிடையே ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களின் விளைவாக விடப்படுகின்ற குழந்தைகளாக இருக்கின்றனர். தவறு செய்யும் இயல்புடைய குழந்தைகளும் பிச்சையெடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றனர். இப்படி பல்வேறுபட்ட குழந்தைகள் அனாதை இல்லங்களில் இருக்கின்றனர்.

திரு. டி. மார்டின் : தமிழகத்தில் அனாதைச் சிறுவர்களுக்கான இல்லங்கள் பெரும்பாலும் ஏராளமாக கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களாலும், கன்னியர்களாலும் தான் நடத்தப்படுகின்றன. நெல்லை மாவட்டத்தில் நாங்குநேரி தாலுக்காவில், அணைக்கரை என்ற இடத்தில் ஏழைப் பெண்களுக்கான ஒரு அனாதை இல்லமும், புளியம்பட்டியில் ஒரு அனாதை இல்லமும் நடைபெற்று வருகின்றன. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அதை ரெகக்னிஷன் செய்ய வேண்டுமென்று மனுச் செய்தும் இதுவரை ரெகக்னிஷன் கொடுக்காத காரணத்தால் ஏழை அனாதை மாணவர்கள் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் கொண்டு அந்த அனாதை இல்லங்களுக்கு ரெகக்னிஷன் வழங்க சர்க்கார் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இது முதலில் எழுப்பப்பட்ட கேள்விக்கு தொடர்பில்லாத கேள்வியாக இருந்தாலும், தனியார் நடத்தும் அனாதை இல்லங்களுக்கு அரசாங்கம் நிதிநிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு அவ்வப்போது மானியம் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இல்லங்களைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்குமானால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. கே. போஜன் : நம்முடைய மாநிலத்தில் அரசாங்கமே அனாதைக் குழந்தைகளுக்கான இல்லங்களை நடத்துகின்றதா ? அப்படியானால், எத்தனை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பல நல்லெண்ணம் படைத்த சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாக மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற மனம் படைத்த பெரியவர்கள் நடத்தும் அனாதை இல்லங்களுக்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து வருகிறது. அரசாங்கமே எதையும் நடத்தவில்லை.

[1969 மார்ச் 10

திரு சா. மெய்யப்பன் : நடைமுறையில் மதப் பிரசாரத்திற்காக இதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நிலையில் இருகிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அவ்வாறு தவருன முறையில் குழந்தைகளை ஈர்த்துச் செல்வதாக அரசாங்கத்திற்கு தகவல் எதுவும் வரவில்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : அனாதைப் பிள்ளைகளை, ஆங்காங்கு பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பிள்ளைகளையெல்லாம் பிடித்து வந்து அவர்களுக்காக தமிழக அரசே ஒரு அனாதை இல்லத்தை ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அப்பேர்ப்பட்ட செயற்குறிப்பு இனிதான் உருவாக வேண்டும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் அனாதை இல்லங்களுக்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கத்தால் மானியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். ராஜாங்கம் : தாய் தந்தையர் இருவரும் இல்லாவிட்டாலும் தாய் அல்லது தந்தை ஆகிய இருவரில் ஒருவர் இல்லாவிட்டாலும் அல்லது இருவரும் இருந்து எந்த வகையிலும் வாழ வழி இல்லாவிட்டாலும் உள்ள நிலைமைகளில், இந்த மூன்றில் எந்தப் பிரிவினர் அனாதைக் குழந்தைகளாகக் கருதப்படுகின்றனர் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : காப்பாற்றுவாரற்று இருக்கின்ற குழந்தைகள் யாராக இருந்தாலும் அந்தக் குழந்தைகள் எல்லாம் அனாதைக் குழந்தைகளாகத்தான் கருதப்படுகிறார்கள். பெரும்பாலான குழந்தைகள் தாய் தந்தை இல்லாமல் தான் இருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஏழை மக்களுடைய குழந்தைகளும் பராமரிக்கப்படக் கூடிய நிலையில் இல்லாத அவர்களும் இவ்வாறு பராமரிக்கப்படுகிறார்கள்

THIRU K. VINAYAKAM : The problem of destitute children is a menace to the society.

அந்த கதியற்ற பிள்ளைகளை மெட்ராஸ் ஸ்டேட் போலீஸ் ஆக்டின் கீழ் ஒரு சிலரை மாத்திரம் ஜுவினைல் கோர்ட்டுக்கு கொண்டு சென்று டெஸ்டிடியூட் ஹோமுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அது சீரிய காரியமாக இருப்பினும் கூட, சட்டத்திற்குக் கீழே வராத பல பிள்ளைகளையும் நம்முடைய தெருக்களிலே பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை முக்கியமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு கமிஷன் போட்டு எவ்வளவு பிள்ளைகள் இப்படி அனாதைகளாக இருக்கின்றனர் என்று கண்டறிந்து அவர்களுக்குப் புது வாழ்வு தருவதற்கு—புது நோக்கு கொண்ட நல்ல அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறதே — நீங்கள் கவனிப்பீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட வழிமுறைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் ஏழை மக்களுக்கு, அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும், அவர்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் தான் இதுபோன்ற அனாதை இல்லங்களுக்கு அதிகப்படியான மானியத்தைக் கொடுத்து வருகிறது.

1969 மார்ச் 10]

குழந்தைகள் காப்பகம்.

* 258 வினா—**திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் :** மாண்புமிகு பொதுச் சுகாதார-அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் குழந்தை பராமரிப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்திடம் உண்டா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[*குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி* இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

களக்காடு கிராமத்தில் கைதான சாகுபடியாளர்களை விடுதலை செய்து சாகுபடி செய்ய பாதுகாப்பு அளித்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு மு.ப.
அழகர்சாமி அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார் 10 00
கள். "திருநெல்வேலி மாவட்டம் களக்காடு கிராமத்தில் நீண்ட நாட்களாக சாகுபடி செய்து கொண்டு வந்த சாகுபடியாளர்களுக்கு தாங்கள் அளக்கும் குத்தகை நெல்லுக்கு நிலச்சுவாந்தார் ரசீது கொடுக்க மறுத்தும் சாகுபடியாளர்கள் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டு அவ் வட்டாரத்தில் ஒரு நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டு உள்ளதால் சாகுபடியாளரை விடுதலை செய்து சாகுபடி செய்ய அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்" என்று காரணம் காட்டி ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இதை அரசினரின் அன்றாட நிர்வாகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிகழ்ச்சியாகக் கருத இடமில்லை. மேலும், உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, வருகிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தில் கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பிருப்பதால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

வானொலிச் செய்தி ஒலிபரப்பில் இந்திக்கு முதலிடம் அளித்ததற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு மலைச்சாமி அவர்கள் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தைக் கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 41-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

வானொலியில் ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பும் நேரத்தை மாற்றி இந்திக்கு முதலிடம் தந்திருப்பதால் மாணவர்களும் பொது மக்களும் தங்களது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வருகின்ற நிலைபற்றிய அவசிய அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காரியத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

4. நடைமுறைக் கேள்விகள்.

(அ) அனைத்திந்திய வானொலி பற்றி மாநில சட்டப் பேரவையில் கருத்து தெரிவித்தல்.

THIRU K VINAYAKAM : I rise on a point of order Sir, I
am interested in the Constitutional problem and I have no other
object in raising this point of order. How is this relevant when
this House is incompetent to deal with matters relating to the All
India Radio which comes under the purview of the Central Govern-
ment ? However much I may agree with the Chief Minister or the
Member who has called attention—that is a different thing —I am
interested in maintaining healthy precedents. How are we compe-
tent to discuss this subject here ? The Speaker must have thought
about it. I know the Speaker is a very intelligent person knowing
the rules pretty well. How are we competent to discuss this sub-
ject which is beyond our scope and as our discussion on it will be
ultra vires of the Constitution ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. விநயகம் அவர்கள்
இது மத்திய அரசைப் பொறுத்தது, மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லை
என்று கூறினார்கள். மத்திய அரசு சம்பந்தமான பொருள்கள் பற்றி
மாநில அரசு நேரடியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியாது என்றாலும்
மத்திய அரசுக்கு இந்த மாநில அரசு தனது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு
உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, இது எந்த விதத்திலும் முரண்பட்டதல்ல
என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : After the resultant confusion on account
of the decision of the Central Government and even the breakdown
of law and order, is this House not competent to discuss the
subject ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்
களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநயகம் அவர்கள் மாநில அரசுக்கு
எந்த விதமான அதிகாரமும் இருக்கவில்லை, இது மத்திய அரசைப்
பொறுத்த விஷயம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ப்ரோக்ராம் அட்வை
சரிக் கமிட்டி என்ற குழுவை ஏற்படுத்தி மாநில அரசு இந்த நிகழ்ச்சி
நிரலை உருவாக்கவும் அதில் நடைபெறுவதை மேற்பார்வை செய்வதற்கு
மான அதிகாரங்களை மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குத் தந்திருக்கிறது.
வானொலி பரப்பிடும் எந்தச் செய்தி யானாலும் அல்லது நிகழ்ச்சியானாலும்
அவற்றைக் கண்காணிக்கவும், வரையறுக்கவும், முடிவுகட்டவும் மாநில
அரசுக்குத் தகுதி இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் மாநில அரசுக்கு ஈடுபாடு
இடையாது என்று சொல்ல முடியாது.

3. கவன ஈர்ப்பு—தொடர்ச்சி.

வானொலி செய்தி ஒலிபரப்பில் இந்திக்கு முதலிடம் அளித்ததற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் நிலை—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, எவ்வித அவசிய
மும், அவசரமும் இல்லாததொரு நிலையில் 1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்
8-ம் நாள் முதல் காலை 8-மணிக்கு அனைத்திந்திய வானொலியில் ஒலி
பரப்பபடும் ஆங்கிலச் செய்திக்குப் பதிலாக இந்திச் செய்தி ஒலி பரப்பப்
பட்டு வருகிறது. இதனைப்பற்றிய செய்திகளைப் பார்த்தவுடனேயே 1968
டிசம்பர் 10-ம் நாளன்று இந்திய அரசுக்கு, மாநில அரசு, மக்கள் உள்ளத்

தில் பெருங் கலக்கத்தை உண்டாக்கி யிருக்கும் இந்த மாற்றம் குறித்துக்
கீழ்க்காணும் முறையில் ஓர் கடிதம் அனுப்பியது :—

1. பல்லாண்டுகளாக காலை 8 மணியளவில் ஆங்கிலத்தில் செய்தி
ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நீண்ட காலமாக நிலையூன்றி இருந்து
வந்த பழக்கத்தை மாற்றுவதென்றால் வலுவான, திருப்தியான, ஏற்கத்
தக்க காரணங்கள் இருந்தால் மட்டுமே செய்ய வேண்டும். ஆனால்,
அப்படிப்பட்ட காரணங்கள் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த
ஆங்கில ஒலிபரப்பை மாற்றுவதற்கு வேறெந்த அவசியமும் இருப்பதாக
வும் தெரியவில்லை. பன்னெடுங் காலமாக ஆங்கிலச் செய்திகளைக் கேட்டு
கடிகாரங்களைக் கூடச் சரிபார்த்துக் கொள்ளும் பழக்கத்தை மக்கள் கைக்
கொண்டனர். மக்களுக்குப் பல வழிகளிலும் இந்த மாற்றம் அவதியைத்
தருவதாகவே இருக்கிறது.

2. இதற்கு மேலாக இந்தி ஒலிபரப்பினை வேண்டுமென்று ஆங்கில
ஒலிபரப்பிற்குப் பதிலாக அமைந்திருப்பதினால் எல்லாச் செயல்களிலும்
இனி ஆங்கிலத்தைக் காட்டிலும் இந்திக்கு முதலிடம் கொடுப்பதற்கு இது
ஓர் ஆரம்பமென மக்கள் கருத இடம் ஏற்படுகின்றது. இதனால் ஏற்படும்
அரசியல் சிக்கல்கள் மத்திய அரசு அறிந்ததொன்றே. இந்த மாற்றத்
தைக் குறித்து ஏற்கனவே மக்களிடையே கொந்தளிப்பும் எதிர்ப்பும்
இந்த மாநிலத்தில் பல இடங்களில் தோன்றியுள்ளது. ஆகவே காலை
ஆங்கிலச் செய்தி அறிக்கையினை மாற்றி வைக்கும் துரதிர்ஷ்டவசமான
முடிவினால் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் எதிர்ப்புக்களையும் தவிர்க்க, பழைய
நிலையை ஏற்படுத்துவதுபற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்
பட்டது.

இக் கடிதத்திற்கு மத்திய அரசு டிசம்பர் 24-ந் தேதி அளித்துள்ள
பதிலில் "இத்தகைய மாற்றங்களால் தொடக்கத்தில் சில வசதிக் குறை
வுகள் இருக்கலாம் என்றும் இதற்கேற்ப சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டு
மென்றும், காலை ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பும் நேரம் காலை 8 மணிக்குப்
பதிலாக 8½ மணிக்கு மாற்றப்பட்டாலும் மாலை நேரத்தில் இன்னும் அதிக
மான பேர்கள் கேட்கின்ற ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பு, முன்பு இருந்த
படியே இரவு 9 மணிக்கு மாற்றப்படாமல் தொடர்ந்து ஒலிபரப்பி வரப்
படும்" என்றும் விடையளித்தார்கள். மேலே குறிப்பிட்டவாறு இந்த
அரசு எழுப்பிய முக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு மத்திய அரசின் இக் கடிதத்தில்
எவ்விதத் தீர்வும் கூறப்படவில்லை.

இதற்கிடையே, மத்திய அரசிலிருந்து மேற் குறிப்பிட்ட கடிதத்திற்கு
பதில் வருவதற்கு முன்பேயும், அதனைத் தொடர்ந்தும் இந்திய செய்தி
ஒலிபரப்பு அமைச்சகத்திற்கு மற்றொரு கடிதம் செய்தி-விளம்பரத்துறை
அமைச்சரால் எழுதப்பட்டது. அதில்—

"இந்திய அமைச்சரவை, வானொலியில் ஆங்கில செய்தி ஒலிபரப்பு
நேரத்தில் ஏற்படுத்திய வேண்டாத மாற்றத்தை பற்றி இவ்வரசு எதிர்ப்பு
தெரிவித்துக் கொண்டதைக் கவனமாக பரிசீலிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்
ளப்பட்டது. அதோடு கூட கீழ்க்கண்ட விபரங்களும் தெரிவிக்கப்பட்
டன. டிசம்பர் 8-ம் தேதிக்கு முன்பு பகல் 1-40 மணிக்கு மட்டும் ஒரு
இந்தி செய்தி ஒலிபரப்பு இருந்து வந்தது. அது சென்னை "பி" அலை
லும், திருச்சியிலும் ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்டது. ஆனால் 8 டிசம்பர்
1968 முதல் இந்தி ஒலிபரப்பு நேரங்கள் ஒன்றிலிருந்து இரண்டாக
அதிகரிக்கப்பட்டன. முதல் ஒலிபரப்பு காலையில் 8 மணிக்கும், இரண்
டாவது இரவு 8-45 மணிக்கும் சென்னை "பி", திருச்சி வானொலி நிலையங்
களில் ஒலிபரப்பு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தமிழ் நாட்டு மக்கள், இந்த
ஏற்பாட்டினை, வேண்டுமென்றே இந்தி பேசாத மக்களின் மீது திணிக்கின்ற
வகையிலே செய்யப்பட்ட ஒன்று என்று கருதுகிறார்கள். ஆகவே இங்
குள்ள சென்னை வானொலி நிலையமும், திருச்சி வானொலி நிலையமும்
காலை 8 மணிக்கு டில்லியில் இந்தி செய்தி ஒலி பரப்பப்படுவதை ஒலி
பரப்பி (ரிலே) வருவதை மாற்றி வேறு பொருத்தமான ஏதாவது ஒரு
நிகழ்ச்சியை அவர்கள் விருப்பம் போல் ஒலிபரப்ப அனுமதிக்கும்படி
இவ்வரசு பரிந்துரைத்தது.

மேலும், இந்தப் பொருள் பற்றி அடுத்து 1969 ஜனவரி 3 முதல் 8-ம் தேதி வரை ஹைதராபாத்தில் நடைபெற இருந்த தென்மண்டல மாநில செய்தித்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டின் போதும், செய்தியமைச்சர் நேரில் தொடர்ந்து பேச விரும்புவதாகவும் கூறப்பட்டிருந்தது.

இதுபற்றி முன்னர் செய்தித்துறை அமைச்சர் பொறுப்பு வகித்துவந்த டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் முந்தைய மத்திய செய்தி ஒலி பரப்பு அமைச்சர் திரு ஷா அவர்களுடன் ஹைதராபாத்தில் நேரில் பேசினார்கள். அப்போது திரு ஷா அவர்கள், "அம்மையார் கருதுவது மிகவும் நியாயமாகப் படுகிறது என்றும், அதைப் பரிசீலிப்பதில் கடினம் ஒன்றும் இருக்காது" என்றும் கூறி, அவர்களுடைய பேச்சில் கலந்து கொண்ட அகில இந்திய வானொலி நிலைய தலைமை அதிகாரியிடம் பரிசீலித்துப் பரிந்துரைத்தார். இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்துள்ளது.

இந் நிலையில், பத்திரிகைச் செய்திகளின்படி பிப்ரவரி 19-ம் தேதி பாராளுமன்றத்தில் தற்போதைய மத்திய செய்தித்துறை மற்றும் தகவல் அமைச்சர், தமிழக அரசிடமிருந்து காலை நேர ஆங்கிலச் செய்தி அறிக்கை ஒலிபரப்பு நேரத்தில் செய்யப்பட்டுள்ள மாற்றம் குறித்து அதிகாரப்பூர்வ மான மறுப்புக் கடிதம் வரவில்லை என்பதாகத் தெரிவித்துள்ளார். ஆனால் காலஞ்சென்ற அண்ணா அவர்கள் இது பற்றி அன்றைய செய்தி ஒலிபரப்பு அமைச்சரிடம் எடுத்துக் கூறியதாகவும், இந்த மாற்றம் குறித்து எல்லா விதமான காரணங்களுடன் இந்திய அரசியல் கொள்கைகளையும் அமைச்சர் முதல்வருக்கு எடுத்துக் கூறியதாகவும் பத்திரிகைச் செய்தி கூறுகிறது.

இச் செய்தி பற்றி முதலமைச்சரிடம் நிருபர்கள் கேட்ட பொழுது மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா ஏற்கனவே தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தது பற்றியும் மீண்டும் அன்றைய செய்தித்துறை அமைச்சர் இதுபற்றி மத்திய செய்தி தகவல் அமைச்சருடன் பேசியதையும் முதலமைச்சர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

இவ்வரசாங்கம் ஏற்கனவே இது பற்றி உடனடியாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அவர்களிடம் இருந்து பதிலும் வந்துள்ளது. நேரடியாகவும் இது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவ்வாறு எவ்வித அதிகாரப் பூர்வ மான தகவலும் தரப்படவில்லை என்று பாராளு மன்றத்தில் அமைச்சர் குறிப்பிட்டதாக வந்துள்ள பத்திரிகைச் செய்தி வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்தச் செய்தி தொடர்பாக புதிய முதலமைச்சரவர்கள் மீண்டும் மத்திய அரசோடு உரையாட இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இதுபற்றி தொடர்ந்து மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொள்ளப்படும் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

5. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

(அ) *கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

"கோரிக்கை எண் 22—கதர்" என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,14,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

* 90–101-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைக் காண்க.

4 நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) வெட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு உரிய மதிப்பளித்து அமைச்சர்கள் விடையளித்தல்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, I rise on a point of order before the cut motions are moved. The cut motions contain the essence of the problems of the members in their constituencies. I request the Chair to give instruction to the Ministers to see that these cut motions are properly circulated among the departmental heads.

(Mr. Speaker rang the bell.)

Give me a chance to explain. These departmental heads must prepare the answers and immediately pass them on to the Ministers and the Ministers must make it a point to answer the points raised. Budget is the only opportunity we get once in a year. Normally cut motions are treated with scant courtesy and respect by the departmental heads as well as the Ministers. In order to see that the cut motions are not treated with scant courtesy, may I know whether the Speaker will give instruction to the Ministers, pull them up and see..................

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்து முற்றிலும் தவறு. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அமைச்சர்களுக்கு குறிப்பு வருகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறோம் அப்பொழுது எழுந்து கேட்டால் கூட பதில் சொல்லுகிறோம். எனவே, இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பப்படவில்லை, பரிசீலிக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது தவறு. இன்னும் விவரம் வேண்டுமென்று எழுந்து கேட்டால் பதில் சொல்லத் தயாராகயிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், எந்த நேரத்தில் எதைப்பற்றி பேசுவது என்று முறை இருக்கிறது. இது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டரின் கீழ் வராதே. உங்களுக்குக் குறைகள் இருந்தால் குறைகளைப்பற்றிக் கேட்பதற்கு முறை இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி கேட்கலாம். எந்த நேரத்திலும் எதை வேண்டுமானாலும், எந்த அடிப்படையில் வேண்டுமானாலும் கூறுவது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

Dr. H. V. HANDE : This is a very important point.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவோ இருக்கலாம். எவ்வளவு முக்கியமான பொருளாக இருந்தாலும் அதைக் கேட்பதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி கேட்கலாம். கேட்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதற்கு வேறு நேரமிருக்கிறது.

5. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

Thiru R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy I move—

"That the allotment of Rs. 20,14,000 under Demand No. 22—Khadi—be reduced by Rs. 100".

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the need to redress the grievances of the employees working under the

Khadi Board and bring home the necessity of producing Khadi 'veshtis' and 'angavastrams' with black and red and also blue star borders, I move the cut motion standing in my name :

"That the allotmeut of Rs. 20,14,000 under Demand No. 22—Khadi—be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்க்கை பிற வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 22—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 20,14,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்குதல் பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 22—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 20,14,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவரவர்களே, கதரை ஒழித்து கைத்தறியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 22—கதர் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 20,14,000-இல் ரூ 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.—

"கோரிக்கை எண். 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன * என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,91,36,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 5,91,36,200-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy and to point out the need to improve the existing roads in and around villages and also to build new roads, I move the cut motion standing in my name

"That the allotment of Rs. 5,91,36,200 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs 100"

* .102–115-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைக் காண்க.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், பஞ்சாயத்துகளும் தங்கள் பணிகளைச் சரிவர செய்ய நிதி உதவி அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 5,91,36,200-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, எல்லா கிராமங்களுக்கும் அடிப்படைத் தேவைகளான குடி தண்ணீர், இணைப்புச்சாலை வசதி ஏற்படுத்த காலக் கெடு நிர்ணயித்தல் பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 5,91,36,200-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவரவர்களே, ஜனநாயக முறையில் நடத்தப்பட வேண்டிய பஞ்சாயத்துக்களில் கூட்டமே நடைபெறுமலிருந்தால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 5,91,36,200-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள் உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் * என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,59,58,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வெட்டுத் தீர்மானங்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the followings cut motion standing in my name :

"That the allotment of Rs. 2,59,58,300 under Demand No. 29—Public Works Grants-in-aid be reduced by Rs. 100."

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே திருச்சி–தஞ்சை சாலையில் திருவெரும்பூரில் ஓர் மேம்பாலம் அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,59,58,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எ. அ. சுப்பராஜு : தலைவரவர்களே, நகராட்சிக்கு உண்டான அத்தனை சாலைகளின் பராமரிப்புக்கு உரிய தொகை முழுவதையுமே மான்யமாக அளிப்பது குறித்து விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் * என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 2,59,58,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்." என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

* 116–122 ம் பக்கங்களில் மூன்றாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பைக் காண்க.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் சபையின்முன் விவாதிக்கப்படவிருக்கின்றன.

***மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி :** தலைவரவர்களே, இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் அவையின் முன்னாலே வைத்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கை களை முதல்நாள் விவாதத்திலேயே வைத்திருப்பதிலிருந்து இவை எவ்வளவு முக்கியத்துவமுடையவை என்பதை இந்தச் சபை மிக நன்றாக அறிந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மற்ற வளர்ச்சி களின் அடிப்படியாக இருக்கக்கூடிய இந்த சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளை யும், மற்றவைகளையும் நாம் தீவிரமாக ஆலோசித்து நல்ல பல கருத்துக்களை விவாதித்து முடிவெடுத்து செயல்படக்கூடிய பொறுப்பிலே இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளைப்பற்றி நீங்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்வேறு வகையான வெட்டுப்பிரேரணைகளை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை கள் தொடர்புடைய துறைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு, விரிவான விளக்கங்கள் அதன்மேல் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அத்தனை யும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு வெட்டுப் பிரேரணையையும் விளக்கி, அதன் சாதகபாதகங்களை ஆராய்வது என்றால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் காலத்திற்குள் அது நிச்சய மாக முடிக்கப்பட முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே, அவைகளில் இருக்கக்கூடிய முக்கிய நிலைகளைப்பற்றி நீங்கள் பேசும்போது தேவையானவை களை எடுத்துச் சொல்வதற்கும், பின்னால் அவைகளை எடுத்துச் சொல்வத வதற்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளின் இன்றியமை யாமை பற்றி நம்முடைய காலஞ் சென்ற முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இன்று புதிய பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னவைகளை உங்கள் முன்னால் வைத்து அதற்குப் பின்னாலேயே விவாதங்களைத் தொடர்வதற்கு நான் இட மளித்து அமர விரும்புகிறேன்.

" அருமை உடைத்தென், றசாவாமை வேண்டும் பெருமை முயற்சி தரும் " என்ற பொய்யா மொழியினை எடுத்துரைத்து நம்மை யெல்லாம் ஆக்கப் பணிகளில் ஊக்கமுடன ஈடுபடுத்தி நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டி நின்ற பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் இன்று நம் முடன் இல்லை. எனினும் அவர் எடுத்துரைத்த அறிவுரைகள் தொடுத்து விட்ட பணிகள், நம்மிடம் இருக்கின்றன. நாம் அவற்றை ஏற்று, செயலாற்றி ஏற்றம் காணுவதே அவருக்குச் செலுத்தும் உண்மையான அஞ்சலியாகும். பேரறிஞர் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். உண்மையான மக்களாட்சியின் அடித்தளம், ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங் களிலும் அமைந்திருப்பதை நான் நீண்ட பல ஆண்டுகளாக வலி யுறுத்திக் கொண்டு வருபவன். பெரிய நாடாகிய நம் நாட்டில் நேரடியான மக்களாட்சி முறை இருக்கிற இந்த நாளில் மக்களாட்சி சீரிய முறையில் நடைபெற வேண்டுமேயாகில் அதன் அடித்தளத்தில் அதற்கு வலுவேற்றினாலொழிய மக்களாட்சி முறை செம்மையாக நடைபெற முடியாது. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவற்றில் நடக்கிற செம்மையான, பாங்கான காரியங்களின் மூலம்தான் மக்களாட்சியின் மாண்பினை நாம் பெறமுடியும். ஆகவே உங்கள்பால் நான் நிரம்ப நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன். " என்று அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையினை ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக்கொண்டு கட்சி வேறுபாடு கருதாது ஊராட்சி மன்றத்தார், ஒன்றியக்குழுவினர், நகராட்சி மன்றத்தார், மாநகராட்சி மன்றத்தார், இவ்வமைப்புகளில் பணியாற்றும் இலட்சோபலட்சம் ஊழியர்கள் யாவரும் இதுவரை ஊக்கமுடன் பணியாற்றி வந்தமைக்கு என் இதயம் கனிந்த நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

அன்னார் தொடர்ந்து தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருமாறு வேண்டி நிற்கிறேன். இம்மாமன்றத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அனுவமிக்க நகராட்சித் தலைவர்கள்—ஒன்றியத் தலைவர்கள் தாங்கள் தங்கள் அனுபவத்தின் துணை கொண்டு அரிய பல கருத்துரைகளை எடுத்துரைத்து எதிர் காலத்தில் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணி மேலும் சிறக்க வழி காண உதவுமாறு வேண்டுகிறேன்.

" உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் மக்களாட்சி முறையின் தொட்டில்கள் போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றும் செயற்களங்கள். அதற்குக் கட்சி சார்பு தேவையில்லை. அதற்கு இடமே இல்லை. அதுகூடவும் கூடாது. மக்களின் வசதிகளைப் பெருக்கவும், செயல் திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் அவை அயராது பாடுபட வேண்டும் " என்று இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றொரு நாள் நகராட்சி ஆணையர், தலைவர் மாநாடு ஒன்றில் அறிவுரை தந்தார்கள். அவர்களுக்கு உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் மீதுள்ள அளவு கடந்த நம்பிக்கையை இது புலப் படுத்துகிறது.

அவர்கள் காலத்தில் இந்த அமைப்புகள் மேலும் நலம்பெற்று வளம் பல காணும் என்பதில் எள்ளளவும் எனக்கு ஐயமில்லை. " இன்னும் மூன்றாண்டு காலத்துக்குள் நாடு, நகரம், கிராமம் இவற் றின் நீர்த் தட்டுப்பாட்டினைப் போக்க நிலையான பரிகாரம் தேடுவேன் " என்று அன்னார் அண்மையில் அளித்த உறுதி இதற்கோர் உண்மை யான எடுத்துக்காட்டாகும். ஆகவே, இத்தகைய, உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் மேலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களையும் அமைச்சர்களையும் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நாம் மேலே பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய நல்லவிதமான, ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க வேண்டுகிறேன். மாநகராட்சி மன்றத்திலே இருக்கிற நிர்வாக முறைகள், நகராட்சி, மன்றங்களிலே இருக்கிற நிர்வாக முறைகள், ஓராண்டுத் திட்டங்கள் சீரணியினுடைய நோக்கங்கள் ஏனைய பல சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள் ஆகியவைகளைப் பற்றி நீங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க வேண்டும். ஆளுகிற கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறோம் என்பதற்காக அரசையும், மற்றவர்களையும் தாக்குகிற நிலையிலே மட்டுமல்லாமல், நீங்கள் கொடுக் கிற சிறப்பான விளக்கங்களும் அனுபவத்தின் மூலமாக எடுத்துக் காட்டுகிற தன்மைகளும் எனக்கு பின்னாலே செயலாற்றத் துணையாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் சிறந்த கருத்துக்களையும் வழங்க வேண்டுமென்றும் அப்படி வழங்குகின்ற கருத்துக்களின் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து அவற்றை எந்த அளவுக்கு செயலாற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு செயலாற்றி வெற்றிபெற இது வாய்ப்பாக அமையும் என்று எடுத்துக் கூறி, உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைப் பெறு வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பளித்து இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள் கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 3 மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கும் 1½ மணி நேரம் போக, மீதம் 1½ மணி நேரம் தான் இருக்கும். மொத்தம் 20 பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, உறுப்பினர்களை 5 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இது முக்கியமான கோரிக்கை. மனிதனுடைய ஜீவாதாரமான, அடிப்படையான பிரச்னை. கிராமத் திலே இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய பிரச்னை, அவர்கள் வாழவேண்டு மென்பதைப் பற்றிய பிரச்னை. ஐந்து நிமிஷத்திலே பேசவேண்டு மென்று சொல்வதைவிட, பேசாமலேயே விட்டுவிடலாம். ஆகையினால் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் அமைச்சரவர்களுக்கும் ஒரு மணி நேரம் கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்களுக்குக் குறைந்தது 15 நிமிஷமாவது கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பிரயோஜனம் இல்லை.

[1969 மார்ச் 10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ½ மணி நேரம் கழித்தாலும் 20 உறுப்பினர்களிருப்பதால் ஒருவருக்கு ஒரு நிமிஷம் தான் அதிகம் வரும். ஐந்து என்பது ஆறு நிமிஷம் என்று தான் வரும். இருக்கிற நேரத்திலே, உங்கள் தலைவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பெயர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்கள் பிரதானக் கட்சிக்கு நேரம் வருவதில்லை . சர்க்காருக்குத்தான் போகிறது, அமைச்சர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சிகாரர்கள் பேசுவது தெரிந்த பேச்சு. எதிர்க் கட்சி வலுவாக நடந்து, உரிமையாகச் சொல்வதற்கு எங்களுக்குத் தான் நேரம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு மணி நேரம் கொடுத்தால், எங்கள் கட்சியில் நாங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறோம். ஆளும் கட்சியிலேயே இருப்பவர்கள் பிரமாதமாக இருக்கிறது, நன்றாக இருக்கிறது. என்று சொல்லப் போகிறார்கள். அதற்காக அல்ல சட்டசபை...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு மணி நேரம் கேட்கிறார்கள். ½ மணி நேரம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். ½ மணி நேரம் அவர் எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர், சர்க்கார் இவர்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. சட்டசபையை இன்னும் ½ மணி நேரம் நீடித்து வைத்துப் பேசலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அமைச்சர் நீங்கலாக ஒருமணி நேரம் வர வேண்டியது..............

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : இந்த சட்டமன்றத்தில் 10, 15 ஆண்டுகாலமாக அவரவர்களுடைய கருத்துக்களுக்காகத் தரப்படுகின்ற நேரங்கள் எப்படி வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே முறையில் தான் இப்பொழுதும் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்த மாற்றமும் இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அதிலே மாற்றங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த பேச்சினாலேயே ஒரு உறுப்பினர் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது மிகவும் ஜீவாதாரமான பிரச்னை. மக்கள் வெளியிலே, காங்கிரஸ்காரர்கள் சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் விளாசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுடைய உரிமையை எடுத்துச் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. பாதி நேரம் எதிர்க்கட்சிக்கும் பாதிநேரம் ஆளும் கட்சிக்கும் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சி நடக்கட்டும். இதை முடித்து விட்டு, நம்முடைய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே இதைப் பற்றி பேசி முடிவெடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (திரு வி. கே. கோதண்டராமன் எழுந்து நின்றார்) முடிவு சொன்னபிறகு மறுபடியும் என்ன ? இன்றைக்கு இவ்விதம் இந்த அவையை நடத்தலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அங்கத்தினர் இன்றைக்குப் பேசி முடிவெடுக்கலாம் என்று சொன்னால், ஜீவாதாரப் பிரச்னையிலே, ஐந்து நிமிஷத்தில் முடியாது. பிரதான எதிர்க்கட்சி மட்டும் பேசுவது ஆளும் கட்சி அமைச்சர்கள் மட்டும் பேசுவது என்றால் பேசிக் கொள்ளட்டும். இந்த கோரிக்கைக்கு ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் போதுமான அளவுக்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அவர்கள் பிரமாதமாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பிரமாதமாக இல்லையென்று சொல்லுவார்கள் அது சிறு சிறு ......

1969 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருக்கிற நேரத்தைத்தான் நான் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியும. இப்படி இருக்கிற நேரததை வீணாக்கிக் கொண்டிருந்தால் எத்தனை நிமிடங்கள் வீணாகின்றனவோ அத்தனை நிமிடங்கள் பேசுகின்றவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்: நேரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்—இந்த கோரிக்கைக்கு. இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் நாளைக்கு இதை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யலாம். முக்கியமான விவாதத்தில் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாமல் குறைமணதோடு விஷயத்தை முடித்துக் கொள்வதைவிட இன்றைக்கும் விவாதிப்போம், நாளைக்கும் விவாதிப்போம். அதற்குப் பிறகு பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூடி என்ன வேண்டுமானாலும் முடிவு எடுத்துக் கொள்ளட்டும், இப்பொழுது நேரததை அதிகப்படுத்துங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவுக்கு ஒவ்வொரு கட்சியினுடைய தலைவர்களும் வருகிறார்கள். அங்கே வந்து, தலைவர்கள் ஒரு முடிவெடுத்துவிட்ட பிறகு, அந்தக் கட்சியைச சேர்ந்த, அந்த தலைவர்களுக்கு உட்பட்ட உறுப்பினர்கள் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் தலைவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா எனபது எனக்குப்புரியவில்லை. அலுவல் ஆய்வுக்குழுவிலே அன்றையதினம் நாம் முடிவெடுத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கிவிடலாம். அந்தக்கட்சியிலுள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் அந்த நேரத்தில் பேசிக் கொள்ளட்டும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் நேரத்தை ஒதுக்கி விட்டால், அந்த நேரத்திலே அவர்கள் எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் பேசிக் கொள்ளலாம். ஒருமணி நேரம் என்றால் அதிலே எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொள்ளலாம் என்கின்ற என்னுடைய கருத்தை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. I do not want to create confusion which is already now confounded. The problem is ' there are subjects and subjects '. While allotitng time, the Business Advisory Committee must take into consideration...........—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை உங்கள் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்க வேண்டும். உங்கள் தலைவருக்குத் தெரியாதா ?

திரு. கே. விநாயகம் : இரண்டு ஆண்டுகளாக நான் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே அங்கத்தினராக இருந்தபொழுது இந்த குழப்பம் வரவில்லை. அது வருவதற்குக் காரணம், " மில் "க்குக்காக ஒருநாள் ஒதுக்கி இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாம் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது கொடுக்கக் கூடிய நேரத்தில் கட்சிகள் தங்கள் பகல் 10-30 அங்கத்தினர்களை பேசச் சொல்லட்டும். நாளைக்கு நாம் எப்படிச் செய்யலாம் என்று ஆலோசிக்கலாம். இப்பொழுது நேரம் வீணாகிறது.

***திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** தலைவர் அவர்களே, என் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு காந்திஜியின் நூற்றாண்டு விழாவாகும். காந்திஜியினுடைய விருப்பம் கிராம ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டும், கிராமங்களுக்கு சுயாட்சி ஏற்பட வேண்டும், கிராமங்களுக்கும் அதிக அதிகாரம், வாய்ப்பு வசதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். காந்திஜி அவர்கள் கிராம ராஜ்யங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். சமுதாய

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1969 மார்ச் 10

நலத்திற்காகவும், கிராம வளர்ச்சிக்காகவுமே, முன்னுள் முதல் அமைச்
சர் திரு காமராஜ் அவர்கள், சமுதாய நலத் திட்டங்களை தன்னுடைய
முழுப் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு, குடிக்க நல்ல தண்ணீர்,
கிராமந்தோறும் படிக்க நல்ல பள்ளி, நடக்க நல்லபாதை, இருளை
நீக்க ஒளி, தாய்-சேய் நலவிடுதிகள் இப்படிப்பட்ட நல்ல நல்ல
திட்டங்களை வகுத்து, அதற்காகப் பாடு பட்டார்கள். ஆனால் இன்றைய
அரசு சமுதாய நலத்திட்டங்களுக்கு ரூபாய்களை மிகக் குறைவாக
ஒதுக்கியிருக்கிறது. முன்பு 201 கோடி ரூபாயாக இருந்தது
ராஜ்யத்தின் வரவு. ஆனல் இன்றைக்கு அது ரூ. 285 கோடியாக
உயர்ந்திருந்தும்கூட, 1967–68-ல் இந்த துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை
ரூ. 6,61,20,700 ஆக இருந்தும், இன்றைக்கு 1969–70-ல் இவர்கள்
ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 5,91,31,200 தான். அந்த அளவிற்குக்
குறைந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து கிராமங்களுக்கு சமுதாய நலத் திட்டங்
களுக்கு இவ்வளவு ரூபாய்களைக் குறைத்திருக்கிருர்கள் என்பது தெரி
கிறது.

இந்த பட்ஜட்டைப் பார்த்தால், சமுதாய நலத் திட்டங்கள் மைனவில்
காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து கிராம மக்கள் எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்
படுகிருர்கள். ஒதுக்கப்படுகிருர்கள் என்பது தெரிகிறது. சமுதாய நலத்
திட்டம் என்பது மூன்றுகோடி கிராம மக்களைப் பொருத்த பிரச்சினை
யாகும். 12,344 பஞ்சாயத்துக்கள் 536 டவுன் பஞ்சாயத்துக்கள் 14
டவுன்ஷிப்புகள் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதில் அதிக அக்கறையும்
பரிவும் காட்டி அதிகமான நிதிகளை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

புதிய அமைச்சர் பதவி ஏற்றவுடன் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக
கிராமங்களிலெல்லாம், குடிநீர் தட்டுப்பாட்டைப் போக்குவோம் என்று
சொன்ஞர்கள். ஆனல் செயலில் எதுவும் செய்யவில்லை. 1967–68-ல்
கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ரூ. 57 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.
ஆனல் 1969–70-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ரூ. 48 லட்சம்
தான். இதிலிருந்து எப்படிக் கிராமங்கள் தோறும் குடிநீர் பஞ்சத்தைப்
போக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. குடிநீர்ப் பஞ்சத்தைப்
போக்கும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் இருக்கிறது. நிதி
ஒதுக்க வேண்டும். ஆனல் பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்கு
அதிக நிதியையும் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லில்
சொன்ஞர்களே ஒழிய, செயலில் எதுவும் செய்யவில்லை. ஆதலால்
பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். பஞ்சா
யத்து ராஜ்யங்கள் நல்ல வகையில் நடைபெற வேண்டும் வெற்றிகரமாக
நடக்க வேண்டும் என்ருல், அதிலே உள்ள சில குறைகளைப் போக்க
வேண்டும். குறிப்பாக, 1958-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டத்தில்
பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நெல் கதிர் இருக்கிறது. நன்ருக
விளையும் என்று தோன்றுகிறது. ஆனல், அதற்கு அதிலே இருக்கும்
களைகளை எடுத்து எறிந்தால்தான் பயிர் நன்ருக விளையும். அதே
போல, 1958-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலே உள்ள குறை
பாடுகளைத் திருத்த வேண்டும். குறிப்பாக ஒன்று சொல்லலாம்.
அந்தச்சட்டத்திலே, ஒருவர் பஞ்சாயத்து கவுன்சில் கூட்டத்திற்கு,
மூன்று கூட்டத்திற்குச் சேர்ந்தாற்போல வரவில்லை என்ருல், அவர்
பதவியிலிருந்து நீக்கப் படுவார் என்று இருக்கிறது. ஆனல் நடை
முறையில், அந்த மாதிரி மூன்று கூட்டத்திற்கு வராதவரை பதவி
யிலிருந்து நீக்கிவிட்டால், அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு யூனியன் பிரதிநிதி
அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தான். அவருடைய அங்கம் இல்லாமல்
போய்விடுகிறது. பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டிய காரியங்கள் எதுவும்
செய்யாமல் போய்விடுகிறது. முதலாவதாக 1958-ம் வருஷ
சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். அதே போல, பஞ்சாயத்து யூனியன்
தலைவர்கள் மக்களால் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்
டும். அப்பொழுது தான் உண்மையான ஜனநாயக பிரிதிநிதியாக
இருப்பார். அவர்கள் அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு சரியாகச் சேவை
செய்ய முடியும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் என்ருல் உண்மையாக அவர்

1969 மார்ச் 10] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

களால் கிராம வளர்ச்சிக்கு ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகவே, பஞ்சா யத்து யூனியன் தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கும் தொடர்பே இருக்கக் கூடாது. மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும், வட்ட அள விலும், அது ஒரு தனி இலாகாவாக இயங்க வேண்டும். அப்படி இயங்கி ஞல்தான் தன்னுடைய பணிகளை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும். இன்றைக்குத் தமிழக மின்சார வாரியம் ஒரு தனி இலாகாவாக இருப்பது போல், இதுவும் தனியாக இயங்க வேண்டும். மற்றும் பல இலாகாக்களும் அப்படி இயங்குகின்றன. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன் மட்டும், ரெவின்யூ இலாகாவின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால், உண்மையிலேயே பஞ்சாயத்தால் நல்ல காரியங்கள் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. இரட்டை ஆட்சி போலத் தான், அந்த முறைதான் நடைபெறுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் ஒரு பக்கமும், ரெவின்யூ இலாகா இன்னொரு பக்கமும் இருக்கிருர்கள். இரண்டிற்கும் ஒற்றுமை இருக்கிறதா என்ருல், இல்லை. கோவார்டினேஷன் கிடையாது. ரெவின்யூ இலாகாவும், இந்த பஞ்சா யத்து யூனியன் கமிஷனரை சிறு சேமிப்பு, கடன் வசூல் போன்ற காரி யங்களுக்குத்தான் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிருர்கள். உண்மையான கிராம அபிவிருத்தி எதுவும் செய்ய முன்வருவதில்லை. அதற்கான ஆக்கமோ, ஊக்கமோ ஒத்துழைப்போ அளிப்பது என்பது கிடையாது. ஆர். டி. ஓ. மாதம் ஒரு முறை வட்டார தலைநகரில் ஸ்டாஃப் மீட்டிங் நடத்துகிருர்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே, வட்டார அளவிலே நடத்தக்கூடிய கூட்டங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் பெருந் தலைவர் கலந்துகொள்வதற்கு அழைப்பு கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்கும் அழைப்பு அனுப்ப வேண்டும். ரெவின்யூ இலாகா தலையிடாமல் இருந்தால், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நல்ல முறையில், பாராட்டும் முறையில் நடத்த முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்கு அதிக நிதிகளை ஒதுக்க வேண்டும். அதற்கென்று ஒரு நிதிக் கமிஷன் இருந்தால் கூட நலமாக இருக்கும். அதோடுகூட, பஞ்ஞாயத்து யூனியன் கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு , ஒரு தனி ஆலோசனை குழு இருந்தால் கூட நலமாக இருக்கும்.

இன்னொன்றும் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை யில் அவை, ஏ, பி, ஸி. டி என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்தது, 58–ல். அதற்குப் பிறகு சில இடங்கள் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றன. இன்னும் சிற்சில இடங்கள் வளர்ச்சி குறைவாக அடைந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, இந்த ஏ, பி, ஸி, டி என்கிற பிரிவை மாற்றி அமைத்தால் பஞ்சாயத்து அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நன்ருக நடக்க முடியும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களுக்கு எட்டு நிமிடங்கள் கொடுக்கச் சொல்லி உங்கள் தலைவர் சொன்ஞர்கள். நேரம் ஆகிறது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : நான் இன்னும் பாயிண்டுக்கே வர வில்லையே !

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு நான் என்ன செய்வேன் ?

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : சற்று நேரம் கொடுங்கள். முக்கியமாக பஞ்சாயத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே பேச முடியவில்லை. அல்லது பேசாமலே கூட இருந்துவிடலாம். அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது சமுதாய நலத் துறை. இது மூன்று கோடி கிராம மக்களுடைய பிரச்னை சம்பந்தப் பட்டது. விரிவாகப் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சட்டமன்றத்திற்கு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திலிருந்து ஒரு பிரதிநிதி தேர்ந்தெடுக்கிருர்கள். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனிய னுக்கு சம்பந்தமில்லாத ஒருவர் பிரதிநிதியாக வருகிருர். ஆனல், அப்படிப்பட்டவர் பஞ்சாயத்து வாக்காளர் பட்டியலிலேயே இடம் இல்லா மல் இருக்கிருர். யார் யாரோ பஞ்சாயத்து பிரதிநிதியாக வருகிருர்கள்.

உண்மையான ரெப்ரசண்டேடிவ் ஆக இருப்பதில்லை. குறைந்தது, ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கு வருபவர் பஞ்சாயத்து வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெற்றவராகவாவது இருக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஜீப் யூனியன் காரியங்களுக்கே எப்பொழுதும் பயன்படுவதில்லை. ரெவின்யூ இலாகாவிற்குத்தான் அதிகமாகப் பயன்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்குக்குப் பயன்படவோ, சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குப் பயன் படவோ அந்த ஜீப் உதவுவது இல்லை. யூனியனுக்கு ஜீப்பே இல்லாமல் இருந்தால் கூட நலமாக இருக்கம்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வேண்டிய கட்டடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. யூனி யன்களுக்கும் கட்டடம் இல்லை. கட்டடம் இல்லாத இடங்களில், தலைவ ருடைய வீட்டிலேயே கூட்டங்கள் நடத்துகிறார்கள். தலைவர் வீட்டில் நடக் கும்போது, அது கிராம முனிசீப் போன்றவர்களுக்கு இக்கட்டாக இருக்கிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கட்டடம் கட்ட வசதி செய்து கொடுக்க மானியமாகவோ, கடனாகவோ, பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவை இன்னு மும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படவில்லை. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக, ரெவின்யூ இலாகாவினால், இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தமான பாசனக் குளங்களில் உள்ள நீர்பிடிப்புக்கள் அடைமானம் செய்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் குளங்கள் இம்மாதிரி அடைமானம் செய்யப்படக் கூடாது என்று தீர்மானம் போட்டிருந்தும் கூட, இந்த இடங் களை, நீர்ப்பிடிப்புள்ள இடங்களை அடைமானம் ரெவின்யூ இலாகா செய் கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் கவனித்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் நிலங் களில் ஆக்கிரமிப்பு இருப்பதை காலி செய்யும் அதிகாரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கே இருக்க வேண்டும். அப்படி பஞ்சாயத்து தீர்மானம் போட்டு, இந்த இடங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்டால் அந்த இடங்களைக் காலி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இம்மாதிரி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தமான "மைனர் இரிகேஷன்" குளங்களில் நீர்ப்பிடிப்பு உள்ள இடங்களில் ஆக்கிரமிப்புகளை உடனடியாகக் காலி செய்ய வேண்டும். அப்படி காலி செய்யாவிட்டால் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். சிறு பாசனக் குளங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே பத்து நிமிடங்களாகி விட்டன. உறுப்பினர் அவர்கள் தமது பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : எங்கள் பகுதியில், திருவெறும்பூர் பகுதியில் பாய்லர் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அங்கு ஏராளமான பேர் வசிக்கிறார்கள். அநேக வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் தொழில் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச் சர் அவர்களிடம் கேட்டிருந்தோம். அந்தப் பகுதிகளில் தொழில் வரி வசூலித்தால் வருஷம் ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது).

*திரு. கா. வேழவேந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள் ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கதரைப் பொறுத்த வரையில், முன்பிருந்தவர்கள் அச் சப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நிலை போய், கடந்த ஆண்டு 15 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர் விற்பனையானது என்கிற எண்ணிக்கையையும் தாண்டி, இந்த ஆண்டு

ஏறக்குறைய 20 லட்சம் ரூபாய் அளவில் கதர் விற்பனை மிகுதி ஆகி யிருப்பது காங்கிரஸ் நண்பர்களால் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். இதிலிருந்தே கதர் துறையிலும் கூட இந்த அரசாங்கம் எந்த அள வுக்கு அதிகமான அக்கறையைக் காட்டுகிறது என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தினை எடுத்துக்கொண்டால் பூரிப்போடு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங் களைப் பற்றி, கடந்த இரண்டாண்டுகளாக பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிற உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பற்றிய கேள்வியை இந்த மன்றத்தில் கேட்டாலும், அதற்குரிய பதிலை மிகத் திறமையாகச் சொல்வது மட்டுமல்ல, அங்கங்கே இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் அவ்வளவையும் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என் பதை மிகப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை, பூகோளத்தையும், சரித்திரத்தையும், கற்பித்த ஆசிரியராக அவர் இருந்த தாலோ என்னவோ, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் எங்கே அமைந் திருக்கிறது, அதனுடைய பிரச்னைகள் என்ன, அவற்றின் தன்மை என்ன, அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான பரிகாரம் என்ன என்பவைகளைப் பற்றித் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இரண்டாவதாக, இந்த ஆண்டு மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்தக் கோரிக்கை அறிக்கையில் ஒரு சிறப்பான குறிப்பை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னிருந்த அரசாங்கம் நினைத்துப் பார்க்காத அள வுக்கு, புதிய அமைச்சரவையின் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் ஓராண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சில பணிகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, அதற்குரிய பலன் கிடைக்குமா என்று கவலையுடன் இருந்தார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நாம் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக அதிக பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிய மும் தம்மிடமுள்ள அதிகமான நிதியை வைத்துக்கொண்டு, டிராக்டர்கள், வாங்கலாம், டில்லர்கள் வாங்கலாம், ஸ்ப்ரேயர்கள் வாங்கலாம் என்ற உத்தரவை புதிய அரசாங்கம் பிறப்பித்ததன் பின்னர், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து வரும் புள்ளி விவரங்களைக் கணக்கிட்டால், அவை களெல்லாம் நம்மைப் பூரிக்க வைக்கின்றன. 734 சமுதாயக் கிணறு கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 535 டிராக்டர்கள் வாங்கப்பட்டு எளிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1,554 ஸ்ப்ரேயர்களும் டஸ்ட் டர்களும் வாங்கப்பட்டன. நான்கு திருமணக் கூடங்கள் கட்டி முடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது, மிகப்பெரிய பணக்காரர்கள் மட்டுமே வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய இவற்றை, எளிய விவசாயிகளும் உபயோகிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளதைக் கண்டு பெருமிதமடைகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). தலைவர் அவர்கள் இன் னும் மூன்று நிமிடங்கள் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவதற்கு பத்து நிமி டங்களுக்கு மேல் அனுமதியளித்துள்ளீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர் கட்சி உறுப்பினர் எடுத்துக் கொண்ட நேரம் அவர்கள் கட்சிக்குக் கொடுத்துள்ள நேரத்திலிருந்து ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அதே போல் ஆளும் கட்சிக்குள்ள நேரத்தில் எனக்குச் சில நிமிடங்கள் ஒதுக்கித் தரவேண்டும். நான் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பேசும் முதலாவது உறுப்பினன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1969 மார்ச் 10

அடுத்தபடியாக, சிறப்பாக விளங்குவது சீரணித் திட்டம். இதைத் தொடங்கிய நேரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் இதைப் பற்றி ஐயப்பட்டார்கள். சீரணித் திட்டத்தினுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, உண்மையிலேயே மிகப் பெரிய லாபம் இதனால் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கத்திலே 11 லட்சம் ரூபாய் முதல் வைத்தோம். இப்போது சீரணி சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புடைய வேலைகளைச் செய்திருக்கிறது. சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், கால்வாய்கள் வெட்டுதல், சீரமைத்தல் போன்ற வேலைகளை செய்ததன் காரணமாக இப்போது இரண்டு மடங்குக்கு மேல் பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நான் பூரிப்போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக, நிதி வசதிகளைக் குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்களே என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களில் கல்விக்காக அதிகமான அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கிராமப்புற வேலைகளுக்கு 25 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கிராமப்புறங்களில் கல்வி சுகாதாரம், மின்சாரம், பொதுப் பணிக் காரியங்கள், ஆகியவற்றிற்காக அதிகஅளவு பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் கிராமபுறங்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

பொதுவாக, நான் இந்த நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய ஊராட்சி ஒன்றியத் திட்டம், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே எவ்வளவு சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சுமார் 15, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் என்ற பெயரால் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது முழு வெற்றி அடைந்ததா என்றால் இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். இந்தியாவில் குஜராத் மாநிலத்தில் மட்டும்தான் அந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மராட்டிய மாநிலத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. மத்திய பிரதேசம், வங்காளம் போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் வெற்றி பெறவில்லை. அவர்கள் அதை கைவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிகிறோம். இந்தத் திட்டத்தை முழுக்க முழுக்கப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குஜராத், மராட்டிய மாநிலங்களில் வெற்றி பெற்றதற்கான காரணத்தை அறிந்து வர ஒரு குழுவை அனுப்ப வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

*திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத்திட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டம் என்று சொல்லுகிறோமேயொழிய, இது சமுதாய ஏமாற்றுத் திட்டம் என்று நான் சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே சமுதாயத்தை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொண்டு வந்த திட்டமாகும் இது. அதே திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் செயல்பட்டால் சமுதாயத்திற்கு ஒரு பலனும் ஏற்படாது. சமுதாயத் திட்டம் என்று சொல்லும்போது இன்னும் அதிகமான நிதியை ஒதுக்கித் தர வேண்டும். நிதியைக் குறைத்துவிட்டால் எந்த விதமான பலனும் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜில்லா போர்டின் வாரிசு சமுதாய நலத் திட்டம். ஜில்லா போர்டுக்கும் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கும் வேறு வேறான அதிகாரங்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒரு ஜில்லா போர்டின் வாரிசு என்றால் தலைவருக்கு இருந்த அதிகாரம் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரம் எல்லாம் அதிகாரிகளிடத்தில் போய் இருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சிலுக்கு மாவட்டக் கலெக்டர்தான் தலைவராக இருக்கிறார். ஜனநாயகத்தில் இப்படி இருந்தால் எப்படி முன்னேற முடியும்? இதையெல்லாம் நீக்கி, சமுதாயத்திலே நம்பிக்கை வைத்து, மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலின் தலைமை ஸ்தானத்திற்கு தேர்தல் முறையில் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். நீங்கள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தரப்பில் இருக்கும்

1969 மார்ச் 10] [திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

போது இதைப் பற்றி எல்லாம் அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னீர்கள். உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலாவது இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் நடைபெறும் சமுதாய நலத் திட்டம் தான் கிராமங்களுக்கு பயன் அளிக்கக் கூடியது என்று அரசாங்கம் எண்ணுகிறது. ஆனால், மானியம் ஒதுக்குவதில் தொகை குறைந்துகொண்டே வருகிறது. அதே சமயத்தில் நகர்ப்புறங்களுக்கு பல கோடி ரூபாய்களை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களில் நடைபெறும் சமுதாய நல திட்ட வேலைகள்தான் உண்மையிலேயே கிராம மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் சிறந்த திட்டமாக அமைகிறது. ஆனால், நகர்ப்புறங்கள் எல்லாம் சொர்க்க லோகமாகவும், கிராமங்கள் நரக லோகமாகவும் காட்சியளிப்பதை நாம் கண்டு வருகிறோம். ஆகவே, சமுதாய நலத் திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கி, கிராமங்கள் முன்னேற்றமடைய உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம நலத் திட்டத்திற்குப் பங்குத் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டும். மற்ற நகரங்களுக்கு இந்தப் பங்குத் தொகை தேவையில்லை. முன்பிருந்த அரசாங்கமும் நகரங்களுக்கு அதிகத் தொகை கொடுத்து வந்தது. ஆகவே, நகரங்களுக்குக் கொடுப்பதை சில வருடங்களுக்கு நிறுத்தி, கிராமங்களுக்குக் கொடுத்து கிராமங்களில் நிவாரண வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பி.யு.ஸி. வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளையும், கவனிக்க வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டடமே கிடையாது. 26,610 பள்ளிகளுக்குக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு 45 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பகிர்ந்தால் ஒரு யூனியனில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கூட கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கிக்கொண்டு போனால், நூறு வருஷத்தில் கூட எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கட்டடம் கட்டுவது என்பது முடியாத காரியம். கிட்டத்தட்ட நம் மாநிலத்தில் 1,15,730 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இரு நூறு வருஷங்களானாலும் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் வீடு கட்டித் தருவது என்பது முடியாத காரியமாகிவிடும். இப்போதே பல யூனியன்களில் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. காரணம் அவர்களிடம் போதுமான நிதி இல்லை. ஆகவே, அரசு அவர்களுக்குப் போதுமான கிராண்டு கொடுத்தாக வேண்டும். சமுதாய நலத்திட்டத்திற்கு அதிமான பணம் ஒதுக்கினாலொழிய சமுதாய நலத் திட்டம் நல்ல முறையில் பலன் அளிக்காது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)..

*திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, கதர், சமுதாய நலத் திட்டங்கள், பொதுப் பணித் துறை ஆகியவை குறித்துக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் விவசாயம், பொறியியல், ஆகியவை போன்ற ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொரு இலாகா என்று இருக்கிறது. அதே போல் ஆர்.டி.எல்.ஏ.-இல் இருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைமையிடம் வரைக்கும் ஒரு தனி சர்வீஸையே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, ஆணையாளர்கள் நீண்டகாலமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் கீழ் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுக்கு வழியில்லை. அவர்களுக்குப் பிரமோஷன் கொடுக்கிற வகையில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, சிறு சேமிப்பு போன்ற துறைகளில் ஆணையர்களுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, ஆணையர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கிற முறையில் "I கிரேட், II கிரேட்

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்] [1969 மார்ச் 10

III கிரேட்" என்பதாகப் பிரித்து, 250, 300, 400 என்கிற சம்பள அடிப்படை
யில் சீனியாரிடி வைத்துச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அகவிலைப்படி உயர்வுக்கு அரசாங்கமே பணம்
கொடுக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்
களுக்கு அகவிலைப்படி உயர்வை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தங்களுடைய
பொது நிதியில் இருந்தே கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே,
இந்தத் தொகையையும் சர்க்கார் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மானிய
மாகவே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஆசிரியர்களுக்கான அகவிலைப்படி
உயர்வு முழுவதையும் அரசாங்கம் தான் இப்போதும் தந்துகொண்டிருக்
கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்
பட்டிருக்கிற நேரம் மிகவும் குறைவானதால்—முடிவில் அமைச்சர் அவர்
கள் பதிலில் சொல்லிக் கொள்ளலாம். இடையில் குறுக்கிடவேண்டாம்
என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இப்போதே விளக்கம் சொல்லி
விட்டால் இந்தத் தவறான செய்தியை மற்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துச்
சொல்லாமல் இருக்கட்டும் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : அடுத்து 1961-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி மன்றங்
களில் ஏ, பி, ஸி, டி என்று பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.
அந்த அடிப்படையை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

விவசாயத் தனித் திட்டத்தின் கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒவ்வொரு
ராக் பிளாஸ்ட் யூனிட் வாங்க அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

அதேபோல இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட, பின் தங்கிய மக்கள்
இருக்கும் இடங்களில் முன்பு கிணறுகள் அமைப்பதற்கும், பாதைகள்
அமைப்பதற்கும் ஹரிஜன இலாக்காவில் இருந்து மானியம் கொடுத்து
வந்தார்கள். இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அப்ப
டிப்பட்ட பின் தங்கிய பகுதிகளுக்கு நிதி உதவி அளிக்க சர்க்கார்
மானியத் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரூராட்சி அமைப்பதற்கு 5 ஆயிரம் மக்கள் தொகை, பத்தாயிரம்
வருமானம் என்று இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த வரம்பை
தயவு செய்து உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறைந்த
வருமானம் 25 ஆயிரம் ரூபாயாவது இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான்
பேரூராட்சியாக மாற்ற முடியும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவது நலம்
என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள ரோடுகளுக்காக ஜனத்தொகை அடிப்
படையில் நபர் ஒன்றுக்கு 40 நயா பைசா என்று ஒதுக்குகிறோம். இது
சரியல்ல. அந்த அந்த ஊராட்சிகளில் உள்ள பாதையின் நீளத்தை
அனுசரித்து அந்தச் சாலையில் நீள அளவுப்படி நிதி ஒதுக்கவேண்டு
மென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிரதம சுகாதார நிலையம், தாய் சேய் நல விடுதிகள் கட்டுவதற்கு
போதுமான நிதி இல்லாமல் ஆங்காங்கே குடிசைகளில் இன்றையதினம்
நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தக் கட்டிடங்களுக்குச் சர்க்கார்
நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேரிடைத் தேர்தலை நம்முடைய அரசு உடனடியாகக் கொண்டுவருவதற்
கான நல்ல முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பஞ்சாயத்து
தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தலைவர்கள் மக்களால் நேரிடை
யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற நிலையை நம்முடைய அரசு கொண்டுவர
உத்தேசித்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அதை நம்முடைய அரசு உடனடி
யாகக் கொண்டுவரவேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

1969 மார்ச் 10]

திரு வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாய
வளர்ச்சி, கிராம வளர்ச்சித் திட்டம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். இது
தான் கிராம சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறது என்று
சொல்லப்படுகிறது. பிரதான கிராம வளர்ச்சிக்கு—விவசாய வளர்ச்சிக்கு
நல்ல முறையில் உதவ வேண்டும் என்பதற்காக இதுபோன்ற திட்டம்
வகுக்கப்பட்டது. இருந்தும் இந்தக் காரியங்கள் ஏதோ ஓரளவுக்குச்
செய்யப்படுகிறதே தவிர உண்மையில் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்படாத நிலை
யில் கவனிக்கப்படவேண்டும். விவசாயப் புரட்சி என்று சொல்லி
விட்டால் போதாது. இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் நீர் வளத்தை
ஏற்படுத்தாவிட்டால் விவசாயப் புரட்சி கிடையாது, விவசாய இகழ்ச்சி
என்ற முறையில் தான் கொண்டு போய்விடும். ஆகவே, இதில் பிரதான
மாக எவ்வளவு பணம் செலவு செய்வதாக இருந்தாலும் விவசாயத்தில்
கவனம் செலுத்தியாகவேண்டும். குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத நிலை
மையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கால்நடைகள் கஷ்டப்படு
கின்றன, ஆகவே முதற்படியாக குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுத்
தாக வேண்டும்.

ரோடு பராமரிப்புக்கு பர்காபிடா 40 என்.பி. என்று கொடுக்கப்
படுகிறது. இது போதுமானது தானா என்பதை நாம் சிந்திக்க
வேண்டும். ஆக்வே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் பஸ் போகும்
ரோடுகள் இருந்தால் அவை பூராவற்றையும் ஹைவேஸ் ரோடுகளாக
எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்குப் பகுதியில் சர்க்கரை ஆலை
இருந்தால் அந்தச் சர்க்கரை ஆலை செஸ் நிதியில் இருந்து ரோடுபோடும்
செலவைச் செய்தாகவேண்டும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியாகவேண்
டும். இன்றைக்கு காண்டிராக்டர்கள் எந்த வேலையையும் எடுத்துக்
கொள்ள முன் வருவதில்லை. காரணம் நம்முடைய ஷெட்யூல் ரேட்
மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இதையும் திருத்தி அமைத்தாக
வேண்டும். மேலும் ஒரு யூனியனில் ஐந்து பஞ்சாயத்து, பத்து
பஞ்சாயத்து என்று இருக்கிறது. ஒவ்வொரு யூனியனில் 40 பஞ்சாயத்துகள்,
50 பஞ்சாயத்துகள் என்று இருக்கின்றன. இதனால் ஊதாரித்தனமாக
செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே
பிளாக்குகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். பி.டி.ஓக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட மு.ப. 11-00
இலாகாவிலிருந்துதான் எடுக்கவேண்டும். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒவ்
வொரு இலாகாவிலிருந்தும் எடுத்துப் போடுகின்றதன் காரணமாக அவர்
கள் புரமோஷனில் போய்விடுகிறார்கள். புதிதாக வருகிறவர்களை
அதற்குப் பிறகு வேலையைக் கற்றுக்கொண்டு பணியாற்றவேண்டிய
நிலைமை இருக்கிறது. எனவே "மிக்சர்" இலாகாவாக அது
இருக்கக்கூடாது. கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் இலாகா என்று
தனியாகவே இருக்கவேண்டும். அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களே
எல்லா வேலைகளையும் பார்த்துவரக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டும். அது ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள கலெக்டரின் கண்ட்
ரோலில் இருப்பதால் சரியாக இயங்க முடியவில்லை. அவருக்கு இருக்கும்
வேலையே சரியாக இருக்கிறது. கிளார்க்கோ அல்லது ஆடிட்டரோ
எழுதி வைத்திருப்பதை கையெழுத்துப்போட்டுவிட்டுப் போகக்கூடிய நிலை
மைதான் இருக்கிறது. இதிலே அர்த்தமே கிடையாது. ஆகவே பி.டி.
ஓ.க்களை கெஜட்டெட் அதிகாரிகளாக ஏற்படுத்துகின்ற முறையைக் கொண்டு
வருவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதைச் செய்யாதவரையில்
நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு சம்பளம், பஞ்சப்
படி இவையெல்லாம் சரிவரக் கொடுப்பதில்லை. இந்த பே கமிஷன்
ஏற்படக்கூடிய நிலைமையிலேயாவது அவர்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்
கொண்டு அவர்களுக்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைக்கூட மாற்றியமைப்பதிலே கவனஞ்செலுத்
தினால் நல்லது. அதை மாற்றியாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1969 மார்ச் 1

நிர்வாகம் நல்லபடியாக நடக்கவேண்டுமானல்—பஞ்சாயத்து யூனிய
னில் ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மேனும
அதிலே ஒரு மெம்பராக இருக்கிறார். அந்தக் கமிட்டி நல்ல
முறையில் பணியாற்றக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். டிரான்ஸ்ஃபருக்கு ஒரு
கமிட்டி, அப்பாய்ன்ட்மெண்டுக்கு ஒரு கமிட்டி என்று இருக்கிறது.
அப்படியில்லாமல் அட்ஹாக் கமிட்டி எடுத்த முடிவை மாற்றிக்கொள்ளக்
கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. அப்பாய்ன்ட்மெண்ட் கமிட்டி
என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக லோக்கல்போர்ட் பப்ளிக் சர்வீஸ்
கமிஷன் என்று ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நல்லவிதமாக நிர்வாகம் நடை
பெறும். எனவே, அதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

விவசாயத்திற்காக வருடாவருடம் நவீன கருவிகள் வாங்கி வைக்கப்படுகின்
றன. ஆனால், அவையெல்லாம் அப்படியே தூங்குகின்றன. காரணம் டிரைவர்
அப்பாய்ன்ட்மெண்ட் பண்ணாததினாலேதான். அவர்களை அப்பாய்ன்ட் பண்ணு
வதற்கு பி.டி.ஓ.க்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் மேலே இருந்து வர
வேண்டியிருக்கிறது, அதற்கு வருஷக்கணக்கில் ஆகிறது. டிரைவர்
இல்லாமல் அவையெல்லாம் தூங்குகின்றன. எனவே, டிரைவர்களும்,
கருவிகளை வாங்கும்பொழுதே வரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

1966-ஆம் ஆண்டிலே 2,182 தொழில் யூனிட்டுக்களுக்காக 49·15
லட்ச ரூபாய் பணம் வாங்கியதாகவும் இருக்கிறது. பணத்தைக் கேட்கிறார்
கள். சொஸைட்டி அமைத்து பணத்தைப் பங்கு போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய
நிலைமைதான் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்
ருல் மெட்ராஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபோர்ட்டிலே 2,182 தொழில் யூனிட்டு
களுக்காக ரூபாய் 49·15 லட்சம் வாங்கியதாகவும், உற்பத்தி செய்த பொருள்
களின் மதிப்பு 13 லட்சம் என்றும் விற்றது 8·03 லட்சம் என்றும்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே லாப நஷ்ட கணக்கைக் காண்பிக்க
வில்லை. எவ்வளவு உற்பத்தி, எவ்வளவு பணம் வாங்கியது என்று
மாத்திரம் குறிப்பிட்டு இருப்பது போதாது. திட்டவட்டமாக லாபம்
எவ்வளவு என்று குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். 1967லே 348 யூனிட்டு
கள்தான், 2,182 யூனிட்டுகளிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றால் மற்றவை
யெல்லாம் என்ன க்ளோஸ் ஆகிவிட்டதா என்ன என்றே தெரியவில்லை
348 யூனிட்டுகளிலே உற்பத்தி செய்தது 3·10 லட்ச ரூபாய் என்றும்
விற்பனை செய்தது 3·6 என்றும் சொல்லுகிறார்களே தவிர நஷ்டம்
ஏற்படாத மாதிரி சரியாக இருக்கிற மாதிரி இருக்கிறதே தவிர தவறான
எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே உண்டாக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்
கிறதே தவிர திட்டவட்டமாக லாப நஷ்டக் கணக்கு இல்லை. இதை
அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் கவனித்து தெரிவிக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரூரல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் பொறுத்தவரையிலும் கூட ஏற்படக்கூடிய லாப
நஷ்டக் கணக்கு கிடையாது. நான் கேள்விப்படுகிறேன். அகில இந்தி
யாவிலேயும் 40 யூனிட்டுகள் ஆரம்பித்திருப்பதாக, அதிலே இந்த
ராஜ்யத்திலே 3 யூனிட்டுகள் ஒன்றும் உருப்படியில்லாத நிலைமையில்
இருப்பதாக தெரிகிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரியின் கீழ்
ஒரு அஸிஸ்டெண்ட் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இருப்பதால் அவர்களுக்
குள்ளே முரண்பாடாக இருக்கிறது. லோன் கொடுக்கின்ற பிரச்சினையை
எடுத்துக் கொண்டால் உடனுக்குடன் கொடுப்பதே கிடையாது. பிளாக்
டெவலப் மெண்ட், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட், கூட்டுறவு இப்படி மூன்று
துறைகளிடத்தில் (மணியடிக்கப்பட்டது) எனக்கு இன்னும் நேரம் கொடுக்க
வேண்டும். நான் 10–58-க்குத்தான் பேச ஆரம்பித்தேன்..........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 10–56-க்கு பேச
ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பார்ட்டி அடிப்படையிலே 10 நிமிஷம்
கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் 5 நிமிஷங்களில் என்று கணக்கு
போட்டு விடாதீர்கள். இரண்டு ஆட்டிலே ஊட்டின குட்டி என்று

1969 மார்ச் 10] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

சொல்வார்கள், அதைப்போல மூன்று ஆட்டிலே ஊட்டின குட்டியாக
இருக்கிறது. லோன் கொடுப்பதிலே யார் கொடுப்பது என்று முடிவு
செய்து உடனடியாக முடிவு செய்து லோன் கொடுக்கப்படுவதற்கு
நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். லேண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கிலே லோன்
உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்றவகையில் நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்வி இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் இன்ஸ்பெக்ஷன் கல்வி
இலாகா செய்கிறது. பி.டி.ஓ. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் செய்கிறார். இப்படி
இரு முறைகளாக இருப்பதாலே அதிலும் தகராறுகள் வருகின்றன. பாட
சாலைகளிலே ஹரிஜன பாடசாலைகள், மற்ற பாடசாலைகளிலே, எக்ஸாமினே
ஷனே வைப்பது கிடையாது. அவர்கள் ஏதோ புரொமோஷன் கொடுப்பதை
மாதிரிச் செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாக கல்வியின் தரம் குறைந்து
விடுகிறது. எனவே, பரீட்சை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களிடத்திலே சிறு சேமிப்பு பிரியப்
பட்டவர்களிடத்திலே வாங்குவதாக 5 ரூபாய் வாங்குவதாகவும் அதற்காக
வும் பிராவிடண்ட் பண்டுக்காகவும் சம்பளத்தில் பிடிக்கப்படுகிறது. ஆனால்
அவையெல்லாம் பாங்கிலே முறையாக போயச் சேருகிறதா என்றால்
கிடையாது. கையாடக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. சிலரை
சஸ்பென்ஷனில் வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கையாடல் பேர்
வழிகள் யாராய் இருந்தாலும் உடனடியாக வீட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும்.
(மணியடிக்கப்பட்டது). ஸ்பீக்கர் அவர்கள் எனக்கு 10 நிமிடம் கொடுத்
தார்கள். நான் 10–58-க்கு ஆரம்பித்தேன்.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 10–56-க்கு ஆரம்
பித்திருக்கிறீர்கள் என்று எழுதி வைக்கப்பட்டு உள்ளது. உங்கள்
நேரம் முடிந்துவிட்டது. அடுத்து திரு எ. ஆர். மாரிமுத்து.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மணியடிப்பதிலே 3 நிமிடம் ஆகி
விட்டது. இதேமாதிரி இருந்தால் பல முக்கியமான விஷயங்களை நான்
இங்கே எப்படிக் கொண்டு வரமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து.

• திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய
நலத் திட்டம் நாட்டிலே கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள மக்களை உயர்த்து
வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்
பட்டிருந்தாலும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக தொகை குறைக்கப்பட்டு
இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தொகை அதிகமாகப்பட்டிருப்பதற்கு
என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனாலும்
இன்னும் அதிகமாக இதற்கு தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்பதுதான்
என்னுடைய கருத்து. 1967–68-லே 480 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள்.
1968–69லே ஒரு கோடி திட்டத்திட்ட குறைத்து 386 லட்ச ரூபாயாக
ஒதுக்கினார்கள். இப்பொழுது கொஞ்சம் அதிகம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.
அதை 480 லட்சமாக ஒதுக்கியிருந்தால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

விவசாயத்துக்காக சென்ற ஆண்டு 84 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். இந்த
ஆண்டு 75 லட்சம்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை விவசா
யத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதால் அதிகமாவதற்குப்
பதிலாகக் குறைந்திருப்பது வருத்தமாக இருக்கிறது.

கிராம குடிநீர் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிணறுகள்
வெட்டுவதற்காக சென்ற ஆண்டு 109 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள்.
இந்த ஆண்டு அது 120 லட்சமாக அதிகப் பட்டிருக்கிறது, அதை நான்
பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1969 மார்ச் 10

நகர குடிநீர் விநியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்காக சென்ற ஆண்டு 261 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். இந்த ஆண்டு 396 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 135 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 50 சதவீதம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கிராம குடிநீர் திட்டத்தை பொறுத்த வரையில 11 லட்ச ரூபா தான் அதிகம். எனவே 10 சதவீதம்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. நகரப் பகுதிகள்தான் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனவே தவிர, கிராமப் பகுதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இணைப்புச் சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களுக்கு ரொம்ப அவசியம். அவை இருந்தால்தான் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அதற்காக சென்ற ஆண்டு 68 லட்சம் ஒதுக்கினார்கள். அது போதாது. இந்த ஆண்டு அதற்காக 80 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்தாலும் கூட அது மிக மிகப் போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகர் உள்பட நகர ரோடு அபிவிருத்திக்காக 1968லே 30 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். 1969லே 47 லட்சத திட்டம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிகமாக 17 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 52 சதவீதம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் புற இணைப் புச்சாலையை பொறுத்த வரையில் அதிகமாக 12 லட்ச ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே 20 சதவீதம்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவிலே நகரப் பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் விகிதாச்சார அளவில் கிராமப் பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இதை அரசாங்கம் கவனித்து நகரப்புறங்களை மட்டுமல்லாமல் கிராமப் புறங்களையும் கவனிக்கிறது என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தவேண்டும். கடந்த கால திட்டங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால் கடந்த சர்க்கார்கூட இதே மாதிரிதான் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதே முறையில் இந்தச் சர்க்காரும் போய்க் கொண்டிராமல் கிராமப் புறங்களிலே அதிக கவனம் செலுத்த முற்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு விளக்குப் போட சர்க்கார் மானியம் கொடுத்ததாகக் கிடையாது. இந்த ஆண்டு தனித்திட்டத்தின் மூலம் நகரத்திற்கு விளக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. அந்த மாதிரி இதுவரை எந்தக் கிராமத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டது கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது நகரப் புறத்திற்கு விளக்குக்காக சர்க்கார் மானியம் கொடுத்தது என் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தலரோடுகள் மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே நேஷனல் ஹைவேஸ் 1960-61 முதல் 1966-67 வரை 1,800 கிலோ மீட்டர். அது அப்படியே அதிகப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. ஸ்டேட் ஹைவேஸ் 1,750 கிலோ மீட்டர் கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக மாறுத அப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள் 24,200 கிலோ மீட்டராக 1960-61-ல் இருந்தது இன்றைக்கு 33,748 கிலோ மீட்டராக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 40 சதவிகிதம் அளவில் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரோடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் செக்ஷன் 131-ல் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்றால், ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை லோகல் ரோட்ஸ் கிராண்டை தலைக்கு 40 பைசா என்று தற்போது கணக்கிட்டுக் கொடுப்பதை மறுபரிசீலனை செய்து மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். 1960-ல் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்து இன்று வரை 9 ஆண்டுகளாகியும் கூட அதைப் பரிசீலனை செய்யவில்லை. 40 பைசா என்று இருப்பதை மாற்றும் முறை 1965-ம் ஆண்டிலேயே செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதுவரை அது செய்யப்படவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 10] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மக்கள் தொகை அடிப்படையில் 40 பைசா வீதம் என்று கொடுத்து வருகிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்கு 1½ சதவீதம் மக்கள் தொகை அதிகமாய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே லோகல் ரோடு கிராண்டும் அதிகரித்திருக்க வேண்டும். அந்த 9 வருஷத்திற்கு 15 சத விகிதம் அதிகரித்திருக்கவேண்டும். 1968-69-ல் 110 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டதில் 5 லட்சம் ரூபாய் டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் போக மீதி யிருப்பது 105 லட்சந்தான். 1969-70-ல் 115 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதில் 5 லட்சம் போக மீதி இருப்பது 110 லட்சம்தான். எப்படி இது மக்கள் தொகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ள முடிய வில்லை. அரசாங்கம் இதற்கு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். இதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற மானியத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வில்லேஜ் ஒர்க்ஸ் கிராண்ட என்று கொடுக்கப்படுவதில் பிளான் காலத்தில் வருஷத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய் வீதம் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் 4 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கத் திட்டமிட்டது. இடையிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 52 லட்சம் மொத்தத் தில் குறைவாகி இருக்கிறது. அதை அதிகரிக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

கிராம மனித சக்திக்காவும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த கிராம மனிதசக்தித் திட்டத்தின் பலனை சில பஞ்சாயத்துக்கள் தாங்களே ஏக போகமாக அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி அதிகப் படியாக அனுபவித்து வருகின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருந்து மாற்றி பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கோரியுள்ள மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை வழங்க முன்வந்துள்ளேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நாட்டிலே செயல்படத் துவங்கிய பிறகு மக்களுக்குத்தான் அதிகாரிகள் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்பு அதிகாரி களைப்பார்த்து துரை துரை என்று அழைத்த வழக்கம் மாறி இப்போது அதிகாரிகள் மக்களுக்காகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்ற உணர்வோடு இந்தத் திட்டம் பலனளித்து வருகிறது. கொடுத்திருக்கின்ற நேரம் மிகக் குறை வாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1958-ம் ஆண்டு மெட்ராஸ் பஞ்சாயத்து ஆக்டை பலவித காரணங் களுக்காக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதை அவையின் முன் சொல்ல விழைகிறேன். ஒரு தலைவர் தேர்தலோ, உறுப்பினர் தேர்தலோ நடந்து முடிந்த பிறகு கோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டால் வழக்கிலே தீர்ப்பு வரும்வரை உறுப்பினரோ, தலைவரோ தொடர்ந்து பதவியில் இருந்து வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட வழக்குகள் கூடிய விரைவில் முடிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி முடிக்கப்பட்டால்தான் நடைபெற்ற தேர்தல் செல்லுமா செல்லாதா என்பதை நிர்ணயிக்க முடியும். ஆகவே, இதிலே கூடுமான வரையில் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் பெருவாரியான உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருந்தால் தான் அந்தத் தீர்மானத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்ற நிலையில் பல இடையூறுகள் இருப்பதையும் அறிவோம். அதையும் செவ்வனே நடைபெறும் வகையில் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யவேண்டும். ஊராட்சித் தலைவராக இருந்தாலும், ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தாலும் ஆள் கடத்தல் செய்தால் அல்லது பண விரயம் செய்தால்தான் ஊராட்சித் தலைவராகவோ, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராகவோ வரக்கூடிய சூழ்நிலை பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயக அடிப்

[திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி] [1969 மார்ச் 10

படையில் பார்த்தால் அந்தப் போக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நாம் எதிர் கட்சியாக இருந்த போது கூறி வந்திருக்கிறோம். அந்தக் கோட்பாட்டுக்கொப்ப பொதுமக்களால்தான் ஊராட்சித் தலைவரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற வகையில் அண்மையில் தேர்தல் நடைபெற இருக்கின்ற காரணத்தால் விரைவில் சட்டத்தில் மாற்றம் செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் ராஜிநாமா கொடுக்கிற நேரத்தில அதற்குச் சட்டத்தில தக்க விதி கிடையாது. ரூல்ஸ் என்று சொல்லப்படுவதிலேதான் ஏதோ இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஊராட்சிமன்றத் தலைவரிடம் ராஜிநாமாவைக் கொடுத்துவிட்டாலே அது அங்கீகரிக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கருதப் படுகிறது. அந்த ராஜிநாமா உண்மையிலேயே கொடுக்கப்பட்டதுதானா என்ற ஐயப்பாடு வருகிறது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகின்ற நேரத்தில் இந்த மாதிரி ராஜிநாமா கொடுத்ததாகத் தயார் செய்கிறார்கள். இதனால் பல வழக்குகள் உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கின்றன. ராஜிநாமாவை எந்த வகையில் கொடுக்க வேண்டும். எப்படிக் கொடுத்தால் அது செல்லுபடியாகும் என்பதற்கும் 1958-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தைப் புனராய்வு செய்து திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்த காலத்தில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற முக்கிய காரணத்திற்காக, முக்கிய சேவிகா, எஸ். இ. ஓ. போன்ற உத்தியோகங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். அவை எல்லாம் மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கும் முறையில் அமைந்திருக் கின்றனவா என்று பார்க்கும்போது உண்மையில் இல்லை என்பதைப் பரவலாகப் பார்க்கிறோம். அந்தப் போக்கு மாற்றப்பட வேண்டும்.

கல்வித் தரம் உயர வேண்டுமென்று சொன்னால், நார்த் ரேஞ்சு, சவுத் ரேஞ்சு டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்று வைத்திருப்பதை மாற்றி ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டு எஸ். இ. ஓ. என்று பதவியையே எடுத்துவிட வேண்டும். நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்குப் பொறுப்பு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் என்று செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஆசிரியர்களும் பொறுப்பாக பணியாற்ற முடியும். தற்போதுள்ள நிலையில் அவர்கள் எஸ். இ. ஓ. க்களுக்குப் பயப்படுவதா அல்லது டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குப் பயப் படுவதா என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இரட்டை ஆட்சி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

பி. டி. ஓ.-களுக்கு டெக்னிகல் அப்ஜக்ஷன்ஸ் பற்றி தெரியாது. எஞ்சினி யரிங் படித்தவர்களுக்கெல்லாம் இருக்கும் பில் பாஸ் பண்ணும் அதிகாரம் பி.டி.ஓ-களுக்கு இருக்கிறது. இது நிச்சயமாக மாற்றப்பட வேண்டும். தேவை யற்ற உத்தியோகங்கள் நிச்சயமாக் அகற்றப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்துக் கூட்டங்கள் நல்ல முறையில் தலைவரால் கூட்டப்பெறுவதில்லை. பதவிக்கு வர வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு அவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பிரசிடெண்ட் கவுரவம் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரே நோக்கத்தோடு வருகிறார்கள். பேரூராட்சி மன்றங்களில் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த நிர்வாக அதிகாரிகள் அவர் களாகவே கூட்டங்களைக் கூட்டுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவரிடம் வரிகளை வசூலிக்கும் பொறுப்பும் இருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்துக் களிலே அந்தப் பொறுப்பு "நான்-அபிஷியல்" என்ற முறையிலே பிரசிடெண்ட் கையிலே இருக்கிறது. அவருக்குள்ள சுமையைக் குறைத்து எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் என்று நியமித்தால் நல்ல நிர்வாகம் ஏற்பட்டு பஞ்சாயத்துகள் அனைத்தும் பலன் பெறும் வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்கள் இன்னும் கிராமங்களாகவேதான் இருக்கின்றன. சாலை கள் கிடையாது. அதற்கு என்னுடைய சொந்த ஊரே எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது

1969 மார்ச் 10] [திரு. செஞ்சி. வெ. முனுசாமி]

கிராமங்களில் இன்றைக்கு இணைப்புச் சாலைகள் இல்லை. அதுபற்றி ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கேட்கும்போது பணம் இல்லை என்று சொல் கிறார்கள். அப்படியே செய்வதாயிருந்தாலும் தானமாகக் கொடுத்தால் செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) காண்டிராக்காரர்களின் திருவிளையாடல்கள் வேறு இருக்கின்றன. போடப் பட்ட சாலைகளுக்கும் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. இப்படிப் பட்ட குறைகள் அகற்றப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள் வேண்டும், பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டும். என்ற வகையில் இத்திட்டம் பலனளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கந்தசாமி படையாட்சி: தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மானியத்தின் பேரில் என் கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1958-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தச் சட்டம் மாவட்ட ரீதியாகவுள்ள சட்டத்தினைத் திருத்தியமைத்து கிராமங்களின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த முறையில் இது சரியாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்று கூட சரியாக நடக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காக டீ. டி. வி. மீட்டிங்கில் தீர்மானங்கள் போடுகிறோம், அவற்றை உடனடி யாகச் செய்து தருகிறோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்களே தவிர உடனடியாக அதைச் செய்து தருவதில்லை. ஆகவே அவைகளை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டும்.

கிராம மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி, ஆரம்பப் பள்ளி வசதி, ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்ஸ் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக மானி யங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த மானியங்கள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்துக் கொண்டே வருகிறதே தவிர கிராம மக்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டிய வசதிகளுக்கான அதிகப்படியான மானியங்கள் ஒதுக்கப் படுவதில்லை.

கிராமங்களில் ரோடு வசதிக்காக வேண்டிய மானியத்தொகை ஒதுக் கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர் கள் கூறியதுபோல் லிங்க் ரோட்ஸ் போட வேண்டுமென்று சொன்னார். அதற்கு பண வசதி இல்லை. மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று ரோடுகள் போடலாமா என்றால் மக்களிடம் அதற்கு வேண்டிய பணவசதி இல்லை. ஆக, சாலைவசதிகள் இல்லாத கிராமங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. ரோடு வசதிகள் சரியாக இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் உணவுப் பொருள்களை வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போய் விற்கவும் முடியும். ஆகவே கிராமங்களில் ரோடு வசதி மிகவும் தேவை. நெடுஞ்சாலைகள் பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பண உதவியைச் செய்யவேண்டும். 10,000 ரூபாய் ஒதுக்குவது போதாது. செஸ் சர்சார்ஜ் போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். இப்போது நில வரி வஜா செய்யப்பட்டிருப்பதால் செஸ் கொடுப்பதில் கூட பணம் குறையும்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் அங்கு எதேச்சாதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் செலவு கள் தலைவருக்கோ மற்றவர்களுக்கு தெரியவில்லை. கேட்டால் எனக்கு பவர் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். செக்கில் தலைவரும், அதிகாரியும் இரண்டுபேர்களும் கையெழுத்து இட்டுச் செலவு செய்தால் நன்றாயிருக்கும். ரூபாய் 300 வரையில் செலவு செய்ய எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி செலவு செய்து மாதாந்திர மீட்டிங்கில் வவுச்சரைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவற்றின் தலைவர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி] [1969 மார்ச் 10

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசனம். ஏரிகளை நம்பியே நாங்கள் வாழ்கிறோம். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் அவைகளை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணமும் குறைவு. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ரிப்பேர் செய்வது என்றிருப்பதால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியில்லாமல் சீர்கேடாகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். ஆகவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது இந்த ரிப்பேர் வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் நடைபெறும் மதிய உணவுத் திட்டம் சரியாக நடைபெறுவதில்லை. மதிய உணவை வண்டிகளில் கொண்டு போய் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருந்தது. இது நடக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இந்த திட்டம் மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். கணக்குப்போட்டு பணம் வாங்குகிறார்களே தவிர சரியானபடி பிள்ளைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஒரு இடத்தில் வைத்து சமையல் செய்து 20 இடங்களுக்காவது மதிய உணவு கொடுத்தால் ஏழைப் பிள்ளைகள் படிக்க வருவதற்கு வசதியாயிருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இம்மாநிலத்தின் பாதி ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட இந்த நகராட்சிகளுக்குள்ளே அமைந்து விடுகிறது. மாநில அரசு செய்யக்கூடிய அடிப்படையான கடமைகளை, பப்ளிக் ஹெல்த், விளக்குகள், ரோடு வசதிகள் இவை அனைத்தையுமே இன்று நியாயமாகச் சொல்லப்போனால் நாங்கள்தான் செய்கிறோம். ஆகவே பாதி ஜனத்தொகைக்கு செய்யக்கூடிய அத்தனை கடமைகளையும் நாங்களே செய்து கொடுக்கிறோம். எதன் மூலம் என்றால் நகராட்சிகளில் நாங்களே வரி வசூல் செய்து உங்கள் சர்க்காருக்கு அதிகமான சிரமத்தைக் கொடுக்காமல் நாங்களே செய்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயமாகும். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு மாநிலத்தில் வரக்கூடிய அத்தனை வருமானங்களையும் அவர்களே எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்று நாம் வருத்தப்படுகிறோம். அதே நிலையில்தான் இப்போது எங்கள் நகராட்சிகளுக்கும் இருக்கிறது. எங்கள் நகராட்சி எல்லைக்குள் மாநில சர்க்கார் செய்யக்கூடிய வரி வசூல்களையெல்லாம் எங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று கூட நாங்கள் கேட்கலாமா என்ற ஒரு யோசனை வருகிறது. அந்த நிலையில் இருக்கின்றன நகரசபைகள். நம்முடைய கொள்கை என்ன. வரிகளை அதிகமாக உயர்த்தாமல் "ரெம்யூனரேட்டிவ் என்டர்ப்ரைஸஸ்" —வருமானம் வரக்கூடிய விதத்தில்—சர்க்கார் மூலம் உதவி பெற்று பஸ் ஸ்டாண்ட்களில் கடைகள் கட்டி விட்டு அவற்றை ஏலத்தில் விட்டு அதனால் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கக் கூடிய வரிகளை மேலும் உயர்த்தாமல், மக்களுக்குத் துன்பம் கொடுக்காமல் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடத்துவதுதான் நகராட்சியின் கொள்கை என்று அமைச்சர்களும், நாமும் பேசுகிறோம். இருந்தபோதிலும் கூட நகரசபைத் தலைவன் என்ற முறையில் நகரசபைகளின் சார்பில் நான் ஒன்று சொல்ல வருத்தப்படுகிறேன். நம் அமைச்சர் அவர்கள் சண்டை போட்டு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நம் டிப்பார்ட்மெண்டுக்காக அதிகப்படியான பணத்தை ஏன் வாங்கவில்லை என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்று கிட்டத்தட்ட வட்டியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் நகராட்சிக்கு வரக்கூடிய வருமானம் பூராவும் வட்டிக்கே தீர்ந்துபோய் விடுகிறது. உதாரணமாக எங்கள் ஊர் வாட்டர் ஸ்கீமை எடுத்துக் கொண்டால் 40 லட்சம் ரூபாய் வரையில் இன்று நாங்கள் வாங்கியிருக்கிறோம். அது கிட்டத்தட்ட 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஆகும். நாற்பதாண்டுக்காலத்தில் "ஆன்யூட்டி" எல்லாம் போட்டு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4 சதவீதம் 6 சதவீதம் என்ற முறையில் அவர்கள் [illegible]

1969 மார்ச் 10] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

மிகிறபடி வட்டி கொடுப்பது என்றால் கடைசியாக ஏற்படுவது, நாங்கள் எவ்வளவு வாங்கினோமோ அந்த அளவிற்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரிடம் இதற்காக நாம் கடன்கள் வாங்கியிருக்கிறோம். அதை வாங்கி நகராட்சிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதற்காக நான் சொல்வதெல்லாம், உதாரணத்திற்காக இதைச் சொல்கிறேன். எங்கள் ஊரில் பஸ் ஸ்டாண்ட் கட்டியிருக்கிறோம். அங்கு கட்டடங்கள் கட்ட நம் அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் அளித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று ஜி. ஓ. போடுகிறார்கள். கமிட்டெட் வொர்க்ஸ்க்கு பணம் ஒதுக்காமல் அவை எங்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருப்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த முறையிலே "கமிட்டெட் ஒர்க்ஸ்" க்காவது பணத்தை எந்த விதத்திலேயாவது இந்த பட்ஜெட்டிலே கொடுக்க வேண்டும், இந்த மானியத்திற்குப் பெற்றிருக்க மு. ஜ. 1-30
வேண்டுமென்பதை மிகத் தாழ்மையோடு அமைச்சரவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நகரசபைகளுக்குண்டான மானியத்திற்குக் கொடுத்த தொகை க ணது, இன்னும் அதிகமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

கொஞ்சம் கூடப் பேசவில்லையே. "இண்டிபென்டெண்ட் பார்டி"க்கு தனியாக 10 நிமிஷம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன்.

வரிபோடுவதை நியாயமாகப் போடவேண்டும். இப்பொழுது வரி போடுவது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ப்ராப்பர்ட்டி அதாவது சொத்தை வைத்து வரி போடுகிறார்கள். உதாரணமாக, என்னுடைய பாட்டன் காலத்திலே அவர் நன்றாக இருந்திருப்பார்கள். மில் வைத்திருந்திருக்கலாம். அவர்கள் சம்பாதித்து 6, 7 கட்டிடங்கள் கட்டி வைத்துவிட்டுப் போயிருப்பார்கள். ஆனால் அவருக்குப் பின் இப்போது நான் ஓட்டாண்டியாக இருக்கும் நிலையிலே ஆயிரம் ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டுமென்றால், அவன் செய்த பாவமோ அல்லது அவனுடைய பாட்டனார் செய்த பாவமோ, அவன் அதை சர்க்காரிடத்திலோ அல்லது முனிசிபாலிடியிடத்திலோ கொடுத்துவிட்டுப் போக வேண்டியதுதான் என்று அழுகிறான். இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இன்கம்டாக்ஸ் மத்திய சர்க்காக்குக் கொடுக்கிறார்கள். 10 லட்சம் வரி, 6 லட்சம் வரி என்று கொடுக்கிறார்கள். நகரசபை வரி போடுகிறது என்றால் அதைக் குறைத்துக்கொண்டுதான் வருமான வரி போடுகிறார்கள். எனவே, மத்திய சர்க்காருக்குப் போவதெல்லாம் நகராட்சிக்கு வரும் வகையில் செய்யவேண்டும். பெரிய வியாபாரம் செய்யக்கூடிய இடத்திலே, நஷ்டத்தோடு போவதைத் தவிர, மற்றவைகளிடத்திலிருந்து வரியை வாங்க வேண்டுமென்ற முறையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அடுத்தது, லைட்டுகள் சம்பந்தமான பிரச்சினை. லைட்டுகள் வாங்கும் பொழுது நல்ல லைட்டுகளாக வாங்கவேண்டும். கொடேஷன் "கால் ஃபார்" பண்ணுகின்ற முறையை ஒழிக்கவேண்டும். மிகவும் குறைவான விலையென்று போட்டு "குவாலிட்டி" யில்லாத பல்புகளை கொடுக்கிறார்கள். நல்ல பல்புகளாயிருந்தால் இரண்டு வருஷங்கள் உழைக்கும். ஆனால் இப்படி வாங்கும் பல்புகள் ஒரு வருஷத்திலேயே மாற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. என். கி டப்பா: தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். நடைமுறையில், பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் நிலைக்களனாக விளங்குகின்ற பஞ்சாயத்து சபைகளில் உள்ள ஒருசில தலைவர்கள் பொறுப்பற்ற வகையில் நடந்துகொள்ளுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து சபைகளுக்கான செக் புத்தகங்களைத் தங்க

ளுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காகப் பயன்படுத்தி வருவதைப் பல யிடங்களில் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக அம்மாதிரி செய்யக் கூடியவர்கள், நடைபெறாத காரியங்களை நடைபெற்றது போலவும், மினிட் புத்தகத்திலே எழுதியும், கணக்குகளைக் காட்டியும், பிடுங்கி எடுக்கப்படாத குழாய்கிணறுகள் பிடுங்கி எடுத்து அடித்ததைப் போலவும், வெட்டப்படாத சாலைகளை வெட்டிச் சீர் செய்தது போலவும் கணக்குக் காட்டி, பொது மக்களின் வரிப் பணத்தை, மக்கள் நலனுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டிய பணத்தைத் தங்கள் சொந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த செக் புத்தகத்தை வெட்டும் முறையைத் தலைவர்களுக்கு அளிக்கும் முறையை மாற்றி, அத்தகைய மாறுதலை நமது அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். இரண்டு மூன்றுக்கு மேற்பட்ட சிறிய ஊராட்சி மன்றங்களை ஒன்றாக இணைத்து, அல்லது 3, 4 மைனர் பஞ்சாயத்துக்களை ஒன்றாக இணைத்து அதை எக்ஸிகியூட்டிவ் ஆபீசரின் மேற்பார்வைக்கு விட வேண்டும். அவரிடம் அத்தகைய கணக்குகளை, அல்லது நிர்வாக அதிகாரங்களை அத்தகைய அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த முறையை நிச்சயமாகச் செய்யவேண்டும். அதே நேரத்தில் அதை உடனடியாக நமது அரசு செய்யாவிட்டால் மிகவும் பரவலான அளவில் பொதுமக்க ளுடைய வரிப்பணம் மேலும் வீணாகிக்கொண்டு வருவதை தெரிந்தோ, தெரியாமலோ நாமும் சேர்ந்து அனுமதிக்கிறோம் என்ற நிலை உண்டாகி விடுமென்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில காரியங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கூட்டங்கள் கூட்டாத தலைவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூட்டாத தலைவர்கள், கூடாத கூட்டத்தைக் கூட்டிவிட்டோம் என்று சொல்லி பின்னால் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கக் கூடிய தலைவர்களின்மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதற் கேற்ற முறையில் நல்ல தலைவர்களாக அமைய நமது சட்டதிட்டத்தில் சிலபல மாறுதல்களை உடனடியாகச் செய்தாக வேண்டும் என்று வலி யுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுமக்கள் ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதுபோலவே, பொதுமக்களே ஊராட்சி மன்றத் தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறைகளையும், அந்தந்த வார்டு மக்கள் நகர்மன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது போலவே, நகராட்சி மன்றத் தலைவரையும் அந்த மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந் தெடுக்கின்ற முறையிலும், அதைப்போலவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைவர்களையும் பொதுமக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறை யிலும் அத்தகைய வாய்ப்புகளை சட்டத்தின் மூலமாக உருவாக்கினால்தான் இத்தகைய இழிதகையான காரியங்கள் செய்வதற்கு இடமிருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, கிராம சேவக்குகளைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். விவசாயிகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டிய நிலையில் சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, மாதத்திற்கு ஒரு தடவைகூட அவர்களுடைய கிராமத்திற்குச் செல்வது இல்லை. இன்னும் சில பெரியவர் கள் இருக்கிறார்கள், பெரியவர்கள் என்றால் வயதிலே இல்லை, அவ்வளவு பெரியவர்கள், இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறைகூட சில கிராமங்களுக்கு அவர்கள் செல்வது கிடையாது. இதையெல்லாம் கண்காணிக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, அத்தகைய கிராம சேவக்குகள் அவர்கள் பணிபுரிய வேண்டிய கிராமங்களிலேயே தங்கி தங்களுடைய பணியை ஆற்றுவதற்கு முன்வர வகைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாதை வசதிகளைப் பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொன்னார் கள். பாதை வசதிகளுக்கான மானியத் தொகையில் சென்ற ஆண்டு தங்கட்ட தொகையைவிட இந்த ஆண்டு, சென்ற ஆண்டு 68 இலட்சம்

ரூபாய் என்றால் இந்த ஆண்டு 80 இலட்சம் ரூபாயாக ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எனினும், இதை அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் இன்னும் கூடுதலாக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பஸ்கள் விடுவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியனில் சாலைகளிருந்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பஸ்களை விடுவதற்கு முன்னாலேயே அத்தகைய பாதைகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமப் புனரமைப்புத் திட்டத்திற்கு ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. இத் திட்டம் 375 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் செயல் படுகிறது. இதை மற்ற எல்லா வட்டாரங்களுக்கும், குறிப்பாக விவசாயப் பெருமக்கள் வாழ்கின்ற தஞ்சை மாவட்டத்தில் அங்கேயுள்ள வட்டாரங் களில் செயல்படுத்த முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களில், பியூன்களுக்கும், வாட்ச்மேன்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மாயவரம் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க, மாயூரம் நகராட்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்பட வில்லை, அங்கு வீடு கட்டப்படாமல் இருக்கும் தேக்க நிலையை மாற்ற முன்வர வேண்டும். மாயவரம் நகரத்தில் காவிரிக்கும் முத்தப்பன் காவி ரிக்கும் பாலங்கள் கட்டுவதற்கு பெருந்தன்மையுடன் இசைவுதந்த, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே அதை இணைத்ததற்காக அந்தத் தொகுதிவாழ் மக்களின் சார்பாக நமது அரசுக்கு மனமார நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அடுத்தபடியாக, மாயவரம் நகர மக்களின் நீண்ட நெடுங்கால விருப்பமாக இருக்கும் சித்தர்காட்டுக்கு அருகில் ரயில் பாதைக்கு மேல் ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல ஆண்டு களாக விடப்பட்டது. பாராளு மன்றத்திலும் அதற்கான ஆதாரங் களோடு நமது தோழர்கள் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நமது அரசு துணையாக இருக்க வேண்டும். மாயவரம் 2-ம் எண் நெடுஞ்சாலையை இன்னும் அகலப்படுத்தி நகராட்சி எல்லைகள்வரை விரிவுபடுத்தி, பொதுமக்களின் உபயோகத்திற்கு வசதியாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னு டைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கதர், ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை தரக்கூடிய மிக முக்கியமான ஒரு தொழில். அதனை அரசு ஆதரித்து வளர்ப்பதே அரசின் கொள்கை என்று சொல்லப் பட்டிருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். கடந்த ஆண்டில் கதர் விற்பனை 20 லட்சம் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கதர் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், விற்பனையை அதிகரிப்பதிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டப் பட்டிருப்பது தெரிகிறது. அதற்காக கதர் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், அவருடைய ஊழியர்களையும் பாராட்டுகிறேன். இதில் ஒன்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது; கதர்த் துணியின் விலையைக் குறைத்தாலன்றி, கதர் விற்பனையைக் கணிசமான அளவு பெருக்க முடியாது என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நானும்—வழக்கமாக கதர் அணிகின்ற பைத்தியக் காரன் அல்லது பக்தியுள்ளவன் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன், கதரின் விலையைக் குறைப்ப தற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று என் னுடைய சார்பாகவும், வேண்டுகிறேன், கதர் அணிபவர்கள் சார்பாகவும் இதனைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொன்றையும் பார்க்கின்றோம். கதர் போர்டிலே, கதரிலே நம்பிக்கை உடையவர்கள் அதிகப்படியாக இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்று எண்ணுகின்றேன். அவர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்று நான்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1969 மார்ச் 10

சொல்லவில்லை. இனி நம்பிக்கைகொள்வார்கள் என்றால், அவர்களையும் சேர்க்க வேண்டும். நம்பிக்கை உடையவர்கள் மிக அதிகமாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கதர் துறை வளர்வதற்கு ஆட்சி நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி, கதர் மான்யத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

அடுத்து, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன பற்றிய மானயக் கோரிக்கைமீது சில வார்த்தைகள். சென்னை நகரத் தொகுதிகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான் சொல்லவேண்டிய ஒரு கருத்தை இங்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற எம். எல். ஏக்களுக்கு சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களில் பங்குபெறுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. வேறு, முனிசிபல் நகரங்களிலுள்ள எம். எல். ஏக்களுக்கு மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு விலே அங்கம் பெறுவதற்கு உரிமையிருக்கிறது. கிராமத் தொகுதிகளி லிருந்து வருகின்ற எம். எல். ஏக்களுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே உத்தியோக பற்றற்ற அங்கத்தினராக இருக்க முடிகிறது. சென்னை நகரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் ஒருவருக்குக்கூட இந்தச் சமுதாயக் கல்வி, மருத்துவம் போன்ற விஷயங்களில் பங்குகொள்ளுகிற வாய்ப்பே இல்லாமல் போகிறது. இதனுடைய விளைவாக சென்னை நகரத்தில் எம். எல். ஏக்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு மக்க ளுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிற பணிகளில் துணை புரியக்கூடிய வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவாகி விடுகிறது. சர்டிபிகேட்டுக்கு கையெழுத்தைப் போட்டுத் தருகிற ஒன்றைத் தவிர, பார்க்காத ஆளை பார்த்ததாக, தெரியாத ஆளை தெரிந்ததாக சர்டிபிகேட் கொடுப்பது ஒன்றைத் தவிர, அதிகப்படியாக வாய்ப்புகள் அற்றுப் போகின்றன. சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தைத் திருத்தி, உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்களாக சென்னையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எம். எல். ஏக்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எனக்காக திருத்த வேண்டுமென்கிறேன் என்று தவருக எண்ணக்கூடாது—ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கூறுகிறேன். நான் அங்கு இருந்து பார்த்து விட்டேன், புதிதாக ஒன்றும் ஆசை இல்லை. விரைவில் மாநகராட்சிச் சடடத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூறி முடித்துவிடுகிறேன். சென்னை மாநகராட்சியில் வெள்ளையறிக்கைப்படியான சட்டம் இன்னும் அமுலில் இருக்கிறது. அதனால், சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாகமே மூன்று நபர்கள் கையில் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள் நல்ல முறையில் நடத்துகிறார்கள்; திறமை யானவர்கள் என்றாலும் கூட ஒரு பெரிய மாநகராட்சியினுடைய நிர்வாகத்தை, 120 பேர் ஆளவேண்டிய இடத்தை ராஜ்யத்தின் தலை நகரத்தை, ஆணையர், மத்திய குழுத் தலைவர், மேயர் ஆகிய மூன்று பேரிடமே கொடுத்துவிடுகின்ற ஒரு முறையை அவர்களேகூட விரும்ப வில்லை என்பதை நான் அறிவேன். இதனை உடனடியாகப் பார்த்து முன்பிருந்ததைப்போல், கல்விக்காக ஒரு குழு, சுகாதாரத்திற்காக ஒரு குழு, பொறி இயலுக்காக ஒரு குழு என்ற நிலைமையை உருவாக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு, அந்த முறையில் சட்டத்தை திருத்தவேண்டுமென்று கோருகிறேன். மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

*Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I thank you for giving me this opportunity to say a few words about the Demands that have been presented to this House today.

No doubt the Panchayat Union Councils and Development Councils came into being in the wake of democratic decentralisation and though people who brought these things into existence thought much about these things, our experience during all these

1969 மார்ச் 10] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

years has shown that these institutions are not properly working and people are not deriving benefits expected from these institutions.

When we ask for any improvement in the Panchayat Union Council meeting, the first complaint is that they have no funds, that they have no allotment and as such they are not able to do that work. The first duty of Government should be to allot plenty of money to Panchayat Union Councils, if they want them to do their duty properly. They should allot more funds and distribute it to the different Panchayat Union Councils. Then only they could do the work expected of them.

I wish to say a few words about the Development Council. It is said to be third tier in the Panchayat Union Administration. It is purely an Advisory Council. But the wonder is that these Councils are presided over by an official like the Collector. Every time we meet, once in two months, or within sixty days, we M.L.A.s put a lot of questions and bring forward resolutions. The resolutions are passed but I do not know what becomes to all of them afterwards. I do not know whether they are sent to Government and whether any action is taken on them. From my little experience I can say that it will not be possible to find out what happens to the resolutions. In the Assembly, Hon. Ministers give assurances and there is an Assurance Committee to find out whether they are put into action or not. But as regards Development Councils, there is no such Committee and we do not know what happens to the resolutions passed. Therefore I think that instead of having these Councils presided over by an official like the District Collector, it is better to have a non-official as Chairman, as is the practice in some other States. In this connection I want to draw the attention of the Hon. Minister to a statement made by the late Chief Minister, Thiru Annadurai. He had said that it was better to have a non-official as Chairman. But I must state here that the late Chief Minister was also cautious enough to add that the Collectors should agree to such point of view. I think Collectors could give their attention to this matter and agree to have a non-official as Chairman. Or if that is not possible, at least there could be a Deputy Chairman, who could be a non-official.

Secondly, I come to the question of minor irrigation. It appears that Government have decided to hand over all minor irrigation works to Panchayat Union Councils. In doing so, they should take into consideration the backwardness of various areas, especially in taluks like Hosur which were ex-Zamindari areas and wherein minor irrigation works are in bad condition. I think it is better to keep them under the control of Collector for some time and when proper development had taken place and if it was found useful, they could be handed over to Panchayat Union Councils. They should not, as a common rule, be handed over to Panchayat Union Councils. . . . . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

[1969 மார்ச் 10

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள் ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்த மானியத்தின்மீது என் னுடைய கருத்துகளைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு பெரும்பகுதி மக்கள் இராமப் புறங்களிலே வசிக்கிறார்கள் இன்னும் அவர்களுக்கு நல்ல சுகாதார வசதியோ அல்லது நீர் வசதியோ, சாலை வசதியோ இல்லை. ஆகிவே இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அதிகமான நிதியை நாம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் இராமப்புறங்களிலிருந்து வெளியேறி நகரங்களுக்கு மக்கள் வருகிறார்கள். நகரங்கள் அபிவிருத்தியடைகின்ற காரணத்தால் அங்கு குடியேறுகிறார்கள் —நகரங்களில் குடி இருக்கக்கூட இடமில்லாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் இராமப்புறங்களில் வீடுகள் காலியாகிக்கொண்டு இருக்கின்றன. காரணம் அங்கு தொழில் நடத்துவதற்கோ, சௌகரியமான வாழ்க்கை நடத்துவதற்கோ, சுகாதாரம், மற்ற நல்ல குடிநீர் வசதிகள் எல்லாம் இல்லாமல் இருப்பதுதான். உதாரணமாக, இன்றைக்கு பாதுகாக்கப் பட்ட குடிநீர் வசதிக்காக ஒரு யூனியனுக்கு ரூ. 10,000தான் ஒதுக்கப் படுகிறது. இந்த ரூ. 10,000-ஐக் கொண்டு ஒரே ஒரு மேல்நிலை தொட்டிதான் கட்ட முடியும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பலவிதமான விஸ்தீரணத்திலே இருக்கின்றன. உதாரணமாக, 100 கிலோ மீட்டர் விஸ்தீரணமுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அதே நேரத் தில் 800 கிலோ மீட்டர் விஸ்தீரணமுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் மானியம் ஒதுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஜீப்களுக்குப் பெட்ரோல்கூட எல்லா யூனியன்களுக்கும் 300 லிட்டர் என்றுதான் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரிதான் ரோடு வசதிக்கான மானியமும், மற்றும் பல மானியங்களும் ஒரே மாதிரியாக ஒதுக்கப்படுவதால் பல யூனியன்கள் சரியான முறையிலே கவனிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த மானியங்களை அந்த அந்த யூனியனுடைய விஸ்தீரணத்திற்குத் தகுந்தபடி ஒதுக்க வேண்டும்.

ஒன்றியங்களிலே அரசு ஊழியர்கள், ஒன்றிய ஊழியர்கள் என இரு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்த இரு பிரிவுகள் இருப்பதால் நிர்வாகம் சரியான முறையில் செயல்பட முடியாத சிக்கல் இருக்கிறது. அனைவரை யும் ஆணையருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டு செயல்படக்கூடியவர்களாக செய்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்குமென்று தெரிவித்து அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் பஞ்சாயத்து ஒன்றிய ஊழியர்கள்மேல் செலுத்தும் அதிகாரம் ரெவின்யூ ஆதிக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட வேண்டும். ரெவின்யூ இலாகாவின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பதால், சரியான முறையில் பல வகைகளிலும் செயல்பட முடியாத நிலைகள் இருக்கின்றன. இதற்கென்று ஒரு மாவட்ட அபிவிருத்தி கமிஷனர் என்ற ஒரு பதவியை நியமித்து அவருக்குக் கீழே இவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று செய்தால் கூட நலமாக இருக்கும்.

இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மன்றங்கள் இவைகளுடைய தேர்தல் கள் சென்ற காலத்தில் நடந்ததுபோல இல்லாமல், நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கதர் இராமத் தொழில் சம்பந்தமாக, அதிலே ஏறக்குறைய 3,000 ஊழியர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். அதன் மூலம் ஒரு லட்சம் மக்கள் பயன் அடைகிறார்கள். பல குடும்பங்கள் பிழைக்கின்றன. அதற்கு இது ஒரு வழி செய்கிறது. ஆனால், இந்த ஊழியர்கள் ஒரு ஸ்தாபனம் அமைத்துக் கொண்டு கோரிக்கைகள் கொடுத்ததற்காகப் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்

1969 மார்ச் 10] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இன்னமும் 40–க்கும் மேற்பட்ட சுமார் 50 பேர் இருக்கும், இந்த ஊழியர் கள் வேலை கொடுக்கப்படாமல் சும்மா இருக்கிறார்கள். சென்னையிலே இருந்த டெயிலரிங் யூனிட் கூட கலைக்கப்பட்டு, இந்த ஊழியர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பணியும் இல்லா மல் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள், சமீபத்தில் வேலை நிறுத் தம் செய்ததற்குத் தண்டிக்கப்படுவதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கும் நாம், நம் கீழே இருக்கக்கூடிய கதர் போர்டு ஊழியர்களை, அவர்கள் சங்கம் வைத்து கோரிக்கைகள் கொடுத்தார்கள் என்பதற்காகப் பழிவாங்கப்படுகிறது. அவர்களை தெருவில் நிற்கும் நிலைக்கு விடுவது, சரியாக இருக்காது. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. பி. என். பரமசிவம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, கதர், இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டபோது, இந்தக் கதர்த் திட்டத்தை எந்த வகை யில் நடத்தப்போகிறார்கள் என்கிற சந்தேகம் இருந்தது சிலருக்கு. நம் முடைய மறைந்த முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் இந்தக் கதர்த் துறையைப் பொறுத்த வரையில், லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறும் வகையில் இருப்பதால், இதைச் சீராகச் செப்பனிட்டு, நடத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக, கதர்த் துறையில் வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆரம்ப காலத்தில், நூற்போர், நெசவாளர்கள், ஊழியர்கள், இவர்கள் எண்ணிக்கை 56,000 ஆக இருந்தது. தற்போது, அது 93,700 என்று அந்த அளவிற்கு அதிகப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், அவர்களுக்குக் கிடைத்த கூலி சுமார் ரூ. 26 லட்சத்திலிருந்து, கிட்டத்தட்ட 1·5 கோடி அளவிற்கு ஏறியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திலே, இந்த பாரம்பரிய ராட்டை நூற்களை அதிகம் உற்பத்தி செய்வதில், விலைவாசி அதிகரித்திருப்பதால், நல்ல முறையில் அட்டாச்மெண்ட் செய்து, உருளைகளை வைத்து, ராட்டை யில் மாறுதல் செய்து, ராட்டையில், இரண்டு சிட்டம் நூற்கும் இடத்தில் எட்டு சிட்டம் நூற்கும் அளவிற்கும், 66 பைசா கூலியாக இருந்தவிடத்தில் ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் வரை கூலியாகக் கிடைக்கும் அளவிற்கும் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், அம்பர் ராட்டையிலேகூட நாலு கதிர் என்று இருந்தது, அது இப்போழுது ஆறு கதிராகச் செய்து, அதிலேயும் கூலி உயர்வு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் அளவிற்குக் கிடைக்கும் நிலையில் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். மறைந்த முதல் அமைச்சர் மிக விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணி ஒரு திட்டமாகச் செய்தது, இந்தப் பன்னிரண்டு கதிர்களுள்ள ராட்டையை நாம் புகுத்தியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 100 இடங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, 50 இடங்களிலே அது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது. அந்தப் பன்னிரண்டு கதிர் ராட்டைகளை 100 இடங்களில் செயல் படுத்தப்பட்டால், சுமார் 1,500 மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். அதேபோல மில் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு, வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பது சுமார் 150 அல்லது 200 பேர்களுக்குத்தான். ஆனால் அதே நேரத்தில் 12 அல்லது 15 லட்சம் மூலதனம் போட்டு, கதர்த் துறையில், 1,500 பேர் களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்து உதவ முடியும். அதோடு கூட, மட்ட ரக நூல்களை மில்களில் உற்பத்தி செய்தால் 24 பைசாவிற்கு வருகிறது. ஆனால், 12 கதிர் ராட்டையில் செய்தால், இன்னும் அதை 28 அல்லது 29 பைசா அளவிற்கு அந்த நூல் விலையைக் கொண்டுவர முடியும். இந்த அரசு மத்திய சர்க்காரோடு ஏற்பாடு செய்து, மட்ட ரக நூல்களையும், துணிகளையும், கதர் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்துவிட்டு, மில்கள் நைஸ் ரக நூல்களையும், துணிகளையும் மட்டும் உற்பத்தி செய்வதற்கு

[திரு. பி. என். பரமசிவம்] [1969 மார்ச் 10

ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், இந்தக் கதர்த் துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவிற்கு ஒழிக்க முடியும் என்பதைத் தாழ்மையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையிலே, கிராமக் கைத்தொழில்கள் மூலமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பண்டங்களுக்கு கதர்க் கைத் தொழில் அங்காடி என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த அங்காடியில், சென்ற ஆண்டு ரூ. 17 லட் சத்திற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையிலே கிராமத்தில் இருக்கும் யூனிட்டுகளுக்கு உதவியாக இருந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு விற்பனை கிட்டத்தட்ட 25, 35 லட்சம் ரூபாய் அளவில் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆணையர்களுக்கு சரியான முறையில் அதி காரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு பிரிவில் ஊழியர்கள் ஒருவர் கீழும், மறு பிரிவில் மற்றவர் கீழும் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அந்த எல்லா ஊழியர்களையும் ஒன்றுபட்டு ஆணையர் கீழேயே பணி செய்யும் அளவில் செய்தால், நல்ல முறையில் செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, சீரணியைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மனித உழைப்புச் சக்தித் திட்டத்தின் மூலம், பணியாற்றுவதற்கு நல்ல முறையில் வழி இருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக் கும் மானியக் கோரிக்கைகளான 22, 23, 29 ஆகியவைகளை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதன் முதலிலே, கதருக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற மானியம் ரூ. 20,14,000 தான். இந்த மானியத்தைக்கூட வெட்ட வேண்டும் என்று கேட்டிருக் கிறார்கள். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக வெட்ட வேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிற மாண்புமிகு திரு கோதண்டராமன் அவர்கள் "கதரை ஒழித்து கைத்தறியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தை விவா திக்க" என்று தம்முடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலேயே குறிப்பிட்டு, அடிமடியிலேயே கைவைக்கும் அளவிற்கு, ஒரு புரட்சிகரமான வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கதருக்கும், கைத்தறிக்கும், சம் பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள்போலும். ராட்டையிலே அது அம்பர் சர்க்காவாக இருந்தாலும், சரி, நாட்டு ராட்டையாக இருந்தாலும் சரி, கைத்தறிக்குத்தான் அத்துணி நூலும் வருகிறது. நூற்பு ஆலைகளி லிருந்தும் கணிசமான அளவு நூல் வருகிறது நிலைமை அதுவாக, கைத்தறியே வேறு என்று என்னவோ எண்ணத்தில், கதரை ஒழித்து விட வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொள்ளும் முறையில் மான யத்தை வெட்ட வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறியும் ஓரளவிற்கு அழிந்துதான் போகும், கதர் ஒழிந்தால். ஆகவே, நம் நாடு விடுதலையடைய வேண்டும், இந்த நாட்டில் இருக்கும் மக்கள், கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள், கிராமங்களில் அரை வயிறு கஞ்சியைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்கள்—பாதி நாள் வேலை இருந்து, பாதி நாள் வேலை யின்றி, இருக்கும் மக்கள்—அவர்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில்தான், நம்முடைய ஒப்பற்ற தலைவர், தேசப் பிதா, காந்தியடிகள் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் இதைக் கொண்டுவந்தார் கள், இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

த. ப 13-00 இது ரத்தமில்லாத, கத்தியில்லாத புரட்சி. சிவப்பு இரத்தம் தரையில் விழாமல் இந்த "வெள்ளைப் புரட்சியைக்" கொண்டுவந்தார் நாட்டுத் தந்தை. இந்தத் திட்டம் இன்றையதினம் இந்த நிலைமைக்கு வந்ததற்குக்

1969 மார்ச் 10] [திரு கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

காரணம் நமக்கு சுயாட்சி வந்த பிறகு மாநில சர்க்கார்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள். மத்திய சர்க்காரும் இதற்கு உதவி செய்து வருகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அளிக்கும் உதவியின் அளவு போதாது. கதர் போர்டு நிர்வாகத்திலே பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர் களை அமர்த்துவது அவ்வளவு அவசியமல்ல. அதிகாரத்தை ஒரே இடத் தில் சென்ட்ரலைஸ் பண்ணுவது சரியல்ல. இதை டீசென்ட்ரலைஸ் செய்து கிராமங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். தற்போது சர்வோதயா சங்கம் போன்றவைகளுக்குப் போட்டியாக இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சர்வோதயா சங்கத்தினர் வினி யோகிக்கும் கதர், சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து வருவதை விட நன்றாக இருக் கிறது, நல்ல ரகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பிலே சில கலப்படங்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது ஒரு பெரிய குறை. இதைக் களைவதில் அரசாங்கம் பெரும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்தக் கதர்த் தொழிலுக்கு சர்க்கார் இன்னும் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி, கதர்த் தொழில் வளருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்ய வேண்டும். நாட்டு மக்கள் இன்றைய தினம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழில் நசித்துக்கொண்டிருக்கிறது, பச்சைப் புரட்சி என்று சொல்லப்படும் விவசாயம் இன்று வறட்சி நிலைமை யால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வறண்டிருக்கும் நேரத்திலே, பஞ்ச நிவாரண வேலையாக, கதர்த் தொழிலை கிராமங்களில் ஊக்குவித்து, கிராம மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக்களைக் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும். பரவலாக கதர்த் தொழிலைப் பரப்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நேரம் இன்மையால் இத்தோடு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு எல். கே. வடிவேலு : மாண்புமிகு மன்றத் தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்பு கிறேன். நம்முடைய புதிய அரசு ஏற்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளில் 1968–69, 1969–70-க்கு உரிய ஆண்டுகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, முந்தைய அரசு செய்யாத காரியத்திற்காக புதிய அரசு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி யிருப்பதைக் குறித்துப் பாராட்டுகிறேன். முன்னாலே இருந்த அரசு கிரா வளர்ச்சி முன்னேற வேண்டும், முன்னேற வேண்டும் என்று மேடைகளில் மட்டும் கூறிக்கொண்டு வந்தார்கள். புதிய அரசு சட்டத்திலோ, முறைப் படுத்தியோ இதற்கு ஐந்து லட்சம் என்ற அளவில் தொகை ஒதுக்கியிருப்ப தற்குப் பாராட்டுகிறேன். கிராமங்கள் வளர்ச்சி பெற வேண்டும். அப் போதுதான் மக்கள் நல்லபடியாக வாழ்வார்கள் என்று கூறி, என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக இதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலைவர்கள் மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் நீடிக்கும். முன்பு இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நல்ல பணம் படைத்தவர்கள், பெரிய முதலாளிகள் தான் தலைவராக வர முடிந்தது. உறுப்பினர்கள்தான் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தது. அடுத்து வரும் தேர்தலுக்கு, மக்களே நேரடியாகத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கேற்றவாறு சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சியில் இருக்கும் ஒரு மருத்துவ மனைக்கு வருஷத்தில் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்ற அளவில்தான் தொகை ஒதுக்கித் தரப்படுகிறது. தொகை போதிய அளவு கொடுக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியான காட்டுப்புத்தூர் பகுதியில் 50 ஆயி ரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் மருத்துவ மனைக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால், போதுமான மருந்துகள் வாங்க முடிவதில்லை. அதனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத்தினால் அந்த மருத்துவ மனையை ஏற்று நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே இந்த மருத்துவ மனையை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று ஊராட்சி ஒன்றி

யத்தின் மூலம் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்
கிறார்கள். புதிய அரசு இந்த மருத்துவ மனையை ஏற்று நடத்தவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்படு
கிறது. ஆனால் மதிய உணவு நல்ல முறையில் வழங்கப்படுவதில்லை
யென்று பரவலாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அரசாங்கம் தக்க கவனம்
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம்
கிடைக்கக்கூடிய உபரி நிலத்தை அந்தப் பகுதி பள்ளி மாணவர்களின்
மதிய உணவிற்காக ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கித் தர வேண்டும்.
ஒரு பகுதி நிலத்தை கண்டிப்பாக மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காக வழங்க
வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்
களுக்கு குடியிருப்பு வசதி நல்ல முறையில் இல்லாததால், அவர்கள்
பத்துப் பதினைந்து மைல் தூரத்திலிருந்து வரும்படியான நிலைமை
இருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் நெடுந் தொலைவில் இருந்து வருவதால்,
பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டு, அவர்கள் நிர்வாகத்தை சரியாகக் கவனிக்க
முடியாமல் போய்விடுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). ஆகவே, ஊழியர்
களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றியைத்
தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. க. கோமதிசங்கர திட்சிதர் :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்
அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை 22—கதர், மானியக் கோரிக்கை 23—
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன, மானியக் கோரிக்கை 29—
பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் ஆகிய கோரிக்கைகளின்மீது
என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தர விரும்புகிறேன்.

கதர், கிராமத் தொழில், கிராம மக்களின் பொருளாதாரத்தை முன்
னேற்றவும், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுப்பதற்கும், உயிருக்கு
உயிரான திட்டமாகும். மகாத்மா காந்தியடிகள் நமக்குச் சுதந்திரத்தை
வாங்கிக் கொடுக்கும் நேரத்தில் கதர் முதலிய நிர்மாணத் திட்டத்தை
அமைத்து, கிராம மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ, இந்தத் திட்டத்தைத் தயா
ரித்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் 1960-ம் ஆண்டு முதல் கதர், கிராமத்
தொழில் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில்
பணியாற்றுவதற்கு முன்வந்ததற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். கதர்
கிராமத் தொழில் திட்டத்தைச் சேர்ந்த உயர்ந்த அதிகாரிகள், டைரக்டர்
போன்றவர்கள் இதில் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதைக் கண்டு பாராட்டு
கிறேன்.

கதர்த் திட்டம் மிகப் புனிதமான திட்டம். அதன் நோக்கமே கிராமத்தி
லுள்ள மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உடைகளுக்கு, தாங்களே நூல்
நூற்று, அதைக்கொண்டு, தாங்களே நெய்து, செய்யப்படும் உடைகளைப்
பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். தங்களது தேவைகளைத்
தாங்களே பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இத்திட்டத்
தின் முக்கியமான நோக்கம். இதுவே காந்தியடிகளின் உட்கருத்தாகும்.
மகாத்மா காந்தியடிகளின் உட்கருத்தை நன்றாக அறிந்து சர்வோதயா
சங்கம் கதர்ப் பணியில் உழைத்து வருகிறது. கதர் வாரியமும் இந்தச்
சங்கத்தைப் போல் நன்றாக உழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன். கடந்த ஆண்டில் 177 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர் விற்பனையாகி
யிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அதில் ஈடுபட்டுள்ள ஊழியர்கள்
ஊதியம் பெற்றிருக்கிறார்கள். சுமார் ஒரு லட்சம் நூற்பாளர்கள் இதை
ஆதரித்து வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான அளவிலே நூல்
நூற்கப்பட வேண்டும். கிஸான் சர்க்கா, அம்பர் சர்க்கா கொண்டு நூற்க
வேண்டும் ஆறு கதிர்கள் உள்ள அம்பர் சர்க்கா கொண்டு
பயிற்சி அளித்து அதிகமான அளவில் கிராமங்களில் கதர் பரவும்படியான
நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். கதர்
இப்பொழுது நல்ல முறையில் விற்பனையாகிக்கொண்டு வருகிறது. கதர்த்

தொழில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்களும், அதிகாரிகளும் தக்க
சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு கதர் விற்பனை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய
சிரத்தையை நான் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் அதிகமாகக் கதர் உற்பத்தி
செய்வதற்கும், கதர் அதிகமான அளவில் மக்களால் வாங்கப்படுவதற்
கும் இந்த இலாகா தீவிர கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையம் 34 தான் இருக்கிறது.
இதை அதிகப்படுத்தவேண்டும். குறைந்தது 70 நிலையங்களாவது ஏற்
படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக டிமாண்டு 23-ஐ எடுத்துக்கொண்டால்—சமுதாய வளர்ச்சி,
ஊராட்சித் திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்களாகும். கிராம மக்களை முன்னேற்று
வதற்கான திட்டங்களாகும். இந்தத் திட்டங்களில் பணிபுரிகிற ஊழியர்
களுக்கு தாம் கிராம மக்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி
வந்தால் நன்மை ஏற்படும். பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்
கள் இங்கே வேலை செய்கிற எக்ஸ்டென்ஷன் அதிகாரிகளுக்கு—அடிப்
படையில் இந்த உணர்ச்சி இருப்பது அவசியம். சிலர் அதை உணராத
காரணத்தினால் சரியான முறையில் நடப்பதில்லை. இதை என் அனுப
வத்தில் சொல்கிறேன். குறை சொல்வதற்காக அல்ல. ஆகவே
இத்துறையில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகளுக்கு இத்தகைய உணர்ச்சி ஏற்பட
ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்....................
(மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. எம். சுப்பிரமண்ய கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாய
வளர்ச்சித் திட்டத்தை ஆதரித்து, கதருக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து
தமிழக அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற காரியங்களின் அடிப்படையில்
கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரிக்கிறேன். கதர்
நல்ல முறையில் வெற்றிபெற்று வருகிறது.

தர்மபுரியில் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் அந்த நகர மக்கள்
அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு காவேரித் தண்
ணீரை—ஹொகனேகல் திட்டம் மூலம்—குடிதண்ணீருக்காக சப்ளை செய்ய
ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி பகுதியில் கிராமங்களில் ரோடுவசதி இல்லாமல் இருக்கிறது.
சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் ரோடுகள் போடவேண்டுமென்றால் அதற்கு
நிலக்காரர்கள் எல்லோருக்கும் ஒத்துக்கொண்டு கையெழுத்துப்போட்டுக்
கொடுத்தால்தான் நிலம் அக்விசிஷன் செய்ய முடிகிறது. பத்துப்
பேர்களில் எட்டுப்பேர் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள், இரண்டுபேர் ஒத்துக்
கொள்ளவில்லை என்றாலும் அந்த 2 பேர்களுடைய நிலத்தையும் உடன
டியாக அக்விசிஷன் செய்து பாதை போடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற அப்பாயின்ட்மெண்டு கமிட்டிகளில்
அந்த அந்தப் பிரதேச எம்.எல்.ஏ-க்களையும் போடவேண்டும் என்பதாக
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியில் பையர் சர்வீஸ் இல்லாமல் இருக்கிறது. இது வெயிற்
காலம், ஆகவே, தர்மபுரியில் ஃபையர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷனை அமைத்துக்
கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் இருந்து தர்மபுரி மாவட்டம் பிரிந்த பிறகும் கூட
சேலத்தில் இருந்துதான் டிராக்டர்கள் இன்னமும் வரவேண்டியதாக
இருக்கிறது. ஆகவே, தர்மபுரியிலேயே டிராக்டர்களை ஏற்படுத்திக்
கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கு தலைமை மருத்துவ மனை கட்டுவதற்காக இடங்களைத் தேர்ந்
தெடுத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக அந்த நிலக்காரர்களுக்குப்
பணத்தைக் கொடுத்து அந்த இடத்தில் தலைமை மருத்துவ மனையை
ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1969 மார்ச் 10

தர்மபுரியில் கல்லூரி இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரிக்கு நிதி உதவி அடுத்த வருடத்திலாவது மாணவர்களுக்குக் கட்ட வசதியைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிகமான பெண்கள் தர்மபுரியில் படிக்க வசதியின்றி கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே பெண்களுக்கென்று உயர்நிலைப்பள்ளியை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு கட்ட இடவசதி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்துறையில் நமது உள்ளாட்சி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ஊக்கத்தைக் காட்டி வருகிறார்கள். தர்மபுரிக்கு ஒரு பழத் தோட்டம் அமைத்துக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கியது என்பதாக அண்ணா அவர்கள் அந்த மாவட்டத்திற்கு என்றால் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க உத்தரவிட்டு வந்தார்கள். அதுபோலவே இந்த அமைச்சரவை யும் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிற தர்மபுரி மாவட்டத்து குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்ச நிவாரண நிதியாக அந்த மாவட்டத்திற்கு 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அந்தப் பகுதியில் உள்ள 5 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒதுக்குவதாக இருக் கிறார்கள். அதை அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள 16 யூனியன்களுக்கும் சரியாக பகிர்ந்து அளித்து குடிதண்ணீர் வசதிக்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித் ததற்கு நன்றி கூறிமுடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சமுதாய நலத் திட்ட மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்தை ஒட்டி சிறு தொழில்களும், கதர் உற்பத்தியும் சேர்ந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசு இந்த மாநிலப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இனி கதர் உற்பத்தி திட்டம் என்ன ஆகுமோ, மதுவிலக்கு திட்டம் என்ன ஆகுமோ என்கிற ஐயப்பாடு உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் ஒருபடி மேலாகவே, உத்தமர் காந்தி அடிகளாரின் கொள்கைப்படி நின்று......

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பாண்டிச்சேரிக்குச் சென்ற போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர மாட்டோம் என்று சொன்னது தெரியுமா?

*திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: கதர் உற்பத்தித் திட்டமாகட்டும், மதுவிலக்குத் திட்டமாகட்டும் இரண்டிலும் இந்த அரசு தீவிரமாக இருக் கிறது. கதர் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவுக்கு ஆர்வம் காட்டி வருகிறோம் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தாலேயே கடந்த ஆண்டு கதர் 156 லட்ச ரூபாய்க்கு விற்பனையாயிற்று என்றால் இந்த ஆண்டு 177 லட்ச ரூபாய்க்கு விற்பனையாகியிருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களுடைய ஆட்சியில் இருந்ததை விட அதிகம் என்கிறபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் பொறுப்பேற்று செய்ததை விட பழைய அமைச்சரவையைவிட இந்த அரசு காந்தியாரின் நேரிடை யான வாரிசு என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன்.

அதேபோல் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை எப்படி அமல் நடத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதுகிறதோ அதைப்போல் அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழுகின்ற மக்களுக்கு தமிழக அரசு பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லவேண்டுமானால் சென்னை,

1969 மார்ச் 10] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் உள்ள மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு நலம் பயக்கும் என்ற எண்ணத்தில் சென்னை, செங்கற்பட்டு பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் அமைத்துக் தந்தமைக்காக, மாண்புமிகு உள் ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்ட நிலைமை போய் இன்றைக்கு அந்தத் தொழி லாளர்கள் உற்பத்தியை அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். 1967—68-ஆம் ஆண் டில் 459·23 லட்சத்திற்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அந்தப் பனைப் பொருள்கள் 543·18 லட்சத்திற்கு விற்பனையும் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, மதுவிலக்கால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 2·3 லட்சம் பேர் களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, அதன் மூலம் அன்னியச் செலவாணி ஈட்டித்தரமுடியும் என்ற நிலைமை இல்லாமல் சாதாரண மக்களை கொண்டே இந்த நாட்டுக்கு அன்னியச் செலவாணியை பனங்கொம்பு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதின்மூலம் 53 லட்ச ரூபாய்வரை ஈட்டு கிறோம். அந்த இலாபத்தைவிட அந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெரும்பாலோருக்கு அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக் கிட்டியிருக்கிறது. தனியார் துறையில் இருந்த அந்த ஏற்றுமதியை சம்மேளனங்கள் கூட்டு றவு மூலம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிசெய்வதின் மூலம் மொத்தத்தில் 40 சதவீதம் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் அன்னியச் செலவாணி பெறுகிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது தமிழக அரசையும் அந்தத் துறை யின் பொறுப்பேற்று இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களையும் நாம் பாராட் டக்கடமை பட்டிருக்கிறோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற கதர் கிராமக் கைத் தொழிலுக்கு மற்ற மாநிலங்களைவிட நாம் அதிகமாக ஊக்கம் தருகிறோம். அந்த வகையிலேயும், மற்ற மாநிலங்களைவிட மது விலக்கிலே மிகத் தீவிரமாக நாம் அதை அமல் படுத்துகிறோம் என்ற வகையிலேயும், மற்ற மாநிலங்களிலே மதுவிலக்கைத் தளர்த்திக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, நாம் மதுவிலக்கை சீரான முறையில் அமல் நடத்தி வருகின்ற வகையிலேயும் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப் படுகின்ற தொகையைவிட அதிகமாக நமக்கு கதர்கிராம கைத்தொழில் கமிஷன் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர், திரு கோதண்டம் அவர்கள் பேசியபோது குறுப்பிட்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மீது பழி சுமத்துகின்ற முறையிலே ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். (குறுக்கீடு) நானும் ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் பேக்டைத்தான் சொல்லுகிறேன். புதுவைக்குப் போன காலா காந்தி அவர்கள் தி.மு.க. அரசு வந்தால் கள்ளுக்கடையை மூடிவிடுவார்கள் என்று சொன்னாரே அதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: காந்திய வழியைப் பின்பற்றுகிறவர்கள், காந்தியின் வாரிசாக இருக்கிறவர்கள் என்று சொல்லுகிற அவர்கள் மதுவிலக்கை வேண்டாமென்று அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்களே? காலா காந்தி என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் தயவு செய்து வாபஸ் வாங்கவேண்டும். அவர்கள் அதை நல்ல எண்ணத்திலே சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: உண்மையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் காமராஜரிடத்திலே என்ன மரியாதையை வைத்திருக்கிறார்களோ அதை விட நான் அதிகமாக மரியாதை வைத்திருக்கிறேன். அவர் வேண்டுமானால் மாறுபட்ட கருத்தில் சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள்தான் காமராஜ் அவர்களை வேண்டுமென்ற பொழுது எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்தத் தலைவரைப் பற்றி அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் எப்படியெல்லாம் பேசியிருக்கிறார் கள் தெரியுமா? நான் எந்த இடத்திலே தவறுதலாக இருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் நிரூபிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : பாண்டிச்சேரியில் தி.மு.க. வந்தால் கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிடும் என்று காமராஜர் சொல்லியிருக்கி றாரே. காந்திய வாரிசுகள் என்று சொல்லுகிற நீங்கள் என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்கிறார்கள். காந்தி யாருடன் உறவோடு உறவாடினோம், ரத்தத்தோடு ரத்தமாக இருந்தோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் எங்களைக் காந்தியின் வாரிசு என்று ஏற்றுக் கொண்டதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாண்டிச்சேரியில் கள்ளுக்கடைகள் இருந்து வருகின்றன. அவை மூடப் படவேண்டுமா இல்லையா என்பது அகில இந்திய ரீதியிலே முடிவு எடுக்கப் படவேண்டிய பிரச்சினை. காங்கிரஸ் மாநிலங்களிலே கள்ளுக்கடைகள் திறக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே பல்வேறு மாநிலங் களிலும் அந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் மதுவிலக்கையே ரத்து செய்து விடலாம் என்று சிலர் சொல்வதாகப் பத்திரிக்கையிலே செய்தியைப் பார்க்கிறோம். அகில இந்திய ரீதியிலே முடிவு எடுக்கவேண்டுமே தவிர அவசரப்பட்டு செய்யக்கூடிய விஷயமல்ல என்றுதான் பாண்டிச்சேரியிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தி.மு.க. வந்தால் மூடிவிடும் என்று சொல்லிவிட்டுவரவில்லை.

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன் : காந்தியின் வாரிசு என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் பரம்பரை வாரிசாக இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் முன்பு திட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்பொழுது உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். எதிலும் போலி, உண்மை என்று உண்டு. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இருப்பது உண்மை. இமிடேஷன் என்று சொல்லுவார்களே அது அவர்களைப் போன்றது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அது உண்மையல்ல. அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் ஆக உள்ள நிஜலிங்கப்பா அவர்களுடைய மாநிலமான மைசூரில் கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிடுவதற்கு எதிர்க் கட்சி தலைவர் அவர்கள் ஆலோசனை அவர்களுக்குச் சொல்வார்களா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் :நான் அதை வன்மையாகக் கண்டித்திருக் கிறேன். இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாண்டிச்சேரியில் உள்ள கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிடவேண்டு மென்று சொல்கிறார்களா ? தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்று சொல் கிறார்களா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அது வருகிற சர்க்காரைப் பொறுத்திருக் கிறது. அவர்கள் முடிவு செய்வார்கள். முதலமைச்சர் அங்கு என்ன பேசினார்கள் ?

THIRU K. VINAYAKAM : I think we are going off the track. The subject before us is the Demand moved by the Hon. Minister for Local Administration. Are we discussing the Demand or are we discussing politics concerning some other State wherein we have opened the account with scoring three, the Communists with two and the D.M.K. have not yet opened the account. This is news to them.

THE HON. THIRU A. GOVINDASWAMI : There is ample time to receive the news.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சா. மெய்யப்பன்) ; அந்த விவாதத்தை அத்துடன் முடித்துவிடலாம். இப்பொழுது திரு. சௌந்தர பாண்டியன் அவர்கள் பேசலாம்.

*திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற கிராம வளர்ச்சித்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வளர்ச்சிக் திட்டங்களில் இந்த ஆண்டு ரூபாய் பத்து லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக வளர்ச்சித் திட்டங்கள்தான் இந்த சமுதாய வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அதிலே ரூபாய் பத்து லட்சம் குறைத்திருப் பது மிகவும் வருந்ததற்குரியது. குடிநீர் வழங்கல் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் கூட 34 லட்சம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. "பொது சுகா தாரம்" என்பதன் கீழ் அது செய்யப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் செயல்படுத்துவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொகை கொடுக்கவேண்டும்.

வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் ரூபாய் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிதிக் குறைப்பு கிராமப்புற விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் பாதகமாக இருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமானது வருவாய்த் துறையுடன் இணைந்து இருப்பதன் காரணமாக ஒழுங்காகச் செயலாற்ற முடியவில்லை. வருவாய்த் துறையின் பிடியிலிருந்து விலகமுடியாத நிலைமையில் இந்தத் துறை இருக்கிறது. எனவே இதைப்பற்றி தீவிரமாக விசாரணை செய்து ஒரு தனியான துறை யாக அதை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சி மன்றச் சட்டமானது திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும். அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் இருக்கின்றன. கிராம மக்களைப் பேணிக் காப்ப தற்கு அது போதுமானதாக இல்லை. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத் திற்கும் இரண்டு சுகாதார நிலையங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். மருந்தகங் களைப் பார்க்கிறபொழுது ஊராட்சி ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. படிப்படியாக அவற்றை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவேண்டும். அதற்காக இதிலே ஒரு திட்டமும் இல்லை யென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சாலை மானியம் இப்போது தலைக்கு 40 புதுக்காசுகள் வீதம் ஊராட்சி பி.ப. 12-30
ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அது போதுமான அளவில் இல்லை. மைல்கள் அடிப்படையிலோ அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையிலோ கணக்கிட்டு அதை 40 பைசாவிலிருந்து 60 பைசாவாகக் கூட்டிக் கொடுத் தால் நலமாக இருக்கும். ஊராட்சி ஒன்றிய ரோடுகளிலே பஸ் போக்கு வரத்து ஏற்பட்டு விட்டால் உடனடியாக அதை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்

குழந்தைகள் பாதுகாப்புக்காக சிறுவர் பள்ளிகள் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 21 வட்டாரங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இது 1962-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம், படிப்படியாக இந்தத் திட்டம் விரிவு படுத்தப்படும் என்று அன்று சொன்னார்கள். ஏழு ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்தத் திட்டம் விரிந்து செயல்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது முக்கியமான திட்டம் என்பதை அரசு உணர்ந்து ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், நடுநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆகி யோருடைய சம்பளத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கொடுக்கின்றன. இதற் காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசாங்கம் எப்படி மானியம் கொடுக்கி றது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1958-ம் ஆண்டில் சட்டம் செய்யும் போது ஒரு பையனுக்கு 3½ ரூபாய் என்ற அளவில் இருந்தது. இப்போது ஒரு பையனுக்கு 10½ ரூபாய் அளவுக்குச் செலவாகிறது. ஆகவே 'இதைப் பற்றி அரசு ஆராய்ந்து கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளின் பொறுப்பு தற்போது கல்வி இலாகாவிலே இருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பு கிராம வளர்ச்சி நெறியாளர்

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [1969 மார்ச் 10

அலுவலகத்திற்கே கொண்டு வரப்பட வேண்டும். பள்ளி மானியத்தை
வழங்குவதில் காலதாமதம் இதனால் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப்
பொறுப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்காக கிராம அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்கிறார்
கள். இதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதையும் சீர்படுத்த வேண்
டும். முத்திரை வரித் தண்டம் (ஸ்டாம்ப் டியூட்டி சர்சார்ஜ்) நிலவரி
அடிப்படையில் பஞ்சாயத்துக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதை மக்கள் தொகை
அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும். உரிமைக் கட்டணம் (லேசென்ஸ் பீஸ்)
வசூல் பொறுப்பு சுகாதார ஆய்வாளரிடம் இருக்கிறது. அதை மாற்றி
ஊராட்சி மன்றங்களே அதை வசூல் செய்ய வழி வகை செய்ய வேண்
டும். சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொருத்தவரை அதிக அளவு நிதி
குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உயர்த்த வேண்டும். (மணி அடிக்கப்
பட்டது.)

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்
திலே பேசுவதற்கு முதலிலே சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கு
மென்று கூறப்பட்டது. திடீரென்று என்னைப் பேசக் கூப்பிட்டார்கள்.
பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் மூலம் இப்போது யூனியன் சேர்மன்கள் தேர்ந்
தெடுக்கப்படும் முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய
கருத்து. சிறு சிறு வார்டுகளில் ஜெயித்து மெம்பர்களாக வந்து அதிலே
தலைவராக இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்
பிரசிடெண்டைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் குறைத்துச்
சொல்லவில்லை. பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்ட் ஆன பிறகு அவர்கள் எல்
லாம் சேர்ந்து யூனியன் சேர்மெனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு இருக்கி
றது. இதனால் பலத்த போட்டிகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தக் காலத்தில்
இராவணன் சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு போன மாதிரி, பஞ்சாயத்து
போர்டு பிரசிடெண்டுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரசிடெண்ட் தேர்த
லுக்குப் போட்டியிடுபவர்கள் தப்புத் தண்டாக்கள் செய்து தூக்கிக்கொண்டு
போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்தத் தேர்தலுக்கு என்ன
செலவழித்தார் என்று கேட்டால் 60,000, 70,000 என்று கூறுகிறார்கள்,
இந்தப் பணத்தை எங்கே போய்ச் சரிக்கட்டப் போகிறார்கள் என்பது உங்
களுக்கும் நமக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, இந்தத் தேர்தல்
முறையை மாற்ற வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் என்பது பழைய காலத்தில ஜில்லா போர்டு
எல்லையாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு
மெம்பராக சமுதாயத்தில் ஓரளவு சிரத்தையுள்ளவர்களால்தான் முடி
யும். பொதுஜன மதிப்பு வாய்ந்தவர்கள்தான் வர முடியும். ஆகவே,
தற்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் பொது ஜனங்களாலே சர்வ
ஜன ஓட்டுரிமையில் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்து விட்
டால் ஓளரவு அந்தந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடிய பொதுஜன மதிப்புக்
குப் பாத்தியப்பட்டவர்கள், நிர்வாகத் திறமை பெற்றவர்கள் தலைவராக
வர ஏதுவாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால், சீதையைச் சிறை தூக்கு
கிற சோலிகள் போய், கேவலமான நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படாமல்
நல்ல நிலைமை ஏற்படும். இப்போதுள்ளது போல் பாண்டிச்சேரி போன்ற
வெட் ஏரியாவுக்குள் உட்கார்ந்து கொண்டு மாமிசத்தை சாப்பிட்டுக் கொண்
டும் சாராயத்தை குடித்துக் கொண்டுமிருக்கிற நிலைமைகள் எல்லாம்
ஏற்படாது. இந்த நாட்டுக்கு நல்ல நிலை ஏற்படும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் என்பது நல்ல முறையில் கிராமங்கள் இயங்க
வேண்டுமென்ற முறையில் டில்லி காங்கிரஸ் சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்ட
ஒரு அமைப்பு, அதற்கு முன்பு ஜில்லா போர்டு என்பது ஜில்லா பூரா
வுக்கும் ஒரே ஸ்தாபனம். இப்போது 30, 35 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு
சிறு சிறு யூனிட்டுகளாக அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் வேலை திறமை
யாக நடக்க லாயக்கில்லாத நிலை இருக்கிறது. திறமையான தலைவர்
வருவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லை. இது வருங்காலத்திலே பரிசீலனை
செய்ய வேண்டியது அவசியம். இப்போதே ஒரு தாலுகாவை ஒரு
யூனிட்டாக அமைத்து வேலை செய்ய முடியுமா என்பதையும் பரிசீலிக்க
வேண்டும்.

1969 மார்ச் 10] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

பஞ்சாயத்து யூனியனில் ரோடு என்பது முக்கியமானது. கிராமங்களில் ரோடுகள் மிகமிகத்தேவை; முன்பு ரோடுகளுக்குப் பணம் எதனால் கிடைத்தது? மோட்டார் போக்குவரத்துக்குள்ள வரி மூலந்தான் ஏராளமான வருமானம் வரும். அரசாங்கமும் மானியம் கொடுக்கும். அந்தக் காலத்தில் இருந்த ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டுகளிலேயே மோசமான பிரசிடெண்ட் நான், திறமையிலே. அப்போதே வருஷத்திற்கு நூறு மைல்கள் ரோடு போடப்பட்டது. நாடிமுத்து போன்ற திறமையான தலைவர்கள் இருந்த அந்தக் காலத்திலே நானும் ஏதோ "ஃப்ளுக்கா" பிரசிடெண்ட் ஆகிவிட்டேன். அப்போது சர்க்காரிலிருந்து ஜில்லா போர்டு மானியத்தின் கீழ் பல ரூபங்களிலே கிராண்ட் கிடைக்கும். வருஷத்திற்கு நாலைந்து லட்சம் கிடைக்கும். அப்போது 30 லட்சம் ஜனத்தொகை இருந்த ஜில்லாவில் 2 டிவிஷனல் எஞ்சினீயர்கள் இருந்தார்கள் என்றால் இப்போது 3 டிவிஷனல் எஞ்சினியர்கள் கூட இல்லை. மோட்டார் போக்குவரத்து வரி 15 வருஷத்திற்கு முன்பு 1½ கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது என்றால் இன்றைக்கு 18 கோடி, 20 கோடி வருமானம் வருகிறது. முன்பு ஒரு பஸ்ஸுக்கு 1,500 ரூபாய் வரியாக இருந்தது, தற்போது 5,000 ரூபாய் வரை வருகிறது. முன்பு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 350, 400 பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருந்தன என்றால், இப்போது 1,500 பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. கோவை போன்ற ஜில்லாக்களில் இரண்டு மந்திரிகள், எதிர்கட்சித் தலைவர் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில் அவுட் ஆப் வேயாகச் சிபாரிசு செய்து எவ்வளவோ பஸ்களை மூலை முடுக்கில் எல்லாம் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. இவ்வளவு வருமானம் வந்தும் தற்போது கிராம ரோடுகளில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. 1966–67-ம் ஆண்டில் 110 லட்சம் ரூபாய் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இரண்டு வருஷமாக அதே தொகைதான்; 1969–70-ல் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். தலைக்கு 40 பைசாவீதம் யூனியனுக்கு பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் என்று கொடுக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் விலைவாசியில் இந்த ரோடுகளை மெயின்டனன்ஸ் செய்வது கூட முடியாத காரியமாக இருக்கிறது.

ஆகவே, இதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தகுந்த முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளில் உள்ள சின்னச் சின்ன பாலங்களை நல்ல முறையில் புது டிஸைனில் சீப் ரேட்டில் கட்ட வழி கண்டு பிடித்து நிறைய வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும், மக்களுக்கும் பலன் ஏற்படும்.

மருத்துவ வசதி பற்றி அப்ரோபிரியேஷன் பில்லில் பேசிக் கொள்கிறேன். ஒரு வார்த்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜாகரி சொஸைட்டிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய, வியாபார முதலீடு செய்ய இந்த சொஸைட்டிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து கொஞ்சம் தாராளமாக உதவி செய்ய வேண்டும். இது விஷயத்தில் அனுதாபமுள்ள கனம் அங்கத்தினர் பரமசிவ கவுண்டர் அவர்களைப் போன்றவர்களை இந்தக் கமிட்டியில் போட்டிருக்கிறீர்கள். அது நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி மானியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 1960–61-ல் கொடுக்கப்பட்டு வந்த அதே தொகைதான் இப்போதும் கொடுக்கப்படுகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). கல்விமானியத்திற்கான தொகையை கூடுதலாக கொடுக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எஸ். ஈ. ஓ.க்களாக காங்கிரஸ் தியாகிகள் என்ற கணக்கில் செகண்ட் ஃபாரம், தேர்ட் ஃபாரம் பாஸ் செய்த ஆள்களை போட்டு சுத்த மோசமான முறையில் அது கேவலமாக இருக்கிறது. அந்த பதவிகளையெல்லாம் எடுத்து விட்டு தாலுகாவில் நான்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வீதம் கல்வியைத் திறம்பட நடத்த டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் க்ரேடில் ஒரு கல்வி அதிகாரியை அந்த இலாகாவிலிருந்து வாங்கி நியமிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் கிராமங்களில் கல்வி நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடையும்.

பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் ரொம்ப ஆபத்தான முறையில் வேலை செய்கிருர்கள். ஆகாயத்திலிருந்து சர்க்கஸ் செய்வது போல் வேலை செய்கிருர்கள். 50 அடி உயரத்தில் இருந்துகொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் கீழே விழுந்து ஆக்ஸிடெண்ட்ஸ் ஏற்பட ஏதுவான பல காரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே ஜாகரி சொஸைட்டிகள் மூலமாகவும், சர்க்கார் மானியம் மூலமாகவும் அப்படி அவர்களது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு கணிசமான உதவி கொடுக்க வேண்டும். டிஸேபிளாகி விட்டால், கை கால் முடமாஞல் அவர்களுக்கும் இந்த ஜாகரி சொஸைட்டி மூலமாகவும், சர்க்கார் மானியம் மூலமாகவும் உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அவை முன் இருக்கும் இந்த மானியத்தின் மீது எனது கட்சியைச் சேர்ந்த என் அருமை நண்பரும், உப தலைவருமான திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் மீண்டும், மீண்டும் பழைய கதையைத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். பழைய கதை என்ருல் முன்ஞல் இருந்த சர்க்கார், அவர்களின் கொள்கை இவை பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் வந்து இரண்டு வருடங்களாகி விட்டன. 1967–68-ல் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள், 1968–69-ல் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள், 1969–70-ல் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று பார்த்தால் நமக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே, முதன் முதலாக கொள்கை அடிப்படையில் எந்தக் கொள்கையை நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்பது எங்களுக்கு இன்னும் புரியவில்லை. கதரைப் பார்த்தீர்களா, நாங்கள் வந்து செய்து வைத்திருக்கிருேம் என்கிருர்கள். மறைந்த முதல் அமைச்சர் திரு அண்ஞதுரை அவர்கள் இதே மன்றத்தில் " It is an economic impossibility and political fad " என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். இதே சட்டசபையில் சொல்லியிருக்கிருர்கள். கதர் என்பது ஒரு பொருளாதாரத் திட்டம் அல்ல எக்ஞமிக் இம்பாஸிபிலிட்டி என்று சொன்ஞர்கள். ' political fad ' என்று சொல்லி பின்னர் ' political badge ' என்று சொன்ஞர்கள். எனக்கே சந்தேகமாயிருக்கிறது, இவர்கள் கதரை ஆதரிக்கிருேம் என்று சொல்கிருர்கள். இவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தவர் அதை "எக்ஞமிக் இம்பாஸிபிலிட்டி" என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அந்தத் தொழிலை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஆதரிக்கத் தயார். காங்கிரஸ் திட்டம், காந்தீயத் திட்டம்" ....

மாண்பு மிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : புதிய அரசு ஏற்பட்டு கதருக்கு ஊக்கம் அளித்து வருவதை எதிர் கட்சித் தலைவர், ஆதரிக்கிருரா, எதிர்க்கிருரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் சொல்கிறேன். சங்கடமான தொரு நிலைமை, ஆதரிக்காமல் எப்படி இருக்க முடியும்? மக்கள் விடமாட்டார்களே இவர்கள் ஏதோ ஆதரிப்பதுமாதிரியும் நாங்கள் ஆதரிக்காதமாதிரியும் பேசுகிருர்கள். கதரை ஆதரிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி அதை எடுத்துத்தான் பாருங்களேன். நாங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்து விடுகிருேம், பழைய தாலூகா போர்டை கொண்டு வருகிருேம் என்று சொன்ஞர்கள். அதற்கு மக்கள் எதிர்ப்பு வந்தவுடன் இல்லை, இல்லை பழைய நிலையிலேயே வைத்துக் கொள்கிருேம் என்று சொன்ஞர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன்களை யார் எடுப்பதாகச் சொன்ஞர்கள்? பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுக்கப் போவதாக கற்பனை செய்து கொண்டீர்களே தவிர தேவைக்கு அதிகமான ஆள்கள் இருப்பதை குறைக்க வேண்டுமென்று நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அறவே மூடப்போவதாக என்றைக்குமே சொன்னதில்லை. கற்பனை செய்து பேச வேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது கற்பனை அல்ல. அப்போதுள்ள அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிருர்கள், பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன. தாலூகா போர்டு வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்கு எதிர்ப்பு வந்ததை முன்னிட்டு "இல்லை, இல்லை, இதை வைத்துக் கொள்கிருேம்" என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். நீங்கள் சொன்ன செய்தியை வைத்துக் கொண்டு சொல்கிருேம். இல்லையென்ருல் இல்லை இல்லை என்று சொல்லுங்கள், காங்கிரஸ் கொண்டு வந்த திட்டம் சிறப்பான திட்டம் என்று ஒத்துக்கொள்ளுங்கள். அதன்படி நடக்கிருேம் என்று சொல்லுங்கள். முருகேச முதலியார் ரிப்போர்ட்டை எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப் போகிறீர்கள்? ஒன்று நாங்கள் சொன்ன திட்டத்தை சரி என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லை யென்ருல் நீங்கள் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டாவது இது சிறந்த திட்டம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். இரண்டு வருடங்களாக இந்த இரண்டும் கெட்டான் நிலை தான் இருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டமாஞலும் சரி வேறு எந்தத் திட்டமாகயிருந்தாலும் சரி. காங்கிரஸை விட்டுவிடுங்கள்.

நீங்கள் 1967-ல் வந்தீர்கள். 1967–68-ல் கம்யூனிட்டி டெவலெப்மெண்ட் ப்ராஜெக்ட்ஸ்-க்காக ஒதுக்கிய தொகை எவ்வளவு? 1967–68-ல் ஒதுக்கியது 638 லட்சம், 1969–70-ல் ஒதுக்கியிருப்பது 591 லட்சம். இது ஒரு அபிவிருத்தியா? க்ருண்ட்ஸ் இன் எய்ட்-ஐ எடுத்துக் கொண்டால் 1967–68-ல் ஒதுக்கப்பட்டது 292 லட்சம். பிறகு ஒதுக்கியிருப்பது 259 லட்சம். இது ரொம்ப அபிவிருத்தி. கடைசியாகச் சொல்வார்கள், இதை எடுத்து அதில் போட்டோம், அதை எடுத்து இதில் போட்டோம் என்று. சமூக நலத் திட்டம் என்பது மிகவும் இன்றியமையாத திட்டமாகும், கிராம மக்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கக் கூடிய திட்டமாகும் அது. கிராம மக்களின் செல்வத்தை அதிகரிக்கும் திட்டமாகும் அத் திட்டம். அத் திட்டம் 1957-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து வளர்ந்து வரும் அந்தத் திட்டத்திற்கான செலவை இவர்கள் வந்தவுடன் குறைத்துக் கொண்டால் எப்படி கிராம மக்களுக்கான வசதிகளைப் பெருக்க முடியும்? பட்டணத்திற்காகத் தான் செய்கிருர்களே தவிர அதில் ஒரு சில சௌகரியங்கள் கூட கிராம மக்களுக்கு இல்லை. பட்டணத்திலுள்ள மக்களுக்கு படி அரிசித் திட்டம் இருக்கிறது, கிராம மக்களுக்கு ஒரு உதவியும் கிடையாதா? எந்த மானியம் வந்தாலும் பட்டணத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ரோடு வசதியில்லை, குடிதண்ணீர் வசதி இல்லை என்று வரும்போது நீங்கள் செய்கிருேம், செய்கிருேம் என்ருல் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று நான் ஏன் கேட்கக் கூடாது?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து இரண்டு வருடங்கள் முடியப் போகிறது. அவர்கள் கொடுத்துள்ள பட்ஜெட்டை வைத்துச்சொல்கிறேன். கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட்ஸ்க்காக 1967–68-ல் ஒதுக்கிய பணம் ரூ. 148 லட்சம். 1969–70-ல் ஒதுக்கியிருப்பது 101 லட்சம். இது அபிவிருத்தியா. 47 லட்சம் ஏன் குறைந்திருக்கிறது? கிருண்ட்ஸ் இன் எய்ட், முக்கியமான திட்டம். அதற்காக 1967--68-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 17,56,000. 1969–70-ல் 5,65,000. ரொம்ப முக்கியமான அபிவிருத்தி பாருங்கள். கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 1967–68-இல் ஒதுக்கியது 27·97 லட்சம். 1969–70-இல் 23.68 லட்சம். போக்குவரத்து வசதிகளில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ரோடு வசதிக்காக 1967–68-இல் 72·44 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது. 1968–69-இல் 34·72 லட்சம் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஸ்களை விட்டுவிட்டோம் என்ருல் அது சாதனையாகுமா? இத்தனை பஸ்களையும் விடுவதற்கு ரோடு வசதிக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டாமா? இவர்கள் ஆட்சியிலேயே இப்படிக் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிருர்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தையாவது விட்டு விடுவோம், அதை மறந்து விடுவோம்.

குடிதண்ணீர் வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் 1967–68-இல் 56.08 லட்சம். 1968–69-இல் 15·78 லட்சம் தான் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக. குடிதண்ணீர் வசதியைப் பெருக்கி விட்டோம், பெருக்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். கிராம மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியை எங்கே பெருக்கியிருக்கிறார்கள்? கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு 1967–68-இல் 18 லட்சம். இப்பொழுது பஞ்சத்தைச் சமாளிப்பதற்கான முறையில் திட்டங்களைப் பாருங்கள். 1969–70-இல் 7·90 லட்சம். அதிகம் செய்கிறேன் என்று சொல்லி இதையெல்லாம் செய்கிறார்கள். காதிக்காக "கிராண்ட்-இன்-எய்ட்" 1967–68-இல் ரூ. 20,48,000. 1968–69-இல் 7·90 லட்சம். இவ்வளவுதான் காதிக்கு. இது அதிகமாக இருக்கிறதா? அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்று பெருமை கொள்ளலாம். எதில் பெருமை கொள்ளலாம் என்றால் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. மக்களின் வசதிகளில் அக்கறை கிடையாது. 1967–68-இல் 169 லட்சமாக இருந்தது 187 லட்சமாக அதிகமாக்கப்படுகிறது. பிறகு அதிகாரிகள் சற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள் அல்லவா? அது 174 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது.

இதைத் தான் கிராமத்திலே கேட்கிறார்கள். அதிகாரிகளை வைத்து விட்டு பொறுப்பில்லாமல் இவ்வளவு சம்பளத்தைக் கொடுத்தும், அதிகப்படியான வேலை செய்யப்படவில்லை. மக்கள் பயன்பெறவில்லை. மக்களிடம் அதிருப்தி உண்டாகி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்னொன்று கூடச் சொல்லலாம் அமைச்சர்கள். பார்த்தீர்களா, இந்தக் குறிப்பு வைத்திருக்கிறோம். பைனான்ஸ் ஸ்டேட்மெண்ட்" வைத்திருக்கிறோம். அதைப் பாருங்கள். சமுதாய நலத் திட்டத்திலே பார்த்துப் பிரயோசனம் இல்லை. அதில் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ, இர்ரிகேஷன், அக்ரிகல்சர் என்று அதையெல்லாம் கூட்டிப் பாருங்கள், அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படியென்றால் அந்தந்த மானியத்திலே வரும்பொழுது குறைத்துச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார்களா? அதிலே கூட்டி, இதிலே கூட்டி, அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று பார்த்தால் அவ்வாறு தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. அந்தந்த டிமாண்ட் வரும்பொழுது குறைத்துக் கொள்வார்களா? இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், 100 கெஜ ஓட்டப் பந்தயம் நடந்தால் யார் அதிகமாக ஓடி 100 கெஜ தூரத்தையும் ஓடுகிறார்களோ அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள். ஆனால் 10 கெஜ தூரம் ஓடியவுடனே கீழே விழுந்துவிட்டவன், 30 கெஜம், 40 கெஜம், 90 கெஜம் ஓடி விழுந்து தோற்றவர்கள் ஓடியதையெல்லாம் கூட்டிப் பார்த்து அதிகமாக ஓடி 100 கெஜத்திலே வெற்றி பெற்றுவிட்டேன் என்று சொல்வதைப் போல இருக்கிறது. யார் தனியாக அதிகமாக ஓடினார்களோ அதுதான் வெற்றி என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியும். தோற்றவர்கள் ஓடியதை யெல்லாம் கூட்டி, 40, 70 என்று கூட்டினால் 110 வரும், எனக்குத்தான் பிரைஸ் வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி? ஸ்டேட்மெண்ட் இருக்கிறது. தோற்றவர்கள் கணக்கையெல்லாம் கூட்டிப் பார்த்து வெற்றி என்று சொல்வதைப் போல 10, 15 மானியங்களையும் சேர்த்து, எல்லாவற்றையும் கூட்டுங்கள் என்றால் அது சரியாகாது. அவர்கள் கொடுத்த நிலையிலே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், கிராமங்களிலே மறுமலர்ச்சிக்கு வேறு வழி என்ன இருக்கிறது? சாதாரணப் பிரச்சினையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகஆட்சி தீர்க்கவில்லை குடித்தண்ணீர் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை, பட்டணத்திலாவது அத்தகைய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் அதுவுமில்லை. பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஒரு அம்மாள் டெலிபோனில் "தண்ணீர் வந்து விட்டது, சீக்கிரம் வாருங்கள்" என்று சொல்லும்படியான நிலையிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: உங்களுக்கு டெலிபோன் வந்ததா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பத்திரிகையிலே வந்ததைச் சொன்னேன். அது ரொம்ப நன்றாக இருந்தது. தண்ணீருக்குக் கூட, அதுகூட சரியாக வரவில்லை, சொட்டுசொட்டாக வந்துகொண்டிருந்தது, டெலி

போன் செய்து அதை வந்து பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்னும்படியான நிலை. எனவே, அந்தத் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் முன்கூட்டியே திட்டம் வைத்து, திட்டப்படி செயல்பட்டால் செய்திருக்க முடியும். அவ்வாறு செய்து இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இன்றையத் தினம் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கிறதா? திருநெல்வேலியிலிருந்து 200, 300, 400 தந்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கேட்டால் செலவாகி விட்டது என்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேலை செய்பவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் வேறு இடத்துக்குச் செலவு செய்துவிட்டார்கள். இப்படி 3 மாதங்களாகவா சொல்லிக்கொண்டிருப்பது? ஒன்றும் தேதியே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நவம்பர் மாதத்திலேயிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. சாதாரண ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைக் கேட்டால், தவறாகச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வது. தவறாகச் செய்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்களேன்? இந்த ஆட்சியிலே தவறாக நடந்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு நீங்கள் உத்தரவாதம் அளித்துவிட்டீர்களா? நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை. அந்தந்த விஷயங்களை அப்படி அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்னும்படியான நிலை. இதுதான் வளர்ந்து வருகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே வேலைகள் சரியாக நடக்கின்றனவா? எல்லாம் அரசியல் மாதிரி நடக்கும்படியான சூழ்நிலை. ஆங்காங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் கடமையை விட்டு வேலை செய்யும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் வரம்புக்கு உட்பட்டு என்னென்ன செய்யலாமோ அதைச் செய்யலாம். "டைவர்ஷன் ஆஃப் ஃபண்ட்ஸ்"க்கு வரம்பு இருக்கிறது. ஆனால் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அரசியல் காரணங்களுக்காக சில காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனையே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அங்கே கோபியிலே, ஒரு கலைக் கல்லூரி கட்டுகிறார்கள். கட்டட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. கட்டுவதை நன்கொடை வாங்கிக் கட்டட்டும். எங்கள் யூனியனிலிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டு தீர்மானம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கிருக்கும் வேலைகளைச் செய்யவே பணம் கிடையாது. ஆசிரியர்களுக்குப் பணம் கிடையாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, எப்படி ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு அவர்கள் தீர்மானம் போட்டார்கள்? இப்படி தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். சில அரசியல் காரணத்திற்காகச் சொல்லி ஒரு லட்சம் ரூபாயை தூக்கநாய்க்கன்பாளையத்தில், கலைக்கல்லூரிக்கும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டார்களா, இல்லையா என்பது தெரியாது. அந்தந்த கிராமத்திலே அந்தந்த கிராம வசதிகள் செய்யும் முறையிலே, கிராமத் தொழில் முன்னேற்றங்கள், விவசாய அபிவிருத்திகளுக்கான முறையிலே வகை செய்யப்பட்டிருந்ததில் கலைக் கல்லூரிக்கு என்று ஒரு லட்சம் ரூபாய். பாக்கியிருக்கும் வேலைகளுக்குக் கிடையாது. வேறு செலவுகள் இல்லையா? வேறு செலவுகளுக்கு வழியில்லை. பொதுக் காரியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, கொடுக்க வேண்டியது தான். எந்த அளவுக்கு நிதி வசதி இருக்கிறதோ அதைப் பார்த்துக் கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், இந்த நிர்வகிக்கும்படியான நிலையில் 169 லட்சம் ரூபாய் 187 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களா என்று கண்காணிப்பு செய்ய வேண்டியதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு இருக்கும்படியான இந்த நிலை வருந்தத்தக்கது என்பதைத் தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் குற்றச்சாட்டு, குறிப்பாக என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், பட்டணத்தைத் தான் கவனித்துக்கொண்டீர்கள், கிராமங்களைக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டீர்கள் என்பது தான். அப்படியாவது, பட்டணத்திலேயாவது சரியாகச் செய்தீர்களா? பட்டண

மும் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை. அங்கேயும் வசதிகள் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை, பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. கிராமத்திலே தான் கஷ்டம் என்றால்..

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசுகிறீர்களே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பட்டணத்திற்கு ஒதுக்கியும் என்ன நடந்தது ? சரியாகச் செயல்படவில்லை. முன்னுக்குப் பின் முரணாகப் பேசவில்லை. பட்டணம், பட்டணம் என்றால் அங்கேயும் சரியாக நடைபெற வில்லை.

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப்
பி.ப. 1-00 ஆர்டர். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்க வில்லை யென்று சொல்கிறார்களா, பட்டணத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்க வில்லையென்று சொல்கிறார்களா ? அதைத் தெளிவாக சொல்ல வேண் டும். இதிலே குழப்பம் இருக்கக் கூடாது. நாங்கள் கிராமங்கள் புறக் கணிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறோம், அதை ஒத்துக்கொள்கிறார்களா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சா. மெய்யப்பன்): அது ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஐயா , நீங்கள் இருந்து காதாலே கேட்டீர்களோ இல்லையோ, நான் திட்டவட்டமாக, கிராமத்திலே சாப்பிடுகிற அளவுக்குக் கூட கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னேன். காதாலே கேட்கவில்லையோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டரும் கிடையாது, ஒன்றும் கிடையாது. விவசாயி ஓட்டுகிற சமயத்திலே குறுக்கே ஓட்டுகிற மாதிரி இருக்கிறது இவர் சொல்வது. 100-க்கு 100 சொல்கிறேன், கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக பசியையும் உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். பசியை உண்டாக்கி விட்டார்கள், ஆனால் சோறு போடவில்லை. இங்கே கேட்கும்படியான பணத்தைக் கொடுத்தும் அவர்கள் பசியைப் போக்க வில்லை. பட்டினியாக இருந்தால் கூடப் பாதகமில்லை. பசியை உண்டாக்கி கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கக் கூடாது.

சமுதாய வளர்ச்சி அடைய வேண்டு மென்றால் இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கினால் மட்டும் போதாது, அங்கு வேலைகள் சரியாக நடைபெறு கின்றனவா ? வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா, மக்களுக்குப் பயனபடுகின்ற நிலையிலே இருக்கின்றனவா ? தீட்டப்பட்ட திட்டங்கள் எவ் வாவு தூரம் மக்களுக்குப் பயன்படும்படியான நிலையிலே இருக்கின்றன ? இவைகளை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரை இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களின் அடிப்படையான தத்துவம், கிராமங் களிலே உற்பத்தி பெருக வேண்டும், அறியாமை ஒழிய வேண்டும், மக்க ளிடத்திலே இருக்கும்படியான தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும். இவை தான்— சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னாலே, கிராம மக்களிடத்திலே ஒரு மறு மலாசசியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் இதன் பொருள். அதிகார வர்க்கத்திலே ஒரு ஜபர்தஸ்துதான் அதிகமாகி இருக்கிறதே தவிர, மக்க ளுக்கு நன்மை செய்யும் திட்டங்களாக இவை இல்லை.

இந்த இரண்டு வருஷத்திலே என்ன நிலைமை ? அமைச்சர்கள் வந்தால், அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு, திட்டங்கள் தொடங்கு வதற்கு, வரவேற்பு கொடுப்பதற்கு, இப்படித் தான் நிலைமை இருக் கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரவேற்பு கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் வந்தால் கொடுக்க வேண்டியது தான். என் னுடைய தொகுதியிலே நான் மெம்பராக இல்லை. ஆனால் கொடுக்க வேண்டியது தான். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய அதிகாரத்தையும் மீறி அவர்கள் வருகிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் அப்படி உத்தரவு போட்டு விடுகிறார். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை அவமானப்படுத்துவது என்ற சூழ்நிலையை உண்

டாக்கக் கூடாது என்று தான் சொல்கிறேன். அமைச்சர்கள் போகவேண் டும், பார்க்க வேண்டும். போகும் சமயத்திலே அவர்களுக்கு அதிர்ச்சி கொடுக்கும் நிலையிலே போகக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள அவர்களுக்கு அதிகாரிகள் கௌரவம் தந்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். நீங்கள் அமைச்சர்களாக இருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு நான் கௌரவம் கொடுத்தால் தானே நன்றாக இருக்கும். தானாக வரக்கூடிய கௌரவமாக இருக்க வேண்டும், தூண் டப்பட்டு பெறக்கூடிய கௌரவமாக இருக்கக் கூடாது. அமைச்சரவர்கள் என்ன பதில் சொல்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். "நீங்கள் முன்னாலே போய் கல் நடவில்லையா ? திறக்கவில்லையா ?" என்று கேட் பார்கள். வந்தார்கள், கல்லை நட்டார்கள், திறந்தார்கள், நோட்டீஸ் அச்சடித்தார்கள். நீங்களும் அதையே பின்பற்றுகிறீர்களே. அது மக்க ளால் செய்யப்பட வேண்டுமே தவிர, அங்கே இருக்கக் கூடிய பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள் செய்ய வேண்டிய தன்மையே தவிர, நாமாக வலியுறுத்திப் பெறக் கூடிய நிலைமை இருக்கக் கூடாது.

கட்டடம் கட்டப்பெற்றது, எல்லாம் செய்யப் பெற்றது. ஆனால் சமுதாய நலத் திட்டத்திலே ஒரு தேக்கம் இருக்கிறது. பணப் பற்றாக்குறை இருக் கும்படியான நிலையிலே அதிகாரிகள் என்ன நிவர்த்தி செய்கிறார்கள்? பிரமோஷனைத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராம சேவகி லிருந்து முதல் சேவக்காக வருவதா ? எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸரிலிருந்து பி.டி.ஓ.-வாக வருவதா ? பி.டி.ஓ.-விலிருந்து வேறு வேலைக்குப் போவதா ? இந்த மனப்பான்மை தான் இருக்கிறதே தவிர வேலை செய்து மக்களுடைய மனதிலே இடம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. இந்த ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்றைக்குத் தனி யான முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலைமைகளிலே இருக்கும் சூழ்நிலையிலே இதை மிகவும் சீர்திருத்த வேண்டுமானால், இதை வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமானால் இந்த அதிகார வர்க்கத்திற்கான செலவுகளைக் குறைத்து, மக்களிடத்திலே அதிகமான பொறுப்புகளைக் கொடுத்து, மக்களுடைய உதவியையும் பெற்று, ஒரு "கிராஷ் பிரோகிராம்" போட வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம். இப்பொழுது தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இப்பொழுது உற்பத்தியிலே..........................

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதிகாரிகளின் செலவுகளைக் குறைப்பது என்றால் அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் குறைப்பதா அல்லது ஆட் குறைப்பு செய்வதா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இப்பொழுது அதிகாரிகளை வெளியே அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய வேலையை அதிகமாக்க வேண்டும். அதிகாரிகளுடைய செலவைக் குறைப்பது என்றால் வேறு வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், வேறு பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆக, சமுதாய நலத் திட்ட பணி களுக்காக இருக்கிற அதிகாரிகளை ஆட்குறைப்பு செய்யலாம் என்பது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதலமைச்சர் இப்படி சொல்லித் தப்பிக்கொள்ளப்பார்க்கிறார். எதிர்கட்சித் தலைவர் ஆட்குறைப்புச் செய்யச் சொல்லிவிட்டாரே பார்த்தீர்களா என்று சொல்லி என்னை சிக்க வைக்க முடியாது. அவரை விட நான் வயதிலே பெரியவன், அனுபவத்திலே பெரியவன், என்னை நீங்கள் சிக்க வைக்க முடியாது. அதிகாரிகள் அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதிகாரிகளுடைய செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று எதிர்கட்சித் தலைவரவர்கள் திட்டவட்டமாகச்

சொன்னார்கள். செலவைக் குறைப்பது என்றால் ஆட்குறைப்பு செய்வதா அல்லது ஊதியத்தைக் குறைப்பதா என்றுதான் கேட்டேன். அதற்குத் தெளிவான பதில் வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதிகாரிகளினுடைய ஊதியத்தைக் குறைக் கக்கூடாது. 3 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் 2 இலட்சம் ரூபாய் வேலை செய்யப்படுகிறது. 3 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் 5 இலட்சம் ரூபாய் வேலை செய்யும்படியான ஒரு திறமை இங்கே இருக்க வேண்டு மென்பதுதான் நான் சொல்வது. அவர்களுடைய ஊதியத்தையும், அவர் கள் செய்யும்படியான வேலையையும் கணக்கிடவேண்டும். ஓ.பி. ராமசாமி ரெட்டியார் இருந்த காலத்திலே செக்ரட்டேரியட்டிலே ரூ. 200, ரூ. 300 சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு எவ்வளவு வேலை செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்தார். அப்படி பார்க்கின்ற நேரத் திலே "ஆவரேஜ்" ஆக 2½ பைல்கள் டிஸ்போஸ் ஆவதாகச் சொல்லி இருக் கிறார். அப்படி இல்லாமல் 5 பைல்கள் டிஸ்போஸ் ஆவதாக இருந் தால் திறமை இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். அவர்கள் அதிக மான வேலையைத் திறம்படச் செய்ய வேண்டும். வேலைகளை போட்டு வைக்ககூடாது. உதாரணமாக, இன்ஸ்பெக்ஷன் போகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒரு இடத்திற்குப் போனால் அங்கேயே 10 இடங் களில் இன்ஸ்பெக்ஷனை முடிக்கமாட்டார்கள். இரண்டு தடவை ரோவார் கள். அதைத் தான் செலவு என்று சொல்கிறேன். அதற்கு இரண்டு தடவை டூர் அலவன்ஸ், இப்படியெல்லாம் செலவு என்று சொல்கிறேன். ஒரு கிராமத்திற்கு போனால் 10 இடங்களில் ஒரே சமயத்தில் இன்ஸ் பெக்ஷனை முடிப்பதில்லை. சமுதாய நலத் திட்டத்திலே, ஒரு அவுன்ஸ், 2 அவுன்ஸ் கொளுந்தி விதை வாங்குவதற்காக 3 கேலன் பெட்ரோல் போட்டு சுற்றுகிறார்கள். நான் பார்த்திருக்கிறேன். இது எங்கள் காலத் தி லயே நடந்து கொண்டு இருந்தது. இது உங்கள் க லத்திலே தொடர்ந்து நடை பெறுகிறது. (குறுக்கீடு) இந்த வீண் செலவை, விவசாய உற்பத்திக் குச் செலவழித்தால் நலமென்று தான் சொல்கிறேன். ஒரு மூட்டை பசுந்தழை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒழுங்காக கொடுத்துவிட்டுத் திரும்ப மாட்டார்கள். 3 ஜீப் எடுத்துக் கொண்டு போய் சினிமா பார்த்துவிட்டு, அங்கு இருக்கிற வேலையையும் முடித்துவிட்டு, ஓட்டலிலே சாப்பாடும் சாப்பிட்டுவிட்டு, வந்து விநியோகம் செய்வார்கள். அப்பொழுது நீங்கள் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறீர்கள்—இந்த வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்தபோது. அதே அதிகாரிகள் தான் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) நாங்களும் அப்படித்தான் பண்ணிக் கொண்டிருந்தோம்.

***மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :** ஒரு நீண்ட கால பழக்கத்திலே வந்து விட்டவர்கள். அவர்களைத் துரிதப்படுத்துவதற்குரிய முறையில் நடவடிக் கைகள் எடுத்துக்கொண்டு, படிப்படியாக அவர்கள் அந்தப் பழக்கங்களைக் கையாளுவதிலிருந்து குறைந் வருகிறார்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத் தில் படிப்படியாகத்தான் செய்யமுடியும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கெட்ட பழக்கம் இருந்தால் அதை சீக்கிரத்திலே விட முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் செய்ய முடியும். ப்ரொஹிபிஷன் என்று சொன்னாலும் "தண்ணீர்" போட்டு பழகிவிட்டதாலே அதைத் திருட்டுத்தனமாக செய்யச் சொல்லும். அவை களில் உடனடியாக சீர்திருத்தம்செய்யமுடியாது. when a man is addicted to a thing, அதை கம்ளீட்டாக எடுப்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அதை கம்ப்ளீட்டாக உடனே எடுத்துவிட முடியாது. சங்கடமாகத்தான் இருக் கும். அந்தப்பழக்கத்தை அதே அரசாங்கம் இருக்குமானால் விட்டிருக்க முடி யாது. நீங்கள், மாற்று அரசாங்கம், வந்திருக்கிறீர்கள். மாற்று அரசாங் கத்தாராகிய நீங்கள், கொஞ்சம் கண்டிப்பாக, திறமையாக செய்ய வேண்டு மென்பதற்காகததான், உங்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் சொல்கிறேன். 255 கோடி ரூபாய்க்குப் பட்ஜெட்டைப் போட்டு விட்டும், தண்ணீர் வசதி கிடையாது, ரோடு வசதி கிடையாது, பள்ளிக்கூட வசதி கிடையாது. இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கூட கொடுக்க........

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களுடைய அறிவுரையிலிருந்து நான் புரிந்து கொள்ளக்கூடியது, அவர்களுடைய ஆட்சியிலே அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை. அவர்களையெல்லாம் சரிப்படுத் துங்கள், என்று சொல்கிறார்கள். நன்றியோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ளு கிறோம்.

திரு. பி. ஜி கருத்திருமன் : இது இன்னொரு "டாக்டிக்ஸ்", ஐயா பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள். நிதி அமைச்சர் இதை விட டேமேஜாக சொல்லியிருக்கிறார். அதிகார இயந்திரம் மோசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். "பார்த்தீர்களா, உங்களுடைய அமைச்சர் அப்படி சொல்லியிருக்கிறார்" என்று நான் சொல்ல முடியும், விளப்பரப்படுத்த முடியும். நீங்கள் எத்தனைப் பேச்சுப் பேசினீர்கள், இந்தப்பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருந்தபொழுது. "ஐ. ஜி. ஒருவர் வீடெல் லாம் கட்டி விட்டார்" என்று என்ன பேச்செல்லாம் பேசினீர்கள். கோர்ட்டுக்குப்போன சமயத்திலே சாட்சிகூடச் சொல்லாமல் போய்விட் டீர்களே, அது தெரியாதா? இந்த வீடு, இந்த எண் உள்ள வீடு என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டார். கோர்ட்டுக்கு கேஸ் வந்தவுடன் சாட்சியத் திற்கு வராமல் போய் விட்டார்கள். அதிகாரத்தில் என்னுடையசொந்தக் காரர்கள் இருப்பார்கள், என்னுடைய உறவினர்கள் இருப்பார்கள், என் மகன் இந்த விதமான சர்க்கார் வேலைக்கு வந்தாலும் வரலாம். (குறுக்கீடு) உங்கள் ஆட்சியில் நிச்சயம் வர மாட்டான். பின்னால் சொல் வீர்கள். பார்த்தீர்களா, எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் மகன் வந்துவிட்டார் என்று. (மாண்புமிகு திரு. வ. கோவிந்தசாமி : ஒரு நாளும் சொல்ல மாட்டோம்.) ஆகவே, நம்மிடத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள், பணிபுரி கிறார்கள் என்றாலும், கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து, அவர்களைப் போற் றும் வகையில் இன்னும் அதிகமாகக் காரியம் வாங்க முடியும் அப்படி வாங்குவது நம்முடைய கடமையும் கூட. அந்தக் கடமையும் நமக்கு இருக்கிறது. தேசீய ஒழுக்கம் உயர வேண்டுமென்றால், எல் லோரும் நன்றாகப் பணிபுரிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயநலத் திட்டத்தின் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பணி புரிய, எல் லோரும் ஒத்துழைப்பதுடன், அதிகமாக மானியம் ஒதுக்குவதோடு கூட, நல்ல வகையில் பணி புரியச் செய்ய வேண்டும். "டிஸ்கஸ் பாலிஸி" என்ற வகையில், இருக்கும் கொள்கை நல்லதல்ல. அதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். சீர்திருத்தப்படவேண்டும். நல்ல முறையில் அமைத்து, சிறப்பான முறையில் அமைத்து, பணிபுரிய வேண்டும். தவறு கள் என்ன, அவற்றை எந்த எந்த வகைகளில் திருத்தி அமைத்து நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இம்மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வெட்டுத் தீர்மானத் தை ஆதரிக்கிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி :** பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், கதர் கிராமக் கைத் தொழில் ஆகியவற்றிற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மானியப் பிரேரணைமீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகச் சிறப்பான முறையில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, எதிர் காலத்தில் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான யோசனைகளையும் எடுத்துச் சொன்னதற்காகவும் என்னு டைய பணிவான நன்றியுயையும். வணக்கத்தையும் முதலாவதாகத் தெரிவிக்கிறேன். அதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோல், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பல்வேறு பிரச்சினைகளை, அலசி ஆராய்ந்து முதலாவ தாக எடுத்துச் சொன்னதோடு, அரசாங்க அலுவலர்களுடைய வேலை நிலைகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பல்வேறு கட்டங்களில் பேசும்போது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, தேவையான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை, அவர்களுக்குத் தேவையான பஞ்சப்படி வழங்கப்படவில்லை என்கிற புகார் களைத்தான் அவர்களானாலும், அவர்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களானாலும், வேறு கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களானாலும், எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் என்ன காரணத்தினாலோ, அரசாங்க ஊழியர்கள் அதிகமாக ஊதியம் பெறுகிறார்கள், அனாவசிய மாகத் தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்

சொன்னார்கள். செலவைக் குறைப்பது என்றால் ஆட்குறைப்பு செய்வதா
அல்லது ஊதியத்தைக் குறைப்பதா என்றுதான் கேட்டேன். அதற்குத்
தெளிவான பதில் வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதிகாரிகளினுடைய ஊதியத்தைக் குறைக்
கக்கூடாது. 3 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் 2 இலட்சம் ரூபாய்
வேலை செய்யப்படுகிறது. 3 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் 5 இலட்சம்
ரூபாய் வேலை செய்யும்படியான ஒரு திறமை இங்கே இருக்க வேண்டு
மென்பதுதான் நான் சொல்வது. அவர்களுடைய ஊதியத்தையும், அவர்
கள் செய்யும்படியான வேலையையும் கணக்கிடவேண்டும். ஓ.பி. ராமசாமி
ரெட்டியார் இருந்த காலத்திலே செக்ரட்டேரியட்டிலே ரூ. 200, ரூ. 300
சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு எவ்வளவு வேலை செய்கிறார்கள் என்று
பார்த்து ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்தார். அப்படி பார்க்கின்ற நேரத்
திலே "ஆவரேஜ்" ஆக 2½ பைல்கள் டிஸ்போஸ் ஆவதாகச் சொல்லி இருக்
கிறார். அப்படி இல்லாமல் 5 பைல்கள் டிஸ்போஸ் ஆவதாக இருந்
தால் திறமை இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். அவர்கள் அதிக
மான வேலையைத் திறம்படச் செய்ய வேண்டும். வேலைகளை போட்டு
வைக்ககூடாது. உதாரணமாக, இன்ஸ்பெக்ஷன் போகிறார்கள் என்று
வைத்துக்கொள்வோம். ஒரு இடத்திற்குப் போனால் அங்கேயே 10 இடங்
களில் இன்ஸ்பெக்ஷனை முடிக்கமாட்டார்கள். இரண்டு தடவை போவார்
கள். அதைத் தான் செலவு என்று சொல்கிறேன். அதற்கு இரண்டு
தடவை டூர் அலவன்ஸ், இப்படியெல்லாம் செலவு என்று சொல்கிறேன்.
ஒரு கிராமத்திற்கு போனால் 10 இடங்களில் ஒரே சமயத்தில் இன்ஸ்
பெக்ஷனை முடிப்பதில்லை. சமுதாய நலத் திட்டத்திலே, ஒரு அவுன்ஸ்,
2 அவுன்ஸ் கொளுந்தி விதை வாங்குவதற்காக 3 கேலன் பெட்ரோல்
போட்டு சுற்றுகிறார்கள். நான் பார்த்திருக்கிறேன். இது எங்கள் காலத்
திலேயே நடந்து கொண்டு இருந்தது. இது உங்கள் காலத்திலே தொடர்ந்து
நடை பெறுகிறது. (குறுக்கீடு) இந்த வீண் செலவை, விவசாய உற்பத்திக்
குச் செலவழித்தால் நலமென்று தான் சொல்கிறேன். ஒரு மூட்டை
பசுந்தழை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒழுங்காக கொடுத்துவிட்டுத் திரும்ப
மாட்டார்கள். 3 ஜீப் எடுத்துக் கொண்டு போய் சினிமா பார்த்துவிட்டு,
அங்கு இருக்கிற வேலையையும் முடித்துவிட்டு, ஓட்டலிலே சாப்பாடும்
சாப்பிட்டுவிட்டு, வந்து விநியோகம் செய்வார்கள். அப்பொழுது நீங்கள்
குற்றம் சாட்டியிருக்கிறீர்கள்—இந்த வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்தபோது.
அதே அதிகாரிகள் தான் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். என்ன செய்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) நாங்களும் அப்படித்தான் பண்ணிக்
கொண்டிருந்தோம்.

***மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :** ஒரு நீண்ட கால பழக்கத்திலே வந்து
விட்டவர்கள். அவர்களைத் துரிதப்படுத்துவதற்குரிய முறையில் நடவடிக்
கைகள் எடுத்துக்கொண்டு, படிப்படியாக அவர்கள் அந்தப் பழக்கங்களைக்
கையாளுவதிலிருந்து குறைந் வருகிறார்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்
தில் படிப்படியாகத்தான் செய்யமுடியும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கெட்ட பழக்கம் இருந்தால் அதை
சீக்கிரத்திலே விட முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் செய்ய
முடியும். ப்ரொஹிபிஷன் என்று சொன்னாலும் "தண்ணீர்" போட்டு
பழகிவிட்டதாலே அதைத் திருட்டுத்தனமாக செய்யச் சொல்லும். அவை
களில் உடனடியாக சீர்திருத்தம்செய்யமுடியாது. when a man is addicted
to a thing, அதை கம்ளீட்டாக எடுப்பது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.
அதை கம்ப்ளீட்டாக உடனே எடுத்துவிட முடியாது. சங்கடமாகத்தான் இருக்
கும். அந்தப்பழக்கத்தை அதே அரசாங்கம் இருக்குமானால் விட்டிருக்க முடி
யாது. நீங்கள், மாற்று அரசாங்கம், வந்திருக்கிறீர்கள். மாற்று அரசாங்
கத்தாராகிய நீங்கள், கொஞ்சம் கண்டிப்பாக, திறமையாக செய்ய வேண்டு
மென்பதற்காகததான், உங்களுக்கு ஆதரவாகத்தான் சொல்கிறேன்.
255 கோடி ரூபாய்க்குப் பட்ஜெட்டைப் போட்டு விட்டும், தண்ணீர் வசதி
கிடையாது, ரோடு வசதி கிடையாது, பள்ளிக்கூட வசதி கிடையாது.
இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கூட கொடுக்க........

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : எதிர்கட்சித் தலைவரவர்களுடைய அறிவுரையிலிருந்து நான் புரிந்து கொள்ளக்கூடியது, அவர்களுடைய ஆட்சியிலே அதிகாரிகள் சரியாக இல்லை. அவர்களையெல்லாம் சரிப்படுத்துங்கள், என்று சொல்கிறார்கள். நன்றியோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

திரு. பி. ஜி கருத்திருமன் : இது இன்னொரு "டாக்டிக்ஸ்", ஐயா பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள். நிதி அமைச்சர் இதை விட டேமேஜாக சொல்லியிருக்கிறார். அதிகார இயந்திரம் மோசமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். "பார்த்தீர்களா, உங்களுடைய அமைச்சர் அப்படி சொல்லியிருக்கிறார்" என்று நான் சொல்ல முடியும், விளப்பரப்படுத்த முடியும். நீங்கள் எத்தனைப் பேச்சுப் பேசினீர்கள், இந்தப்பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருந்தபொழுது. "ஐ. ஜி. ஒருவர் வீடெல்லாம் கட்டி விட்டார்" என்று என்ன பேச்செல்லாம் பேசினீர்கள். கோர்ட்டுக்குப்போன சமயத்திலே சாட்சிகூடச் சொல்லாமல் போய்விட்டீர்களே, அது தெரியாதா? இந்த வீடு, இந்த எண் உள்ள வீடு என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டார். கோர்ட்டுக்கு கேஸ் வந்தவுடன் சாட்சியத்திற்கு வராமல் போய் விட்டார்கள். அதிகாரத்தில் என்னுடையசொந்தக்காரர்கள் இருப்பார்கள், என்னுடைய உறவினர்கள் இருப்பார்கள், என் மகன் இந்த விதமான சர்க்கார் வேலைக்கு வந்தாலும் வரலாம். (குறுக்கீடு) உங்கள் ஆட்சியில் நிச்சயம் வர மாட்டான். பின்னால் சொல்வீர்கள். பார்த்தீர்களா, எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் மகன் வந்துவிட்டார் என்று. (மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒரு நாளும் சொல்ல மாட்டோம்.) ஆகவே, நம்மிடத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள், பணிபுரிகிறார்கள் என்றாலும், கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து, அவர்களைப் போற்றும் வகையில் இன்னும் அதிகமாகக் காரியம் வாங்க முடியும் அப்படி வாங்குவது நம்முடைய கடமையும் கூட. அந்தக் கடமையும் நமக்கு இருக்கிறது. தேசீய ஒழுக்கம் உயர வேண்டுமென்றால், எல்லோரும் நன்றாகப் பணிபுரிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயநலத் திட்டத்தின் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பணி புரிய, எல்லோரும் ஒத்துழைப்பதுடன், அதிகமாக மானியம் ஒதுக்குவதோடு கூட, நல்ல வகையில் பணி புரியச் செய்ய வேண்டும். "டிஸ்கஸ் பாலிஸி" என்ற வகையில், இருக்கும் கொள்கை நல்லதல்ல. அதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். சீர்திருத்தப்படவேண்டும். நல்ல முறையில் அமைத்து, சிறப்பான முறையில் அமைத்து, பணிபுரிய வேண்டும். தவறுகள் என்ன, அவற்றை எந்த எந்த வகைகளில் திருத்தி அமைத்து நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இம்மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

***மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி :** பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், கதர் கிராமக் கைத் தொழில் ஆகியவற்றிற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மானியப் பிரேரணைமீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகச் சிறப்பான முறையில் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, எதிர் காலத்தில் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான யோசனைகளையும் எடுத்துச் சொன்னதற்காகவும் என்னுடைய பணிவான நன்றியுயையும். வணக்கத்தையும் முதலாவதாகத் தெரிவிக்கிறேன். அதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோல், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பல்வேறு பிரச்சினைகளை, அலசி ஆராய்ந்து முதலாவதாக எடுத்துச் சொன்னதோடு, அரசாங்க அலுவலர்களுடைய வேலை நிலைகளைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பல்வேறு கட்டங்களில் பேசும்போது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, தேவையான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை, அவர்களுக்குத் தேவையான பஞ்சப்படி வழங்கப்படவில்லை என்கிற புகார்களைத்தான் அவர்களானாலும், அவர்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களானாலும், வேறு கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களானாலும், எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் என்ன காரணத்தினாலோ, அரசாங்க ஊழியர்கள் அதிகமாக ஊதியம் பெறுகிறார்கள், அனாவசியமாகத் தொகை செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள்

கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயே அங்கம் பெற்றவர்கள் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வருகிறார்கள். அதிகாரிகள் பதவி உயர்வு தேடுவதும், ஜனநாயக அமைப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். அரசாங்க ஊழியர்களுடைய உரிமைகளை..........

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் அமைச்சருக்கு விளக்க விரும்புகிறேன். ஊதியம் பெறுவதில் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்குத் தக்க உழைப்பும் இருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : முன்னாலே பேசிய பல உறுப்பினர்களும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வேலைத் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடந்த காலத்தில் 1958-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஊராட்சி சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையில் தான் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னும் அந்த வேலைகள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி அதன் பெருமையையும், சிறப்பையும் வலியுறுத்திச் சொன்ன போது, நிதிநிலைகள் குறைக்கப்பட்டு வருவாதாகச் சொன்னார்கள். ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களிலே நிதி ஒதுக்கம் குறைகிறது என்றால், சில பணிகள் வேறு இனங்களோடு ஆண்டுக்காண்டு இணைக்கப்படுவதன் காரணமாக, அந்த வகையில் முறைபடுத்துவதன் காரணமாக, அதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை அங்கே சேர்ந்து விடுவதால், இங்கே குறைந்திருக்கும் இயல்பைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, வேளாண்மை வளர்ச்சிக்காக இந்தத் துறையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு தனிக்கணக்காக செயலாற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆக பிற தலைப்புக்களில் போய்விடுவதால், இந்த நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த ஏற்றத் தாழ்வுக்கு அது ஒரு காரணம்.

இரண்டாவதாக, மூன்று திட்டங்களிலும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை குறைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு இடத்தில் குறைக்கின்றபோது, படிப்படியாக இந்தத் துறையின் கீழ் குறைக்கப்படவேண்டிய அவலநிலை இருக்கிறது.

உதாரணமாக, மனித உழைப்புத் திட்டம் என்பதை எடுத்துக் கொண்டால் மத்திய சர்க்கார் உருவாக்கிக் கொடுத்தது அது. அதற்கு அவர்கள் மானியத் தொகை கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது உதவி கிடையாது என்கிறார்கள். ஏனென்றால், வருங்காலத்தில், நான்காவது திட்டத்தில் அது மாநில அரசே தன் பொறுப்பில் நடத்த வேண்டும் என்கிறார்கள். எங்களுக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்கிறார்கள். 40, 50, 60 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் வேலைகள், "கமிடட் எக்ஸ்பெண்டிசர்" "கமிடட் ஒர்க்ஸ்" என்ற வகையில் அவற்றை விட்டுவிட இயலவில்லை. இந்த ஆண்டு அதற்காக ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கிச் செலவழித்துத் தீரவேண்டிய அவல நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் தன் உதவியைக் குறைக்காமல் இருந்தால், இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகு, நான்காவது திட்டம், மூன்று ஆண்டு காலமாக நிறைவு பெறாமல், ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதியும் எதிர்பார்த்ததைவிட குறைந்த அளவில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலும், சமுதாய வளர்ச்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையில் பெரும் பங்கினைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நான்காவது திட்டம் முழு உருப் பெறவில்லை. கொஞ்சம் இந்த ஆண்டுத் திட்டத்தைக் குறைத்துக் போடுங்கள். பின்னால் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று கட்டளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு இந்தியாவில் நான்கு மாநகராட்சிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று சென்னை மாநகராட்சி, இரண்டு கல்கத்தா மாநகராட்சி, மூன்று பம்பாய் மாநகராட்சி, நான்காவது டெல்லி மாநகராட்சி. இந்த மாநகராட்சிகளுக்கு நிதி உதவி கொடுப்பதில், சென்னைக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்கிற சூழ் நிலையை பல அங்கத்தினர்களும் அறிவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்

கொண்டதற்குப் பிறகு வந்த நிலை அல்ல. முன்னாலேயே காங்கிரஸ் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு இருந்த காலத்திலிருந்தே இருந்த நிலைதான். அவர்கள் நிதி கேட்கவில்லை. இங்கே இருந்தவர்களும, வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தைக் கொண்டவர்களாக இல்லாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். பம்பாய் மாநகராட்சிக்கு, டெல்லி மாநகராட்சிக்கு உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்கத்தாவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக டெல்லி மாநகராட்சிக்கு இந்த ஆண்டில் டெல்லி பட்டணத்தை அழகுபடுத்துவதற்காக, ரூ. 22 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க சிக்கனத்தில் சிறந்தவர் என்கிற மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம்.

சென்னை மாநகராட்சி பற்றி இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மாநில அரசினிடத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய பல்வேறு அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டடங்களுக்கு ப்ராபர்டி டாக்ஸ், சொத்துக்கான வரி விதிப்பது சம்பந்தமாக என்னென்ன விதிமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து பல காலம் விவாதித்து, மத்திய சர்க்கார் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, கடந்த ஆண்டுகளில் எவ்வளவு தொகை கொடுக்க வேண்டும், அதில் எத்தனை பர்சென்டேஜ் கொடுப்பது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், இதுவரையில் முழுத் தொகையும் கொடுக்கவில்லை. எந்த அமைச்சுக்கு எழுதினாலும், என்னுடையது அல்ல, உன்னுடையது அல்ல என்று சொல்லும் நிலையில், இன்னும் கடிதப் போக்குவரத்துத்தான் நடக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்கள் இருக்கும் கட்டடங்களுக்கு ப்ராபர்டி டாக்ஸ் இந்த நிலையில் இருப்பதோடு, அந்த அலுவலகங்களுக்குத்தேவையான பாதைகள், அமைத்திருக்கிறது ; அவர்களுக்குத் தேவையான குடி தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ; அவர்களுக்குத் தேவையான மின் விளக்குகள் பொறுத்தப்பட்டிருக்கிறது ; அவர்களுக்குத் தேவையான பாதாள சாக்கடை திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டிக்கிறது ; இப்படி அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்து, சர்வீஸ் சார்ஜ் இருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், டெல்லி பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் இவற்றைப்பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்லியிருந்தால், இன்றைக்கு இந்தத் தட்டுப்பாடடை ஓரளவிற்குப் போக்கியிருக்க முடியும். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு, நகராட்சி மன்றங்களுக்கு, மாநகராட்சி மன்றங்களுக்கு, தேவைக்காக கொடுக்கப்பட வேண்டிய மத்திய உதவிகள் கிடைக்க வில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே அகில இந்திய மாநாடுகள் இரண்டு சென்னையில் நடைபெற்றன. ஒன்று நகராட்சித் துறைகள் சம்பந்தப்பட்ட மாநாடு. இதில் இந்திய அமைச்சர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். மற்றொன்று உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தப்பட்ட சமுதாய நலத் திட்டப் பணியாளர்கள் மாநாடாகும். அகில இந்திய ரீதியில் இந்த மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. இது வரையில் அந்த மாநாட்டின் முடிவுகள் என்ன என்று அறிவிக்கப் படவில்லை. இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவில்லையென்று விஷயம் தெரிந்தபலரும் பேசுகிறார்கள்.

1961-ல் இருந்து நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதி நிலை பற்றாக்குறை. சுமார் ஆறு, ஏழு ஆண்டுகாலமாக அரசாங்கம் தேவையான நேரத்தில் எல்லா வழிவகைகளைச் செய்தும், அட்ஜெஸ்ட்மெண்ட் செய்து நிதி ஒதுக்கியும் பற்றாக்குறை இருந்து வந்த தன்மையைப் பார்த்தோம். இப்படிப்பட்ட பயங்கர தன்மை ஏன் வந்தது என்பதை இந்த புதிய அரசு வந்ததும் 1961-லே ஒரு கணக்கை எடுத்தார்கள். சென்ற ஆண்டில் எப்போது தொகை அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குத் கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது ? எந்த அடிப்படையில் கொடுப்பதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது போன்ற கணக்கைப் பார்த்தோம். நெல்லை மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இரண்டு மாவட்டங்களிலும் உள்ள சில பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சிலபல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. கடைசி மாதத்திய பில் போட

படுகிறபோது கஜானாவில் போய் கேஷ் பண்ணுகிற போது நின்று போய் இருக்கிறது. ஏப்ரல் மாதத்தில் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அந்தக் கணக்கை எந்த ஆண்டில் எவ்வளவு தொகை என்று எழுத முடியும்? மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் கேஷ் செய்யப்படாத காரணத்தால், கருவூலத்திலிருந்து பணத்தைப் பெருத காரணத்தால், அந்த மாதத்திய பில் கணக்கில் வரவில்லை. இந்தக் குறை அந்தப் பகுதி பி.டி.ஓவைச் சேர்ந்ததாகும். அதைக் கண்டிக்கக்கூடிய பொறுப்பு சென்ற அரசாங்கத்திற்கு இருந்ததா என்ருல் இல்லை. 1961-ல் அதிகாரி தவறு செய்திருக்கிருர். 1967-ல் அந்த அதிகாரி ஏன் தவறு செய்தார் என்பதை 70 வயதை தாண்டிய பெரியவர்களால் கூட கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. நாம் அதைக்கண்டு பிடித்து நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிருேம். அதிகாரிகள் எந்த இடத்தில் தவறு செய்தாலும் அந்தத் தவறுகளைக் கண்டிக்க அரசு தயங்காது. அதேநேரத்தில் அதிகாரிகளும் நம்முடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நம்முடைய அண்ணன்-தம்பிகள், உடன் பிறந்தவர்கள் என்று கருதுகிற அளவில் நாம் இருக்கிருேம். அந்த முறையில் பிரச்சினைகளை அணுகுகிருேம்.

நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், "நீங்கள் எல்லாம் பிளாக்குகளில் போய் கல்நாட்டு விழா, அடிக்கல்நாட்டுவிழா, திறப்பு விழா போன்ற விழாக்களில் கவனம் செலுத்துகிறீர்களே" என்று கேட்கிருர். இந்த நிகழ்ச்சிகளை யாரும் நாங்களாகவே விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தானகவே பெற வேண்டிய மரியாதையை நாங்களாகவே கேட்டுப் பெறுவதில்லை. உங்களில் சிலர் பேசும்போது, இன்னும் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் போவதில்லையென்று கூறியிருக்கிருர்கள். "ஏனய்யா, இப்படி வந்து தொல்லை கொடுக்கிறீர்கள்?" என்று நாங்கள் கேட்டும், "இல்லை, இல்லை நீங்கள் வந்துவிட்டு உடனே போய்விடலாம்" என்று மேலும் மேலும் அழைப்பு விடுகிருர்கள். நேற்றைய முன்தினம் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் அவர்கள் கூட, ஒரு விழாவில் பங்கு கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார். "ஏன்? நாங்கள் எதிர்க்கட்சி என்பதால் எங்கள் தொகுதிக்கு வரக்கூடாதா?" என்று கேட்டார். அவருடைய வேண்டுகோளையும் நாங்கள் மறுப்பதற்கில்லை. மேலும், நாங்களாகவே சென்று வரவேற்புகளைப் பெறுவதில்லை. நாங்கள் எதையும் தேடிச் சென்று பெற்றுக்கொள்வது என்பது இல்லை. நாங்களாகவே வலியச் சென்று தேடிக்கொள்வதும் இல்லை. மேலும் பெரும்பான்மையான ஊராட்சி, நகராட்சிகளில் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அவர்கள் எங்களை விரும்பி அழைக்காமல் நாங்களாகவே அந்த இடத்திற்குப் போக முடியாது. அப்படிப் போனாலும் வரவேற்பு கொடுக்க மறுக்கிற உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. எந்த அமைச்சராவது "நான் இன்ன ஊருக்கு வருகிறேன். இந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் எனக்கு வரவேற்பு அளிக்க வேண்டும், ஏதாவது கல்நாட்டு விழா, திறப்பு விழா ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்" என்று கேட்டிருக்கிருர்களா?. அப்படி யாராவது கேட்டிருந்தால், அந்தக் குற்றத்திற்காக நான் தலைவணங்கி குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: தலைவர் அவர்களே, அவ்வளவு தூரம் இந்த அமைச்சர்களை கீழ்த்தரமாகவும் குறைவாகவும் எண்ண மாட்டேன். எதை எதை எப்படிச் செய்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்யக் கூடாது என்பது எனக்குத் தெரியும். உதாரணமாக கலெக்டர் அவர்கள் வந்து அமைச்சரை பார்ப்பார்கள். அந்தச் சமயத்தில் கலெக்டர், "நீங்கள் வந்து இந்த திறப்பு விழாவை நடத்த வேண்டும், இந்த வரவேற்பை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்கிருர்கள். நீங்கள் வர வேண்டும் என்று சொல்வார். பின்பு அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டரின் வேண்டுகோளுக்கு ஒப்புக் கொள்வார். நான் அமைச்சர் அவர்களை அதிகமாகக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணு அவர்கள், "சில காரியங்களை நீங்களாகவே செய்துவிடலாமே,

அமைச்சர்கள் வந்துதான் திறப்புவிழாவை நடத்தவேண்டும் என்பதல்ல" என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். நீங்களாக வலியப்போய் அழைப்பை ஏற்கும் நிலை இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி: மிக்க நன்றி. இன்னென்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கூடுமானவரையில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினுர்கள். நேற்றைய முன் தினம் பேசிய உறுப்பினர்கள், "அமைச்சர்கள் திடீர் திடீரென்று சென்று சோதனையிட வேண்டும். சென்னை கோட்டையிலேயே இவர்களுடைய வேலை இருக்கிறது என்று கருதிவிடக் கூடாது. சென்னையிலேயே இருந்தால் அதிகாரிகள் செய்த தவறைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது" என்று பேசினுர்கள். ஏதாவது ஒன்றை அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லி இருக்கலாம். தேர்தலுக்கு முன்னுலே நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலில் உங்களுடைய குறைகளை நீங்களே தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியமும் அழைக்கவில்லை, ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும் அழைக்கவில்லை. ஓர் அமைச்சர் ஓரிடத்திற்குச் சென்று அடிக்கல் நாட்டு விழா நடத்திவிட்டு வந்திருக்கிருர். இந்த மாதிரி கதையெல்லாம் நடந்திருக்கிறது. திரும்பத் திரும்பச் சொன்னுல் உங்களுடைய சிறப்புக்குக் குறைவாக இருக்கும் என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

"நிதி உதவி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீங்கள் என்ன வேலை செய்தீர்கள்? என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னுர்கள். அவருடைய பார்வைக்குச் சில புள்ளி விவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். 1965-66 லிருந்து 1969-70-க்கான மானிய விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். கிராண்ட்ஸ் ஃபார் எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் என்ற வகையில் 1965-66-ல் 12·95 கோடி, 1966-67-ல் 17·26 கோடி, 1967-68-ல் 21·23 கோடி, 1968-69-ல் 19·75 கோடி, 1969-70-ல் 21·64 கோடி இது ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாகி இருக்கிறது. குறைந்ததாகக் கணக்கிட முடியாது.

Matching grants including assigned revenues என்பதில் 1965-66-ல் 8·65 கோடி 1966-67-ல் 9·56 கோடி, 1967-68-ல் 10·06, கோடி, 1968-69-ல் 16·77 கோடி, 1969-70-ல் 18·99 கோடி. இது மட்டுமல்லாமல், கால்நடைகள், விவசாய வளர்ச்சிக்காக (Grants for maintenance and developmental purposes) 1965-66-ல் 16·24 கோடி, 1966-67-ல் 17·97 கோடி, 1967-68-ல் 17·70 கோடி, 1968-69-ல் 14·96 கோடி, 1969-70-ல் 17·05 கோடி. இப்படியாக ஆண்டுக்காண்டு தொகை கூடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதே தவிர, குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை.

Other miscellaneous grants என்பதில், 1965-66-ல் 0·85 கோடி 1966-67-ல் 1·50 கோடி, 1967-68-ல் 1·10 கோடி 1968-69-ல் 1·08 கோடி 1969-70-ல் 1·12 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Staff expenditure (Government and panchayat Unions and also training) என்பதில் 1965-66-ல் 4·9 கோடி, 1966-67-ல் 5·31 கோடி 1967-68-ல் 5·7 கோடி, 1968-69-ல் 5·98 கோடி 1969-70-ல் 6·57 கோடி. இப்படி தொகையானது படிப்படியாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப் படிகளை உயர்த்திக் கொண்டே செல்லும் நேரத்தில் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் பஞ்சப் படியைக் கொடுக்கும் சங்கடமான நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் ஊழியர்களின் பஞ்சப்படி மேலும் உயரக் கூடாது என்று இங்குள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஏன் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது? ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டாமென்று திரு. மொரார்ஜியை எதிர்த்துக் கேட்க உங்களால் முடியுமா? படிப்படியாக பார்க்கிறபோது, அவர்களுக்கு 6·57 கோடி ரூபாய் வரை உயர்ந்திருக்கிறது. ஊழியர்களின் சம்பள விகிதம் உயர்த்துவதற்காக இதைச் செலவழிக்கக் கூடாது என்பதை யாருமே ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. மா. முத்துசாமி] [1969 மார்ச் 10

ஊராட்சி மன்றங்களின் வளர்ச்சிப் பணிக்காக 65 கோடி ரூபாயைப்
பி. ப. 1–30 பல்வேறு இனங்களில் செலவழிக்கிறோம். ஆனால் 84 நகராட்சி மன்றங் களுக்கும், சென்னை மாநகராட்சிக்கும் சேர்ந்து 13 கோடி ரூபாய் தான் செலவழிக்கிறோம். ஆகவே இந்த வகையில் பார்த்தாலும் கூட கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படவில்லை, நகர்ப்புறங்கள் தனியான முறையில் வளப்படுத்தப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டை உறுப்பினர் சொன்னதற்குக் காரணம் சென்னை மாநகராட்சிக்கு வீராணம் ஏரியில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காகவும், கூவம் ஆற்றைச் சுத்தப் படுத்துவதற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தனித் திட்டங்களின் ஒதுக்கீடு பற்றி நினைந்து சொன்னாரோ, என்னமோ. சென்னை நகரத்தில் இருக்கிற மக்கள் காங்கிரசுக்கு விரோதமானவர்கள் என்ற எண்ணத்திலும் சொல்லியிருக் கக்கூடும். அத்தகைய மனப்பான்மை சரியல்ல,

சென்னை நகரத்திற்குத் தனியான முறையில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் எதனால் ஏற்பட்டிருக்கிறது ? கிராமத்தில் இருக்கிற மக்கள் நகரத்திற்கு வந்திருக் கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் கிராமத்திலேயே வசதியோடு வாழ்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால், இன்றைக்கு இந்த நிலை வந்திருக்காது. முன்பு 6 லட்சமாக இருந்த சென்னை நகர மக்கள் தொகை இன்றைக்கு 22 லட் சத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம் சென்னப்பன் ஆண்டு வந்த காலத்தில் சென்னையில் இருந்த குடும்பங்கள் தான் இன்றைக்குச் சென்னை நகரில் வளமாக வாழ்ந்துகொண் டிருக்கிறார்கள் என்று கருத வேண்டாம். கோயம்பத்தூர் கோவிந்தராஜுலு செட்டியார், தஞ்சை இராமசாமி முதலியார், சேலம் சிங்காரம் பிள்ளை என்பதாக தங்கள் தங்கள் சொந்த ஊர்களின் அடைமொழியைப் போட்டுக்கொண்டே இங்கு இருக்கிறவர்களைப் பார்க்கலாம். ஆகவே சென்னை நகரில் உள்ளவர் களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறோம் என்றால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள அத் தனைபேர்களுக்குமாகச் சேர்ந்தே வழங்கப்படுகிறது என்பது பொருள். தமிழகத்தின் தலைநகரில் வாழ்கின்ற மக்களுக்காக ஒன்றிரண்டு திட்டங் களை நிறைவேற்ற முன்வந்திருக்கிறோம் என்றால், இவை நீண்ட காலமாக நின்றுபோய் இருக்கிற திட்டங்களாகும். சுகாதாரத் துறையில் எத்தனை லட்சங்களைச் செலவு செய்தாலும் நகர சுகாதாரம் பாழடைந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால், இது எதனால் ஏற்பட்டது ? கூவம் ஆற்றின் துர் நாற்றம் சகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. இந்த ஆற்றைச் செம்மை படுத்த வேண்டும் என்பதாக கடந்த 20 ஆண்டு காலங்களில் ஏன் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள் ளப்பட்டிருக்குமானால், இன்றைக்கு இந்த அவல நிலை வந்திருக்காது. இதன் காரணத்தினால் தான் நாம் இன்றைக்கு 118 லட்சம் ஒதுக்கி அதை துப்புரவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, நகர சபைக்கு நாம் செய்கிற உதவி அனைத்தும் கடனாகவே தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடிதண்ணீர் திட்டங் களுக்காகவோ, மற்ற திட்டங்களுக்காகவோ அளிக்கப்படுகிற உதவி இருபது ஆண்டுகளில், முப்பது ஆண்டுகளில் திருப்பித் தரவேண்டும் என்ற கடன் அடிப்படையில் அளிக்கப்படுகிறது. ராஜபாளையம் உறுப்பினர் திரு. சுப்ப ராஜா அவர்கள்கூட அதைச் சொன்னார்கள், எங்களுக்கு எல்லாம் கடனா கத்தானே அளிக்கிறார்கள் என்பதாக. ஆனால் கிராமங்களில் அப்படி இல்லை. அவர்கள் கொஞ்சம் நிதி சேர்க்கிறார்கள். நாம் அதற்கு ஈடாக மானியமாகவே கொடுத்து விடுகிறோம். இப்படி கிராமப் புறங்களின் வளர்ச்சியை மனதில் கொண்டே ஈட்டுமானியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆகவே கிராமப்புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதும் சரியல்ல. நகர்ப் புறங்கள் தனியான முறையில் கவனித்துக் கொள்ளப்படுகின்றன என்ப தற்கும் இடமில்லை. நகர்ப்புறங்களை ஒழுங்கான முறையில் கண்காணித்துக் கொள்ள வேண்டியது நம் கடமையாகும்—காரணம் கிராமங்களில் உள்ள வர்கள் தான் நகர்ப்புறத்திற்கு வருகிறார்கள்.

1969 மார்ச் 10] [திரு. மா. முத்துசாமி]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களை எல்லாம் கலைத்துவிட்டு மீண்டும் தாலுக்கா போர்டுகளைக் கொண்டுவந்துவிடப் போவதாக மறைந்துவிட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர் கள் சொன்னார்களே என்பதாக........

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லவில்லை. உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தான் பதவிக்கு வந்தவுடன் அப்படிச் சொன்னதாக பத்திரிகைவாயிலாக வந்தது.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நல்ல வேளை அண்ணாவை விட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே இப்போது நானே விளக்கம் கொடுக்க வசதியாகப் போய்விட்டது. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அந்நாளில் இருந்து இன்றுவரை நான் தான் மாறுபட்ட கருத்து எதையும் சொல்லி மறுநாள் திருத்திக் கொண்டேன் என்கிற நிலைக்கு ஆளாகாமல் இருந்து வருவதாகப் பெருமையோடு நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் அப்போது சொன்னது எல்லாம், ஊராட்சி மன்றங்கள் மக்கள் மத்தியில் ஒரு மந்தமான நிலையில் இருக்கிறது. இதை வலிவும், பொலிவும் உள்ளதாக மாற்றுவதற்கு என்ன என்ன மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமோ, அவற்றை அரசு ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள நிலைமைகளைத் தெரிந்து வருவதற்காகத் தான் திரு முருகேச முதலியாரை அனுப்பி யிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் எதையும் செம் மைப்படுத்துவதற்கு இன்னும் என்ன என்ன திட்டங்களைப் போடலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர எதையும் கலைப்பதற்கு திட்டமிடவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இருக்கக்கூடிய மூல தனத்தைக் கட்டிக் காக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத் தோடும், அதில் ஈடுபட்டிருக்கிற பணியாளர்களின் வாழ்வைப் பறித்துக்கொண்டுவிடக் கூடாது என்கிற உயரிய நோக்கத்தோடும் தான் கொள்கையில் நாங்கள் மாறுபட்டவர்கள் என்றாலும்கூட—மிகத் தீவிரமாக உற்சாகத்தோடு வேலை செய்து வருகிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ பயந்து கொண்டு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதனைத் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். பயத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாக அவர்கள் கருதவேண்டாம். மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு கூட இத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள் வேலை இழக்கும் நிலையை உண்டாக்கக் கூடாது, இதை மேலும் மேலும் இலாபகரமான தொழிலாக ஆக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில்தான் கதர் விற்பனை யில் மிகவும் தீவிரம் காட்டி வருகிற எங்களுக்கு இத்தகையதொரு சஞ் சலத்தை ஏற்படுத்த வேண்டாம். உங்களுக்கே உரித்தான காந்தீய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குள்ளே முதன்மையான கதர் திட்டத்தில் நாங்கள் அவநம்பிக்கை கொள்ளவோ, சலிப்புணர்ச்சி அடையவோ எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த மன்றத்திலும் பேசவேண்டாம், வெளியிலும் இதைப்பற்றிப் பேசவேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மறைந்த முதல்வர் இதே மன்றத்தில் Khadhi is an economic impossibility என்பதாகச் சொல்லியதன் பொருள் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : கதர்த்துறை வளர்ந்து, அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்து. கோவையில் உள்ள மில்களின் பொருளாதார நிலையை எல்லாம்விட உயர்ந்ததாக அத்தனை பேர்களுக்கும் சுபீட்சம் அளிக்கும் ஒரு பெரும் திட்டமாகும் இது என்பதை நாங்கள் அன்றும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த நாளிலும் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. எந்த நாளிலும ஒத்துக்கொள்ளவும் மாட்டோம். ஆனால் இன் றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடமே கேட்கிறேன்.. இத்துறையில்

அவர்களுடைய கோவை மாவட்டத்திலேயே பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள்
ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு வேறு என்ன மாற்றுத் திட்டம்?
அவர்கள் வேலை இழக்கச் செய்யலாமா?' ஆனால் அன்றைக்கும் சொன்
னேன். இன்றைக்கும் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். இந்தக்
கொள்கை எங்களுக்கு ஏற்றதல்ல என்றாலும் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிற
தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதியே இதைச் செய்கிறோம். திரு.
வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கூட பொருளாதாரத்துறைக்கு ஒத்து
வராத இதை ஒழித்தே கட்டவேண்டும் என்று ஆத்திரத்தில சொன்னார்
களே தவிர—இத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள்
வேலை இழக்கச் செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தில் சொல்லியிருக்கமாட்டார்
கள்.

இந்தத்துறை இன்றைக்கு வளர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இதற்
காக மாநில அரசு என்ன செய்கிறது என்றார்கள். ஊழியர்களுடைய
முழுச் செலவையும் மாநில அரசே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த
இனத்தில் முன்பு ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் செலவாயிற்று என்றால்
இப்போது 20 லட்சம் ஒதுக்கிச் செலவு செய்கிறோம். கதர் போர்டு மத்தியக்
குழுவின் தலைவர் திரு. தேபர் அவர்கள் இந்திய உபகண்டத்தில் இத்
தொழில் சீராக, ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது என்றால், அது தமிழ்நாட்டில்
ஒன்றுதான் நடைபெறுகிறது, இந்தத் தொழிலை இன்னும் அபிவிருத்தி
அடையச் செய்ய திட்டம் வகுத்தால் போதுமான மூலதனத்தைக் கொடுப்ப
தாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் தொழிலை வளர்த்துக்கொண்டுதான்
வருகிறோம். இந்த ஆண்டு கதர் விற்பனை பொங்கல் முடிய 177
லட்சமாகும். பாக்கியுள்ள 2 மாதக் கணக்கு வரவில்லை. இது சென்ற
ஆண்டைவிட 20 லட்சம் அதிகமாகும். அதற்கு முந்திய வருஷத்தோடு
சென்ற ஆண்டை ஒப்பிடுகிறபோது 15 லட்சம் அதிகமான விற்பனை
யாகும், என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பனைவெல்ல தொழில் துறைக்கு நாம் இட்டதட்ட 165
லட்சம் செலவழிக்கிறோம் என்று கருதுகிறேன். இந்த பனைவெல்ல கூட்
டுறவுத் தொழிலில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. நெல்லை மாவட்டத்
தில் லாபகரமாக நடைபெறுகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் லாப
கரமாக நடைபெறுகிறது. கோவை மாவட்டத்தில் லாபகரமாக நடை
பெறுகிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பம் முதலே
நஷ்டத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கான காரணத்தை நாம்
நினைத்துப் பார்த்தே தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதைப்
பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது வழக்கு மன்றத்தில் உள்ள விஷயம் இது
என்றாலும் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் எடுத்துச் சொன்ன காரணத்
தினாலே விளக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சங்கங்களுக்கு என சில
விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டே அவை
செயல்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். இந்த சொஸைடிகளை ரேஷன்
ஷாப் வைக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள்—தங்களுடைய சங்கத்தின் ஷேர்
கேபிடலுக்கு உட்பட்டே அதனை நடத்தவேண்டும். அந்தத் தொழில்
இலாபகரமாக நடக்கிற காலத்திலே தான் இதைச் செய்யவேண்டும்.
அதிலே வருகிற லாபத்திலே 20 சதவீதம் பெனிஃபிட் பண்டிலே சேர்க்கப்
படவேண்டும் ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்.
எந்த சொஸைடியும் இலாபத்திலே நடக்கவில்லை. பெய்ட் அப் கேபிடல்
அளவுக்கு குறிப்பிட்ட தொகையை அவர்கள் அதிலே போட்டு இருக்
கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதைக் கணக்குக்கு கொண்டுவரவில்லை.
கணக்கும் காட்டப்படவில்லை. தமிழ்நாடு பனைவெல்ல கூட்டுறவு சம்மேள
னம் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் இதைக் கண்டித்திருக்கிறது. கன்னியா
குமரியிலே அதற்காகத் தலைவராக இருக்கக் கூடியவரும் நம்முடைய
மாமன்றத்திலே உறுப்பினராகவும் இருக்கக்கூடியவருமாக பெருமதிப்பிற்
குரிய வில்லியம் அவர்கள் இனிமேல் அந்த ரேஷன் ஷாப்புகளை தடுப்ப
தற்கு முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
அதற்குப் பிறகு திரு. கரன்பாய் அவர்கள் இது அபத்தமான காரியம்,
உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அந்தத் தொழிலை வளர்க்கவேண்டு
மென்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு ரீஜினல் டெபுடி

டைரக்டர் மதுரையிலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் சென்று
தணிக்கை செய்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள எந்த சொஸைடி
யும் இலாபத்திலே நடக்கவில்லை, எனவே தொடர்ந்து நடத்துவது கூடாது
என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு எழுதினார்கள். அதற்குப் பிறகு
இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட லைசென்ஸ்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று
அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி எல்லா சொஸைடிகளுக்கும்
ஒரு ஷோ காஸ் நோடீஸ், இது போன்ற குறைகள் இருக்கின்றன,
ஏன் ரேஷன் ஷாப்புகளை ரத்து செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.
அப்படி ஒரு வாரத்திற்குள் பதில் வராவிட்டால் அதற்குச் சமாதானம்
வரவில்லையென்றால், நடவடிக்கையெடுக்கப்படும் என்று அதிலே தெரிவித்
திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு ஷோ காஸ் நோடீஸ் ஆகத்தான் கொடுத்
திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் எங்களிடத்திலே அப்படிப்பட்ட குறை
இல்லை, நாங்கள் முறையாக நடத்துகிறோம், இவ்வளவு தொகை இருக்
கிறது, தொழில் வைத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் நாங்கள்
தகுதி உடையவர்கள்தான் என்றும், எங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டியது
தான் என்றும் கேட்டிருப்பார்களானால், நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம்
ஆனால் அதற்குள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் இருக்கிறார்கள். இடை
யிலே நாகர்கோவில் தேர்தல் வந்தது, அதனால்தான் அப்படிச் செய்தார்
கள் என்று சொன்னார்கள். ஜூன் மாதத்திலே கவனத்திற்கு வந்தது,
ஜூலை மாதத்தில் கரன்பாய் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள்,
அக்டோபர் மாதம் இன்ஸ்பெக்ஷன் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவை
யெல்லாம் நாகர்கோவில் தேர்தல் வரும், அதிலே பெருந்தலைவர் போட்டி
யிடுவார் என்று எதிர்பார்த்து செய்யப்பட்டவையா? அவர்கள் சமாதானம்
சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி செய்யாமல் வழக்கு மன்றத்திற்குச்
சென்றிருக்கிறார்கள். வழக்கு மன்றத்திலே தடை விதித்து இருக்கிறார்
கள். தீர்ப்பு வந்தபின்தான் உண்மைநிலை தெரியும். அவர்கள்
இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை மாநிலச் சம்மேளனத்திற்கு திருப்பித்தர
வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரும், மற்ற
உறுப்பினர்களும் அங்கே அந்தத் தொழில் நடத்தப்பட வேண்டுமென்றால்,
இப்படிப்பட்ட குறைகள் களையப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்வுப்
பிரச்னையாக இது இருக்கிறது.

மத்திய கமிஷனிலே இருந்து தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே
பெரும்பகுதியை செலவழித்தும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால் அந்தத்
தொழிலை இழுத்து மூடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் யார் பொறுப்பாளி
யாவார்கள்? எனவே குறைகளை அகற்றி நல்லமுறையிலே அந்தத்
தொழில் இயங்கச் செய்வதற்கு நாம் முயற்சியெடுத்துக் கொள்ளவேண்டு
மென்ற அடிப்படையிலேதான் செய்யப்படுகிறதே தவிர நாகர்கோவில்
தேர்தல் காரணம் அல்ல. நாகர்கோவில் தேர்தலும் முடிந்துவிட்டது.
நீங்கள் நினைத்தவரும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். எனவே எதிர்க்கட்சித்
தலைவரும் உறுப்பினர்களும் உண்மையாகவே குறைகளை நீக்க எனக்கு
உறுதுணையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி
திரு. ஆதிமூலம் அவர்களும் திரு. ம.பொ.சி. அவர்களும் பேசினார்கள்.
திரு ஆலடி அருணா அவர்கள் எழுத்துமூலமாக பனையேறும் தொழிலாளர்
களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் குடும்பங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு எதுவுமே
இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உதவிசெய்யவேண்டுமென்ற
கோரிக்கை நியாயமான கோரிக்கை. தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய
ஊதியத்தில் ஒருபகுதியைக் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்டேட் கமிஷன் ஒரு
பகுதியையும், மத்தியக் கமிஷன் ஒரு பகுதியையும், பிராவிடண்ட்
பண்டைப் போல, நிர்ணயித்து அவர்களுடைய பெனிஃபிஷரி பண்டிலே
சேர்க்கக்கூடிய திட்டத்தை மத்தியக்குழு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அது
மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனைக்குச் சென்றிருக்கிறது. இன்னும்
கிடைக்கவில்லை. அதுவரைக்கும் காலம் தாழ்த்தாது இவ்வளவு பேர்
களுடைய வேண்டுகோள்களுக்கு இணங்க அரசு உதவி செய்ய முன்வந்து
மரத்தில் ஏறி தவறி கீழே விழுந்து இறந்துவிட்டால் அவர்களுடைய
குடும்ப பாதுகாப்பு நிதியாக 1,000 ரூபாயும், கீழே விழுந்து அங்கஹீனமாகி
மறுபடியும் அந்தத் தொழிலைச் செய்யமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால்,

வேலைநிறுத்தம் செய்வோம் என்று. 2-ம் தேதி கதர் கைத்தொழில்
பற்றிய ஒரு புனிதமான நாள். அதுவும் காந்தியார் நூற்றாண்டு
விழா நடைபெறுகிற ஆண்டு இந்த ஆண்டு. இந்த ஆண்டில் அந்த
நாளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். அப்படிச்
செய்ததற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவர்களுக்குள்ள சம்பளக் குறைவு
அல்ல. அதில் சில பேர்கள் இருந்துகொண்டு அரசாங்கத்திற்கும் அந்த
வாரியத்திற்கும் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்
துடன் செய்யப்பட்டதொன்று அது. பெருவாரியான உறுப்பினர்
களுக்கு அந்த உண்மை தெரியாது. பல குறைகள் தீர்க்கப்படவில்லை
என்று சொல்லுகிறார்கள்.

தேவையான அத்தனை காரியங்களையும் இன்று செய்து முடித்திருக்
கிறோம். அதில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை, மொத்தப்
பதவிகள் 3,122. வரைமுறை செய்யப்பட்டவை 2,624. எங்கள் பதவிகள் ரெகு
லரைஸ் செய்யப்படவில்லை, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.
இந்த வாரியம் ஏற்பட்டது 1960-ல். இப்போது நடைபெறுவது 1969-ம்
ஆண்டு. 1967 மார்ச் 6-ம் தேதிக்கு முன்னால் இந்த 3,122 பதவிகளில்
ஒரு பதவி கூட ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. நாங்கள் பொறுப்பேற்ற
பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளில் வரைமுறை செய்யப்பட்ட பதவிகள்
2,624. ஆகவே எந்த வகையில் இந்த அரசு ஊழியர்களைப் புறக்கணிக்
கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விடுபட்டுப் போயி
ருக்கும் ஊழியர்கள் 498 பேர்கள். இதில் 250 பேர்களின் பதவிகளை
விரைவாக ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும். மீதி
யுள்ள 248 பேர்கள் தகுதியற்றவர்களாக இருப்பார்கள். தேவையான
க்வாலிபிகேஷன்ஸ் இல்லாமலிருக்கலாம். வேறு துறைகளில் இருந்து
எமர்ஜென்ஸிக்காக எடுக்கப்பட்டவர்கள் இருப்பார்கள். வேறு துறை
களிலிருந்து பணியாற்றுகிறவர்கள் மொத்தம் 200 பேர்கள். அதில்
.130 பேர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள். அவர்களை
விலக்க முடியாது. டெக்னிகல் க்வாலிபிகேஷன்ஸ் இருக்கிறது. டெக்
னிஷியன்ஸ் இல்லாமல் முடியாது. சூப்பர்வைஸ் செய்ய உயர்தர
அதிகாரிகள் 70 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 200 பேர்கள் வேறு துறை
களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று
சொல்லுகிறார்கள். கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் இல்லாமல் கணக்கு ஆடிட்
செய்வதெல்லாம் சேல்ஸ்மானிடம் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? வீடு
கட்டித் தரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கான திட்டம் இருக்
கிறது. முடிந்த வரையில் நிதி வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.
அகவிலைப்படி, பஞ்சப்படி, வாடகைப்படி அவ்வளவும் அவர்களுக்கும்
தரப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் எவ்வளவு நேரம்
வேண்டும் ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள்
முடித்து விடுகிறேன்.

பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு
வருகிறேன். கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம், தமிழ்நாட்டில் நடக்கிற
சர்வோதய சம்மேளனம் என்று இரண்டு இருக்கின்றன. அவர்களும்
இதையே செய்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கிற ஊதியம் என்ன, நாம்
கொடுக்கிற ஊதியம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். தனியார்
துறைக்கும் உங்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லையா என்றால் இதுவும்
தொழில் அடிப்படையில் நடைபெறுகிற ஒன்றாகும். அரசாங்கம் ஏற்றுக்
கொள்கிற ஒன்றல்ல. காதி கமிஷன் கொடுக்கும் தொகையிலிருந்து
திருப்பிக் கடன் தரவேண்டும். வட்டி கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச்
செய்தால்தான் மறுபடியும் கடன் கிடைக்கும். முதலைக் கொண்டே
சாப்பிடமுடியாது. மூன்றும் தர உதவியாளருக்கு நம் சம்பளம்
ரூ. 50—1—60, அகவிலைப்படி ரூ. 71. சர்வோதய சம்மேளனத்தில் அவர்கள்
கொடுப்பது அதே ஆளுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 25, படி ரூ. 40.
அடுத்த கட்டத்தில் சம்பளம் ரூ. 55, பஞ்சப்படி ரூ. 71 ஆக, ரூ. 126,

ஆனால் அங்கு கொடுக்கப்படுவது ரூ. 80. இரண்டாந்தர உதவியாளருக்கு
சம்பளம் ரூ. 90 அகவிலைப்படி ரூ. 71, மொத்தம் ரூ. 161. அவர்கள்
கொடுப்பது சம்பளம் ரூ. 60, அலவன்ஸ் ரூ. 40 மொத்தம் ரூ. 100.
முதல் தர உதவியாளருக்கு இங்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 125,
அலவன்ஸ் ரூ.98 மொத்தம் ரூ. 223. ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பது
127 ரூபாய் சம்பளம் ரூ. 51 அகவிலைப்படி ஆக மொத்தம் ரூ. 178.
இவையல்லாமல் மேலும் பல பதவிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.
அது அவர்களிடத்தில் இல்லை. வீட்டு வாடகைப்படி நாம் கொடுப்பது
போல் அங்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. நாம் மருத்துவ விடுப்பு கொடுக்
கிறோம். கல்விச் சலுகை அளிக்கிறோம். அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்
படும் பஞ்சப்படியும் கொடுக்கப்படுகிறது. லீவ் என்காஷ்மெண்ட் திட்டப்
படி, ஒரு மாத லீவிற்குப் பதிலாக ஒரு மாதச் சம்பளம் பெறலாம்
என்ற விதியை அவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க தேவையான உத்தரவு பிறப்
பிக்கப்பட இருக்கிறது. கலியாணக் கடனும் அவர்களுக்கு வழங்கு
வதற்கு தயாராக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். மற்றவர்களைப் போல்
இரு மடங்கு ஊதியம் கொடுத்து வருகிறோம்.

ஸ்ட்ரைக்கில் ஈடுபட்டவர்கள் பழி வாங்கப்படுவதாக அழகர்சாமி அவர்கள்
சொன்னார்கள். வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள் 448
பேர்கள். அதில் தாற்காலிகமாக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருப்
பவர்கள் 32 பேர்கள். அதில் 26 பேர்கள் மீண்டும் எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படாதவர்கள்
10 பேர்கள். இரண்டு பேர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு நிறுத்தப்பட்ட
தோடு அவர்கள் கணக்கு முடிந்தது. வேறு ஒரு குற்றத்திற்காக
ஒன்பது பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் வேறு சில காரணங்
களுக்காக பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்னொருவர் விஷயத்
தில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

மாஸ்டர் டெய்லரிங் யூனிட் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மாஸ்டர்
டெய்லரும் இதில் ஈடுபட்டார். மேலும் அதில் நஷ்டம் ஏற்படுவதால்,
அது நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்பதால் அதை மூடிவிடவேண்டுமென்று
கதர் போர்ட் வலியுறுத்திச் சொல்லி வந்தது. ஆகவே அது மூடப்
பட்டது. காண்ட்ராக்ட் பேஸிஸில் அங்குள்ள மெஷின்களை அங்குள்ள
பணியாளர்களுக்குக் கொடுத்து இவ்வளவு கிரயம் என்று எடுத்துக்கொள்ள
முயற்சி செய்யப்படுகிறது. நாலைந்து பேர்கள் தவிர அத்தனை பேர்களும்
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரையும் பழி வாங்கவில்லை.
அந்த முயற்சியும் இல்லை. அத்தகைய எண்ணமும் அரசுக்கு வராது.

பாதைச் சீரமைப்புபற்றிச் சொன்னார்கள். ஆண்டுக்காண்டு இணைப்புச் சாலை
கள் அதிகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கான மானியமும் ஒதுக்கப்பட்டு
வருகிறது. அது நீண்ட பட்டியல், இங்கே படிக்க நேரமாகும். பாதை
கள், பஸ் போக்குவரத்து ஏற்படுவதற்கு ஆண்டுக்காண்டு பொது
மராமத்துத் துறையில் குறிப்பிட்டளவு நீளம் பாதையை எடுத்துக்
கொள்கிறார்கள். முதல ஆண்டு 250 மைல், அடுத்த ஆண்டு 300
என்று போகிறது. இந்த ஆண்டு இதுவரை 327 அடி அளவிற்கு
கணக்குப் போட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து எடுக்கப்படும்.
நிதிப்பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றாலும் பூர்த்தியாகும் சூழ்நிலை இருக்
கிறது.

இன்னும் சிலச்சில காரியங்களைச் சொன்னார்கள். திரு. ஹாண்டே
அவர்கள் நியாயமான ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கதர்த் துணி உற்பத்தி
செய்யும்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்களுக்குரிய கலர் போட்ட துணியும்,
நீங்கள் போட்டிருக்கும் கறுப்பு-சிவப்புக் கலர் போட்ட துணியும் உள்ளதைப்
போல எங்கள் கட்சிக்குரிய நட்சத்திரக் குறியையும் போட்ட துணிகளையும்
உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னதிலே மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியை
அடைந்தேன். எல்லோரும் அந்தத் துணியை விரும்ப ஆரம்பித்திருக்
கிறார்கள் என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். போடப்பட்டிருக்
கிறது, என்ன காரணத்தினாலேயோ அது அவர்களுடைய பார்வைக்குக்

கொண்டுவரப்படவில்லை. அதற்கான விற்பனை அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினாலேயோ, என்னவோ ? அவர்கள், தங்களுடைய தொண்டர் களை இதை வாங்குமாறு ஏற்பாடு செய்தால், அந்தத் துணிகளைத் தேவையான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து தர ஆட்சேபணை இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சொன்னதெல்லாம், மேலே போட்டுக்கொள்ளும் அங்கவஸ்திரத்திலே போட்டுக் கிடைக்கிறது. வேஷ்டிகளின் கரையில் அதைப் போட்டால் மிக நன்றாகவிருக்கும். ஆனால் மான பேர் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். விற்பனை ஆகும். ஏராள யின் கரைகளிலும் போட வேண்டும். கொறடா அவர்கள் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், கதர் போட்டுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கதர் போட்டாலே காங்கிரஸ்காரர் என்ற மாதிரி தெரிகிறது என்ற கவலை இருக்கிறது. எனவே, சிகப்பு, கறுப்பு போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கதர் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் என்றிருந்த நிலை மாறி, நமக்கெல்லாம் சொந்தமான நிலை இருக்கிறது. நானேகூட கதர்ச் சட்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். திரு. விநாயகம் அவர்கள் கதருக்கு என்ன ஆதரவு தருகிறீர்கள் என்று கேட்பாரோ என்று நான் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறேன். நட்சத்திரக்குறி போட்ட வேஷ்டி வேண்டுமானாலும் உற்பத்தி செய்யலாம். விற்பனைக்காக என்று பாடுபட்டு செய்யக்கூடியது பொதுமக்களிடையே விற்பனை செய்யப் பட வேண்டும். அந்த முறையில் ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். பலவற்றிற்கு விளக்கம் சொல்ல முடிந்தது. சில வற்றிற்குச் சொல்ல முடியவில்லை. சொல்ல முடியவில்லை என்றால் விடுபட்டு போய்விட்டது என்று அல்ல. பல காரியங்களைச் செய்திருக் கிறோம். நிதி நிலை இடம் கொடுத்து, மத்திய அரசு கருணை காட்டினால் இன்னும் செய்யலாம். அந்த வகையில் மத்திய அரசு கருணை காட்டுமாறு நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள், மாநகராட்சி மன்றம் ஆகிய அத்தனைபேரும் மிகச் சிறந்த முறையிலே கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டமும், நகராட்சி வளர்ச்சியும் சிறந்த முறையில் நடைபெறக் காரணமாகப் பணி யாற்றியதற்கு நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய உளங்கனிந்த நன்றியைக் காணிக்கையாக ஆக்கிக்கொள்ளுகின்றேன். அதில் பாடுபடுகின்ற லட்சோப லட்சம் ஊழியர்களுக்கு பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களது குறைபாடுகளை நீக்க எவ்வளவு நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அவ்வள வையும் எடுத்துக்கொண்டு வரவும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஊழியர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் சம்பளத்தில் உள்ள சிலபல குறைகளை நீக்கவும், வேலைக்குச் சில பாதுகாப்புக்களைத் தரவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது.

இன்னொன்று, இதுவரையில் டிரெஷரியில் கட்டப்படும் ஊராட்சி ஒன்றிய நிதிக்கும், நகராட்சிமன்றத்தின் நிதிக்கும் வட்டி கொடுக்கப்பட வில்லை. அந்தப் பணத்திற்கு வட்டி கிடையாது என்று 20 வருஷமாக இருந்தது. இந்த ஆண்டிலே புது உத்தரவு பிறப்பித்து, அப்படிச் செலுத்தப்படும் பணத்திற்கு 4½ சதவிகிதம் வட்டி கொடுப்பதற்கு மாநில அரசு 1 கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதை சாதாரணமாக நினைக்க வேண்டியதில்லை. இதில் ஊராட்சி ஒன்றியங் களுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் பங்குத் தொகையாகக் கிடைக்கும்.

மாபெரும் பல காரியங்களைச் செய்யவிருக்கிறோம். அவைகளைக் கவனத்திற்கொண்டு, மேலும் தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பில் ஈடுபட்டு, ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங் கள் மந்தமான நிலையில் இருக்கின்றன என்பது அக்கரை இல்லாதவர்கள் சொல்லும் குற்றச்சாட்டு. நிச்சயமாக அந்த நிலை இல்லை, அவர்கள்

நல்ல சுறுசுறுப்போடு பணியாற்றுகிறார்கள், கொடுக்கும் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிக்கிறார்கள். ஆக்க காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. மாநகராட்சி மன்றத்தில் கடந்த காலத்தில் ஜன நாயக முறைப்படி தேர்தல் நடந்து, புதியவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். மேலும் சிறப்பாக அவர்கள் பணிகளைச் செய்து, இன்னும் குறைகள் இருந்தாலும் அவைகளைப் போக்கி, எழிலான நகர மாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நகராட்சித் தேர்தல்களும் ஜனநாயக முறைப்படி நடக்கவிருக்கின்றன. அந்தத் தேர்தல்கள், வன்முறைகள் இல்லாத அளவுக்கு, கருத்து வேறுபாடு அதிகம் தலைதூக்காத அளவுக்கு நடைபெற வேண்டும். அந்தத் தேர்தல்களையும் சிறப்பாக நடத்தித் தரவேண்டும்.

மாநகராட்சி சட்டதிட்டங்கள், நகராட்சி சட்டதிட்டங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய சட்டதிட்டங்கள் ஆகியவற்றைச் சீர்திருத்தி அமைக்க, திரு. முருகேச முதலியார் அவர்களின் கருத்தை மனதிற்கொண்டு, ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதாவது இருந்தால் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, விரைவாக அந்தச் சட்ட திட்டங்களைத் திருத்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாநகராட்சி மன்றத்தில் இடம் பெற வேண்டுமென்று ஆர்வ மிகுதியால் சொன்னார்கள். அப்படிப்பார்த்தால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நாங்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தானே, ஆகவே, நாங்களும் சட்டமன்றத்தில் உட்கார்ந்து நிகழ்ச்சிகளிலே கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிற நிலை வந்தால், அவ்வாறு ஜன நாயகம் ரொம்ப வளர்ந்து போகக்கூடாது. ஆகவே, அதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மாநகராட்சி சட்டதிட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கும் பொழுது, இவர்களுக்கு ஓட்டெடுப்பில் கலந்து கொள்ளும் அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும், கலந்து கொள்ளச் செய்ய முடியுமா என்று பரி சீலிக்க முடியுமா என்பதை பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு பல அரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன தற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஏற்கனவே தொகை குறைந் திருக்கிறது, மேலும் இதில் வெட்டுச் செய்தால் தாங்காது, எனவே வெட்டுப்பிரேரணைகளைத் திரும்பப்பெற்றுக்கொண்டு ஆதரவு தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பனை மரத்திலிருந்து விழுபவர் களுக்கு 1,000 ரூபாய் கொடுப்பதற்கான விதிமுறைகளை பிறப்பிப்பார்களா? விரைவில் அந்த விதிமுறைகளைப் பிறப்பித்தால்தான் சம்பந்தப்பட்டவர் களுக்குக் கொடுக்க ஏதுவாகயிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : தேவை என்று வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். பேசிக்கொண்டிருந்த கருத்தின் கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். உடனடியாக விதிமுறைகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அடுத்த படியாக மரத்திலிருந்து விழுந்து துன்பப்படுவதற்கு முன்பாக உத் தரவு பிறப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. கே. விநாயகம் : பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல்கள் நேர்முகமாக நடக்க வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் ஆதரித்து வருகிறதா ? நியூ பில்லில் இணைப்பார்களா ? அல்லது பழைய நிலைமையே நீடித்து வருமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதைப் பலமுறை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பழைய அரசு ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. இப்பொழுது பரிசீலிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : 60,000, 70,000 என்று செய்யும் செலவுக்கணக்கை நிறுத்தாததினால்தான் இந்தச் சங்கடமும். மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிப் பாருங்கள். இல்லையென்றால் பிறகு அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், மத்திய அரசாங்க அலுவலகங்கள் இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களுக்கு பிராப்பர்ட்டி டாக்ஸ், சர்வீஸ் டாக்ஸ் இருக்கிறது. அதில் தமிழக அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதை சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது ? அவ்வாறு கொடுக்கப்படாத தொகைக்கு ஏன் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்கள் உடனடியாகக் கொடுக்கும் வகையில் திட்டவட்டமாக, தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது ? சாதாரணக் கடிதங்கள் எழுதினால் புறக்கணிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஏன் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை ? எவ்வளவு தொகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கொள்கையளவிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கடிதப் போக்குவரத்தினால் ஏற்படும் தாமதத்தினால் அப்படியிருக்கிறது. தயக்கம் ஒன்றும் இல்லை. தனிப்பட்ட ஒருவரிடத்தில் கேட்பதற்கும், ஒரு அரசுக்கும் இன்னொரு அரசுக்கும் இடையிலே கேட்பதற்கும் வேறுபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. 2½ லட்சம் 3 லட்சம், ½ லட்சம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக கடுமையாக நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு இப்பொழுதிருப்பது இன்னும் குறைந்து விடக்கூடிய நிலைமைக்கு விடக்கூடாது, சுமுகமான உறவுக்குப் பங்கம் வந்துவிடக்கூடாது. அதற்காக வசூலிக்காமல் விட்டுப்போவதில்லை. தொகை எவ்வளவு என்ற விவரம் இல்லை.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில், மேஜர் ஒர்க்ஸ், ரோடு ஒர்க்ஸ் இதற்கெல்லாம் ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்ட கமிட்டெட் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் பணம் பூராவும் கிடைக்கவில்லை. எப்பொழுது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வந்து எங்களுக்கு எப்பொழுது தருவது ? அது வந்ததற்குப் பிறகுதான் எங்களுக்கு கிடைக்குமா ? இல்லாவிட்டால் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து விடுவார்களா ? வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ் என்கிற நிலையில் செய்ய முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால் நாங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வட்டியில் பாதி எங்களுடைய வருமானத்திலிருந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், அதைக் கொஞ்சம் தளர்த்திவிட உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : எங்களுக்குத் தரவேண்டியதைத் தராததால்தான் அந்த நிலை. சட்டியிலே இருந்தால்தான் அகப்பையாலே கொடுக்க முடியும். கமிட்டெட் ஒர்க்ஸுக்கு எப்படியிருந்தாலும் பணம் கொடுத்துவிட வேண்டும். நகராட்சித் தலைவருக்கு அப்படிப்பட்ட குறைகள் இருந்தால் தனிப்பட்ட முறையிலே எடுத்துச் சொன்னால் அதற்கு என்னாலான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 22-க்கு திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

ஏனைய வெட்டுத் தீர்மானங்களெல்லாம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :
"கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,14,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும் "

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 23-க்கு திரு. எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

ஏனைய வெட்டுத் தீர்மானங்களெல்லாம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,91,36,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 29-க்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களெல்லாம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,59,58,300-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிகோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு மீண்டும் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders. பி. ப. 2-45

Nil.

B. Reports, notifications and other papers.

*72. Note on Demand No. 29—Public Works—Grants-in-Aid English and Tamil).

* Despatched to Members on 8th March 1969.

இணைப்பு I

[24-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்
கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

1. துறை நிறுவனங்கள் மூலமாக கதர் கிராமத் தொழில் திட்டங்கள், முன்னர் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் 1—4—1960-ம் நாளன்று 1959-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியச் சட்டத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்டது. கதர்-கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழு, ஏற்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்று வதற்காக இந்த வாரியத்திற்கு மானியங்களையும் கடன்களையும் வழங்கு கிறது. வாரியத்தின் வணிகத் தன்மை அல்லாத நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படுகிற பற்றுக்குறைக்கு ஈடுகட்டுவதற்காக, நிகரச் செலவு மானியமாக தமிழ் நாடு அரசு இவ்வாரியத்திற்கு நிதி உதவி வழங்குகிறது. இந்த மானியம் கீழ்க்கண்ட இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் வழங்கப் படுகிறது :—

(i) மானியக் கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்—கிராமத் தொழில வேலைத் திட்டம் குறித்த தொழில்கள்.

(ii) மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்-வேலைத் திட்டத்தைக் குறித்த கதர்.

கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் பற்றிய வேலைத் திட் டத்தை நிறைவேற்றும் தொழில் நுட்பப் பொறுப்பும், மாநில கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் அதாவது இரண்டாம் நிலைக்குப் பிற்பட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் 22-ம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் கீழும், முதல், இரண்டாவது நிலை வளர்ச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் 23-ம் எண் மானிய கோரிக்கையின் கீழும் மாநில வாரியத்திடம் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் தமிழ் நாடு கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய விவரத்தை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் காணலாம்.

மானியக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

2. மகாத்மா காந்தி அடிகளால் தொடங்கப்பட்டு பேணி வளர்க்கப்பட்ட ஆக்கப் பணிகளில் கதர்த் திட்டமும் ஒன்றாகும். நாட்டுப்புறங்களில் மக் களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது மட்டுமே இதன் நோக்கமல்ல. தன் னம்பிக்கையும், தன்னிறைவும் பெற்ற சமுதாயத்தை கிராமப்புறங்களில் தோற்றுவிப்பதே அதனது அடிப்படைக் கொள்கை.

3. இம்மாநில அரசு கதர் வளர்ச்சித் திட்டத்தை மூன்று நோக்கங் களுடன் மேற்கொண்டது. கிராமங்களிலே வேலை வாய்ப்பற்ற நிலைமையை யும் போதிய வேலை வாய்ப்பற்ற நிலைமையையும் போக்குவது ; கிராமங்களிலுள்ள வேளாண்மைக் குடி மக்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தை நூல் நூற்பதில் செலவிட்டு தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள வகை செய்வது ; கிராம மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய துணி களுக்கு மற்றவர்களை நம்பியிராமல் அவர்களைத் தன்னிறைவு உள்ளவர் களாக ஆக்குவது ஆகியவையே மேற்கூறிய மூன்று நோக்கங்களாகும். எனவே, 1947-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசு கதர் வேலைத் திட்டத்தை பிர்க்கா வளர்ச்சி வேலைத் திட்டத்தின் இன்றியமையாத உறுப்பாக ஏற்று நடத்தியது. முதற்கண், அனைத்திந்திய நூற்பாளர் சங்கத்திடமிருந்து கதர் உற்பத்தி நிலையங்கள் நான்கினைத் தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டது. இவற்றின்கீழ் 136 கிராமங்களும், 1,800 நூற்பவர்களும் 500 நெசவாளர்களும் இருந்தனர். விரைவினில் இத்திட்டம் விரிவடைந் தது. கதர்த் திட்டங்கள் விரைந்து விரிவடைந்ததன் பின்னரும், அம்மா

நாட்டை உருவானதின் காரணமாகவும், இம்மாநிலத்தின் கதர் வேலைத் திட்டம் புதிய மேனிலையை அடைந்தது. வளர்ச்சியடைந்துவரும் பணிகளை ஏற்று நடத்துவதற்காக அரசு 1956-ம் ஆண்டில் கதர்த் துறையை ஏற்படுத்தியது.

4. தமிழ் நாடு 1959-ம் ஆண்டு கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியச் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவில் கண்டுள்ள விதித் துறைகளையொட்டி, வரவு-செலவுத் திட்டம் இரண்டு பகுதிகளாகப் தயாரிக்கப்படுகின்றது. அவை யாவன :—(1) கதர்த் தொழில், (2) கிராமத் தொழில்கள். முந்திய ஆண்டின் கணக்குகள், நடப்பு ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, திருத்த மதிப்பீடு, அடுத்த ஆண்டுக்கான மதிப்பீடு ஆகிய விவரங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

5. கதர்த் தொழில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விவரித்துள்ளபடி நிதி நிலைமை கீழே சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

(1)	1967–68 கணக்கு கள். (2)	1968–69 திட்ட மதிப்பீடு. (3)	1968–69 திருத்த மதிப்பீடு. (4)	1969–70 திட்ட மதிப்பீடு. (5)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
நடைமுறைக் கணக்கு—				
செலவு	254·04	321·63	363·82	420·10
வருவாய்—				
துறைவாரியான வருவாய் ..	214·90	261·46	265·01	323·61
கதர்-கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து கிடைக்கும் மானியம்.	80·51	60·63	72·88	63·51

6. பம்பாயிலுள்ள கதர்-கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து அடியிற்கண்ட வகையில் கடன் உதவியும் மானிய உதவியும் கிடைக்கு மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது :—

(1)	1967–68 கணக்கு. (2)	1968–69. (3)	1969–70. (4)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
மானியம்—			
தள்ளுபடித் தொகைகளும், உதவித் தொகைகளும்.	76·75	63·38	62·29
பிற மானியங்கள்	3·76	9·50	1·22
கடன்—			
நடைமுதல், மூலதனம், வட்டி ..	31·75	9·22	8·00
பிற கடன்கள்	5·39	5·80	24·35

7. கதர் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து வாங்கிய கடனில் 1968–69 இறுதியில ரூ. 236·53 லட்சம் நிலுவையாய் நிற்கும்.

8. கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் நிறுவனச் செலவுகளுக்காக மானியம் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து மானியம் வும், பொருட்காட்சிகள் போன்று இனங்களின் செலவிற்காகவும் நிகரச் செலவு அடிப்படையில கிடைக்காத இந்த மானியத்தை இம்மாநில அரசு மானியம் வழங்கி வருகிறது.

கணக்கிடுகையில் வாரியத்தின் வணிகப் பணிகளின் கீழுள்ள செலவு கணக்கில் கொள்ளப்படுவதில்லை. நிகரச் செலவு அடிப்படையில் இம் மாநில அரசு வழங்கிய மானிய விவரத்தைக் கீழே காணலாம் :—

	1967–68 கணக்கு.	1968–69. திட்ட மதிப்பீடு.	1968–69. திருத்த மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
வருவாய்க் கணக்கு	254·04	321·63	363·82
மாநில அரசு மானியம்	12·00	12·00	12·04

நிகரச் செலவு அடிப்படையில் மாநில அரசு தரும் மானியம், மொத்த திட்டச் செலவில் ஒரு சிறு பகுதியாகவே இருப்பதைக் காணலாம்.

9. கதர் வேலைத் திட்டம் சுமார் ஒரு லட்சம் நூற்பாளர்களுக்கும், நெசவாளர்களுக்கும், ஏனைய கைப்பணியாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் நல்ல முன்னேற்றம் காட்டியுள்ளது. ஆண்டுதோறும் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கப்படுகிறது. கதர் வேலைத் திட்டம் மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்குத் தடையாக உள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, அதனை வளர்ப்பதே அரசின் கொள்கை ஆகும். கதர்த் திட்டம் பெருகி வளர்வதற்கு இடையூறுகப் பல்லாண்டுகளாகவே இடர்ப்பாடு ஒன்று உள்ளது. உற்பத்தி செய்த கதர்த் துணியை எளிதில் விற்க முடியாமையே இந்த இடர்ப்பாடாகும். இந்த ஆண்டில் மாநில அரசு எடுத்துக்கொண்ட சிறப்பு முயற்சி காரணமாக, தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகைகளின்போது கதர் விற்பனை குறிப்பிடத் தக்க அளவு பெருகியது. அப்போது கதர்த் துணி விற்பனைக்கு சிறப்பு தள்ளுபடி வழங்கப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு ரூ. 156 லட்சம் மதிப்புள்ள கதர்த் துணி விற்கப்பட்ட தற்கு மாறுக, 1968–69–ம் ஆண்டில் ரூ. 177 லட்சம் மதிப்புள்ள கதர்த் துணி விற்கப்பட்டுள்ளது. கதர்த் துணியின் இருப்பு தேக்கமடை யாது இருப்பதற்காக இவ்வாரியம் கதர்த் துணி விற்பனை முயற்சிகளை மேலும் முனைப்பாக்கியுள்ளது. சென்னை எஸ்பிளனேடில் உள்ள குறளகக் கட்டிடத்தில் கதர்த் தொழில் பொருள்கள் கூடத்தில் கதர், கிராம, கைத் திறப் பொருள்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

10. கதர்த் துணியின் விலையைக் குறைத்தாலன்றி, கதர் விற்பனையைக் கணிசமான அளவு பெருக்கவும் முடியாது ; அதன் விளைவாக கதர் நூல், கதர்த் துணி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவும் முடியாது. இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கத்துடன் மாநிலக் கிராமத் தொழில் வாரியம் நடப்பு ஆண்டில் கிராமப் பகுதிகளில் 6, 12 கதிர்கள் கொண்ட இராட்டைகளைப் பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரும் ஒரு பெரும் திட்டத்தைத் தொடங்கியது. திட்டமிடப்பட்ட கிராமத் துணி உற்பத்தித் தொழில் நிலையங்கள் 70–ல், 34 நிலையங்கள் நடப்பு ஆண்டின் தொடக்கத்தில் செயல்பட்டன. நடப்பு ஆண்டின் முதல் காலாண்டுப் பகுதியில் 10 நிலையங்கள் துவக்கப்பட்டுள் ளன. நடப்பு ஆண்டின் இறுதிக்குள் மேலும் 10 நிலையங்களைத் துவக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டுகளில் துவக்கப்பட்ட 34 நிலையங்களுக்குக் கூடுதலாக நடப்பு ஆண்டின் முடிவில் மேற்கொண்டும் 20 நிலையங்கள் செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் திட்டமிடப்பட்ட 70 நிலையங்களில் எஞ்சியுள்ள 16 நிலை யங்கள் தொடங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

11. ஒவ்வொரு நிலையத்திற்கும் ஒரு லட்சம் சிட்டங்கள் என்ற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் கிராமத் துணி உற்பத்தி நிலையங்களில் 44 லட்சம் சிட்ட நூல் உற்பத்தி செய்யப்படு மென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டில் 62 லட்சம் சிட்டங்கள் உற்பத்தி செய்வது நமது குறிக்கோள் அளவாகும். சிம்புகளைப் பிளத்தல், சிக்கெடுத்தல் ஆகிய வேலைகளுக்கான ஊதியங்கள் உட்பட இந்த நூலை உற்பத்தி செய்வதற்கான தோராயமான [illegible] சிட்டம் ஒன்றுக்கு

32 காசுதான் ஆகிறது. கிராமத் துணி உற்பத்தி நிலையங்களில் இந்த நூல் மேலும் உற்பத்தி செய்யப்படுவதன் மூலம் உற்பத்திச் செலவு குறைவ துடன், பருத்திக் கதரின் விற்பனையும் குறையும்.

இந்த ராட்டையைப் புழக்கத்திற்குக் கொண்டுவந்ததன் மற்றொரு நோக்கம், அதிக நேர்த்தியுள்ள இழை நூலை உற்பத்தி செய்து, கதர்த் துணியில் நேர்த்தியான ரகங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதேயாகும்.

12. இந்த டெக்ஸ்டைல் இராட்டையின் பெருந்திறனை பழைய ராட்டை களின் திறனைப் பாதிக்கும் வகையில் பயன்படுத்த எண்ணமில்லை. கிராம மக்களிடையே நிலவும் எளிய நிலை நீக்கப்படும் வரையில் கிராமங்களில் பொருளாதாரத்திற்குப் பழைய கைராட்டை முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது.

13. ரூ. 250 லட்சம் அளவிற்கு விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்கிற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க, 1969–70–ல் வாரியம் உற்பத்தி செய்யும் கதர்த் துணியின் மதிப்பு ரூபாய் 245·45 லட்சம் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

14. கதர் உற்பத்தி, விற்பனை குறித்த புள்ளி விவரங்கள் I–ம் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

15. அரசுத் துறையில் கதர்த் துணியைப் பயன்படுத்துவது குறித்து அரசுக் கொள்கையில் எந்த மாறுதலும் இல்லை. மருத்துவ மனைகள் தங்களது துணித் தேவைகளுக்கென கதர்த் துணியை வாங்குவதி லிருந்து சிறப்பான நேர்வாக அவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட் பட்டுள்ளது.

கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள், வேலைத் திட்டம்—

(1) "22–கதர்" மானியக் கோரிக்கையில் இரண்டாம் நிலைக்குப் பிற்பட்ட வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள், ஆகியவற்றின் மேம்பாட்டிற்காக வாரியத்திற்கு வழங்கும் மானியமும் அடங்கியுள்ளது. முதல், இரண்டாவது நிலை வளர்ச்சி வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில் இத்தலைப்பின் கீழ் செலவிற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு சமுதாய வளர்ச்சி வேலைத் திட்டத்தைக் குறித்த 23–வது மானியக் கோரிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற சமுதாய வளர்ச்சி வேலைத் திட்டத்தின் பகுதியாகும். 1961–ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31–ம் தேதி வரையில் இந்த வேலைத் திட்டத்தை தொழில்–வணிகத் துறை இயக்குநர் நிறைவேற்றி வந்தார். இதற்கிடையில் கதர்–கிராமத் தொழில் ஆணைக் குழுவின் ஆளுகையின் கீழ் கிராமத் தொழில் திட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்காக மாநில கதர்–கிராமத் தொழில் வாரியம் உருவாகியது. கிராமத் தொழில் குறித்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு தனிப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்று ஏற்பட்டவுடன், வேலை இணக்கமாக நடைபெறுவதற்காக, கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் பற்றிய திட்டங்களை வகுத்து நிறை வேற்றும் பொறுப்பை மாநில அரசு 1961–ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1–ம் நாள் முதல் மாநிலக் கதர்–கிராமத் தொழில் வாரியத்திடம் ஒப்படைத்தது.

(2) தனிப்பட்ட முறையிலோ கூட்டுறவு அடிப்படையிலோ நிறுவப் பட்டுள்ள கிராமத் தொழில்களை நிறைவேற்றும் பணி தமிழ் நாடு 1958–ம் ஆண்டு ஊராட்சி சட்டத்தின் 66–வது பிரிவின் கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங் களிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். எனவே, இந்த வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் தொழில் நுட்பப் பொறுப்பு மாநிலக் கதர்–கிராமத் தொழில் வாரியத்திடமே இருந்து வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முதலில் திட்டங்கள் வகுக்கின்றன. பின்னர் அத்திட்டங்களைக் கதர்–கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் அதிகாரிகள், இடைக்கிற மூலப் பொருள்கள், கைப்பணியாளர்கள், தொழில் நுட்ப

சாத்தியக் கூறுகள் ஆகியவற்றை ஒட்டிப் பரிசீலனை செய்கின்றனர். மேம்பாடான கருவிகளையும் இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்துவதில் கைப்பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதே கிராமத் தொழில் பிரிவுகளைத் தொடங்கியதின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

(3) ஒரு பிரிவில் தேவையான கைப்பணியாளர்கள் பயிற்சி பெற்றவுடன், அந்தப் பிரிவில், பயிற்சி பெற்றவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட தொழில் கூட்டுறவுச் சங்க மாகமாற்றப்படுகின்றது. அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் உற்பத்தி நிலையமாக நடத்தப்படுகின்றது. தொழில்-வணிகத் துறை இயக்குநரிடமிருந்து மாற்றப்பட்டுள்ள பிரிவுகளை இப்போது வாரியத்தின் சார்பில் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் நடாத்தி வருகின்றனர்.

(4) கிராமப் பணிகள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் தொழில்-வாணிக இயக்குநர் அலுவலகமும், மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியமும் இணைந்து செயல்பட வகை செய்யும்பொருட்டு, மாவட்டக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தனி உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி), தொழில் வாணிகத் துறை உதவி இயக்குநர், கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் இயக்குநர் ஆகியோர் அக்குழுக்களில் உறுப்பினராக இருப்பர். தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை ஆய்வு செய்து, புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்வது உட்பட, அவை செயல்படுவதை மேம்பாடு செய்வதற்கான வழிவகைகளைத் தெரிவிக்கும் பணி அக்குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தனிக் குழுக்கள் மன நிறைவளிக்கும் வகையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

(5) எல்லா வட்டாரங்களிலும் பொதுவாக எளிதாய் செயல்படுத்தக் கூடிய மாதிரித் திட்டங்களுக்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் செயல்படுத்தக் கூடியதும், குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு ஏற்றதுமான தொழிலை ஊராட்சி ஒன்றியம் மேற்கொள்ளலாம். தொழிற் பிரிவுகளைத் துவக்குவதற்கான எல்லா விண்ணப்பங்களும், சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தீர்மானத்துடன் வாரிய அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு அவர்களது தொழில் நுட்ப ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்.

(6) கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகள், தொழில்கள் ஆகியவற்றின்கீழ் இம்மாநிலத்தில் 317 தொழிற் பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொடர் எண்.	தொழிலின் பெயர்.	செயல்படும் தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.
1	தச்சு வேலை	110
2	கருமார் வேலை	36
3	தேனீ வளர்த்தல்	85
4	தச்சு வேலை—கருமார் வேலை	49
5	பொது வசதிப் பணிக்களரி	7
6	பழப் பாதுகாப்புப் பிரிவு	4
7	தையல், பூத்தையல் வேலை	14
8	சுண்ணத் தொழில் பிரிவு	1
9	கவர்ச்சியான மரப் பொம்மைகள் தயாரிப்புப் பிரிவு.	1
10	பிரம்பு மூங்கில்	1
11	காலணிகள் பிரிவு	4
12	வெண்கலப் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு	1
13	சாக்குக் கட்டிகள் பிரிவு	1
14	நெட்டி—தயாரிப்புப் பிரிவு	1
15	பிணையல் பிரிவு	1
16	நைலான் மீன் பிடி வலை பிரிவு ..	1
	மொத்தம் ..	317

1968-69-ல் (31—12—1968 தேதி வரை) இப்பிரிவுகளின் மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பு ரூ. 23·2 லட்சமும், விற்பனையின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 18·56 லட்சமும் ஆகும்.

(7) கிராமக் கலைகள், கைப்பணிகளின் கீழுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இதுவரையில் இந்த வாரியத்திற்கு அரசாங்கம் ரூ. 213·16 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. இது தவிர, ரூ. 25 லட்சம் நடைமுதல் மூலதனக் கடனும் வழங்கியுள்ளது. அதன் விவரம் வருமாறு :—

ஆண்டு. (1)	தொகை. (2)	நடைமுதல் மூலதனக் கடன். (3)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
1961-62	20·78	..
1962-63	15·00	..
1963-64	32·67	5·00
1964-65	35·68	20·00
1965-66	38·26	..
1966-67	30·89	..
1967-68	28·48	..
1968-69	11·40	..
மொத்தம் ..	213·16	

அந்தந்தப் பகுதிகளின் தொழில் வாய்ப்புகளை ஒட்டி நிதி ஒதுக்கப்படும்.

1969-70-ல் 22, 23-ம் எண்கள் மானியக் கோரிக்கைகளின்கீழ் உள்ள திட்டத்திற்கான செலவிற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூ. 16·00 லட்சம் ஆகும்.

கோரிக்கை எண். 20—கிராமத் தொழில்கள்.

முன்பு கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்கள், துறைப் பிரிவுகள்மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. 1959-ம் ஆண்டு மாநிலக் கதர்த் கிராமத் தொழில்கள் வாரியச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளின் கீழ் 1960-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளன்று தமிழ் நாடு கதர்க் கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் நிறுவப்பட்டது. ஒப்புக்கொண்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த வாரியத்திற்கு மானியமாகவும், கடனாகவும் பம்பாயிலுள்ள கதர் கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழு நிதி வழங்குகிறது. இந்த வாரியத்தின் வணிகச் செயல்களின்பாற்படாத பணிகளினால் ஏற்படும் பற்றுக் குறையைச் சரிக்கட்ட நிகரச் செலவு மானியம் அளிப்பதன்மூலம்

மட்டுமே இம் மாநில அரசு இந்த வாரியத்திற்கு உதவியளிக்கிறது. மாநில வாரியத்தின் கிராமத் தொழில்கள் நிதிக்கு, "கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள்—கிராமத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்டவை"—என்பதன் கீழ் அரசாங்க மானியம் அளிக்கப்படுகிறது.

2. கிராமப்புறங்களில் நிலவும் வறுமை நிலைமையைப் போக்கவும் உள்ளூரில் கிடைக்கும் மனித உழைப்புத் திறனையும் பொருள்களையும் பயன்படுத்தவும் குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் மக்களின் இன்றியமையாதத் தேவைகளுக்கு வகை செய்யவும் கிராம தொழில் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன.

3. கிராமத் தொழில்கள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டு மாநிலக் கதர்க் கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வரும் தொழில்கள் கீழ்க்கண்டவையாகும் :—

1 பனைவெல்லம்.
2 கிராமத்தில் ஆட்டப்படும் எண்ணெய்.
3 கைக்குத்தல் அரிசி.
4 மட்பாண்டம்.
5 தோல் தொழில்.
6 சுண்ணாம்பு.
7 தேனீ வளர்த்தல்.
8 கருமார் தொழில்.
9 தச்சுத் தொழில்.
10 பழப்பாதுகாப்பும், பதப்படுத்தலும்.
11 கையினால் செய்யப்பட்ட காகிதம்.
12 வெல்லமும், பழுப்புச் சர்க்கரையும் (khandasari).
13 தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்.
14 உணவுக்குப் பயன்படாத எண்ணெயும், சோப்பும்.
15 கெட்டி நார்.
16 சாண எருவாயு (kobar gas).
17 அவலரக்கு தயாரித்தல்.
18 பிரம்புத் தொழிலும், மூங்கில் தொழிலும்.
19 அலுமினிய பாத்திரங்கள் தயாரித்தல்.
20 மருத்துவப் பயனுக்காக (செடி) மூலிகைகளையும், பழவகைகளையும் சேகரித்தல்.

இறுதியில் சொல்லியுள்ள நான்கு தொழில்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் வகைப்பாட்டினை ஆணைக்குழு திட்டாததால், அத்தொழில்கள் குறித்த புதிய திட்டம் எதையும் வாரியம் மேற்கொள்ளவில்லை.

4. கிராமத் தொழில்களுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி உதவி கீழே சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1967–68 கணக்கு.	1968–69 வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடு.	1968–69 திருத்த மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
வருவாய்க் கணக்கு—			
செலவு	60·17	66·85	60·71

	1967–68 கணக்கு.	1968–69 வரவு–செலவு திட்ட மதிப்பீடு.	1968–69. திருத்த மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
துறைமூலம் வரவுகள் ..	22·72	38·51	44·91
ஆணைக் குழுவிடமிருந்து பெற்ற மானியம் ..	14·34	9·29	17·86
கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கிய கடன்களும் முன் பணமும்—			
செலவு	84·32	23·68	41·58
வசூலான தொகை ..	50·11	64·58	101·01
கதர், கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து பெற்ற கடன்	97·25	63·72	77·05
கதர், கிராமத் தொழில்கள் ஆணைக்குழுவிற்குக் கடனை திருப்பிக் கொடுத்தல் ..	79·56	101·82	200·97

1968–69-ம் ஆண்டு இறுதியில் கதர் ஆணைக் குழுவிற்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் நிலுவை ரூ. 369·18 லட்சம் ஆகும்.

5. கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்கள் துறை மூலமாகவும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. கிராமத் தொழில்களின்கீழ் 289 துறைப் பிரிவுகளும் 2,309 கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் உள்ளன. இவைகளில் 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை ரூ. 392 லட்சத்திற்கு உற்பத்தி செய்துள்ளன. இவைகளில் 2·74 லட்சம் பேர் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர். இவர்களுக்கு ரூ. 128·48 லட்சம் ஊதியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ல் ரூ. 8 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களும் 1969–70-ல் ரூ. 10 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாநில வாரியத்தின் பொறுப்பில் உள்ள 16 கிராமத் தொழில்களில் பனை வெல்லத் தொழில் 2·30 லட்சம் பேர்களுக்கு மேல் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்றவகையில் போற்றுதற்குரிய முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது. மதுவிலக்கின் விளைவாகத் தொடங்கப்பட்ட இத் தொழிலின் மூலம் பதநீர், வெல்லம், பனைநார் போன்ற பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இத் தொழில் தமிழ்நாடு பனை வெல்லக் கூட்டுறவு (லிமிடெட்) நிறுவனத்தின் ஆதரவில் நடத்தப்படுகிறது.

6. பனை வெல்லத் தொழிற் சங்கங்கள் கிராமத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. மதுவிலக்கு செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதனால் வேலை வாய்ப்பிழந்த பதநீர் இறக்குவோர் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்துக்கு வகைசெய்யும் நோக்குடன் முதலில் இச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் அமைக்கப்பட்ட போது 1,422 சங்கங்கள் இருந்தன. 1961–62-ல் உற்பத்தித் திறன் ரூ. 128·35 லட்சமாகவும் விற்பனை ரூ. 154·27 லட்சம் அளவிலும்

இருந்தது. இப்பொழுது 7 மாவட்டக் கூட்டு நிறுவனங்களும், மாநிலப் பனை வெல்லக் கூட்டு நிறுவனம் ஒன்றும் 1,503 சங்கங்களும் உள்ளன. இவற்றில் ரூ. 49·93 லட்சம் பங்கு மூலதன முதலீடு செய்துள்ள 1·75 லட்சம் பதநீர் இறக்குவோர் உறுப்பினராக உள்ளனர். பனை வெல்லத் தொழிலுக்குத் தேவையான பனைவெல்லம் காய்ச்சும் கொப்பரை கள், மையத்திலிருந்து விரியும் யந்திரங்கள், மிட்டாய் தொழிற்சாலைக் கான யந்திரங்கள், கிடங்குகள் கட்டுதல், போக்குவரத்து வண்டிகள் வகை செய்து தருதல், வாணிகப் பணிகளுக்கு கடன் உதவி வழங்குதல் போன்றவற்றிற்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

கதர்—கிராமத்தொழில் ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பெறப்படும் உதவி.

7. கதர்-கிராமத் தொழில் ஆணைக்குழு கிராமத் தொழில்களின் கீழ் இதுவரை (1969 சனவரி வரை) ரூ. 273·84 லட்சம் நடைமுதல் செலவு மூலதனக் கடன் வழங்கியுள்ளது. இதில் பனைவெல்லத் தொழிலுக்கு மட்டும் ரூ. 165·34 லட்சமாகும். பனைவெல்லத் தொழிலுக்கு நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 10·25 லட்சமும் அடுத்த ஆண்டில் ரூ. 33·60 லட்சமும் கடனுதவி வழங்க ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

8. பனைவெல்லத் தொழிலுக்கு அடுத்தாற்போல் எண்ணெய்த் தொழிலும், கைக்குத்தல் அரிசியும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பதன்மூலம் இவ்விரண்டு தொழில்களும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. நடப்பாண்டில் கோயம்புத்தூர், நீலகிரி மாவட்ட அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட பகுதிகளில் இவ்விரண்டு தொழில்களுக்காக ஒரு மாவட்டக் கூட்டு நிறுவனம் நிறுவப் பட்டுள்ளது. இவ்விரு தொழில்களுக்குமான சங்கங்கள் அங்காடிகளில் தங்களுக்கு வேண்டிய பெருமளவு பொருள்களையும் தாங்களாகவே வாங்க முடியாதிருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை புதிய தொழில்களுக்காக வாங்கும் பொருட்டு இந்த மாவட்டக் கூட்டு நிறுவனம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இக் கூட்டு நிறுவனம் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும்.

மாநில அரசு வழங்கும் உதவி.

9. பணியாளர், பயிற்சி, செய்திப்பரப்பு முதலியவற்றுக்காக கதர் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து அல்லது பிற வாயில்களிலிருந்து எந்த மானிய மும் கிடைக்காததால், இந்தத் தலைப்புகளின்கீழ் ஏற்படும் நிகரச் செலவுகள் குறித்து 1968–69 திருத்த மதிப்பீட்டில் மாநில அரசிட மிருந்து ரூ. 15 லட்சம் நிகரச் செலவு அடிப்படையில் மானியம் கிடைக்கு மெனக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மிகப் பலவாக உள்ள சங்கங்களையும், வட்டாரங்களில் நிறுவப்பட்ட பிரிவுகளையும் மேற்பார்வை யிடுவதற்கு பணியாளர் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். கதர் வாரியக் கோரிக்கை யின் பேரில் கொடுக்கப்பட்ட மானியம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக் கப்பட்டுள்ளன :—

1960–61	1961–62	1962–63	1963–64	1964–65	1965–66	1966–67	1967–68	1968–69
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
(ரூபாய் லட்சத்தில்.)								
9·00	6·93	10·00	8·35	10·50	11·50	14·00	14·00	15·00

நிகரச் செலவு அடிப்படையில் மாநில அரசு கொடுக்கும் மானியம் கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மொத்தச் செலவில் சிறு அளவே ஆகும் என்பதை மேற்கண்ட விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம் :

	1967–68 செலவு.	1968–69 திட்ட மதிப்பீடு.	1968–69 திருத்த மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
வருவாய்க் கணக்கில் வரவு ..	60·17	66·85	60·71
மாநில அரசிடமிருந்து பெறப் படும் மானியம்	14·00	15·00	15·00

10. 1967-68, 1968-69, 1969-70 ஆகிய ஆண்டுகளில் உற்பத்தி, விற்பனை வேலைவாய்ப்பு, ஊதியம் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை இணைப்பு I (ஆ)-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு—I-(அ)

கதர் உற்பத்தி, விற்பனை ஆகியவை குறித்த விவரங்கள்.

(1)	1967–68 (கணக்குகள்). (2)	1968–69 (மதிப்பிடப்பட்டது). (3)	1969–70 (மதிப்பிடப்பட்டது). (3)
முக்கிய நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ..	20	20	20
துணை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ..	116	116	116
விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை ..	166	165	165
பதிவேட்டில் உள்ள நூற்பாளர்கள்.			
உழவுத் தொழிலாளர் ராட்டை	75,877	76,177	76,500
அம்பர் ராட்டை	14,198	14,600	15,000
வழங்கப்பட்ட டெக்ஸ்டைல் ராட்டைகளின் எண்ணிக்கை.			
ஆறு கதிர்கள் கொண்டது	1,121	1,621	2,121
பன்னிரண்டு கதிர்கள் கொண்டது ..	..	15	65
புதுப்பிக்கப்பட்ட அம்பர் ராட்டை ..	..	500	1,000
கொடுக்கப்பட்ட நூற்பு ஊதியம் (ரூ. லட்சத்தில்.)			
உழவுத் தொழிலாளர் ராட்டை	23·35 }	95·00	100·00
அம்பர் ராட்டை	18·20 }		
பதிவேட்டில் உள்ள நெசவாளர்கள் ..	2,959	3,000	3,050
நெசவு ஊதியம் (ரூ. லட்சத்தில்) ..	28·54	37·50	39·50
நூல் உற்பத்தி (மெட்ரிக் சிட்டைகள்—லட்சத்தில்)			
உழவுத் தொழிலாளர் ராட்டை	88·44	120·00	120·00
அம்பர் ராட்டை	93·19	160·00	180·00
கதர் உற்பத்தி (மதிப்பு ரூ. லட்சத்தில்) ..	143·39	200·00	210·00
கதர் விற்பனை (மதிப்பு ரூ. லட்சத்தில்) ..	208·57	220·00	250·00

இணைப்பு I—(ஆ)

கிராமத் தொழில்கள் பற்றிய புள்ளி விவர அறிக்கை.

தொடர் எண். தொழில்.	துறைப் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 1967–68. (கணக்குகள்)	1968–69 (மதிப்பிடப்பட்டது).	1969–70.	தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 1967–68. (கணக்குகள்)	1968–69. (மதிப்பிடப்பட்டது).	1969–70.	உற்பத்தி 1967–68. (கணக்குகள்)	1968–69. (மதிப்பிடப்பட்டது).	1969–70.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1. பனைவெல்லம்	..	..	..	1506	1,524	1,530	530·45	500·00	550·00
2. எண்ணெய்	..	..	..	175	175	185	160·05	157·00	250·00
3. மட்பாண்டம்	4	3	3	246	246	266	13·98	15·30	16·00
4. தோல்	119	120	120	45	45	50	11·68	13·00	15·00
5. கைக்குத்தல் அரிசி	..	..	..	139	139	159	29·63	30·00	38·00
6. தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்	13	13	16	..	..	..	0·79	0·80	0·85
7. வெல்லமும் கண்டசாரி சர்க்கரையும் (Khandasari).	43	43	43	19	19	20	195·38	64·00	73·00
8. நார்	12	10	10	5	5	5	0·28	1·40	1·50
9. நடுத்தர பணிக்களரி	6	6	6	..	..	..	3·26	7·00	10·00
10. தேனீ வளர்த்தல்	34	35	39	27	27	32	3·78	7·00	9·50
11. சுண்ணாம்பு	..	..	..	64	59	59	0·99	2·00	3·00
12. கையினால் செய்யப்பட்ட காகிதம்.	9	9	9	8	8	8	3·26	4·25	4·95
13. சோப்	30	31	31	..	..	..	19·92	25·00	30·00
14 கிராமோத்யோக் விற்பனை நிலையம்.	19	20	20	34	34	34	..	..	..
மொத்தம் ..	289	290	297	2,268	2,281	2,348	973·45	826·75	1,001·80

பணியாளர், அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.

(ரூ. லட்சத்தில்.)

தொடர் எண். தொழில்.	1967–68 (கணக்குகள்) பணியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.	1968–69 (மதிப்பிடப்பட்டது) பணியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.	1969–70 (மதிப்பிடப்பட்டது). பணியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட ஊதியம்.
	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
1. பனைவெல்லம்	2·15	282·43	2·15	300·00	3·00	310·00
2. எண்ணெய்	0·05	10·27	0·05	9·00	0·06	10·00
3. மட்பாண்டம்	0·09	9·32	0·09	9·00	0·10	9·20
4. தோல்	0·01	2·04	0·02	2·07	0·02	2·30
5. கைக்குத்தல் அரிசி	0·08	1·75	0·08	1·85	0·09	1·95
6. தீப்பெட்டி குடிசைத் தொழில்.	0·01	0·01	0·01	0·03	0·01	0·04
7. வெல்லமும், கண்டசாரி சர்க்கரையும் (Khandasari)	0·12	9·06	0·04	2·00	0·04	2·50
8 நார்	0·002	0·08	0·002	0·07	0·002	0·09
9. நடுத்தர பணிக்களரி	0·001	0·58	0·001	1·25	0·001	1·50
10. தேனீ வளர்த்தல்	0·07	3·33	0·09	4·00	0·10	4·50
11. சுண்ணாம்பு	0·01	0·18	0·01	0·20	0·01	0·25
12. கையினால் செய்யப்பட்ட காகிதம்.	0·01	1·35	0·01	1·00	0·01	1·10
13. சோப்	0·01	1·11	0·001	1·00	0·001	1·25
14. கிராமோத்யோக் விற்பனை நிலையம்	..	..	..	60·00		65·00
மொத்தம் ..	2·613	321·51	2·554	391·47	3,444	409·6[illegible]

V211,31 'N69
D
N69-18-1 F2
123202

இணைப்பு II

[26-ம்பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள், உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்.

[கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.]

முன்னுரை.

1969–70 ஆண்டிற்காக ரூபாய் 591·36 லட்சம் கோரிக்கை பேரவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வாயிலாக ஆகும் செலவின் ஒரு பகுதியையே இத்தொகை குறிக்கிறது. ஊராட்சி திட்டம் வளர்ச்சி குறித்து முழுத் தகவல்களையும் பெற வேண்டுமானால் ஏனைய கோரிக்கைகளின்கீழ் கேட்கப்பட்ட தொகைகளையும், ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தங்களது நிதி வாயில்களிலிருந்து செய்த செலவுத் தொகைகளையும், இக்கோரிக்கையில் கண்டுள்ள தொகைகளுடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இக்குறிப்புடன் பேரவை முன் வைக்கப்படும் நிதி நிலைத் துணை அறிக்கையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் திட்ட வாரியான வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் (schematic budget) ஊராட்சி நிர்வாகம், கிராம வளர்ச்சி, இவற்றிற்குத் தொடர்பான ஏனைய நடவடிக்கைகள் குறித்த மொத்த நிதிப் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இச்செலவுகள், எந்த வேலைத் திட்டங்களுக்குத் தொடர்புடையன என்பது குறித்தும், இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகளின் முன்னேற்றம் குறிப்பாக, 1968–69-ல் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றிய மதிப்பீடு குறித்தும் இந்தக் குறிப்புரை சுருக்கமாக விளக்குகின்றது.

2. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம். அமைப்பு.

தமிழ்நாடு 1958–ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35–1958), தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் கல்ராயன் மலை வட்டாரம் நீங்கலாக இம்மாநிலத்தின் கிராமப் பகுதிகள் முழுவதிலும் செயலில் உள்ளது. ஜாகிர் பகுதிகளை அரசு இன்னும் மேற்கொள்ளாத காரணத்தால், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் கல்ராயன் மலை வட்டாரத்துக்கு நீட்டிக்கப்படவில்லை. ஜாகிர் பகுதிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு மட்டுமே இச்சட்டம் அந்த வட்டாரத்துக்கு நீடிக்கப்பட்டு, அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்று அமைக்கப்படும். தமிழ்நாட்டில் 12,344 ஊராட்சிகளும் 536 பேரூராட்சிகளும், 14 நகரியங்களும் உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் இவை யாவும் சேர்ந்து 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளன.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

இம்மாநிலத்தின் ஊராட்சி நிர்வாகம், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் சட்டம் ஆகிய இரண்டு சட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தில் ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் முதல் அடுக்கு, ஊராட்சிகள் அதன் இரண்டாம் அடுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள். இம்மாநில நிர்வாகத்தின் மூன்றும் அடுக்கு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றமாகும். வட்டார அளவிலும் அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட அளவிலும் நிறைவேற்றக்கூடிய ஐந்தாண்டு திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் மாநில அரசின் முகவர்களாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுகின்றன. பொதுப் பயனளிக்கும் பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், கிராமப் பகுதிகளில், வட்டார நிலையில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்பு கிராமப்புற மக்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து பொதுப் பயன்

பயனுறு பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் அவர்களது ஊக்கத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறது. உள்ளூர் வளர்ச்சிப் பணிகளை விரைந்து நிறைவேற்றுவதற்குப் பெரிதும் உதவி செய்துள்ள ஒரு முக்கிய நடை முறை மாறுதல் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான (Schematic budget) வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டதுதான். அதன் மூலம் கிராம வளர்ச்சிக்குத் தொடர்பான பல்வேறு திட்ட வேலைகளுக்குக் கிடைக்கும் நிதிகள் ஒருங்கு திரட்டப்பட்டு இயன்ற இடங்களில் பொதுவாகப் பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடையையும் பெற்று, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிக்கும் வரிகள் உட்பட, அவைகளுக்குக் கிட்டுகிற மொத்த நிதி வாயில்களையொட்டி, அவை தமது திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்ள வழி கோலுகிறது. தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் ஊராட்சி நிர்வாகத்திற்குள்ள அலுவல்களும் பொறுப்புக்களும் கட்டாயமாக நிறைவேற்றவேண்டிய இயல்புள்ளவையாகவும், தன் விருப்புரிமைப்படி நிறைவேற்றவேண்டிய இயல்புள்ளவையாகவும், முகவராக நிறைவேற்றவேண்டிய இயல்புள்ளவையாகவும், வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் சட்டப்படிக்கான, அவற்றின் நிதிவாயில்களின் மீது முதல் பொறுப்பாக அமைகிற அலுவல்கள் அல்லது அவற்றினால் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ள அலுவல்கள் அல்லது அரசு அவற்றிடம் ஒப்படைத்துள்ள அலுவல்கள் என்ற வகைப்பாட்டினை முறையே பின்பற்றி மேற்சொன்னவாறு அலுவல்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. உற்பத்தி நிதி, கல்வி நிதி, பொது நிதி, கிராம ஊராட்சி நிதி ஆகியவற்றின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஊராட்சி நிர்வாக நிதியமைப்பு. கிட்டுகிற நிதி வாயில்களையொட்டி உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தங்களது அலுவல்களை நிறைவேற்ற இயலும் வகையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தின் நிதிநிலைக் குறைவின் காரணத்தால் 1968–69-ம் ஆண்டில் வேலைத் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்ற இயலவில்லை. ஆயினும், வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்படாதவாறு கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த கோரிக்கையின் கீழ் 1967–68-ல் செலவு ரூ. 638·89 லட்சமாகயிருந்தது 1968–69 திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 570.99 லட்சம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969–70 திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 591·36 லட்சம் ஆகும். ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இணையான நிதி வாயில்களைத் திரட்ட இயன்ற காரணத்தால் தான் இக்கோரிக்கையின்கீழ் மன நிறைவு அளிக்கத் தக்க அளவுக்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் ஊராட்சி வளர்ச்சி குறித்து மன நிறைவு அளிக்கும் கூறுகளில் ஒன்று என்னவென்றால், விதிக்கப்படும் நிலவரியில் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 5 காசு முதல் 100 காசுவரை உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை (Local cess Surcharge) எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் உடனடியாக விதித்து வசூலித்தமையே யாகும். இதன் மூலம் 1968–69-ல் இம்மாநிலம் முழுவதற்குமாக ரூ. 295·94 லட்சம் வருவாய் கிட்டியது. உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை விதிப்பது காரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதற்கிணையானதொரு மானியத் தொகையை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற உரிமையுடையனவாகும். அ, ஆ, இ அல்லது ஈ என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் பொறுத்து, அந்த இணை மானியம் 75 சதவீதத்திலிருந்து 150 சதவீதம் வரை வேறுபடுகிறது. 1967–68-ல் அரசு உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி இணை மானியமாக வழங்கிய தொகை ரூ. 240·01 லட்சமாகும். 1968–69 திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 295·94 லட்சமாகும். 1969–70 திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 319·79 லட்சமாகும்.

உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிப்பையொட்டி, தமிழ் நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் கேளிக்கை வரி மீதும், காட்சிகள் வரி மீதும், மேல் வரி ஒன்றை விதிக்கும் அதிகாரங்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயலாற்றியுள்ளன. முந்நூற்று அறுபது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களது அதிகாரங்களைச் செயலாற்றி வரிகளை விதித்துள்ளன. இந்த வரிகள் மூலம் 1968–69-ல் ரூ. 80·00

லட்சம் வருவாய் கிட்டியது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிதிகளைத் திரட்ட
பெரு முயற்சி மேற்கொண்டதன் விளைவாக, 1968-69-ல் ரூ. 3·58
கோடி நிதியைத் திரட்டின.

12,344-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், 536 பேரூராட்சி
களும், 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 59·15
கோடிக்குச் செலவு செய்துள்ளன என்பதிலிருந்து வேலைத் திட்டங்கள்
குறித்த நிதி நிர்வாகம் பெரிதும் விரிவடைந்திருப்பது புலனாகிறது.
ஊராட்சிகளின் வரவு-செலவு திட்டங்கள் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளால்
பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றி
யங்களின் வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால்
ஆய்வு செய்யப்பட்ட பிறகு நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பற்றுக்குறை வரவு-
செலவு திட்டத்தைத் தவிர்ப்பதை ஒரு விதியாகக் கொள்ள வேண்டு
மென்றும், எந்தவொரு நேர்விலும் பற்றுக்குறை இறுதி இருப்புடன்
கூடிய வரவு-செலவு திட்டங்களைத் தயாரிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்
றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆதாயமளிக்
கும் தொழில் அல்லது நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதன் மூலமும்
தேவையில்லாச் செலவைக் குறைப்பதன் மூலமும் தங்களது நிதி வாயில்
களைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறியுமாறும் ஊராட்சி
ஒன்றியங்களுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. ஊராட்சி வளர்ச்சி திட்டவாரி
யான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்த்த நிதியேற்பாடு
சரியான வழிகளில் செயல்பட்டு வருவதும் கோட்பாடுகளை மாற்றியமைக்கத்
தேவையில்லை என்பதும், ஒரு தனி ஊராட்சி அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்
தின் நிதி இடர்பாடுகளை நீக்க தனி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதே
போதுமானதாகும் என்பதும் உள் நிறைவு அளிக்கின்ற கூறுகளாகும்.
எந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிலவரி மிகவும் குறைவாயிருந்து அதன்
விளைவாக உள்ளூர் செஸ் மேல் வரிவாயிலாகக் கிட்டும். நிதி வாயிலை
மேல்வரி விதிப்பு வீதம் உயர்ந்திருந்த போதிலும் செஸ் மேல் வரி மூலம்
கணிசமான அளவிற்கில்லையோ அத்தகைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு
பற்றுக்குறையை ஈடு செய்ய சிறப்பு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கிராம அதிகாரிகள் ஊராட்சி வரிவசூல் பணிகளையும், மேற்கொண்டு
நிறைவேற்றி வருகின்றனர், அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளுக்
கென அவர்களுக்கு ஊராட்சி வளர்ச்சிப்படி ஒன்று வழங்கப்படுகிறது.
கிராம அதிகாரிகள் ஊராட்சி வரிகளை வசூல் செய்வதில் கண்டுள்ள
முன்னேறறத்தை ஜமாபந்தி அதிகாரிகள் ஜமாபந்தியின் போது ஆய்வு
செய்கின்றனர். வரி நிலுவைகள் பெருமளவுக்கு இருப்பதால் அவற்றை
வசூலிக்கச் சிறப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு மாவட்ட
ஆட்சித் தலைவர்கள் வேண்டப்பட்டுள்ளனர்.

இம்மாநிலத்தில் ஊராட்சி நிர்வாகத்தின் மூன்றுவது அடுக்காக உள்ள
மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஆலோசனைகள் வழங்கும் பணியை மட்டுமே
ஆற்றுகின்றன. ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் மாற்றப்பட்ட
அலுவல்கள் குறித்து மட்டுமே அவை ஆலோசனைகள் வழங்குகின்றன.
மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி வளர்ச்சியிலும், நிர்வாகத்திலும்,
திட்ட வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் காணும் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு
செய்வதிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகின்றன. அவை பயனுள்ள பரிவுரை
களைச் செய்துள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை அரசு ஒப்புக் கொண்
டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த
சிக்கல்கள் பற்றி தங்களது கருத்துக்களை தெரிவிக்க மாவட்ட வளர்ச்சி
மன்றம் பயனுள்ளதொரு அரங்கு என்று கருதுகின்றனர். இன்றைய
தேதியில் இம் மாநிலத்தில் 23 மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் செயல்
படுகின்றன. பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் இரண்டு மன்றங்கள் உள்ளன.

4. பணிகள் திட்டம்.

(அ) கிராமப் பணிகள் திட்டம்.

கிராமப்பணிகள் மானியத்தின் கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக்
கிட்டும் நிதிகள், இணைப்புச் சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதிகள், பள்ளிக்

கட்டடங்கள் ஆகியவை குறித்து செலவிடப்படுகின்றன. இதற்கென 1967-68-ல் ரூ. 271·05 லட்சம் செலவாகியது. 1968-69-ல் ரூ. 211·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969-70-ல் ரூ. 247·95 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

31-12-1968 வரை திரட்டப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1.	மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	2,770
2.	குடி நீர்க் கிணறுகள்	54,300
3.	சொந்தக் கட்டிடங்களில் உள்ள பள்ளிகள் ..	12,140
4.	இந்த ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் எண்ணிக்கை.	2,760
5.	இவ்வாண்டில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம்.	1,180 மைல்கள்
6.	இணைப்புச் சாலைகளின் மொத்த நீளம் ..	19,200 மைல்கள்

இந்தச் சாதனைகள் கணிசமானவையேயானாலும் பொது மக்கள் இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென ரொக்கமாகவும் பொருள்கள் வடிவிலும் உழைப்பு நல்கியும் உதவி செய்துள்ளனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அரிசனங்கள், மீனவர்கள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர் நலனுக்காகத் தனியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிராமப் பணிகள் சம்பந்தமாக, பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடைகளை வசூலிக்கும் முறை நீக்கிவிடப்பட்டது. அரிசன நலத்துறையின் நிதிகளிலிருந்து கிராமக் குடிநீர் வழங்கல் வேலைகளுக்காக 15 சத வீதத் தொகையும் இணைப்புச் சாலை வேலைகளுக்காக 10 சதவீத தொகையும் வழங்கப்படுகின்றன. கிராமப் பணிகள் மானியத்தில் 20 சதவீதத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அரிசனங்களுக்கு மட்டும் பயனளிக்கும் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக ஒதுக்கியுள்ளன.

(ஆ) சாலைகளைப் பேணுதல்

சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 1966-67-ல் உள்ளூர்ச்சாலை மானியமாக ரூ. 110 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1967-68-ம் ஆண்டிலும் 1968-69-ம் ஆண்டிலும் இதற்காகச் செய்த நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 110 லட்சம் ஆகும். 1969-70-ம் ஆண்டிற்காக ரூ. 115 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளின் எண்ணிக்கையை யொட்டி, சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில், உள்ளூர் சாலை மானியம் வழங்குவதற்கான அடிப்படையை மாற்றியமைக்கலாமென்றும் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முறையீடு செய்துள்ளன. தற்போது உள்ளூர் சாலை மானியம் ஆளுக்கு 40 காசு வீதம் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ஊராட்சிகளுக்கு எந்த உதவியும் வழங்கப்படவில்லையென்று தொடர்ந்து முறையீடு செய்து கொள்ளப்பட்டதால், பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் சாலைகளுக்குத் தூசுபடியாத மேற்பரப்பை அமைப்பதில் பேரூராட்சிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு பாதி மானிய திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொணர வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இதற்கென 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறுபாசனம்

இம்மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறுபாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றில் சுமார் 24,000 பாசன வாயில்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை பேணி வருவதற்காக அவைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி

ஒன்றியங்களிடம் மாற்றப்பட்டுவிட்ட சிறுபாசன வாயில்களைப் பேணி வரு
வதற்காக " உள்ளூர் பாசன மானியம் " எனப்படும் மானியம் வழங்கப்படு
கிறது. பாசனவாயில்களைப் பேணி வருவதற்கான வேலைத் திட்டம்
ஒன்றைத் தயாரிக்குட்படி அவற்றிற்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. அவ்
வேலைத் திட்டத்தின்படி. ஒவ்வொரு பாசனவாயிலிற்கும் குறைந்தது ஐந்
தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது கவனம் செலுத்தப்படும். ஒவ்வொ
ராண்டின் போதும் அந்த ஆண்டுக்குத் தேவையான தொகைக்கும் அந்த
ஆண்டுக்கென சிறுபாசனம் குறித்து கிடைக்கும் மொத்த நிதி ஒதுக்கத்
திற்கும் உள்ள விகிதாச்சாரப்படி ஒரு தொகை அவற்றிற்கு வழங்கப்படு
கிறது. வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் துயர் தணிப்புப் பணிகளை
மேற்கொள்ளும் பொருட்டு 1968-69 திட்ட மதிப்பீடான ரூ. 52·83
லட்சம், 1968-69 திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 60·83 லட்சமாக உயர்த்தப்
பட்டது. 1969-70 வரவு-செலவு திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 52·95 லட்ச
மாகும்.

(ஈ) கிராமக்கலை. கைத்திறப்பணித் திட்டங்கள்

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் தேசிய வளர்ச்சிப்பணித் திட்டமாக
நிறைவேற்றப்படுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் கிராமக் கலைகள்,
கைப்பணிகள் திட்டம் சட்டப்படி ஒப்படைக்கப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்
களில், கிராமத் தொழில் திட்டத்தைத் தயாரித்துச் செயல்படுத்தும்
பொறுப்பு தற்போது மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்திடம்
ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம்
ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனை
அளிக்கின்றது. 1961-62-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-68-ம் ஆண்டு வரை
அரசு மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் செலவிடுவதற்காக
ரூ. 201·76 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. இது தவிர, ரூ. 25 லட்சம் நடைமுறை
மூலதனக் கடன் தொகையும் கொடுத்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் கிராமக்
கலைகள்-கைப்பணிகள் திட்டத்தின் கீழ் 317 பிரிவுகள் செயல்பட்டு வரு
கின்றன.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை
ஆய்வு செய்து, அவை புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கும் திறம்
படச் செயல்படுவதற்கும் வழி வகைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காக
மாவட்டக் குழுக்களை 1967-ம் ஆண்டில் அரசு அமைத்துள்ளது. மாவட்ட
ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட அறிக்கைகளையொட்டி அரசு இக்
குழுக்களின் பணியை ஆய்வு செய்தது. இத்தகைய மாவட்டக் குழுக்கள்
பயனளிப்பதாகக் கருதப்பட்டதால், மேலும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுகிற
வரையில் இந்தக், குழுக்களை நீடிக்கும்படி உத்திரவிடப்பட்டது. இந்தக்
குழுக்களின் பணிபற்றி அறிக்கை அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்
கள் கேட்கப்பட்டுள்ளனர். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் கிராமக் கலைகள்-
கைப்பணிப்பிரிவுகளின் பணி குறித்து ஆராய்வதற்காக அரசுச் சார்புள்ள
குழு ஒன்றை ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசு தனியே ஆய்வு செய்து வரு
கிறது.

5. உற்பத்தித் திட்டங்கள்

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்

அரசு வகுத்துள்ள ஒரே சீரான திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேளாண்மை
கால்நடை வளர்ப்பு, மீனளத்திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்
மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்படுத்தியுள்ளன. இதற்
காக ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றுக்கும் அரசு ரூ. 2 லட்சம் மானியம்
வழங்கியது. இதற்கு இணையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூ. 50,000 இணை
மானியம் வழங்கியுள்ளன. அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குரிய நிலைமைகளுக்
கேற்ப திட்டங்களை வகுக்குமாறும், திட்ட வேலைகளை வகுப்பதில் ஊராட்சி
ஒன்றியங்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுமாறும் உற்பத்தித் திட்டங்கள் வகுத்து
1966-67-லிருந்து செயல்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை அரசுக்கு அனுப்பு
மாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. அவை அனுப்பிய

உற்பத்தி வேலைத் திட்டங்கள் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு திட்ட
வேலைகள் வகுக்கப்பட்டன. வேளாண்மை வளர்ச்சி, கால்நடை வளர்ச்சி
ஆகியவற்றிற்கான வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள் " இன்றியமையாத திட்டங்
கள் " " விருப்பத் திட்டங்கள் " என இரு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்
பட்டுள்ளன. ஊராட்சி, ஒன்றியங்கள் தங்களது பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட
தேவைகளுக்கேற்ப வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொண்டும் வகுத்துக் கொள்வ
தற்காக " குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கான வேலைத் திட்டங்கள் " என்பதின்
கீழ் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இதற்கேற்ப
வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவற்றின் கீழ் 1967-68-ம் ஆண்டி
லிருந்து திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்
டுத் திட்டச் செயற்குறிப்புகளை வகுப்பது குறித்து ஆலோசிப்பதற்கென
அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட ஊராட்சி வளர்ச்சி செயற்குழு, பல ஆண்டு
களாகச் செயல்பட்டு வரும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறு திட்டங்கள் நிறை
வேற்றப்படுவதற்காக அரசாங்கத்தையே எதிர்பார்த்திராமல் உற்பத்தி
வேலைத் திட்டங்களைத் தாங்களாகவே நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கேற்ற
தன்னிறைவையும், தன்னம்பிக்கையையும் இப்போது முழுமையாக பெற்
றிருக்க வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்தது. அதற்கேற்ப 1969-70-
லிருந்து தொடங்கும் நான்காவது திட்டக்காலத்தில் அடியிற்கண்ட திட்டங்
களைச் செயல்படுத்தும்படி பரிந்துரை செய்துள்ளது.

வேளாண்மை

1. வேளாண்மை கிடங்குகளைக் கட்டுதல்.
2. ஊராட்சி தோட்டங்களை நிறுவுதலும் பேணி வருதலும்.
3. வேளாண்மை வளர்ச்சி கட்புல, விளக்கப் பகுதிகள்.
4. ஊராட்சிகளுக்கு கருவிகள் வழங்குதல்.
5. தனிப்பட்டவர்களுக்கு கருவிகள் வழங்குதல்.
6. உள்ளூர்ப் பகுதிக்கேற்ற திட்டம்.

கால்நடை வளர்ப்பு

1. கால்நடை மருந்தகத்தைக் கட்டுதல்.
2. பணியாளர் குடியிருப்புகளைக் கட்டுதல்.
3. தனிப்பட்டவர்களுக்கு இனப் பெருக்கக் காளைகளை வழங்குதல்.
4. பேரூராட்சி மன்றங்களில் தீவிர மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.
5. கிராமக் கோழியினப் பிரிவுகளை நிறுவுதல்.
6. சிறந்த முறையில் வைத்து வரப்படும் கிராமக் கோழியினப் பிரிவுக்கு பரிசுகள் வழங்குதல்.

இந்த வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் திட்டம் கூடிய விரைவில்
எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(ஆ) மீனளம்

இந்த வேலைத் திட்டம் 269 வட்டாரங்களில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்
படும். ஏனெனில் இந்த வட்டாரங்களில் மட்டுமே மீன்பிடிப்பதற்கான
வாய்ப்புகள் இருப்பதாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த வட்டாரங்
களில் 1969-70-ல் ஆண்டிலிருந்து அடியிற் கண்ட திட்டங்கள் செயல்
படுத்தப்படும்.

1. மீன்வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்து வருதல், செயல் படுத்து
தல்.
2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்.
3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

6. சமூக நலத் திட்டங்கள்

(அ) தொடக்கக் கல்வி

தொடக்கப்பள்ளிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்த பின்னர் பள்ளி செல்லும் சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பெருகியுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள் உட்பட 27,610 பள்ளிகளுக்கு மேற்பட்டு தமிழ்நாட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங் களின் நிர்வாகத்தின் கீழும், தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழும் உள்ளன. அவற்றில் 1,15,730 ஆசிரியர்கள் பணிபுரிகின்றனர்.

முன்னூற்று எழுபத்து நான்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தொடக்கக் கல்வி வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 2,520 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகையில் ரூ. 2,147 லட்சம் (85 சதவீதம்) சட்டப்படிக்கான மானியமாகவும் சட்டப்படியல்லாத மானியமாகவும் அரசாங்கத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. எஞ்சிய தொகையான ரூ. 373 லட்சத்தை (15 சதவீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்களே ஈடுசெய்து கொண்டன. இதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் நிதி வாயில்களி லிருந்து ஈட்டிய தொகை 1966–67-ல் ரூ. 314 லட்சம் என்பதிலிருந்து 1967–68-ல் ரூ. 347 லட்சமாகவும் 1968–69-ல் ரூ. 358 லட்சமாகவும் 1969–70-ல் ரூ. 373 லட்சமாகவும் உயர்ந்துகொண்டே வந்துள்ளது. இத்துறையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் உள்ளூர்த் தலைவர்களும் தங்களது பொறுப்பை எந்த அளவுக்கு உணர்ந்துள்ளார்கள் என்பதற்கு இது தக்கதொரு சான்றாகும்.

3. கோட்ட நிலையில் அமைக்கப்பட்ட குழு ஒன்று ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் மாற்றல் குறித்து ஆவன வற்றைச் செய்து வருகிறது. இதைப் போலவே மாவட்ட நிலையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பொதுத் தலைவராகக் கொண்ட குழு ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான பாட நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதும் குறிப்பிடுவதும் இக் குழுவின் பணியாகும். மாநில அளவில் கிராம வளர்ச்சி இயக்குனர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த கிராம வளர்ச்சி இணை இயக்குனரே (கல்வி) தொடக்கக் கல்வி குறித்தவற்றில் மேற்பார்வை பொறுப்பேற்றுள்ளார். அரசு உதவி மானியத் தொகை பெற்று பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளன. 1969–70-ம் ஆண்டில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 48 லட்சம் செலவிடப்படும். இதன்கூடவே ஆசிரியர்களுக்கென குடியிருப்புகள் கட்டித் தருவதற்கும் அரசு முயற்சியெடுத்து வருகிறது. இந்த வேலைத் திட்டத்தை நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கென வரவு-செலவுத் திட்டத் தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.—ஊராட்சிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங் களையும் ஏற்படுத்தியதனால் நிறுவனங்களின் வாயிலாக நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது அரசுக்கு எளிதாயிற்று. இதனால்தான் உள்ளூர் மக்களின் நன்கொடைகளையே இத் திட்டம் நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலை தவிர்க்கப்பட்டது. இத் திட்டத்திற்கு அரசு தன் பங்காக உணவு ஒன்றுக்கு 6 காசு வீதம் வழங்கும். ஊராட்சியின் பங்குத் தொகை உட்பட உள்ளூர் நிதிவாயில்களிலிருந்து குழந்தையொன்றுக்கு வழங்கப் படும் உணவு ஒன்றுக்கு 4 காசு வீதம் இணைப் பங்குத் தொகை வாங்குவதெனபதன் அடிப்படையில் அரசு கொடுக்கும். ஊராட்சித் தலைவரைக் குழுத் தலைவராகவும் ஊராட்சியின் அரிசன உறுப்பினர் இருவரையும் பெண் உறுப்பினர் ஒருவரையும் கொண்ட குழு ஒன்று இத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கிறது. அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியரே அக் குழுவின் செயலாளராகப் (அலுவல் முறையில்) பொறுப்பேற்று கணக்குகளை வைத்துவருவார். இத் திட்டம் செயல்படுத்தத் தொடங்கிய 1957–58-ம் ஆண்டிலிருந்து இத் திட்டத்தின் கீழ் உணவு பெறும் மாண வர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. 1967–68-ல் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 160·26 லட்சம் செலவாகியது.

1968–69-ம் திருத்த மதிப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 197·13 லட்சமாகும். 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 195·00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதுமை நொய், சோள மாவு, சமையல் எண்ணெய் ஆகிய பொருள் கள் வழங்குவதன் மூலம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த " கேர் " நிறுவனம் நண்பகல் உணவு வழங்கும் திட்டத்திற்கு உதவி புரிகிறது. பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள சேக்காடு கிராமத்தில் " கேர் " நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் மையச் சமையற் கூடம் நிறுவும் முன்னோடித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. 1967–ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் தொடங்கப்பட்ட இந்த மையச் சமையற் கூடத்தில் மின்சார அடுப்புகளில் சுமார் 2,700 சிறுவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த உணவு இரண்டு வண்டிகளில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு பள்ளிக்கூடங்களில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேற் பரப்பு நிலையில் நிறுவப்பட்ட பல நோக்கப் பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்கு தடுப்பு சிகிச்சை அளிப்பதிலும் நோய் சிகிச்சை அளிப்பதிலும் அக்கறை கொள்வதுடன் மக்களின் உடல் நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறும் படிச் செய்வதுமே இந்த நிலையங்களின் பணியாகும். வட்டாரம் ஒன்றுக்கு ஓர் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதே அரசின் கொள்கையாகும். தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் பேணுதல் நிலையை அடைந்துவிட்ட வட்டாரங்களுக்கு இது குறித்து முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால முடிவிற்குள் 188 நிலையங்கள் இம் மாநிலத்தில் செயல்பட்டு வந்தன. 1966–67-ம் ஆண்டிலும் 1967–68-ம் ஆண்டிலும் 84 நிலையங்கள் கூடுத லாகத் தொடங்கப்பட்டன. நடப்பாண்டில் 45 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங் கள் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 32 நிலையங்கள் ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டு விட்டன. இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக எஞ்சிய 13 நிலையங்களும் தொடங்கப்பட்டுவிடும். 1969–70-ம் ஆண்டில் 32 புதிய ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. (மதுரை மாவட்டம்) ஆத்தூர், (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) துரிஞ்சாபுரம், கீழ் பெண்ணாத்தூர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) வெள்ளக்கோயில்,கொடு முடி, மொடக்குறிச்சி, தூக்கணயக்கன்பாளையம் ஆகிய வட்டாரங்கள் ஒவ் வொன்றிலும் இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் உள்ளன.

தாய்-சேய் நல நிலையங்கள்.—தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 65 (சி) பிரிவின்படி, தாய்-சேய் நலப் பணியை ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்துவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். வட்டாரம் ஒன்றுக்கு 10 நிலையங்கள் என்றும், அதிக அளவுக்குட்பட்டு 10,000 மக்கட் தொகைக்கு ஒரு நிலையம் வீதம் ஒரு தாய்-சேய் நல நிலையம் ஒன்றைத் தொடங்க ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு இத் திட்டத்திற்காகச் செல வழிக்கும் தொகையை ஈடுகட்டுவதற்காக தாய்-சேய் நல நிலையங்களைப் பேணி வருவதற்காகவும் மொத்தச் செலவில் 2/3 பங்கை அரசு ஏற்கிறது. 1 லட்சம் பேருக்கு மேற்பட்ட மக்கட் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங் களில் 10 நிலையங்களுக்கும் மேற்பட்ட தாய்-சேய் நல நிலையங்களை படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டத்தின்படி 1967–68-லிருந்து 1970–71 ஆண்டுகளுக்குள் 170 நிலையங் கள் தொடங்கப்படும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும் பேணிவருவதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். முறை யான ஒரு மருந்தகத்தைப் பேணி வருவதற்காகும் செலவிக் பாதித் தொகையை ஈடுகட்டும் வகையில் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400 என்கிற

பேரளவுக்குட்பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி மானியத் தொகை அளிக்கிறது. முறையான மருந்தகம் ஒன்றிற்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்கு ரூ. 5,000 தொகையும் கிராம மருந்தகத்திற்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்கு ரூ. 2,500 வரவு-செலவு திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கும்படி ஏற்கனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கட்டளை பிறப்பிக்க பட்டுள்ளது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.—மக்கட் தொகைப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப் படுத்துவது தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் நோக்கங் களில் ஒன்றாகும். குடும்பநல வேலைத் திட்டங்களில் உள்ளாட்சி நிறுவனங் கள் ஏற்கவேண்டிய பங்கு இன்னதென்பதைக் குறிப்பிட்டு அரசு தக்கபடி உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது. ஊராட்சிகள் மக்களுக்கு குடும்ப நலத்திட்ட அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ளுமாறு அறிவுரை நல்கி விருப்பமுள்ளவர் களை அறுவை சிகிச்சைக்கு அனுப்பி வைக்கிறது. அவ்வாறு அறுவை சிகிச்சைக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 10 வீதம் ஊராட்சி களுக்குத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்குப் போக்குவரத்துச் செலவை ஏற்கவும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இத்திட்டத்தைப் பரப்புவதற்கான செலவை ஈடு செய்ய வும் இத்தொகை வழங்கப்படுகிறது. குடும்ப நலத் திட்டமும் செயல்படும் முறை குறித்து மாவட்ட வளர்ச்சிமன்றங்கள் ஆய்வு செய்து, செயல்முறையை மேம்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை பரிந்துரை செய்கின்றன. மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரிகள், மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகள், ஊராட்சி ஒன்றிய பொறுப்பு அதிகாரிகள் ஆகியோரின் உதவியுடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கள் வாசக்டமி அறுவை சிகிச்சை முகாம்களுக்கும் மறு பயிற்சி முகாம் களுக்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். இந்த முகாம்கள் மூலம் நல்ல பலன் கிட்டியதாகத் தெரியவந்துள்ளது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் அதை அடுத்த மூன்று ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களிலும் அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ள அடிப் படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சமூகக் கல்வித் திட்டத்தை நிறைவேற்றி யுள்ளன. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள், இளைஞர் சங்கங்கள், குடியானவர் கள் அரங்குகள், பொருட்காட்சிகள் ஆகியவற்றை நிறுவுவதும் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டத்தில் அடங்கும். இந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இம்மாநிலத்திலுள்ள ஊராட்சிகளில் வானொலிப்பெட்டிகள் நிறுவப் பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான செயற்குறிப்புகளை வகுப்பதற்காக அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊராட்சி வளர்ச்சி குறித்த செயற் குழு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயல்படுத்தக் கூடிய திட்ட வேலைகளை விரிவாக ஆராய்ந்தது. அடியிற்கண்ட வேலைத் திட்டங்களை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றி யங்களில் சமூகக் கல்வித் திட்டம் என்பதன்கீழ் செயல்படுத்த செயற் குழு பரிந்துரைத்தது :—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
2. ஊராட்சிகளுக்கு வானொலிப்பெட்டிகள் வழங்குதல்.
3. கிராம நூலகங்கள்.
4. விளைச்சல் போட்டி, பொருட்காட்சி, கால்நடை கண்காட்சி மேளா முதலியன.
5. தேசிய நாட்களையும், தேசிய வாரங்களையும் கொண்டாடுதல்.
6. கல்விப் பயணங்கள்.
7. இளைஞர்களுக்கு உடற்பயிற்சிக்குத் தொடர்பான வேலைகள்.

இந்தப் பரிவுரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்படி திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு தேவையான கட்டளைகளை அரசு விரைவில் பிறப்பிக்கும்.

ஊராட்சிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள வானொலிப் பெட்டிகளைப்பேணும் பொறுப்பு வானொலிப் பெட்டி பேணும் நிறுவனத்திட்டம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்திலுள்ள ஊராட்சிகள் பலவற்றில் கிராம வானொலி அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வானொலி அரங்கு, நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும்—விவாதிக்கும் அரங்காக இருந்து வருகிறது. கிராம மக்கள் தங்களுக்காக ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கேட்டு, அதன் பின்னர் அந்நிகழ்ச்சிகள் குறித்து தங்களுக்குள் விவாதித்து, தங்களுக்கு ஏற்படும் ஐயங்கள் குறித்து வினாக்களை தொகுத்து அவற்றை அனைத்திந்திய வானொலி நிலையத்திற்கு அனுப்புகின்றனர். இந்த வினாக்களுக்கு அடுத்து வரும் நாட்களில் விடையளிக்கப்படுகின்றன. கிராம வானொலி அரங்குகள் கிராம மக்களுக்குப் பயனுள்ளவகையில் கல்வியறிவு ஏற்பட வகை செய்கின்றன.

(ஈ) மகளிர், சிறுவர் நலன்

மாநில அரசு குறிப்பிட்டுள்ள முறைகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மகளிர், சிறுவர் நலத்திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும், அடுத்த மூன்று ஆண்டுத் திட்டங்களிலும் செயல்படுத்தி வந்தன. 1969–70 முதல் தொடங்கும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீழ்க் குறிப் பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுத்தும்:—

1 மகளிர் மன்றங்களில் கட்புல விளக்கம்.

2. மகளிர் மன்றங்களின் கூட்டுநருக்கு மதிப்பூதியத்தொகை வழங்குதல்.

3. தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கிராம மகளிருக்குப் பயிற்சி முகாமும், கருத்தரங்குகளும் நடத்துதல்.

4. காய்கறித் தோட்டம், கோழி இன வளர்ப்பு முதலியவற்றிற்குத் தேவையான கருவிகளை வழங்குதல்.

5. சமூகக் கல்விப் பொருள்களையும், மனையக விளையாட்டுக் (Indoor Games) கருவிகளையும் வழங்குதல்.

6. வானொலி நிகழ்ச்சிகள் கேட்போர் கழகங்களை நிறுவுதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கூறிய வேலைத் திட்டங்களை நிறை வேற்றுவதற்குத் தேவையான உதவியளிப்பது குறித்த கட்டளைகள் விரை வில் வெளியிடப்படும்.

7. சிறப்புத் திட்டங்கள்.

(அ) கிராம உழைப்புச் சக்தித்திட்டம்

வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், வேளாண்மை வேலைகள் இல்லாக் காலத்தில் போதிய அளவு வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், கிராமப்புற பகுதிகளில் கிராம உழைப்புச் சக்தி திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு திட்டவேலைகளுக்கும், பணிகளுக்குமான வேலைத் திட்டங்களையும் நிதி ஒதுக்க முறைகளையும் வட்டார நிறுவனங்களின் முழுப்பங்குடன் ஊராட்சிகளைக் கலந்தாலோசித்து ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் தயாரிக்க வேண்டும்.

இவ்வேலைகள் உள்ளூர்த் தொழிலாளர் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அவை கிடைக்காவிட்டால் ஊராட்சி களிடம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.

சிறு பாசன வாயில்களை மேம்பாடு செய்தல், சிறு சாலைப் பணிகள், ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பண்படுத்துதல், விறகு மரக்காடுகள் வளர்த்தல், சிறுவடிகால் வேலைகளை நிறைவேற்றுதல் முதலியவை

இவ்வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகளாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 375 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இவ்வேலைத் திட்டம் இப்போது செயல்பட்டு வருகிறது.

இத்திட்டத்தின் நிதி, திட்ட சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு. (1)	செய்யப்பட்ட செலவு. (2) (ரூ. லட்சத்தில்.)	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு வேலைநாட்கள். (3) (ரூ. லட்சத்தில்.)
1963-64	28·68	16·09
1964-65	27·54	13·51
1965-66	48·72	19·90
1966-67	52·43	17·21
1967-68	40·70	15·72

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்

சத்துணவு உட்கொள்ள வேண்டியதின் அவசியம் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி, இவ்வகை உணவை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய் வதற்கு சமுதாயத்திற்கு உதவி செய்வதும், இவற்றைப் பெறமுடியாத வர்களுக்கு குறிப்பாக குழந்தைகள், பேறுகால மகளிர் முதலியோருக்கு அவற்றைக் கிடைக்கச் செய்வதுமே சத்துணவுத் திட்டத்தின் நோக்கங் களாகும். ஐக்கிய நாட்டுக் குழந்தைகள் உதவித் திட்டத்தின் உதவியுடன் இந்திய அரசினால் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம் 1963-64 முதல் இம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. முதன் முதலாக ஏழு வட்டாரங்களில் தொடங்கப்பட்ட இத் திட்டம் 1—4—1968-ல் தனது ஐந் தாண்டுக் காலத்தை முடித்துள்ளது. 1966-67-ல் மேலும் இரண்டு வட்டாரங்களுக்கும் 1967-68-ல் மேலும் மூன்று வட்டாரங்களுக்கும் இத் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் பள்ளிக்கூடச் சமையலறை, சமுதாயத் தோட்டங்கள், கோழிப் பண்ணைகள், செயற்கை மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்காக ஊராட்சிகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் ஏழை மக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தால் வழங்கப்படும் ஆடை நீக்கப்பட்ட பால் மாவும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. 1969-70 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 9·72 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சிறு தொழில்களை மேம்படுத்தும் திட்டங்கள் இந்தியா முழுவதிலும் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட 40 பகுதிகளில் முன்னோடித் திட்டங்களாகச் செயல் படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் மூன்று திட்டங்கள் இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டன. ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நான்குநேரி ஆகிய இடங்களில் இத் திட்டம் செயல் படுத்தப்படுகிறது. வேளாண்மை, பாசனம், சாலைகள், தொழில்கள், சமூகப் பணிகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதன் மூலமும், உள்ளூர் தொழில் முனைவர்களது முயற்சிகளுக்கு ஊக்க மளிப்பது மூலமும் கூட்டுறவு, வேளாண்மை தொழில் பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

வெண்கலப் பாத்திரங்கள், மரவேலைத் பொருள்கள், மரப்பொம்மை கள் செய்தல் ஆகிய இந்த மூன்று திட்டங்களின் கீழ் தற்போது மூன்று பயிற்சி நிலையங்களே நடைபெற்று வருகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று பயிற்சி நிலையங்களைத் தவிர, இத் திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்பட்ட மூன்று பொது நோக்கப் பொறியியல் பணிகளிகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

இதுவரை பல்வேறு தொழில்களில் 1,085 பேர் பயிற்சி முடித்துள்ளனர். மேலும் 125 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். உள்ளூர் கைத்திறப் பணியாளர்களுக்கு பணி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும், அவர் களது உற்பத்தி [illegible] மேம்படுத்துவதற்கும் குடியானவர்கள் தங்க ளுடைய வேளாண்மைக் கருவிகளைப் பெறுவதற்கும் இந்த மூன்று திட்டப் பகுதிகளிலும் 16 பொது வசதி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த நிலையங்களை கிராம மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயனளித்து வருகின்றன. பயிற்சி நிலையங்கள், பொது வசதி நிலையங்கள் ஒருபுற மிருக்க, இந்தத் திட்டப் பகுதிகளில் உற்பத்திப் பிரிவுகளும் நிறுவப் பட்டுள்ளன. பொது நோக்கப் பொறியியல் பணிக்களிகள் மூன்று, கடித உறை தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, கலைவர் வழவழப்பான ஓடு [illegible] தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, காலணி தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, [illegible] தொழிற்பிரிவு ஒன்று, மரவேலைகள் [illegible] சாக்குக் கட்டிகள் தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று ஆகியவை கிராமப் பகுதிகளில் [illegible] பாய் [illegible] ஒன்று [illegible]. கிராம திட்டப் பகுதிகளில் [illegible] வரும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1969-70 [illegible] [illegible] தயாரிக்கப்படுகின்றன [illegible] [illegible] முக்கிய [illegible] போன்ற [illegible] வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களையும் [illegible] படுத்துதல் [illegible] மேற்கொண்டுள்ளன.

[illegible] தொழில்களுக்கு அரசாங்க உதவி குறித்த சட்டத்தின் கீழ் தொழில் முனைவர்களுக்கு குறைந்த வட்டி வீதத்தில் (3 சதவீதம்) 1966-67-ல் ரூ. 5,39,700-ம், 1967-68-ல் ரூ. 2,29,[illegible]00-ம் கடனாக வழங்கப்பட்டது. 1968-69-க்காக ரூ. 2 [illegible] [illegible].

(ஈ) சிறுவர் பள்ளிகள் அல்லது குழந்தைகள் காப்பகம்

[illegible] முதல் 5 வரை வயதுள்ள சிறார்களுக்கு கல்வியளிப்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் இம் மாநில அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. [illegible] இம் மாநிலத்தில் 21 வட்டாரங்களில் ஒவ்வொரு வட்டாரத் திலும் உள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் ஒரு குழந்தை காப்பகமாக குழந்தைகள் காப்பகங்களை [illegible] முன்னோடி வேலைத் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1962-[illegible] ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது மொத்தம் 1,005 குழந்தைத் காப்பகங்கள் செயல் பட்டு வருகின்றன. கல்வி, விளையாட்டுக்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தேவையான [illegible] வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங் [illegible] இப் பள்ளிகளுக்கு [illegible] இத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. [illegible] நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் [illegible] பொதுவான மேல்பொறுப்பு [illegible] நலத்துறை இயக்குநர் [illegible] உணவும் வழங்கப்படுகிறது. [illegible] குழந்தைக் காப்பகங்களை தொடங்க [illegible] வேண்டுகோள் [illegible] மேலும் பல குழந்தைக் காப்பகங்களை கிராமப் பகுதிகளில் தொடங்க அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

(உ) குழந்தை நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்

அரசும் பொதுத் தொண்டாற்றும் [illegible] ஒருங்கிணைந்து செயல் பட்டால் குறைந்த நிதி வசதிகளைக் கொண்டு நிறைந்த பலன்களை காண இயலும் என்பதை மெய்ப்பிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். செங்கற்பட்டு மாவட்டம், பூந்தமல்லி வட்டாரத்தில் இத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தில் ஐம்பது குழந்தைக் காப்பகங் களும், இருபது தாய் சேய் நல நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றும் பாலசேவக் ஒருவராலும் [illegible] ஒருவராலும் நிறுவகிக்கப்படுகின்றது. குழந்தை வளர்ப்பில் இவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாவர். குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்றில் சராசரியில் 40 குழந்தைகள் இருக்கும். தாய் சேய் நல நிலையம் ஒன்றில் சராசரி 10 குழந்தைகள் இருக்கும். நண்பகல் உணவையும் பாலையும் வழங்குவது இவ் வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதியாகும். ஒரு குழந்தைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் திட்ட நிதிகளிலிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் மக்கள் ஆளுக்கு இரண்டு காசு முதல் 5 காசு வரை கொடுக்கின்றனர். 1968 நவம்பர் வரை இத் திட்டத்திற்கான செலவு மத்திய அரசினாலும் மாநில அரசினாலும் 75 : 25 என்கிற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. 1968 நவம்பருக்குப் பிறகு இத் திட்டத்திற்காகும் முழு செலவையும் மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது.

(ஊ) குடும்ப, சிறுவர் நலத்திட்டம்

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வில்லிவாக்கம் வட்டாரத்திலும் தென்னாற்காடு மாவட்டம் குறிஞ்சிப்பாடி வட்டாரத்தில் [illegible] இரண்டு குடும்ப, சிறுவர் நலத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. [illegible] கிராமப் பகுதிகளில் மகளிர், சிறுவர் நலம் குறித்துச் [illegible] ஆக பெரிய திட்டம் இது ஒன்றேயாகும். கிராமங்களில் [illegible] குறிப்பாக, மகளிர்க்கு குறிப்பாக போதிய அளவு வேலை வாய்ப்பு [illegible] செய்யப்படுவேலைவாய்ப்பு குறைந்துள்ளபோதும், உரிய வேலைகள் கிடைக்க [illegible] வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதற்கான வசதிகள் அளிக்க [illegible] இன்றது. இத் திட்டம் கீழ்க்கண்ட வசதிகளை அளிக்கின்றது:—

(அ) கிராமத்திலுள்ள சிறுவர்களுக்கு சிறப்பாக பள்ளி [illegible] வயது அடையாத குழந்தைகளுக்கு, ஒருங்கிணைந்த சமூகப்பணிகள் [illegible] உதவு செய்வது ;

(ஆ) மகளிர்க்கும் சிறு பெண்களுக்கும் வீட்டுச் சிறு [illegible] கிடைக்கவும், குடிசைத் தொழில்களிலும், சுகாதாரக் கல்வி, சத்துணவு, பேறுகாலப் பணிகள் ஆகியவற்றிலும் அடிப்படை பயிற்சி அளித்தல்.

3. கிராமப் பெண்டிர்க்கு மகளிர் மன்றம் [illegible] நிலையங்கள் மூலமும் முகவர் நிறுவனங்கள் மூலமும் உதவி [illegible] வாயிலாகக் குடும்ப நலத்தை மேம்படுத்துதலும் பொதுவாகப் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துதலும்.

4. பெண்கள், சிறுவர்களுக்கான பண்பாடு, கல்வி, [illegible] நிகழ்ச்சிகளை மேம்படுத்துதல்.

(எ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்

இந்திய அரசின் ஒப்புதலுடன் மாநில அரசு சேலம் மாவட்டத்தில் [illegible] வர்க்காட்டில் ஒன்றும், கொல்லி மலையில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பழங்குடி வளர்ச்சி வட்டாரங்களை தொடங்கியுள்ளது. [illegible] இரண்டு வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை [illegible] வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதைவிட அதிகமாக இருப்பதால் [illegible] இரண்டு வட்டாரங்கட்கும் அடங்கல் பெருந் திட்டம் [illegible] ஒப்புதல் பெறப்பட்டுள்ளது. பெருந் திட்டத்தில் [illegible] திட்டங்கள் பழங்குடி மக்களின் நலனுக்கென வகுக்கப்பட்டுள்ளன. [illegible] குடிகளிடமிருந்து வேலைத் திட்டத்திற்காக தொகை வசூலிக்கும் முறையும் நீக்கப்படுகிறது. சாலைகள், குடிநீர் வழங்கல் போன்றவற்றை [illegible] யொட்டி, இப் பகுதிகளின் தேவைகள் பெருமளவில் [illegible] நடைடுள்ளன. இப் பணிகள் நெடுஞ்சாலை-ஊராட்சி [illegible] நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

மாநில அளவில் பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டார ஒருங்கிணைப்பு குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில் [illegible] ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்

றத்தைக் காலாண்டிற்கு ஒரு முறை சீர்தூக்கிப்பார்க்கும் வேலையையும் நிறைவேற்றப்படுவதற்காகப் புதிய வேலைத் திட்டங்களைப் பரிவுரை செய்யும் வேலையையும் அது செய்கிறது.

8. ஓராண்டுத் திட்டம்

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி வாயில்களைப் பெருக்குவதற்காகவும், ஆதாயமளிக்கும் நிறுவனங்களை தொடங்குவதற்கும், ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் தங்களிடம் எச்சாகவுள்ள நிதியைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. டிராக்டர்கள், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகள், தூவு கருவிகள், உழுப்படைக் கருவிகள் முதலிய வற்றை வாங்கி அவற்றைக் குடியானவர்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்குதல் மூலமும், சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுதல் முதலிய பணிகளை நிறை வேற்றுவது மூலமும் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான வேளாண் மைத் திட்டங்களை ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் முடிப்பதற்கென எச்சாகவுள்ள அந்த நிதிகளை பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இத் திட்டம் 1967-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் தொடங்கப்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவ் வேலைத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்று வதற்குரிய முழுப் பொறுப்பும் கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரைச் சார்ந்ததாகும். கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் உற்சாகம் அளிப்பனவாகவும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இத் திட்டங்களைச் செயல் படுத்துவதற்கு மேற்கொண்ட ஊக்கத்தை வெளிப்படுத்துவனவாயும் உள்ளன :—

(1)	தோண்டப்பட்ட சமுதாயக் கிணறுகள்	734
(2)	வாங்கப்பட்ட டிராக்டர்கள்	535
(3)	வாங்கப்பட்ட உழுப்படைக் கருவிகள்	602
(4)	வாங்கப்பட்ட தெளிப்பான்களும், தூவான்களும்	5,254
(5)	அமைக்கப்பட்ட காய்கறித் தோட்டங்கள் ..	8,583
(6)	கட்டப்பட்ட திருமண மண்டபங்கள்	4

ஓராண்டு சிறப்புத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும் ஒரு திட்ட மாகும். அடுத்த திட்டத்திற்கான விவரங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

9. சீரணி

மக்களிடையே தொண்டுணர்ச்சியை அரும்பச் செய்து, அதன் மூலம் சமூகக் கேடுகளையும் பிற கேடுகளையும் அறவே அகற்றும் வகையிலே சமுதாயத்தில் புதியதொரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் சீரிய கொள் கையை அடிப்படையாகக் கொள்வதே சீரணிப்படையின் குறிக்கோளா கும். புதிய சமுதாய அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்குவதில் சமூகம் முழுவதிலும் ஓர் உணர்ச்சியைத் தட்டி யெழுப்பி சமூகத்திலுள்ள ஒவ் வொருவரும் தமது பங்கினைச் செவ்வனே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற உணர்வை மக்கள் அனைவரின் உள்ளத்திலும் அரும்பச் செய்வதுதான் இதன் நோக்கமாகும். சீரணித் திட்டம் ஓராண்டிற்கு மேலாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. கொள்வாரிலாது உறங்கிக் கிடந்த மனித ஆற்றல் சீரணித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டதன் வாயிலாகப் பயனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களில் அம் மனித ஆற்றல், பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறது. இத் திட்டத்தின் மூலம் இம் மாநிலத் தில் வளர்ச்சிப் பணிகள் விரைவாக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. அத் துடன் பொதுமக்களின் மனதில் தன்னலங் கருதாத் தியாக உணர்ச்சி யையும், சமூக நல உளப்பாங்கினையும் , நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் நாமும் முக்கியப் பங்கு கொள்கிறோம் என்ற உணர்வையும் உருவாக்கி யுள்ளது. இதுவரை மொத்தம் 39,756 பேர் இத் திட்டத்தின் கீழ்த் தொண்டர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஓராண்டுக்கால அளவில் ரூ 11 லட்சம் அரசாங்க உதவியுடன் சீரணிப்படையினர் சுமார் ரூ. 25 லட்சம் மதிப்புள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றியுள்ளனர்.

[27-ம் பக்கத்திலுள்ள குறிப்பைக் காண்க.]

நிதி கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்

கோரிக்கை குறிப்பு.

இது 1969–70-ம் ஆண்டிற்காக ரூ. 2,59,58,300-க்கு அடங்கல் மானியக் கோரிக்கையாகும். இதில் நகர்ப்புற நீர் வழங்கல்—கழிவுநீர் அகற்றும திட்டங்களுக்கும், தாழ் குடியிருப்புப் பகுதிகளை (Slums) அகற்றுதல்—மேம்படுத்தல் திட்டங்களுக்கும், கிராமப்பகுதிகளிலும் நகரப் பகுதிகளிலும வாழ்க்கை வசதிகளையும் நிலைகளையும் மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கான திட்டங்களுக்கும், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சாலைகளைப் பேணுதல்—மேம்படுத்துதல் திட்டங்களுக்கும், நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சென்னை மாநகராட்சி மாநில வீட்டுவசதி வாரியம் ஆகியவற்றிற்கு உதவி மானியங்கள் வழங்க இதில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் சாலை வசதி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கிராமச்சாலைகள் மேம்பாட்டிற்கான செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குவது குறித்த அடிப்படையில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஊராட்சிக்குத் தேவையான தொகைகள் ஒப்பளிக்கப்பட்டன. இந்த மானியங்கள் தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் விதித் துறைகளையொட்டி ஊராட்சிகளுக்குச் சட்டப்படியான மானியங்களும், சட்டப்படிக்கல்லாத மானியங்களும் வழங்கப்படுவதன் காரணமாக 1961–62 முதல் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அல்லாத 'ஏனைய' கிராமச்சாலைகள் ஊராட்சிகளினால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியத் திட்டத்தின்கீழ் தொகை கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் கிராமச் சாலைகளை நல்ல நிலையில் பேணி வருவதற்கு ஊராட்சிகளுக்கு ஆர்வமூட்டுவதாக இருக்கும் என்று கருதி மேற்படித் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கேற்ப முதல் நடவடிக்கையாக, பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளுக்கு தூசு படியாத மேற்பரப்பை அமைப்பதற்காக பேரூராட்சிகளுக்கு பாதிச் செலவு மானியம் வழங்குவதற்காக, 1968–69-ல் ரூ. 5 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியச்சாலைகள் அனைத்தையும் பேணுகின்றச் செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்காக மக்கள் தொகையில் ஒருவருக்கு 40 காசு வீதம் உள்ளூர்ச்சாலை மானியம் எனப்படுகிற சட்டப்படியான மானியம் ஒன்று 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவின்கீழ் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் வழங்கப்படுகிறது. 1969–70-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 115 லட்சம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் புயலின் காரணமாகச் சேதமடைந்த ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் பொறுப்பிலுள்ள, (அ) ஒன்றியத்தின் அலுவலகங்கள்; பணியாளர் குடியிருப்பு இல்லங்கள், (ஆ) பள்ளிகள், மகப்பேறு நிலையங்கள் ஆகிய கட்டிடங்களையும் சீரமைப்பதற்காக ஆகும் செலவு குறித்து 1966 டிசம்பர் திங்களில் அரசு 22·60 லட்சம் ரூபாய் சிறப்பு மானியம் வழங்கியது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஊராட்சிச் சாலைகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும் செப்பனிடுவதற்காக, 1967–68-ல் ரூ. 2·25 லட்சமும் 1968–69-ல் ரூ. 6·21 லட்சமும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இப் பணி நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. 1966–67, 1967–68-ம் ஆண்டுகளுக்கான செலவுக் கணக்குகளையும், 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டையும் கருத்திற்கொண்டு இதற்கென ஒப்பளித்த செலவுத் தொகையில் எஞ்சிய தொகையாகிய ரூ. 2,00,200 மட்டும் 1969–70-ம் ஆண்டிற்கு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் 1-வது, 2-வது நிலை வட்டாரங்களாகச் செயலாற்றி முடித்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளின் பொருட்டு வழங்கப்படுவதற்கு ரூ. 40·53 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கம் "37. சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம்" என்னும் தலைப்பின் கீழ் 1-வது, 2-வது நிலை வட்டாரங்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகைக்கு நிகரானதாகும்.

நகராட்சிச் சாலைகளும், பாலங்களும்.

நகராட்சிகள் தங்களது மேற்பார்வையில் உள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு மானியங்கள் வழங்கி வருகின்றது. மக்கள் நெரிசல் அதிகமாயுள்ள பகுதிகளில் பொதுமக்களின் உடல் நலத்தைக் கருதி நகராட்சி நகரங்களில் சாலைகளில் தூசு படியாமல் மேற்பரப்பை அமைப்பதற்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் நிதிகள் வழங்குவதென்பது அரசின் கொள்கையாகும். ஒவ்வொரு நகராட்சியிலும் சாலைகளில் தூசு படியாத மேற்பரப்பினை அமைப்பதற்கான திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. ஓர் ஆண்டில் இத் திட்டத்திலிருந்து இரண்டு வேலைகளை நகராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொள்ளலாம். நகராட்சிகளில் சாலைகள் மேற்பரப்பை தூசு படியாமல் அமைக்கும் வேலைக்கென அரசு அவ்வேலையின் செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குகின்றது. செலவின் மறு பாதியை சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சிகள் தங்களுடைய நிதிகளிலிருந்து செய்யும்; அல்லது இதற்கென அரசினிடமிருந்து கடன் பெற்று அச்செலவைச் சரிக்கட்டும். 1969–70-ல் சாலைகளின் மேற்பரப்பைத் தூசு படியாமல் அமைப்பதற்காக நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கென இந்தக் கோரிக்கையில் ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோரிக்கை 47-ன்கீழ் சாலை வேலைகளுக்காகவும், பால வேலைகளுக்காகவும் நகராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்காக, 1969–70 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 13,30,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான நேர்வுகளில், நகராட்சிப் பகுதிகளுக்குள் பாலங்கள் கட்ட நகராட்சி மன்றங்களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகின்றது. இந்தக் கொள்கையையொட்டி, 1969–70-க்காக இக் கோரிக்கையில் ரூ. 2,80,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ம் ஆண்டில் ஆத்தூர் நகரில் வசிஷ்ட நதியின் மீது இருந்த பாலம் வெள்ளத்தால் பாழானதைப் புதுப்பித்துக் கட்ட ரூ. 5,000 இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாயூரத்தில் காவிரி மீதும் முத்தப்பன் காவிரிமீதும் பாலங்கள் கட்ட ரூ. 25,000 மானியமாக இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சாலைகள் பராமரிப்புக்காக கூனூர், உதகமண்டலம், கோடைக்கானல் ஆகிய நகராட்சிகளுக்கு தொடர் மானியங்கள் வழங்குவதற்காகவும் முன்னாள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வாரியத்தால் சுங்க இழப்பீட்டுக்காக ஸ்ரீரங்கம் நகராட்சி மானியம் வழங்கவும் ரூ. 25,300 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெருமழை, வெள்ளம் காரணமாகச் சேதமடைந்த சாலைகளைச் செப்பனிடுவதற்காகத் தேவையானபோது போதிய மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

நகராட்சி மன்றங்கள், நெடுங்காலமாக வேண்டி வந்ததற்கு இணங்க, நகராட்சிச் சாலைகளைப் பேணுவதற்கென ரூ. 7·5 லட்சம் தனி மானியம் (ad hoc grant) வழங்கவும் சென்ற ஆண்டைப் போலவே அரசாங்கம் வகை செய்துள்ளது.

சென்னை மாநகராட்சி.

சென்னை மாநகராட்சி தனது பொறுப்பின்கீழ் உள்ள சாலைகளை மேனிலைப்படுத்தும் காரியத்துக்காக, ஒவ்வோர் ஆண்டும் சென்னை மாநகராட்சிக்கு அரசு கணிசமான அளவுக்கு நிதி வழங்கி வந்துள்ளது.

சென்னை நகரில் உள்ள எல்லாப் பெருஞ் சாலைகளையும் இப்போது நெடுஞ்சாலைகள் துறை பேணி வருகின்றது. பெருஞ் சாலைகள் நீங்கலாக நகரில் பேருந்துகள் ஓடும் சாலைகளை மேனிலைப்படுத்துவதற்காக அரசு உதவி வழங்கி வந்துள்ளது. 1969–70-ல், சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர்

பெருந்துகள் ஓடும் சில முக்கிய சாலைகளை அகலப்படுத்தி மேம்படுத்து வதற்கான செயற்குறிப்பை அனுப்பினர். எனவே, இதற்கென சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியமும் கடனும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தியாகராயநகரில் துரைசாமி சாலையில் ஒன்றும் கண்ணம்மாப்பேட்டை யில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு சுரங்கப் பாதைகளை அமைப்பதற்காக நிதி உதவி வழங்குவது குறித்து 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கும் செய்யப்பட்டுள்ளது. மலைச் சாலைக்கு அண்மை யில் கூவம் ஆற்றுக்குக் குறுக்கே ஹாரிஸ் பாலத்தை அகலப்படுத்துவதற் காக நிதி உதவியளிப்பது குறித்தும், குக்ஸ் சாலையிலுள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்துவது குறித்தும் நுங்கம்பாக்கம் மன்ரோ பாலத்தையும் பெரம் பூர் ஓட்டேரி கால்வாய் பாலத்தையும் அகலப்படுத்துவது குறித்தும், அடையாறுக்குக் குறுக்கே எல்பின்ஸ்டன் பாலத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கும் கெங்கு ரெட்டி சாலையில் சாலை இருப்புப்பாதை கடவுக்குப் பதிலாக மேம்பாலம் ஒன்றை அமைப்பதற்கும் சைதாப்பேட்டை ஆலந்தூர் சாலையில் படுகைப் பாலத்தைப் பெருமளவில் மேம்பாடு செய்யவும், மணியகார ‘த்திரத்துக்கு அண்மையில் நடந்து செல்வோர் மேம்பாலம் கட்டவும் சூளை கேசவப்பிள்ளை பூங்காவில் மொத்த விற்பனை அங்காடி கட்டவும், பிராட்வேயிலுள்ள வெளியூர் பேருந்து நிலையத்தை மேம்படுத்தவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இராயப்பேட்டை பெருஞ்சாலை, திருவல்லிக்கேணி பெருஞ்சாலை வால் டாக்ஸ் சாலை ஆகியவற்றில் தெரு விளக்கு ஏற்பாடுகள் மேம்படுத்தப்படும். இதற்கென மானியங்கள் வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளன.

சாலைகளை சரிவரப்பேணி, புதிய வேலைத் திட்டங்களை திறம்பட நிறை வேற்றுவதற்கென சென்னை மாநகராட்சிக்கு சுமை தூக்கி வண்டி (Fort Life Truck), மோட்டார் கிரேடர், காற்றழுத்து இயந்திரம், சாய்த்துக் கொட்டுவதற்கான லாரிகள், டிரக்குகளை இழுத்துச் செல்வதற்கான டீசல் எஞ்சின்கள் போன்ற இயந்திர சாதனங்களை வாங்க நிதி உதவி வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், “IV வகுப்பு மாநகராட்சி ஊழியர் களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டவும், “பி” பணிமனையில் லாரி நிலை யத்தைக் கட்டவும், மண்டல அடிப்படையில் பங்கீட்டுக் கம்பி வடங்களை வலுப்படுத்தவும், தெரு விளக்கு ஏற்பாடுகளை மாற்றியமைக்கவும், மாநக ராட்சி அச்சகத்திற்கு இயந்திரங்களை வாங்கவும் சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கடன்கள் வழங்குவதற்கென 47-வது கோரிக்கையின் கீழ் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

சென்டேஜ் கட்டணங்கள்.

பொதுப்பணித் துறையினர், தொழிலாளர் அரசாங்கக் காப்புறுதிக் கழகம் (Employees' State Insurance Corporation) கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கென அக் கழகம் சென்டேஜ் கட்டணங்கள் செலுத்தும் பொருட்டு உதவி மானியங்களுக்கென ரூ. 1,82,200 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள்.

நீர் வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக உள்ளாட்சி மன்றங் களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கு இக்கோரிக்கையில் வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. மேற்படி திட்டங்கள் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் நக ராட்சிப் பணிகள் துறையாலும், நிறைவேற்றப்படுகின்றன. நகர நீர் வழங் கல், கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக மானியம் அளிக்கும் பொருட்டு 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 10,37,000 ஒதுக்கியுள்ளது.

2. நகராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் அவற்றின் நீர் வழங்கு திட் டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக கடன்கள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், குறிப்பிட்ட சில நேர்வுகளில் நீர் வழங்கு திட்டங்களை நிறை வேற்றுவதற்கான செலவின் ஒரு பகுதி குறித்து ஊராட்சிகளுக்கு உதவி

மானியங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் செயல்படுத்தும் நீர்வழங்கு திட்டங்கள் தன்னிறைவுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தப் படுகிறது. இத் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் கொண்டு இத் திட்டங்களைப் பேணி வருவதற்கான ஆண்டு செலவுகளும் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பெறப்பட்ட கடன்களுக்கான ஆண்டுத் தொகையும் சரிக்கட்டப்பட வேண்டும். மேலும், இத் திட்டங்களில் வருங்காலத்தில் செய்யப்படும் மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்கான செலவுக்காகவும் சேம நிதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

3. கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென நகராட்சி களுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உதவி மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவை கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க தமக்குள்ள திறனை யொட்டி, அதிக அளவு தொகையை அரசிடமிருந்து வாங்குவதன் மூலம் வேலைத் திட்டங் களின் மூலதனச் செலவில் எந்தப் பகுதியைச் சரிக்கட்ட இயலாமல் உள்ளதோ அதைச் சரிக்கட்ட அவற்றிற்கு உதவி மானியங்கள் வழங்கப் படுகின்றன.

4. அறுபத்து ஐந்து நகராட்சிகளிலும், 12 நகரியங்களிலும், பத்தா யிரத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட 26 ஊராட்சிகளிலும் நீர் வழங்கு திட்டங்கள் செயலில் உள்ளன. 8 நகராட்சிகளுக்கும், 1 நகரியத் துக்கும், 8 ஊராட்சிகளுக்கும் புதிய நீர் வழங்கு திட்டங்களும், 22 நக ராட்சிகளுக்கு நீர் வழங்கு வசதி மேம்பாடுகளும் நிறைவேட்டப்பட்டு வரு கின்றன. 12 நகராட்சிகளிலும், 5 நகரியங்களிலும், 3 ஊராட்சிகளிலும் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்கள் (ஓரளவுக்கு கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்கள் உட்பட) செயலில் உள்ளன. இரண்டு நகராட்சிகளில் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கு மேம்பாட்டு வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிறைவேற்றி வருகிற நீர் வழங்கு-கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கென அவற்றிற்குக் கடன்களையும், மானியங்களையும் வழங்க 1969–70-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் போதிய நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தாழ் குடியிருப்பு (slum) மேம்பாடு/ அகற்றும் திட்டம்.

தாழ்குடியிருப்பு (Slums) மேம்பாடு/ அகற்றும் திட்டம் மத்திய அரசு ஊக்கப்படுத்திப் பொறுப்பேற்கும் ஒரு திட்டமாகும். இது 1956–57-ல் சென்னை மாநகரில் தொடங்கப்பட்டு அப்பால் மூன்றாவது திட்டக் காலத் தில் வெளியூர்ப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் கீழ் தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகள் மேம்படுத்தப்படுகின்றனவேயன்றி அகற் றப்படுவதில்லை. கன்னியப்ப நகரில் உள்ள தாழ்குடியிருப்புப் பகுதியினர் மட்டுமே அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டு, கோடம்பாக்கம் புதூர் (பாகம்) பகுதியில் குடியேற்றப்பட்டனர். ஏனெனில், அவர்கள் வாழ்ந்த நிலப் பகுதி பாதுகாப்புத் துறைக்குத் தேவைப்பட்டது. இந்தவாழ்குடியிருப்புப் பகுதியையும், பல்வேறு வீட்டு வசதித் திட்டங்களையும், பிற திட்டங்களையும் செயல்படுத்தத் தொடங்கியதன் காரணமாக, பாதிக்கப்பட்ட நடைபாதை வாசிகளையும், ஏனைய தாழ்குடியிருப்பு வாழ் மக்களையும் பிறஇடங் களுக்கு அகற்றியது நீங்கலாக வேறு தாழ்குடியிருப்புப் பகுதி எதும் அகற்றப்படவில்லை.

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் இரண்டு வகைகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. 800 சதுர அடி முதல் 1,000 சதுர அடி வரை யில் உள்ள திறந்த வெளி மேம்பாடடைந்த மனைகளில் 300 சதுர அடி அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு, அத்துடன் ரூ. 252 பெறுமான குடிசைகள் கட்டுவதற்கான பொருள்களும், சுய உதவி அடிப்படையில் குடிசை போடு வதற்காக ரூ. 32·50 ரொக்க மானியமும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனையிலும் ஒரு குளியல் அறை–நீரடிக் கழிப்பிடம் ஒன்றை வாரியம் அமைத்து, பேணி வருகிறது. மனையில் தெருவிளக்கு, சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதி, கழிவு நீர் அகற்றும் வசதி, மரம் நடுதல் முதலிய எல்லா

வசதிகளும் முறையாகச் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இடத்திற்கு ஏற்ற படி உறைவிடங்களையும், ஒரு மாடி அல்லது பல மாடி கட்டிடங்களையும் கட்டுவதன் மூலம் மேம்பாடு செய்வது மற்றொரு முறையாகும். கட்டப் பட்ட ஒவ்வொரு உறைவிடத்திலும் 120 சதுர அடி பரப்பளவுக்குத் தாழ்வார மும், 84 சதுர அடி கொண்ட சமையல் அறையும், 16 சதுர அடி கொண்ட ஒரு குளியல் அறையும் இருக்கும்.

இந்திய அரசால் முடிவு செய்யப்பட்ட உச்ச விலை 1967 எப்ரல் 1-ம் நாள் முதல் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. மாற்றி அமைக்கப்பட்டபடி மனைக் கட்டு ஒன்றின் விலை ரூ. 1,850 ஆகும். இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய ஒற்றை மாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 4,850 ஆகவும், இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய இரட்டை மாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 5,100 ஆகவும், இரண்டு அறைகள் கொண்ட சிறிய பலமாடிக் குடியிருப்பாக இருந்தால் அதன் உச்ச விலை ரூ. 6,850 ஆகவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1,850, ரூ. 4,850, ரூ. 5,100 உச்ச விலைகள் கொண்ட திறந்த மேம்பாட்டு மனை கட்டும் குடியிருப்புகளுக்கும், மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள நகரங்களில் ரூ. 1,100-ம் ஒரு லட்சம் முதல் மூன்று லட்சம் வரை மக்கள் தொகையுள்ள நகரங்களில் ரூ. 450 அதிகப்படியாக அனுமதிக்கப்படும். நிலம் வண்மையாயிராத பகுதிகளில் மேலும் ஆழ மும் உறுதியுமான கடைகால் தேவைப்படுகிற கல் கட்டிடத்தாலான வீடுகள் கட்டுவது குறித்து மொத்த உச்சச் செலவில் ஒவ்வொரு வீட்டிற் காகவும் ரூ. 550 கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படும்.

அண்மையில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட நிதி உதவியின்படி, இத் திட்டத்தின் செலவில் $37\frac{1}{2}$ சத வீதத்தை இந்திய அரசின் சுகாதார குடும்ப நலத் திட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு உதவித் தொகையாக வழங்குகிறது. மற்றொரு $12\frac{1}{2}$ சத வீதத் தொகையை மாநில அரசு வழங்குகிறது. எஞ்சியுள்ள 50 சத வீதத் தொகையை இந்திய அரசின் சுகாதார–குடும்பநலத் திட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு கடனாக வழங்குகிறது. அக் கடன் தொகை முப்பது ஆண்டுகளில் திருப்பிச் செலுத் தத்தக்கதாகும். குப்பை கூட்டுவோர்கள், தோட்டிகள் குறித்த குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டு திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், சமூக நலன் (உள் துறை அமைச்சு) துறையின் நிதிகளிலிருந்து மேற்கொண்டும் $12\frac{1}{2}$ சத வீத மத்திய உதவித் தொகை கிடைக்கும். அத்தகைய நேர்வில், சுகாதார- குடும்பநலத் திட்ட நகர்ப்புற வளர்ச்சி அமைச்சு வழங்குகிற கடனின் அளவு அத்துறையிலிருந்து கிடைகின்ற உதவித் தொகையின் அளவிற் குக் குறைக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கத்திலிருந்து 10 சத வீதம் கடைகள், பொதுக் கூடங்கள், பள்ளிகள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கெனப் பயன்படுத்தப்படும். இந்தத் தொகை இந்திய அரசினிடமிருந்து பெற்ற கடனாகக் கருதப்படும். உச்ச விலைக்கு மேற் பட்ட தொகை கூடுதல் உதவித் தொகையாக மாநில அரசாங்கத்தால் சரிக்கட்டப்படும்.

மேம்படுத்திய திறந்தவெளி வீட்டுமனை ஒவ்வொன்றுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 11 வாடகை விதித்து வாங்க இந்திய அரசு அனுமதித்து இருந்தாலும், மாநில அரசு முடிவு செய்துள்ளபடி சென்னையில் மாதம் ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய் மட்டுமே வாடகையாக வாங்கப்படுகிறது. குடியிருப்புக் களின் வகைகளுக்குத் தக்கவாறு, குடியிருப்புக்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 முதல் ரூ. 30 வரை வாடகை நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளது. தாழ் குடியிருப்புகளில் வாழ்வோர் இந்த வாடகைகளைக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருப்பதை முன்னிட்டு, மாநில அரசு மேல் உதவித் தொகை யாகக் கொடுக்கக் கருதி, வாடகையை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 எனக் குறைக்க முன் வந்துள்ளது.

குடிசைப்பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் இடவசதி ஒதுக்குவதற் கான வருமான வரையறை பம்பாயிலும் கல்கத்தாவிலும் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 என முன்பு இருந்தது. ஏனைய இடங்களில் அந்த

வரையறை ரூ. 175 ஆக இருந்தது. இந்த மேல் வரம்பிற்கு மேம்பட்ட வருமானம் உடைய தாழ் குடியிருப்புக் குடும்பங்கள் இடவசதி ஒதுக்கப்படு வதற்கும், அங்கு குடியிருப்பதற்கும் தகுதி உடையவர்கள் ஆகமாட்டார் கள். 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபரில் அறிவிக்கப்பட்ட இந்திய அரசு முடிவு களின்படி தாழ் குடியிருப்புப் பகுதி மேம்பாடு/அகற்றுதல் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு வீட்டை ஒதுக்குவதற்கான வருமான வரையறை, எல்லா இடங்களைப் பொறுத்த வரையில் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 ஆகும். இடவசதி பெறுபவர்கள் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 என்ற வருமான வரையறை யைத் தாண்டிய பிறகு, இந்தக் குறைவான வீதங்களுக்கு மேற்பட்டு கூடுதல் வாடகையைச் செலுத்துவதன் மேல் அந்த வீட்டில் இருக்க அனுமதிக்கப்படலாம்.

தற்போது மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளுக்காக திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-ம் குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு ரூ. 10-ம் மனை வழங்கப்பட்டவர்கள் செலுத்து கின்றனர். இதன் பின்னர் அவர்கள் கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு வாடகை செலுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கப்படுவர் :—

வருவாய்த் தொகுதி.	விதிக்கப்பட வேண்டிய வாடகை.
(i) ரூ. 250 வரை	மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளுக்காக ரூ. 3. குடியிருப்புக்காக ரூ. 10.
(ii) ரூ. 251 முதல் ரூ. 325 வரை.	மேலே (i) இனமும் குடியிருப்பு கட்டு வதற்கான மத்திய உதவித் தொகை யின் வட்டிச் செலவுகளில் 40 சத வீதம்.
(iii) ரூ. 326 முதல் ரூ. 400 வரை.	மேலே (i) இனமும் குடியிருப்பு கட்டு வதற்கான மத்திய உதவித் தொகை யின் வட்டிச் செலவுகளில் 60 சத வீத மும்.
(iv) ரூ. 401-ம் அதற்கு மேற் பட்டும்.	குறைந்த வாடகை.

மேலே (ii), (iii) இனங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள மத்திய உதவித் தொகையின் மீதான வட்டிச் செலவில் 40, 80 சத வீதம், மேலே (iv) இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதும் மத்திய உதவித் தொகையின் மீதான வட்டிக்கு நிகரானதுமான குறைந்த வாடகையின் ஒரு பகுதியையும் சம்பந்தப்பட்டவர்களிட மிருந்து வசூலித்து மத்திய அரசுக் கணக்குகளில் வரவு வைக்க வேண்டும்.

நடப்பு ஆண்டில், டிசம்பர் 1968 வரை வீட்டு வசதி வாரியம் ரூ. 70 லட்சம் செலவு செய்துள்ளது. இத் திட்டத்திற்காக 1969–70-ல் எதிர் பார்க்கும் அரசின் உதவி ரூ. 75·00 லட்சம். கடன் தொகை ரூ. 37·50 லட்சம். மானியம் ரூ. 37·50 லட்சம். குடிசைப் பகுதி குறித்த பல்வேறு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 680·72 லட்சம் செலவு மேற்கொள்ளப் பட்டது.

சென்னை வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

சென்னை மாநகரில் உள்ள 491 தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகளில் சுமார் 100 தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகளை மட்டுமே மேம்பாடு செய்வதற்காக/ அகற்றிவிடுவதற்காக சென்னை வீட்டு வசதிப் பிரிவு நடவடிக்கை மேற்கொண் டுள்ளது. எழுபத்தி மூன்று தாழ்குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்ட சுமார் 57 திட்டங்கள் கைவசம் உள்ளன. அவற்றைத் தவிர நடைபாதை வாசிகளைக் குடியமர்த்துவதற்கான திட்டங்களும் உள்ளன. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதுடன், சுமார் 30 இனங்களைச் சேர்ந்த பகுதிகளுக்காக திட்டங்கள் வகுத்தல், நிலம் கையகப்படுத்தல், உரிமை மாற்றுதல், மற்றவர்களிடம் ஒப்படைத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகளும்

எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 11,762 சீர்செய்த காலி மனைகள் வழங்குதல், 12,337 குடியிருப்புகள் அமைத்துக் கொடுத்தல் ஆகியவை ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டு கைவசமுள்ள 57 திட்டங்களின் நோக்கமாகும். அண்மைக் காலம் வரை, 6,778 சீர்செய்த காலி மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 5,539 குடி யிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1,076 குடியிருப்புகள் கட்டப்படும் வேலை பல்வேறு நிலைகளில் நடந்து வருகிறது. 1969–70-ல் குறைந்த அளவு 2,500 குடியிருப்புகளைக் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நிலம் கையகப் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கை அநேகமாக எல்லாவற்றிலும் எடுக்கப்பட் டுள்ளது.

மேற் சொன்னவற்றைத் தவிர, மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் 1967–68-ல் சென்னை மாநகரில் தீயினால் பாதிக்கப்படாத 843 வீடுகளைக் கட்டியுள்ளது. தீயினால் சேதமடைந்த தாழ்குடியிருப்புப் பகுதி மக்களை மாநில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீட்டு வசதித் திட்டப் பகுதியில் குடி யேற்றுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இது குறித்து மாநில வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு ரூ. 6,05,350 செலவு ஏற்பட்டது. அரசு இத் தொகையை மாநகர தீத்துயர் தணிப்பு நிதியிலிருந்து செலவிட ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

மதுரை வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

மதுரையில் மூன்று திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 96 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்குவது, 132 குடியிருப்புகள் அமைத்துக் கொடுப்பது ஆகியவை மேற்படித் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களுக்குச் சுமார் ரூ. 12 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட் டுள்ளது. 64 குடியிருப்புகள் கட்டும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புதூர் வீட்டு வசதிப் பிரிவு (கோயம்புத்தூர்).

கோயம்புத்தூரில் 7 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ரூ. 133·12 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், 127 சீர் செய்த காலி மனைகள் வழங்கு தலும், 2,521 குடியிருப்புகள் கட்டுதலும், மேற்படித் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இது வரை 790 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 580 குடியிருப்புகளுக்குக் கட்டுமான வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சேலம்.

சேலத்தில் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 620 சீர் செய்த காலி மனைகளை வழங்குவதும், 216 குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதும் இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 39·74 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இதுவரை, 528 காலி மனை களைச் சீர் செய்யும் வேலையும், 114 குடியிருப்புகளைக் கட்டும் பணியும் முடிவு பெற்றுள்ளது. 102 குடியிருப்புகளை கட்டும் வேலை மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. சேலத்தில் உள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பையும், கோயம்புத்தூர் வீட்டுவசதிப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளி வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

திருச்சிராப்பள்ளியில் 3 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 764 குடி யிருப்புகளை ரூ. 38·24 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கட்டிக் கொடுப்பதே இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். இதுவரை 33 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன ; 26 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
THE CITY BOOK CO., Mylapore, Madras-4.
Messrs HIGGINBOTHAMS, PRIVATE LIMITED, Madras-2.
Messrs NEW CENTURY BOOK HOUSE (PRIVATE) LIMITED, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapettah, Madras-14.
THE EDUCATIONAL AGENCIES, BOOK-SELLERS, Madras-1.
THE UNIVERSAL BOOK HOUSE, MOORE MARKET, Madras-3.
Messrs. RUKMANI CORPORATION, Vepery, Madras-7.
Messrs. MOHAN PATHIPAGAM AND BOOK DEPOT, Madras-5.
Messrs. BOOK CORNER, BOOK-SELLERS, No. 2/4. Mount Road, Madras-2.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Sri R. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. VIVEKANANDA PRESS, PRINTERS, PUBLISHERS AND BOOK-SELLERS, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Thanjavur.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. KRISHNASWAMY & Co., Tiruchirappalli.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. NELLAI PUTHAGA NILAYAM, BOOK-SELLERS, 10, Thana Muna Buildings, Tirunelveli Junction.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOK-SELLERS, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. MERCURY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. JAGANNATHAN, BOOK-SELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs A. K. CHANDRIAH CHETTIAR & SONS, Salem.
Messrs. MEENAKSHI PATHIPAGAM, Pudukkottai.
Messrs. K. V. NARAYANA IYER & SONS, Dindigul, Madurai district.
Messrs. BALAJI BOOK HOUSE, Vellore, North Arcot district.
Messrs. JAYAKUMARI STORES, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. BABY STORES, BOOK-SELLERS, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. DINAMANI STORES, Coimbatore-18.
Messrs. BHARATHI PUTHAGA NILAYAM, PUBLISHERS AND BOOK-SELLERS, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOK-SELLERS, Gudur.
Messrs. AIR BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. FIRMA K. L. MUKHOPADHYAY, Calcutta-12.
Messrs. BOOK LINKS CORPORATION, Narayanaguda, Hyderabad-29.
Messrs. THE BOOKS SYNDICATE, Hyderabad-1.
Messrs. LABOUR LAW PUBLICATIONS, Hyderabad.

PUBLISHED UNDER RULES 234 AND 267 OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY RULES AND PRINTED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND PRINTING, MADRAS.

வெளியீடு—6—3—1970]
Issued—6—3—1970]

1021

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற ... 2 ... 1970

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

செவ்வாய்க்கிழமை, 1969 மார்ச் 11

Tuesday, 11th March 1969

தொகுதி XVIII—எண் 2

Volume XVIII—No. 2

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1970
தமிழ் நாடு அரசு
1970

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9
Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை, 50 காசுகள்]
Price, 50 Paise]

உள்ளடக்கம்.

	பக்கங்கள்
1 வினாக்கள்—விடைகள்	223–245
2 ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்	
(அ) மண்ணெண்ணெய் பங்கீட்டு முறையில் திடீர் மாறுதலும், வண்டிக்காரர்கள் வேலை இழப்பும்.	245
(ஆ) மதுரை தியாகராயர் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரி தின விழாவில் தேசீய கீதம்பாடுவதைத் தடுத்தது குறித்து.	245–250
3 கவன ஈர்ப்பு—	
புது உணவு பங்கீட்டு அட்டைகள் வழங்குவதில் தாமதம்.	250–253
4 நடைமுறைக் கேள்வி—	
வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதில் தாமதம்	253–254
5 அறிவிப்பு—	
காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி சங்கத்தின் தமிழ் நாட்டுக் கிளையில் பேரவை உறுப்பினர்கள் உறுப்பினராதல்	254
6 1969–70ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.	
(அ) கோரிக்கை எண். 20—தொழில்கள்	254–307
(ஆ) கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு	254–307
7 பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்	307–308
இணைப்புகள்	309–401

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க் கிழமை, 1969 மார்ச் 11

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 266 முதல் 274 வரை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Government subsidy for municipal schools

***275 *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government has raised the subsidy for maintenance of municipal schools from 50 to $66\frac{2}{3}$ per cent of the total cost with effect from 1967–68 ; and

(*b*) if so, what are the considerations for such increase ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) பள்ளிக் கட்டணம் வாங்குவது நீக்கப்பட்டுவிட்டதன் விளைவாக, நகராட்சி மன்றங்களுக்குப் பள்ளிக் கட்டணம் மூலமான வருவாய் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அத்தகைய உயர்நிலைப்பள்ளிகளைப் பேணி வருவது அம்மன்றங்களுக்குக் கடினமான செயலாயிற்று. எனவே, உதவித் தொகை வீதம் உயர்த்தப்பட்டது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, in the matter of grant of maintenance allowance to these high schools, the percentage as fixed by the Government is very low when compared to the expenditure incurred by these managements, will the Government reconsider the possibility of increasing that rate, Sir ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற உடனே 66 சத விகிதத்திற்கு மேலாக அதிகரித்திருக்கிறோம். அதற்காக நன்றி செலுத்துவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தலாமே என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுப்பதிலே ஆட்சேபனை இல்லை. உள்ளாட்சி மன்றங்களிலே ஒரு பகுதியை அவர்கள் செலவழிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானம் சரியாக இல்லாத காரணத்தினாலே அரசாங்கமே அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அதெல்லாம் நம்முடைய நிதி வசதியை ஒட்டி செய்யவேண்டியது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, while being grateful to whatever help rendered by the Government to the private managements in this regard, is the Government aware of the fact that even for the maintenance of these higher elementary schools and elementary schools, the private managements are very much handicapped in the sense that they do not have sufficient money to run the institutions and in some cases are faced with the problem of closure and if so, at least in such cases, will the Government consider the possibility

of raising the quota in a similar way, that is, from 50 to 66⅔ per cent, so that the higher elementary schools taken by the private managements may not feel the strain ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனியார் நடத்துகிற நிருவனங்களிலே இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தினாலே வருமானம் அவர்களுக்குக் குறைந்துவருகிறது. நிர்வாகத்திலே சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இலவசக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த எந்த வகையில் நாம் கொடுக்க வேண்டுமோ, அந்தந்த வகையிலே கொடுத்துவருகிறோம். தனியார் பள்ளிகள் தாங்களே ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே கொடுத்தால்தான் நடத்த முடியும். எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கம் தரும் நாம் [illegible] கொண்டு நடத்தலாம் என்று நினைப்பது தவறு.

திரு. என்.எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிப் பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிற தொகையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் ஊராட்சிப் பள்ளிகளைப் பேணுவதற்காக ஆகின்ற செலவை முழுக்க முழுக்க அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நேற்று [illegible] அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஊராட்சி பள்ளிகளுக்கு இது போன்ற குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் பல்விதமான மான்யங்கள் கொடுத்து வருகிறோம். நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னாலே இந்த சதவிகிதம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். உள் ஆட்சித்துறை அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிற காரணத்தினாலே அதற்காக ஒரு குழு ஏற்படுத்தி பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, [illegible] போர்ட் பள்ளிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டதைப்போல், நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும் [illegible] என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதைக்கு இல்லை.

திரு. ந. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்ற உயர்நிலைப் பள்ளிகளானாலும் சரி, தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளானாலும் சரி நம்முடைய அரசாங்கம் சப்சிடி அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிக்கொடுத்துங்கூட தனியார் பள்ளிகளிலும் [illegible] பள்ளிகளிலும் இருந்து சில புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு எந்தவகையில் அரசாங்கமே எல்லாப் பள்ளிகளையும் ஏற்று நடத்த முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனியார் பள்ளிகளிலும் மிக சிறந்த முறையில் நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சில பள்ளிகள் போதுமான வருமானம் இல்லாத காரணத்தினால் அப்படிப்பட்ட புகார்கள் வருகின்றன. எங்கெங்கே புகார்கள் வருகின்றனவோ அங்கங்கே அவற்றைப்பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. டி. மார்டின் : சில நகராட்சிப் பள்ளிகளில் மதிய உணவிற்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் அந்த வகைக்குச் செலவழிக்கப்படாததால் சில பள்ளிகளில் மதிய உணவு வழங்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ? அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்தெந்த வகைகளுக்கு செலவழிக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறோமோ அந்தந்த வகைகளுக்கு அவர்கள் பங்குத்தொகை கொடுத்தால்தான் நடைபெறும். எங்கே தவறு நடக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் அதுபற்றி கவனிக்கலாம்.

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, whereas the finances of the Municipalitis have very much depleted and they are not able to pay the salaries to the teachers—as a matter of fact, in one of the schools, viz., the Municipal High School, Walajapet, North Arcot district, the teachers have not been paid their salaries continuously for 3 or 4 months—will the Government consider the possibility of nationalising the entire municipal schools and bringing them under our Education Department ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதே பள்ளிகள் அவர்களுடைய கண்ட்ரோலில்தான் இருக்கின்றன. பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதல்ல, நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்பது தான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை. உள்ளாட்சிப் பள்ளிகளில் நிதிவசதி இல்லாத காரணத்தினால் அப்படி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய நிதிவசதிக்கு ஏற்றவாறு எப்படி எடுக்கலாம் என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

* 276 வரு.—**திரு. க. துரைசாமி :** மாண்புமிகு கல்வி தொழில், அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் நகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் உள்ள உயர்நிலை பள்ளிகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என [illegible] நகராட்சி மன்றத்திடமிருந்து விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) நகராட்சி மன்றங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மேற்கொள்வதில்லையென அரசாங்கம் முடிவெடுத்துள்ளது. எனினும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை [illegible] நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கும் தற்போதைய உதவி [illegible] 50 சதவீதத்திலிருந்து 66-2/3 சதவீதமாக 1967-68 [illegible] அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இத [illegible] கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. க. துரைசாமி : திருப்பூர் [illegible] எல்லைக்குள் உள்ள எல்லா உயர்நிலைப்பள்ளிகளும்—ஏறத்தாழ ஆறு உயர்நிலைப்பள்ளிகளும்—திருப்பூர் நகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தின் கீழ்தான் இருக்கின்றன. நகராட்சி மன்றத்திற்குள் வருமானத்தின் பெரும்பகுதி இந்த உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற நகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் இரண்டொரு பள்ளிகளையாவது அரசாங்கத் தரப்பில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், திருப்பூர் நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் நகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் இருப்பதால், அப்படிப்பட்ட நகராட்சி மன்றங்களுக்கு இப்பொழுது கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிற 66 சதவீதத்தை 75 சதவீதமாக உயர்த்திக் கொடுக்க [illegible] அரசு விசேஷ சலுகை அளிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி [illegible] இப்பொழுது உத்தேசம் இல்லை. [illegible] முடியுமோ அதை எடுப்பதற்கு பரிசீலிக்கலாம்.

Thiru K. VINAYAKAM : Whereas this question seems to be a vicious circle, where want of finance is the trouble for the municipalities and want of finance is also a problem for the State Government, may. I suggest, as suggested by our late Chief Minister Arignar Annadurai, why you should not revert to the old system of collecting fees from such of those as could afford to pay taking into consideration their social status ? Will the Government think of the possibility of reverting to the old system as suggested by our late Chief Minister Arignar Annadurai ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய சொந்தக் கருத்தாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தம்முடைய சொந்தக் கருத்தாகச் சொன்னால் தமக்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்று கருதித்தான் அவர்கள் மாற்றிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய கட்சி இதைப்பற்றி என்ன சொல்லப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் தம்முடைய கட்சியின் சார்பில், " இலவசக் கல்வி வேண்டாம் " என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்கலாம். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், நாங்கள் " இலவசக் கல்வி தேவை " என்று கருதுகிறோம்.

திரு. சு. துரைசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, அதிகமான தொகை கொடுக்க இயலாது, வேண்டுமானால் அரசாங்கமே உயர்நிலைப்பள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற முடிவைத் தெரிவித்தார்கள். திருப்பூர் நகரத்தில் எல்லா உயர்நிலைப்பள்ளிகளுமே நகராட்சி மன்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவற்றுக்கு முதல் சலுகையாக, வருகிற ஆண்டில் ஓரிரு பள்ளிகளை எடுக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எப்படியாவது ஒரு உறுதியை வாங்கி விடலாம் என்று கருதுகிறார்கள். அதை இப்பொழுது கொடுப்பதாக இல்லை.

பள்ளி மாணவர்களுக்கு சீருடை

* 277 வினா.—**திரு. கி. கே. கோதண்டராமன் :** மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தொடக்கப்பள்ளிகளிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் மாணவிகளுக்கு சீர் உடை வழங்குவதுபோல், மாணவர்களுக்கு உடை வழங்கும் உத்தேசமுண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பள்ளி சிறுவர்களுக்கு தாமே முன்வந்து நிகராடை (uniform) வழங்கும் தற்போதைய திட்டத்தின் கீழ் மாணவர்களுக்கும் மாணவிகளுக்குமிடையே வேறுபாடு எதுவும் செய்யப்படவில்லையாதலால், இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : இந்த மாணவர்களுக்குச் சீருடை வழங்குவதைப் போல் ஆசிரியர்களுக்கும் சீருடை வழங்கவேண்டும் என்று முன்னாள் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் சீருடை வழங்கக்கூடிய முறையை மேற்கொள்ள அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது கூட அரசு சீருடைகள் வழங்குவதில்லை. ஆங்காங்கே உள்ளவர்கள் முன்வந்து இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்கள். எல்லா ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தும், அவர்களாகவே முன்வந்து அப்படிச் செய்து கொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தனியார் நடத்துகிற சில பள்ளிகளில் ஆசிரியைகள் கட்டாயமாகச் சீருடை அணிந்திருக்கவேண்டும் என்ற முறை அமல் நடத்தப்படுகிறது. இதை விரிவுபடுத்தி எல்லா ஆசிரியைகளும் சீருடை அணியவேண்டும் என்ற உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கட்டாயப்படுத்தினால் ஆபத்து.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : நீலகிரியில் குளிர்காலத்தில் அணிந்து கொள்ளுவதற்கென என்.ஜி.ஓ.வினருக்குக் கம்பள உடைகள் வழங்குவதைப்போல், அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றிய தகவல் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வி, மாணவர்களுக்குச் சீருடை வழங்குவது பற்றியது. அதை விட்டு, ஆசிரியர்களுக்குச் சீருடை வழங்குவது பற்றி எல்லோருமே கேட்க ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : With regard to uniform for students, many poor parents are not able to supply uniform to their children. On this score will the Hon. Minister be pleased to state whether the Government will come to their aid ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எந்தப் பெற்றோரும் ஆட்சேபிக்காத அளவுக்குக் குறைந்த விலையில் உள்ள துணிகளைக் கொண்டே சீருடை திட்டம் இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இருந்தால், கல்விக் கூடங்களில் ஒரு நல்ல ஒழுங்கான முறை வளரும் என்ற நம்பிக்கையில் அந்தத் திட்டம் ஆதரிக்கப்படுகிறது.

திரு. பு. மார்டின் : லட்சக்கணக்கான அறிவாலயங்களில் கல்வி பெறுகின்ற மாணவ-மாணவிகளுக்கிடையே [illegible]க்காரன்-ஏழை என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் இருப்பதற்குத் சீருடை முறையை மேல் நாடுகளிலும், இந்த நாட்டில் பல கல்லூரிகளிலும், மற்ற இடங்களிலும் நடைமுறையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கட்டாயமாக்கி, மாணவ-மாணவிகளுக்குச் சீருடைச் சிக்கனத்தைச் செய்ய அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை தேவை, அது நல்லது என்பதை அரசு ஒப்புக்கொள்ளுகிறது. ஆனால், கட்டாயப்படுத்தினால் அதிலே பல சிக்கல்கள் எழலாம். ஏழைக் குடும்பங்களில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் கஷ்டம் ஏற்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படலாம். இப்பொழுதுகூட, குறிப்பிட்ட நாட்களில் கட்டாயமாகச் சீருடை அணிந்து வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நிரந்தரமாக எல்லா நாட்களிலும் அணிய வேண்டும் என்று இப்பொழுதுகூட வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. நாம் திட்டத்தை மக்களுடைய ஒத்துழைப்போடு நிறைவேற்றுவதுதான் நல்லது.

THIRU K. VINAYAKAM : As far as the City of Madras is concerned, is the Government aware of the fact that in almost all the private institutions run by private managements as well as educational trusts this system of uniform dress is being enforced and uniform is being worn voluntarily by the children in these schools and will the Government instruct the Corporation authorities to institute this kind of uniform dress for all school children ? Here and there there are children wearing uniform. But the entire student community should be made to wear uniforms. Will the Government issue instructions to this effect to the Corporation authorities ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மற்ற பள்ளிகளில் பின்பற்றப்படுவதுபோல், மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலும் இத்திட்டம் அமலில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் விரும்புவது போல், முழுக்க முழுக்க ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால், கட்டாயமாகத்தான் வந்து முடியும் ; அதற்கு மக்களிடத்திலே ஆட்சேபனை இருக்கும்.

தமிழ்நாட்டில் கனிப்பொருள்கள்

* 278 வினா.—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு புவியியல் துறையினர் 1960 முதல் 1968 மார்ச் வரை என்னென்ன கனிவளப் பொருட்கள் கண்டறிந்துள்ளனர் ?

(இ) தற்போது எந்தெந்த மாவட்டங்களில் ஆய்வு செய்து வருகின்றனர்?

(உ) இத்துறைக்குப் பன்னாட்டு நிறுவனம் ஏதேனும் உதவி செய்கின்றதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவர அறிக்கை* ஒன்று பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு தொழில் மானியம் குறித்துப் பேசும்போது, மாமண்டூருக்குப் பக்கத்தில் ஈயம் போன்ற உலோகங்கள் கிடைக்கத்தக்க அளவுக்குக் கனி வளங்கள் இருக்கின்றன என்ற குறிப்பைப் படித்தேன். ஆனால், இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட பதிலிலிருந்து, அவ்வாறு மாமண்டூருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் கனி வளத்தைப்பற்றி ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு ஏதாவது ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறதா ? அல்லது, கைவிடப்பட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றிய தகவல் இல்லை.

திரு. கே. போஜன் : இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பில், நீலகிரி மாவட்டத்தில் பாக்ஸைட் (அலுமினிய மூலப்பொருள்) கிடைப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த அளவில் கிடைக்கிறது ? அதிக அளவில் கிடைத்தால், அங்கே ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவ அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பாக்ஸைட் கிடைக்கின்ற இடத்தில் எல்லாம் நாம் தொழிற்சாலையை வைத்துவிட முடியாது. எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கின்றது, அது "இக்கனாமிக்" காக இருக்குமா, உபயோகப்படியாகக்கூடியதாக இருக்குமா ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு, என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னர்தான் ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும். மொத்தம் எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்ற விவரம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த இடத்தில் எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்பதற்கு என்னிடம் விவரம் இல்லை.

திரு. பி. வேலுசாமி : ஐயா, கோவையில் சமீபத்தில் கனடா தேசத்திலிருந்து வந்த பூமியியல் நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ததில், 300 அடிக்குக் கீழ்தான் பூமியில் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று ஏதாகிலும் கருத்துத் தெரிவித்தார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதைப்பற்றிய விவரம் இல்லை. கனிப்பொருள்பற்றித்தான் விவரம் இருக்கிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மாமண்டூரில் கிடைப்பது ஈயம் அல்ல ; செப்பு உலோகம் கிடைப்பதாகச் செய்தி வந்தது என்று அரசினுடைய அறிக்கையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு மின்சாரத்திற்கு செப்புக் கம்பி போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்காததால் மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்க பல்வேறுவிதமான தடைகள் ஏற்படுவதால், அந்த இடத்திலே சீக்கிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து, அங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செப்பு உலோகத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த அரசு முன்வருமா

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரம் கொடுக்கலாம்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : இந்தக் கனி வளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்காகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் எதையேனும் இந்த அரசு தயாரித்துள்ளதா ? குறிப்பாக குமரி மாவட்டத்தில் "ப்ராஸ் மெட்டல்" கிடைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு அங்கு தொழிற்சாலை ஏதாவது நிறுவுவதற்குத் திட்டம் உண்டா ?

* 209-212ம் பக்கத்தில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நமக்கு இப்படிப்பட்ட கனி வளங்கள் எங்கெங்கு கிடைக்கின்றன, எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கின்றன, அவற்றை எந்த எந்தத் தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பது குறித்து புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. எந்த எந்த இடத்தில் கிடைக்கின்றனவோ அங்கே எந்தத் தொழில்களைத் தொடங்கி நடத்த முடியும் என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அங்கேதான் தொடங்கப்படும்.

திரு. டி. தங்கப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கால்சியம் கார்பைட், க்ளோரைட் போன்ற பொருள்கள் சென்னையிலே தயாரிக்கப் படுகின்றன. ஆனால், அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இராமநாதபுரத்தில் மண்டபம் பகுதியில் எடுக்கப்படுகிறது. அந்த மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும் இடத்திலேயே தொழிற்சாலையை அமைக்கக் கூடாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மூலப் பொருள் கிடைக்கும் இடத்தில் வைக்கவேண்டும் என்பது நல்ல கருத்துதான். ஆனால், சில சமயங்களில், ஏற்றுமதி செய்வது போன்ற நிலைகள் இருக்கின்றன. சங்கடங்கள் வருகின்றன. அதற்காகவும் இடம் மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு, வேறு பொருள்கள் தேவைப்பட்டால், அந்தப் பொருள் கிடைக்கும் இடத்திலும் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் கேட்ட பொருள் பற்றி விவரம் இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தோவாளைப் பகுதியில், மங்கமலை காடுக்குக்காடுகளில் செம்பு கிடைப்பதாக அறிக்கையில் இருக்கிறது. எவ்வளவு அளவு இருக்கும், அது அங்கே தொழில் நடத்த வேண்டிய அளவில் இருக்கிறதா என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவரம் இல்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையில் கோவை மாவட்டத்தில், பல்லடம், பொள்ளாச்சி, உடுமலைபேட் போன்ற இடங்களில் "களிக்கல்" கிடைப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல்லடம் பகுதி வேளாண்மை செய்யமுடியாத வறட்சிப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்த மக்களுடைய வசதிக்காக களிக்கற்களை பயன்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் முயற்சித்து, அங்கே யாராவது முன் வந்தால், அரசாங்கத்தை உதவி கேட்டால், கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறது. ஆனால், நாமே சென்று ஆரம்பிக்க லாபகரமாக நடக்குமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

Buckingham Canal.

* 279 Q.—THIRU K. VINAYAKAM :
THIRU K. CHEEMAICHAMY :
THIRU V. K. KOTHANDARAMAN :
THIRU KOLATHUR KOTHANDAM :
THIRU S. RAMACHANDRAN :
THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :

Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal to widen and deepen the Buckingham Canal flowing in our State so as to make it more navigable for the transport of goods and passengers ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம். தமிழகத்தில் உள்ள பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை மேம்பாடு செய்வதற்கான அடங்கல் செயற்குறிப்புகள் தயாரிக்கப்பட்டு, மேம்பாட்டு வேலை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் பொருட்டு இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இக்கால்வாயை மேம்பாடு செய்யும் வேலைகளுக்காக நான்காம் திட்டக்காலத்திற்கு ரூ. 40 லட்சம் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்த அளவு நிதி மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதால் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை அகலப்படுத்தவும் ஆழப்படுத்தவும் இந்த அரசினால் எண்ணப்பட்ட பெரிய வேலை இப்போது எடுத்துக்கொள்ள இயலாது.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, what is the total cost that would be incurred for widening and deepening this Canal which runs from Masulipatam in Andhra Pradesh down to Vedaranyam in our State? Also, will this scheme not serve as a very good communication and cheap transport like boats to sail through the waters and if so, in spite of the large expenditure that we would be incurring on this scheme, will this Government give priority and take it up in the first year of the Fourth Five-Year Plan?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: The question was pursued and during the formulation of the original Fourth Plan Scheme, the State Working Group considered various proposals for development of the water ways in the State and recommended the implementation of a comprehensive major scheme for development of the Buckingham Canal at a cost of Rs. 470 lakhs based on the recommendation of the High Power Committee of 1958. Based on the above recommendations, comprehensive proposals were submitted to the Government of India in 1964 for inclusion in the Fourth Plan. As the Government of India considered the outlay on the scheme as huge, this Government subsequently requested the Government of India to make at least a reduced provision of Rs. 250 lakhs for the development of the Buckingham Canal in the Fourth Plan. In spite of this, we have received only Rs. 40 lakhs.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலிருந்து, தென்னாற்காடு மாவட்டம் மரக்காணம் பகுதிவரை உள்ள இந்த வாய்க்கால் தூர்ந்துபோய், நடைபெற்ற படகுப் போக்கு வரத்து புயலுக்குப் பின்னால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அங்கே தூர் எடுக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமா என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட வகையில் அந்த கனல் வேலைக்கு ரூ. 20 லட்சம் வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அனுமதியை எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, "சென்னையிலே ஒரு வாய்க்கால் புதுச்சேரி வரை அது நீளும்" என்று பாரதிதாசன் பாடினார்கள். ஆகவே, சென்னையையும் பாண்டிச்சேரியும் இணைக்க, அந்தக் கால்வாயை அகலப்படுத்த, இந்திய சர்க்காரிடம் நம் அரசு எடுத்துரைத்து, ரூ. 4 கோடி செலவாகும் என்றிருப்பதால், அதை வற்புறுத்தி, போக்குவரத்துத்துறையிலிருந்து பெறுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சென்னைக்கும் பாண்டிச்சேரிக்கும் இணைப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர் சொல்லும் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் வலியுறுத்தி, மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, பக்கிங்காம் கால்வாயின் துர்நாற்றத்தைப் போக்கவும், கொசுக்களினால் ஏற்படும் கெடுதல்களைத் தடுக்கவும் இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : துர்நாற்றத்தை அகற்றுவதும், கொசுக்களைப் போக்குவதும், நீண்ட காலத் திட்டம். அதைப் பற்றி முயற்சி எடுத்துத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அரியலூர் வட்டம் மருதையாறு திட்டம்

*280 வினா.—**திரு ஆர். கருப்பையா :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி மாவட்டம், அரியலூர் வட்டத்தில் செயல்பட இருக்கும் மருதையாறு திட்டம் எப்பொழுது தொடங்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மருதையாறு நீரில சோடியம் உப்பும் குளோரைட் உப்பும் அதிக அளவில் இருப்பதால் அந்த ஆற்றின் நீர் நஞ்சைப் பயிருக்கு ஏற்றதல்ல என உணரப்பட்டு இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

திரு. நா. காசிராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆற்றில் வரும் தண்ணீர் நஞ்சைப் பாசனத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்றாலும், இந்த ஆற்றுக்குக் கரைகளே இல்லை. ஆகவே, கரைகளை விரிவுபடுத்தி, பலப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். வெள்ளம் வரும் காலங்களில் பக்கத்துக் கிராமங்களை பாழ்படுத்துகிறது. அந்த மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டாவது, இதன் கரைகளை மராமத்துச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக் கேள்வி மருதையாறு திட்டம் பற்றியது. கனம் அங்கத்தினர் கரைகளைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். தேவையானால், அதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. நா. காசிராமன் : நான் கேட்டது மருதையாற்றைப் பற்றித் தான்.

பதநீரிலிருந்து சர்க்கரை உற்பத்தி

*281 வினா.—**திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தமிழகத்தில் பதநீரிலிருந்து சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகிற சர்க்கரை ஆலைகள் எத்தனை உள்ளன ?

(இ) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இயங்கி வருபவை எத்தனை ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) மூன்று.

(இ) இரண்டு.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, பதநீரிலிருந்து எடுக்கப்படும் சர்க்கரை உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருப்பதால், அந்த ஆலைகளுக்கும் நூதனமான இயந்திரங்கள் இயங்கும் அளவிற்கு ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இதன் தொடர்பாக, இரண்டு அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். முடிவுகள் வந்த பிறகு அதைப் பற்றி ஆராயலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, பதநீரிலிருந்து சர்க்கரை எடுக்க என்று இந்த தொழிற்சாலைக்கு பணம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சர்க்கரைக்கு அஸ்காவோடு போட்டியிடும் தகுதி இருக்கிறதா ? தகுதியில்லை என்றால், அதை அந்த அளவிற்கு ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : சர்க்கரை இரண்டிலும் ருசி இருக்கிறது. பதநீர்ச் சர்க்கரை சாப்பிடுவதால் "டையபிடீஸ்" போன்ற வியாதிகள் வருவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, கனம் உறுப்பினர் இதைப் பரீட்சித்துப் பார்க்குமாறு சிபாரிசு செய்கிறேன்.

திரு. ஆலடி அருணா : அவைத்தலைவர் அவர்களே, பதநீர் சர்க்கரையில் சுண்ணாம்பு வாடை அதிகமாக இருப்பதால், அவை வாங்குகிறவர்களுக்கு அது கவர்ச்சியாக இருக்கவில்லை. ஆகவே, சுண்ணாம்பு வாடை இல்லாத அளவிற்குச் செய்ய அரசாங்கம் செயல்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இதிலே, நிபுணர்களைக் கொண்டு தான் இது செய்யப்படுகிறது. சுண்ணாம்பு வாடை அதிகமாக இருப்பதாகப் புகார்கள் வரவில்லை. அப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், அதைக் குறைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. டி. மார்டின் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், நெல்லை மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூர் நாங்குநேரி பகுதிகளில் ஏராளமாக பனை மரங்கள் இருப்பதால், பனஞ்சாறு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஏற்கனவே குலசேகரப்பட்டணத்தில் பாரி அண்ட் கம்பெனியார் வைத்து இருந்ததைப் போல, ஒரு சர்க்கரை ஆலை நிறுவ முன்வருமா இந்த அரசாங்கம் ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : சர்க்கரை ஆலையை அரசு சார்பாக நிறுவ உத்தேசம் இல்லை. அதற்காகத்தான், பனை வெல்ல கூட்டுறவு சம்மேளனத்தின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. மேலும், பல இடங்களில் அப்படி அமைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து, இரண்டு அதிகாரிகள் பார்வையிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு கருத்துக்களை அனுப்புவார்கள். முடிவு வந்த பிறகு, அவசியமான பகுதிகளில் ஏற்படுத்தத் தயங்க மாட்டோம்.

*282 *Q*.—THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have proposed to issue licences for starting palm sugar factories in this State ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இனி
முற் பகல் யாவது அரசாங்கம் கூட்டுறவுத் துறையிலாவது இந்தத் தொழிற்சாலைகளை
9-30 அமைக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே உள்ள கேள்வியோடு தொடர்புள்ள கேள்வி இது. திரு. சித்தன் அவர்கள் ஏற்கெனவே கேட்டு நான் அதற்கு ஏற்கெனவே விளக்கங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

Vigilance and Anti-corruption.

*266 *Q*.—THIRU K. M. RAMASWAMI GOUNDER AND THIRU P. SOUNDARAPANDIAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state :

(*a*) whether there is any proposal to reorganise the Directorate of Vigilance and Anti-corruption : and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) தலைவர் அவர்களே, இத்துறையில் சில அபிவிருத்திகளைச் செய்யும் யோசனை பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கே. விநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்துறையிலே அபிவிருத்திகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்களே, இந்தத் துறை ஏற்கெனவே வேலை செய்கிற நேரத்தில் என்ன குறைபாட்டை அரசு கண்டது ? அந்தக் குறைபாட்டை நிவர்த்திக்க அரசு என்ன யோசனையை வைத்திருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்த யோசனையை இப்போது விளக்குவதற்கு இல்லை. இதை விரிவாக்க வேண்டுமென்பதில் அரசு நாட்டம் செலுத்தியிருக்கிறது. குறைகள் என்ன என்ன என்பது பற்றி கேட்டார்கள். என்ன என்ன குறைகள் என்பதை இப்போது விளக்க முடியாது. பரந்த அளவில் குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கும் போது, சமுதாயத்தை அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதே பொருள்பற்றிய அடுத்த கேள்வியையும் இப்போது எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

* 267 வினா.—**திரு. பெ. மலைச்சாமி,
திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** } மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) 1967–68 மார்ச் வரை எத்தனை அதிகாரிகள் மீது லஞ்ச ஊழல் வழக்குகள் தொடுக்கப்பெற்றன ?

(இ) இவர்களில் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்கள், பதிவு பெறாதவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன ?

(உ) எத்தனை வழக்குகள் வெற்றிபெற்றன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) 30 அதிகாரிகள் மீது வழக்குகள் தொடுக்கப்பெற்றன.

(இ) 8 அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகள் 22 அரசிதழ் பதிவு பெறாத அதிகாரிகள் (13 தனிப்பட்ட நபர்களும் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர்).

(உ) 4 வழக்குகள் வெற்றி பெற்றன.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால் அதை மாற்றி, தனியாக ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் அளவில் இயங்கும்படியான முறையில் தனியாக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாக நான் முதல் கேள்வியிலேயே பதில் சொன்னேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY: May I know the names of officers and their designations ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வெளியிடுவதற்கு இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரிகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இல்லையென்றும், அதனால் பல இடங்களில் பல பேர் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் என்றும் புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றனவா ? வெளியே இருப்பவர்கள் அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்களே, அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப் பட்ட புகார்கள் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. வெளியிலே புகார்கள் இருப்பதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இந்தத் துறையை நல்ல முறையில் வலிவாக்கவும், விரிவாக்கவும் இந்த அரசு விரும்புகிறது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இவர்கள் எல்லாம் என்ன என்ன காரியங்களுக்காக, குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றனர் ? என்ன என்ன குற்றங்களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளையும், நடவடிக்கைகளையும் வெளியிடுவதற்கில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லஞ்சம் சம்பந்தமான கேஸ்களை பிடிக்கும்போது பொறிவைத்துத்தான் பிடிக்கிறார்கள். இதனால் பல சமயங்களில் நிரபராதிகளைப் பிடித்து தண்டித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, உண்மையில் லஞ்சம் கொடுப்பவர்களைப் பிடித்துத் தண்டிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கேஸ்களை பொறி வைத்தும் பிடிக்கிறார்கள் : வழக்குகள் தொடரப்பட்டும் பிடிக்கிறார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லஞ்ச ஒழிப்பை தீவிரப்படுத்த, அரசாங்கம் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அதிகாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அந்த அதிகாரிகளின் சொத்துபற்றிய விவரங்களையும் பர்ஸனல் ஃபைலில் சேர்க்கும் உத்தேசம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கே. போஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, 30 அதிகாரிகளின்மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகளில் 4 வழக்குகள் வெற்றி பெற்றன என்று கூறினார்கள். நான்கு வழக்குகள் வெற்றி பெற்றன என்றால் மீதி வழக்குகள் தோல்வியடைந்தனவா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே நான்கு வழக்குகள் வெற்றிபெற்றன என்றால், மீதி வழக்குகள் தோல்வியடைந்தனவா என்று உறுப்பினர் கேட்கிறார். புலனாய்விலே 16 வழக்குகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. விசாரணையில் 5 வழக்குகள் இருந்து வருகின்றன. கண்டுபிடிக்க முடியாதவை என்று கருதி கைவிடப்பட்ட வழக்குகள் 3, டிபார்ட்மெண்ட்டில் ஒன்றும், டிரிப்யூனலில் ஒன்றும் இருக்கின்றன.

Advertising Consultants for Government

*268 *Q.*—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Chief Minister be p'eased to state whether the Government have kept any private firm as their advertising consultants ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இல்லை.

THIRU T. MARTIN : May I request the Hon. Minister to state the basis which Government adopts in selecting newspapers for giving their advertisements ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பத்திரிகைகளின் விற்பனை, தரம் போன்றவைகளைப் பார்த்து விளம்பரம் அளிக்கப்படுகிறது.

தென்னையிலிருந்து பதநீர் இறக்கல்

*269 வினா.—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் / திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் } மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தென்னையிலிருந்து பதநீர் இறக்குகின்ற அனுமதி எந்தெந்த மாவட்டங்களில் அமுலிலிருக்கின்றது ?

(இ) செங்கற்பட்டு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் உடனடியாக அமலாக்கின்ற உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) தமிழ்நாடு முழுவதும் வெல்லம் தயாரிப்பதற்காக மட்டும் தென்னை மரத்திலிருந்து பதநீர் இறக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இவ் வினா எழவில்லை.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னையிலிருந்து பதனீர் இறக்கப்பட்டு, வெல்லம் மட்டும் காய்ச்சப்படுகிறது. இப்படி பதனீராக விற்றால் தான் மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தென்னை மரத்திலிருந்து பதனீராக இறக்கப்பட மாட்டாது. அப்படிச் செய்தால் அது வேறு காரியங்களுக்குப் பதப்படுத்தப்பட்ட நீராக அமையும்.

திரு. கே. விநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பனைமரத்திலிருந்து இறக்குகிற பதனீரையும், தென்னை மரத்திலிருந்து இறக்குகிற பதனீரையும் இரண்டையும் குடித்துப் பார்த்தவர்கள் சொல்கிறார்கள், தென்னை மரத்திலிருந்து இறக்குகிற பதனீர் சுகமாகவும், ருசியாகவும், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்ததாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே, மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, அப்படிக் குடிப்பவர்களுக்காக மட்டிலும் பதநீர் இறக்குவதற்கு அனுமதி கொடுக்கமுடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சொல்லக் கூறியதோ அல்லது சொந்த அனுபவமோ எனக்குத் தெரியாது. இப்போது அனுமதி வழங்குவதற்கில்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தும், தென்னம் பதநீரை இறக்கி, சீர்காழி தாலுகா பகுதிகளில் ரோடிலேயே வைத்து விற்கிறார்களே, அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது அங்குள்ள அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியை உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பிய பிறகாவது அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரசு இதைக் கவனத்தில் கொள்ளும்.

THIRU T. MARTIN : May I request the Hon. Minister to state whether the sale of 'Neera' is prohibited under the Act ? If it is not prohibited, what is the obstacle which is preventing the Government from selling the same through Co-operative Jaggery Societies in the City or some other place ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது வெல்லம் தயாரிக்கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சில நிபந்தனைகள் மீதுதான் இந்த உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, மதுவிலக்குத் திட்டம் அமலில் இருக்கும் நேரத்தில் வெகு ஜாக்கிரதையாக கையாளப்பட வேண்டுமென பதால், வெல்லம் தயாரிக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்கிற அளவில் அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

திரு. மு. அ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நீராவிலிருந்து வெல்லம் தயாரிப்பதற்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கப்பட் டிருக்கிறது. அதோடு சர்க்கரை தயாரிப்பதற்கும் அனுமதி கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும் அல்லவா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளில் தென்னையிலிருந்து பதனீர் இறக்குவதற்குப் பதிலாக கள் இறக்கப்படுவதாக அரசுக்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா ? வந்திருந்தால் அரசு அது குறித்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையினை அறிவிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அரசுக்குப் புகார் வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால், அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தால் உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

அரசுத் துறைகளின் வருடாந்தர தணிக்கை

* 230 வினா—**திரு. சி. கோவிந்தராசன் :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :

அரசாங்கத்தின் பல்வேறு இலாக்காக்களில் வருடாந்தர தணிக்கை (Annual Audit) அந்தந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த தணிக்கையாளர் செய்வதற்குப் பதிலாக மாநில அக்கௌண்டண்ட் ஜெனரல் அலுவல கத்தைச் சேர்ந்த தணிக்கையாளர்களைக் கொண்டு தணிக்கை செய்யும் முறையை அரசாங்கம் கொண்டுவரும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: By virtue of Article 149 of the Constitution read with paragraphs 11 (i) and 19 of the Government of India (Audit and Accounts) Order 1936, as adapted under the India (Provisional Constitution) Order, 1947, the Accountant-General, Madras is the statutory Auditor to conduct the annual audit of the various departments of the State Government. The question of appointing the Accountant-General, Madras as auditor for the various departments of the Government to conduct the annual audit does not therefore freshly arise now.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : அந்த அந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த தணிக் கையாளர்களைக் கொண்டே ஆடிட் செய்வதனால் பலவிதமான முறைகேடுகள் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மாநில அக்கவுண்டெண்ட் ஜெனரல் அவர்களின் கீழேயே சில அதிகாரிகளைப் போட்டு ஆடிட் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மூலக் கேள்விக்கான விடையி லேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். யார் எந்தக் கட்டத்தில் ஆடிட் செய்தாலும் இறுதியாக நம்முடைய கணக்கு எல்லாம் ஆடிட் செய்யப்படு வது அக்கவுண்டெண்ட் ஜெனரல் அவர்களால் தான். இப்போது இருக்கிற எக்சாமினர் ஆப் லோகல் பண்டு அக்கௌண்ட்ஸ் நம்முடைய அரசாங்க இலாக்காக்களைப் பரிசோதித்து வருகிறார். சிவில் சப்ளை இலாகாவுக்கு மட்டும் ஒரு தனி நிறுவனமே அதோடு சேர்ந்திருக்கிறது. ஏ.ஜி. ஆபீஸ்

அதிகாரிகளைத்தான் போட்டிருக்கிறோம். இவர்கள் இடைக்காலமாக அவ்வப் போது ஆடிட் செய்து வருகிறார்கள். இந்தக் கணக்கையும் கூட இறுதி யில் ஆடிட் செய்வது அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் அவர்கள்தான்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கோவாப்பரேடிவ் இலாகாவில் அந்த இலாகாகாரர்களையே ஆடிட் செய்யப் போட்டிருப்பதனால்தான் பலவித மான ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோல சிவில் சப்ளை இலாக் காவுக்கும் அந்த இலாக்கா ஆடிட்டே வைத்திருப்பது சரியல்ல. கண்டிப் பாக ஏ. ஜி. அவர்களைக் கொண்டே ஆடிட் செய்ய உத்தரவிடுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினர் பெரிய குரலில் பேசுகிறார். நான் சொன்னதும் அதுதான். இறுதியாக எல்லா வற்றையும் ஏ. ஜி. தான் ஆடிட் செய்கிறார். எக்சாமினர் ஆப் லோகல் பண்டு அக்கௌண்ட்ஸ் மற்றவற்றை ஆடிட் செய்வதுபோல உணவு இலாக் காவுக்கு மட்டும் 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரவு செலவு இருப்பதன் காரணமாக இடைக்கால ஆடிட்டாக அந்த இலாக்காவிலேயே தணிக்கை பிரிவு என்று தணிக்கை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எந்தக் குறை ஏற்படும் என்கிறாரோ அது நீக்கப்படுகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : The system of internal audit has been introduced to have a preliminary check on the accounts and, as the Minister admits, final audit is being carried on by the Accountant-General. This means redundancy or duplication of work, the accounts once audited by the internal auditors being finally audited by the Accountant-General. That is so because the personnel under the Accountant-General for audit is less. Will the Government think of the possibility of increasing the auditing personnel under him so that they may be spread all over the State to carry on a uniform single audit and avoiding this duplication of work ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : டூப்ளிகேஷன் ஆப் வொர்க் ஒன்றும் இல்லை. இப்படிச் செய்வதனால்தான் மிக நுணுக்கமாகத் தணிக்கை செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

Representation from Burma Refugees

* 231 *Q.*—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(*a*) whether any representation was received by this Government from the Burma refugees regarding exemption of Sales Tax for five years, i.e. 1968–72 ;

(*b*) whether it is also a fact that the Revenue Department has rejected the representation ; and

(*c*) if so, the reasons therefor ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) & (உ) : சென்னையில் உள்ள பர்மா தமிழர் மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்திடமிருந்து 14—2—1968 தேதியிட்ட முறையீடும், திருச்சியில் உள்ள பர்மா தமிழர் சங்கத்திடமிருந்து 17—5—1968 தேதியிட்ட மற்றொரு முறையீடும், தனிப்பட்ட பர்மா அகதிகளிடமிருந்து வரப்பெற்ற குறிப்பான சில வேண்டுகோள்களும தள்ளப்பட்டன. ஆனால் திருச்சியில் உள்ள பர்மா தமிழர் சங்கத்திடமிருந்து கிடைத்த 23—5—1968 தேதியிட்ட முறை யீடும் சென்னை, திருச்சி பர்மா அங்காடி வணிகர்கள் மத்தியக் குழுவிட மிருந்து வந்த 3—7—1968 தேதியிட்ட மற்றொரு முறையீடும் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

Dr. H. V. HANDE : Burma refugees are given a very poor deal and refugees from Pakistan have been given a much fairer deal. In view of the fact that Burma refugees to a great extent depend on and believe this Government, will this Government consider why exemption should not be given to Burma refugees under section 17 of the Madras General Sales Tax Act, 1959, as prayed for by the Burma refugees ? While exemption was given to the refugees from Pakistan, why should not the same facility or '*salugai*' be given to Burma refugees?

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : I am glad to announce that the Government have already considered the hon. Member's suggestion. The position is as follows :—

This department (Revenue Department) proposed that some exemption can be granted to such refugees for a limited period, say two years, provided the officers in charge of resettlement operations certify that they are *bona fide* refugees engaged in trade for their maintenance in Madras State. Home Department has agreed to that proposal. Finance Department was requested to indicate the probable loss of revenue if the same exemption is granted to them and also if the exemption is extended to the Ceylon repatriates. The matter has been referred to the Board of Revenue for remarks and its reply is awaited.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த பர்மா அகதிகள் பலபேர் பெட்டிக் கடை வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டாந்தர சாமான்கள் தான் இவர்கள் கைக்கு வந்து போகிறது. ஆகவே விற்பனை வரிக்காக கணக்கு வைப்பது என்பது முடியாத காரியம். கம்பௌண்டிங்காக 50 ரூபாய் வரை கட்டிவிட்டால் போதும் என்று செய்ய முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இரண்டு வருஷத்திற்கு விதி விலக்கே அளிக்கலாமா என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

Repatriates from Ceylon.

*232 *Q.*—Thiru K. VINAYAKAM : and Thiru A. M. RAJA : } Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Tamil Nadu Government has prepared a scheme for raising new tea plantations in Nilgiris district for the settlement of repatriates from Ceylon?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆம், ஐயா. நீலகிரி மாவட்டத்தில் இலங்கை இந்தியர் புனர்வாழ்விற்காக, 3,750 ஏக்கரா நிலத்தில் தேயிலைத் தோட்டத்தை உருவாக்கும் திட்டம் ஒன்றினை தமிழக அரசாங்கம் தீட்டியுள்ளது. இத்திட்டத்தினால் சுமார் 5,000 பேர்கள் வேலை வாய்ப்பினை பெறுவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் முதல்படியாக மத்திய அரசாங்கம் 750 ஏக்கர் நிலத்தில் தேயிலைத் தோட்டம் உருவாக்கும் திட்டத்தினை அங்கீகரித்துள்ளது.

Thiru K. VINAYAKAM : Whereas we are grateful to what the Government is doing for the repatriates from Ceylon, instead of venturing on new projects and finding out plantation fields for them, will the Government think of the possibility of terminating

the leases with the people with whom lease agreements have been entered into when the lease term expires and give the lands to Ceylon repatriates ?

The Hon. Thiru K. A. MATHIALAGAN : The supplementary question does not arise out of this question.

திரு. ஏ. எம். இ. ராஜா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டின் எல்லையோர [illegible] கோவையில் கேரள நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமான அளவில் வந்து குடியேறிக்கொண்டிருப்பதனால் சிறிது காலத்தில் அதைக் கேரளத்தோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை எழும்பலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படிச் சொல்லக்கூடாது. இந்தப் பகுதியை [illegible] கேள்வி கேளுங்கள்.

திரு. ஏ. எம். இ. ராஜா : [illegible] தேயிலைத் தோட்டத் திட்டம் இலங்கையில் இருந்து [illegible] இந்த [illegible] அதிக அளவில் [illegible] ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : [illegible] வந்துவிடாது. [illegible] தான். [illegible] கேட்டுக் [illegible] உண்டாக்கத் [illegible] தேவையில்லை.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : நீலகிரி மலையில் அநேக இடங்களில் இது போன்ற காடுகளை அழித்து [illegible], [illegible] கொடுக்கப்படுகிறது. [illegible] அடர்ந்த காடுயுள்ள பாசனப் பகுதிகள் [illegible]. ஆகவே அடர்ந்த காடுகளை அழிக்காமல் சாதாரணக் காடுகளை மாத்திரம் சிலோன் அகதிகளுக்குக் கொடுக்கச் சர்க்கார் கவனமாகத் திட்டமிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது நீண்ட நெடுங்காலமாக மழை பெய்யவில்லையே என்பதற்காக நாம் சொல்கிற காரணங்களிலே ஒன்று. இருந்தாலும் அரசு காடுகளைக் காப்பதிலும் ஆரணியங்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் மிகுந்த அக்கறையோடு இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சி. [illegible] : ஆரணிக்குப் பக்கத்திலே பூசிமலைக்குப்பத்தில் இலங்கை அகதிகளைக் குடியேற்றவும், நிலங்களைப் பண்படுத்தவும் திட்டம் இருந்ததே, அது கைவிடப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றி தற்போது என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் குடியேற்றப்படுகின்ற தமிழர்கள் தோட்டங்களில் வீடு வசதியினையும், குடிநீர் வசதிகளையும் செய்ய அரசாங்கம் என்ன [illegible] எடுத்திருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது சம்பந்தமாக பூர்வாங்க வேலைகள் இப்பொழுதே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

In the latest progress report of the Chief Conservator of Forests, it is indicated that so far 250 standard beds have been formed and the formation of the remaining beds is in progress and also that 50,000 germinated seeds have been pricked out in polythene bags. Sites have been selected for the departmental construction of 19 labour lines and as there is no road and water facilities for this area, a new road is under construction and an earthen dam to store water has

been constructed. Two hundred departmental labourers are at present working in the area. Six temporary sheds with 35 rooms had been constructed for housing the labourers temporarily.

Findings in agricultural science.

270. *Q.*—Thiru K. Vinayakam : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to apprise the farmers and cultivators of the latest findings in agricultural science ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரவை முன் விவர அறிக்கை* ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. விநாயகம் : சார், பேரவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையிலே பல துறைகளிலே அங்கு அங்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்திருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு எல்லாம் நமது நாட்டிலிருந்து விவசாயிகள் அயல் நாட்டுக்குச் சென்று அங்கு விவசாயம் எப்படி அபிவிருத்தி அடைகிறது, புதிய புதிய முறைகளை எப்படி யெல்லாம் கையாளுகிறார்கள் என்று பார்த்து படித்து அதையெல்லாம் அந்த அனுபவத்தையெல்லாம் நமக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய அளவிலே நாம் முற்போக்கு அடையக் கூடிய திட்டம் இருந்ததே அந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் கைவிட்டுவிட்டதா? அந்தத் திட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறதா ? தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஃபார்மர்ஸ் போரம் என்று ஒன்று இருந்தது. அதிலே முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைவராக இருந்தார்கள். யார் முதலமைச்சராக இருக்கிறாரோ அல்லது விவசாய அமைச்சராக இருக்கிறாரோ அவர்தான் தலைவராக இருப்பார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவரே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்று அந்த ஃபார்மர்ஸ் போரம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று எந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறதோ தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் நமது ராஜ்யத்தில் ஒருவரை அனுப்புகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒருவரை அனுப்பினார்கள். அதற்காக ஒரு பேனல் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு எட்டுப் பேர்களைச் சிபார்சு செய்திருந்தார். சென்ற ஆண்டு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார்கள். ஆறு மாத காலம் அமெரிக்காவிற்கு அவர்கள் சென்று சுற்றிப் பார்த்து விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரிந்து வந்திருக்கிறார்கள். எனவே மத்திய அரசினுடைய தாக்கீதின் மேலே ராஜ்ய அரசு சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : 14 எக்ஸ்டன்ஷன் சர்வீஸ்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. முக்கியமான கருத்தரங்குகள் அங்கங்கே மாவட்ட ரீதியாக நடந்து வருகின்றன. மற்ற விரிவான முறைகள் சரிவரச் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றனவா ? இதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா? யாராவது அதிகாரிகள் அந்த 15 திட்டங்கள் செயல்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்கிறார்களா ? அப்படியில்லை என்றால் கண்காணிப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கண்காணிக்க வேண்டுமென்று அந்தந்த டெபுடி டைரக்டர்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறது. அதிலே குறை இருக்குமானால் அதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் சம்பந்தப்பட்ட டெபுடி டைரக்டர் மூலமாக மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து பிளாக்கிலே அதுபற்றி நல்ல முறையில் கவனிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

---

* 212-215ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. விநாயகம் : அறிக்கையிலே விவசாயத்தில் விஞ்ஞானத்தின் மூலம் முன்னேற்றம் எப்படி எப்படி எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதைப் பயன்படுத்தி யதின் விளைவாக என்ன என்ன திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, விவசாயத்திலே என்ன நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கத்திற்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது, சமுதாயத்திற்கு என்ன கிடைத்தது என்பதை மந்திரியவர்கள் விவரிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் [illegible] விவசாயத்திட்டங்களைப்பற்றித் கிராமப்புறத்திலே சென்று [illegible] ஏதாவது நன்மை இருக்கிறதா தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய [illegible] சொல்வார்கள். நம்முடைய என்று கேட்டால் நிச்சயமாக அவர்கள் [illegible] சொல்வார்கள். திரு. கருத்திருமன் அவர்களைக் [illegible] அந்த விவரத்தைக் விநாயகம் அவர்கள் [illegible] தொகுதிக்குச் சென்று கேட்பதைவிட [illegible] விவசாயிகள் எவ்வளவு சுற்றிப்பார்த்தால் [illegible] என்ன என்ன செய்ய [illegible] வேண்டும், எந்த வேண்டும், புதிய [illegible] வேண்டுமென்பதை [illegible] சொல்கிறார் [illegible] நல்ல கருத்துக்கள், [illegible] விவசாய [illegible] அதிகாரிகள் [illegible] கேட்கிறோம். விவசாய [illegible] கண்டுகொள்ளக் [illegible] செல்கிறார்கள். [illegible] இதன் [illegible] பதில் [illegible] அந்தப் பிரசாரத்தையாவது சொல்லப்படக்கூடிய நிலைமை [illegible] அவர்கள் கேட்டு மற்றவர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் [illegible] களுக்கு அதைப் பிரச்சாரம் செய்யப் பயன்படுத்தலாம்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஒழுங்கு முறை விற்பனை கூடம்

*271. வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் நயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் ஒழுங்கு முறை விற்பனை கூடத்தில் அதிக வரி அல்லது செஸ் நியாயமற்ற முறையில் வசூலிக்கப்படுவது குறித்து அரக்கோணம் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி அனுப்பிய 13-4-1968-ம் தேதிய கடிதத்தின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரக்கோணம் சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி, வேளாண்மை இயக்குநருக்கு எழுதிய 13-4-1968 தேதியிட்ட கடிதத்திற்கு, வேளாண்மை இயக்குனரிடமிருந்து கடித எண் எம்.கே.டி. ஏ.ம. 135324/64, தேதி 30-5-1968-ல் பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்திலே செஸ் என்ற பெயராலே எவ்வளவு ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அது எந்த வேலைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் எழுதியிருந்த கடிதத்தின் காப்பி இருந்தால் அவர்கள் அதைத் திருப்பி ஒருமுறைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் 25 ஆயிரம் ரூபாய் தக்கோலத்திலிருந்து வசூல்

செய்திருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முழு விவரம் கேட்ட அளவிலே தெரியவருவது என்னவென்றால், செஸ் என்ற பெயராலே வசூலிக்கப்பட்ட தொகை, பனப்பாக்கம், பாஞ்சி, நெமிலி ஆகிய மூன்று ஊர்களிலும் 1967-68-ம் ஆண்டிற்கு 15,576·53 பைசா என்று இருக்கிறது. இதிலே மற்ற அயிட்டங்களும் இருக்கின்றன. புரோக்கர் பீஸ், லைசென்ஸ் பீஸ் என்று 6,602·30 ரூபாய் இருக்கிறது. தக்கோலத்திலிருந்து 2,268 80 வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கடந்த எப்ரல், மே, ஜூன் மாதங்களிலே தக்கோலத்திலிருந்து வசூலான தொகை 1,112·90 என்று இருக்கிறது. திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் கேட்டதில் குறிப்பிட்டு இருப்பது தக்கோலமே 25 ஆயிரம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிற புள்ளிவிவரத்திற்கும் இதற்கும் நிறைய மாறுபாடு இருக்கிறது. இது மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்தும் சில்லரை வியாபாரிகளிடமிருந்தும் [illegible] வசூல்செய்யப்படுகிறது. வட ஆர்க்காட்டிலிருந்து [illegible] மற்ற இடங்களுக்கும் எடுத்துவருகிறார்கள். [illegible] இதற்காக ஏற்பாடு செய்து [illegible] கொடுத்து [illegible] தவறான முறையிலே எடுத்துச்சென்றால் வழியிலே [illegible] வியாபாரமா என்று பரிசீலனை செய்கிறார்கள். திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி போன்ற வியாபாரிகள் செய்தால் நிச்சயமாக செஸ் வரி வசூல் செய்யமாட்டார்கள். [illegible] யாராய் இருந்தாலும் அதற்கு செஸ் வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது.

Supply of fertilisers in Damaneri and Rangapuram Panchayats.

272. *Q.*—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the fact that fertilisers like Ammonium Sulphate and Urea are not made available to the farmers of Damaneri and Rangapuram Panchayats in Ramakrishnarajupet Panchayat Union, Tiruttani taluk, Chingleput district ; and

(*b*) if so, the steps taken to rectify this defect ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) இல்லை, [illegible] கிடைத்த உர அளவையொட்டி [illegible] கடந்த ஆண்டில்
மு.ப 10-00 1967-68) உரம் வழங்கப்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திலிருந்து அனுமதிச் சீட்டுப்பெறாமல் உழவர்களுக்கு அமோனியம் சல்பேட்டும் யூரியா உப்பும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் [illegible] 1968, மே திங்களில் செங்கல்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கட்டளை பிறப்பித்தார். ஊராட்சி ஒன்றிய அதிகாரிகளிடம் [illegible] உரம் [illegible] இடர்ப்பாடு அடைந்ததாக கூறவில்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : நான் கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் யூரியா, அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்கள் அந்த இரண்டு ஊர்களுக்கும் கிடைக்காத நிலை இருந்தது. அந்த இரண்டு ஊர்களுக்கும் ஊராட்சி மன்ற [illegible] 15 [illegible]. அப்போது மக்கள் உரம் வந்து [illegible] என்று கேட்ட காரணத்தால்தான் கேள்வி போட்டேன். இப்போதாவது அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவுக்கு உரம் கொடுக்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இப்போது உரம் நிறையத் தேங்கியிருக்கிறது. உரம் [illegible] கிடையாது. உரத்தை எப்படியாவது விற்க வேண்டுமென்ற நிலைதான் இருக்கிறது. கனம் விநாயகம் அவர்கள் பிரசாரம் செய்து உரத்தை விற்பதற்கு வழி செய்ய

வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உரத்தை உபயோகிக்காததற்குக் காரணம் காலாகாலத்தில் மழை இல்லாமையினால்தானே தவிர, கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது போல் உரத் தட்டுப்பாட்டினால் அல்ல.

Liberalisation of abortions.

*273 *Q.*—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state whether the State Government has been consulted by the Union Government on the question of liberalisation of abortions ?

மாண்புமிகு [illegible] : ஆம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : கருச் சிதைவைச் சட்ட பூர்வமாக்க வேண்டுமென்ற [illegible] ?

மாண்புமிகு [illegible] : இது கருச் [illegible] அல்ல. கருச் சிதைவை [illegible] செய்யப் [illegible] ஏற்கெனவே [illegible] பிளானிங் [illegible] பரிசீலனை செய்து [illegible] பெண்களின் உடலுக்கு [illegible] வகையில், சிந்தாகூலநும், [illegible] 16 [illegible] பெண்கள் [illegible] வகையில் [illegible] என்ற [illegible] சர்வீசஸ் [illegible] நிபுணர்களான [illegible] ஆகியோரைக் [illegible]. [illegible] இதை [illegible] முறையால் [illegible] ஏற்படாத வகையில் [illegible] அனுசரித்து [illegible] அவர் [illegible] நிபந்தனைகளோடு [illegible]

Public Buildings (Licensing) Act.

*274. *Q.*—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Health and Harijan Welfare be pleased to state the details of the establishment set up to enforce the Madras Public Buildings (Licensing) Act ?

மாண்புமிகு [illegible] சத்தியவாணிமுத்து : ஏற்கெனவேயுள்ள [illegible] தற் அரசாங்க [illegible], நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் [illegible], [illegible] அதிகாரிகள் [illegible] தாசில்தார் [illegible] சட்டத்தின் கீழ் [illegible] சட்டத்தின் கீழ் [illegible] அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

டாக்டர் [illegible] : இந்த பப்ளிக் பில்டிங்ஸ் லைசென்ஸிங் [illegible] 2, 3 லட்சம் [illegible] வியாபாரிகள், என்ற சட்டத்தின் [illegible] கீழ் [illegible] நிலைமை இருக்கிற [illegible] பல வியாபாரிகள் இந்த அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டு [illegible]

மூன்று ஆண்டுகள் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று டெலிகிராம் அனுப்பிய காரணத்தாலும் இந்த அரசாங்கம் குறைகளைக் கவனித்து மீண்டும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளி வைக்க முடிவு எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது 31-3-1969 வரையில் கால நீடிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தேதிக்குள்ளாக அவர்கள் தங்களது மனுக்களைத்தர வேண்டும். அவற்றை பரிசீலனை செய்து அவசியப்பட்டால் காலவரையறை நீடிக்கப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Since this Act is an all-pervading one which applies to all public institutions and buildings and whereas the request of the petty stall holders to postpone the Act for a few years could not be met, will the Government think of the possibility of exempting these small shop-keepers and small establishments from the purview of this Act. ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : விதிவிலக்குத் தருவதற்குச் செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை. அவ்வப்போது அவர்கள் புதுப்பித்துக் கொள்ளலாம். காலவரையறையை நீடிக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இடும்பாவனம் ஸ்ரீ சற்குணநாத சுவாமி தேவஸ்தானம்

*265. வினா.—திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி: மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா ?

(அ) தஞ்சை மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்கா இடும்பாவனம் ஸ்ரீ சற்குணநாதஸ்வாமி தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான திருத்துறைப்பூண்டி சன்னதி தெருவில் உள்ள மனையையும் அதில் அமைந்துள்ள வீட்டையும் பகிரங்க ஏலத்தில் விற்பனை செய்யாமலும், மனையையும் வீட்டையும் ரூ. 25,000-க்கு மேல் ஒருவர் எடுத்துக் கொள்ள முன் வந்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எழுத்து மூலம் தெரியப்படுத்தியதைப் புறக்கணித்தும் மேற்படி வீட்டில் குடியிருக்கும் ஒருவருக்கு ரூ. 14,000-க்கு கிரயம் செய்து கொடுக்கப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், விற்பனையை ரத்து செய்து பகிரங்க ஏலத்தில் விடப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : இப்போது இல்லாவிட்டாலும் உடனடியாக அதை ரத்து செய்து சரியாகப் பணம் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அந்த இடத்தை விற்க அரசு துரித நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : அந்த மனையை வாங்கியவர் 1927-ம் ஆண்டிலிருந்து அங்கு குடியிருந்து வருகிறார். அந்த வீட்டுக்காக ஏற்கெனவே அவர் கிட்டத்தட்ட 13,000 ரூபாய் வரை செலவு செய்திருக்கிற காரணத்தாலும், அவரை வெளியேற்ற சட்டம் இடம் கொடுக்காத காரணத்தாலும் அந்த வீட்டை அவரிடமே விற்றால்தான் இலாபம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும்தான் விற்கப்பட்டது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அதிகமான விலைக்கு ஏலத்தில் எடுக்க பலர் தயாராக இருந்தும் அவருக்கே விற்கக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : குடியிருந்த அவரை வெளியேற்ற சட்டம் இடம் கொடுக்காத காரணத்தால்தான் அவரிடமே விற்கப்பட்டது.

திரு எம். ஆர். கண்ணன் : தற்போது பலர் கோயில் வீடுகளில் குறைந்த வாடகைக்கு இருந்துகொண்டு அந்த நிலத்தையெல்லாம் உபயோகித்து வருகிறார்கள். இதைப் பற்றி ஒரு சர்வே செய்து இந்த முறைகளை நல்லபடி திருத்தியமைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

(குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.)

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) மண்ணெண்ணெய் பங்கீட்டு முறையில் திடீர் மாறுதலும் வண்டிக்காரர்கள் வேலை இழப்பும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

'I move that this House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the sudden order of the Commissioner of Civil Supplies re-orienting the distribution system of kerosene oil resulting in the unemployment of nearly three thousand kerosene oil cart pullers'

என்று அறிவிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. இது இந்த அரசின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளுக்கு உட்பட்டது. மேலும் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு வருகிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பிருப்பதால் இதற்கு நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(ஆ) மதுரை தியாகராயர் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரி தின விழாவில் தேசியகீதம் பாடுவதைத் தடுத்தது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

'That the business of the Assembly do stand adjourned for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance, namely, that the students of the Thyagaraja College, Madurai, have prevented the National Anthem being sung on 9th March 1969 at the conclusion of the College Day Celebrations while the Tamil Nadu Education Minister was presiding over that function'

என்று அறிவிக்கையில் இருக்கிறது. இது எப்படி இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து விவாதிப்பதற்குரியது என்பது பற்றி மட்டும் அவர்கள் விளக்கக் கோருகிறேன்.

* திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, 9-3-1969-ம் தேதி அன்று நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் உயர்திரு மாதவன் அவர்கள் அந்தக் கல்லூரி காலேஜ் டேயில் தலைமை தாங்கி நடத்தியதாகவும் கடைசியாக தேசிய கீதம் பாடுவதற்கு முன்னடியாக ஒரு சிலர் அந்த மேடையில் புகுந்து தேசிய கீதம் போடுவதை தடைசெய்ததாக நான் கேள்விப்பட்டேன். இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் ஆங்காங்கு நடைபெறுமானால் இந்தத் தேசத்தின் ஒற்றுமையை அது குலைக்கும் என்ற காரணத்தினால் அதிலும் குறிப்பாக நாம் நாட்டு வணக்கம் பாடுகிற ஒரு மரபை நம் மாணவர்களானாலும் சரி அல்லது தேசத் தலைவர்

களானாலும் சரி அதைக் காப்பாற்றுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அதற்கு நேர்மாறாக வருந்தத்தக்க விதத்தில், துரதிருஷ்டவசமாக இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுமானால் ஆங்காங்கு பிரிவினை சக்திகள், தீய சக்திகள் இந்த நாட்டில் தலை தூக்கி ஓங்கும் என்ற காரணத்தினால் இந்தமாதிரியான சம்பவங்கள் மேலும் தொடர்ந்து நடக்குமானால் இது ஒரு பேராபத்தை விளைவிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இது ஒரு பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயமாகும். ஆகவே இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒற்றி வைத்து இந்த முக்கியமான விஷயம் பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று சபையின் அனுமதியை தங்கள் மூலம் நான் கோருகிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** தலைவர் அவர்களே, மதுரையில நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி பற்றி மாண்புமிகு எதிர்கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னை சாதாரணமாக நடைபெறக்கூடிய தல்ல என்றும் எங்கேயோ ஒரு சில இடங்களில் இப்படி நடைபெற்றுவிடுகின்றன என்றும் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். இது அவையை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்கக்கூடிய பிரச்னையா என்பதை அவர்களும் உணருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். நடந்த நிகழ்ச்சிகளை செய்தித் தாள்களில் மிகப் பெரியதாக, நடக்காததையெல்லாம் இணைத்துப் போடுவதால் இத்தகைய பரபரப்பு ஏற்படுகிறது. இந்தச் செய்தித்தாள், அந்தச் செய்தித்தாள் என்று நான் குறை சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கேள்விப்பட்டேன் என்றுதான் சொன்னார்கள். பத்திரிகைகளில் வந்ததைக் கூட அவர்கள் நம்பவில்லை. அவர்களுக்கு நன்றி, அந்த நிகழ்ச்சியை அப்படிக் குறிப்பிட்டதற்காக.

அந்தக் கல்லூரியில் விழா முடிந்தவுடன் தேசிய கீதம் பாடப்பட்டது. பாதியில் நிறுத்தியதாக போட்ட செய்தி முழுவதும் தவறு. முழுதும் பாடப்பட்டு முடிக்கப்பட்டது. நானும் பக்கத்திலேயே நின்று கொண்டிருந்தேன். மேடையில் யாரோ ஏறி [illegible] ஒலிபெருக்கியைப் பிடித்தார்கள் என்று போட்டிருப்பது மிகப் பெரிய தவறு. அந்தமாதிரி மாணவர்கள் யாரும் வரவில்லை. தேசிய கீதம் பாடப்பட்டது. சிலபேர்கள் பின்னாலிருந்து கொண்டு ஒலி எழுப்பினார்கள். அவ்வளவுதான் நடந்ததே தவிர வேறு எதுவும் நடக்கவில்லை. ஏன் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று அவர்கள் கேட்கலாம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏற்கனவே இங்கு சொல்லியிருப்பதுபோல் இந்தி எதிர்ப்பு [illegible]. இந்த மொழியில் பாடப்பட்ட தேசிய கீதம் [illegible] தேசிய கீதத்தை நாங்கள் முழுவதும் மதிக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அன்று மூன்று கல்லூரி நிகழ்ச்சிகளில் நான் பங்கு பெற்றேன். இரண்டு கல்லூரி நிகழ்ச்சிகளில் தேசிய கீதம் பாடும் போது மாணவர்கள் அமைதியாக நின்றார்கள். இங்கு கூட ஒரு சில பகுதியினர்தான் அப்படிச் செய்தார்கள். அதைப் பெரியதாகச் செய்ய வேண்டாம் என்பது என் கருத்து. பத்திரிகைகளில் வந்த செய்தி இரண்டு பிரச்னைகளையும் பொறுத்தவரை முற்றிலும் தவறானதாகும். தேசிய கீதம் பாடி முடிந்ததற்குப் பிறகு சில பேர்கள் "சங்கே முழங்கு" என்ற பாடலைப் பாடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதுவும் பாடப்பட்டது. அதற்கும் நான் நின்று அதற்கும் வணக்கத்தைச் செலுத்திவிட்டு இறங்கி வந்தேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். இந்தமாதிரி சில இடங்களில் நடக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். [illegible] தவறு என்னவென்றால், தேசிய கீதம் பாடியதற்குப் பின்னால் விழா முடிந்தது "சங்கே முழங்கு" என்ற பாடலைப் பாடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது ஒரு தவறான பழக்கம். தேசிய கீதம் முழங்கி விட்டால் அதற்குப் பிறகு எதுவும் நடக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்வதுதான் தேசிய கீதத்திற்குக் கொடுக்கும் ஒரு மரியாதையாகும். தேசிய கீதம் பாடியதற்குப் பின்னால் "சங்கே முழங்கு" என்ற பாடலைப் பாடச் சொன்னதாகவும் அதையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படி அவர்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டார்கள்

என்று கேட்கிறேன். பத்திரிகைகளில் வந்தது தவறு என்றார்கள். தேசிய கீதம் பாடி முடிந்ததற்குப் பிறகு "சங்கே முழங்கு" என்ற பாடலைச் பாடச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசிய கீதம் பாடும்போது இடையிலே கூச்சல் போட்டிருப்பதாகவும் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். கூச்சல் இடையில் போடப்பட்டதா, பின்னால் போடப்பட்டதா என்ற ஒரு நிலைமையும் இருக்கிறது. தேசிய கீதம் பாடுகிறபோது எப்படி சப்தம் போடலாம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது இரண்டு பேர்கள் கூச்சல் போடலாம் அல்லவா ? முழுவதும் பாடப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தேசிய கீதம் பாடும் போது அப்ஸல்யூட் ஸைலன்ஸ் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். தேசிய கீதம் பாடும்போது எந்தவிதமான சப்தமும் இருக்கக்கூடாது. ஆனால்அங்கு சப்தம் கூச்சல் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களும் அதைக் காதால் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதற்குப்பின்னால் "சங்கே முழங்கு" என்ற பாடலைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட ஒழுக்கக்கேடு வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதுதான் எங்கள் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம். அதாவது தேசிய கீதம் பாடப்பட்டதற்குப் பின்னால் அந்தப்பாட்டு போடப்பட்டு அமைச்சர் அவர்களும் அதை உடனிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்படி அது இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றிவைப்பதற்குரியது என்பதை மட்டும் விளக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தேசிய கீதம் பாடும் போது அதற்குரிய மரியாதை கொடுக்கப்படவில்லை. சப்தங்கள் எல்லாம் எழுப்பப்பட்டன. அமைச்சர் அவர்களும் அப்போது அங்கு இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இது பற்றி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி விவாதிக்க அவையை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நான் ஒரு சில பிரச்னைகளை எழுப்பியிருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்கள் தேசியக் கொடியைப் போடுவதில்லை என்று. சிலர் கட்சிக் கொடியைப் போட்டுக்கெண்டு போகிறார்கள். சிலர் தேசியக் கொடியையும் கட்சிக் கொடியையும் போட்டுக் கொண்டு போகிறார்கள், என்று........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கு வந்துள்ள பிரச்னையைப் பற்றிமட்டும் பேசுங்கள். நடந்து போனதைப் பற்றி பேசக்கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நோய் வரும்போது எங்கேயோ ஆரம்பிக்கும். பின்னர் அது பெரிதாக ஆகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப் பேசும் சமயம் வரும் போது பேசுங்கள். இப்போது அவை முன் இருப்பது திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் பேரவை நிகழ்ச்சிகளை ஒற்றிவைத்து விவாதிப்பதற்குரியதா என்பதாகும். அதற்குண்டான காரணங்களை மட்டும் கூறவேண்டும். மற்றப் பிரச்னைகள் பற்றி பேசி விளக்கிக் கொண்டு போவதற்கு இது உரிய இடமும் அல்ல. உரிய நேரமும் அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தேசிய கீதம் பாடும்பொழுது, அதற்கு அவமானம் வருகிற நிலை ஏற்படும் போது சபையை ஒற்றி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இதற்குக்கூட சபையை ஒற்றி வைத்து விவாதிக்காவிட்டால் எதற்காகத்தான் ஒற்றிவைத்து விவாதிப்பது என்று புரியவில்லை. இது ஒரு ஜீவாதாரமான பிரச்னை, தேசியப் பிரச்னை எவ்வளவோ போராடி சுதந்திரம் பெற்ற நிலை. தேசிய கீதம் பாடும்போது சப்தம் போட்டதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். சங்கே முழங்கு என்ற........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் கூறிய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இதை விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று நினைக்கின்ற காரணத்தினால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு

புது உணவுப் பங்கீட்டு அட்டைகள் வழங்குவதில் தாமதம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 41-வது விதியின்படி ஒரு விஷயத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் அவர்களும் மாண்புமிகு உணவு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I wish to call the attention of Hon. the Minister for Food and Agriculture to a matter of urgent public importance, namely, the delay in the distribution of new ration cards and the consequent inconvenience and hardship to the public of Madras.

THIRU GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR: Sir, under rule 41 of the Assembly Rules, I call the attention of Hon. the Minister for Food and Agriculture to a matter of urgent public importance, namely, the delay in the distribution of new ration cards and the consequent inconvenience and hardship to the public of Madras.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவரவர்களே, சென்னை நகரில் 1966-67ம் ஆண்டில் பங்கீட்டு அட்டைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைப் புதுப்பித்து 1969-ம் ஆண்டுக்கான அட்டைகள் வழங்கும் பணியை உணவு வழங்குதுறை 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் மேற்கொண்டது. 5,49,641 பழைய கார்டுகள் சென்னை நகரில் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைப் புதுப்பிப்பதற்கு முன்பு ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று ஆய்வு செய்து புதுக் கார்டுகளை வழங்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் பெயர்களையும் விவரங்களையும் பதிவு செய்ய நமூனுக்கள் பங்கீட்டுக் கடைகளின் மூலம் குடும்பங்களுக்கு வழங்கப் பட்டன. இந்த நமூனுக்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, அதில் தங்கள் குடும்பங் களைப் பற்றிய விவரங்களைக் குறித்துத் தங்கள் வீடுகளுக்குக் கணக்கெடுப் பாளர் வரும் வேளையில் அந்த நமூனுக்களைக் கொடுக்குமாறு பொது மக்கள் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டனர். வீடுகளுக்குக் கணக்கெடுப்பாளர் சென்றபோது குடும்பத் தலைவர் கொடுத்த விவரங்கள் சரியாக இருக்கின் றனவா என்று பரிசோதித்துப் பார்த்துவிட்டு நமூனுக்களை பெற்றுக் கொண்டு செல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த நமூனுக்களைச் சரிபார்த்து அதன் அடிப்படையில் புதிய கார்டுகளை அலுவலகங்களில் எழுதி வீடுகளுக்கே சென்று வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதன் மூலம் குடும்பத்தினர் பற்றிய சரியான விவரங்களை அறியவும், அதுவரை புழக்கத்திலிருந்த பல போலிக் கார்டுகளை நீக்கவும், வசதியாக இருக்குமென்றும் கருதப்பட்டது.

இந்த ஏற்பாடுகள் பற்றி பொது மக்களுக்கு முன்னதாகவே அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டது. இதன்படி 5,76,223 நமூனுக்கள் கடைக்காரர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டன. இதில் 5,28,148 நமூனுக்களை கடைக்காரர்கள் குடும்பத் தலைவர்களிடம் வினியோகித்து விட்டு, எஞ்சிய 48,075 நமூனுக்களை குடும்ப பத் தலைவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று கூறி அலுவலகத்தில் திருப்பித் தந்துவிட்டனர். இவற்றில் 33,148 நமூனுக்களை பின்னர் குடும்பத் தலைவர்கள் ரேஷன் அலுவலகங்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆக மொத்தம் 5,61,296 நமூனுக்கள் குடும்பத் தலைவர் களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

கணக்கெடுப்பாளர் வீடுகளுக்குச் சென்று ஆயவு செய்து, 4,65,577 நமூனுக்களை வீடுகளிலிருந்து சேகரித்து வந்தனர். இதற்கு மேலாக 54,176 நமூனுக்களை குடும்பத் தலைவர்களால் நேரடியாக ரேஷன் அலுவ லகங்களில் கொடுக்கப்பட்டன. ஆக மொத்தம் 5,19,753 நமூனுக்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

அவற்றில் முதல் ஆய்வுக் கட்டத்திலேயே 3,316 நமூனுக்கள் உண்மை யானவை அல்ல என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டன. எஞ்சிய 5,16,437 நமூனுக்களின் பேரில் புதுக் கார்டுகளை எழுதி அவற்றை வீடு களுக்குச் சென்று வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு, மு.ப. 10-30 மார்ச் மாத முதல் தேதி வரை 5,06,707 கார்டுகள் நேரடியாக வீடுகளுக்குச் சென்றே வழங்கப்பட்டன. இன்னும் எஞ்சியுள்ள சுமார் 9,700 நமூனுக் களைப் பொறுத்த வரையிலே அவற்றுக்குப் புதுக் கார்டுகள் எழுதியுள்ள போதிலும், அந்த நமூனுக்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள முகவரிக்குப் பல முறை கணக்கெடுப்பாளர் சென்றபோதிலும் வீடுகளில் அவற்றை வழங்க முடியவில்லை. சிலர் தங்கள் வீடுகளை மாற்றி விட்டதால் முகவரியில் மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது ஒரு காரணம். நமூனுக்களில் கொடுக்கப்பட் டுள்ளபடி ஆட்கள் சில இடங்களில் இல்லவே யில்லை. இன்னும் சில இடங் களில் வீடுகளின் கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்ததால் அட்டைகளை வழங்க முடியவில்லை. இதைப் போன்ற சில காரணங்களால் இந்த 9,700 கார்டு கள் இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு உரியவர்கள் ரேஷன் அலுவலகங்களுக்கு எழுதி தங்கள் புதிய முகவரியைத் தெரி விக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறு வந்துள்ள கடிதங்களின்பேரில் ஆய்வு செய்து அவையும் உடனுக்குடன் வீடுகளில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

புதுக் கார்டுகள் வழங்குவதை ஜனவரி மாதக் கடைசிக்குள் முடித்து விடலாம் என்று முதலில் எண்ணியிருந்தோம். ஜனவரி மாதக் கடைசிக் குள் 4,67,862 கார்டுகள் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டு விட்டன. எஞ்சிய கார்டுகளைப் பொறுத்த வரையிலே ஆய்வு செய்து அவற்றை வழங்கும் வரை பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் எதுவும் ஏற்படக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் பழைய கார்டுகள் மார்ச் முதல் தேதி வரை செல்லுபடியாகு மென்று உத்தரவிடப்பட்டது. ஆகவே புதுக் கார்டுகள் வழங்குவதில் ஒரு சிலரைப் பொறுத்த வரையிலே தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், பழைய கார்டுகள் செல்லுபடியாகும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருந்ததால் அவர் களுக்கு இடைஞ்சல் எதுவும் ஏற்பட்டிருக்க நியாயமில்லை. மார்ச் முதல் தேதிக்குப் பிறகு பழைய கார்டுகள் செல்லுபடியாகாது. இப்போது மேலே சொன்னபடி 5,06,707 கார்டுகளின் வினியோகம் ஏற்கனவே முடிந்து விட்டது. எனவே எஞ்சியுள்ள 9,700 கார்டுகளைப் பொறுத்த வரையிலே உண்மையான விவரங்களைச் சேகரித்து ஆய்வு செய்து அவற்றையும் வீடு களில் உடனடியாக வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

நாம் இது வரை 5,06,707 புதுக் கார்டுகளை வழங்கியுள்ளோம். எஞ் சியுள்ள 9,700 கார்டுகளில் அத்தனையும் நியாயமாக வழங்க வேண்டியவை என்று எடுத்துக் கொண்டால்கூட 5,15,887 கார்டுகள்தான் புழக்கத்தில் இருக்கும். முன்பிருந்த பழைய கார்டுகளின் எண்ணிக்கை 5,49,611. புதிதாக சென்னைக்கு குடிபெயர்ந்திருந்தவர்கள் பலரையும் ஆய்வு செய்து அவர்களுக்கும் கார்டுகள் வழங்கியுள்ளோம். இவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ள கார்டுகளின் எண்ணிக்கை 10,000-க்குமேல் இருக்கும். ஆகவே பழைய கார்டுகளில் ஏறக்குறைய 30,000 கார்டுகள் போலிக் கார்டுகளாய் இருந்தன என்றும், அவை இப்போது நீக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் தெளிவாகிறது. சென்னை நகரிலுள்ள இலட்சக் கணக்கான குடும்பங் களுக்கு நேரடியாகச் சென்று விவரங்களைச் சேகரித்து ஐந்து இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட கார்டுகள் வினியோகம் செய்வது என்பது மிகப் பெரிய வேலை. அதில் அதிகாரிகளுடன் பூரணமாக ஒத்துழைத்த பொது மக்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். எஞ்சியுள்ள சிலருக்கும், அவர்கள் கொடுத்துள்ள புது முகவரியைக் கொண்டு ஆய்வு செய்து உடனுக் குடன் புதுக் கார்டுகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சட்டபூர்வமான பங்கீட்டு முறை அமலில்

இல்லை. ஆகவே சென்னை நகரை அடுத்துள்ள பகுதிகளில் வாழ்பவர்கள் அனைவரும் பங்கீட்டு அட்டை கோரி மனுச் செய்துள்ளனர். அவர்கள் உண்மையில் சென்னையின் எல்லைக்குள் வாழ்கின்றனரா அல்லது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் வாழ்கின்றனரா என்ற ஆய்வுக்குப்பின் நிர்ணயம் செய்வதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. முகவரிகள் தெளிவாக இல்லாமல் ஆங்காங்கு குடிசைகளில் வசிப்பவர்களின் தொகையும் ஏராளமாக இருந்தது. அவற்றையும் சரியாக கணக்கிட்டு, ஆய்வுக்குப் பின் தெளிவான உண்மை நிலையின் அடிப்படையின் பேரில் புதுக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வளவு பெரிய பணியைச் செய்து முடிப்பதில் ஒரு சில தாமதங்களும் இடைஞ்சல்களும் ஏற்பட்டிருந்தால் அவை தவிர்க்க முடியாதவை என்று பொது மக்கள் பொறுத்தருள வேண்டும் என்று கோருகின்றேன்.

இன்றுள்ள நெருக்கடியான உணவு நிலைமையிலே ஏறக்குறைய 30,000 போலிக் கார்டுகளை நீக்கி, அவற்றின் பேரில் வழங்கப்பட்டு வந்த அரிசியைச் சேமித்து, நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது மிகப் பெரிய சாதனையாகும். சிக்கல்கள் நிறைந்த இப் பணியைச் சீராக ஆற்றுவதில் திறமையாகப் பணியாற்றிய அதிகாரிகளையும், அவர்களுக்குப் பூரணமாக ஒத்துழைத்த பொது மக்களையும் நான் பாராட்ட விரும்புகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : While we appreciate the steps taken by the Ministry and the Department concerned, I would like to know why steps for the detection of these bogus cards could not have been planned earlier so that the people could not have been put to the hardships to which they have been put ? A number of people have been beaten, a number of people have been lathi-charged, and a number of people were treated with scant courtesy by those right from the top to those in the lowest rung of the ladder. Why was not this planned even before ? Even Mr. Mathialagan, when he was the Minister for Food, said that there were bogus cards. If the Government had opened their eyes earlier and discovered the bogus cards . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் மட்டிலும் கேட்கலாம். 'ஆர்குமெண்ட்' செய்யக்கூடாது. புதுக் கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடாது.

DR. H. V. HANDE : If the 30,000 bogus cards had been discovered earlier, the hardships to which some lakhs of persons have been put to could have been avoided. Will the Hon. Minister enlighten us on the point why it has not been planned earlier ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நான் என்னுடைய விளக்க அறிக்கையிலே டிசம்பர் மாதத்திலேயே இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்து இருக்கிறேன். பல பகுதிகளாகப் பிரித்து அதிகாரிகள் போய் அந்தக் கார்டுகளுக்கான தகவல்களை சேகரிக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே குழப்பத்தை விளைவிக்க வேண்டுமென்று சில பேர், சில தகாத காரியங்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள். பொதுமக்கள் தொல்லைக்குள்ளானது உண்மை. அதே நேரத்திலே அதிகாரிகளிலும் பலர் தொல்லைக்கும் இன்னல்களுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டிருப்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சேர்த்து சொல்லியிருப்பாரானால் அவர்களுக்கு முழு விவரம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியும். அதிகாரிகளுக்கும் தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது ; சில அதிகாரிகளும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து சில பேர் புதிதாகக் குடியேறியிருப்பதாகச் சொல்லி கார்டுகள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது, இந்தத் தெரு, இந்த வீட்டிலே குடியிருக்கிறோம் என்ற தகவல் கொடுப்பதில்லை. சில இடங்களிலே தகவல் இல்லாமல், "பேவ்மெண்ட்ஸ்" லிலே வசிக்கிறவர்களும் குடும்பக் கார்டு கேட்கிறார்கள். கூவம் ஆற்றங்கரையிலே, சித்ரா தியேட்டருக்கு எதிரிலே வசிக்கிறோம் என்று தகவல் கொடுத்தாலும் கூட அந்தப் பகுதிகளுக்கும் அதிகாரிகள் சென்று விசாரணை செய்கிறார்கள். காலை நேரத்தில் விசாரணை செய்கிறார்கள், இரவு நேரத்தில் விசாரணை செய்கிறார்கள், மற்ற நேரங்களிலே அவர்கள் வெளியே போகிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலே. பல போலிக் கார்டுகள் இருக்கும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. உண்மையாகவே கார்டுக்குரியவர்கள் தொல்லைக்குள்ளானால் அதுபற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியதுதான். அதே நேரத்திலே பொதுமக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதற்காக, அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்படாமலிருப்பதற்குத்தான், அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது என்ற காரணங்களுக்காகத்தான் இந்த நிலை கையாளப்படுகிறது. சில பேர் அரிசி வாங்கி விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாலே அதைத் தவிர்க்க அரசு இந்த நிலையைக் கையாளுகிறது. 5 பேர் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே 7 பேர் என்று கொடுக்கிறார்கள். சிலபேர் விலாசத்தைக் கொடுப்பது கிடையாது. விசாரணைக்கு அதிகாரி வருவார் அங்கு பெயர் கொடுங்கள் என்றால், விசாரணைக்கு அதிகாரி ஏன் வர வேண்டும், நான் இங்கே வருகிறேன், கார்டு கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுக்கின்ற தகவலின்படி ஆட்கள் இருக்கிறார்களா என்று அதிகாரிகள் சென்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்ட ஆட்களோ அங்கே கிடையாது என்ற தகவல் கிடைக்கிறது. இதனாலே சங்கடம் ஏற்பட்டதே தவிர, இதனாலே சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவே தவிர, அவர்கள் டிசம்பர் மாதத்திலேயே இந்த வேலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. நடைமுறைக் கேள்வி

வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதில் தாமதம்

* **திரு. எம். சுரேந்திரன் :** ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். நமது அவையின் விதிகளிலே, வினாப் பகுதியிலே, 34-வது விதியிலே உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற கேள்விகளுக்கு 22 நாட்களிலே பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிட அதிகமான நாள் தேவை என்று துறையினர் கேட்டால், சபாநாயகருக்கு எழுதி அனுமதி பெற வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று நான் வினாப் பிரிவிலே விசாரித்தபொழுது பல மாதங்களுக்கு முன்னால் அனுப்பப்பட்ட கேள்விகள் எதற்குமே பதில் ஒன்றுகூட வரவில்லையென்று கூறினார்கள். ஆகவே, இந்த விஷயம் குறித்து நான் கேட்பது, அனுமதி கேட்டு காலதாமதம் ஆகியதா ? அனுமதி கேட்காமலேயே காலதாமதம் ஆகியதா ? இது என்னுடைய குறை மட்டுமல்ல, இங்கே உள்ள உறுப்பினர்களுடைய உணர்ச்சிகளை நான் வெளிப்படுத்துகிறேன். ஆகவே, இதற்கு சபாநாயகர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்விகளுக்கு விடைகள் வரவில்லை என்று சொன்னால் அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இலாகாவிலே சென்று கேட்பது அவ்வளவு முறையாக இருக்காது. அதைப்பற்றி பேரவைத் தலைவரைக் கேட்டிருக்க வேண்டும். பேரவைத் தலைவர் தன்னால் இயன்றவரை உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வினாக்களுக்குரிய விடைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் மூலமாக இலாகாவிலேயிருந்து எவ்வளவு விரைவிலே பெறமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இலாகாவாலே குறிப்பிட்ட காலத்தில் விடையைத் தரமுடியாத நேரத்திலே அவ்வப்போது காலத்தை நீட்டித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய காரணம் நியாயமாக இருந்தால் அந்தந்த நேரங்களிலே அவர்களுக்குரிய காலமும் நீட்டித்துத் தரப்படுகிறது. எவ்வளவு விரைவிலே விடைகளை உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவிலே அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை நான் செய்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5. அறிவிப்பு.

காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி சங்கத்தின் தமிழ்நாட்டுக் கிளையில் பேரவை உறுப்பினர்கள் உறுப்பினராதல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு வேண்டுகோள். நம் உறுப்பினர்கள் காமன்வெல்த் நாடாளுமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பெரும் பங்கு கொள்ள அந்த நிறுவனத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று வேண்டப்படுகிறது. அதன் காரணமாக, உறுப்பினர்கள், காமன்வெல்த் பார்லிமெண்டரி அஸோசியேஷன் மாநாடுகள் கூடும் இடங்களில் சென்று பங்கு பெறும் வாய்ப்பு இருக்கும். திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்களும், திரு. சௌந்திரராஜ மூப்பனார் அவர்களும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி மற்ற உறுப்பினர்களும் சென்று வர வேண்டும் என்கிற ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே பெருமளவில் அந்தச் நிறுவனத்தின் தமிழ்நாட்டுக் கிளையில் உறுப்பினர்களாகவேண்டும். அதற்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 5 தான். ஆயுள் சந்தா ரூ. 50. எல்லோரும் அந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி கோரிக்கைகளின்மீது வாக்கெடுப்பு —தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 20.—தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : *பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

" கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் " என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,88,08,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும். "

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

" கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, மூடப்பட்ட ஆலைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துகின்ற கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

" கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் " என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழி கிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள நான்கு சர்க்கரை ஆலைகளிலிருந்தும் கிடைக்கும் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து கடலூரில் ஓர் காகித தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை குறித்து விவாதிக்க,

" கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் " என்ற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, வறட்சியான பகுதிகளில், குறிப்பாக கோவில்பட்டி தாலுகாவின் விவசாயிகளுக்கு உப-தொழிலாக சிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று விவாதிக்க,

* 217-301-ம் பக்கங்களில் முன் ரைக்கு இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

"கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் " என்ற என் பெயரிலுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பெர்மிட்-லைசென்ஸ் போன்ற வேண்டாத கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவது பற்றி வலியுறுத்த,

" கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,88,08,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் " என்ற என் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே;

On the recommendation of the Governor; I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,71,39,400 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development."

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை தமிழகத்திலே உற்பத்தி செய்வதற்கும் தொழில்கள் உண்டாக்குவது பற்றி விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,71,39,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் "

என்ற என் பெயரில் உள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion:—

That the allotment of Rs. 12,71,39,400 under Demand No. 40—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

***திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :** சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஓரிரு கருத்துக்களை இந்த சபைமுன் எடுத்து வைக்க முற்படுகிறேன். இந்த தேசத்திலே தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாகப் பெருகி வருகிறது என்பதைக் காண்கிறபோது மட்டில்லாத மகிழ்ச்சி உடையவனாக இருக்கிறேன். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி சம்பந்தமாக

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

வருந்தத்தக்க ஒரு சில நிகழ்ச்சிகள் முன்னாலேயிருந்து இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. தொழில் மந்தம் நாடு எங்கும் ஏற்பட்டிருந்து இன்றைக்கு ஓய்ந்து போயிருக்கிறது என்பதைக் காண மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. தொழில் மந்தத்தால் மாநிலத்தில் தொழிற்சாலைகள், அதிலும் குறிப்பாக, சரியாக நடந்து கொண்டிருந்த பஞ்சாலைகளில் நெருக்கடி நிலைமைகள் ஏற்பட்டதையும் நாம் உணர்வோம். இந்தமாதிரி நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை துரிதமாகவும், உடனடியாகவும் மேற்கொள்வதற்கான ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இதற்கு முன்னதாக ஈடுபட்டு, பல ஆலைகளை நிறுவத் திட்டம் இட்டிருக்கிறது. தனியார்களும் திட்டமிட்டு வருகிறார்கள். பெரு நகரங்களைச் சுற்றியே தொழில் நிறுவனங்கள் சென்று கொண்டே இருக்கின்றன

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1969 மார்ச் 11

என்கிற அபிப்பிராயம் உலவிக் கொண்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களைச் சுற்றித்தான் ஆலைகள் பொதுவாக விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுதுபோது, "ஜெனரல் இட்டாலேஷன்" என்று சொல்லப்படும், வளர்கின்ற பகுதியே வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது, பிற்பட்ட பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக தொழில் நிறுவனங்கள் உருவாகும்போது, [illegible] இருக்கும் அந்தப் பகுதிகளில் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரத்தில் பல நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 22 லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அருகாமையில் பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. இருக்கும் மக்களுக்கு போதிய அளவிற்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் மாநகராட்சிக்கு ஏராளமாக கஷ்டங்கள், தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. குடிநீர் [illegible] கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதேமாதிரி தொழில் நிறுவனங்களுக்கு இதுபோல போதிய அளவில் தண்ணீர் கொடுக்க கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்தமாதிரிப் பகுதிகளில் புதிதாக ஆலைகளைத் துவங்காமல், பிற்பட்ட பகுதிகளில் மாற்றி அமைக்க வழிவகை செய்வது நல்லதாக இருக்கும்.

தொழில் கொள்கை பற்றி ஒரு கருத்துக்களை கூற வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக, தொழில் அதிபர்கள் புதிய தொழில்களில் ஈடுபட முற்படுகிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசின் நிலையற்ற தன்மை காரணமாக தொழில் அதிபர்கள் புதிதாகத் தொழில்களை நிறுவ கஷ்டப்படும், தயக்கப்படும் நிலைமைகளை உண்மையாகப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கொள்கை காரணமாக புதிதாக ஆலைகள் துவங்கக்கூடிய புதிய சூழ்நிலை, "க்ளைமேட்", ஏற்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். பெருந்தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு, "என்டர்பிரனூர்"களுக்கு போதிய ஊக்கம் அளிக்க அரசாங்கம் முனைய வேண்டும். இன்று கேபிடல் மார்க்கெட்டில் இருக்கின்ற மந்த நிலையை, அதை நீங்கிக் கொண்டு இருக்கும் நிலைகளைப் பார்க்கிறோம். தொழில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்படும் என்று எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறோம். அதிலே தொழில் அதிபர்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளும்போது, தனியார் தொழில் நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக, தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்காத காரணத்தால், பல இடங்களில் கதவடைப்பு, லாக்-அவுட் ஸ்டிரைக் போன்ற நிலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. இவைபற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த சந்தர்ப்பங்களில் முத்தரப்பு மாநாடுகளைக் கூட்டி, [illegible] நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட முறையில் தொழில் அரங்கில் வேண்டிய கருத்துக்களைப் பெறுவதற்கு முன்வந்தால்தான், இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க முடியும் என்பதை கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாலைகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகளைப்பற்றி இந்த மன்றத்தின் முன்பு எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் பல ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, கோவை போன்ற பகுதிகளில் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற அவல நிலை இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பட்டினியாலும், பசியாலும் வாடும் நிலை இருக்கிறது. நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு குழுவானது நிறுவப் பெற்றது, டாக்டர் லோகநாதன் தலைமையில், அந்தக் குழு ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தரவேண்டும் என்று. அவர்களும் கருத்துக்களை அரசாங்கத்திற்கு பரிந்துரைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலோசனைகளின் பேரில் ஒரு சில மில்களுக்கு உதவி அளிப்பது, "காரண்டி" கொடுப்பது போன்ற திட்டங்களை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. ஆனால், காரண்டி கொடுத்த பிறகும் கூட, தொழில் நிறுவனங்கள் இயங்காத நிலையில்தான்

1969 மார்ச் 11] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு இருக்கின்ற "இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலெப்மென்ட் ஆக்ட்", மத்திய சர்க்காரின் கொள்கை இவைதான். இவற்றின் காரணமாகத்தான், இன்றைக்கு போதிய பாதுகாப்பு. பாதுகாப்பு கொடுக்கும் அதிகாரம் மாநில அரசிடத்தில் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கூற்றுகளை நாம் நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் வரிக் கொள்கையை, அதாவது எக்சைஸ் வரியை [illegible] தள்ளி வைத்திருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பூராவாக அதைத் தள்ளி வைக்காத காரணத்தால் அநேக சிக்கல்களும், கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. பஞ்சாலைகளிலுள்ள நெருக்கடியைக் குறைக்க முடியாததற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. பஞ்சு விலை, மின்சக்தி, மத்திய சர்க்காரின் விற்பனை வரி போன்றவைகளின் காரணமாக நல்ல முறையில் இத்தொழிலை நடத்த முடியாமல் பெரும் கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சு மார்க்கெட்டைப் பார்க்கிற போது, அது ஒரு சில தொழிலதிபர்களின் கையில்தான் இருக்கிறது. பம்பாயிலும், அகமதாபாத்திலும் இருக்கின்ற ஆலைகள் பஞ்சு மார்க்கெட்டை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் பஞ்சு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. [illegible] பஞ்சை அவர்கள் வினியோகம் செய்வதில்லை. இதைக் [illegible] கண்காணிப்பதற்கு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் [illegible] வேண்டும். பஞ்சு கட்டுப்பாட்டின் உரிமை [illegible] மத்திய அரசு இந்த நிலைமையை மத்திய அரசுக்கு [illegible] செய்ய வேண்டும். ஆகவே, பஞ்சு விலையை நல்ல முறையில் [illegible] கட்டுப்படுத்தி, [illegible] பஞ்சை இந்த நிறுவனங்களுக்கு சப்ளை செய்தால், இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க இது [illegible] இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, [illegible] அரசாங்கம் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறது. [illegible] செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முனைந்து [illegible] நாட்டுக்கு இன்றியமையாததாக இருக்கும் [illegible] தொழிலும் நமக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. [illegible] கவனிக்க வேண்டும். [illegible] உற்பத்தி செய்வதற்குப் போதிய ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். [illegible] நீக்குவதற்கு மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று [illegible] கொள்ளுகிறேன்.

"[illegible]" [illegible] காரணத்தால் பஞ்சாலைகளை சரியான முறையில் [illegible] இருக்கிறது. மானேஜிங் ஏஜென்சி [illegible] இல்லையா என்ற பிரச்சினைக்கு [illegible] கடன் [illegible] வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் [illegible] தான் இந்த [illegible] ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு [illegible] கேட்டுக்கொள்கிறேன். [illegible] நிறுவனங்களுக்கு வேண்டிய [illegible] மாநில அரசாங்கம் [illegible] 51 சதவிகிதம் பங்கு பெற்று 49 சதவிகிதம் [illegible] இருக்கின்றன. இந்த நிறுவனம் [illegible] கண்காணிப்பதற்கு நல்ல [illegible] இல்லை. பொதுத் துறையிலே [illegible] இல்லை, நஷ்டம்தான் [illegible] பொதுமக்களிடையே இந்த [illegible] இந்த நிறுவனத்தை [illegible] போதிய பயிற்சி [illegible] அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்த ஏதுவாக இருக்கும்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே நடக்கின்ற பஞ்சாலைகளின் நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 12 கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் ஒன்றிரண்டு மட்டும்தான் லாபகர மாக இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலில் பெரும் மந்தம் ஏற்பட்டாலும், நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் ஆலைகள் சரியான முறையில் இயங்கவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் வருகின்றன. இதில் ஏன் நஷ்டங்கள் வருகின்றன என்பதை ஆய்வதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் மில்களில் நஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சு விலை, மற்ற நிர்வாகச் செலவுகள், நாணய மதிப்புக் குறைவு காரணமாகவும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் மாற்றி, நல்ல லாபகரமாக நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு மில்லை நடத்துவதில் நானும் ஒரு காலத் தில் அனுபவம் பெற்றவன் என்ற முறையில் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே " காட்டன் பர்ச்சேஸிங் கமிட்டி " இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் போதிய பயிற்சி பெற்றவர்கள் இல்லாத காரணத் தால் தரமான பஞ்சை வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. பெரும்பாலும் அதிகாரிகள்தான் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறார்கள். மேலும் சாம்பிள் கொடுக்கும் பஞ்சு ஒரு ரகம், சப்ளை செய்யப்படுவது வேறு ரகம். இதுமாதிரியான பல தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, இதைக் கண்காணிப்பதற்கு வேறு எந்த முறையையாவது கையாள முடியுமா என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனது மாவட்ட மாகிய கன்னியாகுமரி பகுதியில் இருக்கும் ஸ்பின்னிங் மில்லிலே டி.ஆர்.ஓ. கிரேடிலே உள்ள நபரை மானேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய அதிகாரிகள் மானேஜிங் டைரக்டராக இருக்க வேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலில் அனுபவம் இல்லாத, ரெவின்யூ இலாகா, மற்ற இலாக்காக்களிலிருந்து வருபவர்களை, வேலை தெரியாதவர்களை, மானேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தொழில் நுட்பம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதில்லை. இந்தக் குறையை அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். சமீப காலத்தில், இடைத் தேர்தல் நடந்த காலத்தில் அந்த மில்லின் காரை தேர்தலுக்கு உபயோகித்தார்கள். இதற்குப் போதிய ஆதாரம் என் கையில் இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள எம்.டி.கே. 2637 கார் பல இடங்களிலும் தேர்தலுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தமாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் நடை பெறக்கூடாது என்று கண்டிப்பான உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்த அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நானும் கூட்டுறவு மில்லில் பங்குதாரன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன். மில்லில் இருக்கும் காரை துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கி றார்கள் என்பதைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். இம்மாதிரியான குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு இடமில்லாத வகையில் நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயத்தைக் கூற வேண்டுமென்று விரும்பு கிறேன். பொதுவாக தொழில் நிறுவனங்கள் நடக்கிறபோது எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள ஓரிரு வளங்களைப்பற்றிக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் (மணியடிக்கப்பட்டது). கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் தென் பகுதி யில் அதிகமான உப்பு எடுக்கப்படுகிறது. ரப்பர் தயாரிப்பு, கயிறு தயாரிப்பு போன்ற தொழில்கள் தாராளமாக நடைபெறுகிறது. இந்த மூலப் பொருள்களையெல்லாம் வைத்து தனியார் துறையிலாவது, பொதுத் துறை யிலாவது ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். தனியார் துறை யில் ஏற்படுவதாயிருந்தாலும் அதற்கு அரசாங்கம் லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டும். இது தூத்துக்குடிக்கு அருகாமையில் இருப்பதால் புதிய தொழில்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் மார்த்தாண்டம் பகுதியி லுள்ள இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இதில் ஐந்து யூனிட்டுகள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது அது மூடிக் கிடக்கிறது. தனியார் துறையைச் சேர்ந்த ஓரிரு நண்பர்கள் அதை வாடகைக்கு எடுத்தார்கள். அரசாங்கம் அதற்குப் போட்டிருந்த வாடகையை திடீரென்று அபரிதமாகக் கூட்டியதன் காரணமாக அதை மூடிவிட்டார்கள். அந்த எஸ்டேட்டை ஒரு ஐ.டி.ஐ. டிரைனிங் ஸ்கூல் ஆக மாற்றுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பகுதி யில் பலரும் ஐ.டி.ஐ. அட்மிஷன் கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, மூடப்பட்டுக் கிடக்கிற இந்தத் தொழிற்பேட்டையைத் திறந்து ஐ.டி.ஐ. பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சியைப் பார்த்து பெருமிதம் அடையவேண்டும். சேலம் உருக்காலையை ஆரம் பு.ப. 11
பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். தூத்துக் குடியில் ரசாயன தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த இருப்பதை வரவேற்கிறோம். இந்தத் தொழில் துறையில் முன்னாள் இருந்த அரசாங்கம் காட்டிய ஊக்கத்தைப்போலவே இந்த அரசாங்கமும் ஊக்கமும், அக்கறையும் காட்டி, தொழில்துறையில் அமைதியோடு வளர்ச்சி ஏற்பட எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எட்டு நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. க. துரைசாமி :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தொழில் வளர்ச்சி என்ற புத்தகத்தில் தொழில் துறையில் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை அரசாங் கம் எடுத்து வருகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிற காரணத்தினால் அதை முழுமனதுடன் வரவேற்று எனது உரை யைத் தொடங்குகிறேன்.

கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற் பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு இந்த மன்றத்தில் பல நேரத்தில் பேசப்பட்டிருப்பதை நாம் அறிவோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட் டத்தை குறிப்பிட்டபடி குறிப்பிட்ட காலத்தில் தொடங்காது போனதுதான் தொழில் துறையில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு அடிப்படையான காரண மாகும்.

நமது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள தொழில்களில் ஒன்று பஞ்சாலைத் தொழில். இன்னொன்று என்ஜினியரிங் தொழிலாகும். இந்த இரண்டு தொழில்களில் இன்றைக்கு பஞ்சாலைத் தொழில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருப்பதை நாம் அறிவோம். பஞ்சாலைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிக்கு அடிப் படையான காரணமே மத்திய அரசாங்கம் விதித்துள்ள வரிதான். மத்திய அரசாங்கத்தின் வரிக் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் பஞ்சாலைகளை மூட வேண்டிய நெருக்கடி தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும், நமது அரசாங்கமும் டெல்லிக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லியும் கூட அதை அவர்கள் எடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. பஞ்சாலை வரிக்கு குறிப்பிட்ட பிரிவுக்கு மட்டும் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஏறத்தாழ 288 பஞ்சாலைகள் நெசவுத் தொழிலில் வீவிங் மில்கள் இருக் கின்றன. வடக்கே இருக்கிற பஞ்சாலைகளோ நூல் நூற்பதோடு கூட, நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றவைகளாக இருக் கின்றன. ஆனால், தென்னகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகம்,

[திரு. ச. துரைசாமி] [1969 மார்ச் 11

ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய எல்லாவற்றையுமாகச் சேர்ந்து 46 பஞ்சாலைகள் தான் நெசவாலைகளாகவும் இருக்கின்றன. இந்த 46 ஆலைகளுக்கு மட்டும் இங்கே சலுகை கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிற நிலைமையில் வடக்கே 288 ஆலைகள் பயன்படக்கூடிய அளவில் மத்திய அரசாங்கம் சலுகை அறிவிப்பைச் செய்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அளித்துள்ள வரிச் சலுகைகள் இங்கே உள்ள எல்லாப் பஞ்சாலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய சலுகை அல்ல. குறிப்பாக நெசவு செய்கின்ற பஞ்சாலைகள் என்பதாக வடக்கே இருக்கிற 288 பஞ்சாலைகளுக்கு ஆதரவும், பலனும் கொடுக்கின்ற அளவில் மத்திய அரசாங்கம் அவற்றின் மீது விதித்திருந்த கலால் வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகை மூலம் தமிழ் நாட்டுக்கு 40 லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைக்கக்கூடும். இது போதுமானதல்ல. இங்கிருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் நம்முடைய பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் 1963–64 ஆம் ஆண்டில் இருந்த கலால் வரியின் அளவுக்கு இப்போதுள்ள வரி விகிதத்தைக் குறைத்தாலொழிய தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பஞ்சாலைகளுக்கு விமோசனம் ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற பஞ்சாலைகள் இங்கே உற்பத்தி செய்கின்ற நூல்களை எல்லாம் வடக்கே பம்பாய், ஆமதாபாத், பஞ்சாப் என்று அனுப்பிவைத்தாக வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். காரணம், தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நூலின் அளவு 157·99 மிலியன் கிலோ கிராம் ஆகும். தமிழ்நாட்டுக் கைத்தறிகள், யந்திர நிறுவனங்கள் ஆகியவை நாம் இங்கே உபயோகித்துக்கொள்ள முடிகிற நூலின் அளவு 63·20 மிலியன் கிலோ கிராம்தான். ஆக மீதமுள்ள 94·79 மிலியன் கிலோ கிராம் நூலை நாம் ஆமதாபாத்திற்கும், பஞ்சாபிற்கும், வேறு மாநிலங்களுக்கும்தான் அனுப்பித்து—அங்கே நெசவு செய்யப்பட்டு நமக்குத் துணியாகப் பெறவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இதில் ஒரு மாற்றத்தைக் கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்கிற நூல்களை இங்கேயே நெசவு செய்யக் கூடிய வகையில் நாம் பவர் லூம்களை அதிகமாக்கியாக வேண்டும். இன்றைக்கு 12,500 விசைத்தறிகளை ஏற்படுத்த ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை துரிதப்படுத்துவதோடுகூட 12,500 விசைத்தறிகள் [illegible] 25,000 விசைத் தறிகளையாவது ஏற்படுத்தித் [illegible] நாட்டில் பஞ்சாலைத் தொழிலில் [illegible] தவிர்க்க முடியும்.

இன்னொரு [illegible] பஞ்சாலைகளுக்கு [illegible] பஞ்சாலைகளுக்குத் தேவையான பஞ்சின் அளவு 9·31 [illegible] களாகும். தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பஞ்சின் அளவு 3·69 லட்சம் பேல்கள்தான். நமக்குப் பற்றாக்குறை 5·62 லட்சம் பேல்களாகும். ஆக தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவைப்படுகிற இந்த 5·62 [illegible] பேல்களை நாம் மகாராஷ்டிரத்திலிருந்தும், குஜராத்திலிருந்தும், [illegible] தும்தான் பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. [illegible] பஞ்சு வாங்கவேண்டிய காரணத்தினால் [illegible] கிடைப்பதைவிட அதிகமான [illegible] கிறது. ஐந்து கிலோகிராமுக்கு 4 [illegible] அங்கு 784 [illegible] 2,200 ரூபாய், [illegible] ரூபாய், கமிஷன் 22 ரூபாய், [illegible] 66 இது வடக்கே இருக்கிற நிலைமை. [illegible] 20 ரூபாய் செலவு, 55 ரூபாயிலிருந்து 110, 120 [illegible] பஞ்சு கொண்டுவருவதற்கு ஆகின்றது. [illegible] களுக்கு ஒரு கண்டிக்கு 2,308 ரூபாய்க்குக் [illegible] பஞ்சாலைகளுக்கு 2,508 ரூபாய் ஆகின்றது. [illegible] 200 ரூபாய் அதிக அளவுக்குக் கொடுக்கிறோம். அப்படிக் கொண்டுவரப் பட்டு நூற்கப்படுகிற நூலும் இங்கே நெசவு செய்யப்படாமல் வடக்கே அனுப்பவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆக இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு

1969 மார்ச் 11] [திரு. ச. துரைசாமி]

பாதுகாப்பு ஏற்படவேண்டும். இங்கே ஏராளமான விசைத்தறிகள் வைப்பதன் மூலமாகத்தான் உற்பத்தியாகிற நூலை நாமே அதிக அளவுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிற நிலை வருகிறபோதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற குறைபாட்டை நீக்க முடியும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரையாரிடி லிஸ்டு என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் பஞ்சாலைகளையும் சேர்த்திருக்கிற சலுகை எல்லாம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இன்னும் சிமிண்டு போன்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்கு பிரையாரிடி லிஸ்டு கொடுத்திருக்கிறோம். பஞ்சாலைகளுக்கும் துரிதமாக நிவாரணம் கிடைக்க பிரையாரிடி லிஸ்டில் வழி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக பஞ்சாலைகளுக்கு காட்டன் டிரான்ஸ்போர்ட் ஆக்ட் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பஞ்சாலைகள் பஞ்சு வாங்கவேண்டுமென்றால் விவசாயத்துறை டைரக்டரிடத்தில் அனுமதி வாங்கவேண்டும். அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நமது அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து இதைப் போக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத்திற்குச் சலுகை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஒரு யூனிட் 12·88 பைசா கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கேரளாவில் 8·72 பைசாவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. பல மாநிலங்களிலும் குறைவாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இங்கும் குறைந்த விலையில் கொடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விற்பனை வரியிலிருந்தும் சலுகை கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கோவைப் பகுதியில் பஞ்சாலைத் தொழில் தவிர சிறப்பாக இருப்பது என்ஜினியரிங் தொழில். ஒரு மாதத்திற்கு 16 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள் தயாரிக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியாகவேண்டிய நேரத்தில் 16 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு—அண்மையில் 20 சதவீதம் வரியை மத்திய அரசு கூட்டியிருப்பது சரியல்ல.

தமிழ்நாட்டை திட்டமிட்டே புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும், தமிழ்நாட்டைத் திட்டமிட்டே ஒதுக்கிவைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் மத்திய அரசு பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு வரியைக் கூட்டியதின் மூலம் அத்தொழிலுக்கு கேட்டை உண்டாக்கினார்கள். இப்பொழுது என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட வரியைப் போடுவதன் காரணமாக எஞ்சியிருந்த என்ஜினியரிங் தொழிலையே நமக்கு மத்திய அரசாங்கம் எண்ணுகிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுவதற்கு இறது. தமிழ்நாட்டை தொழில் துறையிலே பின்னேற்றுவதற்கும், தொழிற் துறையில் தமிழ்நாட்டை முடக்குவதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்கின்ற நிலைமை நீடிக்குமானால் தமிழகத்து மக்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தோடு எப்படி எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு இருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறார்களோ அந்த எண்ணம் ஈடேறுமா என்ற சந்தேகம் உண்டாகிறது. எனவே, இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் போக்கவேண்டும். குறிப்பாக கோயம்புத்தூரில் இருக்கிற என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைக்கு ஆண்டுக்கு 5 ஆயிரம் டன் தேனிரும்பு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் ஆயிரம் டன் இரும்புதான் இங்கே கிடைக்கிறது. மீதமுள்ள இரும்பைக் கொடுப்பதற்கும் நம்முடைய அரசு முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற 17-ஆம் தேதியன்று டெல்லி செல்வதாக பத்திரிகையின் வாயிலாகப் பார்த்தோம். அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகின்ற நேரத்தில் அங்கே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள நெருக்கடியை

[திரு. சு. துரைசாமி] [1969 மார்ச் 11

தீர்த்து என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாக்கவும், பஞ்சாலைத் தொழிலைப் பாதுகாக்கவும் முயற்சியெடுத்துக்கொள்வதோடு, தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பனியன் தொழில், மற்ற பல தொழில்களை ஊக்கப்படுத்தக்கூடிய முறையிலே உற்பத்தி செய்த பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று அவற்றை வெளிநாடுகளிலே விற்பதற்கான முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நெருக்கடியை எடுத்துச்சொல்லி அதற்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for giving me this opportunity to say a few words about 'Industries' today. On account of the limited time given to me, I wish to concentrate my speech only on the development of industries in my district of Dharmapuri which has been recently formed and which is very backward.

Sometime before there was a proposal to hold an 'Industries Seminar' at Dharmapuri district to discuss and find out what industries, major and minor and what cottage industries could be started in the district in order to develop it industrially, in addition to developing it agriculturally. But it is more than a year and I do not know what happened to that proposal. I know some work was done but I request the Hon. Minister to give special attention to this and see that the Seminar is conducted as early as possible.

With regard to Dharmapuri district, there are many natural resources, both forest and agricultural, which we can develop for major, minor and medium industries. Especially in Hosur taluk there is a very large forest and people are not making use of the forest for industrial purposes since they are mostly agriculturists. Agriculture is also not paying on account of continuous drought and if we start some industries to help the agriculturists, I think both agriculture and industry will develop on a par.

Various industries can be started there. There is the 'Sandalwood oil extracting industry'. Hosur has got excellent sandalwood trees. In adjoining Mysore State, there are facilities for oil extraction. In Chittoor district, in Kuppam, where there are no sandalwood trees as in Hosur, there is an oil-extracting industry there. They purchase sandalwood trees here and extract oil there. But whereas in spite of having excellent sandalwood trees in Hosur, we have no oil extracting industry there. It is better we start that industry there which could be developed further later on.

Next is 'Silk'. Government is spending a lot of money over this. We have got plenty of scope to make this as a major industry and the entire Madras can look to Hosur with regard to this industry. The people of this place are today agriculturists. But they know the technical side of the industry and if sufficient encouragement is given, I think they will take keenly to this industry. Recently the Government have introduced 'silk twisting' in Hosur. I hope

1969 மார்ச் 11] [Thiru K. S. Kothandaramaiah]

this will be developed if weavers are given special silk thread. Most of the silk weaving people in Bagalur, which is a famous centre for silk weaving, on account of poverty and because the Government did not give sufficient help, had gone to Bangalore. They are doing excellent work there as silk weaving is a major industry in Bangalore, covering the entire world. If the Government gives them encouragement and special silk thread, some of them will come back and we can have the industry at Hosur.

Bamboo industry is another one which can be developed. Bamboo is available in plenty in Denkanikota forest. I learn from news papers that the Agriculture Research Station at Jorhat has found out a new method by which they can prepare a kind of simple corrugated sheets. These sheets will be helpful to us for roofing purposes and it will cost 40 per cent less than asbestos sheets. I request the Hon. Minister for Industries to start this industry in Dharmapuri district where plenty of bamboo is available.

'Stone polishing' is done on a large scale in Chittoor district. They are purchasing stones from us and having polishing industry there, whereas we do not have such an industry. I think it is better we give encouragement to this 'stone polishing' industry in Hosur. Recently a private gentleman started stone polishing' in Uddanapalli, but he wants so many facilities, which Government can try to give. If this industry is started, many agriculturists may take to it and get more income.

'Next is the Lac' industry. The lac available in Denkanikota is considered the best in the entire State. Sometime before lac industry was in vogue on a large scale and I do not know why that enterprise was given up. People have abandoned that industry and forgotten the same. It is better we ask the officials there to re-start the industry. There is plenty of scope and I also suggest that local officials should be consulted in this matter and if sufficient encouragement is given, I think the lac industry can be developed in that area.

In addition there is scope for developing cottage industries and small-scale industries. For instance, take Ragi-malt. Hosur is considered to be granary for Ragi. This industry can be taken up. There is the Agarbathi industry. Bamboo sticks are available and this industry can be developed in the district. It is flourishing in adjacent Mysore State, in Bangalore. Doll-making, mat weaving and Cumbli weaving—these industries can be started in Hosur and other places. If the idea of holding industrial seminar that was thought of previously is now continued and necessary discussions take place, I think we can start a number of industries in Dharmapuri district and develop it so that it can come on a par with other developed districts of the State. Thank you.

*திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு தொழிற் துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறப் பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையிலே தமிழ்நாடு

எந்த அளவுக்கு முன்னேற வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் இன்னும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பதைத் தான் காட்டுகிறது. அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வரும் காலத்தில் திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான நிதிப் பொறுப்பு நம்மிடம் அதிகமாக இல்லை. அது மத்திய அரசிடம் இருக் கிறது. அந்த நிதியைத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் போராடிப் பெற்று இந்த நாட்டைத் தொழில் நாடாக மாற்றுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த நேரத்தில் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதற்குப் பல காரணங் கள் இருக்கின்றன. அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்தியப் பேரரசின் நேர்மை யற்ற கொள்கைதான் என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்த நேரத்திலே அந்தப் பஞ்சாலைகளை அரசு ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் சார்பிலும் மற்றவர்கள் சார்பிலும் கோரிக்கைகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் தமிழக அரசு அந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுத்து நடத்த முன் வருமுன் அதிலே நன்றாகச் சிந்தித்து முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் தொழிலமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாலைகள் மூடப்படுவதற்குக் காரணம் அவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள எக்ஸைஸ் டியூட்டி—ஆயத் தீர்வை பெரும் பளுவாக இருப்பதுதான். 25,000 கதிர்கள் கொண்ட ஒரு பஞ்சாலை 57 லட்சம் ரூபாய் ஆயத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. நாணய மதிப்பின் குறைவாலும், பஞ்சு விலையேற்றத்தாலும் பஞ்சிற்கு சுமார் 26 லட்சம் ரூபாய் அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகிற பஞ்சு சுமார் நான்கு லட்சம் பேல்கள் தான். தேவை சுமார் 10 லட்சம் பேல்கள். பாக்கி 6 லட்சம் பேல்களை வடக்கே இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வடக்கே இருந்து இறக்குமதி செய்யும்போது அங்குள்ள பஞ்சு வியாபாரிகள், பெரும் பணக்காரர்கள் பஞ்சை வாங்கித் தேக்கி வைத்துக் கொண்டு அதிலே கலப்படம் செய்து விற்கிறார்கள். அந்தக் கலப்படத்தின் காரணமாக ஒரு ஆலைக்கு சுமார் 24 லட்சம் ரூபாய் நட்டமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. வடநாட்டு வியாபாரி களின் லாப நோக்கு காரணமாக தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஆலை ஆண்டுக்கு 24 லட்சம் ரூபாய் நட்டம் அடைய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த முறைகளிலே பார்த்தால் ஆலை ஒன்றுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு கோடிக்கும் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாயை எங்கிருந்து பெறப் போகிறோம். இந்தியப் பேரரசு ஆயத் தீர்வையில் சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தச் சலுகைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற பஞ்சாலைகள் பெறுகின்ற பலன் மிக மிகக் குறைவாக இருக் கிறது. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. துரைசாமி அவர்கள் கூறியது போல் 40 லட்சம் ரூபாய்தான் பலன் கிடைக்கிறது. ஒரு ஆலைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அதிகச் செலவாகின்ற நேரத்தில் இந்த 40 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும் ?

காங்கிரஸ்காரர்கள், ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்ற பலனை அற்ற திட்டத்தை வைத்து கொண்டு எட்டு கோடி ரூபாய் நட்டமடைகிறீர்களே என்று கூறுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத் திலே பஞ்சாலைகளை அரசு எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லு கிறார்கள். மராட்டியத்தில் "இந்தியா யுனைடெட் மில்ஸ்" என்ற பெயரில் ஐந்து மில்களை மராட்டிய அரசு எடுத்து நடத்தி வருகிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே அந்த மில்களை அந்த அரசு எடுத்து நடத்துவதால் ஏற்பட்ட நட்டம் சுமார் எட்டு கோடி ரூபாய். இதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு எட்டு கோடி நட்டமேற்படுகிறது என்றால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ கோடிக்கும் அதிகமாக நட்டம் ஏற்படுகிறது. இதனால் பயனடைகிறவர்கள் 15,000 தொழிலாளர்கள் தான். 1½ கோடி மக்கள்

பயனடையும் வகையில் எட்டு கோடி ரூபாய் நாம் படியரிசித் திட்டத் திற்காகச் செலவழிப்பதை அறிவற்ற செய்கை, பயனற்ற செய்கை என்று கூறுகின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் 15,000 பேரே பலனடைவதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ கோடி ரூபாய் நட்டம் அடைய வேண்டுமென்று கூறு கிறார்களா? அப்படிக் கூறுவது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று புரிய வில்லை. ஆகவே, இந்தப் பஞ்சாலைகளை அரசு எடுத்து நடத்துவதைப் பற்றி அரசு நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்தப் பஞ்சாலைகளை எடுத்து நடத்துமுன் ஏற்படக்கூடிய பின் விளைவுகளை நன்கு சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. சி. கோவிந்தராஜன்** : தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியத் திலே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசு பல தொழில்களை நடத்தி வருகிறது. மேலும் பல தொழில்களை நம்முடைய மாநில அரசே நடத்த வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடும் போது மாநில அரசுக்கு நிதி கிடையாது என்பதும் உண்மை. நாம் புதிய தொழில்களை நடத்துவதற்கு அதிகப்படியான மூலதனச் சேகரிப்புக்கு ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். மேலும் மேலும் "டாக்ஸ் தி ரிச்" என்ற கொள்கையை கடைப் பிடித்தால் அரசு பல தொழில்கள் நடத்த இயலும். நம்முடைய மாநில அரசு தற்போது நடத்தும் பல தொழில் களில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று. இந்த நிர்வாகத்திற்கு அதிகாரிகளைப் போடும்போது தனியார் துறையோடு போட் டாப் போட்டி போடும் அளவில், பொதுத் துறையில் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் மலிவான விலைக்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் தொழில் திறமையும் அப்படிப்பட்ட மனோபாவமும் உள்ள அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக இப்படிப்பட்ட பொதுத் துறையில் உள்ள தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் சாமான்கள் கூடுதலான விலை இருப்பதற்கு காரணம் பொறுப்போடு நடைபெறாததுதான். உதாரணத் திற்குப் பல சொல்ல முடியும். ஒரு மரத்தை அறுத்து நாற்காலி செய்வதாக வைத்துக் கொண்டால் அந்த நாற்காலி செய்த பிறகு அதிலே துண்டு விழுந்த கட்டைகளை வைத்து தனியார் துறையாக இருந்தால் ஒரு ஸ்டூல் செய்து விடுவார்கள். ஆனால் அரசுத் துறையிலே நாற்காலி செய்து விட்டு துண்டு விழக்கூடிய மரத்தை வீணாக்கி விடுகிறார்கள். அதனால் தனியார் துறையில் ஒரு நாற்காலி விலை 12 ரூபாய் என்றால் அரசுத் துறையில் 14 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் ஆகிறது. இவ்வாறு வீண் விரயம் ஆகக்கூடிய நிலையும், அதிகாரிகள் பல்வேறு விதமான ஊழல் களைச் செய்யக்கூடிய நிலையும் பொதுத் துறையிலே இருக்கின்றன. கூடுதல் விலை காரணமாக அரசுத் துறையில் உற்பத்தியாகும் சாமான் கள் விற்பனையாவதில்லை.

கடந்த ஆண்டு ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் ராஜபாளையம் என்ஜினியரிங் ஒர்க்ஷாப்பில் மூலப் பொருள்கள் வெளியே விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவர்- சில்வர் தகடுகள் 11,500 ரூபாய்க்கும், எம்.எஸ். ஷீட்டுகளும் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு விற்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றிக் கேட்டால் நம்மு டைய பொருள்களை எல்லாம் தயார் செய்யக்கூடிய ஷாப்புகளுக்கு கேட் பாஸ் போட்டு அனுப்பப்படுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். விருத்தாசலத்தில் சிராமிக் இண்டஸ்ட்ரீசுக்காக ஒரு மிஷினை சென்னை துறைமுகத்திலிருந்து டிரான்ஸ்போர்ட் செய்வதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் மட்டும் 36,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12 லாரிகளில் அந்த மெஷினின் பாகங்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு 36,000 ரூபாய் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் என்று செலவு செய்வது நியாயந்தானா ?

மூலதன ஒதுக்கீட்டில் சில ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இண்டஸ் ட்ரியல் கோவாப்ரேடிவ்ஸ் நம்முடைய மாநிலத்தில் 411 இருக்கின்றன. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 19,36,100 ரூபாய். ஆனால் மானியத்திற் காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 1,20,000 தான். மீதி 18,16,100 ரூபாய் ஆபீசர்ஸ் செலவு, எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் செலவு, அலவன்ஸ் ஆகியவற்றுச் ஞக்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடி

களை ஊக்குவிக்க அதிகப்படி மானியம் கொடுப்பதோடு கூட, நல்ல முறையில்
கண்காணித்து உண்மையான உழைப்பாளர்கள் பயன்படும் முறையில்
நடத்தியாக வேண்டும். திருமழிசையில் நடத்தப்படுகிற மெகனைஸ்டு பிரிக்
பிளாண்ட் நல்ல முறையில் நடைபெறக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கு
மானல் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டியது
அவசியம். நம்முடைய மாநிலத்தில் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும், 7 சர்க்
கரை ஆலைகளும் இருக்கின்றன. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி
போதாது. இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை
களும் சரியான முறையில் நடத்தப்படுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(திரு. சு. துரைசாமி—தலைமை.)

குடிசைத் தொழில்களுக்கு விற்பனை ஏற்பாடுகளைச் சர்வரச செய்ய
மு.ப. 11-30 வேண்டும். 10,835 ரெஜிஸ்டேர்ட் ஸ்மால் ஸ்கேல் சொஸைட்டிகள் இருக்
கின்றன. இவை தொடர்ச்சியாக இயங்கவும், மேலும் மேலும், பொருள்
களை உற்பத்தி செய்யவும், அவைகளுக்கு வேண்டிய கடன் உதவி அளிக்க
வும், அவற்றில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெருக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க
வேண்டும். படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற பிரச்
னையையும் இதில் இணைத்துச் செய்தால் நன்ருகயிருக்கும் என்று நான்
கருதுகிறேன்.

கலைகள் கைத்தொழில் பயிற்சிக்காக மகாபலிபுரத்தில் ஒரு ஆர்ட்ஸ
ஸ்கூல் இருக்கிறது. அங்கு படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற
ஸ்டைபெண்ட் குறைவாகயிருக்கிறது. ஆகவே அதை அதிகப்படுத்த
வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன் அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி
யும் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அங்கு படித்து பட்டம் பெறுகிறவர்
களுக்கு உடனடியாக வேலை வாய்ப்பளிக்க ஏற்பாடு செய்யாமல் அந்தப்
பள்ளியை வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. அப்படி ஏற்பாடு
செய்யாவிட்டால் அந்தத் துறையிலும் மேலும் வேலையில்லாத் திண்டாட்
டத்தைப் பெருக்கத்தான் அது உதவி செய்யும்.

ராஜபாளையத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, அரக்கோணத்தில் தொடர்
வார்ப்பட தொழிற்சாலை இவை எல்லாம் இத்திட்டத்தில் இருக்கின்றன.
ராஜபாளையம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்
பட்டிருக்கிறது. இவைகளை சீக்கிரத்தில் கட்டி முடிப்பதற்கான ஏற்பாடு
களைச் செய்ய வேண்டும். மூடப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாலைகளை பற்றி இங்கு
எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இதற்காக 15 லட்சம்
ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிக மிகக் குறைவு. ஒரு சிறிய தொழிற்சாலைக்குக்
கூட அந்தப் பணம் போதாது. ஆகவே இதற்காக மத்திய அரசு
அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கிட மாநில அரசு போராட வேண்டும். அவசிய
மானல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சி மக்களையும், பொதுமக்களையும்
திரட்டி மூடப்பட்டிருக்கும் மில்களுக்கு அதிகப்படியான நிதி கிடைக்க
வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்கள், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்கு
கணிசமான அளவிற்குப் பண உதவி அளித்து நல்ல முறையில் கண்
காணிக்க வேண்டும். அவசியமானல் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்
களே கூட திடீர் விஜயம் செய்து நிலைமைகளை கவனித்து வேண்டிய
ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். இன்று காலை ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்
கையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆண்டின் கணக்குகளை
இறுதியாகத் தணிக்கைசெய்வது மாநில அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் என்று.
திடீர் திடீரென்று கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளைப் பரிசீலனை செய்து அவை
நல்ல முறையில் இயங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். மாநில அரசு
ரைஸ் மில்களை நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்
தான் நமக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்க முடியும். ஹோல்ஸேல் சொஸைட்டி
மாநில சொஸைட்டியானலும் சரி அல்லது ப்ரைமரி வீவர்ஸ் சொஸைட்டி
களானலும் சரி மூன்று லட்சம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கி
யிருப்பது குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே பங்குத் தொகையை அதிகரிக்கும்

முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு
நிர்ணய விலையில் நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்
களுக்கு மார்க்கட்டைப் பிடிக்கவும் துணிகளை விற்பதற்குமான ஏற்பாடுகளைச்
செய்யவேண்டும்.

இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் இதுவரையில் பொதுத்
துறை நிறுவனங்களுக்கே உதவி செய்து வந்தது. இப்போது தனியார்
துறைக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் நிதி உதவி
கொடுக்கும் என்ற கொள்கை மாற்றம் ஏற்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது.
இது தவருன கொள்கையாகும். எந்தக் காரணத்திற்காக அந்தக் கார்ப்ப-
ரேஷன் அமைக்கப்பட்டதோ அந்தக் கொள்கையே தொடர்ந்து நடத்தப்பட
வேண்டும். அதன் அடிப்படையில்தான் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்
சாலைக்குத் தனியார் துறையில் பத்து கோடி நாம் பத்து கோடி என்று
போடுவது. அந்தத் தொழிற்சாலையை நாமே நடத்த முடியும், பாலி-
டெக்னிக்கிலுள்ள ஆசிரியர்கள் பல்லாண்டுகள் பணி புரிந்தும் தாற்காலிக
மாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். கடந்த ஆண்டு அவர்களின் சர்வீசை
டெர்மினேட் செய்துவிட்டு மறுபடியும் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்
கொள்ளும் போது நியூ சர்வீஸ் என்று போடுகிருர்கள். எந்தக் காலத்தில்
அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டார்களோ அந்தக் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து
கண்டினியுவஸ் சர்வீஸ் என்று போட்டு அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட
வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

• திரு. பி. வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்
மாநிலத்தில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் முதன்மையான தொழிலில்
பஞ்சாலைத் தொழிலாகும். அந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலில் கிட்டத்தட்ட
இன்றையதினம் 27 பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இருபத்து ஏழு
பஞ்சாலைகளிலும் சேர்ந்து சுமார் 15,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்
கிருர்கள். அதோடு பஞ்சாலை உறுப்புகளைத் தயார் செய்கிற தொழிற்சாலை
யான டெக்ஸ்டூல் கம்பனியும் மூடப்பட்டு 5,000 தொழிலாளர்கள் இன்று
வேலையற்ற நிலையில் இருந்து வருகிருர்கள். இந்த நிலைமை தொடர்ந்து
இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. இப்படி இரண்டு ஆண்டுகள்
தொடர்ந்து இருக்கிற நிலையில் சர்க்காரிடம் பல தடவை விண்ணப்பித்தும்,
அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் பல வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்
பட்டன. அப்படி வாக்குறுதிகள் பல கொடுக்கப்பட்டும் அந்த வேலை
இழந்த தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்விற்காக சௌகரியங்கள் ஏதாவது
வருகிறதா என்ருல் அதைப் பற்றி நினைக்கக் கூட முடியாத அளவிற்கு
அவர்கள் ஏக்கத்தோடு நின்று கொண்டிருக்கிருர்கள். பல்லாயிரக்கணக்
கான தொழிலாளர்கள் இன்று வேலை இழந்து பட்டினி கிடக்கிருர்கள்.
வேறு தொழில்களுக்கும் வாய்ப்பில்லாமல் இன்று நாட்டில் வறட்சி ஏற்
பட்டிருக்கிற நிலையில் புது வேலைவாய்ப்பற்ற நிலையில் அவர்கள் நொடிந்து
போயிருக்கிருர்கள். அவர்களுக்காக இந்த அரசு இன்னும் அதிகப்படி
யான முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்குமானல் சிறப்பாக இருக்க முடியும்.
தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கோவையிலும் நேற்றையதினம் மதுரை
யிலும் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அது வரவேற்கத்தக்கதாகயிருப்
பினும் அதை உடனடியாக அமல்படுத்துவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள்
எந்தளவிற்கு இருக்கும் என்பதை நடைமுறையில் பார்க்க வேண்டிய நிலை
யில் இருக்கிருர்கள் தொழிலாளர்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிலாளர்கள்
புது வாழ்வு பெறுவதில் இந்த சர்க்கார் இன்னும் கொஞ்சம் கவனம்
எடுத்திருக்குமானல் அது சாலச்சிறப்புடையதாக இருந்திருக்க முடியும்.

மத்திய அரசு இதுவரையில் இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்காக
17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்
களை விட இங்குதான் அதிகப்படியான பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.
இருக்கிற பஞ்சாலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கான வகைகளை ஆராய்ச்சி
பூர்வமாக எடுத்துக் கொண்டு தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏற்
கனவே அவர்கள் கலால் வரியைக் குறைத்திருக்கிருர்கள். மத்திய
அரசு கலால் வரியைக் குறைக்குமானல் மாநில அரசு எலக்ட்ரிஸிட்டி

சார்ஜ், விற்பனை வரி இவைகளைக் குறைப்பதாக சொன்னார்கள் முன்பு. ஆகவே எலக்ட்ரிஸிட்டி சார்ஜைக் குறைப்பது ஒருபக்கமிருப்பினும் குறைந்த பட்சம் அதற்குரிய சர்சார்ஜையாவது குறைத்து விற்பனை வரியிலும் கொஞ்சம் குறைவு ஏற்படுத்தி மேலும் ஆலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

தேசிய தொழில் கார்ப்பரேஷன் பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கார்ப்பரேஷனை உடனடியாக ஏற்படுத்தி வேலை இழந்துள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கான முயற்சியை அரசு துரிதமாக எடுக்குமானால் நன்றாகயிருக்கும்.

அதோடு, விசைத் தறிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதுபற்றி பேச்சு அடிபடுகிறது. இங்கு விசைத் தறிகளுக்கு அனுமதி கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் வடக்கே உற்பத்தியாகிற பல துணிகள் தெற்கு வந்து சர்வசாதாரணமாக விற்கப்படுகிறது. இங்கு விசைத்தறிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்றால் வடக்கே உள்ளவர்கள் தென் மாநிலங்களுக்கு வந்து அவர்களுக்கு இங்கு நிரந்தர மார்க்கெட்டை நாம் தேடிக் கொடுப்போமே தவிர, இங்குள்ள பஞ்சாலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்வதிலிருந்து நாம் தவறிவிடுவோம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே உடனடியாக தென் மாநிலங்களில் விசைத்தறிகளுக்கு அதிகப்படியான லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டு இங்குள்ள பஞ்சாலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளை அதிகப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதோடு, இந்த சிறிய தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தொழில் இலாக்கா டைரக்டர்களை நியமிக்கும்பொழுது சாதாரணமாக அந்தத் தொழிலில் அனுபவம் உடையவர்கள், அந்த தொழிலில் தேர்ந்தவர்கள், டெக்னிக்கல் தகுதி உடையவர்கள், எந்திர நுணுக்கங்களையும், அதன் தன்மைகளையும் புரிந்தவர்களை நியமிப்பது சிறப்பாக இருக்கும். ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள், சாதாரணமாகப் பேப்பரைப் பார்ப்பதிலும், கொள்கைத் தீர்மானத்திலும் வல்லுநர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் தொழிலில் திறமையானவர்களாக, எந்திர நுணுக்கங்களையும், விசை நுணுக்கங்களையும் புரிந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. இந்த இலாக்காவில் நியமிப்பவர்களை ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளாக நியமிப்பதற்குப் பதிலாக தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்தவர்களாகப் பார்த்து நியமிப்பது சிறப்பாக இருக்கும்.

அதோடு சிறுதொழில் கார்ப்பொரேஷன், தொழிலுக்கு மட்டுமே தனியாகப் பிரித்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பிறகு அந்தக் கார்ப்பொரேஷனில் தொடர்ந்து நஷ்டமேற்பட்டு சமீப காலத்திலேயிருப்பதைப்பற்றிச் செயல் குறிப்பு தெளிவாகக் காட்டுகிறது. போடப்பட்டிருக்கும் முதல் 10 கோடி மூலதனம். வியாபாரம் நடத்தியது 5 கோடி ரூபாய்க்கு. நஷ்டம் 30 லட்சம் ரூபாய். எப்படி நஷ்டமாயிற்று? சிறுதொழில் கார்ப்பொரேஷனில் எப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோமேயானால் மிகவும் விந்தையாக இருக்கும். சமீபத்தில் இந்தச் சிறுதொழில் கார்ப்பொரேஷனைச் சேர்ந்த, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை யொன்று விண்ணமங்கலத்தில் இருக்கிறது. அதற்குப் பொறுப்பு அதிகாரியாக இருந்தவர் பல 10 லட்சம் ரூபாயைக் கையாடல் செய்ததாகச் சமீபத்திலே, அவர்கள் 14-2-1968-ம் தேதியன்று சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார். சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்ட அந்த அதிகாரியின் மேல் 8 மாதங்கள் வரையிலும் குற்றம் இன்னது என்று சார்ஜ் ஃப்ரேம் செய்யாத காரணத்தினால் அவர் கோர்ட்டிலே வழக்காடி மீண்டும் அதே தகுதி உள்ள ஒரு உத்தியோகத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் இந்தச் சர்க்காரிலே. இப்படியிருந்தால் தவறுகள் செய்கின்றவர்கள் அந்தத் தவறுகளிலிருந்து எப்படித் திருந்துவார்கள் என்பதுதான் புரியவில்லை. தவறாக நடந்தவர் மீது உடனடியாகக் குற்றம் சாட்டாமல், 8 மாதங்கள் வரையிலும் அவர்கள் பேரிலே குற்றச்சாட்டுக்களைச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்றால், 7, 8 வருஷங்கள் தொடர்ந்து நடந்திருக்கும் தவறுகளுக்கு பல பேர் உடந்தையாக இருந்

திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. அதனால்தான் 8 மாதங்கள் வரையிலும் குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் பேரிலே கொடுக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது. ஒரு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையிலேயே இப்படியிருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாட்டில் உள்ள தொழில் பட்டறைகளில் என்னென்ன நடக்கிறது, எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியது. இன்னும் சொல்லப் போனால் உற்பத்தியாகும் பல பொருள்கள், வெளிமார்க்கெட்டுகளில் உள்ளதைவிடத் தரக்குறைவாக இருந்தாலும் நமது சர்க்கார் அந்தப் பொருள்களை வாங்குகிறது. அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்கினாலும் கூட, பட்டறைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலையிருக்கிறது. இது எவ்வளவு கேவலமானது. தொழில் பட்டறைகளை வாஸ்தவமாகவே சரியான முறையில் கண்காணிக்கும் முறையில் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலை வந்திருக்கா. அந்த விண்ணமங்கலத்தில் வேலை பார்த்த அதிகாரிக்கு 15 தினங்களுக்கு முன்பு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகூட, குறிப்பாக ஏலகிரிமலையில் ஒரு பங்களா வாங்கியும், கோட்டயத்தில் வீடு வாங்கியும் இருக்கிறார்கள். பல்லாவரத்தில் வேறு ஒருவர் பெயரால் டேனரி ஆரம்பித்திருக்கிறார். இந்த அதிகாரிக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த ஏற்றுமதியைச் செய்வாரோ தெரியவில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரியான தவறுகளைத் தடுப்பதற்கு முயற்சியை நாம் கொள்ளவில்லையென்றால் சர்க்கார் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகள் முழுவதற்கும் நிரந்தரமான கெட்ட பெயரே ஏற்படும். எனவே, அவ்வாறில்லாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை மிகவும் வற்புறுத்தி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இம்மாதிரி தவறுகள் நடப்பதைக் கண்டுபிடிக்க, பொதுஜனங்களைக் கொண்ட கமிஷனை ஜில்லா வாரியாக நியமித்து அவர்கள் அங்கு விற்பனையாவது என்னென்ன என்று மாதாமாதம் பரிசீலித்துக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன். குறைந்தபட்சம் அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிலும் தொழிற்சாலைகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்து, அவர்கள் பரிசீலிக்கின்ற உரிமையைத் தந்தால் இப்படிப்பட்ட தவறுகளிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நேரத்திலே இம்மாதிரியான நிலைகளிலிருந்து இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நேரத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்:** தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையைப் பற்றி—விண்ணமங்கலத்தில் உள்ளது பற்றி என்று நினைக்கிறேன்—தகவல் எல்லாம் சேகரித்துப் பேசியிருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டிவிட்டுப் போவதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பை ஏற்றவுடன் தவறு நடப்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்று மறைந்த முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தனி அக்கறை காட்டி, அவரை சஸ்பெண்ட் செய்திருந்தோம் (இடைக்கால வேலை நீக்கம்). அவர் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றார். நம்முடைய உயர்நீதி மன்றம், இத்தனை மாதங்களுக்குள் சார்ஜ் ஷீட் போட வேண்டுமென்று சொன்னது. அதற்கும் முயற்சி செய்தோம். விஜிலன்ஸ் இலாக்காவையும் கலந்து வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று, அறிக்கை வேண்டினோம். அந்த அறிக்கையால் இன்னும் பல லட்ச ரூபாய்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிலை வந்தது. அந்தப் பல லட்சம் ரூபாய்களைக் கண்டுபிடிக்க மேலும் விசாரணை செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலை வந்தது. அவர் விடவில்லை. மீண்டும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வழக்கு சென்றது. அதற்கு நீதிபதி, நீங்கள் இத்தனை மாதங்களாக சார்ஜ் ஷீட் போடவில்லை, ஆகவே, சஸ்பெண்ட் ஆர்டரை ரத்து செய்கிறேன் என்று உயர்நீதிமன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. நாங்கள் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே என்ன செய்வது என்று சொல்லி, உயர்நீதி மன்றத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று

ஒரே காரணத்திற்காக அவருக்குத் தனியாக ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு, அந்த இடத்திலே போடப்பட்டிருக்கின்றார். நிச்சயமாக அவருடைய தவறை அந்த இடத்திலும் கண்காணிக்கும்.

திரு. பி. வேலுசாமி: நான் சொல்வது என்னவென்றால் எட்டு வருஷங்களாகத் தப்பு பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்கார் வந்து தான் தப்பு நடந்தது என்று அர்த்தமில்லை. எட்டு வருஷங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எட்டு வருஷங்களாக நடந்திருப்பதைக் கண்காணிக்க வில்லை. அதில் சேர்ந்திருக்கும் ஆடிட்டர்கள், அக்கவுண்டெண்டுகள், மேற்பார்வை பார்க்கும் அதிகாரிகள் ஆகிய இத்தனை பேரும் 8 வருஷங்களாக என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுதான் புரியவில்லை.

* **திரு. க. முருகேசன்:** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1969–70-ம் ஆண்டிற்கான தொழில்களுக்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் கட்சியைச் சேர்ந்துள்ளவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டு பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் மிகவும் பின் தங்கிய ஓர் மாவட்டம். மாவட்டத்தினுடைய பொருளாதாரம் உயர, செழுமையும் ஏற்பட அரசு சில தொழில்மயமான முன்னோடித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன் வர வேண்டும். நான் ஏற்கனவே நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசும்போது சின்னாறு அணைத் திட்டத்தைப் பற்றியும், ஒகேனக்கல் மின்சார அணைத் திட்டத்தையும் முடித்தால் மாவட்டம் ஓர் நல்ல நிலையை அடையும் என பேசியிருக்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் சிறியதாக இருப்பதால், மாவட்டம் முழுவதும் கனிவளங்களை பரிசீலனை செய்து, ரூரல் இண்டஸ்டிரீஸ் பிராஜக்ட்டாக முடிவு செய்து, எங்கெங்கு சிறிய பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படலாமோ அங்கெல்லாம், தொழில் மயமாக்கக் கோருகிறேன்.

தற்பொழுது கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை பாலக்கோட்டுக்கு சமீபம் திம்மனஹள்ளியில் சுமார் 2·25 கோடி மதிப்பீட்டில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படப் போகிறது. இதில் மக்கள் பங்குத் தொகையாக ரூபாய் சுமார் 40 லட்சம் சேர்க்கப்பட வேண்டும். இதில் ஏற்கனவே மக்களிடமிருந்து பங்குத் தொகையாக 26 லட்சமும், தற்பொழுது மீதி 14 லட்சமும் வசூல் செய்து வருகிறோம். மழைக் குறைவு காரணமாக விவசாயிகளிடையே பங்குத் தொகை வசூலிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆலைக்கு வேண்டிய கட்டிட வேலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய தொழில் நிதி உதவிக் கழகம் 125 லட்சம் கடன் வழங்கியுள்ளது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்வது, அரசு ஆலைக்காக இன்னும் செலுத்த இருக்கும் 10 லட்ச ரூபாயை முன்பணமாக ஆலைக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும், மக்கள் பங்குத் தொகையை ஓரிரு ஆண்டுகளில் வசூலித்து கட்டி விடுகிறோம் என்று அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினன் என்ற முறையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த உதவியை அரசு செய்தால் இந்த ஆண்டே சர்க்கரை ஆலை முடிவு பெற்று சிரமம் இன்றி நடைமுறைக்கு வந்து விடும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் நன்மை அடைவார்கள் எனத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆலை முடிவு பெற்றால் நிறைய உப தொழில்கள் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அஞ்செட்டி காட்டில் நிறைய மூங்கில் காடு உள்ளது. ஆலை, கழிவுப் பொருளை, அதாவது கரும்பு சக்கையைக் கொண்டும், மூங்கிலைக் கொண்டும் ஒகேனக்கல் காவேரியில் ஓடும் தண்ணீர் வசதி கொண்டும் ஓர் பேப்பர் ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய தென்னைமரத் தோட்டங்கள் இருக்கிறபடியால் கயிறுத் தொழில் செய்ய நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலைச் செய்ய முன்வரும் மக்களுக்கு அரசு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

நெசவுத் தொழில் மந்த நிலையில் உள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெற குடிசைத் தொழில் முறையை செய்ய அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கக் கோருகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உடனடியாக இண்டஸ்டிரியில் செமினார் நடைபெற வேண்டுமென்றும், அதன்மூலம் தொழில் வாய்ப்புகளை முடிவு செய்து தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தில் எனது கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 8-ம் தேதி இதே மானியத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றியபோது அவர் நம்முடைய திட்டவட்டமான தொழில் துறை கொள்கைகளை விளக்கினார்கள். அதை இன்றையதினம் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த நாட்டிலே தொழில் வளர வேண்டுமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்ற ஒரு கொள்கையாகும். ஆனால், முதல் திட்டம், தொழில் துறையில் உள்ள மந்த நிலையை நீக்க வேண்டும். அடுத்து தொழில் துறையில் ஒரு சுமுகமான உறவு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய எல்லா வழிவகைகளையும் இந்தச் சர்க்கார் மேற்கொள்ளும். மூன்றாவதாக, தொழில் துறையில் கிடைக்கிற வருவாய் சமூகம் முழுவதற்கும் பரவலாக்கப்பட, படிப்படியாக இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். நான்காவதாக, கூடுமான வரையில் புதிய தொழில்கள் துவக்கப்படுகிற நேரத்தில் அதிலேயிருந்து கிடைக்கக்கூடியது மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய அளவில் துவக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். தொழில்களை பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, சிறு தொழில்களாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, கூட்டுறவு முறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டுமா, அல்லது காந்தியார் சொல்லியபடி கதர் தொழிலை வைத்தே முன்னேறி விடலாமா என்பதைப் பற்றி பேசி வருகிற நேரத்தில், தெளிவாக, திட்டவட்டமாக இதைப்பற்றி கூறினார்கள். "ஏதோ தொழிலில் மந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது" தொழில்கள் மூடப்படுகின்றன, தொழில்கள் துவக்கப்படவில்லை, என்று பொறுப்பில்லாமல் பொதுப்படையாகக் குற்றம் சாட்டிவிட்டுச் செல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. ஆகவே, இந்தத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக சில ஆலோசனைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் ஏராளமான பேர் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல இலட்சக்கணக்கான பேர் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தாலே தவிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை தருவதற்கு தொழில்கள் வளர வேண்டும். ஆகவே, இந்த பல இலட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை தரவேண்டிய இந்தக் கட்டத்தில், நம்முடைய பிளானிங் கமிஷன் டெப்புட்டி சேர்மென் புரஃபொசர் காட்கில் அவர்கள் ஒன்று கூறியுள்ளார்கள். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இருக்கிற ஒரே வழி சிறுசிறு தொழில்களாக, அதே நேரத்தில் "லேபர் இன்டென்சிவ்" தொழில்களை ஏற்படுத்தி ஏதாவது வேலையைத் தருகின்ற தொழில்களாக அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை தெரிவித்தார்.

" Small-scale and labour-intensive industries must be organised talukwise. Then only our unemployment problem can be solved. That is the only solution ".

என்று காட்கில் அவர்கள் கடந்த ஆண்டு இந்தத் தொழில்கள் பற்றிய கருத்தரங்கில் பேசியபோது எடுத்துரைத்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்குப் பார்க்கின்றபோது ஏராளமான பொறியியல் வல்லுனர்கள், பல ஆண்டு காலம் படித்து, பட்டம் பெற்ற பொறி இயல் வல்லுனர்கள், வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, வேலை இன்றி தினக் கூலியாகக்கூட வேலை செய்யத் தயார் என்ற நிலையிலே இன்றைய தினம் அவர்கள் அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு படையெடுத்து வருகிறார்கள்.

அவர்களை யெல்லாம் பயன்படுத்தி, அவர்களுடைய திறமையைப் பயன் படுத்தி அதே நேரத்தில் இங்கே உள்ள பல தொழிலாளர்களையும் சேர்த்து, சிக்கனமாகத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகைகளை உருவாக்க வேண்டும். "செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஸ்கீம்" என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறுசிறு தொழில்களாக ஆரம்பித்தோமானால், ஜப்பான் நாட்டிலே இருப்பதைப் போல் ஆரம்பித்தோமானால், அந்த நாட்டிலுள்ள தொழில் வளர்ச்சியை நாம் பெற முடியும். வேலையில்லாமல் திண்டாடுகின்ற பொறி இயல் வல்லுநர்களை வைத்து, தொழில் ஆரம்பிக்க, தொழில் நடத்த. அத்தகைய தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாமா என்பதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஸ்கீமைப் பொறுத்த வரையில் இப் பொழுது பொறியியல் வல்லுனர்கள் அவர்களாக வந்து தொழில் ஆரம்பிக்க போகிறோம் என்று சொன்னால், எங்கே பணம் கிடைக்கிறது என்று தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த வேலை யில்லாத் திண்டாட்டம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால், அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, தொழில் திட்டத்தை தொடங்க வேண்டுமானால், அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று வைத்துக்கொண்டால், அதற்கு இந்திய அரசை நாம் கேட்க வேண்டும். செல்ப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஸ்கீம் பினான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்றை நிறுவ வேண்டும். யார் யார் தாங்களாகத் தொழில்கள் வைக்க முன் வருகிறோம் என்று சொல்லு கிறார்களோ, சாதாரண நிலையிலிருந்து படித்துப் பட்டம் பெற்று, வேலையில்லாமல் இவ்வாறு சொல்கிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் உட னடியாகப் பணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் தொழில் வளரும். அதற்கு இந்தக் கார்ப்பரேஷன் நல்ல முறையிலே பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

அண்மையில், கடந்த ஆண்டு பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு நான் சென்றி ருந்த போது, அங்கே தொழில் வளம் பெருகியிருந்ததைக் கண்டேன். இங்கே நாம் வைத்திருக்கிற பணத்தில் பாதி, பாக்டரி லாண்டை சீர் செய்வதற்கும் பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் நிலம் வாங்குவதற்கும் செலவாகிவிடுகிறது. மொத்தத்தையும் வைத்து தொழில் ஆரம்பிக்கின்ற நிலை இல்லை. அங்கே இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால், சாதாரண கிராமங்களிலெல்லாம் மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத் தாலே, குக்கிராமங்களிலே, சிறுசிறு கிராமங்களிலே சிக்கனமான முறையிலே மூலப் பொருள்களை எல்லாம் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்த முறையிலே, இங்கேயும் கிட்டத்தட்ட தமிழ் நாட்டை பொறுத்தவரையிலே சுமுகமான நிலை இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே படித்தவர்கள், திறமை யானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி அங்குள்ளதைப் போன்று சிறு தொழில்களை துவக்கினால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தீரும். அவர்கள் இன்னும் கெய்ரோனை புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். "பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டரைப் பற்றி கவலைப் படாதே, லேபர் இன்ஸ்பெக்டரைப்பற்றி கவலைப்படாதே" என்று பணத்தை அள்ளித் தந்தார் கெய்ரோன் என்று அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இந்தப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய காலத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் திட்டங்களுக்கும் இந்திய அரசுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. லைசென்ஸ் பெறுவதற்கும் இந்திய அரசுக்குச் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் இந்திய அரசுக்குப் போவது சரிதானா? நம்முடைய தொழில்களுக்கு அங்கு செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் ஆக்ட்டின்படி, ஒரு மாநிலத்திலே உள்ளவர்கள்,

அந்த மாநிலத்திலே, அவர்களே ஒரு திட்டமிட்டுத் தொழிலை வளர்ப்பதற் கான முயற்சிகளை எடுப்பதற்கு, அங்குள்ள தொழிலை வளர்ப்பதற்கு எல்லா உரிமைகளும் இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது திட்டங்களைப் போடுவதற்கும், லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கும், இந்த இடத்திலே இந்த தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கான அதிகாரத்தையும் இந்திய அரசு வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயம் தானா? வேலையில்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுவது இங்கே, வேலை யில்லாததால் போராட்டம் நடத்துவது நம்மை எதிர்த்து, அவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது நாம். அப்படி இருக்கும் பொழுது இங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய லைசென்ஸை இந்திய சர்க்காரிடத்திலே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இருப்பது சரிதானா? வேண்டுமானால் அன்னிய நாட்டு மூலப் பொருள்களை நாம் பெற்றுத் தர வேண்டு மென்று அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் அதைப் பெற்றுத் தருவதிலே நியாயம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கிற பொருள்களை வைத்து தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அவர்களை நாம் லைசென்ஸ் கேட்க வேண்டுமென்றால் இது என்ன நிலைமை?

இங்கே கைத்தறி நெசவாளர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று கால மெல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். பவர்லூம்களைப் போடலாம். என்று அவர்கள் ஏராளமாக விசைத்தறிகளைக் கொடுத்து விட்டார்கள். இன்றைய தினம் மார்க்கெட்டில் கைத்தறி நெசவாளர் களுடைய துணியோடு, பவர்லூம் துணிகள் போட்டி போடுவதால், கைத்தறி நெசவாளர்களின் கண்ணீரை நாம் துடைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

அதேபோல் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற நூற்பாலைகள் வட நாட்டிலே இருக்கின்ற ஆலைகளெல்லாம் துணி நெய்கின்ற ஆலைகள். இங்கே இருக்கிற ஆலைகள் நூல் நெய்கின்ற ஆலைகள். நூலுக்கு வேண்டிய பஞ்சை பெறுவதும் வடக்கே இருந்து. நூலை கொண்டு போய் விற்பதும் வடக்கேயுள்ள ஆலைகளுக்கு. காட்டன் கண்ட்ரோல் ஆர்டர்படி லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள், வடக்கேயுள்ளவர்களுக்கு. இங்கே உள்ளவர்கள் வடக்கே சென்று இரண்டு பங்கு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டி இருக்கிறது, பஞ்சை நூற்கும் நூலுக்கு எக்ஸைஸ் வரி போடப்படுவதால் மறுபடியும் கொண்டுபோய் கொடுக்கும்போது உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. இந்திய அரசு கடைபிடித்து வருகின்ற தொழில் கொள்கையின் காரணமாக இன்றையதினம் இங்கே பாதிக்கப்பட்டிருப்பது நம்முடைய தொழில்கள், நம்முடைய தொழி லாளர்கள், நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சி. ஆகையினால் தொழில் வளர்ச்சிக்கான அதிகாரங்களை நாம் பெறுவதற்குப் பாடுபட வேண்டும், நமது அரசாங்கம் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் சேலத்தில் இரும்பாலை வைக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 1957-ம் ஆண்டிலே இதே மன்றத்தில் சேலம் இரும்பாலை வரத்தான் போகிறது, வரத்தான் போகிறது என்று மூன்று முறை அன்றையதினம் சர்க்கார் கட்சித் தலைவராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அடித்துப் பேசினார்கள். இன்னும் வரவில்லை. அதேபோல் தான், இலங்கையைச் சுற்றி செல்கின்ற கப்பல்கள், சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், அந்த வழியே வரும், போக்கு வரத்து செலவு குறையும், தொழில் மேம்பாடையும் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறோம். இன்னும் நிறைவேற்றப் படவில்லை. அதே போல், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டு, அது ஆரம்பிக்க வேண்டிய காலமும் கடந்துவிட்டது. திட்டமிடப்பட்டு 2 ஆண்டு காலமாகி விட்டது. நாம் அங்கே கேட்கப் போனால் மாற்றாந் தாய் மனப்பான்மை யுடன் தான் அவர்கள் நடத்துகிறார்கள் என்பதை அங்கேயுள்ள நிலைமைகள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நெய்வேலியே நாங்கள்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1969 மார்ச் 11

கொடுத்த திட்டம்' என்கின்ற எண்ணம்தான் அவர்களிடம் இருக்கிறதே தவிர, அது சென்ட்ரல் செக்டாரிலே வருகிற திட்டம் என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்திலே இல்லை. நெய்வேலியில் இரண்டாவது மைன் கட்டும் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். சேலம் திட்டம், சேது சமுத்திர திட்டம் எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்பட்டால்தான், இந்த நாட்டில் ஓரளவுக்காவது தொழில் பெருகும். அந்தத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தால்தான், பல்வேறு துணைத் தொழில்கள் பெருக ஏதுவாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

நண் பகல் 12-00 அடுத்தபடியாக ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். "Industry is a Science" தொழில் நடத்துவது என்றால், ஒரு அதிகாரியைப் போட்டால், அந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், அதிலே இருக்கின்ற "Technical know-how" அதைப் பற்றிய அறிவும் பெற்று இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யும் போது, காலத்திற்கு ஏற்ப பொருள்களை மாற்றிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஒரு அதிகாரியை நியமித்தால், அந்தத் தொழிலில் அந்த அதிகாரி அறிவைப் பெற்று நடத்திக் கொண்டு வருவார். அப்படி வரும்போது, தயவு செய்து அவரை மாற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலின் வளர்ச்சியோடேயே அந்த அதிகாரியின் வளர்ச்சியும் இணைந்திருக்கும். இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கும். அவரைப் பற்றிய ரகசிய அறிக்கை பெறுவதை விட்டுவிட்டு, அவருடைய பணியாற்றலைப் பற்றி, "performance report" என்று சொல்லுவார்களே, அந்த "performance report" ஒன்றைப் பெற வேண்டும். தொழில் துறை அதிகாரங்கள், தலைமை அதிகாரிக்கு தொழிலுக்கு ஏற்ப பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். காலதாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். திறம்பட நடத்தினால், அவரை மாற்றக் கூடாது.

இந்த நேரத்தில் ஒன்றே ஒன்றைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர், ஜான் கென்னத் கால்ப்ரெய்த் அவர்கள் இந்திய நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, சோவியத் நாட்டிலுள்ள தொழிலுக்கும், அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள தொழிலுக்கும் அமைப்பு முறையில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. சந்திர மண்டலத்திலிருந்து ஒருவன் வந்தாலும் கூட, அமெரிக்கத் தொழில் அமைப்புக்கும், சோவியத் தொழில் அமைப்புக்கும் வித்தியாசம் எதையும் காணமுடியாது. இங்கேயும் டெக்னிகல் நோ-ஹௌ" உள்ளவர்கள் செயலாற்றி வருகிறார்கள். அங்கேயும் அப்படியே தான், தொழில் ஆற்றல் பெற்றவர்கள்தான் முதல்வர்களாக இருந்து நடந்துகிறார்கள். ஆகவே, தொழில் அமைப்பில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆனால், சோவியத் நாட்டிலே, "Planning done by the Government" அதாவது, திட்டம் இடுவது அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், அமெரிக்காவில் திட்டமிடுவதை தனியார் செய்கிறார்கள். இந்தியாவில் தொழில் அமைப்பு முறையிலேயே மாற்றம் இருக்கிறது. நிலத்தில் பரம்பரை வாரிசு உண்டு என்று கருதினோம். ஆனால், இந்திய நாட்டில் தொழிலில் கூட வாரிசு இருக்கிறது. தந்தை ஒரு தொழிலை நடத்தினார் என்றால், தந்தைக்குப் பிறகு மகனும் அந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்துகிறான். "Hereditary management" என்ற முறையில், பரம்பரை பாத்யதையாக, பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்களேதான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் விளைவு என்னவென்றால், தொழில் தெரிகிறதோ இல்லையோ பரம்பரையாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் தொழிலில் சீர்கேடுகள் விளைகின்றன என்று எச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

தொழில் வளம் பெருக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்ளவேண்டும். வேண்டிய அதிகாரம் பெற தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள் தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

1969 மார்ச் 11]

*திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் வளர்ச்சி மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய எண்ணத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். தொழில் துறையிலே, அதிலும் குறிப்பாக பொதுத் துறையிலே சர்க்கார் முதலீடு செய்யும்போது மிகமிகக் கவனிப்பாகச் செய்ய வேண்டும். பொதுத் துறையில்-ஸ்டேட் செக்டாராக இருந்தாலும், சென்டர் செக்டாராக இருந்தாலும் சரி—எல்லாம் நஷ்டத்திலே நடைபெறுகிறது. இதற்குக் காரணம் முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக, மேலும் மேலும் பொதுத் துறையில் எவ்வளவோ தொகைகளை முதலீடு செய்து, பொதுத் துறையை ஊக்குவித்தது தவறு என்பது என் எண்ணம். பொதுத் துறையினால் மக்களுடைய பணம் பாழாகிறது. நாட்டு பணம் பாழாகிறது. தனிப்பட்ட ஒருவர் ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், தனிப்பட்ட ஒருவருடைய பணம் மட்டும் தான் நஷ்டமாகும். ஆனால் பொதுத் துறையில் அதிகாரிகள் தருகிற புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு ஐந்து ஆண்டுகளில் இப்படிச் செய்யலாம், அப்படிச் செய்யலாம் என்று கணக்குப் பார்ப்பதனால் பொது மக்களுடைய பணம்தான் பாழாகிறது. ஆகவே, இன்றுள்ள ஆட்சியாகிலும் பொதுத் துறையில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் பேட்டைகளை ஏற்படுத்துகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு நிலத்தை அசைன்மென்ட் செய்கிறார்கள். ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற தலைப்பில் நான்கு, ஐந்து, ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். தொழில் நசித்துப் போகும்போது, தொழிலில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது, தொழில் வளர்ச்சிக்காக மற்றவர்களிடமிருந்து கட்டிடத்தை அடமானம் வைத்து பணம் வாங்க வேண்டுமென்றால் எளிய முறையில் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலத்தை சர்க்கார் ஓரளவு பணம் வாங்கிக் கொண்டுதான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதை அவர்களுக்கு உரிமையாக்குவதில்லை. கட்டிடத்தின் மீது பணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று விதிமுறைகள் இருந்தும்கூட பணம் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய அனுமதியை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெற அதிக காலதாமதமாகிறது. அதனால் தொழில்கள் நசித்துப் போகின்றன. முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி பல ஆண்டுகளாக இப்படி தவறான சில கொள்கைகளை வகுத்து வைத்ததன் காரணமாக எந்தத் தொழிற்சாலையும் எளிய முறையில் கடன் வாங்க பயன்படாத சூழ்நிலையே இருந்து வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவைகளை எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பெருவாரியாக ஆதரிப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல், காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று பெயர்கள் கோட்டா லைசென்ஸ் பெற்று உழைக்காமலே சம்பாதிக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கோட்டா பர்மிட், என்று கொடுத்து வந்தார்கள். காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சரியான முறையில் இயங்குவதில்லை. குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதிப்பவர்கள்தான் காங்கிரஸ் எலெக்ஷன் என்றால் முன்னாலே கொடி தூக்க வருவார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஏதோ காங்கிரஸுக்கு பாரம்பர்யம் இருக்கிறது, உங்கள் கட்சிக்கு அந்த பாரம்பர்யம் இருக்கிறதா ? என்று கேட்டார். இதுவா பாரம்பர்யம் ? இருபதாண்டு காலமாக இப்படி குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதித்தார்கள். குறிப்பாக சென்னையில் பலபேர் ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் தொழில் செய்வது இல்லை, கோட்டா பெற்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் அரசாங்கம் இருக்கும்போது தவறு செய்தது என்றே வைத்துக்கொள்வோம். உங்கள் அரசாங்கம் இன்று இருக்கும்போது ஏன் அவர்களைப் பிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் கேள்வி. அதிகாரிகள் ஆலோசனைகளை வாங்கி ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ?

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : அதிகாரிகளுடைய வேலை அது. அமைச்சர் அவர்களும் இதைக் கவனிப்பார்கள். அதிகாரிகளும் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

இன்னும் ஸ்பிரிட் பர்மிட் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளை என்னுடன் அனுப்புங்கள். எவ்வளவு கேஸ்களை பிடித்துத் தருகிறேன். சில சமயங்களில் அதிகாரிகளுக்குத் தவறான தகவல்களைக் கொடுப்பார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அதிகாரிகள் விழிப்போடு இருந்து பணியாற்ற வேண்டும். அவர்கள் இருபதாண்டுக் காலமாக ஒரே கட்சியின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தவர்கள். தங்களுடைய பிரமோஷன் போன்ற காரியங்களுக்காக அந்த ஆட்சியிடம் எதிர்பார்த்தவர்கள், தவறுகளை எடுத்துக் காட்டுவதில்லை. முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கி மக்களையே பாழ்படுத்தி விட்டது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் இத்தகைய பாரம்பர்யத்தை விடவேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்காட்டி, இன்னின்ன அதிகாரி, இன்னின்ன தவறுகள் செய்தார் என்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, அடிக்கடி காங்கிரஸ் பாரம்பர்யம், பாரம்பர்யம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. எம். ஆர். கண்ணன்: புள்ளி விவரத்திற்கு கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை. கொடுத்திருக்கும் கோட்டா, பர்மிட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்து, அங்கெல்லாம் வேலை நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் 100-க்கு 90 பேர் உழைக்காமலே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது நன்கு தெரியவரும். உழைக்காமலே சம்பாதிக்கும் போக்கு தொழில் துறையிலிருந்து ஒழிய வேண்டும். தொழில் அமைச்சரைப்பற்றி எந்த விதமான சந்தேகமும் கொள்ளவேண்டாம். அவர் நிச்சயமாகத் தவறு செய்ய மாட்டார். யாரும் அவரிடமிருந்து கோட்டாவோ, பர்மிட்டோ தவறான வழியில் பெறமுடியாது என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறுவேன்.

டபிள்யூ. எஸ். இன்சுலேட்டர் என்ற ஒரு நிறுவனத்தின் விழாவில் கலந்து கொண்ட தொழில் அமைச்சர் நம் மாநிலத்தில் தயாராகும் பொருள்களையே வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் நம் மக்களுக்கு வர வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். அப்படி நம் மாநிலப் பொருள்களை வாங்கினால்தான் நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகும். அசோக் லேலண்ட் என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது, அதில் நல்ல பஸ்கள், லாரிகளுக்கு வேண்டிய ஹெவி டூட்டி சேஸிஸ் அமைத்துத் தருகிறார்கள். சர்க்கார் அதிகமாக அவைகளை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது சென்னையிலே நடைபெறுகிற தொழிலாகும். எனது பகுதியிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 400, 500 என்று நல்ல சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்கள். அத்தகைய நிறுவனத்தைச் சர்க்கார் ஊக்குவிக்க வேண்டும். இது அகில உலகப் புகழ்பெற்ற ஸ்தாபனமாகும். மேலும் ஈஸ்வரன் எஞ்ஜினிரிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிரான்ஸ்பார்மர்களைச் செய்து வருகிறது. இதற்கு மகாராஷ்டிரத்தில் நல்ல கிராக்கி இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போது தங்கள் மாநிலத்தில் தயாராகும் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் தரக்குறைவாக இருந்தாலும் மகாராஷ்டிர அரசு அவர்கள் மாநிலத்தில் தயாராகும் பொருள்களைத்தான் வாங்குகிறார்கள். அந்த எண்ணம் நமக்கும் வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் மாநில தொழில்வளம் சிறப்படையும்.

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் அவர்களுக்கு ஒதுக்கி கொடுத்த நிலங்களை உரிமை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால், அந்த நிலங்களை விற்றுவிடுவார்களோ, அல்லது வேறு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்களோ என்று ஐயப்படலாம். நாலைந்து லட்சம் செலவு செய்து கட்டிடம் கட்டியபிறகு அதை வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே நிலத்தைக் கிரயம் செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

பொது நிறுவனங்களில் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களும் யூனியன் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக்கூட நிர்வாக அமைப்பிலே சேர்க்க முடியுமானால் நல்லது. என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இந்த நிர்வாக அமைப்பிலே சில நான்-அபிஷியல்களையும் சேர்த்து நிர்வாகம் சீராகவும், லாபகரமாகவும் இயங்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். பொதுத்துறையில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கும்

போது, தொழிலாளர்களையும் பங்குதாரர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலையில் வருமானத்திற்கேற்றவாறு சம்பளம், போனஸ் கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக நடத்த வேண்டும். அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தொழிற்சங்கத்திலிருந்து கொண்டு நன்மை செய்வதாக இல்லாமல் இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள். அதனால் ஸ்டிரைக் போன்ற தொந்தரவுகளும் சர்க்காருக்குக் குறையும். ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிற ஸ்பிரிட், கோட்டா ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போன்றவைகளை அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கெடுத்து ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு நடத்தினால் உற்பத்திப் பொருள்கள் அதிகரிக்க ஏதுவாகும். அதனால் விலைவாசியும் குறையும். முன்பு 2 ரூபாய்க்குக் கிடைத்த ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் டம்ளர் இப்பொழுது 6 ரூபாய் ஆகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இதற்கு முழுப் பொறுப்பு கடந்த இருபதாண்டு காலமாக இருந்து வந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்ததாகும். அது நாட்டையே குட்டிச்சுவராக்கி விட்டது என்று கூறி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. என். மருதாசலம்:** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களுமே நமது மாநிலத்தில் தொழில் வளரவேண்டும் என்பதில் அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். புதிய ஆலைகளைத் திறக்க வேண்டும், ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று பேசுகின்றோம். அப்படிப் பேசுகின்றபோதே சிலர் தொழில்களை மூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கோவையில் வேளாண்டுப்பாளையம் என்ற இடத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த ரப்பர் பாக்டரியை மூடி ஒரு மாதம் ஆயிற்று. அதைப்பற்றி லேபர் ஆபீசரிடம் முறையிட்டுக்கொண்டோம். மந்திரியிடமும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். லேபர் ஆபீசர் அந்த பாக்டரி முதலாளியைக் கூப்பிட்டால் வருவது இல்லை. லேபர் ஆபீசர் பஞ்சாயத்து பண்ணுகிற மாதிரிதான். அவருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது. அவர் கூப்பிட்டால் முதலாளி வந்தாலும் வரலாம், வராமலும் இருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் எதற்காக சம்பளம் கொடுத்து ஒரு அதிகாரியை வைத்திருக்க வேண்டும். இவர்களால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை உண்டா என்றால் இல்லை. சட்டத்தைத் திருத்தி அவர்களுக்கு முதலாளிகள் பயப்படும்படி செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் இன்றைக்குப் பல இடங்களில் இந்த அதிகாரிகள் முதலாளிகளை அணைத்துக் கொண்டுதான் போகிறார்கள். முதலாளிகளுக்குத்தான் இவர்களால் லாபம் ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை இல்லை என்பது என் கருத்து.

மில் முதலாளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், தங்களுக்கு நஷ்டம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த நஷ்டத்திற்குக் காரணம் என்ன? மில் முதலாளிகள் அந்த ஸ்தாபனத்தின் மானேஜிங் டைரெக்டர் என்று பணியாற்றுகிற நேரத்தில் அந்த மில்லின் பணத்தை எடுத்தே எவ்வளவு தன் பெயரில் புதிதாக சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இதை நஷ்டப்படுத்தி விடுகிறார்கள். ஆனால் தன் சொந்தப் பெயரில் புது தொழில்களை ஆரம்பித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய சொத்தை பறிமுதல் செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய இன்ஷூரன்ஸ் நிதிக்காகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு மில் நிர்வாகஸ்தர்கள் போடவேண்டிய தொகையைப் போட்டு அதை அரசாங்கத்தில் கட்டவேண்டும். அப்படிக் கட்டாமல் முதலாளிகளிடமே தேங்கி இருக்கக்கூடிய பணம் ஒரு கோடிக்கு மேலேயே இருக்கும். அப்படிப்பட்ட முதலாளிகளின் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை, அரசாங்கம். மற்ற மாநிலங்களில

[திரு. என். மருதாசலம்] [1969 மார்ச் 11

இப்படி இன்ஷூரன்ஸ் தொகையை உபயோகித்துக்கொள்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல இங்கும் கண்டிப்பாக எடுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒவ்வொரு மாதமும் 7 ஆம் தேதி, 10 ஆம் தேதி என்பதாக இந்த தினத்திற்குள் சம்பளப் பட்டுவாடா செய்துவிடப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆயினும் மாதக் கணக்கில் சம்பளம் கொடுக்காத முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முதலாளிகளின் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இன்று மில்கள் சாத்தப்படுவதற்குக் காரணம் மில்களில் நஷ்டம் வருகிறது என்பது ஒன்றுமே இல்லை. மானேஜிங் டைரெக்டர்கள் லாபத்தில் பல உப தொழில்களை தங்கள் பெயரில் ஆரம்பித்துக்கொண்டு விடுவது தான். இதை அரசு பரிசீலனை செய்து அந்த உப தொழில்களைப் பறிமுதல் செய்யுங்கள். மில்லைத் திறந்து ஓட்டுவதற்கு இப்படி அவர்களுடைய உப தொழில்களை, சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது என்றால் அதை எதிர்த்துப் போராடுவோம். கோவை தொழிலாளர்களின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக அந்தப் போராட்டத்தில் நாங்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டு முழு ஒத்துழைப்பையும் தருகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நமது தொழில் துறை இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலெப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் என்பதாக இரண்டு வகையாகப் பிரிந்து வேலை செய்கின்றது. இன்று நம்முடைய தொழில் இலாகாவை எடுத்துப் பார்த்தால், மாவட்டத்திற்கு ஒரு அசிஸ்டெண்ட் டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ், இரண்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ரீஜனல் டெபுடி டைரெக்டர் 3 மாவட்டத்திற்கு ஒரு கோவாப்ரேஷன் ஏ. டி. ஒவ்வொரு யூனிட்டிற்கும் ஒரு சூப்ரவைசர் என்பதாக எல்லாம பலபேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களும் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இப்படி தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரி, பெரிய இண்டஸ்ட்ரி என்பதாக இரண்டு பிரிவுகள் அவற்றுக்குத் தனித்தனி ஆபீசர்கள் இப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம்தானா ? அவர்கள் வேலை செய்வதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு நான் அபிஷியல் போர்டாவது இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அப்படி இருப்பது பொது மக்களுக்குப் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கிறது. அதைப் போல இதற்கும் ஒன்று ஏற்படுத்த முயற்சிக்கலாம். அதோடு ரீ ஆர்கானிசேஷன் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். ஏன் இந்த இரண்டு இலாக்காவையும் ஒன்றிணைத்து செம்மையாக நடைபெறச் செய்யக்கூடாது என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இரண்டுக்கும் தனித் தனியாக இவ்வளவு அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைச் சரியான முறையில் கண்காணிக்காது விடுவது நலம் அல்ல. இதை அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

அதுபோல எனக்குத் தெரிந்து இன்னும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஆக்டிவ் கார்பன் யூனிட் என்று வடலூரில் இருக்கிறது. அது லாபகரமாக இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அதைப் பரிசீலித்தாக வேண்டும். அதேபோல் டால்மியாபுரத்தில் மாடல் சிமிண்டு ப்ளாண்ட் யூனிட் இருக்கிறது. பல சிமிண்டு தொழிற்சாலைகள் மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட பிறகு மாடல் சிமெண்ட் பிளாண்ட் யூனிட் என்று வைத்திருப்பதன் அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதோடு அதிகாரிகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதனால் என்ன பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தொழில் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களை வெறும் அதிகாரிகளை அனுப்பாது — எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இன் இண்டஸ்ட்ரி — அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 மார்ச் 11] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸிலே பி. ப.
உற்பத்தியாகக் கூடிய சாமான்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படக் கூடிய 12-30
நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிற பொழுது ஏன் அப்படிப்பட்ட சாமான்களுக்கு அதிக விலை என்று தெரியவில்லை. அவற்றை வாங்கக்கூடியது சர்க்கார் தான். சர்க்காரே வாங்குவதால் ஒரு புத்தகத்திலிருந்து இன்னொரு புத்தகத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது அவ்வளவுதான். இதனால் பொது மக்களுடைய பணம்தான் அனாவசியமாக இழப்பாகிறது. ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸுக்குப் பலவிதமான சலுகைகள் தரப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும் பொழுது உற்பத்தி விலையை ஏன் கூட்ட வேண்டும். அந்தச் சாமான்கள் ஏன் ஓப்பன் மார்க்கட்டில் வரமுடியாமல் போய்விடுகிறது. ஓப்பன் மார்க்கட்டிலே வந்தாலும் வாங்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலே 19½ கோடி ரூபாய் வரை நஷ்டத்தில் துண்டு விழக்கூடிய நிலைமையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு இலாகாக்கள், பல அதிகாரிகள், இப்படி வைத்துக் கொண்டு நடத்தினாலும் தொழிலும் அபிவிருத்தி அடையவில்லை, மக்களுக்கும் அது பிரயோஜனப்படவில்லை. எனவே இதில் அரசாங்கம் ஊன்றி கவனஞ் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் பார்த்தால், இந்த கார்பெண்டெரி, பிளாக்ஸ்மித் யூனிட்டுகள் இருந்தன. அவற்றிற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அவை யெல்லாம் மூடப்பட்டு விட்டன. அந்த இயந்திரங்கள் எல்லாம் துருப்பிடித்துப் போய்விட்டன. இதனால் எவ்வளவு பணம் விரயமாகிறது ? இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டின் மேற்பார்வையிலே இருந்தது தான். எனவே அந்த கார்பெண்டெரி, பிளாக் ஸ்மித் யூனிட்டுகளின் மெஷின்களை உடனடியாக விற்கவோ அல்லது நம்முடைய இலாகாவிலேயே இணைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட்டு கோவில்பட்டியிலே இருக்கிறது. அது மூடப்பட்டுவிட்டது. அதை வாடகைக்கு அடுத்த இலாகாவுக்குக் கொடுத்தால் லாபகரமாக இருக்கும். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தும் இன்று மூடப்படக் கூடிய நிலைமை யிருந்தால் நல்லதல்ல. திறந்துவிட்டு வாடகைக்கு விட்டால் நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். அன்எக்கனமிக் யூனிட்டுகள் சில இருக்கின்றன. அதையும் நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து மேற்கொண்டு நஷ்டத்தோடு நடத்தாமல் நிறுத்திவிட்டால் சிக்கல்கள் ஏற்படாத வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு எம். சண்முகம் :** தலைவர் அவர்களே, தொழில் வள மானியக் கோரிக்கையின் மீது அதை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டில் தொழில் வளம் அதிகரித்தால் தான் மக்களிடத்திலே பொருளாதாரத் துறை வளம் பெறுவதற்கு வழிவகை உண்டு என்று சொன்னால் மிகையாகாது. கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலத்திலே தொழில் வளத்திலே, கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு பல திட்டங்கள் வகுத்து பெருந் தொழிற்சாலைகளைத் தொழிலதிபர்கள் நடத்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்திருந்தாலும் கூட பெரும்பாலும் நாட்டிலே இருக்கிற ஆறில் ஐந்து பங்கு மக்கள் வாழும் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் வளரக்கூடிய வகையில் அது பயன்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே நம் நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலானவர் பொருளாதாரத் துறையிலே வளமுறுவதற்குக் கிராமங்களிலே சிறு அளவு தொழில்கள் என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ, அவற்றைச் செய்வதிலே கவனம் செலுத்தினால் ஒழிய பொருளாதார வளம் ஏற்படாது. கிராமப் பகுதிகளிலே பெரும் பகுதியாக வாழக்கூடியவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களே. அவர்கள் விளைபொருள்களைக் கொண்டு அவற்றை விற்று பொருளாதாரத் துறையை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு முடியாத நிலைமை இருந்து வருவது என்பது நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிற விஷயம். எனவே பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்கள் வளம் பெறுவதற்கு தொழில் துறையில் உள்ள வளத்தை நாம் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தின் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்

களை உப பொருள்களாக மாற்றி விற்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சிறு சிறு அளவு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கான வழியிலே நம்முடைய அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி விளைபொருளை உப பொருளாக்கி விற்பதால் அவர்களுடைய பொருளாதாரத் துறை இயற்கையாகவே வளம் அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே உபபொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கேற்ற முறையிலே கிராமங்களிலே சிறு அளவு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பொருளாதாரத் துறை அபிவிருத்தி அடைவது மட்டும் அல்ல, அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் குடும்பங்களிலே உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை மாறி கிராம மக்கள் ஓரளவு தொழிலைப் பெறுவதற்கு நாம் வகை செய்கிறோம். அவர்கள் நகரப் புறங்களிலே வேலை தேடி சுற்றிக்கொண்டு அலைவதை மாற்றி கிராமப் புறங்களிலே தொழில் செய்யக் கூடிய முறையில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் முடியும். கிராமப் பகுதிகளிலே விவசாயிகளுடைய வளம் பெருவதற்கு திட்டங்கள் போட வேண்டும். அந்த வகையிலே கிராமங்களிலே சிறு அளவு தொழில்களையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். சிறு அளவு தொழில்களை வளம்பெறச் செய்வதற்கு தற்போது அரசாங்கத்திலே உள்ள தொழில் இலாகாவினர் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் கூறினார்கள் அதிலே கவனம் செலுத்தவில்லையென்று. எனவே இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேடிவ் பாங்க் என்று அமைக்கப்பட்டு அதன் மூலம் உதவிவருவது தெரிந்ததே. அந்த முறையிலே கூட்டுறவுத் துறையில் பண உதவி செய்யப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழில்கள் எல்லாம் பெரும் பகுதி அதிகப் பலன் தரக்கூடிய அளவிலே தொழில்கள் விருத்தியான முறையிலே நடைபெறுகின்ற நிலைமையைக் காணமுடியாது. அதனால்தான் குறை இருக்கிறது என்பதை தொழில்துறை அதிகாரிகள் பார்த்து அதிலே கவனஞ் செலுத்தி அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். நாம் செய்கின்ற உதவி நல்ல பலனை அளிக்கக் கூடிய வகையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ் பாங்க் மூலமாக சேலம் மாவட்டத்திலே டிஹைட்ரேட்டட் கேஸ்டராயில் இண்டஸ்ட்ரி நிறுவுவதற்கு 1½ லட்சத்திற்கு ரூபாய் எல்லாம் கொடுத்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட துவக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அந்த நிதியை உரிமையாளர்கள் எதற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதுகூட தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் தொழில் துறை இலாகாவினர் கவனம் செலுத்தி அவற்றை திறப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். அந்தத் தொழிலைத் திறப்பதற்கு வழியுண்டா என்றால் கொடுத்த பணத்தை ஈடு செய்யக் கூடிய அளவுக்குச் சொத்து இரண்டு லட்சத்திற்கு மேலே இருக்கிறது என்று பதில் சொல்வது சரியாகாது. விழுப்புரத்திலே வனஸ்பதி தொழிற்சாலைக்காக 50 லட்ச ரூபாய் முதலீடு கொடுத்து 15 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகியும் கூட இன்னும் வேலைசெய்யாமல் இருந்து வருகிறது. அதனுடைய உரிமையாளர் இறந்து விட்ட காரணத்தால், அவருடைய குடும்பத்தார் மேற்கொண்டு நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிடாகம் என்ற கிராமத்தில் கைமுறைக் காகிதத் தொழிற்சாலை நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குப் போதுமான அளவு நிதியுதவி அளித்தால் தான் அது நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். அது நல்ல முறையில் வளருவதற்கான ஆதாரங்கள் இருப்பதால், அதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Dr. H. V. HANDE: Mr. Deputy Speaker, Sir, on behalf of the Swatantra Party we have given two cut-motions to the two Demands and in support of the cut-motions I wish to make the following observations.

Firstly, I request this Government to finalise the matter with regard to Salem Pelletisation Plant. It was only a year ago that I had the unique honour and privilege to make a statement for the first time on the floor of the House with regard to Pelletisation Plant. Subsequently I have suggested to the Government that instead of wasting time we should concentrate on pelletisation and we could then send the billets to Japan. Then our distinguished Chief Minister at that time, the late Anna called me and said that it was brilliant idea and that he would like to pursue the same. So, we belonging to Swatantra party are glad that a very realistic stand has at last been taken by this Government with regard to Salem Steel Plant. In addition I want to make one more observation. We could also have a Pig Iron plant of 1000 tonnes. It need not be very big. We have got near Sandur, in Mysore State, a Pig Iron Plant wherein by electrolytic process, by electrolysis, they are making pig iron. I understand that it will be of very high purity. That pig iron can be used for several purposes, and it can also be exported. This can be the basis for alloy steel production. I think our Industries Minister, who is very energetic, will try to implement the same.

Coming to S.S.I. (Small-scale Industries Corporation) I request the Hon. Minister to start small-scale industries which will have short gestation period. The 2½ years that the D.M.K. Government still have, should be used to start many such industries so that when they go in for next elections in 1972, they will have a neat record to say to the people. They can start quick-yielding small-scale industries with short gestation period.

The biggest problem facing the Coimbatore textile mills should be properly met by all the parties meeting together and taking a nationalistic view and not a partisan view. It is not a question of politics between the D.M.K. and Congress, or between Communists and other parties. All must take a nationalistic view, sort out the difficulties and arrive at a solution. It is not a question of labour and management or between Centre and State. It is not a question whether the Centre is going to waive any tax. Let us for argument sake assume that the Centre will waive certain taxes. Let us for arguments. sake think that the State Government also will waive certain taxes. Let us for argument's sake assume that labour is prepared to forego a little amount of bonus. Even then, the problem will be there. The real problem is there is no diversification. Most of us are aware that college students and lecturers have taken to Terrylene and Terrycot. Number of ,mills had closed in Coimbatore. Ahamedabad, etc. and there had been strikes. But still we do not find any effect in the market. If you go to the market, you can get any cloth you want. It is because there had been over-production. It is a national disaster. Inspite of all these closure of mills, how is it that there is no shortage of cloth in the market. If you go to the bazaar, you can get any cloth you want. This shows that over-production is not the miracle to solve this problem. You have to remember the fact that people have begun to use

different kinds of cloth. The only solution is diversification. I think that a proper committee should be appointed to find out how best the diversification could be carried out.

Next I come to the petro-chemical complex, in our State. There will be a number of by-products which will come out. We are going to have a refinery also. We may have a fertiliser plant also. So we will have a number of wastes, petro-chemical wastes, which will be useful for many medical firms to manufacture some chemicals they may require. A proper assaying of the possibility of improving the petro-chemical complex may be done by the Industries Department.

We must have an industrial complex for manufacture and servicing of nuclear reactor equipment. I want to state that a few months ago, I wrote a letter to the Hon. Minister for Education who was good enough to take it up seriously. Unfortunately afterwards I received a laconic reply from the department. Let us not go into controversy of Centre and State. What is required is materials for manufacture of nuclear reactor equipment. These materials can be manufactured here itslef. I will give an example. A tender notification has been issued by the Bhabha Atomic Research Centre, Bombay for fabricating and supply of Fuel Charging Machine carriages and cable carts. The value is expected to be around Rs. 85 lakhs. These equipments are required for Rajasthan and Kalpakkam power projects. It is very reliably understood that the Atomic Energy Establishment authorities are very keen on having all these equipments fabricated in India, thus saving foreign exchange and also building up local technical base for such sophisticated equipment and machinery. The Madras Government is having a net work of production units with very well manned engineers. These units can definitely undertake the manufacture of such units required by the Bhabha Atomic Research Centre. Foreign trained engineers are also employed in these Units, functioning in the Madras State Small scale Industries Corporation Ltd. This is a fully owned State Government subsidiary. I wish the Small Scale Indutries Corporation should go in for manufactuing not only bolts and nuts found in Wall-tax road but that they should go in for sophisticated, challenging though complicated jobs. The materials required for Atomic Research stations at Rajasthan and Kalpakkam and which have been published in the tender notification should be taken note of by the State Industries Corportion and necessary steps taken to manufacture those items. They should fully utilise the installed capacity which is at present not fully utilised. The organisation is having 64 units having the finest of the machines. It has a turnover capability of nearly Rs. 20 crores. But according to me the actual turnover is only Rs. 5 crores. The entire organisation is controlled by one Managing Director assisted by a Production Manager and a few Deputy Managers stationed in different parts of the State. This does not provide efficient management for the following reasons :—

(1) The working level gap between top management and the lower cadre at the various units are such that the latter is unable to assert itself in genuine cases while the top is sitting far away from the actual problem.

(2) The Unit Officers are low paid compared to their counterparts in a private factory and yet their responsibility is more while authority is minimum.

(3) Even for minor problems, the Unit Officer for example from Tirunelveli will have to rush to the top man for guidance, causing not only delay but confusion resulting in the loss of production.

(4) There is no bonus or incentive given by management for improving production.

These reasons should be taken note of by Government. Further the present bureaucratic management has no stake in this organisation nor has it any interest. Small-scale industry is tending to become a farce where really big industrialists in the name of small-scale industry get all the benefits of permit-licence-quota and this has been very clearly explained by my distinguished friend Thiru M. R. Kannan. Big industrialists get rentals in the industrial estates at comfortable rates thus denying a genuine small-scale industrialist a fair chance and opportunity to serve the State. I believe, right now, so many units in industrial estates have been cornered and are being used as godowns by big industrialists in the garb of small-scale industrialists. This is a serious affair. I am sure the Hon. Minister will give sufficient attention to this.

The present Ministry should review all these from a fresh angle and remove the cobwebs that have accrued for the past two decades. Otherwise this D.M.K. Government will have to pay heavily for the momentum of avalanche, of intrigue, confusion, and indecision started nearly ten years ago. What is the final solution ? Set up a committee of half a dozen competent men to submit a report within three months. Within three months they must submit their report. Let them make a thorough analysis of the working of the organisation and streamline the whole thing. If that is done I may assure the House that the turnover will be increased to at least four times to what it is today. Let the Corporation take up challenging jobs with an attempt to earn valuable foreign exchange instead of competing in conventional items like bolts, nuts, doors, grills, etc. There is so much possibility for engineers as well as production units.

We should constitute an export cell. We should think of export not only in the filed of tools, etc., but also with regard to leather. I know there was a lot of scandal with regard to the previous Ministry. Leather is an important product and it should be properly exploited. We should have an independent directorate in Madras for leather. There is good scope ahead for finished leather garment. Other items, like press tools, forgings, sheet metal work and finished and semi-finished castings can also be thought of for the purpose of export.

[Dr. H. V. Hande] [1969 மார்ச் 11

Lastly I come to one or two points. With regard to industrial education, I am sorry to say that this State does not have a good base for industrial education. We do not have for instance scope for education in nuclear science. Hereafter the most lucrative, the most paying and the most job-giving is going to be the departments utilising nuclear science. We should have nuclear science engineering, we should have electronic engineering. To study electronic engineering students from our State have to go to other States. This is a very important point about which we must think.

There is a report called the Babha Committee Report on Electronic Industry. I only hope and trust that our departmental heads would have gone through it and, if they have not gone through it, I am sure our Minister will see that they read it and explore the possibility of etabilishing electronic industries. So far electronic industries are centred round Delhi, Bombay and Bangalore.

With regard to Coimbatore textile mills, I have one request to make to this Government. Let us form a committee—let us forget politics—and see which are the mills whose production could be diversified. For argument's sake let us take that this Government itself takes over the mills. There is a lot of pressure from different quarters for the Government taking over the mills. The Government cannot allow the unemployed persons to rot. The only solution is to take to new lines and see whether it will not be possible to diversify their production. There is a demand for nylon, terrylene and other types of cloth. Cloth of this type can be produced. I am quite sure that there will be a realistic appraisal of the problem and I have full faith that this Government will reach a correct decision. Money is being pumped into the Fourth Five-Year Plan. So far as Tamil Nadu is concerned, we have very brilliant scope. If the departments are properly toned up and if my suggestions are accepted, the Small Scale Industries Corporation run by the Government will come out with a clean record and give a profit or at least wipe out the deficit to a certain extent.

Thank you, Sir.

* **திரு. மு. ச. சிவசாமி :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். இதுவரை பேசிய உறுப்பினர்கள் பலரும் தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னுல் தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி இல்லே, தென்னகத்தில் பல நூற்பாலேகள் மூடிக் கிடக்கின்றன, அவைகளேத் திறப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லே. அப்படி அவை மூடிக் கிடப்பதற்குக் காரணம் எல்லாம் தமிழக அரசுதான் என்ற தோரணேயில் எதிர் கட்சியில் உள்ள பல உறுப்பினர்கள் பேசினர்கள். தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னுல் தொழில் துறை உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதை பல புள்ளி விவரங்கள் நமக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. 1966-ம் ஆண்டு உற்பத்தியான பொருள்களின் மதிப்பையும் 1968-ம் ஆண்டில் தமிழகத்திலுள்ள தொழிற்சாலேகளில் உற்பத்தியான பொருள்களின் மதிப்பையும் பார்த்தால் தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னுல் தொழில் உற்பத்தியில் அதிகப்படியான முன் னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

1969 மார்ச் 11] [திரு. மு. ச. சிவசாமி

உதாரணத்திற்குக் கூறவேண்டுமென்ருல் வார்ப்பட உற்பத்தி 1966-ஐ
விட 876 டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காஸ்டிக்
சோடாவை எடுத்துக் கொண்டால் 62,232 டன் 1966-ம் ஆண்டை விட
சென்ற ஆண்டு அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. சிமெண்டை எடுத்
துக் கொண்டால் 102,573 டன்கள் அதிகமாக நாம் உற்பத்தி செய்திருக்
கிரேம். இரசாயன உரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 13,809 டன் அதிக
மாக உற்பத்தி செய்திருக்கிரேம். கந்தக அமிலத்தை எடுத்துக் கொண்
டால் 12,294 டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிரேம். பஸ் பாடி
கட்டுகிற தொழிலே எடுத்துக் கொண்டால் 1966-ஐ விட 1,158 எண்ணங்கள்
அதிகப்படியாக நாம் தயார் செய்திருக்கிரேம். சைக்கிள் உற்பத்தியை
எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ஐ விட சென்ற ஆண்டு 1,134,745 அதிகமாக
உற்பத்தி செய்திருக்கிரேம். அதேபோல் பஸ்களுக்கு உபயோகப்படக்
கூடிய டயர் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் 192,726 டயர்கள்
1966-ல் இருந்ததைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிரேம். பஸ்
டயர்களுக்கு வேண்டிய ட்யூப் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் 1966-ஐ
விட 328,207 அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிரேம். டீஸல் என்ஜினே
எடுத்துக்கொண்டால் 4,183 டீஸல் என்ஜின்கள் 1966-ஐ விட அதிகமாக
உற்பத்தி செய்திருக்கிரேம்.

இந்த அரசு அமைந்ததற்குப் பின்னுல் தொழில் துறையில் நல்ல
அபிவிருத்தி இல்லே, இந்த அரசு தொழில் துறையில் அதிகமாக
ஒன்றும் செய்யவில்லே என்று கூறிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு, உற்பத்தி அதிக
மாகியிருக்கிறது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எடுத்துக் காட்டும்
என்று நம்புகிறேன். தமிழக அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு தொழில்
துறையில், பல துறைகளில் 1966-ல் இருந்ததைவிட 1968-ல் உற்பத்தி
அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபக
மூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் பிரதானமாக பேசப்பட்ட
பொருள், நூற்பாலேகள் தமிழகத்தில்தான் அதிகமாக மூடப்பட்டிருக்
கின்றன, இவற்றிற்கு காரணம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னுல் பதவி
யேற்ற தமிழக அரசுதான் என்ற குற்றச்சாட்டுதான்.

நூற்பாலேகளுக்கும் மாநில அரசுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது ?
தமிழகத்தில் ஒரு 12,000 கதிர் உள்ளதொரு நூற்பாலேயை அமைக்க
வேண்டுமென்ருல் அந்த நூற்பாலேயை அமைப்பதற்குரிய அனுமதியை
கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் மத்திய அரசினிடத்தில் இருக்கிறதா அல்லது
மாநில அரசினிடத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அந்த அதிகாரம்
மத்திய அரசினிடத்தில்தான் இருக்கிறது. 10,000 கதிரை 15,000 கதிராக
கூட்ட வேண்டுமென்ருல், 15,000 கதிர்கள் கூட்டவேண்டு மென்ருலும்
அதற்கும் மத்திய அரசினிடம்தான் அனுமதி பெறவேண்டியிருக்கிறது.
சரி. ஒரு நூற்பாலேயைத் துவங்கியாகிவிட்டது. அந்த நூற்பாலேயி
லிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் மத்திய அரசுக்குப் போகிறதா
அல்லது மாநில அரசுக்குப் போகிறதா என்று பார்த்தால் எக்ஸைஸ்
ட்யூட்டி மூலம் அத்தனே வருமானமும் மத்திய அரசுக்குத்தான் போகிறது.
நூற்பாலேகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமான வரி மத்திய அரசுக்குத்
தான் போகிறது. மாநில அரசுக்கு இந்த நூற்பாலேயிலிருந்து என்ன
வருமானம் வருகிறது என்ருல் 150 ரூபாய் தான் தொழில் வரி ஒன்று
தான் கிடைக்கிறது. மில்லே அமைக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை மத்திய
அரசு வைத்துக் கொண்டு அந்த மில்லிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமா
னத்தையும் மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டு மாநில அரசுக்கு ஒன்றுமே
கிடைப்பதில்லே. ஆகவே இது அரசியல் நோக்கத்தோடு சாட்டப்படுகிற
குற்றச்சாட்டு என்றுதான் கூறுகிறேன்.

ஒரு மில்லே கட்டியாளுகிற அதிகாரத்தை மத்திய அரசு வைத்துக்
கொண்டிருந்தாலும், அந்த மில்லிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்
தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட இந்த நாட்டில்
உள்ள ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலே கிடைக்க வேண்டும்
என்ற ஒரே எண்ணத்தில்தான் நமது அரசாங்கம் 256 லட்சம் ரூபாய்க்கு
பாங்க் காரண்டி கொடுத்திருக்கிறது என்ருல் இது மாநில அரசு செய்த

மிகப் பெரிய உதவி என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னகத்தில் மட்டும், குறிப்பாக தமிழகத்தில் மட்டும் நூற்பாலைகள் மூடிக்கிடக்கக் காரணம் என்ன? எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதுபோல் தென்னகத்தில் இருக்கிற மில்கள் பெரும்பான்மையும் ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்தான், நூற்கக்கூடிய மில்கள்தான்.

உத்தரப்பிரதேசம், மகாராஷ்டிரம், குஜராத் மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்
பி.ப. 1-00 டால் அங்கே இருக்கும் மில்கள் "காம்போஸிட் மில்கள்", அதாவது நூற்று அவர்களே நெய்யக்கூடிய மில்களாயிருக்கின்றன. அவர்களே நூலைத் தயார் செய்து நெய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் வட மாநிலங்களுக்கு நூல் அனுப்பும் ஏற்றுமதி குறைந்துவிட்டது. அந்தக் காரணம் மட்டும் மல்ல. இங்கே 22 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் என்ன காரணம்? அந்த மில்களின் உரிமையாளர்கள் "பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனிகள்" என்று வைத்துக் கொண்டு அதில் மேனேஜிங் டைரக்டர்களாகயிருப்பவர்கள், "பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி" என்று தங்களின் குடும்பங்களின் பெயரால் ஒரு நூற்பாலை தொடங்குகிறார்கள். அந்த மேனேஜிங் டைரக்டர் பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனியிலுள்ள நயம் பஞ்சுகளை தங்கள் பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனிக்கு, குடும்பங்களின் மில்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, அங்கே யிருக்கும் வேஸ்ட் காட்டனை தாங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராக உள்ள மில்களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் நூல், நூற்பாலை எப்படி அபிவிருத்தி அடைய முடியும். தாங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராகயிருக்கும் மில்களில் வேலை பார்க்கும் இளார்க்குகளையும், மேனேஜர்களையும் தங்களுடைய சொந்த மேனேஜ்மெண்டில் இருக்கும் மில்களின் நிர்வாகத்திலும், பொறுப்பிலும் ஒப்படைத்து மோசடி செய்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; பப்ளிக் லிமிடெட் மில்லில் தாங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மில்களின் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் சாமான்களையெல்லாம் பப்ளிக் லிமிடெட் மில்லின் பெயரால் வாங்கி தங்களுடைய சொந்த மில்களுக்கு மாற்றிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் பப்ளிக் லிமிடெட் நூற்பாலைகள் மூடப்பட்டு கிடக்காமல் வேறென்ன செய்ய முடியும்? இவைகளைக் கவனிக்க மத்திய சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாநில அரசின்மீது ஒரேயடியாகக் குற்றம் சாட்டுவது தவறு என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் துறை பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெல்லை மாவட்டம் நாங்குனேரியில் ரெட்கார்னெட் மணல் இருக்கிறது. அந்த உலோகத்திறகு உலகத்திலும், வட இந்திய தொழிற்சாலைகளிலும் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. இட அமைப்பு 150 அடி அகலத்தில் 4 மைல் நீளத்தில் இருக்கிறது. மைனிங் லீஸ் ஆக்ட்டின்படி 1 பங்கு அகலமும், 4 பங்கு நீளமும் இருந்தால்தான் அனுமதி கொடுக்கப்படும் என்றிருக்கிறது. 150 அடி அகலமுள்ள இடத்தில் மைனிங் லீஸ் ஆக்ட்டின்படி லைசென்ஸ் பெற்று நடத்த முடியாது. தமிழகத்திலுள்ள ரெட்கார்னெட் மணல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகவும், வடமாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகவும் கூடிய சூழ்நிலையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது என்ன திருட்டுத்தனம் நடக்கிறது என்றால் பக்கத்திலேயுள்ள பட்டா நிலத்திற்கு லைசென்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு, தங்களுடைய நிலத்தில் குவாரி செய்யாமல், சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்தில் இருப்பதைத் திருட்டுத்தனமாக வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்வதால் சட்டம் கெடுவதோடு சர்க்கார் வருமானமும் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தொழில் துறை இயக்குநரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கோயில்பட்டி தாலுகாவில் வைப்பாற்றங்கரையில் ஆயிரக்கணக்கான டன் அளவில் Rutile ore கிடைக்கிறது. நிறைய அளவிற்கு டிட்டேனியம் ஆக்ஸைடு தயார் செய்ய முடியும். இதில் தமிழக அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தூத்துக்குடியில் மீன் இலாகாவில், இந்தியாவில் Agar Agar பற்றாக் குறையாக இருக்கும் நேரத்தில் வெளிநாடுகளுக்கு அகரகர் தயார் செய்து அனுப்பப் பேஸ் மட்டம் வரை கட்டிப் போட்டு விட்டார்கள். மூலப்பொருள்கள் கடலிலே ஏராளமாக இருக்கிறது. என்போன்ற ஏற்றுமதியாளர்கள் தூத்துக்குடி கடலிலேயுள்ள கடற்பாசியை எடுத்து ஜப்பானுக்கு அனுப்பினால், அவர்கள் அதைக் கொண்டு அகரகர் தயார் செய்து அமெரிக்காவுக்கு அனுப்புகிறார்கள். தமிழக அரசு ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் தொழிற்சாலையின் வேலைகளை உடனடியாகப் பூர்த்தி செய்து விரைவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் உரையில் உப்பு சம்பந்தமாக தொழிற்சாலை பற்றி கண்டிருக்கிறது, பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறது. உப்பு தொழில் நுட்ப ஆலோசகரைப்பற்றியும் கண்டிருக்கிறது. இதில் என்ன திருட்டுத்தனம் நடக்கிறது என்றால், உப்பு தொழில் நுட்ப ஆலோசகர் என்ற பதவியை வகித்து வருபவர்கள், உப்பளங்கள் போடுவதற்கு லாயக்கான இடங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, தங்கள் குடும்பங்களின் பெயரால் உள்ள கம்பெனிகளுக்கு அந்த இடங்களைக் குத்தகைக்குத் தர வேண்டுமென்று மனுச் செய்திருக்கும் செய்தி எனக்குத் தெரிகிறது. இவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தூத்துக்குடி பகுதியில் ஆண்டுக்கு 10 மாதங்கள் உப்பு உற்பத்தியாகக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு தட்ப வெப்ப நிலை இருக்கிறது. அங்கே ஸ்டேட் ஸால்ட் டிரேடிங் கார்ப்பொரேஷனை அமைத்து, வீணாகக் கிடக்கும் நிலங்களை உப்பு உற்பத்திக்குக் கொண்டுவந்தால் சுனேட், ஜிப்ஸம், பொட்டசியம் குளோரைட் போன்றவைகளைத் தயாரிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதில தமிழக அரசு அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உரத் தொழிற்சாலைக்கு மனுச் செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுதிருக்கும் நிலை என்னவென்றால், டாட்டா கம்பெனியார் 200 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு வட இந்தியாவில் உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்க முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது எடுத்திருக்கும் முயற்சிக்குப் பாதகமாக இருக்கும், தமிழக அரசுக்கு அனுமதி கொடுத்தால்; ஆகவே அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலை இருக்கிறது .அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை டெல்லியில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். எனவே, தமிழக அரசு போராடியாவது அந்தத் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வாங்க ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கூறி இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான தொழில் மானியக்கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே பல கட்சி அங்கத்தினர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். வழக்கம்போல, ஆளும் கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் பழைய பல்லவியையே பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நாளாகநாளாக புத்தி திருந்துமோ என்று நான் நினைத்தேன். பழையமாதிரியே பழைய கதையையே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டது, நாங்கள் இரண்டு வருஷங்களிலே சாதித்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வருஷங்களிலே என்னென்ன காரியத்தைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அரசியல் பண்பு இருப்பதாக நாங்கள் நினைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் என்ன, ரொம்ப வேகமாகச் சொல்கிறார்கள். 17 வருஷங்களாக குட்டிச்சுவர் ஆக்கிவிட்டார்கள், இரண்டு வருஷங்களாகத்தான் அற்புதமான காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். 1951-ஆம் வருஷத்திலிருந்து இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலெப்மெண்ட் பற்றிய புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப்பட்டது. 1951-ஆம் வருஷத்தில் 70 புள்ளியாக இருந்தது 1967-ஆம் வருஷத்தில் 240 புள்ளிவரைக்கும் ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்ன

வென்றால், இந்த நாட்டிலேயிருந்து வேண்டாம், வெளிநாட்டிலே உள்ள தொழில் நிபுணர்களைக் கொண்ட கமிட்டி நியமித்து அவர்களைக் கொண்டு வந்து காண்பித்து, அவர்கள் தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்துலே, 20 வருஷங்களிலே இங்கே எந்தவிதமான தொழிலும் நடக்கவில்லை, குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டது, இந்த இரண்டு வருஷத்திலேதான் சிறப்பாக நடந்திருக்கிறது என்று நிபுணர்கள் சொன்னார்கள் என்றால் நான் அரசியலிருந்தே விலகிக்கொள்ளத் தயாராகயிருக்கிறேன்.

எனவே, பொறுப்பற்ற தன்மையிலே பேசிக்கொண்டு, மலிவான விளம்பரத்திற்காகப் பேசிக்கொண்டு, பழைய அரசியல் கட்சிகளையும், இருக்கும்படியான வேலை செய்த அதிகாரிகளையும் தவருகப் பேசிக்கொண்டும் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. மக்களின் பிரதிநிதிகளாகயிருந்து கொண்டு,பொறுப்பை உணர்ந்துதான் பேச வேண்டும். குட்டிச்சுவராக்கி விட்டார்கள், குட்டிச்சுவராக்கிவிட்டார்கள், என்று சொன்னால், சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப் போல, ஒன்றுமே வேலை செய்யாமல் இருந்துவிட்டார்கள் என்றால், இப்பொழுது இருப்பது அவர்களுடைய அமைச்சரவைதானே ? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க வேண்டியதுதானே, அப்படி எடுக்காமலிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இவர்களும் அவர்களுக்கு உளவாக இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட முடியாதா ? தவறைச் செய்தவர்கள் மீது இவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தபிறகு அவர்கள்மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுத்து நடத்தவில்லை ? அதற்கு அவர்களும் உதவியாக, உளவாக இருக்கிறார்கள். என்ற குற்றச்சாட்டை ஏன் சாட்டக்கூடாது? மலிவான விளம்பரத்திற்காக, 17 வருஷங்களாக, 20 வருஷங்களாக காங்கிரஸ்காரர்கள் குட்டிச்சுவர் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லும்படியான குற்றச்சாட்டுக்கள், பொருத்தமற்ற, பொறுப்பில்லாத குற்றச்சாட்டுதானே தவிர, பொறுப்புள்ள குற்றச்சாட்டாக இருக்க முடியாது என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒன்று நான் சொல்லுகிறேன், தமிழகத்திலே 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு எவ்வளவோ பிற்போக்காயிருந்த நிலையை, 70 புள்ளியாக இருந்ததை 240 புள்ளிகளாக கொண்டுவந்து நிறுத்திய பெருமை காங்கிரஸ் கட்சியைத்தான் சாரும். இவர்கள் வந்தவுடன் இந்த இரண்டு வருஷங்களில் என்ன சொல்லுகிறார்கள், மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள், மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைப் பாருங்கள் என்று சொன்னால் உங்களுக்கு என்ன வேலை என்று கேட்கிறேன். எல்லாவற்றையும் மத்திய சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடுங்களேன். மத்திய சர்க்கார் சொல்லும்படி செய்யச் சக்தியில்லை என்றால் ஓடிவிடுங்களேன், யார் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலையில் பொறுப்பற்ற தன்மையிலே எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்க வேண்டாம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குள் என்ன அதிகாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதன்படி ஆட்சியை நடத்தி வந்தார்கள் என்றால் சரியாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே இரண்டு வருஷங்களாக என்னென்ன புதிய திட்டங்களைச் சொன்னார்கள், சைக்கிள்கள் அதிகமாகப்போயிற்று என்று சொன்னார்கள்.

நீங்கள் வந்து லைசென்ஸ் கொடுத்தா சைக்கிள்கள் அதிகமாகி இருக்கின்றன? 10, 15 வருஷத்திற்கு முன்னால் நாங்கள் திட்டம் போட்டோம், லைசென்ஸ் கொடுத்தோம், அதன் காரணமாக, 10,000, 20,000 மாகியது. 20,000—30,000 மாகியது. 30,000 இலட்சமாகி இருக்கலாம். வெளியிலே போய் மக்களிடத்திலே சொல்லிக்கொள்ளலாம், " பார்த்தீர்களா ? நாங்கள் செய்துவிட்டோம், செய்து விட்டோம், " என்று இங்கே மன்றத்திலே பொறுப்பான நிலையிலேதான் பேசவேண்டும்மென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாரம்பரியத்தை எல்லாம் சொன்னார்கள். காங்கிரஸினுடைய பாரம்பரியத்தை நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம். எங்களுக்குத் தெரியும்,

உங்களுடைய பாரம்பரியம், நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபோது இட்டிலி கொண்டு வந்து காட்டின பாரம்பரியம் எனக்குத் தெரியும். இது மாதிரி எந்த சபையிலும் நடந்திருக்காது. இன்றைக்கு பொறுப்புள்ள பதவியிலிருப்பவர்கள் அன்றைக்கு இட்டிலியெல்லாம் கொண்டு வந்து காட்டினார்கள். ஏன், இரும்பைக் கொண்டு காட்டுவீர்கள், "பார்த்தீர்களா, நாங்கள் செய்த இரும்பை ", என்று. உப்பைக் கொண்டு வந்து காட்டுங்கள், தூத்துக்குடியிலிருந்து எடுத்த உப்பு என்று. அதையும் காட்டினாலும் காட்டுவீர்கள். எங்களுடைய காங்கிரஸினுடைய பாரம்பரியம் மிகப் பெரிய பாரம்பரியம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது, அதை உலகமே அறியும். வெள்ளைக்காரனே அறிந்திருந்தானே, எங்களுடைய பாரம்பரியத்தைப்பற்றி. யாரிடம் இந்த ஆட்சியைக் கொடுத்தால் சரியாக நடக்கும் என்று அறிந்துதான், எங்கள் பாரம்பரியத்தைப் பார்த்துதானே கொடுத்தான். நீங்கள் அதைப்பற்றி பேசுவதானால் அது நன்றாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது என்ன பொறுப்போடு நடந்து கொண்டீர்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியாதா ? அதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே இந்த காரியத்தைச் செய்தால் மக்களுக்கு அதிகமாக சேவை செய்ய முடியும். அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற நிலையில் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். தொழில் வளம் பெற்றால்தான் நாட்டிலே மக்கள் வாங்கும் சக்தி ஏறுமே தவிர, இருக்குமே தவிர, தொழில் வளம் பெருத நாட்டில் மக்களிடத்திலே வாங்கும் சக்தி இருக்காது. இன்றைக்கு ஜனத்தொகை பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. ஜனத்தொகை பெருகி வரும்படியான ஒரு சமயத்திலே, விஞ்ஞானம் வளரும்படியான ஒரு சமயத்திலே, நாம் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டால் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுக்க முடியுமோ அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைப் போடவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைப் போட்டால் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகமாகும் என்று சொல்வார்களானால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். இரண்டு வருஷத்திலே நாட்டிலே தொழில் மந்தம் இருக்கிறது என்பதை நாங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இங்கு, தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல அகில இந்தியாவிலும் இருக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது, அகில உலகத்திலும் இருக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது. அந்த தொழில் மந்தம் எங்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்தத் தொழில் மந்தத்தை நிவர்த்தி செய்ய நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டோம். நாங்கள் இன்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று அதைச் சொல்வீர்களானால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதே நாட்டிலே இருக்கும் மாநில அரசு, நல்ல நிலையிலே நடவடிக்கை எல்லாம் எடுத்து, துரிதமாக, மிகவும் திறம்பட செயல்பட்டு வந்தது. அந்த நல்ல நிலையிலே இருந்து வந்த தமிழக அரசு ஏன் இன்றைக்கு பிற்போக்காகிவிட்டது. ஏன் இந்த பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. நீங்கள் பதவி ஏற்ற பின்னர் எந்த பிரச்சினையையும் அணுகுவதற்குப் பயப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் எந்தப் பிரச்சினையையும் அணுகவில்லை. காரணம் பயம். இதைத் தொட்டால் அவர்களுடைய மனது கெட்டு விடுமோ அதைத் தொட்டால் இவர்களுடைய மனது கெட்டு விடுமோ என்று பயப்படுகிறீர்கள். அந்தக் குற்றத்தைத்தான் நான் சாட்டுகிறேன். எதையும் நடத்துவதற்கு உங்களிடம் சீரான திட்டம் கிடையாது. தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள், 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னால் பேசியிருக்கிறார்கள். " தைரியமாக வாருங்கள், தொழில் திறக்க ", என்று. அப்படியானால் இரண்டு ஆண்டுகளாக பயம் இருந்தது என்று ஒத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இவர்கள் வந்தவுடனே முதலீடு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்குமானால், இப்பொழுது ஏன் கூப்பிடுகிறார்கள், " தைரியமாக வாருங்கள், " என்று. இவ்வளவு நாட்கள் " சாம்பில் " பார்த்திருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன இரண்டு வருடத்திலே. இது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். ஸ்டிரைக், முன்னாலே காங்கிரஸ் காலத்திலே, எத்தனை நடந்தது, எத்தனை தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் வந்து, தர்மப் பிரபுக்கள் வந்து,

இந்தக் காலத்திலே எத்தனை நாட்கள் தொழில்கள் சிறப்பான நடந்தன என்பதெல்லாம் தெரியும். 1966–67-லே 107 ஸ்ட்ரைக்குகள்தான் நடந்தன. 1967–68-லே 325 ஸ்ட்ரைக்குகள் நடந்தன. முன்னாலே ஆறு இலட்சம் மணி நேரங்கள் இழந்திருக்கிறார்கள். 1967–68-லே அதை விட 4 பங்கு அதிகமாக இழந்திருக்கிறார்கள் இவர்கள்.

நான் சொல்வது என்னவென்றால், எந்தப் பிரச்சினையையும் நேரடியாக அணுகி, அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்பதுதான். உதாரணமாக கோவையிலே உள்ள பஞ்சாலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். நாட்டிலே உள்ள பஞ்சாலைகளுக்கெல்லாம் நெருக்கடி இருந்தாலும் இந்தியாவில் எத்தனை ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன ? அதிலே பாதி தமிழ்நாட்டிலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பாதியிலே கோவையிலே, 26, 27 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் திறப்பதற்கு எங்களுக்குப் பொறுப்பில்லை என்று சொல்லியிருக்கலாமே ; மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள், அன்றே, மத்திய அரசே அந்த மில்களைத் திறந்துவிடுங்கள், எங்களுக்கு ஒன்றும் பொறுப்பு இல்லை," என்று சொல்லியிருக்கலாமே. அவர் திருச்சியிலே அர்த்த ராத்திரியிலே கையெழுத்துப் போட்டார். இதில் எங்களுக்கு ஒன்றுமில்லை, மத்திய சர்க்காரே கவனிக்கட்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் ஒரு வரியிலே முடிந்திருக்கலாமே. இப்பொழுது இவர்கள் ஆலோசனை சொல்லவேண்டியதில்லை. லைசென்ஸ் கொடுப்பது மத்திய சர்க்கார், வரி வாங்குவது மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். பூனை கண்ணை மூடினால் பூலோகம் இருண்டுவிடும் என்று சொல்வது பொறுத்தமற்ற வாதம். அப்படிச் சொல்வதானால், அன்று என் கையெழுத்துப் போட்டார் ? பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகாயத்திலே பறந்து போய் உணவு அமைச்சரவர்கள் பணம் வாங்கி வந்தார் என்று பெருமையாகச் சொன்னார்கள். அதற்கொரு பத்திரிக்கை, பெரிதாகப் போடுவதற்கு. " பறந்து போனார் மேலே பார்த்தீர்களா ? எங்களுடைய அரசு இப்படியெல்லாம் செய்தது என்று போடுகிறார்கள். ஆகாயத்தில் பறந்து போகாமல் நடந்தா போவார்கள் ?

அதே கட்சியைச் சேர்ந்த, அல்லது அதே வீட்டிலுள்ளவர்கள் போட்டுள்ள துண்டு பிரசுரத்தைப் பாருங்கள். " விழிப்புற்ற தமிழர் சமுதாயம் இனி தாங்காது. வீணர்களின் வாய்வீச்சு இனி பலிக்காது. அண்ணாவின் ஆட்சி அடிமை ஆட்சி " ஒரு பிரசுரத்திலே இவ்வாறு போடப்பட்டுள்ளது. அதைப் போட்டவர்கள் நாம் தமிழர் கட்சி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒழிந்து போயிற்று என்று நினைத்தார்கள். எந்த நிலையிலோ பதவிக்கு வந்தார்கள். " ஆலைகளைத் திறக்க அதிகாரமற்ற அரசே ஆட்சியை விட்டுக் கீழே இறங்கு " காங்கிரஸ்காரர்கள் போடவில்லை. இதை எல்லாம் போட்டு, " தனித் தமிழ்நாடு " என்று கேட்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் இந்த காரியத்திலே நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிட்டது, இது கையாலாகாத சர்க்கார் என்ற குற்றத்தை நான் சாட்டுகிறேன். " மூடிய மில்களைத் திற என்றால், அதிகாரமில்லை, நல்ல திட்டங்களைப் போடு என்றால், அதிகாரமில்லை, அதிகாரமில்லை, அதிகாரமில்லை என அலறும் அண்ணா ஆட்சியே அதிகாரமில்லாத உனக்கு ஆட்சி பீடம் எதற்கு ? " காங்கிரஸ்காரன் போடவில்லை, நாம் தமிழர் கட்சிக்காரன் போட்டிருக்கிறான். " ஆட்சியை விட்டுக் கீழே இறங்கு அல்லது அதிகாரமனைத்தும் பெற்றிட சுதந்திரத் தமிழ்நாடு பிரகடனப்படுத்து " இந்தப் போக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்குமானால் (திரு கா. வேழேந்தன் குறுக்கீடு) அச்சடித்து நிலைப்படி முன்னாலே ஒட்டியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கொடுக்கிறேன். " பிரஸ் இருக்கிறதா, அங்கு போய் பார்த்தீர்களா " என்றால், கிருபானந்த வாரியார் கையெழுத்துப்போட்டு உங்களுக்கு நேரிலே அனுப்பினாரா ?" என்று கூட கேட்டீர்கள். ஆகா, பார்த்தீர்களா உங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள்.... (திரு. கா. வேழவேந்தன் : அதைப் படிப்பதற்கு அனுமதி வாங்கியிருக்கிறாரா ?) நான் படிப்பதற்காக வரவில்லை. இருக்கும்படியான நிலையைச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. இதிலே இருக்கிறது, அதைச் சொல்

கிறேன். நீங்கள் புள்ளி விவரத்தைக் காட்டுகிறீர்கள், நான் இந்த விவரத்தை காட்டுகிறேன். வேண்டுமானால் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறேன்

நால் ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். இங்கே 27 ஆலைகள் மூடப் மகாராஷ்டிராவிலே 12 ஆலைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார், அங்கு ஒரு சலுகை, தமிழ்நாட்டிற்கு வேறு ஒரு சலுகை என்று கொடுக்கவில்லை. அங்கே என்ன சலுகை கொடுகப்படுகிறதோ அதேதான் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சலுகைகளை வைத்து மகாராஷ்டிரா 12 ஆலைகளை திறந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 6 மில்கள் திறக்கப் போவதாக பத்திரிகை வாயிலாக நாங்கள் அறிகிறோம். நீங்கள் என் திறக்கவில்லை. அதைக் கேட்டால், ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார், அதனால் 8 கோடி நஷ்டம் என்று. நான் கிராமத்திலே இருந்து வந்தாலும் எனக்குக் கொஞ்சம் புள்ளிவிவரக் எனக்குத்தெரியும். 12 மில்கள் இப்பொழுதுதான் திறந்திருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. அதற்குள்ளே 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டமா ? 10 நாள் ஆயிற்று அவற்றைத் திறந்து. அதற்குள் 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டமா ? 12 மில்களைத் திறந்துவிடலாமே 8 கோடி ரூபாயைக் கொண்டு. இது யானைக்கு அல்வா போட்ட கதையாக இருக்கிறது. நாமோ தவறு செய்கிறோம், அவர்கள் சக்தியைக் கூட பாராட்டாமல் 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், இந்த 12 மில்லுக்கு 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் ஆச்சரியப் பட்டேன் . . .

திரு. ஏ. எம். இ. ராஜா : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசும்போது கூறியது, மராட்டிய மாநிலத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவரும், இந்தியா யுனைடெட் மில்ஸ் என்கிற ஆலைகள் ஐந்தை அரசு எடுத்து நடத்திவருகிறது, அதில் நட்டம் என்றேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர், தெரியாமலோ அல்லது தவறாகவோ நான் சொன்னதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லுகிறார்கள். மராட்டியத்திலே கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக மராட்டிய அரசு ஐந்து மில்களை இந்தியா யுனைடெட் மில்ஸ் என்கிற பெயரில் நடத்திவருகிறது. இந்த மூன்று ஆண்டில் நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அது சுமார் எட்டு கோடி என்று தான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆகவே, இப்பொழுது எட்டு கோடி நஷ்டத்தில் மூடப்பட்டிருக்கிறது (குறுக்கீடு) ஐந்து மில்கள் நடத்தி லாபத்தில் நஷ்டமாக இருக்கலாம். (சிரிப்பு) பாலன்ஸ் ஷீட்டை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தெரியும். அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு கோவையில் என்ன நடக்கிறது ? 45 மில்கள் நடைபெறுகின்றன. அவைகள் நூல்கள் விற்பனையாகின்றன. இரண்டு, மூன்று ஷிப்டிலிருந்து, நாலு ஷிப்டுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். 85 மில்களுடைய ப்ரொடக்ஷன் எவ்வளவோ அவ்வளவு இந்த 45 மில்களில் நடக்கிறது. 90 சதவிகிதம் நடக்கிறது. 25 மில்களோ, 27 மில்களோ மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன. அவர்கள் பழைய இயந்திரங்களையே வைத்துக் கொண்டு இருப்பதால், நடத்த முடியாத நிலைமை இருக்கலாம். நஷ்டம்.ஏற்படுவதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. சில மில்களுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கிறோம். இந்த 15 லட்சம் காணாது. 51 சதவிகிதம் மாநில சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு 49 சதவிகிதம் மத்திய சர்க்காரை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி, அப்படி ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, இந்த மில்களைத் திறக்க இத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும், நாங்கள் அதில் இத்தனை போடுகிறோம், நீங்கள் இத்தனையைக் கொடுங்கள், முதலாளிகள் இவ்வளவு போடுவார்கள் என்று சொல்லும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் இந்த அரசாங்கம். எதற்கெடுத்தாலும், மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று அவர்கள்பேரில் பழியைப் போட்டு கையை கழுவுவது சரியில்லை. ஆற்றிலே கொட்டுவதாக இருந்தாலும், அளந்து கொட்ட வேண்டும்.

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 மார்ச் 11

வரிகளை நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலையில், அமைச்சர் சொன்னார்கள், மகராஷ்ட்ராவிற்கு அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறோம் பார்த்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்., குஜராத் மகராஷ்ட்ராவில், நடப்பது போல நடக்க வேண்டும் என்றால், அதற்கு இந்த 15 லட்ச ரூபாய் போதாது. அதை வைத்துக்கொண்டு நடத்த முடியாது. அவர்களுக்கு இது ஒரு நாளைக்குக் கூடப் போதாது. மூடியிருக்கும் மில்களை நடத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு கணக்குப் போட்டு, இவ்வளவு முதலீடு தேவை, எப்படி முதலைத் தேடுவது என்பதற்கான திட்டம் சரிவர இல்லாததால், இவை தேக்கிக் கிடக்கிறது. இது சாதாரண விஷயம் அல்ல. ஒரு மில் மூடிக்கிடக்கிறது என்றால், ஆயிரம் குடும்பங்கள் தொல்லைக்குள்ளாவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தியும் குறைகிறது, வாழ்க்கைத்தரம் குறைகிறது. வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் இது பாதகமானது. ஒரு கார் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது என்றால், சட்டென்று அதை நிறுத்திவிட்டால், அந்த ஸ்பீடை எடுக்க வெகு நேரமாகும். நம்முடைய லட்சியத்தை அடைய முடியாது. தொழில் வளர்ச்சி, வளரும் சமுதாயத்தில், நிற்காமல், தூங்காமல் நடக்கவேண்டும். திட்டங்களைப் போட்டு இப்படி இப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுங்கள். மத்திய சர்க்கார் மீது பழி, மத்திய சர்க்கார் மீது பழி என்று போடுவது, அல்லது வேறு எதாவது பழி போடுவது என்பது கூடாது.

முதலீடு போடத் தயங்குகிறார்கள். ஏன் ? வேலை நிறுத்தம் பல விதமான தொழிற்சங்கங்கள்—இதையெல்லாம் பற்றி லேபர் டிமாண்டில் பேசவேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் காரியங்களில் சர்க்கார் தலையிடாமல் இருக்கும் காரணத்தால், இவ்வளவு தூரம் தேக்கம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வேறு கருத்துக்குபோய் விடுவதற்கு முன்னர், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்தைப் பற்றி ஒன்றை அறிய விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறோம் மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறோம் என்றார்கள். அதே போல கோவையில் எட்டு ஆலைகள் மூடப் பட்டு இருந்தபோது அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த நாங்கள் தொழில் அமைச்சர் திரு.வெங்கட்ட ராமன் அவர்களை, மராட்டியத்தில் மில்களைத் திறக்க முயற்சிகள் செய்யப் படுகின்றனவே அதைப் போல நம்முடைய மாநில அளவிலும் செய்யக் கூடாதா என்று கேட்டோம், அதற்கு திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் அது நஷ்டத்தில் நடைபெறுகிறது. நாமும் அப்படிப் பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுவது முடியாத காரியம் என்று சொன்னார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் மீது பழி போடுகிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்காரோடு சேர்ந்து நாங்கள் மத்திய சர்க்காரை இன்னும் வற்புறுத்தி இவைகளை திறக்கச் செய்ய தூண்டுகோலாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். மத்திய சர்க்கார் உடன்பட்டு, மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்க முன் வரவேண்டும் என்று சொன்னோம். இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஒரு இடத்திலே கூட, மத்திய சர்க்கார் உதவி புரியவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இப்படிச் செய்வது மாநில அரசு செய்யவேண்டும் என்னும் போது, மத்திய சர்க்கார் தட்டிக் கழிக்க ஏதுவாக ஆகிவிடாதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய தலையீட்டிற்கு மிக மிக நன்றி. ஒரு திட்டத்தைப் போடுங்கள். 51 சதவிகிதம் நம்முடையது., மத்திய சர்க்கார், அவர்கள் பிடியில் சிக்காமல் அவர்களுடைய பங்கு 49 சதவிகிதம் என்றும் போட்டு, ஒரு திட்டத்தை போட்டுக் கொடுங்கள்.மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போடவேண்டுமானால், சண்டை போடத்தயாராக இருக்கிறேன். ஒன்றுமே இல்லாமல்,மத்திய சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்வது எப்படித்தகும் ? இன்றைக்கு, திரு. வெங்கட்டராமன் சொன்னார் என்றார்கள். அப்பொழுது நான் சட்டசபையில் இல்லை. அவர் ஏதோ சொல்லியிருப்பார். ஏன், உங்கள் மறைந்த முதல் அமைச்சர் அண்ணா சொன்னதையே ஞாபகப்

1969 மார்ச் 11] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

படுத்த விரும்புகிறேன். எதையாவது பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று இந்த சர்க்காரைக் கேட்டால் ,திரு. வெங்கட்டராமன், மத்திய சர்க்காரை காட்டுகிறார்கள். இந்த சர்க்கார். என்ன செய்தது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார் அண்ணா.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவில்லை என்று கூறியிருப்பார்கள் அண்ணா அவர்கள். வேறு விதமாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களோடு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வரவேண்டும் என்றுதான் துணைக்கு அழைக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் மனசிலே சுத்தமில்லையே ! (சிரிப்பு) அதுதானே கஷ்டம். சரி சேர்ந்து செய்கிறோம். என்ன சொல்வீர்கள் ? பார்த்தீர்களா செய்து விட்டோம் என்பீர்கள். எழுச்சி நாள் நடத்துவீர்கள். எழுச்சி நாள் நடத்தினீர்களே, காங்கிரஸ் காரனைக் கூப்பிட்டீர்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எழுச்சி நாளுக்குக்கூப்பிட்டோம். கூப்பிட்டபோது, மதுரையில், திரு.காமராஜரை, " எழுச்சி நாள் " அன்று நாங்கள் என்ன செய்யட்டும் என்று கேட்ட காங்கிரஸ்காரர்களை, " தூங்குங்கள் " என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் என்னவோ கேட்டார்கள். இவர் என்னவோ சொன்னார். அது கிடக்கட்டும். மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்தால் கேட்போம். இன்றைக்கு நெல் விலையையே எடுத்துக் கொள்வோம். நான் நேற்று திரு. ஜகஜீவன் ராம் அவர்களைச் சந்தித்தேன். கேட்டேன். 60 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்றேன். அது விவசாயினுடைய பிரச்சினை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நேற்று மத்திய அமைச்சரை தனியாகப் போய்ச் சந்தித்ததன் மர்மம் என்ன ? எங்களோடு சேர்ந்து ஏன் வரவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இத்தனை மணிக்கு வா என்று சொன்னீர்களா ? சொல்லவில்லையே. என் இஷ்டப்படி வரமுடியுமா ?. யார் என்று கேட்டால் எப்படி ? நான் ஒன்றும் பயந்தவன் இல்லை. யாராக இருந்தால் என்ன. பிரைம் மினிஸ்டராக இருந்தாலும் பார்ப்பேன் எனக்கு என்ன பயம் ? தைரியம் இருந்தால், இத்தனை மணிக்கு வா என்று கூப்பிட்டிருந்தால், வந்திருப்பேன். பயப்பட்ட ஆள் கிடையாது. அவரை வந்தவுடனேயே கேட்டேன். இரவெல்லாம் சாப்பிட்ட பிறகு ராஜபவனத்தில் பார்த்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : " இரவெல்லாம் சாப்பிட்டபிறகு என்றீர்களே ? இரவெல்லாமா சாப்பிட்டார்கள் ? (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அடிப்படையான பிரச்சினை விவசாயிகளுடையது. திரு ஜகஜீவன் ராம் அவர்களைக் கேட்டேன், ஐயா உங்கள் மாநிலத்தில் ரூ. 56 என்று சொல்லும்போது. இங்கே மட்டும் ரூ. 43 தானா என்று கேட்டேன். அவர், "என்னை அவர்கள் கேட்கவே இல்லையே" என்றார்கள். (குறுக்கீடு) ஆமாம் ; விவசாயம் இல்லாமல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் வராது. வயிற்றுக்கில்லாமல், இண்டஸ்ட்ரீஸ் எது ? நான் சொல்வது பிற்
என்ன வென்றால், இனி காங்கிரஸ்காரன் குட்டிச் சுவர் பண்ணி பகல் 1-30
விட்டான், குட்டிச் சுவர் பண்ணி விட்டான் என்று அமைச்சர் சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. நான் முன்பே சொன்னேன். அப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. ஒரு நிபுணர் கமிட்டியைப் போட்டு, 20 வருஷ காலத்தில் காங்கிரஸ் நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கியதா ? அல்லது உங்களுடைய இரண்டு வருஷ ஆட்சியிலே நாடு குட்டிச்சுவரானதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிதான் நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்கியது என்று தீர்ப்பு கிடைக்குமானால், நான் அரசியலை

[திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன்] [1969 மார்ச் 11

விட்டே விலகிவிடத் தயாராக இருக்கிறேன். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று முன்பே சவால் விட்டிருக்கிறேன். பெருந்தன்மையாக, என்னமோ சொன்னேம் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதற்கு நிபுணர் கமிட்டியைப் போடத் தேவையில்லை. அகில இந்தியப் புகழ் வாய்ந்தவரும், அரசியலில் நெடுநாள் இருந்தவரும், தமிழ்நாட்டின் மதிப்புமிகு திரு. காமராஜ் எம்.பி. அவர்கள் திருச்சியில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். "நாம் போட்ட மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் மூலமாக ஏழை ஏழையாகவே இருக்கிறான், பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனாக மாறுகிறான்" என்று கூறியிருக்கிறார். அவரைவிடப் பெரியவர் யாரும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் கேட்டது வேறு, அவர் சொல்வது வேறு (சிரிப்பு) அப்படியா திரு காமராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள்? என்னுடைய பத்து வருட ஆட்சியில் நாடு குட்டிச்சுவராகப் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள்? பணக்காரன் மேலும் பணக்காரனாகிறான் ஏழை ஏழையாகவே இருக்கிறான் என்று ஏதோ சினிமாவில் டயலாக் சொல்வது போல் திரித்துக் கூற வேண்டியதில்லையென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நானும் சினிமா வசனம் எழுதவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கம்பராமாயணம் காலட்சேபம் செய்ய வேண்டியதில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கம்பராமாயண காலட்சேபமா செய்கிறேன். நான் கேட்பதெல்லாம் என்னவென்றால், நாம் மத்திய சர்க்காருடன் ஆக்கபூர்வமான முறையில் போராட வேண்டும். நமக்குரிய பங்கைக் கேட்கவேண்டும். பாரத தேசம் ஒன்று, இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரம் மிக முக்கியம், இந்த நாட்டினுடைய பாதுகாப்பும் முக்கியம், இந்த நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வு முக்கியம், பொருளாதார முன்னேற்றம் முக்கியம் என்ற நிலையில் நியாயமான காரியத்திற்காக நாம் உரிமையைப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால், நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சண்டை போட்டுக்கூட வாங்கிக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். "ஒன் வே டிராஃபிக்" என்று சொல்வார்களே அதுபோல அல்ல. நீங்கள் ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நேரடியாக மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டும். கோவையில் என் மில் திறக்கப்படவில்லை சில மில்காரர்கள் சௌகரியமாக நடத்திக்கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் பக்கத்தில் போகாமல் அவர்களை ஆதரிக்கும் நிலை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. பல மில்கள் மூடிய நிலையில் உள்ளன. இந்த சட்டசபை கூட்டம் முடிந்த பிறகாவது அந்த மில்களை மீண்டும் திறப்பதற்கு ஆக்கபூர்வமான முறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எங்கள் கட்சி அதற்குப் பூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கும் என்று கூறி, என் கட்சி கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்திலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், இந்தத் துறை சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கு, வரியற்ற வருமானத்தை அரசு கொண்டுவருவதற்கு சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறியதற்காக முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்துறையை நடத்திச் செல்லக்கூடிய அரசு அலுவலர்கள் எல்லாம், கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன சிறந்த கருத்துக்களை ஏற்று உற்சாகத்தோடு ஆண்டுகொண்டு ஜனநாயக நாட்டிலே வரி போடாமல் வருமானத்தைப் பெருக்கி, மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பாடுபடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இத்துறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் நான் நன்றி தெரிவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1969 மார்ச் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

தொழில் துறை சிறந்த முறையில் நம் நாட்டிலே பெருக வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளம் பெருக வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இல்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொடக்கத்திலே, "இதில் அரசியல் வேண்டாம், கட்சிப் பிரசாரம் வேண்டாம், நாட்டுக்கு நன்மை செய்வோம்" என்று நல்ல சகுனத்தோடு ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். அவருடைய உரையின் முடிவும் சுபமாக இருக்கும் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் எனக்கு ஏமாற்றத்தையே தந்தார்கள். ஏதோ தொழில் வளர்ச்சிக்கு புள்ளிவிவரங்கள் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றிப் பேசப்பட்ட காரணத்தாலோ என்னவோ புள்ளிவிவரங்களை மறந்துவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழில் வளத்தில் எதிர்க்கட்சியும் நல்ல ஆர்வம் காட்டுகிறது என்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டை வளமுள்ளதாக மாற்றுவதற்கு உறுப்பினர்கள் சொன்ன ஏராளமான கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன். "ஒவ்வொரு தொழிலையும் இன்னும் சிறப்பான முறையில் நடத்தவேண்டும் அரசாங்கம் தக்க கவனம் எடுக்க வேண்டும்" என்ற கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஓர் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். "லாபம் வரக்கூடியதா இல்லையா என்பதற்கு அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பாமல், மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் இணைத்து நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும்" என்று யோசனை கூறினர். தொழில் துறையினர் அங்கத்தினர் சொன்ன கருத்துக்களை குறித்து வைத்துக்கொண்டு பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி சட்டமன்ற உறுப்பினர், "தமிழ் நாட்டில் கனிவளம் எங்கெங்கு கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள சிறந்த திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்" என்று சொன்னார்கள். தொழில் துறையினர் குறித்து வைத்துக்கொண்டு, எங்கெங்கு கனிவளம் கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயற்சி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், "ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஒன்று செயல்பட்டு, அரசாங்கத்தின் சார்பில் இருக்கும் சிறு தொழில்களில் நல்ல இலாபம் வர வேண்டும் அப்படி லாபம் வராவிட்டால் வராததற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து தக்க பரிகாரம் காண வேண்டும்" என்று தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தும், சர்க்கார் நடத்தும் தொழில்கள் அதிகமாகி, நல்ல முறையில் நடைபெற்று, நல்ல இலாபம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னது எனக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைத் தருகிறது.

நாம் எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், உறுப்பினர்கள் கூறிய பெரும்பாலான காரணங்கள் உண்மை. அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பல அங்கத்தினர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்தையே சொன்னார்கள். நம்முடைய நிறுவனங்கள் மிகத்திறமையாகச் செயல்பட வேண்டுமானால், அலுவலர்கள் தொழில் துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களாக ஆக வேண்டும். சாதாரண நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் தொழில் துறையில் பங்கு பெறுவதைவிட தொழில்துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் பங்கு பெற வேண்டும். மறைந்த முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்தில் இதைச் சொன்னபோது, இந்தக் கருத்தை ஒத்துக்கொண்டார்கள். "தொழிலில் அனுபவம் உள்ளவர்களே தொழில் நிர்வாகத்தில் பங்குபெற வேண்டும்" என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களின் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயம் பரிசீலிக்கும்.

தொழில் வளத்தை நாம் பார்க்கும்போது, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், "தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். தொழில் மந்தம் நாடு முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, உலக சந்தையிலும் பரவியிருக்கிறது. ஏதோ குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளில்

இது வருவதில்லை; சில குறிப்பிட்ட கட்சி ஆட்சியில் வருவதில்லை. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும், ஒவ்வொரு நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், சில தொழில்களுக்கு பாதகங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். இது அந்தத் தொழில் துறையில் ஏற்படக்கூடிய தொழில் மந்தம் என்கிறோம். இதைப் போக்குவதற்கு நாம் தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு கருத்தை என்னுடைய தரப்பிலிருந்து சொல்லப்பட்டதை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பலமாக எதிர்த்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொன்னார்கள். தொழில்துறை வளரும்போது மத்திய அரசின் உதவி நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகமாகத் தேவை என்று கூறுவதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒருகாலும் மறுக்க மாட்டார்கள். அவரும் தமிழ்நாட்டில் வாழ்பவர்தான். தமிழ்நாடு வளமுடையதாக மாற வேண்டும் என்பதில் அவருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிற்காக அவரும் போராட வேண்டும். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி காங்கிரஸ் கட்சியாக இருக்கிறது. டெல்லி ஆட்சியிலே காங்கிரஸ் கட்சி இருக்கிற காரணத்தாலே பூரணமாக எடுத்துச் சொல்லி, மத்திய உதவி கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். எங்களோடு சேர்ந்து அவரும் போராட முன்வர வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அதையெல்லாம் மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கிக்கொடுத்திட பூரணமாக போராடத் தயாராக இருக்கிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் அங்கே இருக்கலாம்: நாளைக்கு நாங்கள் அங்கே வரலாம். தொழில் முன்னேற்றத்தில் அரசியலே வேண்டாம். தொழில் முன்னேற்றத்திற்கும் அரசியலுக்கும் சம்பந்தம் வேண்டாம். நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது, தொழிலதிபர்கள் உங்களை ஆதரிப்பார்கள், நாங்கள் அந்தப் பக்கம் வந்த பிறகு எங்களை ஆதரிப்பார்கள். தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் கட்சி அரசியல் இல்லை. தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக காங்கிரஸ் கட்சி பூரணமாக உதவி செய்து, மத்திய அரசிடமிருந்து உதவியை வாங்கிக் கொடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இந்த ஜனநாயகப் பண்பை மாலை நேரத்திலும் வெளியில் காட்ட வேண்டும்.

முதல் அமைச்சர்களின் மகாநாட்டுக்கு நான் அண்ணா அவர்களுடன் சென்றிருக்கிற நேரங்களில் எல்லாம் கண்டு இருக்கிறேன். நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்றில்லை, காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநில அரசுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட—என்னிடம் சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள் என்று தூண்டிவிட்டு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உரத்த குரலில் "நமது மாநிலத்திற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் தேவை, தொழில் வேண்டும். லைசென்சு கொடு என்று டெல்லியிடம் வந்து கேட்டு நிற்காத அளவில் நாங்களே தொழில் வளர ஆவன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள உரிமை தரப்படவேண்டும்" என்று கோர வேண்டும். அப்படிக் கேட்பது தவறு என்று சொல்ல வேண்டாமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், மத்திய அரசிடம் சில அதிகாரங்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். நாம் சமஷ்டி ஆட்சி முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு அதிகாரம் தேவையில்லை என்று சொல்லமாட்டேன். நாடு முழுவதும் தொழில் சீரான வளர்ச்சி அடைய அவர்களிடத்தில் சில பிடிப்பு வேண்டும். ஆனால் அவர்களிடம் இருக்கும் அதிகாரம் நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சியைத் தடை செய்வதற்காக, காலம் தாழ்த்துவதற்காக இருக்குமானால் அதை மாற்றியாக வேண்டும் என்று டெல்லியிடம் கேட்கிறோம். அது தவறும் அல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்தது முதல் என்ன செய்தது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். இதுதான் வாடிக்கையாகக் கேட்கக் கூடிய கேள்வி. நாங்களும் வாடிக்கையாக பதில் அளித்தாக வேண்டிய கேள்வி. ஆனால் உண்மை என்ன என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். நாம் தொழில் அதிபர்களிடம் இருந்து மனுக்களைப் பெறுவதற்கும், அந்த மனுக்களின் மீது சிபார்சு செய்வதற்கும், அது பற்றி கடிதங்கள் எழுதிக்கொண்டிருப்பதற்கும் தான் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த மனுக்களைப் பரிசீலித்து முடிவு சொல்லக்கூடிய அதிகாரம் டெல்லியில்தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தை நாமே பெற்றாக வேண்டும் என்கிற முயற்சியில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் என்பனபோன்ற கட்சிப் பிரிவு இல்லாமல் எல்லோரும் ஒருமுகமாகப் பாடுபடவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்தபிறகு என்ன என்ன தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிற புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் படித்திருப்பார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. . ஒரு பாராட்டு? இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை, ஏன் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது? என்கிறார்களே, உறங்கிக்கொண்டிருந்த சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை விழிக்க வைத்திருக்கிறோமே அதைப்பாராட்டினார்களா? நமக்கு ஏராளமாக ரசாயன உரம் தேவைப்படுகிறது, அதற்காக திட்டக் கமிஷனிடம் அனுமதி பெற்று தூத்துக்குடியில் ரசாயன தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த முன்வந்திருக்கிறோமே அதை ஆதரித்து ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொன்னார்களா என்றால் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நீங்கள் வந்த பிறகு அப்ளிகேஷன் போட்டீர்களா? ஏதோ நல்லவேளை காங்கிரஸ் கட்சி காலத்திலேயே அப்ளிகேஷன் போடப்பட்டிருந்தது, அதற்காக நன்றி, அதை நாங்கள் வந்தவுடன் தொடர்ந்து வற்புறுத்திப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஒரு வார்த்தை, நன்றி சொன்னீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படித்தான் பேசவேண்டும். ஆளும் கட்சியை ஆதரித்துப்பேசிவிட்டால் வெளியில் ஆபத்து.

இன்னும் அதிகமான திட்டங்கள் நமது தமிழகத்துக்கு வேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. தொழிலதிபர்களை "வாருங்கள் வாருங்கள்" என்று நான் அழைத்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னால் இருந்த அமைச்சரும் தான் அழைத்தார். அப்போது யாரும் வரவில்லை என்று பொருள் இல்லை.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. பலவிதமான வங்கிகளும் பணம் கொடுத்து உதவ முன் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு புதிய தொழில்களைத் துவக்க தொழிலதிபர்கள் முன்வரவேண்டும் என்பது நம் கருத்து. டெல்லி ஆட்சி குறுக்கிட்டாலும் நாம் குறுக்கிடமாட்டோம். அதிகமான தொழில்கள் ஏற்பட்டாகவேண்டும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைக் குறைத்தாக வேண்டும். இதுதான் எங்கள் கருத்து.

நான் முன்பும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எந்த அரசியல் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களுடைய அரசியல் கொள்கைகள் நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பாதிக்கக்கூடாது. அரசியல் கொள்கைகள் மேடையில் இருக்கட்டும். தேர்தல் காலத்தில் வரட்டும். அரசியல் கட்சிகளின் சித்தாந்தங்கள் தொழில்துறையின் ஊடே, அதன் வளர்ச்சியினூடே புகக்கூடாது என்பதைத் தெளிவாகச் . சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் தொழில் வளர்வதற்கு எல்லாவகையான உதவிகளையும் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1969 மார்ச் 11

யார் இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன்வருகிறார்கள், உங்களுடைய கொள்கையில்தான் சந்தேகம் அடைகிறார்களே என்பதாகச் சொல்லலாம். அது உண்மை அல்ல. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நாள்தோறும் தொழில் அதிபர்கள் என்னிடம் வந்து கூறிக்கொள்வது எல்லாம்—நாங்கள் இன்ன தொழிலை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறோம், நீங்கள் ஆதரவு தாருங்கள், டெல்லிக்கும் சிபார்சு செய்யுங்கள் என்பதாகவும், நாங்கள் இன்ன தொழிலை விரிவுபடுத்த விரும்புகிறோம், நீங்கள் ஆதரவு தாருங்கள் என்பதாகவும் தான் இருக்கின்றன. யாரும் எங்களிடம் இங்கே நாங்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்கமாட்டோம் என்றோ, இங்கே உள்ள தொழிலை வேறு மாநிலத்திற்குக் கொண்டு போகப்போகிறோம் என்றோ சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் சொல்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களை எல்லாம் விட நம்முடைய மாநிலத் தொழிலாளர்களின் திறமைதான் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று என்னைச் சந்திக்கிற தொழில் அதிபர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே உற்சாகத்தோடு தொழில் ஏற்படுத்த ஆர்வம் தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த உற்சாகத்தைக் குன்றச் செய்யும் வகையில் நாம் பேசுவது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இம்பீரியல் டொபாகோ கம்பெனியார் வந்து இன்னும் அதிக அளவில் இங்கே தொழிலை விரிவு படுத்த விரும்புகிறோம், டெல்லியிடத்தில் சொல்லி எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுங்கள் என்கிறார்கள். இப்போது டையர்கள் கிடைக்காமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், டன்லப் கம்பெனியார் வெளிநாட்டு உதவியுடன் இன்ன இன்ன வகையில் இங்கே நாங்கள் தொழிலை விரிவுபடுத்த விரும்புகிறோம், எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுங்கள் என்கிறார்கள். இன்னும் டிராக்டர்களை எடுத்துக் கொண்டால் இப்போதுதான் நமது விவசாயத் துறையில் டிராக்டர்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற புரட்சிகரமான மாறுதல் வந்திருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். செக்கோஸ்லொவாக்கியா நாட்டு உதவியுடன் இங்கே அதிகமான அளவில் டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்ய விரும்புகிறோம், டெல்லியிடம் சொல்லி அனுமதிபெற்றுத்தாருங்கள் என்பதாகக் கேட்கிறார்கள். இதுதான் அன்றாடம் என்னிடம் தொழிலதிபர்கள் கேட்கின்ற நிலைமை. இன்றுகூட நான் இங்கு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு தொழிலதிபர் சந்தித்து—நான் இன்ன தொழிலை விரிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். உங்கள் அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தமிழகம் தொழில்துறையில் முன்னணியில் நிற்க இந்த அரசு ஆவன செய்யும். அதிகமான அதிகாரம் அதன் காரணமாகத்தான் தேவை என்று வற்புறுத்திவருகிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அன்றைக்கு எங்கள் பக்கம் இருந்த தொழிலதிபர்கள், இன்று உங்கள் பக்கம் இருப்பார்கள், நாளை நாங்கள் வந்தால் எங்கள் பக்கம் வருவார்கள் என்பதாக. நான் அவர்கள் யார் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவில்லை. தமிழகத்தை தொழில்வளம் நிறைந்ததாகச் செய்கிற எங்கள் முயற்சிக்கு மக்கள் ஆதரவு வேண்டும். அவர்களது துணை இந்த ஆட்சிக்கு நிச்சயம் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் புதுத் தொழில்கள் தோன்றுவதற்கு என்ன என்ன உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிந்துவர ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு அறிக்கை தயாரித்தார்கள். அந்த ஆலோசனையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டோம். அந்த அறிக்கையும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தொழில் அதிபர்கள் கேட்பது எல்லாம் கேரளத்தில் கொடுக்கவில்லையா, மைசூரில் கொடுக்கவில்லையா அதுபோல குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்கவேண்டும். என்பதுதான். அதைப்பற்றியும் பரிசீலித்தோம். அங்கே உற்பத்திச் செலவே குறைவாக இருக்கிறது. நாம்கூட அவர்களிடம் இருந்தும் வாங்குகிறோம். நம்முடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. என்றாலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலதி

1969 மார்ச் 11] [திரு. செ. மாதவன்]

[illegible] இந்த உண்மையை எடுத்துக் காட்டியதோடுகூட, அரசாங்க அளவில் மின்சாரவாரியத்தையும் இணைத்து ஒரு குழு அமைத்து எந்த எந்தப் பகுதியில், எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எப்படி எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுக்கலாம் என்பது பற்றி பரிசீலிக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவு தெரிந்ததும் முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய அரசைக் குறை சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆயினும் சில புள்ளி விவரங்களைத் தர விரும்புகிறேன். நாம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தும், அதற்கு நிலம் கொடுக்கத் தயாராய் இருந்தும், பணம் கொடுப்பதற்குத் தொழில் அதிபர்கள் தயாராய் இருந்தும், அதில் பங்குபெற அரசாங்க இன்ஸ்டிட்டியூஷன்கள் தயாராய் இருந்தும் டெல்லியில் காலதாமதம் ஆகிறது. இது சரிதானா ? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சரிதான் என்று ஒத்துக் கொள்கிறாரா? இதற்குப் பதில் நீங்கள்தான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய முயற்சியிலே கொஞ்சங்கூட நாம் காலந் தாழ்த்தவில்லை.

சில நாட்களுக்கு முன்புகூட ஒரு தொழிலதிபர் சொன்னார், அல்லாய் அண்ட் ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் தொழிற்சாலை தொடங்குவதற்காக இங்கே நெடுங்காலமாக முயற்சி செய்தோம், கிடைக்கவில்லை, இப்பொழுது உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அதைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார். பக்கத்து மாநிலங்களிலிருந்து எர்த் மூவிங் மெஷின், புல்டோசர்கள் போன்றவை வாங்குவதற்குப் பதிலாக இங்கே அவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்யலாம். எந்த ஆட்சியிலும் இதைச் செய்யலாம், எந்த ஆட்சி என்று கவலைப் படவில்லை, மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதுதான் இங்கே முக்கியம். டெல்லியிலேதான் லைசென்ஸ் கொடுப்பதிலே தாமதம் இருக்கிறது, யார் பெறுவது என்பதிலே போட்டியிருக்கிறது என்றால் என்ன பொருள் ?

இன்னொரு தொழிலதிபர் சொன்னார், இந்த நாட்டிலே ஒரு வாட்ச் பேக்டரி தொடங்கலாம் என்று சொன்னார். இதைத்தவிர ஒரு எலக்ட்ரானிக் கம்ப்யூட்டர்ஸ் உற்பத்திசெய்கிற தொழிற் சாலையைத் தொடங்கலாம். என்று சொன்னார்கள். இன்னொருவர் கிழக்கு ஜெர்மனியின் ஒத்துழைப்போடு எலெக்ட்ரானிக் கம்ப்யூட்டர்ஸ் தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்கே நிற்கிறது? எங்கே தடைபடுகிறது ? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதற்காக வாதாட வேண்டும்.

மேற்கு வங்காளத்திலிருந்து ஒரு தொழிலதிபர் வந்தார், உங்கள் தமிழ் நாட்டிலே மின்சார வாரியம் மிகச் சிறந்த முறையிலே வேலை செய்கிற காரணத்தாலே வேண்டிய மின்சார பல்புகளைத் தயார் செய்வதற்கான எங்கள் கம்பெனியின் கிளைகளை இங்கே திறந்து மின்சார பல்புகளைத் தயார் செய்து தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் ஆட்சிக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் பெருமையைப் பார்த்து ஓடோடி வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பண்பு, அந்த ஆர்வம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் வரவேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். இவையெல்லாம் நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் நம் தமிழ் நாட்டினுடைய வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபடவேண்டுமென்பதற்காகத் தான்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பஞ்சாலைப் பிரச்சினை, நூல் பிரச்சினை இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் திருப்பித் திருப்பி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாகவே அதைப் பேச வேண்டுமென்று பேசிப் பேசி வருகிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அது தீர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். பேசவேண்டுமென்பதல்ல.

[1969 மார்ச் 11

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுதாவது தீரவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய கூற்று எல்லாம் இதற்குப் பரிகாரம் காண முயற்சி எடுக்கக்கூடிய வகையில் இல்லாமல் இந்த ஆட்சி வந்தது இந்த ஆட்சி வந்தது என்றே சொல்லுகிறார்கள். அடபடி நானும் சொல்லலாம். இந்தப் பிரச்சினை, இந்த மூடுவிழா 1967-க்கு பிறகு ஏற்பட்டதல்ல, 1965-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த மூடுவிழா நடைபெற்றது. இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் புள்ளிவிவரங்களோடு பேசினார்கள், நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பஞ்சாலைப் பிரச்சினைப் பற்றி உள்ள வருத்தத் தோடு பேசினார்கள்.

ஆனால் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மராட்டியத்தைப் பார்த்தாயா, மராட்டியத்தைப் பார்த்தாயா என்று கேட்டார்கள். மராட்டியத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அதுபோல் நாமும் செய்யவேண்டுமென்று உண்மையிலே சொன்னால் மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால் எதையோ நினைத்துக்கொண்டு மராட்டியத்தைப் பார்த்தாயா என்று சொன்னதுதான் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. நானும் பார்த்தேன். அதிகாரிகளும் முதலிலே சென்று பார்த்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொல்லியபடி நானும் பார்த்தேன். நஷ்டம் வந்தாலும் நடத்துங்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். ரொம்ப மகிழ்ச்சி. அவர்கள் இலாபத்திலே நஷ்டம் என்று என்னமோ சொன்னார்கள், அது எனக்கும் புரியவில்லை. நஷ்டம் வந்தாலும் நடத்தவேண்டும். தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கவும், தொழிலை மேம் படுத்தவும் நஷ்டம் வந்தாலும் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அடுத்த ஆண்டு நஷ்டம் வந்தால் ஏன் வந்தது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறையாகச் சொல்லமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே நூற்பாலையையும் நெய்யும் ஆலையையும் பொறுத்த வரையிலே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு கொள்கையை ஏற்று நடத்தி வந்தார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியா தவறா என்பது பொருளாதார பிரச்சினை. அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றியதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்தப் பிரச்சினையை எப்படிச் சந்திக்கப் போகிறோம் என்பது தெரியும். ஸ்பின்டில்லைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய நாட்டிலே உள்ளதில் 23 சதவீதம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்றன. ஆனால், அங்கே காம்போஸிட் மில்ஸ் இருக்கின்றன. நூலை நூற்றவுடன் அதை நெய்யக்கூடிய வசதியும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. நெய்யப்பட்டவுடன் விற்பதற்கேற்றவகையில் சந்தையும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதுதான் அவர்களுக்கு அதிலே வெற்றி, அந்தக் கொள்கையை இங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்று நடத்தாத காரணத்தாலேதான் இந்த இழப்பு நமக்கு. கட்சி வாதம் பேசாமல் அவர்கள் அப்படிச் செய்திருந்தால் இந்த இழப்பு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்காது.

பவர்லூம்ஸைப் பொறுத்தவரையிலுங்கூட மற்ற மாநிலங்களோடு நம்முடைய மாநிலத்தைப் பார்த்தால் நம்மிடம் இருப்பது 4 சதவீதம்தான். மீதம் 96 சதவீதம் உற்பத்தி செய்யப்படுவது அல்ல, வெளிநாட்டிலிருந்தோ மாநிலங்களிலிருந்தோ பெறக்கூடிய சூழ்நிலையைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. பல் உறுப்பினர்கள் நல்ல புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துப்பேசினார்கள், எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி.

பஞ்சை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்குத் தேவையான பஞ்சில் இங்கே பெறக்கூடிய நிலை 20 சதவீதம்தான். மீதமுள்ள 80 சதவீதம் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து அல்லது வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அது தவறு என்று சொல்லவில்லை. நூற்பாலை என்று எடுத்துக்கொண்டால் நம்முடைய மாநிலத்திலே எவ்வளவு செலவு அதிகமாகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் வெளி இடங்களிலிருந்து இங்கே வருவதற்கு ஒரு ஃப்ரைட் சார்ஜ், உற்பத்தி

1969 மார்ச் 11] [திரு செ. மாதவன்]

செய்த பிறகு மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்புகின்றபொழுது ஒரு ஃப்ரைட் சார்ஜ். இப்படியெல்லாம் ஆவதனாலேதான் நூற்பாலைகள் இப்பொழுது கொஞ்சம் கஷ்டப்படுகின்றன.

நம்முடைய மொத்த நூலிலே 50 அல்லது 60 சதவீதம் வெளிநாடுகளிலிருந்து, அதாவது வெளிச் சந்தையை நம்பித்தான் நாம் இருக்கவேண்டி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருப்பதாலேதான் இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது.

வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபொழுது, வரியைக் குறைத்துவிட்டார்களே, நீங்களும் குறையுங்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுதாவது குறைத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், ரொம்ப மகிழ்ச்சி. இங்கே நம்முடைய எதிர்கட்சித் தலைவர் அடிக்கடி கோபமாகப் பேசுவார்கள். ஒரு அறிக்கையை அவர் வெளியிடாவிட்டாலும் கூட வெளியில் உள்ள அவருடைய கட்சித் தலைவர்கள் தமிழ்நாட்டின் சார்பாக இந்த வரி பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று அறிக்கை விட்டார்களா ? தங்களுடைய கட்சிக் கூட்டத்திலாவது அதை வற்புறுத்தினார்களா ? எங்களுடைய ஆட்சியிலே நானும், முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களும் அங்கேயுள்ள தொழில் அமைச்சரையும், முதலமைச்சரையும் பார்த்து வாதாடி இருக்கிறோம். முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நாங்கள் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் எதை எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்களே, அதையாவது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக்கொண்டார்களா ? உற்பத்திச் செலவு எப்படி எப்படி அதிகமாகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

எக்ஸைஸ் டியூட்டி என்று போட்டார்கள். 1965-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டிற்குள் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளே 33 சதவீதத்தில் இருந்தது 300 சதவீதத்திற்கும், 500 சதவீதத்திற்கும் கூடியிருக்கிறது. இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலை. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று பலமுறைகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அளவுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது ? அதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கொடுத்ததற்கு நன்றி. ஆட்சேபணையில்லை. எந்த அளவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அது யாரைப் பாதிக்கிறது இதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை.

அந்த அறிக்கை வந்தவுடனே ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் சுற்றறிக்கை அனுப்பி எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறது, எந்த எந்த அளவுக்கு இலாபம் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் அறிவதற்கு முயற்சி செய்தோம். அது கிடைத்ததற்குப் பின்னாலே பார்த்தால் தமிழ்நாட்டுக்கு ரூ. 15 கோடி வருவதில் அந்த விதிவிலக்கிலே லட்சக்கணக்கிலேதான் வரும் என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. இது ஓரளவுக்குக்கூடப் போதுமானதல்ல. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள் கம்போஸிட் மில்களுக்கும், பவர் லூம்ஸ்களுக்கும்தான். நூற்பாலைகளுக்கு அதிகச் சலுகைகள் இல்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும் டெல்லிக்குப் போக இருக்கிறோம், அங்கே சொல்ல இருக்கிறோம். இன்ன இன்ன சலுகைகள் தந்தால்தான் நூற்பாலைகளுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல இருக்கிறோம்.

அதற்கும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முக்கிய ந. ப. 12-00
மான காரணம், நம்மிடத்தில் இருக்கிற மொத்த மில்களில் 175 ஆலைகள் நூற்பாலைகள் மட்டுந்தான்; 24மில்கள்தான் நெய்யும் ஆலையும் சேர்ந்தவை நூற்பாலைக்கென்று தனியாகக் கணக்குப் போட்டு அதற்கு வரி விலக்குக் கொடுக்க மத்திய அரசு முன் வந்தால்தான், நூற்பாலைப் பிரச்சினையை ஓரளவாவது தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்திருக்கிறது என்று நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். 33·3 சதவிகிதமாக இருந்த அந்த

வரி 500 சதவிகிதம் அளவுக்கு கடந்த மூன்றாண்டுகளிலே ஒரு வரி இலக்கை மட்டும் அதிகப்படுத்தி இருக்கின்ற நிலையிலே அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படாது எப்படி நடக்க முடியும்? வரி போடுவதே தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஒரு தொழில் நன்றாக நடைபெறும்போது எப்படி சர்க்கார் வரி போட்டு அந்தத் தொழில் மூலம் பலன் பெறுகிறதோ அதே போன்று அந்தத் தொழிலுக்கு ஆபத்து என்று வரும்போது அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளைத் தரவேண்டுமென்பதுதான் உண்மை நிலை. அந்தத் தத்துவத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. "நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், காங்கிரஸ் கட்சி என்ன செய்தது" என்று கேட்க முடியும். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படியே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, இரண்டு ஆண்டு காலம் கேட்டும் மன நிறைவு ஏற்படவில்லையா, மறந்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ரொம்ப மகிழ்ச்சி. இப்போதாவது, ஊழல்கள் இருந்தாலும் அதை மறந்து விட்டு நீங்கள் நல்ல முறையிலே நடத்துங்கள் என்று சொன்னார்களே என்பதற்கு மகிழ்ச்சி.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஊழல்களை மறந்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. சொல்வதை கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் ஆகச் சொல்ல வேண்டும் இன்ன இன்ன தவறுகளை செய்தீர்கள் என்று சொல்லவேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். அப்படியே ஊழல்கள் இருந்தாலும் வந்திருக்கின்ற நீங்கள் அவற்றையெல்லாம் போக்குங்களேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: "நீங்கள் அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும்" என்று ஆலோசனை கூறினார்கள். நிச்சயம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் முதலிலே எங்களைத் திட்ட வேண்டும்; திட்டி முடிந்த பிறகு இன்னின்ன காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சேர்ந்து சொல்லுவதுதான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடமை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது அப்படி நடந்து கொண்டதாகத்தான் நினைவு.

இந்த ஆட்சி வந்த உடனேயே நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் கட்சிப் பிரச்சினையாக எடுக்காமல் இதற்கான குழுக்களில் நிபுணர்களையும், தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பங்கு பெறச் செய்தார்கள். அத்தகைய ஒரு சிறந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் குழு என்ன பரிந்துரை செய்தது? நிர்வாகத் திறமை குறைவு காரணமாகவும், பண வசதி இல்லாத காரணத்தாலும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அந்தக் குழு பரிந்துரைத்தது. இந்த இரண்டு ஆலோசனைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு உடனடியாக நிறைவேற்றினோம். பண வசதி இல்லாத மில்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 222 54 லட்சம் (இரண்டு கோடிக்கு மேல்) பணம் வாங்கித் தரும் பொறுப்பை ஏற்று 5 ஆலைகள் நடைமுறையில் செயல்படத் தொடங்கின. சில ஆலைகளில் நிர்வாகம் சரியல்லை என்ற நிலை இருந்ததன் காரணமாக நிர்வாகத்தில் திறமை படைத்தவர்களை, வேறு ஆலைகளை நடத்துபவர்களை அழைத்து நீங்களே இவற்றுக்கும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆலை அதிபர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நிர்வாகத் திறமையைக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறவில்லையே, காரியம் நடந்ததா என்று கேட்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பொதுப் பிரச்சினை. நான் முன்னாலே சொன்ன நூற்பாலைப் பிரச்சினை தீர்ந்தாலொழிய இதிலே ஒரு முடிவு காண முடியாது. இவற்றை எல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளும் வருகின்றன. எந்த நேரத்தில் எப்படி ஏற்று நடத்துவது? அதற்கான பொருளாதார வசதி என்ன? அதைத்தான் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில மாநிலங்களில், பொருளாதார வசதி அதிகமாக இருக்கும் மாநிலங்களில் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் திருப்பித் திருப்பி 49 சதவிகிதம் 51 சதவிகிதம்—49 சதவிகிதம் 51 சத விகிதம் என்று சொன்னார்கள். அது சொல்லு

வதற்கு எளிதாக இருக்கிறது. கேட்பதற்குக்கூட இனிமையாக இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை வேறு. டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி ஒரு ஆலையை ஏற்று நடத்த முன் வந்தால், அதற்கான பணத் தேவை எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டால், அதற்குப் பிறகுதான் 'எவ்வளவு' என்ற பிரச்சினை வரும். இருக்கிற பிரச்சினை எல்லாம் எடுப்பதற்கு முன்னால் மத்திய ஆட்சிச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டிற்கு மத்திய ஆட்சி ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்ற ஆலை நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்ற உண்மை நிலை இருந்தால்தான் நாங்கள் அதை ஏற்போம், இல்லாவிட்டால் ஏற்கமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள். இந்த நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையைக் காண்பதற்காகத்தான் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக மூன்று குழுக்களை நியமித்தோம். அந்த மூன்று குழுக்களும் அறிக்கை தயாரித்துத் தந்திருக்கின்றன. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் எந்த ஆலையை எடுப்பது என்பது முடிவாக வேண்டும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறந்த ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த 26 ஆலைகளையும் இனிமேல் நடத்த முடியாது என்று தெளிவாகத் தெரியும்போது அந்த ஆலைகளை யாருக்கும் அஞ்சாமல் மூடிவிடுங்கள் என்ற நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுடைய வரிப்பணம் விரயமாகாமல் இருப்பதில் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்களிலே 16,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடும் என்ற காரணத்திற்காக மக்களுடைய வரிப் பணத்தை வீணாக்க வேண்டாமென்ற நல்ல ஆலோசனையைச் சொன்னதற்காக என்னுடைய நன்றி. பஞ்சாலைப் பிரச்சினையில் இந்த அரசாங்கம் கொஞ்சம்கூடத் தயங்காமல் அதிக அக்கறையோடு, பரிவோடு பரிசீலித்து, தொழிலாளர் தலைவர்களுடைய ஆலோசனைகளை எல்லாம் பெற்று இதற்கு நிச்சயம் முயற்சிகளை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு ஆலோசனையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நன்றாக நடைபெறக் கூடிய ஆலைகளின் அதிபர்கள் முன்வந்து பண வசதி இல்லாத காரணத்தாலோ அல்லது நிர்வாகக் குறைவு காரணமாக மூடப்பட்டுவிட்ட ஆலைகளை அவர்களே எடுத்துத் தங்களுடைய ஆலைகளுடன் இணைத்து நடத்த முன் வந்தால் அதற்கு அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைத் தருகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி எடுத்து நடத்துகிறபோது அப்படிப்பட்ட ஆலைகளுக்கு வருமான வரிப் பிரச்சினை வருகிறது. இரண்டு ஆலைகளை ஒன்றாகச்சேர்த்து நடத்தும்போது வருமான வரியிலே பாதிப்பு ஏற்படலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கும் இந்த அரசாங்கம், நம்முடைய துணைப் பிரதமர் அவர்களிடம் (நிதியமைச்சர் அவர்களிடம்) வாதாடி அப்படிப்பட்ட ஆலைகளுக்கு வருமான வரிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்க இந்த அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு எடுத்து நடத்தும்போது ஏற்கனவே உள்ள கடன் தொல்லைக்கு நிவாரணம் காண வேண்டாமா என்ற கருத்தையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து, மராட்டிய மாநிலத்தில் உள்ளது போல், அப்படிப்பட்ட கடன் பளு எடுத்து நடத்தக்கூடியவர்களைப் பாதிக்காத அளவுக்கு அன்றாடச் செலவுகளைச் சரிக்கட்டி நடத்தும் முறையிலே ஒரு சட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் தயாரித்து வருகிறது. இந்த நூற்பாலைப் பிரச்சினையிலே எல்லாத் தரப்பிலும் அங்கத்தினர்கள் மிகுந்த கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது நம்முடைய அடிப்படையான தொழில்; பல்லாண்டு காலமாக நடைபெற்று வரக்கூடிய தொழில், அதற்கு ஆக்கம் தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே இந்த அரசு அக்கறையுடன் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு தொழில் வளர்ச்சியே ஏற்படவில்லையா? இதுதான் பெரிய பிரச்சினை. அரசியலுக்குச் சுவையான பிரச்சினை, ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா இடத்திலும் மந்தம் இருக்கிறது என்பதை எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். இந்த ஆட்சி ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் கொடுக்கப்படுகின்ற பட்டியல்கள், அறிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஒன்றுமே படிப்பதில்லையோ என்று மக்கள் நினைத்துக்கொள்வார்களோ என்றுதான் நான் கவலைப்படுகிறேன். ஏராளமான தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கும்போது இவர்கள் ஒன்றுமே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்று மக்கள் நினைத்துக்கொள்வார்களே என்பதுதான் என்னுடைய கவலை அவர்கள் அவ்வாறு பேசுவது உண்மையா என்று பார்த்தால், இல்லை —இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் விரிவாகச் செயல்படத் துவங்கியிருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷன் தலைவரிடத்தில் கூடச் சொன்னேன்—ஒவ்வொரு யூனிட்டிலும் அங்குள்ள தொழிலாளர்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அவர்களுடைய ஆற்றலில் நம்பிக்கை வைத்து சம்பளம், கோரிக்கை எழுப்புவது தான் அவர்களுடைய உரிமையென்று நினைக்காமல் அவர்களுக்கும் இந்த தொழிலிலே பங்கு உண்டு, உரிமையுண்டு. இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தமான தொழில் என்ற எண்ணம் ஏற்படும் திட்டத்தை தயாரியுங்கள் என்று அவரிடத்தில் சொன்னேன். அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அரசாங்கம் வந்த பிறகு ஸ்டேட் எய்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்டின் கீழ் சிறு தொழில்களுக்கு ஏராளமான கடன் கொடுக்கிறார்கள். பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறது, மத்தியில் இருக்கிறது. பம்பாயில் இருக்கிறது. உலக பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறது. இவைகள் மூலம் ஏராளமான கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டதற்கான புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதைப் பார்த்தால் கூட இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு கொஞ்சம் கூடச் சுணக்கம் ஏற்படவில்லை, தொழில் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் சிறு தொழிலைக் கொண்டு வர வேண்டும், அதிலே பதிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்தப் புள்ளி விவரத்தைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் கூடத் தெரியும். 1966-ம் ஆண்டில் சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கை 10,436. 1967-ம் ஆண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறைந்து விட்டது என்று சொன்னது போல் 11,831 ஆகியிருக்கிறது. 1968 டிசம்பர் வரை 14,200. எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் தொழில்கள் குறைந்து வருகின்றன என்று? அவர்கள் இந்தப் புள்ளி விவரத்தை வைத்துப் பேசுகிறார்களா அல்லது அவர்களிடத்தில் வேறு புள்ளி விவரம் இருந்தால் என்னிடத்தில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 'எங்கள் ஆட்சியில் ஆண்டுதோறும் 100, 200 என்றுதான் தொழில்கள் எண்ணிக்கை வளர்ந்தன, உங்கள் ஆட்சியில் ஆண்டுக்கு ஆயிரம் என்ற அளவில்தானே வளருகின்றது, ஆண்டுக்கு இரண்டாயிரம் என்ற அளவுக்கு வளர வேண்டும்' என்று கூறுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுடை ஆட்சியில் 100, 200 என்று தான் தொழில்கள் ஏற்பட்டன, உங்களுடைய ஆட்சியில்தான் ஆயிரக் கணக்கில் வளருகின்றன என்ற இந்தப் பேச்சுத்தான் வேண்டாமென்று கூறுகிறேன். எங்களுடைய ஆட்சியிலே ஆயிரக்கணக்கான தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குத் தொடர்ச்சியாக நீங்களும் செய்து கொண்டு வருவதாகச் சொன்னால் அதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நாங்கள் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள ஏன் மறுக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து பேசும்போது அவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இங்கு இல்லை. அன்றைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களை நாங்கள் பலமுறை பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறோம். இன்றும் அவர்களைப் பாராட்டத் தயாராயிருக்கிறோம். அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்திருக்கிற சேவையை யாராலும் மறக்க முடியாது. அப்படியிருக்க நாங்கள் பாராட்டுவதில்லையே என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள். உங்கள் தம்பிமார்கள் ''குட்டிச்சுவர், குட்டிச்சுவர்'' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதை இந்த நேரத்தில் மறந்திருப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன். அதையே இன்னும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படித்தொழில் வளத்தைப் பெருக்கலாம் என்பது பற்றி ஆலோசனைகள் சொன்னார்கள்.

கனி வளத்தைப் பயன்படுத்தலாம். எங்கெங்கு அதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் இருக்கின்றன என்பது பற்றி பல உறுப்பினர்கள் யோசனை சொன்னார்கள், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் நல்லமுறையில் யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவை.

சேலத்தில் இன்று "பெல்லட்டைலேஷன் ப்ளாண்ட்" தொடங்க ஏற்பாடு செய்து விட்டோம். அதற்கு திட்டக் குழு அனுமதி தந்து விட்டது. பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் உதவும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்தத் தொழிற்சாலை வந்தவுடன் அந்தத் தொழிலின் அடிப்படையில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லாவிட்டாலும் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் அதைச் சுற்றிவரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதுபோல் மதராஸ் ரிஃபைனரி வந்துவிட்டது. அடுத்த மாதம் உற்பத்தி தொடங்கிவிடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதைச் சுற்றி ஒரு "இண்டஸ்ட்ரியல் பெல்ட்" ஏற்படப் போகிறது. "பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ்" இண்டஸ்ட்ரி ஏற்படப் போகிறது. அதற்கான ஒரு என்ஜினியரிங் கம்பெனியை ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் என்னென்ன புதுத் தொழில்களை அங்கு உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

நெய்வேலியில் அங்கு கிடைக்கக்கூடிய உப பொருள்களைக் கொண்டு என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம், என்ன சிறிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கலாம் என்பது பற்றியெல்லாம் யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தையும், அங்கு வர இருக்கிற உரத் தொழிற்சாலையையும், அங்குள்ள உப்பையும் பயன்படுத்தி ஏராளமான சிறுதொழில்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற முயற்சியில் பல திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இப்படியெல்லாம் சொல்கிறீர்களே, எப்போது செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்தக் கவலை எனக்கும் இருக்கிறது. எவ்வளவோ ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்கிறோம், டெல்லிக்குப் போக வேண்டும், அவர்கள் என்ன சொல்வார்களோ, தருவார்களோ, இல்லை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொண்டு விடுவார்கள் என்பதற்காக மாட்டேன் என்று சொல்வார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. தொழில் வளம் பெருக வேண்டும், தொழில்களைப் பெருக்கவேண்டும், மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு முழு முயற்சியும் எடுக்கிறது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1969 மார்ச் 11

பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், அவைகளைப் பற்றித் தனித் தனியாகச் சொல்லாவிட்டாலும் கூட அவற்றில் இந்த அரசு அக்கறை காட்டும் என்று கூறிக் கொண்டு—எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் நடத்தும் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் உள்ள ஒரு காரை தேர்தலுக்காகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தந்தார்கள். அது உண்மையிலே கவலை தரக் கூடிய குற்றச்சாட்டு, அது கண்டிக்கத்தக்கதாகும். இதை இந்த அரசு ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அவர்கள் கன்னியாகுமரி பற்றிச் சொன்னார்கள். விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த—பெயரைச் சொல்லககூடாது —ஒருவர் இந்தத் தவற்றைச் செய்தார்கள். அதுபற்றி கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டபோது, தேவையற்ற காரியங்களுக்காக பயன்படுத்தினால் அந்தப் பணத்தை மட்டும் வசூலிக்க அதிகாரம் இருக் கிறதே தவிர அதைத் தடுக்க அதிகாரம் இல்லையென்று அப்போது சொன்னார்கள். யாராகயிருந்தாலும் பொதுச் சொத்தை தனிப்பட்டவர்கள் பயன்படுத்திக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தி அதன்மேல் நடவடிக்கை கள் எடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது கன்னியா குமரியோடு நின்று விடக்கூடாது. அங்குள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை குறை சொல்லுவதற்காக அதை அவர்கள் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன், எனக்கு அவர்கள் மீது நம்பிக்கையுண்டு. கூட்டுறவுத் துறையில் எங்கெங்கு யார் யார் இருக்கிறார் கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தால் தெரிய வரும். யார் தவறு செய்தாலும் அதைக் கண்டிக்கவேண்டும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நூற்பாலைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த விசைத்தறி பற்றி நாம் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும். கட்சிபேதம் இல்லாமல் எல்லாக் கட்சியினரும் கூடி இதைப் பரிசீலித்து யாருக்கு பாதகம் வந்தாலும் அந்தப் பாதகத்தைப் போக்கவேண்டுமே தவிர பாதகம் வருகிறது என்று அரசியல் காரணத்திற்காக நீண்ட காலம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தள்ளி வைப்பது தவறு என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து கூட்டுறவுத் துறையில் ஈடுபட்டு இருப்பவர் களையும், கைத்தறி நெசவாளர்களையும், வேறு தொழில்களில் ஈடு பட்டிருப்பவர்களையும், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருகூட்டுறவு சங்கத்தையும் அரசாங்க அலுவலர்கள் அணுகி அவர்கள் கருத்துக்களைச் சேகரித்து வைத்தி ருக்கிறோம். மறுபடியும் அது பற்றி பேசயிருக்கிறோம். எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த விசைத்தறி பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். விசைத்தறியைக் கொண்டு வந்தால் கைத்தறி நெசவாளர்கள், கைத்தறி தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஓரளவு பாதிப்பு ஏற்படத்தான் செய் யும், அந்தப் பாதிப்பை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பாதிப்பதற்காக இந்தக் கொள்கையை, இருபது ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஒத்திவைத்ததைப் போல் மீண்டும் ஒத்திவைக்க முனைந்தால் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு தாழ்வு ஏற்படும் என்ற உண்மையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த முயற்சியில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்காக ஆலோசனைகள் சொன்ன அத்தனை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதில் இந்த அரசு கொஞ்சம் கூட தயங்காது என்று உறுதி கூறி இந்த உறுதி தந்த காரணத்திற்காக, வெட்டுப் பிரேரணைகள் எல்லாம் வாதத்திற்கு துணை புரியக் கொடுக்கப்பட்டனவே தவிர வலியுறுத்துவதற்கல்ல என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் கூறி அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.. வணக்கம்.

1969 மார்ச் 11]

டாக்டர். எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு தன்னிலை விளக்கம். அமைச்சர்
அவர்கள், சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் கூட அரசாங்கம் நடத்தக் கூடிய
தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று கூறியது
மகிழ்ச்சியை தரக்கூடியது என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். பொதுத்
துறையில் தவறு இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பது
தான் எங்கள் கருத்தே தவிர வேறு அல்ல. எங்கள் பொதுச்
செயலாளரான திரு மலானி அவர்கள் கூட பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ்
கமிட்டியில் மத்திய அரசின் தவறுகளை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.
பொதுத் துறையில் எந்த ஊழல் இருந்தாலும், பொதுமக்களின் பணம்
வீணாகக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கருத்து. பொதுத் துறையில்
பணம் செலவிடும்போது தவறு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
இதுதான் காந்திஜி, ராஜாஜி, இவர்களின் கருத்து. அதைத்தான்
நான் சொன்னேன்.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன் : அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம்
கொடுத்தார்கள். முன்பிருந்த திரு ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள்
நல்லமுறையில் தொழில்துறை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று
சொன்னார்கள். தொழில் மந்தம் இருந்தாலும் எல்லோரையும் அணைத்து
நாட்டு மக்களுக்காக நிச்சயமாக பாடுபடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்,
இப்போதுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்ற முறை
யில் நாங்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை. (ஆரவாரம்).

கோரிக்கை எண் 20-க்கு முன்மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள்
யாவும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள
கேள்வி—

"கோரிக்கை எண் 20—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ்
ரூ. 3,88,08,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச்செலவுக்கு
முன் மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதி
யுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள
கேள்வி—

"கோரிக்கை எண் 40—தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச்
செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,71,39,400-க்கு மேற்படாத தொகையை
அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய
அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக்
காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது. பி.ப. 2-18

(7) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

*87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2935, Agriculture,
dated the 5th October 1968 in regard to an amendment to the Food
and Agriculture Department Notification II-1 No. 590 of 1966, dated
the 25th November 1965, published at page 214 of Part—II Section
of the *Fort St. George Gazette* dated the 23rd February 1966. [*Laid
on the Table of the House under section* 44(3) *of the Madras Land
Improvement Shemes, Act*, 1959 (*Madras Act* 31 *of* 1959)].

* Laid on the Table of the House on 10th March 1969.

B. Reports, Notifications and other papers.

*73. Note on Demand No. 23—Community Development and Panchayat Development (English).

*74. Policy Note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (English).

*75. The Madras Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 8 of 1969).

†76. Note on Demand No. 23—Community Development and Panchayat Development (Tamil).

†77. Policy Note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (Tamil).

†78. Financial Supplement to Demand under Community Development 1969-70 (English and Tamil).

* Despatched on 8th March 1969.
† Despatched on 9th March 1969.

இணைப்பு I.

[128-ம் பக்கத்தில் உள்ள 278-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.]

(அ) அரசாங்கப் புவியியல் பிரிவினரால் 1960 முதல் 1968 வரையிலான காலத்தில் விரிவாக ஆய்வு செய்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முக்கியமான கனிப் பொருள்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) பாக்சைட் அலுமனிய கனிப்பொருள் :—

(அ) கோணவொறு பகுதியில் பேரிஜம் அருகில் கோடைக்கானல் குன்றுகளில்.

(ஆ) நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்னூர் எடைா.

(2) வெர்மிகுலேட் (விரியும் அப்பிரகம்) :—

வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருப்பத்தூர் வட்டம் கொரட்டி என்னும் இடத்திற்கு அருகிலுள்ள சேவத்தூரில்.

(3) சுண்ணாம்புக்கல் (Limestone) :—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வாரவணை மீனாட்சிபுரம், மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பாளையம், கஜியம்பட்டி ஆகியவற்றிற்கு இடையிலுள்ள சுண்ணாம்புக்கல் படிவப் பகுதி.

(ஆ) ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சாத்தூர் வட்டத்திலுள்ள ஆலங்குளம் கள்ளமநாய்க்கன்பட்டி பகுதி.

(இ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள கல்லை (பெரம்பலூர்), திருப்பத்தூர் (லால்குடி வட்டம்), கல்பாளையம், ரெட்டிப்பாளையம் (உடையார்பாளையம் வட்டம்).

(ஈ) ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தின் அருப்புக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள பலவநத்தம், பந்தல்குடி.

(உ) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள சங்கரி துர்க்கம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் வட்டம்.

(ஊ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோவில்பட்டி வட்டம், கயத்தாறு அருகே.

(எ) மதுரை மாவட்டம், மேலூர் வட்டம் சிறுகுடி அருகில்.

(4) படிகம் (Quartz):—

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்—

(அ) குளித்தலை வட்டத்தில் மணப்பாறை, கரூர் வட்டத்தில் அரவக்குறிச்சி.

சேலம் மாவட்டம்—

சங்ககிரி வட்டத்தைச் சேர்ந்த இடப்பாடி, ஜலகண்டபுரம்.

(5) களிமம் (Feldspar):—

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்—

நாகனூர், மணப்பாறை, அரவக்குறிச்சி, குளித்தலை, கரூர் வட்டங்கள்.

(6) களிக்கல் (Gypsum):—

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்—

பல்லடம், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை வட்டங்களைச் சேர்ந்த பல பகுதிகளில் கிடைக்கிறது.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்—

லால்குடி, பெரம்பலூர் வட்டங்கள்.

(7) மட்ட உலோகம் (Base metal):—

செம்பு.—

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தோவாளை வட்டத்தைச் சேர்ந்த மங்கமலை ஒதுக்கக் காடுகள்.

களிமண் (Clays).—

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், பண்ருட்டி, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருமழிசை, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் காரை.

(இ) அரசாங்கப் புவியியல் துறையினரால் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளிலும் செய்துவரும் புலனாய்வுகளின் விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—

(1) கிளிஞ்சல் கண்டுபிடித்தல்—செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள பழவேற்காடு.

(2) சுண்ணாம்புக்கல், களிக்கல் கண்டு பிடித்தல்—திருநெல்வேலி மாவட்டம் கோவில்பட்டி அருகில்.

(3) காரீயம் (Graphite) புலனாய்வு—திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்பா சமுத்திரம் வட்டம் பாபநாசம் அருகில்.

(4) பவழச் சுண்ணாம்புக்கல் புலனாய்வு—ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ராமேஸ்வரம் பகுதி.

(5) களிமண் புலனாய்வு—தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் சனரசங்கல் அருகே மண்பாண்டத் தொழிற்சாலைக்காக.

(உ) ஆம். ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களின் பகுதிகளாய் அமைந்துள்ள திட்டப் பகுதியில் கனிப்பொருள் வளத்தை அறிய கனிப் பொருள் ஆய்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. விமானத்திலிருந்து படம் எடுத்தலும், விமானம் மூலம் புவியியலாராய்ச்சியும் முடிவுற்றுள்ளன. அவற்றின் விவரங்களை வகுத்துக் கூறும் அறிக்கை இன்னும் சில திங்கள்களில் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(*a*) The following are the important mineral deposits discovered and prospected in detail by the State Geology Branch between the period extending from the year 1960-1968:—

(1) *Bauxite* (Aluminium ore)—

(*a*) Near Berijam in Konal-Ar area, Kodaikanal Hills.

(*b*) Elada, Coonoor, Nilgiris district.

(2) *Vermiculite* (an expandable mica)—

At Sevathur near Koratti, Tiruppathur taluk, North Arcot district.

(3) *Limestone*—

(*a*) The belt of limestone between Meenakshipuram Varavanai in Tiruchirappalli district and Palaiyam, Gajilampatti in Madurai district.

(*b*) Alangulam-Kallamainciakenpatti area, Sattur taluk, Ramanthapuram district.

(*c*) Kallai (Perambalur), Tirupathur (Lalgudi taluk), Kalpalayam and Reddipalayam (Uddiyarpalayam taluk) in Tiruchirappalli district.

(*d*) Pandalkudi and Palavanatham in Aruppukottai taluk, Ramanathapuram district.

(*e*) Sankaridrug, and Tiruchengode in Namakkal taluk of Salem district.

(*f*) Near Kayathar in Kovilpatti taluk, Tirunelveli district.

(*g*) Near Sirugudi, Melur taluk, Madurai district.

(4) *Quartz*—

Tiruchirappalli district—

(*a*) Manapparai in Kulithalai taluk, Aravakurichi in Karur taluk.

Salem district—

(*a*) Idapadi, Jalakandapuram, Sankari taluk.

(5) *Feldspar*—

Tiruchirappalli district—

(*a*) Near Naganur, Manapparai and Aravakurichi, Kulithalai and Karur taluks.

Salem district—

(*a*) Idappadi and Jalakandapuram, Sankarai taluk.

(6) *Gypsum*—

Coimbatore district—

In several areas of Palladam, Pollachi and Udumalpet taluks.

Thiruchirappalli district—

In Lalgudi and Perambalur taluks.

(7) *Basemetal*—

Copper—

Mangamalai R.F.

Thovala taluk, Kanyakumari district.

(8) *Clays*—

Panruti, South Arcot district.

Thirumazhisai, Chingleput district.

Karai, Tiruchirappalli district.

(*b*) The following are the investigations being carried out by the State Geology Branch at present in different parts of the State:—

(1) Prospecting for limeshells—Chingleput district in Pulicat area.

(2) Prospecting for limestone and Gypsum—Tirunelveli district near Kovilpatti.

(3) Investigation for Graphite near Papanasam—Tirunelveli district, Ambasamudram taluk.

(4) Investigation for coral limestone—Ramanathapuram district in Rameswaram area.

(5) Investigation for clay—South Arcot district near Karaisangal for Ceramic Centre.

(c) Yes, Sir. A mineral survey project has been commissioned under the United Nations Development Programme to explore the mineral potentialities of the Project area forming parts of South Arcot, North Arcot and Salem districts. Aerial photography and air-borne geophysical surveys have been completed and detailed interpretation reports are expected in a few months time.

APPENDIX II.

[*Vide* answer to starred question No. 270 on page 140]

The following extension methods are adopted by the Government to apprise the farmer of the latest findings in agricultural science :—

1. *Individual contacts—Farm and home visits.*—Extension Officers, Fieldman, Demonstration Maistries and Officers of the Agricultural Department and the Village Level Workers of the Rural Development Department meet the farmers individually at home or in the farm to apprise them of the latest findings in the agricultural science.

Difficulty is, however' experienced in apprising the farmers individually of the latest findings in agricultural science. Hence extension workers conduct public meetings in consultation with the Panchayat President and villagers experienced in agriculture, with a view to apprise them of the latest findings. On such days of meetings, exhibitions are conducted and film shows are arranged. Pamphlets are also distributed free of cost.

2. *Group contacts.*—Farmers, who are enthusiastic on achieving a common object are formed into groups and latest findings or methods are explained to them.

3. *Methods demonstrations.*—" Methods demonstrations " are conducted before groups of farmers with a view to explain to them new methods of farming.

To emphasis that a particular method recommended by the Agriculture Department can be followed by farmers themselves, Extension Workers conduct " Methods demonstrations ". The questions put by farmers are answered and their doubts are cleared.

4. *Result demonstrations.*—To explain to the farmers that a certain new variety of seed or a new method yields good result,

extension workers conduct " Result demonstrations ". The " Result demonstrations " are conducted in the lands of farmers themselves and therefore in their presence.

Extension Workers often supervise the " Result demonstions" and assist the farmer at each and every stage in undertaking cultivation work properly. The " Result demonstration " in the final stage takes place in the presence of several farmers when the result of new methods are explained to them.

5. *Campaign.*—To propagate on large scale, the findings which have been accepted by the villagers as good as a result of " Method " and " Result demonstrations ", campaigns are undertaken. This method is followed in works like " Rat Eradication " and " Crop protection ".

6. *Voluntary and local leadership.*—After selecting village leaders who willingly help others and set an example to others, the Extension Workers explain to them new methods and through them propagate such new methods. As these leaders explain to farmers what they have learnt from the Extension Workers, this helps to propagate the new findings among the farmers in a short time.

7. *Conducting exhibitions.*—Exhibitions are helpful in generating enthusiasm among the people and in propagating new findings among the farmers by displaying exhibits, arranging models, posters, photos, etc., in a proper manner.

These exhibitions are conducted through the Panchayat Unions and the Agriculture Department. They are held during festival time or on ' shandy ' days with a view to benefit large number of persons.

8. *Illustrated talk.*—In explaining to the farmer how to do a work, black boards, Fiannelgraphs, placards, models, etc., are used to make the talk interesting and beneficial. Preparation of compost, eradication of pests and conservation of soil, etc., explained by this method.

9. *Tours.*—To visit the Agricultural Research Stations, State Seed Farms, exhibitions, agricultural markets, etc, and to learn personally the new methods followed there, tours are arranged.

10. *Radio programme.*—Radio talks, dialogues, folk songs, dramas and questions and answers conveying agricultural news are broadcast to thousands of farmers from the Tiruchi Radio Station both in the mornings and evenings under the head " Farm and Home. "

11. *Literature.*—Leaflets and pamphlets relating to the new findings are published through the Tamilnad Agricultural Information Centre and are distributed to the farmers free of cost.

The new findings in agricultural science are explained to important agriculturists by circular letters. The Extension Specialist, Agricultural College, Coimbatore, communicates to the Extension Workers through 'Agricultural News Letter' the new findings in agricultural science as and when they are made known.

'Mezhichelvam' is a monthly issue published by the Agriculture Department. The latest findings, package cultivation methods, etc., are published in this magazine in the form of essays, stories, poems, conversation and questions-answers.

Last year, a book named "Agricultural Notes" containing 754 pages was printed and sold to the farmers at a cost of Re. 0·50. This book was priced at such a low cost, considering that it would be a good companion to the farmers.

12. *Visual, Audio and Audio-visual aids.*—To propagate the latest findings, the Tamilnad Agricultural Information Centre and the press of the Thanjavur Intensive District Agricultural Programme print and publish posters which attract attention and evoke enthusiasm.

The experiences of good farmers are tape-recorded and broadcast.

Slides relating to agriculture are prepared and exhibited in cinema theatres.

The Agriculture Department produces good films and exhibits them through Panchayat Unions. The mobile van attached to the Tamilnad Information Centre propagates the latest findings throughout Tamilnad by exhibiting agricultural films.

13. *Songs and dramas.*—Songs and dramas are written, having as central theme the latest findings in agricultural science and are sung and enacted by the Rural Development and Information and Publicity Departments. These songs and dramas also finds a place in Radio programmes.

14. *Field Day.*—Field days are celebrated in the agricultural Research Stations, seed farms and model farms. On these days, the latest findings are propagated by conducting public meetings and exhibitions and arranging film shows.

15. *Farmers' training.*—Arrangements are being made for the first time this year, to provide training to farmers in Bhavanisager and Navlok in new methods of cultivation.

16. *Agricultural seminars.*—Agricultural seminars were conducted last year for the first time in every district with a view to apprise the farmers of the latest findings in agricultural science, to explain the new methods and to solve the problems confronting the farmers.

விவசாய விஞ்ஞானத்தில் சமீபத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட புதிய முறைகளை விவசாயிகளுக்கு விளக்குவதற்கு தமிழக அரசாங்கம் பின்கண்ட விரிவினை முறைகளை (Extension Methods) பின்பற்றுகிறது:—

1 **விவசாயிகளைத் தனித்தனியே சந்தித்தல்—விவசாயியின் பண்ணைக்கும் வீட்டிற்கும் செல்லுதல் (Individual Contacts—Farm and Home Units).**—தமிழக விவசாயத் துறையைச் சார்ந்த விவசாய விஸ்தரிப்பு

அலுவலர்கள் (Agricultural Extension Officers), வயலர்கள் (Fieldmen), விளக்கிக்காட்டும் மேலாளர்கள் (Demonstration Maistries) கிராம நலத் துறையைச் சார்ந்த கிராம சேவகர்கள் ஆகியோர்கள் முதல், விவசாயத் துறையில் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் வரை விவசாயிகளை நேரடியாக, அவர்களுடைய பண்ணையிலோ அல்லது வீட்டிலோ சந்தித்துப் புதிய கண்டு பிடிப்புகளைப் பற்றிக் கூறி வருகின்றனர்.

ஆனால் இம் முறையில் எல்லா விவசாயிகளையும் தனித்தனியே சந்தித்து புதிய கண்டுபிடிப்புகளைக் கூறுவதென்பது கடினமாக உள்ளது. எனவே விரிவினை ஊழியர்கள் ஏராளமான விவசாயிகளைச் சந்தித்து விவசாயத்தில் நல்ல அனுபவம் உள்ள கிராமத் தலைவர்களையும், பஞ்சாயத்து தலைவர்களையும் கலந்தாலோசித்து புதிய கண்டு பிடிப்புகளைத் தெரிவிப்பதற்கான பொதுக் கூட்டங்களை நடத்துகிறார்கள்.

இப் பொதுக் கூட்டம் நடக்கும் நாளில் பொருட்காட்சியும், சினிமாவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சிறு வெளியீடுகளும் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

2. **விவசாயிகள் குழுவினைச் சந்தித்தல்** (Group contacts).—ஒரு பொதுக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில் ஆர்வம் உள்ள தனிப்பட்ட விவசாயிகளைச் சேர்த்து, ஒரு குழுவாக ஆக்கி, அவர்களுக்குப் புதிய கண்டு பிடிப்புகள் அல்லது புதிய முறைகள் பற்றி விளக்கப்படுகிறது.

3. **செய்முறை நிருபணம்** (Methods Demanstrations).—குழுக்களின் முன்னால், புதிய முறைகளை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்முறை நிருபணம் நடத்திக் காட்டப்படுகிறது.

விவசாயத் துறை சிபாரிசு செய்யும் குறிப்பிட்ட முறையைத் தாங்களாகவே செய்து கொள்ள முடியும் என்பதை விவசாயிகளுக்கு நன்கு வலியுறுத்துவதற்காகவே விரிவினை ஊழியர்கள் புதிய முறையில் எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்பதுபற்றிய செய்முறை நிருபணம் செய்து காட்டுகிறார்கள்.

அப்போது விவசாயிகள் கேட்டும் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்து, அவர்களது சந்தேகமும் போக்கப்படுகிறது.

4. **முடிவு நிருபணம்** (Results Domonstrations).—ஒரு புதிய ரகமோ, அல்லது புதிய முறையோ விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயனைத் தரும் என்பதை விளக்க விரிவினை ஊழியர்கள் முடிவு நிருபணங்களைச் செய்து காட்டுகின்றனர். முடிவு நிருபணங்கள் விவசாயிகளின் நிலத்திலேயே, விவசாயிகள் முன்னிலையிலேயே செய்யப்படுகின்றன.

முடிவு நிருபணங்களை விரிவினை ஊழியர்கள் அடிக்கடி மேற்பார்வையிடுவதுடன், ஒவ்வொரு சாகுபடி வேலையையும், விவசாயியே முறைப்படி செய்யத் துணைபுரிகின்றனர்.

இத்தகைய நிருபணங்களின் முடிவு சோதனையை விவசாயிகள் முன்னிலையில் நடத்தி, புதுமுறையால் ஏற்பட்ட பலனை விவசாயிகளுக்கு விளக்கப்படுகிறது.

5. **தீவிர இயக்கம்** (Campaign).—செய்முறை நிருபணங்கள் மூலமாகவும் நல்ல பயன்தரக் கூடியவை என்று கிராம விவசாயிகள் ஒப்புக்கொண்டவைகளை விவசாயிகளிடையே அதிக அளவில் பரப்புவதற்காக தீவிர இயக்கம் (Campaign) நடத்தப்படுகிறது.

எலி ஒழிப்பு, பயிர்ப் பாதுகாப்பு போன்ற பணிகளில் இம்முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

6. தானே முன்வரும் கிராமத் தலைவர்கள் (Voluntary and Local Leadership).—மற்ற விவசாயிகளுக்காக மகிழ்ச்சியுடன் பணிபுரியும் பண்பு உள்ளவராகவும், மற்ற விவசாயிகளுக்கு வழிகாட்டியாய் விளங்குபவராகவும் தானே பொது வேலைகளில் ஈடுபட முன்வரக் கூடியவராகவும் உள்ள கிராமத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவருக்கு விரிவினை ஊழியர்கள் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விளக்கி, புதிய முறைகளைப் பின்பற்ற செய்கின்றனர்.

இத் தலைவர்கள் விரிவினை ஊழியர்களிடமிருந்து அறிந்தவற்றை விவசாயிகளிடை விளக்குவதால், குறுகிய காலத்தில் இம்முறையினால் பல விவாசாயிகளிடையே புதிய கண்டுபிடிப்புகளைப்பரப்ப முடிகிறது.

7. கண்காட்சிகள் நடத்துதல் (Exhibition).—புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விவசாயிகளிடையே பரவச் செய்ய காட்சிப் பொருள்கள், மாதிரிகள் போஸ்டர்கள், புகைப்படங்கள் முதலியவற்றை முறைப்படி அமைத்து, பார்ப்பவர்களுக்கு ஆர்வத்தை ஊட்டுவதற்குப் பொருட்காட்சிகள் மிகவும் துணைபுரிகின்றன.

விவசாயத் துறை மூலமாகவும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகவும் இத்தகைய பொருட்காட்சிகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான பேர் இதனால் பயனடையும் நோக்கத்துடன் இவைகள் திருவிழாக் காலங்களிலோ, சந்தை நாட்களிலோ ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

8. விளக்கத்தோடுகூடிய பேச்சு (Illustrated talk).—விவசாயிகளிடையே பேசும்பொழுது, அப் பேச்சு சுவையுள்ளதாகவும், நல்ல பயனுடையதாகவும், விரைவில் பரவக்கூடியதாகவும் இருக்க கரும்பலகை, "பிளானல் கிராப்", "பிளாகார்டு", மாதிரிகள் முதலியவைகளைக் கொண்டு ஒரு வேலையை எப்படி முடிப்பது என்பதுபற்றி விளக்கப்படுகிறது, கம்போஸ்ட்டு தயாரிப்பது, பூச்சிகளை ஒழிப்பது, [illegible] போன்றவைகள் இம்முறையில் விளக்கப்படுகின்றன.

9. சுற்றுப்பயணம் (Tour).—விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும், அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளையும், பொருட்காட்சி, விவசாய சந்தை போன்றவைகளையும் நேரில் பார்வையிட்டு, அங்கு மேற்கொள்ளப்படும் புதிய முறைகளை விவசாயிகள் தெரிந்து கொள்ள சுற்றுப்பயணங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன.

10. வானொலி நிகழ்ச்சிகள் (Radio Programmes).—பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நாள்தோறும் காலையிலும் மாலையிலும், விவசாயம் பற்றிய செய்திகள், பேச்சு, உரையாடல், கிராமிய பாடல், நாடகம், கேள்வி-பதில் ஆகியவற்றின் மூலம் திருச்சி வானொலி நிலையத்திலிருந்து பண்ணை, வீடு (Farm and Home Unit) ஒலிபரப்பு திட்டத்தின்கீழ் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன.

11. வெளியீடுகள் (Literature).—தமிழ்நாடு விவசாய செய்தி நிலையத்தின் மூலமாக புதிய கண்டுபிடிப்புகள் பற்றிய சிறு துண்டு வெளியீடுகளும், புத்தகங்களும் (Leaflets and Pamphlets) வெளியிடப்பட்டு, விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

பல முக்கிய விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது விவசாயத்தில் வந்துள்ள புதுமைகள் சுற்றறிக்கை கடிதங்கள் (Circular letters) மூலம் விளக்கப்படுகின்றன.

அவ்வப்போது வெளியாகும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விவசாய செய்திக் கடிதம் (Agriculture News Letters) என்பதன் மூலம், கோவை விவசாயக் கல்லூரி விரிவினை வல்லுநர், விரிவினை ஊழியர்களுக்குத் தெரிவித்து வருகிறார்.

"மேழிச் செல்வம்" என்ற மாத இதழ் வேளாண்மைத் துறையால் வெளியிடப்படுகிறது. இதில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள், கட்டுக்கோப்பு சாகுபடி முறைகள் முதலிய எல்லா விபரங்களும், கட்டுரை, கதை, கவிதை, உரையாடல், கேள்வி-பதில் ஆகிய உருவங்களில் வெளியிடப்படுகின்றன.

சென்ற ஆண்டு "விவசாயக் குறிப்புகள்" என்ற 754 பக்கம் கொண்ட புத்தகம் 50 பைசா விலையில் அச்சிடப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு விற்கப்பட்டது. இந்நூல் விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல துணைவனாக இருக்கும் என்பதாலேயே எல்லா விவசாயிகளும் வாங்கும் பொருட்டு குறைந்த விலையிலேயே வெளியிடப்பட்டது.

12. பார்க்ககூடிய, கேட்கக்கூடிய பார்க்கவும் கேட்கவும் கூடிய சாதனங்கள் (Visual, Audio and Audio-visual Aids).—புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விளம்பரப்படுத்துவதற்காக வழியிலே சென்றுகொண்டிருப்பவரின் கண்ணைக் கவர்ந்து, ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிடக்கூடிய சுவரொட்டிகளை (Posters) தமிழ்நாடு விவசாயத் செய்தி நிலையமும், தஞ்சாவூர் தீவிர விவசாய மாவட்டத் திட்ட அச்சகமும் வெளியிட்டு வருகின்றன.

சிறந்த விவசாயிகளின் அனுபவங்கள் "டேப் ரிக்கார்டர்" மூலம் பதிவு செய்து வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

விவசாயம் பற்றிய 'ஸ்லைடு'களைத் தயாரித்து சினிமாக் கொட்டகைகளில் வெளியிடப்படுகின்றன.

விவசாயத் துறை பல நல்ல சினிமாக்களைத் தயாரித்து பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக வெளியிட்டு வருகிறது. விவசாய சினிமா படங்களைக் காட்டுவதற்கென தமிழ்நாடு விவசாயச் செய்தி நிலையத்திலுள்ள "சுற்றும் ஊர்தி" (Mobile Van) மூலம் தமிழ்நாடெங்கும் சினிமா மூலமும் புத்தம் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றன.

13. பாடல்களும் நாடகங்களும் (Songs and Dramas).—புதிய கண்டுபிடிப்புகளை மையமாகக் கொண்ட பாடல்களும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றிய நாடகங்களும் எழுதப்பட்டு, கிராமநலத் துறை, செய்தி, மற்றும் விளம்பரத் துறை ஆகியவற்றின் மூலமாக பாடியும், நடித்தும் காட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய பாடல்களும், நாடகங்களும் வானொலியிலும் தற்போது இடம் பெறுகின்றன.

14. வயல் தினம் (Field Day).—ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் விதைப் பண்ணைகளிலும் மற்றும் மாதிரி விளக்கப் பண்ணைகளிலும் வயல் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தினங்களில் பொதுக்கூட்டங்கள் பொருட்காட்சி, சினிமா ஆகியவற்றின் மூலம் புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

15. விவசாயிகள் பயிற்சி (Farmers' Training).—பவானிசாகர், நவலூக் ஆகிய இடங்களில் இந்த ஆண்டு முதன் முதலாக விவசாயிகளுக்குப் புதிய முறை சாகுபடியில் பயிற்சி அளிக்க ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

16. விவசாய கருத்தரங்குகள் (Agricultural Seminars).—புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும், உற்பத்தியைப் பெருக்கிடும் முறைகளையும், விவதற்காகவும், உழவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களை அறிந்து, அவர்களை உடனே தீர்ப்பதற்காகவும் சென்ற ஆண்டு முதன்முதலாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் விவசாயக் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன.

இணைப்பு III.

[154-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

பெரிய நகத்தரத் தொழிலகள்

முன்னுரை.

வளர்ச்சி பெற்று வரும் நாடுகளில் மிக இயல்பாக ஏற்படும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், மக்கள் செறிவு, வாழ்க்கைத் தரக் குறைவு, மூலதனக் குறைவு சேமிப்புக் குறைவு போன்ற சிக்கல்களெல்லாம் தமிழ்

நாட்டிலும் மலிந்திருந்தன. இந்த இடர்பாடுகள் எந்த அளவிற்கு எவ்வகையில் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நோக்கும்போதுதான் தமிழ் நாட்டின் தொழில்வள முன்னேற்றத்தின் சிறப்பு விளங்கும். குறிப்பாக சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு நமது தாயகத்தின் பிற மாநிலங்களைவிட முன்னணியிலேயே இருந்து வந்துள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் தொழில் துறையில் மந்த நிலை ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் பொதுவாக நோக்குமிடத்து, இம்மாநிலம் தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. முன்னேற்றவேகம் ஒருசில நேர்வுகளில் தடைபட்டிருந்த போதிலும் தொழில்வளர்ச்சி குன்றி விடவில்லை.

தமிழ்நாடு தனது சீரான பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தொழில் வளர்ச்சியே முக்கிய கூறாக இருக்கவேண்டுமென்பதை உணர்ந்தே முடிவு செய்துள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி குறித்து திட்டங்கள் வகுக்கப்படுவதற்கு முன்னரேயே தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி நல்ல நிலைமையிலிருந்தது. பல்வேறு பகுதிகளில் தொழில்கள் சம அளவிலும், ஒரே நேரத்திலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ள நேர்வுகளிலும், இந்த முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக, பல காரணங்களைச் சொல்ல லாம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி மலர்ந்ததற்கு இம் மாநிலத்தில் 1930—39 ஆண்டு வரை நீர் மின் சக்தி உற்பத்தி செய்யப்பட்டதைக் காரணமாகச் சொல்லலாம். தொழில் வளர்ச்சிக்கு இதுவே அடி கோலியது என்றும் கூறலாம். மேலும் இங்குத் தொழிலாளர் குறைந்த ஊதிய வீதங்களில் கிடைத்தனர். நீர் மின்சக்தி, ஏராளமான அளவில் குறைந்த விலையில் கிடைத்தது. இவை காரணமாக கோவையிலும், மதுரையிலும் பல பஞ்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. மின்சக்தி கிடைப்பதன் காரணமாகவே மேட்டூரில் ரசாயனத் தொழிலும் நிறுவப்பட்டது.

என்றாலும், தமிழ்நாட்டில் இயற்கை வளங்கள் போதிய அளவில் இல்லை. கனி வளம், எரி பொருள், காட்டு வளம், நிலம் வளம் ஆகியவை நமது மாநிலத்தில் மிகவும் குறைவு. புதிய வாயில்களைக் கண்டுபிடிப்ப தற்கும், ஏற்கெனவேயுள்ள வாயில்களை நன்கு பயன்படுத்துவதற்கும் செவ்விய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், விளைச்சல் நிலங்களில் பெரும்பான்மை யானவை சாகுபடியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. பாசன வசதிகளும் மிகவும் முன்னேறிய நிலையிலுள்ளன. வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புக்கள் அனைத்தையும் இம் மாநிலம் ஏறத்தாழ பயன்படுத்திவிட்டது. எனவே வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாகச் சிறப்பிடம் வாய்ந்த தொழில்கள் மேம்பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில், இம் மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தொழில்வள முன்னேற்றம் நல்ல தகுதியான அடிப்படையாக அமையும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தொழில் முன்னேற்றம் ஒரு கருவியாகுமென்பது சர்ச்சைக்குரிய வொன் றாகும். அடிப்படைத் தொழிலாகிய வேளாண்மையை வளர்ச்சி செய் யாமல், தொழில் வளர்ச்சிக்கே சிறப்பிடம் கொடுத்து வந்தால், வலிமை யற்ற, நலிந்த அடித்தளத்தின் மீது சுமை மிகுந்த பொருளாதார அமைப்பை ஏற்றுவது போன்றதாகும். ஆயினும், தமிழ் நாட்டைப் போல் வேளாண்மை முழு வளர்ச்சியடைந்துள்ள பகுதிகளில் மேற் கொண்டும் பொருளாதார வளர்ச்சி பெருகுவதற்குத் தொழில் வளர்ச்சி பெரிதும் உதவ வேண்டும்.

தொழில் வளர்ச்சி குறித்துத் திட்டமிட்டு செயல்படுவதின் நன்மைகள் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. புதிய வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்து வதற்கும், ஏராளமான அளவில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கும் வேளாண்மையை நம்பியிருக்கும் தொழிலாளர்களைத் தொழில்களின்பால் ஈர்ப்பதற்கும், வேலையின்றி இருப்போர், போதிய வேலையின்றி இருப்போர் இவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கும், வேளாண்மையில் நவீன முறைகளை மேற்கொள்ளுவதற்கும், தனி ஒருவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும், மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்

துவதற்கும், பயன் கொள்வோர் பொருள்கள் பலவற்றை உற்பத்தி செய்வதனால் புதிய விற்பனை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கும், எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக ஏராளமான தொடக்கத் துணைப் பணிகளை அடிப் படையாகக் கொண்ட தொழில் அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் சமுதாய நல முன்னேற்றம், வளம் கொழிய செல்வ நிலை ஆகியவற் றிற்கு வழி கோலவும் தொழில்வள முன்னேற்றமே ஒப்புதல் பெற்ற ஒரே ஒரு வழியாகும். இவ்வாறாக அவசியத்தின் காரணமாகவும் தனது விருப்பத்தின் காரணமாகவும் தொழில் வள முன்னேற்றத்தில் மும்முரமாகக் கருத்து செலுத்தத்தொடங்கியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில்இயற்கை வளங்கள் போதிய அளவில் இல்லாவிடினும் தொழில் வளர்ச்சியை மேற்கொள்ளுவது தமிழ் நாட்டிற்கு பெரியதோர் அறைகூவலாகும். அறிவு மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய தொழிலாளர்களும், குறைந்த செலவில் மின்சக்தியும் கிடைத்தமையே தொடக்கத்தில் தொழில் வளர்ச் சிக்குக் காரணமாக இருந்த போதிலும் தமிழ் நாட்டின் தொழில் வளத் திற்கு, இவை மட்டுமே ஆக்கம் பெறும் புதிய துறைகளை வளர்க்க ஆர்வம் காட்டி அதற்கும் வேண்டிய பெரும் திட்டங்களை உருவாக்கி அவசியமான திட்டங்களுக்கு ஆதரவு நல்கி அரசு மேற் கொண்டுவரும் பெரும் முயற்சியே தமிழ்நாட்டின் தொழில் வள முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமாகும். தொடக்கத்தில் தொழில் வளர்ச்சி பஞ்சாலைகளை நிறுவுவதில்தான் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது பல்வேறு வகையான தொழில்கள் தோன்றி இந்நாட்டில் பயன்படுத்துவதற்காகவும் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காகவும் கனரகப் பொறியியல், மின் கருவிகள் உற்பத்தி, வேளாண்மைக்கான வண்டிகள், இயந்திரங்கள் உற்பத்தி, தொழிற்சாலை, ரசாயனத் தொழில் ஆகியவற்றில் பயன்படுத்து வதற்கான வாயு உற்பத்தி பல்வகையான பயன் கொள்வோர் பொருள் கள் உற்பத்தி ஆகியவை மாநில அரசு தொழில்வள முன்னேற்றத்தில் பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளதற்குச் சிறந்ததோர் சான்றாகும்.

தமிழ்நாட்டில் இயற்கை வளங்கள் போதிய அளவில் இல்லாத போதிலும் இம்மாநிலம் எங்கணும் தொழில் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி உறுதியான முறையான வளர்ச்சிக்கு வழியமைக்கக்கூடிய சமுதாய, பொருளாதார சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி அங்கு மூலதன முதலீடு செய் வோர் இயைபான பொருளாதார, சமூக சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வகை செய்ததன் மூலம் தமிழ் நாடு தனது இயற்கை வளப் பற்றாக்குறையை நிறைவு செய்து விட்டது. மின்சக்தி உற்பத்தி, போதிய சாலைகளை அமைத்தல், போக்குவரத்து வசதியைச் செய்தல், நீர் வழங்கல், கடன் வழங்கு நிறுவனங்கள் மூலம் கடன் வசதி பெற உதவியளித்தல் சிறந்த பொறியாளர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களும் தொழிலாளர்களும் திட்டமிட்ட அளவிற்குப் போதிய அளவில் கிடைத்தது. கல்வி, சுகாதாரப் பணிகளை ஏற்படுத்துதல் ஆகிய முன்னேற்றப் பணி களினால் தொழில் வளர்ச்சி பெற முடிந்தது.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கும், தொழில்துறையில் முன்னேற்றத்திற்கும் ஏற்ற சில கூறுகள் உள்ளன. புதிய தொழில்களைத் தொடங்கும் வண்ணம் நிலவுகின்ற இனிய பொருளாதாரச் சூழல், செவ்விய நிர்வாக அமைப்பு, சிறந்த பொறியாளர்களும், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களும், தொழிலாளர்களும் திட்டமிட்ட அளவிற்குக் கிடைத்தல் ஆகியவையே இக் கூறுகளாகும். போதிய மின்சக்தி, நீர்வளம், போக்கு வரத்து வசதி, கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் மூலம் கடன் உதவி பெற உதவியளித்தல், தொழில் நுட்பப் பணியாளர், சுகாதார, கல்வி வசதிகள், ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் போன்ற பணிகளை மாநில அரசு பெரும் பங்கு கொண்டதே, இம் மாநிலத்தின் தொழில் வள முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமாகும். ஆயினும் பற்பல தொழில்களை நிறுவுவதற்கான வசதிகளை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள இயன்ற முற்போக்குநோக்குடைய தொழில்முனைவர்களுக்கும் இம் மாநில தொழில் வளர்ச்சிக்கான பெருமை சாரும். தனியார் துறை தொழில் முனைவர்களுக்கு இம் மாநிலத்தில் ஏராளமான வாய்ப்புகள் உள்ளன. நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக்கழகம், இணைப்பு ரயில்பெட்டித் தொழிற்சாலை, இந்துஸ்தான் நிழற்படச் சுருள் நிறுவனம், பாரத் கனரகப் பொறியியல்

நிறுவனத்தின் கொதிகலன் தொழிற்சாலை, முதலிய பெரிய தொழிற சாலைகளை மத்திய அரசு இங்கே நிறுவியதும் இம் மாநிலத்தில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்குப் பெருமளவில் உதவியுள்ளது. தொழில் வளத தில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை நீங்கியவுடன் தனியார் துறை மேலும் அதிக அளவில் தொழில் முதலீடு செய்யும் என்று எதிர் பார்க்கலாம். மத்திய அரசும் புதிய தொழில் திட்டங்களை உருவாக்குகை யில் தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய பங்கை அளிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படு கிறது. நீண்ட காலமாக நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சேலம் உருக்காலையும் இதில் ஒன்று என்று நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

தொழில் துறையில் ரசாயனத் தொழில் அதிக அளவில் பங்கு கொள்ளாதது பெருங் குறையே. சென்னை, பாறையெண்ணெயத் தூய்மைத் தொழிற்சாலை. (Madras Oil Refineries) ஏற்படுத் தப்பட்டதனை அடுத்தும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்திலிருந்து ரசாயனத் துணைப் பொருள்கள் கிடைப்பதைக் கருதியும் நமது மாநிலத் தின் நீண்ட கடற்கரையோரமாக உப்பு உற்பத்தியை அடிப்படையாக் கொண்ட தொழில்களை நிறுவுவதற்கான வாய்ப்புகளைக் கருத்தில் கொண்டும் புதிய ரசாயனத் தொழில்களை உருவாக்குவதற்கான வழி வகைகளைக் கண்டறியும் பொருட்டு இம் மாநிலத்தில் பல ஆய்வுகளை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள் களையும் தயாரிக்கப்படும் சரக்குகளையும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைக் கண்டறியும் ஆய்வு ஒன்றும் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் கிடைத்தவுடன் அவை தொழி லதிபர்களுக்கு அளிக்கப்படும்.

நமது நாடு நான்காவது திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது. இந் நிலையில் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு கொண்டு நாட்டின் வளர்ச்சியில் தொடர்ந்து முன்னணியில் நின்று பணி யாற்றுவதற்கான வாய்ப்பினை தமிழ்நாடு ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்க்கின்றது.

வேலை வாய்ப்பு, பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள், மூலதன முதலீடு, வழங்கப்பட்ட, செயல்படுத்தப்பட்ட தொழில் உரிமங்கள், தொழிற் காரியங்களுக்காக மின் சக்தியை அதிக அளவில் பயன்படுத்து தல், தொழில் நுட்பப் பணியாளர் பயிற்சி முதலிய, தொழில் வள முன்னேற்றத்திற்கான குறியீடுகளை ஆய்ந்தால், இம் மாநிலத்தில் தொழில் வளம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியுள்ளது என்பது விளங்கும். இம் மாநிலத்தின் மொத்த வருவாய் படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. தொழில் துறையிலிருந்து மாநில மொத்த வருவாய்க்குக் கிடைக்கும் பங்கும் அதிகரித்து வந்துள்ளது. 1960–61-ல் தொழில் துறையிலிருந்து மாநில வருவாய்க்கு 16·02 சத வீதம் வருவாய் கிடைத்தது. இச்சத வீதம் 1966–67-ல் 20·26 சத வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. தொழில் துறையின் வருவாய் அதிகரித்துள்ளதினால் மாநில வருவாய் எந்த அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது என்பதைக் கீழ்க்கண்ட விவர அட்டவணை யிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில்துறை வழியாக மாநிலத்திற்குக் கிடைத்த வருவாய் (தற்போதைய விலைவாசி அடிப்படையில்–தாற்காலிகமானது).

ஆண்டு.	மாநிலத்தின் மொத்த வருவாய்.	கனிவளம் வெட்டியெடுத்தல், சிறு தொழில் முயற்சிகள் முதலியவற்றின் மூலம் கிடைத்த வருவாய்.	தொழில் துறையிலிருந்து மாநிலத்தின் மொத்த வருவாய்க்கு கிடைத்த வருவாய் சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூ. கோடியில்)	
1960–61	1129·56	181·02	16·02
1961–62	1214·75	205·06	16·88
1962–63	1256·95	223·36	17·77
1964–63	1370·98	252·51	18·42
1964–65	1497·31	289·41	19·33
1965–66	1598·94	332·72	20·81
1966–67	1877·37	380·36	20·26

1956-57 முதல் 1967–68 வரை உள்ள ஆண்டுகளில் தொழிற் காரியங்களுக்காக மின்சக்தி பயன்படுத்தப்படுவது படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, 1956–57-ல் தொழிற் காரியங்களுக்காக 560 மில்லியன் யூனிட் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1967–68-ல் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சக்தி அளவு 2,043 மில்லியன் யூனிட்டாக அதிகரித்தது. மொத்தம் பயன்படுத்தப்பட்ட மின் சக்தியின் அளவு 3,966 மில்லியன் யூனிட்டுகளாகும். இதில் 2,043 மில்லியன் யூனிட்டுகள் 1967–68-ல் தொழிற்சாலைகளால் (உரிமைதாரர்கள் உட்பட) பயன்படுத்தப்பட்டன. அதாவது பயன்படுத்தப்பட்ட மொத்த மின்சக்தி அளவில் 51·5 சத வீதம் தொழிற்சாலைகளால் பயன்படுத்தப்பட்டது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சக்தியின் மொத்த அளவு (அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கிய மின்சக்தி உட்பட) தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்திய மின்சக்தி அளவு ஆகிய விவரங்களை விளக்கப்படத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மூன்று திட்டகால அளவிலும் 1967–68 வரையிலும், தனியார் துறையிலும் பொதுத் துறையிலும், பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை, ஏற்பு பெற்ற அவர்களது மூலதனத். தொகை செலுத்தப்பட்ட மூலதனத் தொகை ஆகியவை குறித்த விவரங்களைக் கீழே கொடுத்துள்ள விவர அறிக்கையில் காணலாம்.

	பொதுத் துறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	தனியார் துறையில் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை.	மொத்தம்.	ஏற்பு பெற்ற மூலதனம்.	செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
				(ரூ. லட்சத்தில்.)	
முதல் திட்ட கால அளவு (1951–56) ..	121	465	586	3,621·01	1,273·45
இரண்டாவது திட்ட கால அளவு (1956–61).	53	847	900	18,495·35	5,032·96
மூன்றாவது திட்ட கால அளவு (1961–66) ..	138	776	914	16,358·35	6,622·76
1966–67	12	79	91	2,200·59	2·99
1967–68	9	83	92	2,583·00	15·50
மொத்தம் ..	333	2,250	2,583	43,258·30	12,957·63

மூலதன முதலீட்டுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி 1968-ம் ஆண்டில் பல முதலீடுகளுக்கு இசைவு அளித்தார். இந்தியா முழுவதற்கும் இசைவு அளிக்கப்பட்ட முதலீடு, அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு இசைவு அளிக்கப்பட்ட முதலீடு குறித்த விவரங்களைக் கீழே காணலாம்.

அரசுக்குச் சொந்தமில்லாத நிறுவனங்கள் (தனியார் நிறுவனங்களும், பொது நிறுவனங்களும்.)	இசைவு பெற்ற முதலீடுகள்.		இசைவு அளிக்கப்பட்ட தொகை.	
	இந்தியா.	தமிழ்நாடு மட்டும்.	இந்தியா.	தமிழ்நாடு மட்டும்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(ரூ. லட்சத்தில்.)	
தொடக்க முதலீடு	19	2	3,674·90	340·00
பிற்பட்ட முதலீடு	43	2	2,662·13	69·93
பூரிப்பூதிய முதலீடு	189	16	2,355·38	267·45
ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள்	16	2	3,405·73	400·00
கடன்கள் முதலியவை	18	1	2,22237	73·50
மொத்தம் ..	285	23	14,320·41	1,150·50

தொழில் வளர்ச்சி என்பது இடைவிடாமல் தொடர்ந்து நடைபெறும் பணியாகும். முதல் திட்டத்திற்குப் பின்னர் இம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி விரைவு அதிகரித்துள்ளது. 1968-ல் தொழில் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி பெருமிதத்திற்குரியது. தொழில் முன்னேற்றம் குறித்த விவரங்களை அடுத்து வரும் பக்கங்களில் விளக்க முயற்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் இது வரையில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சியைப் பொதுவாகக் கீழ்க்காணும் தலைப்புகளின் கீழ் பாகுபடுத்தலாம். அவையாவன :—

மத்தியத் துறை, மாநிலத் துறை, தனியார் துறை.

மத்தியத் துறை.

பெரிய தொழில் துறையில் மத்தியத் துறையில் நிறுவப்பட்டுள்ள பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு பொதுத் துறைத் தொழில் நிறுவனங்களுக்காக மத்திய அரசு இது வரையில் மொத்தம் ரூ. 371 கோடி முதலீடு செய்துள்ளது. இம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இம் முதலீடு பெருமளவில் உதவியுள்ளது என்பதை கீழ்க்காணும் வரை அறிக்கையிலிருந்து அறியலாம்.

தொடர் எண்ணும், நிறுவனத்தின் பெயரும்.	நிறுவப்பட்ட ஆண்டு.	மூலதன முதலீடு.	உற்பத்திப் பொருள்கள்.		ஆண்டு உற்பத்தித் திறன்.	மதிப்பு.	வேலை வாய்ப்பு (எண்ணிக்கை)
(1)	(2)	(3)	(4)		(5)	(6)	(7)
		ரூ. லட்சத்தில்.	மில்லியன் டன்.		லட்சம் டன்.	ரூ. லட்சத்தில்.	
1 நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கார்பொரேஷன் லிமிடெட், நெய்வேலி.	1962	17,259·76	பழுப்பு நிலக்கரி 6·3 டன்.		30·10	342	21,064 (முதல் செயல் தேவை உட்பட).
			நைட்ரஜன் 46 சத வீதம் அடங்கிய யூரியா உரம் 1,52,000 டன்.		63,609	480	
			சுட்ட அச்சக்கரி 3,80,000.		பழுப்பு 97,877	180	
			சார்பைன்ஸ் (Charfines)	1,29,000	மின்சக்தி உற்பத்தி	20	
			எரி எண்ணெய்	50,000	திறம் 1,564		
			கார்பாலிக் அமிலம்	1,341	(உற்பத்தி 1—4—68 முதல் 31—12—68)		
			பாலிவேலன்ட் பீனால் (Polynalont phenols)	1,404			
			ஆர்தோ கிரீசால் (Orthoeresol)	382			
			மெடா-பாராகிரேசல்ஸ் (Mota and Faracresols)	1,431			
			சைலோனல் (Xylenols)	582			
			இலேசான எண்ணெய்	300			
			வெண்ணெய் களிமண்	6,000			
2 இணைப்பு இரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை, பெரம்பூர், சென்னை.	1955	2,348·65	620 பெட்டிகள் (700 அகலப்பாதை மூன்றும் வழக்கப் பெட்டிகளின் கணக்கில்).		வசதி செய்திராத பெட்டிகள் 642. வசதி செய்துள்ள பெட்டிகள் 700 (1967–68).	14·88	10,700
3 அறுவை சிகிச்சை கருவிகள் தயாரிப்புச்சாலை நந்தம்பாக்கம், சென்னை.	1965	468·00	அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள் 2·5 லட்சம். டிசம்பர் 1968.		1,24,150 கருவிகள் ஏப்ரல் 1968-	10·9	1,094
4 இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ், லிமிடெட், சென்னை.	1964	82·00	டெலிபிரிண்டர்களும், அவற்றுடன் இணைந்த கருவிகளும், டெலிபிரிண்டர்கள் 8,500 யூனிட்கள் முறை மாற்று வேலை இரண்டின் அடிப்படையில்.		3,058 இயந்திரங்கள். 30—11—68 வரை.	187·00	1,092

தொடர் எண்ணும், நிறுவனத்தின் பெயரும். (1)	நிறுவப்பட்ட ஆண்டு. (2)	மூலதன முதலீடு. (3) ரூ. லட்சத்தில்	உற்பத்திப் பொருள்கள் (4) மில்லியன் டன்	ஆண்டு உற்பத்தித் திறன் (5) லட்ச டன். சதுர மீட்டரில்.	மதிப்பு (6) ரூ. லட்சத்தில்	வேலை வாய்ப்பு (எண்ணிக்கை.) (7)
5 இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் தயாரிப்புக் கம்பெனி, லிமிடெட், உதகமண்டலம்.	1967	1,136·09	சினிமா பிலிம்ஸ் பாசிடிவ் (பாசிடிவ் உட்பட)	2,450,000	1—4—68 முதல் 31—12—68. 6,09,327	79·11 1,444
			சினிமா ஒலிப்படம்	300,000		
			சினிமா நெகடிவ் பிலிம்	250,000		
			மருத்துவ எக்ஸ்ரே பிலிம்கள்	1,000,000	84,613	28·17
			உருவப்படம் எடுக்கும் பிலிம்	50,000		
			அச்சுருவப்படம்	50,000		
			பிலிம் சுருள்	450,000		
			35 மில்லி மீட்டர் நெகடிவ் பிலிம்	100,000	48,919	5·31
			போட்டோ காகிதம்	1,500,000		
6 உயர் அழுத்தக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை, திருவெறும்பூர், திருச்சிராப்பள்ளி.	1965	2,570·00	கொதிகலன் முக்கிய பகுதிகள்	750	13,691 டன்.	1,216 5,800
			வால்வுகள் பிட்டிங்	2,500டன்	437	99
			கொதிகலன் பாத்திரம்	1,100 டன்.	235	9
			உயர் அழுத்த வால்வுகளும் சிறிய கொதிகலன்களும்.	10 M. W.		
7 சென்னை பாறை எண்ணெய்த் துப்புரவு தொழிற்சாலை, மணலி, சென்னை.	1965	4,479·00 (திட்டமிட்டுள்ளது).	ஆண்டு ஒன்றுக்கு டன்கள்— குறைந்த அழுத்த காசலின் 1,666	31—12—69 பணியில் மொத்த முன்னேற்றம்.		430 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு.
			காசலின் 9,416			
			நாப்தா 25,000			
			உயர்ந்த மண்ணெண்ணெய் 33,000			
			அதிவேக டீசல் எண்ணெய் 62,000			
			உயவு எண்ணெய் 16,000			
			எரி எண்ணெய் 2,500			
			தார் 6,666			
			கந்தகம் 1,166 டன்.			
8 செயற்கை உரத் தொழிற்சாலை, மணலி, சென்னை.	—	5,700·00	மொத்த யூரியா உப்புகள் 2,00,000; அமோனியா யூரியாவுடன் அமைப்பு செய்யப்படாதது 36,500; N. P. K. கலப்புரம் 3,62,700	கட்டப்பட்டு வருகின்றது.		650 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு
9 கனரக வண்டிகள் (டாங்குகள்), தொழிற்சாலை, ஆவடி, சென்னை.	1965	1,727·00	ராணுவ டாங்குகள்	..	உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது 1,500.	4,262 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு.
10 படைக்கலன் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி.	1966	1,350·00 (தோராயமாக).	.. ..	..	உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது.	3,500 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு.

இந்த மத்தியத் துறை திட்டங்கள் குறித்து 1968-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி திட்டம்

(மூலதன முதலீடு ரூ. 173 கோடி)

ஒருங்கிணைந்த பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் இம்மாநிலத்தில் மத்திய அரசின் கீழுள்ள மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த பெரியதொரு நிறுவனமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் நான்கு பெருந் திட்டங்கள் உள்ளன :—

1. சுரங்கப்பணி.
2. மின்சக்தி உற்பத்தி செய்தல்.
3. உர உற்பத்தி பிரிவு.
4. சுட்ட அச்சுக் கரி பிரிவு.

ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 முதல் 6,000 டன் வரை வெள்ளைக் களிமண் உற்பத்தி செய்யும் வெள்ளைக் களிமண் பிரிவு ஒன்றும் இத் திட்டத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

இத் திட்டங்களின்கீழ் தற்போது உற்பத்திப் பணி நடந்தேறி வருகிறது. உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையில் தொழில் நுட்ப பகுதியிலும், செய்முறைப் பகுதியிலும் சிறிது இடர்பாடுகள் உள்ளன. 1968–69-ல் 90,000 டன் உரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1968-ல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட யூரியாவின் மதிப்பு ரூ. 4·8 கோடியாகும். பென்சின் (Benzene) ஏற்கும் இயந்திரம் ஒன்றை நிறுவுவதன் மூலம் இந்த இடர்ப்பாடுகளைக் களைய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இயந்திரத்தை நிறுவுதல் 1969–70-ல் முடிவு பெற்றதும் இத் தொழிற்சாலை முழு உற்பத்தியை அதாவது 152,000 டன் உற்பத்தி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சுட்ட அச்சுக்கரி தயாரிப்புப் பிரிவல் போதிய பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்காததனாலும், அங்காடிகளின் மந்த நிலையாலும் உற்பத்தி 50 சத வீதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 60 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி உற்பத்தி செய்யும் வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட்ட சுரங்க பணி மேற்கொள்ளப்படுகையில் லிக்கோ கரி உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கும் என்றும், அதே சமயத்தில் இப் பொருள்களின் விற்பனையை இக் கழகம் அதிகரிக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1968-ல் ரூ. 1·8 கோடி மதிப்புள்ள லிக்கோ உற்பத்தி செய்யப்பட்டது.

1968-ல் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம் யூனிட் ஒன்றுக்கு 5·9 பைசா வீதம் ரூ. 9·2 கோடி மதிப்புள்ள மின்சக்தியை தமிழ் நாடு மின் வாரியத்துக்குக் கொடுத்தது. அனல் மின்சார நிலையத்தின் உற்பத்தியின் அளவை 400 மெகாவாட்டிலிருந்து 600 மெகாவாட்டாக உயர்த்தும் பணி திட்டமிட்டபடி நிறைவேறி வருகிறது. அனல் மின்சார நிலையத்தின் உற்பத்தி அளவை 500 மெகாவாட்டாக உயர்த்தும் VIII-ம் பிரிவு 1969 மார்ச் முதல் செயல்படத் தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனை 600 மெகாவாட்டாக உயர்த்தும் கடைசிப் பிரிவு 1969–70-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் செயல்படத் தொடங்கும். 400 மெகாவாட்டிலிருந்து 600 மெகாவாட்டாக மின் திறனை உயர்த்தும் திட்டத்திற்கு ரூ. 15·18 கோடி அந்நியச் செலாவணி உட்பட ரூ. 32·17 கோடி செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு ரயில் பெட்டி தொழிற்சாலை

(மூலதன முதலீடு ரூ. 23·49 கோடி)

1965-ல் நிறுவப்பட்ட இத் தொழிற்சாலை 1968-ல் 620 இரயில் பெட்டிகளை (இரண்டு வேலை முறைகளில் நிலையான பாதையில் செல்லக் கூடிய மூன்றும் வகுப்புப்பெட்டிகள் 700 ஆகும்) தயாரித்துள்ளது.

1967–68-ல் வேலை நிறைவு பெறாத 642 இரயில் பெட்டிக்கூடுகளும் எல்லா வசதிகளும் கொண்ட 700 இரயில் பெட்டிகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இந்த ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பெட்டிகளின் மொத்த மதிப்பு ரூ. 1,488 லட்சமாகும். உற்பத்தியை ஆண்டொன்றுக்கு 620 பெட்டிகளிலிருந்து 750 பெட்டிகளாக அதிகரிப்பதற்கான திட்டம் ரயில்வே வாரியத்தின் ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

இத் தொழிற்சாலையினால் அண்மையில் தயாரிக்கப்பட்ட புதிய வகைப் பெட்டிகளில் பல மாநிலக் கடுவிசை இரயில் பெட்டிகளைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகும். இது முதல் முறையாக தயாரிக்கப்பட்ட உணவுப் பெட்டியைத் தவிர, மற்றெல்லா விதத்திலும் தற்போதுள்ள குளிர் சாதனங்களுடன் கூடிய சீர் வசதி கடுவிசை இரயில் பெட்டிகளைப் போலவே இருக்கும். இதனுடன் நடப்பாண்டில் குறுகிய பாதை டீசல் இரயில் கார்களை விரைவாக உற்பத்தி செய்யும் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளது.

அறுவை மருத்துவ சிகிச்சைக் கருவிகள் தயாரிக்கும் திட்டம்

(மூலதன முதலீடு ரூ. 4·68 கோடி.)

ரஷ்யாவின் ஒத்துழைப்புடன் தொடங்கப்பட்ட இந்திய மருந்துகள்—மருந்துப் பொருள்கள் நிறுவனம் 1965-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் நாள் முதல் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. 1968–ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரையிலுள்ள 9 மாத காலத்தில் இது ரூ. 10·9 லட்சம் மதிப்புள்ள கருவிகளைத் தயாரித்துள்ளது. இதே காலத்தில் ரூ. 1 லட்சம் மதிப்புள்ள பணி ஆணையையும் இந் நிறுவனம் நிறைவேற்றியுள்ளது. மயக்க மருந்து ஊசி, பிரிக்கக்கூடிய சிறு கத்திகள் ஆகியவற்றையும் தயாரிக்கும் வகையில் இதன் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கிடைக்கக்கூடிய உற்பத்தியளவை பயன்படுத்தும் வகையில் பெருமளவில் பணி ஆணைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் நிறுவனம்

(மூலதன முதலீடு ரூ. 82 லட்சம்.)

இந்திய அரசுக்கு முழு உரிமையுள்ள இந்த நிறுவனம் 1970–71-ல் ஒரு முறை வேலையில் 5,400 டெலிபிரிண்டர்களையும் இரு முறை வேலையில் 8,500 டெலிபிரிண்டர்களையும் தயாரிக்கும். இந்த நிறுவனம் 1967–68-ல் 3,500 டெலிபிரிண்டர்களை உற்பத்தி செய்துள்ளது. 1968–69-ல் 5,400 டெலிபிரிண்டர்களைத் தயாரிக்கக் கருதியுள்ளது. காகித டேப் முறையில் டேப் ரீடர்ஸ் (tape readers) டேப் பஞ்சஸ் (tape punches) போன்ற சில நுண்ணிய கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் முகமாக இந்த நிறுவனத்தை நான்காவது திட்டக் காலத்தில் பலவகைப்படுத்தவும் விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சிறப்பாக ஏற்றுமதிக்கென்றே, வெகு விரைவில் அச்சடிக்கும் டெலிபிரிண்டர் யந்திரத்தையும், டெலிபிரிண்டர் மின் விசை யந்திரத்தையும், கான்செண்ட்ரேட்டர் கருவிகள் (concentrator equipment) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் வகையில் இந்த நிறுவனத்தை மேம்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தட்டெழுத்துக்களைத் தயாரிக்கவும் உற்பத்தி அதிகரிப்பை நிறைவு செய்வதற்குத் தேவையான சில முக்கியமான பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்குப் புதிய முறைகளை மேற்கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியைப் பலவகைப்படுத்துவதற்காக நான்காவது திட்டக் காலத்தில் கூடுதலாக ரூ. 175 லட்சம் மூலதன முதலீடு செய்யத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியைப் பலவகைப்படுத்துவதன் மூலம் 8,500 டெலிபிரிண்டர்கள் என்ற குறிக்கோள் அளவு நான்காவது திட்டக்காலத்திலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

[illegible]தான் புகைப்படச் சுருள் தயாரிக்கும் நிறுவனம்

(மூலதன முதலீடு ரூ. 11·36 கோடி.)

புகைப்பட பொருள்களின் பல்வேறு வகைகளைத் தயாரிக்க உதக மண்டலத்தில் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு பிரான்ஸ் நாட்டு புஷே என்கிற கம்பெனியுடன் 1960-ல் இந்திய அரசு தொழில் நுட்ப உடனுழைப்பிற்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. இத் தொழிற்சாலையை 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7-ம் தேதியில் தொடங்கப்பட்டது. இத் தொழிற்சாலையின் எல்லாப் பிரிவுகளும் முடிக்கப்பட்டு, இத் தொழி சாலை உற்பத்தியைத் தொடங்கியுள்ளது. 1968-69-ல் திரைப்படங்களுக்கான நிழற்பட நேர்ப்படிகள் தொடர்ந்து தயாரிக்கப்படும். நடப்பு ஆண்டுக்காக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவை எய்த சீராக உற்பத்தியளவு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. முந்தைய ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப் பட்ட பொருள்களைக் கொண்டு நிழற்படச் சுருள்களை மாற்றியமைக்கும் பணி தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதனுடன் மருத்து வத்துக்குத் தேவையான எக்ஸ்-கதிர் சுருள்கள் உற்பத்தியும் இவ்வாண்டில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இக்கால அளவில் தரமான நிழற்படக் காகிதமும் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது.

உயர் அழுத்தக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை

(மூலதன முதலீடு ரூ. 25·70 கோடி.)

இத்தொழிற்சாலை பாரத கன ரக மின் கருவிகள் நிறுவனத்தின் தொழிற் பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். இது இந்திய அரசின் நிறுவனமாகும். உயர் அழுத்த கொதிகலன்களையும், வால்வுகளையும் தயாரிப்பதற்காக இத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலை கட்டி முடிக்கப் பட்டுள்ளது. எல்லாப் பிரிவுகளிலும் உற்பத்தி தொடங்கியுள்ளது. 1968-ல் தயாரிக்கப்பட்ட உயர் அழுத்தக் கொதிகலன்கள், வால்வுகள், அழுத்தக் கொதிகலன்கள் ஆகியவற்றின் மதிப்பீடு ரூ 13·24 கோடி யாகும்.

சென்னை, பாறை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை

சென்னை, பாறை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலையினர் நவீன எண்ணெய்த் தூய்மைப்படுத்து பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்துகின்றனர். இப்பிரிவு குறைந்த அழுத்த காசொலின், காசொலின், நாப்தா, உயர் மண்ணெண்ணெய், கடுவேக டீசல் எண்ணெய், உய்வு எண்ணெய், எரி எண்ணெய், ஆஸ்பால்ட், கந்தகம் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் இந்த எண்ணெய்த் தூய்மைப்படுத்து நிலையம் அமோகோ (இந்தியா) தேசிய ஈரான் எண்ணெய் நிறுவனம் ஆகியவற்றின் ஒத்துழைப்புடன் ரூ. 44·79 கோடி செலவில் நிறுவப்படுகிறது. விரைவில் இது உற்பத்தி யைத் தொடங்கும்.

சென்னை உரத் தொழிற்சாலை

சென்னை உரத் தொழிற்சாலை, பாறை எண்ணெய்த் தூய்மை நிலையத் திற்கருகில் உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுகிறது. அமோகோ (இந்திய) நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் யூரியா, அம்மோனியா, கலப்பு உரம் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் நோக்குடன் இத் தொழிற்சாலை ரூ. 57 கோடி மூலதனச் செலவில் தொடங்கப்பட்டது. இத் தொழிற்சாலையின் பொருள்கள் 1970-ல் சந்தைக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தொடர்பான தொழில்கள்

ஆவடியிலுள்ள கன ரக வண்டிகள் தொழிற்சாலை தான் முதல் முதலாக பாதுகாப்புத் தொடர்பான பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. டாங்கிகளுக்குத் தேவையான பெரிய பகுதிகளையும், துணைப் பகுதிகளையும் இத் தொழிற்சாலை உற்பத்தி செய்கிறது. இத் தொழிற்சாலையில் படைக்கல வண்டிகளுக்கு மட்டுமல்லாமல், பாதுகாப்புப் பணிக்காக கன ரகப் பொருள்

கள் தேவைப்படும்போது அவற்றை உற்பத்தி செய்யும் வகையிலும் இத் தொழிற்சாலை திட்டமிடப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாப் பிரிவு களும் உற்பத்தி செய்து வருகின்றன.

படைக்கலத் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி

இத் தொழிற்சாலையும் திட்டமிட்டபடி முன்னேறி வருகிறது.

நெய்வேலி—சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை

இத் திட்டம் குறித்த எல்லாத் தொடக்க வேலைகளும் முடிந்துவிட்டன.

மாநில அரசு, இத் திட்டத்தினைச் செயல்படுத்துவதற்கான வெளி நாடு களின் ஒத்துழைப்பு பற்றிய பல்வேறு செயற் குறிப்புகளை ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

2. ஜப்பானிய நிறுவனம் ஒன்று (திரு. மருபேனி-இய்தா நிறுவனம், ஜப்பான்), கஞ்சமலை இரும்புக் கனிப் படிவங்களின் மேம்பாடு, அயம் செறிந்த உருள்கட்டித் தொழிற்சாலை ஒன்றை (Concentration and Pellatisation Plant) நிறுவுதல் ஆகியவற்றில் அக்கறை காட்டி வருகிறது. இந்த நிறுவனத்தின் பிரதிநிதிகள், மாநில அரசின் அதிகாரிகளுடன் உரையாடல் நிகழ்த்தியுள்ளனர். இரும்புக் கனிகளிலுள்ள இரும்பின் அளவைக் கண்டறியவும், ஜப்பானிலுள்ள உருக்கு உலைகளுக்கு எந்த அளவு உருளைகள் வேண்டியிருக்கும் என்பதை அறியவும் இரும்புக் கனி களைச் சோதனை செய்து பார்ப்பதற்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். ஜப்பானி லுள்ள இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 1 லட்சம் டன் இரும்பு உருண்டைகள் ஏற்றுமதிக்கான ஒப்பந்தத்தைப் பெற, ஜப்பானிய நிறுவனம் ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. தற்போது ஜப்பானிய நிறுவனத் துடன் நடத்திய ஆலோசனை முன்னோடியானதாகும். மத்திய அரசின் ஒப்புதலின் பேரில் இதைப் பற்றிய இறுதி முடிவை மேற்கொள்ளவேண் டும்.

3. சேலத்தில் ஒருங்கிணைந்த உருக்குத் தொழிற்சாலையை அமைப்ப தற்கு முன் இதற்கு முன்னோடியாக இரும்புக் கனி பற்றி ஆராய்தல் உட்பட அயம் செறிந்த உருண்டைகள் உற்பத்தி வசதிகள் செய்தல் கஞ்சமலை இரும்புக் கனிச் சுரங்கங்களின் மேம்பாடுபற்றி விவரமான திட்ட அறிக்கையைத் தயாரிப்பதற்காக கல்கத்தாவிலுள்ள பொறியாளர் ஆலோசகர்களாகிய திரு. M. N. தஸ்தூர் அண்டு கம்பெனி பணியைத் தொடங்கியுள்ளது. 1968-69-ல் மேற்கொண்டுள்ள மற்றொரு முக்கிய பணியாகும். இத் திட்டம் பற்றிய அறிக்கை இன்னும் ஓர் ஆண்டிற்குள் அரசிற்குக் கிடைக்கும்.

4. திரு. M. N. தஸ்தூர் அண்டு கம்பெனியிடமிருந்து விவரமான திட்ட அறிக்கை கிடைக்கப்பெற்ற பிறகு சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலையின் முதல் நிலை நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும். திட்ட ஆணைக் குழுவின் அனுமதியுடன் சேலம் திட்டத்தின் முதல் நிலையை நான்காவது திட்டத்தில் மாநில அரசு சேர்த்துள்ளது.

மாநிலத்துறை

தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதன் மூலமாகவும் தொழில் முனைவர்களுக்குத் தேவையான உதவியைச் செய்து தருவதன் வாயி லாகவும் மாநில அரசு தொழில் வளர்ச்சியில் மறைமுகமாக முக்கியமான தொரு பங்கினை வகிக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் 12 நூற்பு ஆலைகளையும் 7 சர்க்கரை ஆலைகளையும் நிறுவியது மட்டுமன்றி, அவற்றின் பங்கு மூலதனத்திலும் முதலீடு செய்துள்ளது. இதைத் தவிர பெரிய, நடுத்தர தொழில்களின் வளர்ச்சியில் மாநில அரசு இதுவரை நேரடியாக முக்கிய பங்கு எதும் ஏற்கவில்லை. மாநில அரசு சில தயாரிப்பு பிரிவுகளைப் அவையே பொறுப்பேற்று நிறுவ வேண்டியது அவசியமாகும். இதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சியை மேலும் தூண்ட முடியும். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான இந்த உற்பத்தி பிரி

தங்களது கவனத்தைச் செலுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஏனெனில் இந்தப் பிரிவுகள் இதுவரை தனியார் மூலதனத்தையோ, தனியார் நிறுவனத்தையோ ஈர்க்கவில்லை. இந்த நோக்கத்தை கருத்தில் கொண்டு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 1965-ம் ஆண்டில் ஏற்படு படுத்தப்பட்டது. இம் மாநிலத்திலுள்ள முக்கியமான தொழில்கள் நிறுவு வதும் முன்னின்று தொடங்கி வைப்பதும் இக் கழகத்தின் நோக்கமாகும். இந்தக் கழகம் எடுத்துக் கொண்ட திட்ட வேலைகளை முழுதுமாக முடிப் பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஆவன செய்வதற் காக, தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் தன்னுடைய நடவடிக்கை களை விரிவுபடுத்தவும் வளர்க்கவும் எண்ணியுள்ளது. இதற்காக இந்த கழகம் நிதி வசதி உட்பட பெரிய அளவில் முன்னின்று தொடங்கி வைக்கும் பணிகளை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1965-ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 1956-ம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் தனிப்பட்டதொரு நிறுவனமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. பெரிய தொழில் நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்காகவும் நிர்வகிப்பதற்காகவும் மூனைந்து செயல்படச் செய்வதற் காகவும் நிதி வசதியளிப்பதற்கு ரூ. 10 கோடி மூலதனத்துடன் இந்தக் கழகம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இதன் பங்கு மூலதனத் தொகை முழுவதையும் அரசாங்கமே கொடுக்க வேண்டும். தொழில் நிறுவனங் களுக்குத் தேவையான நிதிவசதி செய்து கொடுப்பதற்குத் தேவைப்படும் தொகையை ஏனைய நிதி வாயில்களிலிருந்து பெறச் செய்யும் வகையிலும் மாநில அரசின் சுமையைக் குறைப்பதற்காகவும் இந்தக் கழகத்தை பொறுப்பு வரையறுக்கப்பட்ட பொதுக் கம்பனியாக மாற்றிவிட திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. இச் செயற் குறிப்புக்கு அரசின் ஒப்புதல் பெறுவதற்காக அதற்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த கழகத்தின் பெயரை தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் என மாற்றிவிடவும் முயற்சியெடுக்கப் பட்டுள்ளது.

நிதி வசதிகள்.—இந்தக் கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்திற்காக அரசாங் கம் இதுவரை ரூ. 436·74 லட்சம் கொடுத்துள்ளது. மேலும் நடப்பாண்டின் வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 250 லட்சம் கடன் மூலதனம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்தக் கடன் மூலதனத் தொகையில் ரூ. 150 லட்சம் வரை தொகை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1969 மார்ச் இறுதிக்கு முன்பாக எஞ்சியுள்ள தொகையையும் வாங்கப்படும். இது தவிர, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ரூ. 75 லட்சம் அளவிற்கு கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்கள் வெளி யிட்டுள்ளது. இந்த முழுத் தொகையையும் சிண்டிகேட் வங்கி வழங்கி யுள்ளது.

A. உருக்குத் தொடர் வார்படச்சாலை, அரக்கோணம்.—தொடக்க நிலையில் ஆண்டுதோறும் 50,000 டன் அளவிற்கு உருக்குப் பாளங்களைத் தயாரிக்கும் திறனுள்ள உருக்குத் தொடர் வார்ப்படச் சாலை ஒன்று தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் நிறுவப்படுகிறது. மோசூர் சாலையில் அரக்கோணம் நகரிலிருந்து 2 மைல் தொலைவில் ரூ. 653 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் (முதலில் ரூ. 582 லட்சம் செலவில் நிறுவப்படுவதாக இருந்தது. பின்னர் ரூ. 653 லட்சமாக அதிகரிக்கப் பட்டது). இந்தத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டு வருகிறது. இந்த வார்ப்பட சாலையின் உற்பத்தித் திறனை ஆண்டொன்றுக்கு 100,000 டன் அளவிற்கு அதிகரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தேவைப்படுமானால் ஆண்டொன்றுக்கு 200,000 டன் அளவுக்கு தயாரிக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இரும்புத் துண்டு துணுக்குகள் இதன் மூலப் பொருளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உருக்குப் பாளங்களை வார்ப்பதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம் மாநிலத் திலுள்ள மறு உருளைக் கலன் ஆலைக்குத் தேவையான உருக்குப் பாளங்கள் போதிய அளவில் கிடைக்காமல் இடர்ப்படுகின்றன. அதனால்

இம் மாநிலத்திலுள்ள மறு உருளைக் கலன் ஆலைகளுக்கு வேண்டிய உருக்குப் பாளங்கள் இங்கு தயாரிக்கப்படும். தேவைப்படுமானால் உருளைக் கலன் ஆலை ஒன்றும் பின்னர் நிறுவப்படும்.

சுமார் 650 எக்கரா நிலம் (பட்டா நிலங்கள், புறம்போக்கு நிலங்கள் ஆகிய இரண்டு வகை நிலங்களும்) கையகப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. கிட்டத் தட்ட 260 எக்கரா நிலம் வேலைத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும். எஞ்சி யுள்ள நிலப்பரப்பு, தொடர்பான பிற தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளுக்காக ஒதுக்கப்படும்.

உருக்கை இளகச் செய்வதற்கான பட்டறையைத் தவிர ஏனைய கட்டிடப் பணிகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவிட்டன. ஒப்பந்தத்தின்பேரில் சில பணிகள் விடப்பட்டு இன்னும் தொடங்கப்படாமல் உள்ளன. உருக்கை இளகச் செய்வதற்கான பட்டறையைப் பொறுத்த வரை கால்கோள் விழா நிறைவேறி விட்டது. மேல் கட்டிட வேலைக்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் ஒரு திங்களுக்குள் ஆய்வு வேலை இறுதி செய்யப்பட்டு விடும். அரக்கோணம் ரயில் நிலையத்தி லிருந்து தொழிற்சாலைப் பகுதிக்கு கிளை ரயில் பாதை அமைக்கும் பணியை ரயில்வே நிர்வாகத்தினர் மேற்கொண்டுள்ளனர். விரிவான திட்ட வரைப்படங்களும் யந்திரக் கருவிகள் வழங்குபவர்களான திருவாளர் மெஷினோ எக்ஸ்போர்ட்டாரிடமிருந்து பெரும் பகுதி வந்து சேர்ந்துள்ளது. இந்த திட்ட வேலை குறித்த அனைத்திலும் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் திரு. தஸ்தூர் நிறுவனத்தைக் கலந்தாலோசிக்கிறது. உள்நாட்டு யந்திரங்களை வாங்குவதற்கான பணி நிறைவேறி வருகிறது. சில யந்திரங்கள் தொழில் மனைக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டன. ரஷிய நாட்டிலிருந்து யந்திரங்கள் அனுப்புவோரிடமிருந்து யந்திரங்கள் 1969 ஜனவரியிலிருந்து கப்பல் மூலம் அனுப்பப்படுமென்று எதிர் பார்க்கப் படுகிறது. முதன்மைத் தொழிற்சாலை கட்டிடங்கள் கட்டப்படும்போது ரஷிய பொறியாளர்கள் அங்கு இருப்பார்களென்று எதிர் பார்க்கப்படு படுகிறது. இந்த திட்ட வேலைக்கென நியமிக்கப்பட்ட உயர் தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள் 1969-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 9-ந் தேதி அன்று உருக்குத் தொடர் வார்ப்படச் சாலைகளில் பயிற்சி பெறுவதற்காக ரஷ்யாவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். இந்த வார்ப்படச் சாலை 1970-ம் ஆண்டின் ஆறு திங்களுக்குள் அரக்கோணத்தில் நிறுவப்பட்டுவிடு மென்றும் 1971-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல் படத்தொடங்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

B. தமிழ்நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலை, ஆலங்குளம்.—இராமநாத புரம் மாவட்டம் சாத்தூர் வட்டத்தில் ஆலங்குளம் கிராமத்தில் சிமிட்டித் தொழிற்சாலை ஒன்றை இக்கழகம் நிறுவுகிறது. ரூ. 677 லட்சம் மூலதனத் தொகையில் தொடங்கப்பட விருக்கும் இத் தொழிற்சாலை (ஒவ் வொன்றும் 600 டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இரண்டு காளவாய்கள் அடங்கிய) நாளொன்றுக்கு 1,200 டன் சாம்பல் (Clinker) தயாரிக்கும் திறனுள்ளது. (நிலத்திற்காக ரூ. 18 லட்சம், கட்டிடச் செலவுக்காக ரூ. 165 லட்சம், எஞ்சியுள்ள ரூ. 494 லட்சம் இயந்திரக் கருவிகள், கிளை ரயில் பாதை அமைப்பது ஆகியவற்றிற்கு இத் தொகை பயன் படுத்தப்படும்).

முப்பதாண்டுத் தேவைக்குப் போதுமான அளவு சுண்ணாம்புக்கல் படிவங்களும் களிமண்ணும் ஏராளமான அளவில் இங்கு கிடைக்கிற தென்பதாலும் இந்தப் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலிருப்பதாலும் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு இந்த இடம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது. படிவங்களை வெட்டியெடுப்பதற்கென 1,400 எக்கரா நிலமும் தொழிற்சாலை, குடியிருப்பு கிளை இரயில் பாதை ஆகியவற்றிற்காக 450 எக்கரா நிலமும் கையகப்படுத்தப்பட்டது. தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான கருவி களையும் யந்திரங்களையும் திரு. கே. சி. பி. நிறுவனம் வழங்கி நிறுவு கிறது. வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் தாங்கிகள்

போன்ற சில இணைப்புப் பகுதிகள் தவிர, யந்திரங்களில் முழுப் பகுதியும் உள்நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றது. யந்திரங்களில் 70 சத வீதம் வழங்கப்பட்டுவிட்டன. எஞ்சியுள்ளவை மார்ச் அல்லது ஏப்ரல் இறுதிக்குள் வழங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும், பணிக்களரி, ஆய்வுக் கூடத்திற்குத் தேவைப்படும் கருவிகளைக் கழகம் வாங்கியுள்ளது.

கட்டிடப் பணிகள் முடிவுறும் நிலையிலுள்ளன. யந்திரங்களை நிறுவும் பணி நடந்தேறி வருகிறது. 1969-ம் ஆண்டின் ஜூலை அல்லது ஆகஸ்டு முடிவிற்குள் பணி முடிந்து விடுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. காளவாய்கள் சரியாகச் செயல்படுகின்றனவா என்று ஆகஸ்டு திங்களில் சோதித்துப் பார்க்கப்பட்டன. சிவகாசி ரயில்வே நிலையத்திலிருந்து ஆலங்குளத்திலுள்ள தொழிற்சாலைப் பகுதிக்குத் தோராயமாக 16 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் கிளை ரயில் பாதை அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. 1969 ஏப்ரலில் தயாராகி விடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சுண்ணாம்புக் கற்களை அகழ்ந்தெடுக்கும் பணியும் நிறைவேறி வருகிறது. இத் தொழிற்சாலை செயல்படத் தொடங்குவதற்கு முன்பு 2 லட்சம் டன் தயாரிக்கும் திறனுள்ள முதல் காளவாய் 1969 ஆகஸ்டு திங்களில் 15 நாட்களுக்குள் செயல்படத் தொடங்குமெனவும் இரண்டாவது காளவாய் 1969 நவம்பரில் செயல்படத் தொடங்குமெனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொழிற்சாலை 1970 ஜனவரி அளவில் முழு அளவில் உற்பத்தி செய்யும் நிலையை அடைந்துவிடுமென்று கருதப்படுகிறது.

C. முன்னோடி சிமிட்டித் தொழிற்சாலை, டால்மியாபுரம்.—சிறிய அளவில் செயல்படும் சிமிட்டித் தொழிற்சாலையை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்காக பாதுகாப்புத் துறையிடமிருந்து இம் மாநிலத் தொழில்துறை எடுத்துக் கொண்டது. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி கழகம் நிறுவப்பட்டதனால் இந்த தொழிற்சாலை மேலும் ஆய்வு செய்து கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்காக கழகத்திடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது.

வணிக முறையில் உற்பத்தியிலீடுபட வேண்டுமென்பதல்லாமல் வடிவமைத்தல், ஆராய்ச்சி செய்தல், சோதனை செய்தல் ஆகியவையே இந்தத் தொழிற்சாலையின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். குறைந்த முதலீடு செய்தல், சிறிய அளவில் சுண்ணாம்புக் கற்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல் ஆகியவை இத் தொழிற்சாலையின் நன்மைகளாகும். நாளொன்றுக்கு 75 முதல் 150 டன் வரை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலைகளைத் தயார் நிலையில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இக் கழகம் முன் வருகிறது. இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் குறித்துப் பலரும் கேட்டுள்ளனர். இந்தச் சிறிய தொழிற்சாலையில் இந்தோனேசியா மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது. இது குறித்து இந்திய அரசுக்கும் இந்தோனேசியாவிற்குமிடையே கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்று வருகிறது.

இந்தத் தொழிற்சாலையின் இயைபுக் கூறுகள், சிக்கன முறையில் இயங்கச் செய்தல் ஆகியவற்றை கூட்டுவதற்காக இதைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

D. ஏனைய திட்டங்கள்.—யந்திரக் கருவி துணைச் சாதனங்கள் தொழிற்சாலை குறித்த திட்ட அறிக்கை தயாரிப்பதற்கான பணி பெங்களூரில் உள்ள திரு இந்துஸ்தான் இயந்திரக் கருவிகள் நிறுவனத்தாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. துணுக்கு இரும்புத்தொழிற்சாலையின் இயைபுக் கூறுகளடங்கிய அறிக்கையைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பு கல்கத்தாவில் திரு தஸ்தூர் கம்பெனியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் வெளி நாடுகளில் முன்னோடி தொழிற்சாலை ஆய்வுகள் நடத்திய பின்னர் 1970-ம் ஆண்டின் இறுதிக்கு முன்பாக அறிக்கை ஒன்று அனுப்புவார்களென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ள திரு லூர்கி, பிராங்க்பர்ட், சிண்டெராக்ஸ் எஸ். ஏ. ஜெனிவா ஆகியோரால் இச் சோதனைகள் நடத்தப்படும்.

உப்புத் தொழில்கள்

தற்போதுள்ள உப்புத் தொழில் குறித்தும் அதன் திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் தயாரிக்கப்படும் உப்பின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் வழி வகைகளைக் குறிப்பிட்டு விரிவான அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரித்தளிப்பதற்காக உப்பு, கடல் சார்ந்த ரசாயனப் பொருள்கள் தொழிற்சாலையைச் சார்ந்த தொழில் நுட்ப ஆலோசகர் ஒருவரை நியமித்துள்ளது. கிடைக்கும் வசதிகளை ஆராய்தல், ஏற்றுமதி நோக்கத்துடன் தயாரிக்கப்படும் உப்பு, உப்பு அடிப்படையிலான தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்குச் சாதகமான இடங்களை ஆராய்தல், கடல் சார்ந்த ரசாயனப் பொருள்களை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் மூலதனத் தொகை, தொடர்பான மற்ற பொருள்கள் குறித்து இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்படும். அவருடைய அறிக்கை 1969 ஏப்ரல் இறுதிக்குள் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சோடா எரி உப்புத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கான முன்னோடி ஆய்வு வேலைகள் நடந்தன. உருக்குக் குழாய்கள், நுண்ணலை தொழில் கருவிகள், பற்றவைப்பு செய்த கறுப்புக் குழாய்கள் ஹியூம் நிறுவனத்தாரின் சிமிட்டிக் கற்கலவை குழாய்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரிப்பதற்கான வாய்ப்புகளையும் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆய்வு செய்து வருகிறது.

E. கலப்பு உரம்.—தூத்துக்குடியிலும் அதன் அருகிலுள்ள பகுதியிலும் பல்வேறு பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏராளமாக உள்ளதால் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை மேம்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் நன்குணரப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியில் ரசாயன உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த முனைந்து செயல்பட அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது. நாளொன்றுக்கு 600 டன் அம்மோனியாவையும், 1,000 டன் யூரியாவையும் தயாரிக்கக் கூடிய ரசாயன உரத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த திரு. தென்னிந்திய ஏஜென்சீஸ் (தனியார்) நிறுவனம் முன் வந்துள்ளது. மேலும் நாளொன்றுக்கு 200 டன் உவர்கார அம்மோனியம் குளோரைடு தயாரிக்கும் திறனளவுள்ள தொழிற்சாலையும் நிறுவப்படும். இத் திட்ட வேலையை நிறைவேற்ற ரூ. 45 கோடி செலவாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கான உரிமம் வேண்டி மனு ஒன்றும் தேவைப்பட்டியல் கடிதம் ஒன்றும் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றை இணைந்து தொழில் தொடங்குபவராக கொண்டு தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சி கழகத்தால் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இத்திட்ட வேலையின் விவரங்கள் இந்திய அரசுடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்படும்.

F. பொது.—தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சி கழகம் தற்போது இம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் முனைந்து முக்கிய பங்கேற்றுள்ளது. முக்கியமான பெரிய தொழில் திட்டங்களில் முனைந்து செயல்படுவது மட்டுமின்றி நிதி உதவி செய்யும் கழகமாகவும் உள்ளது. தனியார் துறையில் உள்ள வேலைத் திட்டங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீட்டுப் பங்கேற்பதுடன் நடைமுறை மூலதனம் தேவைப்படும் தொழில்களுக்கும் குறுகியகாலக் கடன் வசதி அளிக்கிறது. கடன் உத்தரவாதம் அளிக்கிற இந்த வேலைத் திட்டங்களுக்காக திட்டத்தில் அரசாங்கம் நிதி வாயில்களை ஒதுக்கியிருந்தாலும் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் மேலும் நிதி வாயில்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கழகம் 1968 டிசம்பர் திங்களில் ரூ. 75 லட்சம் மதிப்புக்கு கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த மூலதனத் தொகைக்கும் வட்டிக்கும் நிபந்தனை ஏதுமின்றி தமிழ் நாடு அரசு உத்தரவாதமளித்துள்ளது.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள்

ஆய்வுக்குரிய இவ்வாண்டில் பஞ்சாலைத் தொழிலில் கண்ட சீர்கேடான நிலைமை நீடித்து வருகிறது. இதன் விளைவாக கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் பணியும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் இரண்டு விதமான நோக்கங்களுடன் நிறுவப்பட்டன என்பதையும் ஈண்டு நினைவு கூறவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் தரமான நூலைப் பொதுவாக வழங்குவதும், குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வழங்குவதும் இதன் வேலையாகும். இதன் மூலம் நூலின் சந்தை விலை உறுதி நிலையில் உள்ளது. நூற்பு ஆலைகளை கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ்க் கொண்டு வருவதற்கு மூன்றுவது திட்டக் காலத்தில் அரசு ஊக்க மளித்துள்ளது.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கு மொத்தம் ரூ. 178·78 லட்சம் அளவில் பங்கு மூலதனத் தொகையாகவும் நிறுவன நிதி ஆதாரத்திலிருந்து கடனாக வாங்கிய தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க ரூ. 773 லட்சம் அளவில் உத்தரவாதம் எடுத்துக்கொண்டும் தமிழ் நாடு அரசு உதவி செய்துள்ளது. வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கப்பட்ட நூற்பு யந்திரங்களுக்குக் கொடுக்கத் தவறிய தவணைத் தொகைகளைக் குறித்த காலத்தில் வாங்கித் தருவதாக கிட்டத்தட்ட ரூ. 89·80 லட்சம் தொகைக்கு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் இப்பொழுது 12 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் உள்ளன. இந்த ஆலைகள் மறு ஆய்வு ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்பட்டன. மொத்தம் 1,67,456 கதிர்கள் திறனளவுள்ள இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் 20-லிருந்து 100 வரையுள்ள நூல் இழைமில் 88,24,782 கிலோ கிராம் பருத்தி நூலை நூற்றன. 1968-ம் காலண்டர் ஆண்டில் ரூ. 7,43,05,850 மதிப்புள்ள நூலை விற்பனை செய்தன. 1968-ம் ஆண்டில் இவை வேலை செய்ததின் விவரங்கள் VIII-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையும், நாசரத்திலுள்ள திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையும் 25,000 கதிர்கள் திறனளவு கொண்டவையாக விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றன. இந்த விரிவுபடுத்தும் திட்டங்களுக்குத் தேவையான கூடுதலான கட்டிடப் பணிகள் இரண்டு ஆலைகளிலும் முடிவுற்றன. இந்த ஆலைகள் தருவிக்க ஏற்பாடு செய்த யந்திரங்களும் தொழிற்சாலை மனையிடத்திற்கு வந்து சேர்ந்து நிறுவப்படுவதற்கான பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளன. இவ் விரிவு திட்டத்திற்கான முதலீட்டுச் செலவில் ஒரு பகுதியை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைக்கென மறு ஆய்வு ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் தொகையை நீண்டகாலக் கடனாக வழங்க ஒப்புதலளித்துள்ளது. திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை விரிவுத் திட்டத்திற்காக 1967-68-ல் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 10 லட்சம் முன்பணத்தை இந்த ஆலையிலேயே கூடுதலான பங்கு மூலதன முதலீடு செய்வதற்கு மாற்றிவிடும்படி அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது.

தாயகம் திரும்பும் அகதிகளுக்கு வேலை வாய்பளிப்பதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு மதுரை மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலையின் 12,000 கதிர்கள் கொண்ட திறனளவை 25,000 கதிர் திறனளவாக மாற்றும் வகையில் விரிவுப் பணி மேற்கொள்ளும் செயற்குறிப்பு உள்ளது. இந்த விரிவுப் பணித் திட்டத்தின் கீழ் இந்த ஆலையின் பங்கு மூலதனத்தில் முதலீடு செய்வதற்காக ரூ. 35 லட்சம் நேரடியாகக் கடன் கொடுத்துதவும்படி இந்திய அரசு, மறுவாழ்வு அமைச்சகத்திடம் தமிழ் நாடு வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள்

அன்றுடம் மொத்தம் 6,500 டன் கரும்பு பிழியும் திறன் கொண்ட ஆறு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் தமிழ் நாட்டில் செயல்பட்டு வருகின்றன. தருமபுரி மாவட்டத்தில், திம்மனஹள்ளியில் நாளொன்றுக்கு 1,250 டன் கரும்பு பிழியும் திறன் கொண்ட புதிய ஆலை ஒன்று கூட்டுறவுத் துறையில், செயல்படுத்துவதற்கான தொடக்க

நிலையில் உள்ளது. ஏழு சர்க்கரை ஆலைகளின் பங்கு மூலதனத்திற்காக அரசு இது வரையில் ரூ. 187·93 லட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது. மேலும் இந்திய தொழில் நிதி உதவிக் கழகத்திடமிருந்து இந்த ஆலைகள் ரூ. 457 லட்சம் அளவில் பெற்றுள்ள கடன்களுக்கும் உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது. இரண்டு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ரூ 51 லட்சம் வரை தவணைக் கடன்கள் வழங்க அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ஒரு நல்ல ஆண்டு அல்ல. கரும்பு பற்றுக்குறை, வெல்ல வாணிகத்திலிருந்து போட்டி, சர்க்கரைக் கட்டுப்பாடு ஓரளவு நீக்கப்பட்டதைத் தாமதமாக அறிவித்ததும், அதற்குக் காரணங்களாகும். சர்க்கரைத் தொழிலுக்குரிய சிறந்த வாய்ப்புகளைப் பெற்ற ஆண்டுகளில் 1968-69-ம் ஆண்டும் ஒன்றாகும். கடந்த சர்க்கரை ஆண்டில் (அதாவது 1967 நவம்பர் 1-ம் நாள் முதல் 1968 அக்டோபர் 31-ம் நாள் வரை) இந்த ஆறு சர்க்கரை ஆலைகளும் செயலாற்றியதைப் பற்றிய விவரங்கள் பிற்சேர்க்கை II-ல் காணப்படுகிறது.

அன்றுடம் கரும்பு பிழியும் திறனை, விரிவுபடுத்துவதற்காக நான்கு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு இந்திய அரசு உரிமங்கள் வழங்கியுள்ளது.

தென் ஆர்க்காடு, கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, தன்னுடைய கரும்பு பிழியும் திறனை, இரண்டு நிலைகளில் 1,250 டன்னுக்கு உயர்த்தத் திட்டமிட்டுள்ளது. சேலத்திலுள்ள, சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, ரூ. 90 லட்சம் செலவில் பிழியும் கரும்பின் அளவை 1,000 டன்னிலிருந்து 1,750 டன்னாக உயர்த்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, அன்றுடம் பிழியும் கரும்பின் அளவை 800 டன்னிலிருந்து 2,200 டன் வரை அதிகப்படுத்தும் விரிவுப் பணியை நிறைவேற்றி வருகின்றது. இந்த அளவு உற்பத்தி 1969-70-லிருந்து தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கோயம்புத்தூரிலுள்ள அமராவதிக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, விரிவுப் பணியைத் தற்போது செயல்படுத்துவதில்லை என்று திட்டமிட்டுள்ளது.

மாநிலத்தில் மேலும் 3 புது சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதற்கு இந்திய அரசுக்கு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இம் மூன்றினுள், குடியாத்தம் தாலுக்காவிலுள்ள பிரம்மபுரத்தில் அன்றுடம் 2,000 டன் கரும்பு பிழியும் திறன் கொண்ட ஆலை ஒன்றும், திருப்பத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள ஆம்பலூரில் அன்றுடம் 1,250 டன் கரும்பு பிழியும் திறன் கொண்ட ஆலை ஒன்றும் ஆக இரண்டு ஆலைகள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பேரூர் அருகில் அன்றுடம் 2,000 டன் கரும்பு பிழியும் திறன் கொண்ட மூன்றுவது ஆலை அமைக்கப்படும்.

இயந்திர செங்கற் சூளைப் பிரிவு—திருமழிசை

அன்றுடம் 66,000 செங்கற்களை உற்பத்தி செய்யும் அளவு கொண்ட இயந்திர செங்கற் சூளைத் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கான திட்டத்திற்கு அரசு 1963-ம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இத் திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு சுமார் 70 லட்ச ரூபாயாகும். இதற்கான எல்லாக் கருவிகளும், இயந்திரங்களும் யூகோஸ்லாவியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. யூகோஸ்லாவியா வல்லுநர்கள் மேற்பார்வையின்கீழ், கற்களைக் காயவைக்கும் பொறிகள் கட்டுதல், இயந்திர சாதனங்களை நிறுவுதல், தொழிற்சாலையைச் செயல்படுத்துதல் ஆகியவை முடிக்கப்பட்டது இத் தொழிற்சாலை 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ந் தேதியிலிருந்து உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. சோதனை உற்பத்தியின்போது ஏற்பட்ட தொழில் நுட்ப இடர்பாடுகள் காரணமாகவும், உதிரி உறுப்புகள் இல்லாத காரணத்தினாலும், இந்தத் தொழிற்சாலை 66,000 கற்கள் எண்ணிக்கையை உற்பத்தி செய்யும் குறிக்கோள் அளவை எய்த முடியவில்லை.

உதிர் உறுப்புக்களை இறக்குமதி செய்வதற்கான இறக்குமதி உரிமம், ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கான உரிமம் வழங்கும் தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியிடமிருந்து இன்னும் பெறப்படவில்லை. உதிரி உறுப்புகளை பெறு கின்றபொழுது, இந்த உற்பத்திக் குறிக்கோள் அளவை அடைய முடியும்.

தொழிற் பகுதிகள்

பெருந் தொழில்களும், நடுத்தரத் தொழில்களும், சிறு தொழில்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைப்பாகவும் உதவியாகவும் இணைந்து வளர்ச்சி பெற வகைசெய்கிற தொழிற் பேட்டைத் திட்டத்தின்கீழ், தொழிற்பகுதிகளை ஏற்படுத்தியது மூன்றாவது திட்டக் காலத்தின் மிகவும் முக்கிய வளர்ச்சிப் பணியாகும். இத் திட்டம் அம்பத்தூரில் முதன் முறையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. மேம்பாடுத்தப்பெற்ற தொழில் மனைகளை ஒதுக்குவதற்காக அங்கு 1,200 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏறக்குறைய 400 ஏக்கர் பரப்பு மேம்பாடுத்தப்பட்டு, அங்கு குடிநீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றல், சாக்கடை, மின்சார வசதி, சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அரை ஏக்கரிலிருந்து பன்னிரண்டு ஏக்கர் பரப்பளவு வரையுள்ள இந்த நிலங்கள் சிறிய, நடுத்தர, பெரிய தொழில்களுக்கு தவணை அடிப்படையில் விற்கப் பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் இத் தொழில் மனைகள் அனைத்தும் அவரவர் களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டன. சுமார் 600 ஏக்கருக்கான அமைப்புத் திட்டம் இறுதி செய்யப்பட்டு, சாலை போடும் முன்னோடி வேலைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. ஏனைய பகுதிகளில் அதாவது திருவள்ளூர், அரக்கோணம், ராணிப்பேட்டை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தூத்துக்குடி, கிண்டி, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டக் காலத்தில் இது போன்ற மேம்பாடுத்தப்பட்ட மனைகள் கொண்ட தொழிற்பேட்டை களை அமைக்கக் கருதியுள்ளது. மேட்டூரில், இரசாயனத் தொழிலுக்காக மேம்பாடுத்தப்பட்ட மனைகள் உள்ள தொழிற்பேட்டை ஒன்றும் அமைக்கப்படும். மேட்டூர், திருச்சிராப்பள்ளி, ராணிப்பேட்டை, ஆகிய இடங்களில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பதற்காக நிலங்கள் கையகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கான அமைப்பு, திட்டங்களுக்கும் ஏற்பளிக்கப்பட்டு விட்டது. மேம்பாடுத்தப்பட்ட மனைகள் கொண்ட ஏனைய தொழிற் பேட்டைகளுக்காக நிலக்கையகப்படுத்தும் பணி நிறை வேறி வருகின்றது.

தனியார் துறைத் தொழில்கள்

இம்மாநிலத்தைத் தொழில் மயமாக்குவதில் தனியார் துறை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. உலோகங்கள், உலோகவியல் தொழில்கள், இயந்திரத் தொழில்கள், மின்சாரத் தொழில்கள், ரசாயனத் தொழில்கள் ஆகிய துறைகளில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரையில், தமிழ் நாடு பஞ்சாலைத் தொழிலில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது. அண்மை ஆண்டுகளில் தனியார் துறையில் தொழில் மேம்பாட்டில் ஏற்பட்ட பாராட்டத்தக்க முன்னேற்றம் பல்வேறுவகைகளில் உற்பத்தியை பெருக்கும் தொழில்கள் தோன்றியமையாகும். அண்மைக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இத் தொழில்களினால் பல்வேறு தொழில் களின் உற்பத்தி சக்தி கணிசமான அளவில் பெருகியுள்ளது.

1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் கீழ் இம்மாநிலத்தில் தொழில்களின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், பஞ்சாலைகள் நீங்கலாக ஏனையவற்றிலும் மூன்றும் திட்டக் காலத்திலும், 1968 டிசம்பர் வரையிலும் அளிக்கப்பட்ட உரிமங்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொழில்கள்.	முதல் திட்டம்.	இரண்டாம் திட்டம்.	மூன்றும் திட்டம்.	1968 டிசம்பர் வரை.	மொத்தம்.	செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள உரிமங்கள் உற்பத்தியிலுள்ளவை.	முன்னேற்றத்திலுள்ள உரிமங்கள்.	ரத்து செய்யப்பட்டவை/ [illegible]
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
உலோகவியல்	9	59	45	4	117	61	28	28
தொழில் (இயந்திரம்)	16	130	73	9	228	153	45	30
தொழில் (மின்சாரம்)	4	45	25	7	81	54	16	11
ரசாயனம்— ரசாயன உரம்	19	48	31	5	103	74	10	19
கடின ரசாயனக் கலவைகள், PVO பூச்சு வண்ணங்கள், வெடி மருந்துகள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள். உணவுச் சர்க்கரை, சாராயம், மாவு, காய்கறி எண்ணெய், தாவர எண்ணெய் முதலியன.	11	33	43	5	92	57	15	20
பல்வகை— காகிதம், சோப்பு, அழகு சாதனங் கள், ரப்பர், தோல், கண்ணாடித் தகடுகள், சிமெண்ட், மரப் பொருள்கள் முதலியன.	9	66	37	9	121	90	14	17
மொத்தம் ..	68	381	254	39	742	489	128	125

பஞ்சாலையில், கடந்த பத்தாண்டுகளில் எண்ணிக்கையிலும் அளவிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தை கீழ்க்கண்ட புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன:—

ஆண்டு.	நெசவாலைகளின் எண்ணிக்கை.	அடங்கல் ஆலைகளின் எண்ணிக்கை.	ஆலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	கதிர்கள்.	தறிகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1956, சனவரி 1 ..	58	24	82	21,71,276	8,016
1961, சனவரி 1 ..	109	25	134	31,41,841	7,346
1967, சனவரி 1 ..	158	25	183	37,87,860	9,404
1968, ஏப்ரல் 1 ..	175	24	199	40,07,058	9,287

அடுத்தடுத்து நிறைவேற்றப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில், தமிழ் நாட்டில் தொழில் உற்பத்தி விரைவு உயர்ந்தே இருக்கிறது. 1956-ம் ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரட்டிய தொழில் உற்பத்தி குறித்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது தெரிகிறது. இம்மாநிலத்தின் தொழில் பொருளாதாரத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த 23 பெருந் தொழில் பொருள்களுக்கு 100 புள்ளிகள் ஆகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது (1951-55). தொழில் உற்பத்தியில் கண்ட முன்னேற்றம் 29 புள்ளிகளேயாகும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பட்ட வேகத்தின் வீதம், மொத்த உயர்வு 49·9 புள்ளிகளாகும். இந்த உற்பத்திப் போக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் சீராகக் கொள்ளப்பட்டது. இத்திட்டக்காலத்தில் உயர்வு 50·09 புள்ளிகளாகும். 1966-ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 1967-ல் தொழில் உற்பத்தியில

ஏற்பட்ட உயர்வு 19·2 புள்ளிகளாகப் பெரிதும் உயர்ந்துள்ளது. 1967-ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில், 1968-ம் ஆண்டின் முதல் காலாண்டில் குறியீட்டெண் 15·6 புள்ளிகள் உயர்ந்தது. ஆயினும், 1968-ம் ஆண்டின் இரண்டாம் காலாண்டில் முதற் காலாண்டைவிட 34·1 புள்ளிகள் குறைந்தது. பக்கத்திலுள்ள வரைப்படம் இம்மாநிலத்திலும், இந்தியா முழுவதிலுமான தொழில் உற்பத்திக் குறியீட்டெண்ணைக் காட்டுகிறது.

1956, 1961, 1966, 1968 ஆகிய ஆண்டுகளின் போது பல்வேறு தொழில் துறைகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை உற்பத்தி அளவு ஆகியவற்றின் ஒப்பீடான விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

பொருள்கள்	1956		1961		1966		1968	
	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி.	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி.	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி.	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 வேளாண்மை டிராக்டர்கள் ..	..	..	..	..	1	3,400 எண்.	1	3,386 எண்.
2 சுண்ணக் கரியகை	..	..	1	5,057 டன்.	1	9,200 டன்.	1	9,400 டன்.
3 கார்கள்	1	2,251 எண்.	1	3,364 எண்.	1	1,008 எண்	1	2,345 எண்.
4 கரிமிருதுவேதை	3	851 டன்.	3	2,060 டன்.	4	1,741 டன் (3 பிரிவுகள் மட்டும்).	3	1,367 மெ.டன்.
5 வார்ப்படங்கள் (எஃகு வார்ப்பட இரும்பு).	..	..	1	..	7	22,039 டன்.	7	22,903 டன். *
6 எரி உவர்க்காரம் (Caustic Soda)	1	3,729 டன்.	2	25,191 எண்.	2	62,232 டன்.	2	69,819 டன்.
7 சிமிட்டி	3	692,820 டன்.	4	115,123 டன்.	5	1,879,181 டன்.	6	1,981,754 டன்
8 வணிக ஊர்திகள்	1	1,009 எண்.	1	2,071 எண்.	1	3,615 எண்.	2	4,763 எண்.
9 மிதி வண்டிகள்	1	129,922 எண்.	1	207,535 எண்	1	276,514 எண்.	1	400,134 எண்.
10 டீசல் என்ஜின்கள்	2	3,715 எண்.	2	11,766 எண்.	3	8,859 எண்.	3	13,042 எண்.
11 ரசாயன உரங்கள்	2	40,829 டன்.	3	119,312 டன்.	8	249,442 டன்.	8	263,251 டன் *
12 உலையிலிட்டு காய்ச்சி அடித்தல்.	..	..	..	..	5	5,975 மெ.டன்.	5	3,825 டன். *
13 மாவு	2	22,846 டன்.	6	112,119 டன். (5 பிரிவுகள் மட்டும்).	14	201,269 டன்.	14	186,060 டன்.*

பொருள்கள்	1956		1961		1966		1968	
	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	உற்பத்தி
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
14 மோட்டார் சைக்கிள்கள், ஸ்கூட்டர்கள்.	1	1,130 எண்.	1	3,901 எண்.	1	8,298 எண்.	1	9,547 எண்.
15 [illegible]	1	314,000 (கன மீட்டர்).	1	1,02,000 (கன மீட்டர்).	2	1,673,300 (கன மீட்டர்).	2	2,175,793 (கன மீட்டர்).
16 [illegible]	1	337,249 (காலன்கள்)	1	490,687 (காலன்கள்)	1	3,475,895 (லிட்டர்).	1	1,523,668 (லிட்டர்).
17 காகிதம்	..	..	..	..	3	24,042 டன்.	3	22,787 டன். *
18 குழாய்களும், குழல்களும் (Pipes and Tubes)	..	..	..	..	1	13,247,855 மீட்டர்.	1	11,825,682 மீட்டர்.
19 வானொலிப் பெட்டிகள் ..	2	1,685	..	..	2	9,358	2	6,978 எண். *
20 வானொலியின் அழுத்த மாற்றிகள் (Radio Transformers)	..	..	..	..	1	19,500 எண்.	1	18,000 எண். *
21 [illegible] தகடுகள்	..	..	..	..	1	5,380 டன்.	1	49,990 ச. மீட்டர். *
22 சர்க்கரை	6	64,627 டன்.	7	129,806 டன்.	14	235,907 டன்.	15	187,707 மெ. டன்.
23 கந்தக அமிலம்	1	14,891 டன்.	1	24,175 டன்.	6	87,492 டன்.	6	99,786 டன். *
24 மின் அழுத்த மாற்றிகள் ..	2	12,000 கே.வி.ஏ.	3	183,160 கே.வி.ஏ.	3	946,875 கே.வி.ஏ.	3	692,123 கே.வி.ஏ.
25 [illegible]	1	977 எண்.	1	3,755 எண்.	1	8,660 எண்.	1	8,365 எண்.
26 [illegible]	..	..	..	..	1	7,080 எண்.	1	377 எண்.
27 மோட்டார் வண்டி டயர்கள் ..	..	..	1	104,700 எண்.	2	423,123 எண்.	2	515,199 எண்.*
28 மோட்டார் வண்டி டியூப் ..	..	..	..	..	1	22,306 எண்.	1	350,353 எண்.
29 சைக்கிள் டயர்கள்	..	..	1	1,534,360 எண்.	1	3,946,066 எண்.	1	5,080,811 எண்.
30 தாவர எண்ணெய் (வனஸ்பதி).	4	8,453 டன்.	4	12,714 டன்.	4	13,320 டன்.	4	12,888 டன்.*

* 1967-ம் ஆண்டு உற்பத்தியின் அளவுகள்.

1968-ம் ஆண்டில் [illegible] தொழிற்சாலை உரிமங்களும் [illegible] தொழில் நடத்தும் உரிமைக் கடிதங்கள் பதினொன்றும் இம் மாநிலத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. வழங்கப்பட்ட தொழிற்சாலை உரிமங்களில், பாதுகாப்பான [illegible]வத்திகள், வெடி மருந்து, சர்க்கரை தயாரிப்புக்காகப் புதிய நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கு இரண்டு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. [illegible] ஈ.ஓ.டி. சுமை தூக்கிகள் (E.O.T. Cranes), [illegible] சக்கரக் குழாய்கள் (Butyl Cycle tubes) மின்சார "அனலோக்" கணக்கெடுப்பு இயந்திரம், நிறுத்துப் பொறி மூடிகள் (Brake Chamber Diaphram) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஐந்து உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. காலணிகள், ஹைபோடர்மிக், சுசூர் ஊசிகள் (Hypodermic and suture needles) தயாரிப்பதற்காக, இப்போதுள்ள தங்கள் திறனை விரிவாக்கிக் கொள்ளலாமென இரண்டு நிறுவனங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. வழங்கப்பட்ட 14 தொழில் நடத்தும் உரிமைக் கடிதங்களில் புதிய தொழிற் பிரிவுகளை அமைக்க ஏழும், புதிய கருவிகள் தயாரிப்பதற்கு நான்கும், ஓரளவு விரிவாக்கம் செய்துகொள்ள மூன்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1968-ம் ஆண்டில் உரிமம் வழங்கப்பட்டத் தொழில் நடத்தும் உரிமைக் கடிதம் வழங்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர் அடங்கிய விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1968-ல் இம்மாநிலத்தில் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சித் தலைமை இயக்குநரிடம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள நடுத்தரத் தொழில் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 11 ; இது வரையில் மொத்தப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளவை 46. 1968-ல் பல [illegible]மான பொருள்கள் உற்பத்திக்காக பல நாடுகளுடன் அந்நிய கூட்டுழைப்பு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு தொழில் நடத்துவதற்காக ஏழு தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

1968-ம் ஆண்டில் நான்கு பெரும் தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி தொடங்கிவிட்டன ; இவைகள், "ஸர்குளோரித்தின்", சிமிட்டி, இயந்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட கட்டிடச் செங்கற்கள், இழுவை வண்டிகளின் (Crawler tractors) பாகங்கள் ஆகியவற்றின் தயாரிப்பிற்காக இந்த நிறுவனங்கள் உற்பத்தி தொடங்கின. இந்த நான்கில், ஒன்று அரசாங்கத் துறையிலும் மூன்று தனியார் துறையிலும் அமைந்துள்ளன. பெரிய அளவிலுள்ள மூன்று தொழில் நிறுவனங்கள், கே. வி. இன்சுலேட்டர்கள், போன்ற புதிய கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் பணியை தொடங்கிவிட்டது ; ஒரு பிரிவு அதன் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்துள்ளது. விளையங்கள், உயர் உற்பத்திச் சிறு அளவு பல நோக்க ஆலை இயந்திரங்கள், கற்குழாய் பொருத்திகள் வலியூட்டிய சிமிட்டிக் கலவை குழாய்கள் [illegible] தயாரிப்பதற்காக 1968-ம் ஆண்டில் மேலும் மூன்று [illegible]கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

நடப்பு ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் தொழில் பணிகள் மேலும் உயருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மத்தியத் துறையிலுள்ள சென்னை பாறை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை, மார்ச்-ஏப்ரல் திங்களில் செயல்படத் தொடங்கும். தற்போதுள்ள தொழிற்சாலைகள் அவற்றின் விரிவுத் திட்டங்கள் முடிவடையவிருக்கும் போது [illegible] தயாரிப்பு நிறுவனம் விரைவில் [illegible] அனுப்புமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. [illegible] நாள் ஒன்றுக்கு 60 டன்னிலிருந்து 110 [illegible] அதிகப்படுத்தும் திட்டம், முடிவுறும் இறுதி நிலையில் உள்ளது. [illegible] ரூ. 275 கோடி செலவாகும். இந்த ஆண்டில் இறுதிக்குள் [illegible] பணியும் முடிவுறுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்திய [illegible] நிறுவனம், அதன் நிறுவப்பட்ட திறனுடன் ஆண்டு [illegible] லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும். [illegible]நகர் தொழிற்சாலையில் இரண்டு செங்கற் சூளைகள் ஏற்படுத்தப்படும். சிறுமுகையில் தென்னிந்திய விஸ்கோஸ் நிறுவனம், கரைக்கும் மரக் கூழ் தொழிற்சாலையை நிறுவும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் முனைந்து செயல்படுகிறது. சென்னை அலுமினியம் கம்பெனி, ஏற்கனவே அதன் உற்பத்தித் திறனை 10,000 டன்னிலிருந்து 12,500 டன் அளவுக்கு விரிவுபடுத்தியுள்ளது ;

மேற்சொன்ன விரிவுத் திறனில் அது தற்போது இயங்கி வருகிறது. இரண்டு நிலைகளில் உற்பத்தி அளவை 25,000 டன்னுக்கு இரட்டிப்பாக்க விரிவாக்கும் இரண்டாம் நிலையை இக் கம்பெனி மேற்கொள்ளுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1971-72-க்குள் சுமார் 18,000 டன் உற்பத்தி எய்தப் பெறும். சர்க்கரை, சிமிட்டி, சைக்கிள், ரசாயனப் பொருள்கள், டயர், குழாய்கள், சைக்கிள் டயர், குழாய்கள் ஆகியவை சம்பந்தமான எல்லா விரிவாக்கத் திட்டங்களும் உறுதியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதனால், வரும் ஆண்டுகளில் உற்பத்தி பெருகும்.

பஞ்சாலைத் தொழிலிலுள்ள நெருக்கடி நிலை குறித்த குறிப்பு

1965-ம் ஆண்டின் இரண்டாவது பகுதியில் பஞ்சாலைத் தொழிலில் தொடங்கிய நெருக்கடி நிலை, அத் தொழில் பாதிக்கப்படும் வகையில் நீடித்து வருகிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள 192 பஞ்சாலைகளில் சுமார் 26 ஆலைகள் இப்போது மூடப்பட்டுள்ளன. பழைய இயந்திரங்களை பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தமை இதற்கான காரணமாகும் ; இதன் விளைவாக குறைந்த கதிர்கள் உற்பத்தி, தவறாகத் திட்டமிடுதல், குறைந்த முதலீடு செய்தல் ஆகிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. 1961 முதற்கொண்டு ஆயத் தீர்வையில் ஏற்பட்ட பெரும் உயர்வும், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி விதித்த தடைகளும், பயன் துய்ப்போர் தடங்கல்களும், பருத்தி நூலின் குறைந்த உற்பத்தியும் இத்தகைய நெருக்கடி நிலைக்குக் காரணமாய் அமைந்தன.

2. 1966, மே திங்களில் தற்காலிகத் தொழில் நுட்பக் குழு ஒன்றை அரசாங்கம் அமைத்தது ; கோயம்புத்தூரிலுள்ள கம்போடியா ஆலைக்கும் ஜனார்த்தன ஆலைக்கும் ரூ. 22 லட்சம் (முதல் ஆலைக்கு ரூ. 12 லட்சமும் இரண்டாவது ஆலைக்கு ரூ. 10 லட்சமும்) உத்தரவாத உதவி அளிக்கவும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கீதாஞ்சலி ஆலைக்கு ரூ. 3·85 லட்சமும் உத்தரவாத உதவி அளிக்கவும் இக்குழு பரிந்துரைத்தது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்று, அதற்கேற்ப, அரசாங்கம் உத்தரவாத உதவி வழங்கியது. உத்தரவாத நிதியைப் பெற்றுக் கொண்டு ஜனார்த்தன ஆலையும், கீதாஞ்சலி ஆலையும் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன.

3. நெருக்கடி நிலை மிகவும் அதிகமானபோது, மூடப்பட்ட ஆலைகளின் சிக்கலை ஆராயவும் அவற்றை மீண்டும் இயங்கவைக்கும் நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கவும் டாக்டர் பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் முக்கூட்டுக் குழு ஒன்றை 1967, மார்ச் திங்களில் அரசாங்கம் அமைத்தது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், வர்த்தக வங்கிகளிடமிருந்து கடன்கள் பெற, மொத்தம் ரூ. 222·54 லட்சம் உத்தரவாதம் 20 ஆலைகளுக்கு அரசாங்கம் அளித்தது. தனிப்பட்ட ஆலைகளுக்கு அரசாங்கம் அளித்த உத்தரவாத உதவியின் விவரங்கள், விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

4. பருத்தி நூல், துணிகளின் மீதான ஆயத்தீர்வையைக் குறைக்குமாறு இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வருகிறது. துயர் தணிப்பு நடவடிக்கையாக, தகுந்த நேர்வுகளில் அவற்றிடமிருந்து சட்டப்படியான கடன் நிலுவையை வசூலிப்பது தள்ளிவைக்கப்படுவதற்கும், மின்சாரக் கட்டண நிலுவை, விற்பனை வரி நிலுவை, கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைக் கடன்கள் முதலியவற்றைத் தள்ளிவைக்கும் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேற்கொண்டும் அவற்றிற்குக் கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன :—

(1) 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் பதிவு செய்த ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு ஆலைகள் விற்கும் நூலின்மீது விதிக்கப்படும் தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியின் கீழும் மத்திய விற்பனை வரியின் கீழும் செலுத்தத்தக்க வரி சம்பந்தமாக அவற்றிற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டது ;

(2) இந்நாட்டுக்கு வெளியில் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் (கைத்தறி ஆலைகள் உற்பத்தி செய்த) நூல், துணி சம்பந்தமாக பணம் அளித்து ஊக்கமூட்டுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது ;

(3) இந்த அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளின் பேரில், இந்திய அரசு கீழ்க்காணும் சலுகைகளை வழங்கியது :-

(1) பெருமளவு தேங்கியுள்ள கைத்தறித் துணியின் இருப்பை விற்பனை செய்ய உதவும் நோக்கத்தில் மின்சக்தி பயன்படுத்தப்படாமல் தயாரிக்கப்பட்ட கைத்தறித் துணியின் மீது விதிக்கப்படும் ஆயத் தீர்வையை நீக்கியது ;

(2) கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்வதற்கு மொத்தம் 90 நாட்களுக்கு 10 சதவீதம் சிறப்புத் தள்ளுபடி அளிக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கியது ; எந்தக் கால அளவில் இத்தள்ளுபடி வழங்கப்படலாமென்பதை மாநில அரசாங்கம் முடிவு செய்யும். இத் திட்டம், 1968-ம் ஆண்டு மே மாதம் 25-ந் தேதி முதல் மூன்று வாரங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது ; தீபாவளி காலத்தில் நான்கு வாரங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

(3) கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத் தென்பகுதியிலுள்ள பஞ்சாலைகளிடமிருந்து துணி வாங்கும் காரியத்திற்காகவே ரூ. 50 லட்சம் கடன் தொகை வழங்கியது ;

(4) இம்மாநிலத்திலுள்ள மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளில் வேலையிழந்த தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிலதிபர் பங்கு நிதியிலிருந்து தொகை வழங்குவதற்கு தொழிலாளர் வருங்காலச் சேமிப்பு நிதி விதிகளை இந்த அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோள் பேரில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியின் மத்தியப் பொறுப்பாளர்கள் வாரியம் திருத்தியமைத்துள்ளது.

(5) தென் இந்திய ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கமும், தமிழ்நாடு ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கமும் இருப்பு அதிகமுள்ள ஆலைகளிடமிருந்து குறிப்பிட்ட வரம்பிற்கு மேல் தேங்கியுள்ள நூல் இருப்பை வாங்குவதற்கு அனுமதியளித்து 1968, ஆகஸ்டில் இருப்பு வைப்புத் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்திய அரசு வங்கிக்கு அளிக்கும் உத்திரவாத உதவியின் காரணமாக மத்திய அரசுக்கு ஏற்படும் மொத்த செலவில் 50 சதவிகிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள இந்த அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டது. இத்திட்டத்தில் கலந்து கொண்ட இரண்டு பஞ்சாலைச் சங்கங்களும் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவில்லை. இதற்கிடையில் இந்த ஆலைகளிலிருந்து நூல் இருப்பு இப்போது பெருமளவு குறைந்துவிட்டது.

(6) இந்த அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளின்பேரில், 1951-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின் விதித் துறைகளின் கீழ், இம்மாநிலத்திலுள்ள 20 ஆலைகள் பற்றி ஆராய்ந்தறிய இந்திய அரசு மூன்று குழுக்களை அமைத்தது. 12 ஆலைகள் சம்பந்தமாக அறிக்கைகள் வரப்பெற்றுள்ளன. இந்த அறிக்கைகள் விவரமாக ஆராயப்பட்டு தகுந்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(7) லோகநாதன் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில், கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு ஆலைக்கு ரூ. 24 லட்சம் உத்தரவாத உதவி அளிக்க அரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. இந்த ஆலை 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11-ந் தேதியில் மீண்டும் திறக்கப்பட்டது.

(8) இந்த அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆலைகளை நடத்துவிக்க மாநில நெசவாலைக் கூட்டுக் கழகம் ஒன்றை நிறுவ இம் மாநில அரசாங்கம் தீர்மானித்தது. மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலைகளைப் புதுப்பித்து நவீனமாக்குவதற்கு நிதி வசதியளிப்பதும், அதன் செயல்களை ஒன்றுகும். இது சம்பந்தமாக ஏற்படும் செலவை, 51 : 49 என்னும் விகிதாசாரத்தில் தேசியப் பஞ்சாலைக் கழகமும் மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகமும் பகிர்ந்து கொள்ளும்.

ஆயத் தீர்வையை 1965-ல் இருந்தபடியே அமைப்பதற்குக் குறைக்குமாறு தமிழ் நாடு அரசாங்கம் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வருகிறது. மத்திய நிதி அமைச்சர் 1969-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28-ந் தேதியில் அறிவித்த 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டச் செயற் குறிப்புகளில்

ஆயத் தீர்வை விதிப்பில் சில மாறுதல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தரப்படுத்தப்படாத நூலின் மீது விதிக்கப்படும் ஆயத்தீர்வையில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்ட காரணத்தால் நமது மாநிலத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க எந்த நலனும் இருக்காதென்று கருதப்படுகிறது. நேர்த்தியான துணி வகைகள் மீது விதிக்கப்படும் ஆயத் தீர்வை உயர்வினால் நமது மாநிலத்திலுள்ள ஒருங்கிணைந்த ஆலைகள் பாதிக்கப்படும்.

உத்தரவாத உதவியளிக்கப்பட்ட அல்லது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆலைகளின் பொறுப்புகளை நீக்க, 1958-ம் ஆண்டு பம்பாய் துயர் தணிப்பு நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்டத்தின் அடிப்படையில் சட்டம் இயற்றுவதுபற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இச் சட்டத்தின் சிறப்பான பயன் யாதெனில், முந்தைய கடன் பொறுப்புகள் நீக்கப்படுகின்றன ; உதவிபெறும் நிறுவனமாக அந்த ஆலையை அறிவிக்கும் அறிவிப்பு ரத்து செய்யப்படுகிற வரையில் அதற்குள்ள கடன் பொறுப்புகள் தள்ளிப்போடப்படுகின்றன.

அட்டவணை.

(i) உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள ஆலைகள்

(ரூ. லட்சத்தில்.)

தனிக் குழு—		
1	கம்போடியா ஆலை, ஆண்டிப்புத்தூர்	12·00
2	ஜனார்த்தன ஆலை, கோயம்புத்தூர்	10·00
3	கீதாஞ்சலி ஆலை, சங்கரன்கோயில்	3·85
லோகநாதன் குழு—		
4	ஓம் பராசக்தி, கோயம்புத்தூர்	3·71
5	பங்கஜா ஆலை, கோயம்புத்தூர்	18·00
6	பலராம வர்மா துணி ஆலை, செங்கோட்டை, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.	7·50
7	பவானி ஆலை, கோயம்புத்தூர்	3·00
8	சபரி ஆலை, சே. சாத்தனூர் அஞ்சல், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.	1·75
9	பழனி ஸ்ரீமுருகன் துணி ஆலை, மதுரை மாவட்டம் ..	3·77
10	திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு-நெசவாலை, கோயம்புத்தூர்.	0·75
11	ஸ்ரீ அம்பாள் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	8·00
12	ஸ்ரீரெங்க விலாஸ் நூற்பு-நெசவாலை, கோயம்புத்தூர்	17·70
13	காவேரி நூற்பு-நெசவாலை, திருச்சிராப்பள்ளி ..	18·70
14	ஸ்ரீ சாரதா ஆலை, போதனூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	15·00
15	நாகமலை ஆலை, நாகர்கோயில், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.	7·72
16	கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	9·40
17	தென்னக துணி ஆலை, கோயம்புத்தூர்	7·69
18	சோமசுந்தரம் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	25·00
19	காளீஸ்வரர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	2,25·00
20	கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.	24·00

(i) உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள ஆலைகள்—தொடர்ச்சி.

(ரூ. லட்சத்தில்.)

தொழில்கள் (வளர்ப்பு-சீரமைப்பு) சட்டக் குழு—

21	ஸ்ரீரெங்க விலாஸ் விதையெடுப்பு-நூற்பு-நெசவாலை ..	15·00
22	கிருஷ்ணவேணி துணி ஆலை, கோயம்புத்தூர் ..	10·00
23	திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு-நெசவாலை	9·00
	மொத்தம் ..	2,56·54

(ii) உத்திரவாதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஆலைகள்

1	கோஞ்சலி ஆலை	3·85
2	ஜனார்த்தன ஆலை	10·00
3	காவேரி நூற்பு-நெசவு ஆலை	18·00
4	பங்கஜா ஆலை	18·70
5	பவானி ஆலை	3·00
6	கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை	9·40
7	பழனி ஸ்ரீ முருகன் ஆலை	3·77
8	ஸ்ரீ அம்பாள் ஆலை (ஒரு பகுதி பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது).	3·50
9	ஸ்ரீ சாரதா ஆலை	15·00
	மொத்தம் ..	85·22

(iii) உத்தரவாதம் வேண்டாமென்று கூறிய ஆலைகள்

1	நாகம்மாள் ஆலை	7·72
2	திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு-நெசவு ஆலை	0·75
3	ஓம் பராசக்தி ஆலை	3·71
4	சபரி ஆலை	1·75
	மொத்தம் ..	13·93

(iv) உத்திரவாதத்தை இன்னும் பயன்படுத்திக்கொள்ளாத ஆலைகள்

1	கம்போடியா ஆலை, கோயம்புத்தூர்	12·00
2	பலராமவர்மா துணி ஆலை, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.	7·50
3	ஸ்ரீரெங்க விலாஸ் விதையெடுப்பு-நூற்பு-நெசவாலை, கோயம்புத்தூர்.	17·70
4	தென்னக துணி ஆலை, கோயம்புத்தூர்	7·69
5	சோமசுந்தரம் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	25·00
6	ஸ்ரீ அம்பாள் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	4·50
7	காளீஸ்வரர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்	25·00
8	கிருஷ்ணவேணி துணி ஆலை, கோயம்புத்தூர்	10·00
9	திருப்பூர் பருத்தி நூற்பு-நெசவு ஆலை	9·00
	மொத்தம் ..	1,18·39

குறிப்பு:—ஆலைகள் வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறுவதற்கு வசதியாக உத்தரவாத உதவி வழங்க கொள்கையளவில் இசைந்து ஒரு கடிதம் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது.

நிறுவனக் கடன்

இந்தியத் தொழில் நிதிக் கழகம், இந்தியத் தொழில் கடன் முதலீட்டுக் கழகம், இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி, இந்திய ஸ்டேட் வங்கி, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் போன்ற நிதி உதவும் நிறுவனங்களினால் அளிக்கப்படும் கடன் வசதிகளை நமது மாநிலத்தில் உள்ள தொழிற்சாலைகள் தொடர்ந்து பெற்றுப் பயனடைந்தன.

1968-ம் ஆண்டில், இந்தியத் தொழில் உதவிக் கழகம் ரூ. 26·02 கோடி கடனுதவி வழங்கியது. அதில் ரூ. 3·69 கோடி தமிழ் நாட்டில் உள்ள தொழிற் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. இக் கழகம் தொடங்கப் பட்ட தேதியிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதி வரையில் அளித்துள்ள மொத்தக் கடன் ரூ. 311·67 கோடியாகும். இதில் ரூ. 44·25 கோடி இம் மாநிலத்தில் உள்ள 55 தொழிற் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968, டிசம்பர், 31-ம் நாள் வரையில் இக்கழகம் மாநில வாரியாக வழங்கிய கடனுதவியில் மகாராஷ்டிர மாநிலத்திற்கு அடுத்தபடியாகத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தொழிற் பிரிவுகளுக்கே அதிக அளவுக்குக் கடனுதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மாநிலம்.	பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	கடனுதவி. (ரூ. லட்சத்தில்.)
ஆந்திரப் பிரதேசம்	29	2,266·45
குஜராத்	38	2,231·62
கேரளம்	14	1,118·83
தமிழ் நாடு	55	4,425·21
மகாராஷ்டிரம்	101	6,335·97
மைசூர்	33	1,762·82
மேற்கு வங்காளம்	61	3,519·30
இந்தியா	465	31,167·35

1968-ம் ஆண்டில், இந்தியத் தொழில் கடன் முதலீட்டுக் கழகம் இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள தொழில்களுக்காக (நிகரமாக) ரூ. 30·94 கோடி கடனுதவி வழங்கியது. இதில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள தொழிற் பிரிவுகளுக்கு ரூ. 1·49 கோடி வழங்கப்பட்டது. இக் கழகம் தொடங்கப் பட்டதிலிருந்து 1968, டிசம்பர், 31-ம் நாள் வரையில் நிகரமாய் ரூ. 230·51 கோடி கடனுதவி வழங்கியது. இதில் 23·66 கோடி (அல்லது 10·3 சதவீதம்) இம் மாநிலத்தில் உள்ள தொழிற் பிரிவுகளுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளது.

இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி 1967–68-ல் இந்தியாவில் உள்ள தொழில்கள் அனைத்துக்கும் ரூ. 1905 லட்சம் கடன் வழங்கியது. இதில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள நான்கு தொழிற் பிரிவுகளுக்கு மட்டும் நேரடியாக ரூ. 765 லட்சம் வழங்கப்பட்டது.

1967–68-ம் ஆண்டிலும், 1964 ஜூலை முதல், 1968, ஜூன் வரையில் இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி மாநில வாரியாக நிதி உதவி அளிப்பதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கியதையும், நிதி உதவி கொடுத்ததையும்

குறித்து மற்ற மாநிலங்களை தமிழ் நாட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அதன் நிலை கீழ்க் கண்டவாறாகும் :—

மாநிலம்.	1967–68. ஒப்பளிக்கப் பட்ட நிதி உதவி.	1967–68. அளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி.	ஜூலை 1964–ஜூன் 1968. ஒப்பளிக்கப் பட்ட நிதி உதவி.	ஜூலை 1964–ஜூன் 1968. அளிக்கப் பட்ட நிதி உதவி.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(ரூ. லட்சத்தில்.)			
ஆந்திரப் பிரதேசம்	283·30	295·60	1,629·30	1,477·0
குஜராத்	178·8	318·3	3,405·5	2,847·3
கேரளம்	140·6	137·8	307·0	274·1
தமிழ்நாடு	999·2	367·1	3,404·7	2,132·2
மகாராஷ்டிரம்	1,002·1	1,973·9	7,318·5	7,010·7
மைசூர்	119·2	344·6	617·0	595·5
மேற்கு வங்காளம்	412·2	308·5	2,175·4	1,331·2
இந்தியா	4,186·9	4,710·0	22,790·0	18,227·0

1967–68-ம் ஆண்டில் (1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை) இந்திய ஸ்டேட் வங்கி 79 சிறு தொழில் பிரிவுகளுக்கு ரூ. 2·23 கோடி நிதி உதவி வழங்கியது. 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரை தமிழ் நாட்டில் உள்ள 1911 பிரிவுகளுக்கு இந்திய அரசு வங்கி ரூ. 14·61 கோடி கடன் வழங்கியுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் உள்ள, பட்டியலில் கண்ட வணிக வங்கிகள் தொழில் மூலதனத்திற்குக் கடன் வழங்குவது மூலமாகவும், குறிப்பிட்ட காலக் கடன்களுக்கு நிதி உதவுவதன் மூலமும், தொழிற்சாலைகளுக்கு உதவி வந்துள்ளன. 1967, செப்டம்பர் 29-ம் நாள் வரை தமிழ் நாட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வங்கிக் கடன் மொத்தம் 127·90 கோடியாகும். 1968, செப்டம்பர், 27-ம் நாள் வரை அளிக்கப்பட்டுள்ள வங்கிக் கடன் ரூ. 150·63 கோடியாகும். இதைப் போன்றே 1968, மார்ச், 31-ம் நாள் வரையில் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதி கழகம் முதலீடு செய்த தொகை ரூ. 11·85 கோடியாகும்.

தொழில் வளம் விரைந்து பெருகி வருகின்ற இச் சூழலில், நிறுவனங்கள் வழங்கும் கடன் வசதிகளின் முக்கியத்துவம் பற்றி வலியுறுத்தத் தேவையில்லை. குறிப்பாக, நமது மாநிலத்தில் மூலதன முதலீடு குறித்த நிலைமை அவ்வளவு மன நிறைவு தருவதாக இராததால் நிறுவனங்கள் வழங்கும் கடன் வசதிகள் மிக இன்றியமையாதவையாக உள்ளன. தமிழ் நாட்டின் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், தமிழ் நாட்டு தொழிற் கூட்டுறவு வங்கி, தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றின் மூலமும், தொழில்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கும் கடனுதவிச் சட்டத்தின் கீழும், தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் உதவி வழங்கும் திட்டம் பெருமளவுக்கு வெற்றியுடன் நிறைவேற மாநில அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துள்ளது.

(அ) தமிழ் நாட்டுத் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம்.

1968-ம் காலண்டர் ஆண்டிலும், கழகம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையிலும், தமிழ் நாட்டுத்

தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் வழங்கிய கடன்களின் அளவு கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொடர் எண்.	கடன்களின் வகை.	ஒப்பளிக்கப்பட்டது. 1968 காலண்டர் ஆண்டு.	ஒப்பளிக்கப்பட்டது. தொடங்கிய தேதியிலிருந்து 31—12—1968 வரை.	கொடுக்கப்பட்டது. 1968 காலண்டர் ஆண்டு.	கொடுக்கப்பட்டது. தொடங்கிய தேதியிலிருந்து 31—12—1968 வரை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1	நேரடிக் கடன் ..	1,48,50,000	24,96,56,311	72,41,800	19,75,50,028
2	கூட்டுக்கடன்கள் ..		1,62,65,000		10,98,770
3	உத்திரவாதம் அளித்த வகையில்	..	6,36,15,081	..	4,59,16,554
4	[illegible]ணிட்டுப் பணம் கொடுப்பது பற்றிய உத்திரவாதம்.	38,11,103	15,61,67,836	27,32,936	7,41,16,688
5	(அ) பங்குகள்—நிறுவனங்களின் பங்குத் தொகைகளில் முதலீடு செய்தல்.	23,15,000	12,74,09,500	26,73,965	7,45,36,645
	(ஆ) கடன் பத்திரங்கள் ..	..	15,00,000	..	14,30,000

(ஆ) தமிழ் நாடு தொழில் கூட்டுறவு வங்கி.

இம் மாநிலத்தில் உள்ள கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளுக்கும், சிறு அளவு தொழிற்சாலைப் பிரிவுகளுக்கும் நிதி உதவி அளிக்கும் முக்கிய நோக்கத்துடன் தமிழ்நாடு தொழில் கூட்டுறவு வங்கி 1961-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 13-ம் தேதியன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆய்வு செய்யப்படும் காலண்டர் ஆண்டில் மொத்தம் 18·77 லட்சத்திற்கு புதிய கடன்களும், ரொக்கக் கடன்களும் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளுக்கும், ஒரு சிறு அளவு தொழிற்சாலைப் பிரிவுக்கும் வழங்கப்பட்டது. செல்திறன் கால அளவு முடிந்து விட்டுள்ள முன் பணத் தொகைகளைப் புதுப்பிப்பது இதில் அடங்காது.

(இ) தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வங்கி.

கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் போன்ற பெரும் தொழில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு இவ்வங்கி உதவுகின்றது. 1968-ம் ஆண்டு இது 93 லட்சம் வரை நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது.

சுரங்கங்களும், கனி வளங்களும்.

மாநிலப் புவியியல் பிரிவு, முந்திய ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட ஆய்வுப் பணிகளைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தியவுடன் புதிய ஆய்வுப் பணிகளையும் தொடங்கியுள்ளது. 1968–69-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பணிகளில் முக்கியமானவற்றின் பட்டியல் இணைப்பில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது.

1968–69-ம் ஆண்டில் மாநிலப் புவியியல் பிரிவு இம் மாநிலத்தில் உள்ள கனிவள வாயில்களை விரிவாக மதிப்பிடுவதையும், அவற்றைத் தோண்டி எடுப்பதையும் மேற்கொண்டுள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோவில்பட்டி வட்டம், கயத்தாற்றைச் சுற்றியுள்ள சுண்ணாம்புக்கல் படிவங்களின் தரத்தையும் அளவையும் அறிவதற்காக துளையிடுவதன் மூலமும், பள்ளம் வெட்டுவதன் மூலமும் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இதன் அருகில் கிடைக்கும் களிக்கல் படிவங்களும் மதிப்பிடப்பட்டு வருகின்றன. சிமிட்டி தயாரிப்பில் இது இன்றியமையாத மூலப் பொருளாகும். ஆலங்குளம் சிமிட்டித் தொழிற்சாலையின் தேவையை

[1969 மார்ச் 11

இதுவே பூர்த்தி செய்யவேண்டும். கோயம்புத்தூருக்கு அருகில் உள்ள எட்டி மடைப் பகுதியில் கிடைக்கும் சுண்ணாம்புக்கல் படிவங்கள் [illegible] மிடுதல் முதலியவற்றின் மூலம் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் கீரனூருக்கு அருகில் கிடைக்கும் ஜிலிமினட் படிவங்கள் விரிவாக ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. பழவேற்காடு ஏரியின் கழிமுகப் பகுதியில் காணப்படும் கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்புக் கற்கள் தோண்டிப் பார்க்கும் முறைகளின் மூலம் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டன. இம் மாநிலத்தில் உள்ள ஏனைய ஏரிகளின் கழிமுகத்திலும் அத்தகைய ஆய்வு வேலைகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டம் ஜோசியர் ஆலங்குளத்திற்கு அருகில் காணப்படும் கிராபைட் படிவங்கள் விரிவாக மதிப்பிடுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறியவற்றைத் தவிர, திருநெல்வேலி, மதுரை, ராமநாதபுரம், நீலகிரி மாவட்டங்களில் பல்வேறு கனிவள ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. தொழிற்சாலைத் திட்டங்கள், பட்டுப் பண்ணை இடங்கள் முதலிய பலவற்றிற்குமான நில, நீர் தேவைகளும் மதிப்பிடப்பட்டன.

மாநிலப் புவியியல் பிரிவின் பணிகள் இம்மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு கனிப் பொருள் படிவங்களை மதிப்பிடுவதில் தொடர்ந்து அடங்கி யுள்ளது. இது மாநிலத்தில், ஏற்கெனவே மேற்பகுதி வேலைகள் முடிவடைந்துள்ள இடங்களில் சுண்ணாம்புக்கல் படிவங்கள் குறித்து 1969–70-ம் ஆண்டில் விரிவான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளும். மதுரை மாவட்டம் ஜோசியர் ஆலங்குளத்திற்கு அருகிலும், இராமநாதபுர மாவட்டம் பூவந்திக்கு அருகிலும் காணப்படும் காரீயகப் (Graphite) படிவங்கள் மிக விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படும். இம் மாநிலத்தின் கடலோரப் பகுதிகளின் நெடுக கழிமுகப் பகுதிகளில் காணப்படும் கிளிஞ்சல் சுண்ணாம்புக் கற்களை விரிவாக ஆய்வு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் காணப்படும் களிக்கல் படிவங்கள் விரிவாக ஆராயப்படும். சூடு தாங்கும் பொருளுக்கு இன்றியமையாத வாயிலாகிய களிக் கல்லின் பொருளாதாரத் தேவை குறித்து திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், கீரனூரில் விரிவாக ஆராயப்படும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் இதுவரை ஆய்வு செய்யப்படாத பகுதிகளிலும், நமது மாநிலத் திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளிலும் உள்ள கனிப் பொருள்கள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள வெர்மிகுலைட் படிவங்கள் நல்ல தரம் வாய்ந்தவை. அவற்றை ஆதாயத்துடன் தோண்டியெடுக்கலாம். வெர்மிகுலைட்டைத் தோண்டி யெடுத்து, சுத்தப்படுத்துவதற்கான பிரிவு ஒன்றை 1967-ம் ஆண்டு நவம்பரில் ஏற்படுத்தும் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. படிவங்கள் குறித்து விரிவாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பணிகளுக்கு இடை நிகழ்வான வேலைகள் மேற்கொண்டும் செய்யப்படுகின்றன. வெர் மிகுலைட்டைத் தோண்டியெடுப்பதற்காக நிலக்கையகப்படுத்தும் வேலை நடந்தேறி வருகின்றது. வெர்மிகுலைட்டைப் பிரித்தெடுப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றையும், கருவிகளையும் பொருத்துவதற்காக அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டையில், ஓர் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திருப்பத்தூர் பகுதியில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்களை பிரித் தெடுக்கவும், அவ்வாறு பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்களை பயன்கொள்ளும் நிலையங்களுக்கு முதலில் அனுப்பவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றை பிரிட்டன், மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய இயலுமா என்பது குறித்தும் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள தமிழ்நாடு கனி வள வளர்ச்சித் திட்டம் 1968-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் 6 நாட் பணிகளைத் தொடங்கியது. இத்திட்டப் பகுதியில் தோராயமாக 14,000 சதுர கிலோமீட்டரில் கிடைக்கக்கூடியதும் பிரித்தெடுக்கக் கூடியதுமான இரும்புக் கலப்புள்ள, இரும்புக் கலப்பற்ற உலோகங்களையும், வெர்மிகுலைட், பாஸ் பேட் போன்றவற்றையும் மும்முரமாகப் பிரித்தெடுக்க இத்திட்டம் [illegible]

1969 மார்ச் 11]

செய்கிறது. சேலம் மாவட்டப் பகுதி, தருமபுரி, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்கள் அடங்கிய தமிழ்நாட்டின் வட பகுதியில் இத்திட்டப் பகுதி அமைந்துள்ளது. இந்தப் பகுதியில் உள்ள சேலத்தில் இரும்புக் கனிப் படிவங்களும், மாக்னசைட் படிவங்களும் மணலூரில் ஈயம்-துத்த நாகம்-தாமிரப் படிவங்களும் காணப்படுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் பலநாட்டு வல்லுனர் குழு அளிக்கும் உதவியைக் கொண்டும், ஆய்வுக் கூடத்தில் உள்ள போல்களத்தில் பயன்படுத்தும் நவீன சாதனங்களையும், கருவிகளையும் கொண்டு திட்டப் பகுதியில் கனிப் பொருள்கள் நவீன முறையில் பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்திற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 71·37 லட்சத்திற்கு சம மாகும். (டாலரின் வடிவத்தில் உள்ளது). இது ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்திலுல் செய்யப்படும். ரூ. 34·60 லட்சத்தை தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

விமானத்திலிருந்து நிழற்படம் எடுத்தல், காந்தக் கருவி, ஒளிக்கதிர் கருவி, ஆகியவற்றைக் கொண்டு விமானத்திலிருந்து ஆய்வு செய்தல் போன்ற வேலைகள் முடிவடைந்து விட்டன. முன்னேற்பாட்டு ஆய்வின் விளைவுகள் சில ஊக்கமளிக்கக் கூடியவையாக இருந்ததால், திட்டப் பகுதியின் வடமேற்குப் பகுதியில் கூடுதலாக 5,500 ச. கிலோ மீட்டர் பரப்பில் ஆய்வு வேலைகளை மேற்கொள்ள, ஐக்கிய நாடுகள் மன்ற வளர்ச்சித் திட்டம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. விமானத்திலிருந்து பிடித்த நிழற் படங்கள், நிலவியல் ஆராய்ச்சி, நில உட் கூற்றியல் ஆராய்ச்சி ஆகியவைகளின் அடிப்படையில் இந்தப் பகுதியில் நிலவியல் அமைப்பு வரைபடப் பணி நிறைவேறி வருகின்றது. மாமண்டூர் பகுதியில் கூடுதலாக ஈயம், துத்தநாகம், தாமிரப் படிவங்கள் இருப்பதைக் காட்டு வதற்காக, நிலவியல் ஆராய்ச்சியுடன், வைரக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட துளையிடும் கருவிகள் கொண்டு துளையிடும் வேலையும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கஞ்சமலையில் உள்ளது போன்று (அதாவது 35 முதல் 40 சத விதம்) 40 மில்லியன் டன்கள் மாக்னசைட் கனி கொண்ட இரும்புக் கனிப் படிவங்கள், திருவண்ணாமலையிலிருந்து வட மேற்கில் 5 கல் தொலைவில் உள்ள கவுத்த மலையில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்) திருப்பத்தூருக்கு அருகில், செவத்தூர் பகுதி யில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிலவியல், புவியியல் பணிகளின் மூலம் இப் பகுதியில் வெர்மிகுலைட் கலந்த, எளிதில் கிடைக்காத கனிப் பொருள் களும் எபடைட்டும் (epetite) (கால்ஷியம் பாஸ்பேட்) இருப்பது தெரிய வந்துள்ளது. திட்டப் பகுதியில் 1969–70-ம் ஆண்டில், நில அமைப்பு ஆராய்ச்சிப் பணி, நில ரசாயன பாகுபாட்டுப் பணி, நில உட் கூற்றியல் வரைபடம் வரைதல், துளையிட்டுப் பார்த்தல் ஆகிய பணிகள் நிறைவேற்றப்படும்.

ஐக்கிய நாடுகள் மன்ற வளர்ச்சித் திட்டத்திலுல் தேவைக்கு அமுதப் பட்ட விஞ்ஞானக் கருவிகள் பல வந்துள்ளன. இத்திட்டத்திற்காகவும், தொழில் துறையின் புவியியல் பிரிவுக்காகவும் அவை களத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் தகுந்த கட்டிடம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்திலிருந்து கிடைத்த விஞ்ஞானக் கருவிகளை சரியானபடி பொருத்த இயலும். இதன்மூலம் கனிகளையும், கனிப் பொருள்களையும் தெளிவாக கண்டறிவதற்கான வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படும்.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள கனிப் பொருள்களைக் கண்டறிந்து முறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாமண்டூரில் ஈயம், துத்தநாகம், தாமிரக் கனிப் பொருள்களில், மதுரை, நீலகிரி மாவட்டங்களில் பாக்சைட் கனிப் பொருள்கள் ஏனைய மாவட்டங்களில் சுண்ணாம்புக் கல், களிக்கல், பெல்டஸ்பார், குவார்ட்ஸ், காரீயகம் போன்ற ஏராளமான கனிவள வாயில்கள் அண்மை ஆண்டுகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள, கனிப் பொருள் வளர்ச்சி திட்டம், தெரிந்த கனிப் பொருள்களான, இரும்புக் கனி, மாக்னசைட் உலோகங்கள், வெர்மிகுலைட் முதலியவற்றையும், புதிய கனிப்

பொருள்கள் பலவற்றையும் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கண்டறியும் பல்வேறு கனிப் பொருள் படிவங்களை தொழிற்சாலை வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு, அவை தகுந்த, சிக்கனமான முறைகளினால் பிரித்தெடுக்கப் பட்டு, பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இதனை மும்முரா ஆய்வின் மூலமும், சோதனை மூலமுமே முடிவு செய்ய இயலும். எனவே, கனிப் பொருள் தூய்மைப் படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ரூ. 26·00 லட்சம் செலவில் நான்காவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கனிப் பொருளின் தன்மையை முடிவு செய்வதற்காக, பொடித்தல், தரப்படுத்துதல், உருண்டையாக்குதல், போன்ற பல சோதனைகளை இந்த ஆய்வுக் கூடம் செய்வதுடன் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட பொருள்களில் அடங்கியவற்றை வரையறுக்கும், நன்மை காட்டப்பட்ட கனிப் பொருள்களைப் பயன் படுத்தும் தொழில்கள் பலவற்றை நிறுவுவது இயலும்படி இருப்பதற்காக இந்த ஆய்வுக் கூடம் முன்னோடி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் என்று நம்பப்படுகிறது. மாநில அரசும், மாநில மத்திய அரசு நிறுவனங்கள் மேற்கொள்ளுகிற நில உட் கூற்றியல் ஆய்வுப் பணிகளுக்கு இந்த ஆய்வுக் கூடத்தின் பணி உறுதுணையாயிருக்கும். கனிப் பொருள் அடிப் படையில் அமைந்த தொழில்களில் ஈடுபட விரும்புவோருக்கு இது நேரடியாக பயனளிக்கும்.

பொது.

சென்னை உரத் தொழிற்சாலை, நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகம் இவற்றின் துணைப் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, புதிய தொழில்களை நிறுவுவதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிப்பதற்காக புதிய தயாரிப்புத் தொழில்களை நிறுவும் வாய்ப்புகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்து கருத்துத் தெரிவிப்பதற்காக இரு சர்வே குழுக்களை மாநில அரசு நியமித்துள்ளது. இந்த அறிக்கைகளைத் தயாரிப்பதற்கான பணி இந்திய அரசு நிறுவனமாகிய "எஞ்சினியர் இந்தியா, லிமிடெட்" என்ற நிறுவனத் திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட கடல் இரசாயனத் தொழில்கள் குறித்த வாய்ப்புகள் பற்றியும் அரசு நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றது. இம் மாநிலத்தில் நீண்ட கடற் கரை உள்ளதால் அவற்றை நிறுவுவது பயனளிக்கும். பொறியியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழிற்பிரிவுகளை நிறுவுவதற்குரிய இடங்களின் தகுதிகளை ... பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட சில மனைகளைத் தெரிந்தெடுக்கவும், இந்தியா முழுவதிலும் பல்வேறு பகுதிகளில் விரிவான ஆய்வு நடத்தும்படி, புதுடில்லி, தேசியத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு இந்திய அரசின் தொழில் வளர்ச்சிக் கம்பெனி நடவடிக்கைகள் அமைச்சு கட்டளையிட்டுள்ளது. தேசியத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து பொறியாளர்கள் குழு ஒன்று தமிழ்நாட்டில் இடங்களைப் பார்வையிட்டு, கீழ்க்கண்ட மூன்று இடங்களைத் தெரிந் தெடுத்தது :—

(i) அம்பத்தூர் தொழில்பேட்டை.

(ii) அரக்கோணம்.

(iii) இராணிப்பேட்டை பே...படுத்திய ...னைப் பேட்டைகள்.

இந்த மனைகள் பற்றிய விவரங்கள் தேசியத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. இத் திட்டத்தை எந்த இடத்தில் நிறை வேற்றுவது என்பது குறித்து முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்திய வாணிக அமைச்சின் கீழ் நிறுவப்பட்ட புதுடில்லி, வெளி நாட்டு வாணிக இந்திய நிலையம், தொழில் பொருள்கள், வேளாண்மைப் பொருள்கள் இரண்டு குறித்துத் தமிழ்நாட்டில் ஏற்றுமதி வாய்ப்பு குறித்த ஆய்வு நடத்தும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கும் பேருதவியாக இருந்தது. அதன் மூலம், மத்திய உதவியுடன் மேற்கொள்ளக்கூடிய பொருத்தமான வேலைத் திட்டங்களை வகுப்பது மாநில அரசுக்கு இயலும். இம்மாநிலத்தில் ஏற்றுமதிக்கு வாய்ப்பு கொண்டுள்ள பொருள்கள்

யாவை என்பதை ஆய்வு செய்வதும், அதே சமயத்தில் இன்னும் பல செயல்களை மேற்கொள்வதும் இந்த ஆய்வின் நோக்கங்களாகும். அச் செயல்களாவன :—உற்பத்தியின் பல்வேறு கூறுகள், மூலப் பொருள்கள் வழங்கல், தயாரிப்பு வசதிகள், முதலீட்டு முறை, செலவு-விலை தொடர்பு, ஏற்றுமதிப் பங்கீட்டின் செலவு, அதன் நிர்வாக அமைப்பு, குறிப்பிட்ட பொருள்கள், பண்டங்கள் சம்பந்தமாக வெளிநாட்டில் விற்பனை வசதி களைக் காணும் நடைமுறைகள் முதலியன. ஆய்வு நடத்துவதற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 2 லட்சமாகும். அதை மாநில அரசும் மத்திய அரசும் 50 : 50 விகிதத்தில் பகிர்ந்துகொள்ளும். துறைத் தலைவர்களையும் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டுக் கழகங்களையும் கலந்தாலோசித்து, தமிழ்நாட்டில் மும்முரா ஆய்வுக்கென சுமார் 63 பொருள்களும், பண்டங்களும் தெரிந் தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிநாட்டு வாணிக இந்திய நிலையம் சென்னையில் தனது அலுவலகத்தை நிறுவி, 1968 டிசம்பரில் தனது பணியைத் தொடங்கியது. ஆறு திங்களுக்குள் ஆய்வு முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆய்வு முடிந்தவுடன், இந்த நிலையம் தமிழ் நாடு அரசின் ஒப்புதலுக்காக ஓர் அறிக்கையை அனுப்பும்.

முன்னர்க் கண்டுள்ள ஆய்வுரையிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஒரு உண்மை வெளியாகின்றது. வேலை நிறைவு பெற்ற பற்பல பொருள்கள், இடை நிலைப் பொருள்கள், மூலப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் பல முறைகளை உறுதியான வகையில் மேற்கொண்டால், தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதியான அடிப்படை அமையும் என்பதே அந்த உண்மை. தனியார் தொழில் முனைவர்களுக்கு பல தொழிற் முயற்சிகள் விடப் பட்டுள்ளன. ஆயினும், மாநில அரசு உற்பத்தி முறையிலுள்ள பல துறைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, தொழில் முனைவர்களுக்கு உதவி செய்து அவர்கள் தங்களுடைய உரிமங்களைப் பெறுவதில் உதவி செய்யும். உறுதியான தொழில் அடிப்படை ஏற்பட்டுள்ளதையும், தனியார் துறையின் வாய்ப்புகள் பெருகியுள்ளதையும், மாநில அரசு அளிக்கும் ஊக்கத்தையும் எண்ணும்போது, இம் மாநிலத்தில் தொழிற் வளர்ச்சி விரைவாக முன் னேறும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் வரும் ஆண்டு களில் கணிசமான அளவுக்குத் தொழில்கள் வளர்ச்சி அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இணைப்பு—I.

1968-ம் ஆண்டில் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் செயல்பட்ட விவரங்கள்.

தொடர் எண்.	கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளின் பெயர்கள்.	நிறுவியுள்ள திறனளவு.	ஒரு நாளில் முறைப்பணி ஒன்றில் இயங்கிய கதிர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை.	1968-ம் ஆண்டில் வேலை செய்த நாட்களின் எண்ணிக்கை.	1966-ம் ஆண்டில் உற்பத்தி செய்யப் பட்ட நூலின் மொத்த அளவு (கிலோ கிராமில்)	1968-ம் ஆண்டில் விற்கப்பட்ட நூலின் மதிப்பு (ரூபாயில்).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1	தென்னிந்தியக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, பேட்டை—					
	"ஏ" பிரிவு	17,600	15,899	306	11,31,790	82,23,908
	"பி" பிரிவு	12,096	11,235	307	2,91,286	40,64,390
2	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.	12,544	10,813	306	6,38,171	56,22,778
3	திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, நாசரத் ..	13,200	11,598	304	6,81,382	54,48,668
4	சேலம் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, சேலம்	12,320	12,051	306	3,14,711	44,77,349
5	மதுரை மாவட்ட கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, மேலூர் ..	12,000	10,540	304	12,46,810	85,83,481
6	கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, தாராபுரம்.	12,000	10,336	274	9,46,038	65,14,796
7	திருச்சி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, கரூர் ..	12,000	11,261	306	10,17,290	65,87,258
8	கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, ஆரல்வாய்மொழி.	12,000	10,415	326	12,06,045	76,52,241
9	காஞ்சிபுரம் காமாட்சியம்மன் நூற்பு ஆலை, காஞ்சிபுரம்.	13,680	11,643	306	3,67,142	40,83,805
10	தென் ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, திண்டிவனம்.	12,096	11,153	274	2,45,614	28,81,517
11	வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, வேலூர்.	13,824	12,400	317	4,81,475	50,95,036
12	தஞ்சாவூர் மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை, மணல்மேடு.	12,096	11,182	348	2,57,028	50,70,631
	மொத்தம் ..	1,67,456			88,24,782	7,43,05,850

இணைப்பு II.

1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1968-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31-ந் தேதி வரையிலுள்ள கால அளவில் ஆறு கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் செயலாற்றியதைக் குறித்த விவரங்கள்.

தொடர் எண்.	சர்க்கரை ஆலையின் இருப்பிடம்.	நிறுவியுள்ள திறனளவு (மெ. டன்.)	கரும்பு பிழியும் கால அளவு.	பிழிந்த கரும்பின் மொத்த அளவு. (மெ. டன்.)	உற்பத்தி செய்த சர்க்கரையின் மொத்த அளவு. (மெ. டன்.)	மதிப்பு (ரூபாயில்)	வெட்டுத்த சர்க்கரை சத வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1	அமராவதி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, கிருஷ்ணாபுரம்.	900	94 (சிறப்புப் பருவம்.)	77,37	6,617	1,35,25,400	[8·57
2	வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, வட புதுப்பட்டு.	1,250	136 (முக்கியப் பருவம்.)	1,14,529	11,804	2,41,27,680	10·31
3	மதுராந்தகம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, படாளம்.	800 1,000	79 (முக்கியப் பருவம்.)	65,042	6,210	1,26,93,240	9·55
4	சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, மோகனூர் ..	1,000	47 (முக்கியப் பருவம்.)	23,630	2,247	45,93,120	9·51
			32 (சிறப்புப் பருவம்) 68	42,877	3,724	76,12,360	9·00
5	கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, மூங்கில் துறைப்பட்டு.	1,000	57 (முக்கியப் பருவம்.)	54,490	5,506	1,12,52,220	10·10
6	தேசிய கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, அலங்காநல்லூர்.	1,000	28 (முக்கியப் பருவம்.)	16,717	1,475	30,14,900	8·83

குறிப்பு.—பத்தி 7-ல் குறிக்கப்பட்டுள்ள சர்க்கரையின் மதிப்பு, ஒரு குவின்டால் ரூ. 154 வீதம் 60 சத வீதத்திற்கும், ஒரு குவின்டால் ரூ. 280 வீதம் 40 சத வீதத்திற்கும் கணக்கிடப்பட்டது.

இணைப்பு III.

1951-ம் ஆண்டு தொழில் (வளர்ச்சி முறைப்படுத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் 1968-ல் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் பட்டியல்.

வரிசை எண், நிறுவனத்தின் பெயர். (1)	உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள். (2)
1 தேசுமணி பட்டாசுத் தொழிற்சாலை, சிவகாசி.	பாதுகாப்பு வத்திகள் ஆண்டுக்கு 2·28 மில்லியன் வெடி மருந்து—ஆண்டுக்கு 300 டன்.
2 பி.எஸ்.ஜி. தொழிற்கல்வி நிறுவனம், பீளமேடு, கோயம்புத்தூர்-4.	[illegible]—ஆண்டுக்கு 2,000. மையத்தாங்கல் [illegible]—ஆண்டுக்கு 1,500. கவுண்டர் [illegible]—ஆண்டுக்கு 1,000. [illegible] கட்டர்கள்—தனிகட்டர்கள்—ஆண்டுக்கு 250. [illegible]—ஆண்டுக்கு 2,000. [illegible]—ஆண்டுக்கு 250. (Key Seating broaches) கைத்துளைப் பொறிகள்—ஆண்டுக்கு 6,000. [illegible] முனைகாமைக் கருவிகள்—ஆண்டுக்கு 12,000 (என்.ஏ.)
3 தர்மபுரி மாவட்டக் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, பாலக்கோடு நிம்மனஹள்ளி.	சர்க்கரை—நாள் ஒன்றுக்கு 1,250 டன் கரும்பு பிழியும் திறன் (என.யு.)
4 சதர்ன் ஸ்டக்சரல் நிறுவனம், சென்னை ..	இ. ஓ. டி. பாரந்தூக்கி பொறிகள் (என்.ஏ.)
5 குரோம் தோல் நிறுவனம் (தனியார்) குரோம்பேட்டை.	தோல், ரப்பர், பிளாஸ்டிக அடிப் பாகங்களுடைய மேல் நாட்டு வகைக் காலணிகள்—ஆண்டுக்கு 6 லட்சம் ஜோடிகள். இந்திய வகைக் காலணிகள்—ஆண்டுக்கு 7·50 லட்சம் ஜோடிகள். பிளாஸ்டிக் காலணிகள்—ஆண்டுக்கு 9 லட்சம் ஜோடிகள் (எஸ்.இ.)
6 டன்லப் (இந்தியா) நிறுவனம், அம்பத்தூர்.	[illegible] மிதிவண்டி டியூப்கள்—ஆண்டுக்கு 20 லட்சம் (என்.ஏ.)
7 கே.சி.பி. நிறுவனம், ராமகிருஷ்ணா [illegible], [illegible]சாலை, சென்னை.	[illegible] அனலோக (Analoque) கணக்கிடும் பொறிகள்—ஆண்டுக்கு 60 (என்.ஏ.)
8 திரு. இந்திய மருந்து, மருந்து தயாரிக்கும் நிறுவனம், புதுடில்லி, மருத்துவக் கருவிகள் தொழிற்சாலை, நந்தம்பாக்கம், சென்னை.	[illegible] ஊசிகள்—ஆண்டுக்கு 200 லட்சம் (கூடுதலான உற்பத்தி).
9 சென்னை ரப்பர் தொழிற்சாலை, சென்னை.	பிரேக் சேம்பர் டயாபிரம்கள்—ஆண்டுக்கு (Brake Chamber Diaphram) 300,000 (என்.ஏ.)

1951-ம் ஆண்டு தொழில் (வளர்ச்சி) ஒழுங்குபடுத்துதல் சட்டத்தின்கீழ் 1968-ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட தொழில் பெருக்க அனுமதிக் கடிதங்களின் பட்டியல்.

வரிசை எண், நிறுவனத்தின் பெயர். (1)	உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள். (2)
1 வட ஆற்காடு மாவட்டக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை, வட புதுப்பேட், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.	சர்க்கரை உற்பத்தியை அன்றுடம் 1,250 டன்களிலிருந்து அன்றுடம் 2,200 டன்களாக உயர்த்துதல் (என்.இ.

வரிசை எண், நிறுவனத்தின் பெயர். (1)	உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள். (2)
2 திரு. டி.ஆர். பாய், 83-வியான (கிழக்கு) பம்பாய்-22 (தமிழ்நாடு மாநிலம்).	[illegible]—முறையே 600 டன்கள் (என்.யு.)
3 [illegible] நிறுவனம், சென்னை-1.	கருவிகள், அச்சுகள், வேலைக்கருவிகளைப் பிடிக்க உதவும் துணைக்கருவிகள், அளவைப் பொறிகள், இணைப்புப் பொறிகள்—ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்கள் (என்.யு.)
4 அதுல் மருந்து நிறுவனம், பம்பாய் (சென்னை).	ஹைட்ரஜன் சயனைடு, மெதாக்ரைலேட், மோனோமர், மெதாக்ரைலேட் பிசின்கள், உலோகத் தண்டுகள், [illegible]கள் (என்.யு.)
5 கே.சி.பி. நிறுவனம், சென்னை	[illegible] போர்டு இயந்திரங்கள்—ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 150 லட்சம் மதிப்புள்ள 5 இயந்திரங்கள் (என்.யு.)
6 பி.வி.பி. நாயுடு, காட்பாடி	ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 20 லட்சம் மதிப்புள்ள வார்ப்பட அச்சுகள் (என்.யு.)
7 எல்.ஜி. பாலகிருஷ்ணன் சகோதரர்கள் நிறுவனம், கோயம்புத்தூர்.	அதிக பாரமுள்ள சங்கிலிகள் (என்.ஏ.)
8 எஸ்.ஜி. பொறியியல் தொழில் நிறுவனம், கல்கத்தா-1, சென்னை.	[illegible] சாயங்கள்—ஆண்டுக்கு 250 டன் பல [illegible] சாயங்கள்—ஆண்டுக்கு 75 டன்.
9 டன்லப் இந்தியா [illegible]	மோட்டார் வண்டிகள் டயர்கள், டியூப்கள்—ஆண்டுக்கு 250,000 (எஸ்.இ.)
10 சென்னை [illegible], சென்னை.	மோட்டார் வண்டிகள் டயர்கள், டியூப்கள்—ஆண்டுக்கு 250,000 (எஸ்.இ.)
11 இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் நிறுவனம், பம்பாய்-25 (தமிழ்நாடு மாநிலம்).	மோட்டார் வண்டிகள், தொழில் [illegible] உராய்வுத் தடுப்பு எண்ணெய்—ஆண்டொன்றுக்கு 170,000 டன்.
12 யூனியன் கார்பைடு இந்தியா நிறுவனம், புது தில்லி, சென்னை.	அத்தநாகத் துண்டுகள், [illegible], [illegible]—ஆண்டொன்றுக்கு 6,000 டன்.
13 இந்தியன் ஆர்கானிக் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனம், பம்பாய்-1, சென்னை.	[illegible] நுண்ணிழைகள்—ஆண்டுக்கு 6,100 டன்.
14 இ.ஐ.டி. [illegible], [illegible] சென்னை-1 ..	[illegible]—ஆண்டுக்கு 60 டன் (என்.யு.)

1968-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட கனிவள ஆய்வுகளின் பட்டியல்.

1968-ம் ஆண்டில் மாநிலக் கனிவள ஆராய்ச்சிப் பிரிவு கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது :—

மாநிலக் கனிவள ஆராய்ச்சிப் பிரிவை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் இந்த ஆண்டில் பல முக்கிய ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. முந்திய ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சில ஆய்வுகள் இக் கால அளவில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டன.

இந்த ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட பகுதிகளில் டோலமைட், சுண்ணாம்புக்கல், களிக்கல், ஆகியவை உள்ள இடங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன :—

(அ) கோயில்பட்டி வட்டம், கடலையூர், வள்ளிநாயகபுரம் கிராமங்களுக்கு அருகில் "டோலமைட்" கனிகள் ;

(ஆ) கோயில்பட்டி வட்டம், தளவாயபுரம், சினிவெள்ளாளபுரம் கிராமங்களுக்கு அருகில் சுண்ணாம்புக்கல் ;

(இ) சாத்தூர் வட்டத்தில் களிக்கல் ;

மதுரை மாவட்டம், திருமங்கலம் வட்டம், ஜோஷியர், ஆலங்குளம் அருகில் "கிராபைட்" கனியை வெட்டியெடுக்கும் வேலை மேற்கொள்ளப் பட்டது. இக் கனிகள் இருப்பதைக் கண்டுபிடிக்க துளைகள் போடத் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது.

திருச்சி மாவட்டம், குளித்தலை வட்டம், கிரனூர் அருகில "சிலிமனைட்" கனிகளை வெட்டியெடுக்கும் வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேற் கொண்டும் வேலை நடந்தேறி வருகிறது.

கீழ்க்கண்ட இடங்களில் சுண்ணாம்புக் கனிகளைத் தோண்டியெடுக்க சோதனைக் குழிகள் போடப்பட்டன :—

(அ) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் எட்டிமடை அருகில் ;

(ஆ) கோயில்பட்டி வட்டம், புதுப்பட்டி, முத்துராமலிங்கபுரம் அருகில் ;

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், விருத்தாசலம் வட்டம், ஆலடி—புலியூர் கிராமங்களுக்கு அருகிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் தோணி, காரை கிராமங்களுக்கு அருகிலும் களிமண்ணைத் தோண்டியெடுக்கும் வேலை நிறைவேற்றப்பட்டது. விருத்தாசலத்தில் மெருகேற்றிய குழாய், தொழிற் சாலைக்குத் தேவையான பகுதிகளை முடிவு செய்யும் பணியும் மேற் கொள்ளப்பட்டது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், பொன்னேரி அருகில் பழவேற்காடு வாரியல சுண்ணாம்புக் கற்கள் இருக்கும் பகுதிகளைக் கண்டுபிடிக்க ஆய்வு வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டது. கடற்கரையின் [illegible] ஆழமல்லாத நீர் பகுதிகளில் இவ்வேலை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

மன்னார் வளை குடாவில் பவழச் சுண்ணாம்புக் கல்லையும் (Coral Limestone) குருசடை, புல்லித் தீவுகளைச் சுற்றிலும் உள்ள பவழப் பாறைகளையும் தோண்டியெடுக்க மாற்று இடங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற் கான தொடக்க ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. "பாக்" விரிகுடாவில் [illegible] மடத்துக்கு வடக்கில் காணப்படும் பவழப் பாறைகளும் ஆய்வு செய்யப் பட்டன. மீனளத் துறை இயக்குநர் கேட்டுக்கொண்டதன் மேல் மீன் பிடி படகுகள் செல்வதற்கு வகை செய்யும்பொருட்டு அந்த ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம்பாசமுத்திரம் வட்டம், சிவகயப்பட்டு, பாபநாசம், ஒதுக்கக் காட்டுப் பகுதிகளிலும் மதுரை மாவட்டம், மேலூர் வட்டம், பூவந்தி கிராமத்திலும் "கிராபைட்" கனிகள் கிடைப்பது குறித்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

மேற்குறிப்பிட்ட பெரிய கனிவள ஆய்வுகளைத் [illegible] கீழ்க்கண்ட [illegible] ஆய்வுகளும் இந்த ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன :—

(அ) கிருஷ்ணகிரியில் [illegible] மெருகேற்றி [illegible] கொண்ட நிலங்களை ஒதுக்க, குறிப்பிட்ட பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுக்க [illegible] செய்தல் ;

(ஆ) கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், [illegible] பகுதியிலும், கிருஷ்ணபுரத்திலும் "பைரோட்" கனியும் அபிரகமும் கிடைக்கின்றனவா என்பது குறித்து ஆய்வு ;

(இ) ஓசூர், முதுப்பூர் கிராமத்தின் அருகில் அபிரகம் கிடைக்கின்றதா என்பது குறித்து ஆய்வு ;

(ஈ) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சாலை உலோகங்களுக்கான ஆய்வு

(உ) நீலகிரி மாவட்டம், சிறுமலைப் பகுதியில் "நெப்பலைன் சைய னைட்" கனிக்கான ஆய்வு ;

(ஊ) வயநாடு பகுதிகளில் அபிரகம் வெட்டியெடுக்கும் தொழிற் மேம்பாட்டிற்கு வகை காண ஆய்வுக் குழு அப் பகுதிகளைப் பார்வை யிட்டது ;

(எ) பல்லடம் வட்டம், கருமாத்தம்பட்டி அருகில் "சல்பைடு" கனிக் கான ஆய்வும், வத்திராயிருப்பில் கந்தகக் கனிக்கான ஆய்வும் ;

(ஏ) மாதூ ரெட்டிப்பட்டி பகுதியில் "அப்டைட்" கனிக்கான ஆய்வும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் பீங்கான் களிமண்ணுக்கான ஆய்வும்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளுக்குக் கூடுதலாக, நில நீர் ஆய்வுகள் பலவும் நடத்தப்பட்டன. அவற்றின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கீழ்க்கண்ட தொழில்களுக்காக நில அடிமட்ட நீர்வள ஆய்வு—

(அ) மதுரை மாவட்டம், சோழவந்தான் அருகில் திருவேதகம் உள்ள பொடாஷியம் க்ளோரைட் தொழிற்சாலை.

(ஆ) தருமபுரம் மாவட்டம், கோலட்டியில் உள்ள பட்டுப் பண்ணை.

(இ) பேட்டையில் உள்ள தொழில் பேட்டையும், திருநெல்வேலி தொழிற்பயிற்சி நிலைய வளவுகளுக்கு அருகில் உள்ள மேம்படுத்தப்பட்ட மனைகளும்.

(ஈ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், புதுக்கோட்டை அருகிலும் இராம நாதபுரம் மாவட்டம் சிவகங்கை அருகிலும் இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களுக்கான மனைகள்.

(உ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், தென்காசியில் தடித்த நார் தொழிற்பிரிவு.

(ஊ) கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவில், தொழில் பயிற்சி நிலைய வளவுகள்.

(எ) அம்பாசமுத்திரத்தில் உள்ள கிராமத் தொழில் பிரிவுகள்.

(ஏ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், நான்குனேரி வட்டம், பயங்குடி, பட்டுப் பண்ணை.

(ஐ) வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், வாலாஜாபேட்டை, சோடியம் பைக்ரோமேட் தொழிற்சாலை.

(ஒ) மதுரை மாவட்டம், திண்டுக்கல் தொழில்பேட்டை.

(ஓ) தருமபுரி மாவட்டம், பாலக்கோட்டில் உள்ள மாவட்டக் கூட் டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள்.

1968 செப்டம்பர் 24-ஆம் நாளன்றும் 27-ம் நாளன்றும் உதகையில் நடந்த 15-ம் அனைத்திந்திய கனிவள ஆலோசனை வாரியத்தின் கூட்டத் திலும் மாநில அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் மாநிலக் கனிவள ஆராய்ச்சித் துறை முக்கிய பங்கு கொண்டது.

ஆ. சிறு தொழில்கள்.

தொழில்கள் ஆக்கம் பெறவும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஓர் அடித்தள மாகப் பயன்படும் வகையிலும் கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவுகளில் இந்த அரசு துறைப் பணிக் களரிகள் (Departmental workshops) பலவற்றை அமைத்தது. அரசு நிறுவியுள்ள தொழிற் பேட்டைகளிலேயே இப் பணிக் களரிகள் பெரும்பாலும் அமைக்கப்பட் டுள்ளன. இப் பணிக் களரிகள் முழுமை பெற்ற பொருள்களைத் தயாரிப்பதில்லை. கருவி அறைகள், உலைக்கூடங்கள், பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறைகள் போன்ற பல துறைகளில் இவை பயன் படுகின்றன.

இந்தத் தொழில் பிரிவுகளை மேற்கொள்வதற்காக, மாநில அரசு 1965 செப்டம்பர் 10-ம் நாளில், " தமிழ்நாடு சிறு தொழில்கள் கழகம் " என்னும் வணிக நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவியது. இந்த நிறுவனம் 1965 டிசம்பர் 1-ம் நாள் முதல் செயல்படத் தொடங்கியது.

இந்தப் பிரிவுகள் மேற்கொள்கிற உற்பத்திப் பொருள்களின் வகையும் அளவும் ஆண்டுக்காண்டு நெடுகிலும் அதிகரித்து வந்துள்ளது. 1957–58-ம் ஆண்டில் ரூ. 5·5 லட்சம் மதிப்புள்ள பொருள்களே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. ஆனால், 1967–68-ம் ஆண்டிலோ ரூ. 498 லட்சம் மதிப்புள்ள பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்தத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்தையும் மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், 1967–68-ம் ஆண்டில் ரூ. 30·34 லட்சம் விரயம் ஏற்பட்டுள்ளது. மந்தமான விற்பனை நிலை, வணிக நிறுவனத்தின் மிக அதிகமான நடை முதல் செலவு, ஆண்டுக்காண்டு உற்பத்தி உயராமை ஆகியவையே விரயம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணங்களாகும்.

நிர்வாகச் செலவு உயர்ந்ததற்குக் காரணம் பணியாளர் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததால் அல்ல என்பதையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடவேண்டும். அரசுப் பணியாளர்களைப் போலவே இவர்களுக்கும் சம்பள வீதமும் அகவிலைப் படியும் கொடுத்ததாலும் ஊதிய வாரியங்களின் தீர்ப்புகளைச் செயல் படுத்தியதாலும் செலவு அதிகரித்தமையே இதற்குக் காரணம்.

இவ் வணிக நிறுவனத்தின் செயல் திறமையைத் தக்கவாறு மதிப்பிடுவதானால், பெரும்பாலான பிரிவுகள் பணிப் பாங்கானவையேயன்றி, முழுமை பெற்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக அமைக்கப் பட்டவையன்று என்பதைக் கருத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். ஒதுக்குப்புறமான பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பணிவசதி நிறுவனங்கள், வாய்ப்பான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளவையும் திட்டவட்டமான பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ளவையும் பொருளாதார நோக்கில் சிக்கனமாக அமைந்துள்ளவையுமான தொழிற் பிரிவுகளைப் போல வருவாய் ஈட்டுமென எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இத்தகைய இன்றியமையாத வசதிகளைப் பேணி வருவது சமுதாயத்திலே இருந்தாகவேண்டிய வசதிகளாகும்.

இவ் வணிக நிறுவனம் ஆதாயத்தில இயங்க வேண்டுமென்பது பற்றி இடைவிடாமல் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை மேம்படுத்துவதற்குப் பற்பல நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்பட்டு வருகின்றன. உற்பத்தியையும் விற்பனையையும் செவ்விய வகையில் நிர்வகிப்பதற்கான செயற் குறிப்புகள் ஆலோசனையில் உள்ளன. விற்பனை முயற்சிகள் மும்முரமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வணிக நிறுவனம் தனிப்பட்ட நிறுவனம் ஒன்றின் உடனுழைப்புடன் மின்சாரம் அனுப்புவதற்கான கோபுர அமைப்பு ஒன்றை உருவாக்கித் தயாரிப்பதற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கான ஆணை ஒன்றைப் பெற்றுள்ளது. இதன் மதிப்பு ரூ. 50 லட்சமாகும். இந்த வணிக நிறுவனம் நம் நாட்டிலே நிறைவேற்றி வருகிற பெரும் பணிகளுள் ரூ. 20 லட்சம் மதிப்பில் விசாகப்பட்டிணம் கப்பல் கட்டும் தளத்தில் கட்டுகின்ற பணி; ரூ. 12 லட்சம் மதிப்பில் பேசின் பிரிட்ஜில் மின் நிலையக் கட்டிடப் பணி. ரூ. 12 லட்சம் மதிப்பில் கேரள மாநில மின்சார வாரியத்திற்கு உயரழுத்த மின்சாரப் பங்கீட்டுக் கோபுர அமைப்புகள் கட்டுதல்; ரூ. 12 லட்சம் மதிப்பில் தென்னக ரெயில்வேக்கு நுணுமின்னலைக் கோபுர அமைப்புகள் கட்டுதல்; ரூ. 6 லட்சம் மதிப்பில் சென்னைத் துறைமுகத்திற்கு அலைத் தடுப்புப் பகுதிகள் கட்டுதல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அரசுத் துறைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகைகளிலேயே இந்த வணிக நிறுவனத்தில் கடந்த கால உற்பத்தி அமைப்பு இருந்தது. வேறு புதிய துறைகளில் உற்பத்தியைத் தொடங்குவதற்குச் சில காலம் ஆகும். இந்த நடவடிக்கைகளின் பயனாகவும், பொருளாதார நிலையைச் சீர்திருத்துவதன் விளைவாகவும், இந்த வணிக நிறுவனம் ஆதாயத்துடன் சிறந்த வகையில் பணியாற்றுமென நம்பப்படுகிறது.

1967–68-ம் ஆண்டில் பற்பலத் தொழில் பிரிவுகள் செய்த உற்பத்தியின் மதிப்பு, 1968–69-ம் ஆண்டில் அவை எய்தக்கூடிய சாதனை, 1969–70-ம் ஆண்டில் அவை உற்பத்தி செய்யும் என எதிர்பார்க்கும் அளவு ஆகிய விவரங்கள் 8-வது இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் கழகத்தில் தொழில் நுட்பப் பணியாளர், தொழில் நுட்பமல்லாத பணியாளர் ஆகியவர்களைத் தவிர, 5,168 தொழிலாளர்கள் இப்போது பணியாற்றுகின்றனர்.

1967–68-ம் ஆண்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக அரசிடமிருந்து கடனாக ரூ. 45 லட்சம் பெறப்பட்டது. ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக 1968–69 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 27·11 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போதுள்ள திட்டப் பணிகளை நிலைப்படுத்துவதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டுக்காக அதாவது 1969–70-ம் ஆண்டுக்காக ரூ. 27 லட்சம் கடன் வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சென்னையிலுள்ள தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகத்திற்கு 1965-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ந் தேதி அன்று மாற்றப்பட்ட கிண்டி பணிக் கழகமும், மதுரையிலும், கோவையிலும் உள்ள மூலப்பொருள் கிடங்குகளும் 1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1-ந் தேதி முதல் தொழில் வணிகத் துறை இயக்குநரின் பொறுப்புக்கு மீண்டும் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரிவுகள் இப்போது அரிதில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களைத் துறைப் பிரிவுகளுக்கும் தனிப்பட்ட சிறு தொழிலதிபர்களுக்கும் வழங்கி வருகின்றன. இரும்பு-உருக்கு மீது கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் அவ்வாறு கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட இரும்பு-உருக்குப் பொருள்களை வழங்குவதற்காக இந்தப் பிரிவுகள் பதிவு பெற்ற கிடங்குகளாகவும் செயலாற்றி வந்தன. 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 1-ந் தேதி முதல் இரும்பு-உருக்குப் பொருள்கள் மீதுள்ள கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டபோதிலும், சிலவகை இரும்பு-உருக்குப் பொருள்கள் போதிய அளவு கிடைக்காத நிலைமை இன்றும் நீடிப்பதால் அவற்றைத் தனிப்பட்ட சிறு தொழிலதிபர்களுக்கும் அரசாங்கத் தொழில் பிரிவுகளுக்கும் வாங்கி வழங்கும் பணியினை இப்பிரிவுகள் மேற்கொண்டுள்ளன. 1967–68-ம் ஆண்டில் இந்த மூன்று பிரிவுகளின் ஆண்டு விற்று முதல் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது—

	ரூ. லட்சத்தில்
பணிக்கழகம், கிண்டி	98·62
மூலப்பொருள் கிடங்கு, மதுரை	17·85
மூலப்பொருள் கிடங்கு, கோயம்புத்தூர் ..	10·71

தொழில் துறை தொடர்ந்து நிறைவேற்றிவரும் ஏனைய பயிற்சி-பணி வசதித் திட்டங்களுள், ஆய்வு-புள்ளிவிவரப் பிரிவுகளும், பொதுக் குத்தகைப் பட்டறைகளும், தொழில் நுட்பப் பயிற்சிப் பள்ளிகளும் மற்றவையும் அடங்கும்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஆய்வு-புள்ளிவிவரப் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இம் மாநிலத்தில் தொழில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் சிறு தொழில் குறித்த விரிவான புள்ளிவிவரங்களைத் தொகுத்துப் பேணி வரவும் இப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டது.

இப்பிரிவு கீழ்க்கண்ட பணிகளைச் செய்து வருகிறது :—

(1) இம்மாநிலத்தில் சிறு தொழில் பிரிவுகள் அனைத்தையும் பதிவு செய்தலும், பதிவுச் சான்றுகள் அளித்தலும்.

(2) பதிவு செய்த பிரிவுகளை உற்பத்திப் புள்ளிவிவரங்களைத் [illegible] வரும், தொழில் வாரியாக அவற்றைத் தொகுத்தலும்.

(3) சிறு தொழில்களைப் பதிவு செய்யும்போது [illegible] விவரங்களின் அடிப்படையில் இம்மாநிலத்தின் சிறு தொழில் பிரிவுகளைப் பற்றி விவர விளக்க நூல் ஒன்றை வெளியிடுதல்.

(4) தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறு தொழில் பணி நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட ஆய்வு அறிக்கைகளை அச்சிட்டு வெளியிடுதல்.

(5) மாநில அரசு உத்தரவிடும் தனிப்பட்ட அல்லது சிறப்பு ஆய்வு எதையும் நடத்துதல்.

(6) டாக்டர் லோகநாதன் குழு பரிவுரைத்தபடி சிறு தொழில்களின் திறனை மதிப்பிடுதல்.

(7) உள்நாட்டுத் தயாரிப்புப் பொருள் பற்றிய சிறு நூல் வெளியிடுவதற்கு விவரங்களைத் திரட்டுதல்.

இம்மாநிலத்திலே சிறு தொழில் பிரிவுகள் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை எளிதில் பெறும்பொருட்டு, புள்ளிவிவரங்களைப் பேணி வரும் கார்டெக்ஸ் முறை அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு, தேவையான புள்ளிவிவரம் திரட்டப்பட்டு வருகிறது.

இம்மாநிலத்தில் சிறு தொழில் பிரிவுகளைப் பதிவு செய்யும் பணி 1960 நவம்பரிலிருந்து இப்பிரிவினால் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவையும், ரூ. 7·5 லட்சத்திற்கு மேற்படாமல் நிலையான மூலதன முதலீடு (இயந்திரங்கள், கருவிகள் மட்டும்) உள்ளவையுமான தொழில் நிறுவனங்கள் சிறு தொழில்கள் ஆகும். இவை சிறு தொழில்கள் எனப் பதிவு பெறுவதற்கு உரிமையுள்ளவை யாகும். சிறு தொழில் பிரிவுகள் மத்திய மாநில அரசுகளிடமிருந்து தொழில் நுட்ப, விற்பனை, நிதி மற்றும் ஏனைய உதவி பெற உரிமை உள்ளவையாகும். சிறு தொழில்கள் இந்த உதவியைப் பெறுவதற்காகத் தங்களைத் தொழில் துறையிடம் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றும், அவசியச் சான்றிதழ், அரசு அளிக்கும் கடன், இறக்குமதி உரிமம், முன்னுரிமை அடிப்படையில் தொலைபேசி வசதி, தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் இயந்திரங்களை வாங்குதல், கட்டுப்பாட்டுப் பொருள்கள் வழங்கப்பெறல், தொழில்பேட்டைகளில் தொழிற்சாலை இடவசதி முதலான வற்றிற்கு விண்ணப்பிக்கும்போது பதிவு எண்ணைக் குறிப்பிடுமாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகின்றன. கொடுக்கப்படுகிற பதிவுச் சான்றுகள் தொழிற்சாலைகளின் தன்மைக்கேற்ப நிலையானவையாகவோ தாற்காலிக மானவையாகவோ (இவை 6 திங்களுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்கப்படத் தக்கவை ஆகும்) வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது, இப்போதுள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு நிலையான சான்றுகளும் தொடங்கத் திட்டமிட் டுள்ள அல்லது புதிய தொழில்களுக்குத் தாற்காலிகச் சான்றுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. சிறு தொழில்களைப் பதிவு செய்யும் பணி மாவட்ட நிலையில் தொழில்-வணிகத் துறை உதவி இயக்குநர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த அதிகாரிகள் தத்தம் அதிகார வரம்புப் பகுதிகளி லுள்ள பிரிவுகளைப் பதிவு செய்வதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1968-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதியன்று உள்ளவாறு 13,571 தொழிற் பிரிவுகள் பதிவு செய்யப்பட்டு பதிவுச் சான்றுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

உற்பத்தி, வேலை வாய்ப்பு முதலிய புள்ளிவிவரங்களைப் பேணி வரு வதற்காக, இந்தப் பிரிவு பதிவு பெற்ற தொழிற் பிரிவுகள் அனைத்தி லிருந்தும் காலாண்டு உற்பத்தி விவரம் கேட்டு வாங்கித் தொகுத்த புள்ளி விவரங்கள் இதற்காக வைத்து வரப்படும் உற்பத்திப் பதிவேடுகளில் எடுத்து எழுதப்பட்டு, மாவட்ட வாரியாகவும் தொழில் வாரியாகவும் தொகுக்கப்படுகின்றன. மூலதன அமைப்பு, வணிகத் தொகை பற்றிய புள்ளிவிவரங்களை ஆராய்வதற்காக ஒவ்வோராண்டும் நிதியாண்டு இறுதியில் ஆண்டு உற்பத்தி விவரக் கணக்கில் ஆண்டு உற்பத்தி விவரங்

களைப் பெறுவதுடன், பதிவு பெற்ற பிரிவுகளிடமிருந்து புள்ளி விவரங்கள் திரட்டப்படுகின்றன. இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, சிறு தொழில் துறையில் இன்றியமையாப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற பிரிவுகள் பற்றிய தகவலைத் திரட்டுவதற்காகத் தங்கள் விவர அறிக்கை ஒன்று செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இன்றியமையாப் பொருள் களின் விலைவாசிப் போக்கினைக் கண்டறிவதற்காகவே இவ்வாறு செய்யப் படுகிறது.

சிறு தொழில்களைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் சேகரித்த விவரங்களின் அடிப்படையில் சிறு தொழில் பிரிவுகள் பற்றிய விவர விளக்கநூல் இரண்டினை இயக்குநர் அலுவலகம் வெளியிட்டுள்ளது. முதல் நூல் 1962-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. 31—12—1961 தேதி வரை பதிவு பெற்றுள்ள தொழிற் பிரிவுகள் (3,000 பிரிவுகள்) பற்றிய விவரங் கள் இதில் உள்ளன. இரண்டாவது நூல் 1965-ம் ஆண்டில் வெளியிடப் பட்டது. 31—12—1963 தேதி வரை பதிவு பெற்ற தொழிற் பிரிவுகள் (6,135 பிரிவுகள்) பற்றிய விவரங்கள் இதில் உள்ளன. 31—12—1967 தேதிவரை பதிவு செய்யப்பட்ட சிறு தொழில் பிரிவுகள் அனைத்தையும் கொண்ட பிரசுரம் ஒன்று இரண்டாவது வெளியீட்டிற்குத் தயாரிக்கப் பட்டு அச்சிடப்பட்டு வருகிறது. புதிய தொழில் துறைகளில் இறங்க விரும் பும் தொழிலதிபர்களுக்கும் தொழில் முனைவர்களுக்கும் இந்தவிளக்க நூல் பயனுள்ள தகவல்களை அளிக்கின்றது.

விலை உயர்ந்த இயந்திரங்களை வாங்கப் பெருந்தொகை முதலீடு செய்ய இயலாத சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு பணி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் நோக்கத்துடன், கிண்டி, பேட்டை, திருச்சி, கோயம்புத்தூர், மதுரை, அம்பத்தூர். ஆகிய இடங்களில் பொதுக் குத்தகைப் பட்டறைகள் (Common Lease Shops) ஏற்படுத்தப்பட்டன. கிண்டியிலுள்ள நிலையம், பிளாஸ்டிக் வார்ப்படம் செய்ய ஐ. நா. திட்ட அமைப்பிடம் (U. N. Project for Plastic Moulding) 31—8—1968 அன்று 12 யந்திரங்களுடன் ஒப்படைக்கப்பட்டது. எஞ்சியுள்ள இடங்களில் நான்காவது, ஐந்தாண்டுத் திட்டக்கால அளவிலும் இப்போதுள்ள பணி வசதிகளைத் தொடர்ந்தளிக்கக் கருதியுள்ளது.

கிண்டியிலுள்ள தொழில் நுட்பப் பயிற்சிப் பள்ளி மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கும் தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கும் (Diploma holders) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும், அச்சு வடிவமைப்பு, அச்சு வார்த்தல், கருவிகள் செய்தல், உலையில் காய்ச்சி அடித்துப் பக்குவப் படுத்தல் (Forge and heat treatment) இயந்திரங்களை இயக்குதல் ஆகியவற்றில் சிறப்புப் பயிற்சி வசதிகளை இப்பயிற்சிப் பள்ளி அளித்து வருகிறது. இப்போது 65 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். பட்டதாரி களுக்குத் திங்கள் தோறும் 200 ரூபாய் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப் படுகிறது. தகுதிப் பட்டயம் பெற்றவர்களுக்கும் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி யில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் முறையே ரூ. 125 வீதமும், ரூ. 75 வீதமும் பயிற்சி உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இப்பிரிவு கிண்டி யில் மூன்று வெவ்வேறு இடங்களில் அமைந்துள்ளது. இந்த நிலையத் துக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ரூ 3·19 லட்சம் செலவு செய்ய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. கட்டிடப் பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப் படும். பயிற்சி பெற சேர்க்கப்படுவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கவும், மின் அணுக் கருவிகள் குளிர் வசதி இயந்திரம், ரப்பர் தொழில் நுட்ப வியல் போன்ற புதிய பாடமுறைகளில் பயிற்சி அளிக்கவும் இப்பிரிவை நான்காவது திட்டக் காலத்தில் விரிவு படுத்த எண்ணியுள்ளது.

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் திண்டுக்கல்லில் அமைக்கப்பட்ட கருவி கள்—அச்சு மாதிரி அமைப்புப் பயிற்சி நிலையம் பற்பல பொறியியல் பிரிவு களுக்கும், குறிப்பாக பூட்டு தயாரிப்பதற்கும், வேண்டிய கருவிகளையும் அச்சுகளையும் வடிவமைத்துத் தயாரிப்பதில் நூலறிவிலும் செயலறிவிலும் சிறப்புப் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. இந்த நிலையத்தில், 3-வது, 4-வது

தொகுதிகளில் 32 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். பயிற்சி வசதிகளை நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் நீடிப்பதற்காக, நான்காவது திட்டத்தில் வேண்டிய நிதி வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

மின் மருத்துவக் கருவிகளுக்கான மத்தியப் பணி—செப்பனிடு பிரிவு 1967-ம் ஆண்டில் கிண்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் துணைப் பிரிவு மதுரையில் நிறுவப்பட்டது ; இவ்விரு பிரிவுகளும் பொதுத்துறையிலும் தனியார் துறையிலும் உள்ள மருத்துவ மனைகளுக்குப் பணி வசதிகளைச் செய்து வருகின்றன. மிக நுண்ணிய கருவிகளைக் கொண்ட இப்பிரிவுகள் கால்நடை வளர்ப்பு, பொதுச் சுகாதாரத் துறைகளைச் சேர்ந்த சிகிச்சை நிலையங்களின் கருவிகளைச் செப்பனிடும் பணியை மேற்கொள்கின்றன. முதற்படியாக, 1968–69 இரண்டாவது காலாண்டில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக் கருவிகள் சிலவற்றைச் செப்பனிடும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இப்பிரிவுகளில் இப்போதுள்ள வசதிகளை 4-வது திட்டக் காலத்தில் தொடர்ந்து பேணி வருவதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டத்தில் தஞ்சாவூரிலும் இத்தகைய பிரிவு ஒன்றை நிறுவக் கருதியுள்ளது.

21—12—1967 முதல் அரக்கோணத்தில் செயல்பட்டு வரும் கருமார்-தச்சுப் பிரிவு அரக்கோணத்திலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் குறிப்பாக வேளாண்மைக் கருவிகளுக்கு வேண்டிய பணி வசதிகளைச் செய்து தருவதுடன் அக் கருவிகளைத் தயாரிக்கவும் வசதி அளிக்கிறது. இப் பிரிவினைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள 4-வது திட்டத்தில் வேண்டிய நிதி வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிண்டி, மதுரை, பேட்டை ஆகிய இடங்களிலுள்ள தொழிற் பேட்டைகளில் இடத்துக்கு ஒன்றாகத் தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவுகள் மூன்று நிறுவப்பட்டன. மதிப்புயர்ந்த பல தொழில் நுட்ப நூல்களும், பத்திரிக்கைகளும் திட்ட அறிக்கைகளும் மற்றவைகளும் கொண்ட ஒரு நூலகம் இப் பிரிவுகளுடன் இணைந்துள்ளது. இப் பிரிவுகள் பணிநிலையங்களாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. தொழிலதிபர்களுக்கும் தொழிற் பயிற்சிப்பள்ளி மாணவர்களுக்கும் தொழில் நுட்ப அறிவினை அவை வழங்குகின்றன. இந் நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் தொழில் முன்னேற்றம் குறித்தும் பாதுகாப்பான உற்பத்தி முறைகள் குறித்தும் திரைப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. “தொழில் வாணிபம்” என்னும் பெயர் கொண்ட காலாண்டுப் பத்திரிக்கை ஒன்றும் கிண்டியிலுள்ள தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவால் வெளியிடப்படுகிறது. அதன் மூலம் துறையின் நடவடிக்கைகளும் சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஏனைய வசதிகளும் பொது மக்களின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

கிண்டியிலுள்ள தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவின் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு வசதி இருக்கவும், ஆவணப் பிரிவு, நுண்பட இயந்திரப் பிரிவு முதலியவைகளுக்காகவும் கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் இடம் ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மட்பாண்டப் பயிற்சிப் பள்ளி விருத்தாசலத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. மூன்றாண்டுப் பயிற்சிக்கு இப்பள்ளியில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் 25 மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டு முழுமையான பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அதன்பின் வாணிகப் பிரிவுகளில் செயல் முறைப் பயிற்சி ஓராண்டு அளிக்கப்படுகிறது. 1964-ல் சேர்க்கப்பட்ட முதல் தொகுதி பயிற்சி பெற்றோர் தம் பயிற்சியை முடித்துள்ளனர். இப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு விடுதி ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது.

மட்பாண்டப் பயிற்சி பள்ளியுடன் இணைந்த, வேலைப்பாடுகள் அமைந்த மட்பாண்டத் தொழில் பிரிவு, வேலைப்பாடுகள் அமைந்த—பயன் படுத்தத் தக்க மட்பாண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதில் ஓராண்டுப் பயிற்சியை 18 கைவினைஞர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் அளித்து வருகிறது.

விஞ்ஞானக் கண்ணாடிக் கருவிகளைத் தரமுள்ள வகையில் தயாரிப்பதற்காகக் கிண்டியில் 1949-ம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட பயிற்சிநிலையம் தரமான விஞ்ஞானக் கண்ணாடிக் கருவிகள் தயாரிப்பதில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. தேர்ச்சி பெற்ற கண்ணாடி ஊதித் தயாரிப்பவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதில் இது தலையாய முன்னோடி நிலையமாகும். இந்த நிலையத்தில் இதுவரை 17 தொகுதியினர் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். இரண்டாண்டுப் பயிற்சியில் முதல் ஆண்டில் 17 பேரும், இரண்டாம் ஆண்டில் 15 பேரும் இப்போது இந்த நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். இதுவரை இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்த சிறப்பு வகை, நுட்பம் மிகுந்த கண்ணாடி கருவிகளையும் தொழில் ஆராய்ச்சிக்கும் பாதுகாப்பு நிறுவனங்களுக்கும் வேண்டியுள்ள கருவிகளையும் இந்த நிலையம் இப்போது தயாரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

விசையில் இயங்கும் அடிப்படை இயந்திரங்களை இயக்குவதில் வேளாண் மக்கள் குடும்பத்தினருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மூன்று ஆதாரக் கிராமப் பணி நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்றாவது தொகுதியான 12 மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

இரசாயனச் சோதனை—பகுப்பாய்வுக் கூடம் ஒன்று கிண்டியில் செயல்பட்டு வருகிறது. இது பொதுத் துறைக்கும் தனியார் துறைக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. இதனுடன் இணைந்துள்ள இயந்திர—உலோகத் தொழில் ஆய்வுக் கூடம் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இரசாயனப் பகுப்பாய்வைத் தவிர, உலோகங்கள், கலப்பு உலோகங்கள் பிளாஸ்டிக்ஸ், ரப்பர் முதலியவற்றை எல்லா வகையிலும் பரிசோதிக்கும் பணியைச் செய்து வருகிறது. 1968-ம் ஆண்டில் அரசாங்கத் துறைகளிலிருந்தும் தனிப்பட்ட அமைப்புகளிலிருந்தும் வரப்பெற்ற 1,300 மாதிரிகளை யந்திர—உலோகத் தொழில் ஆய்வுக்கூடம் பரிசோதித்தது. இரசாயனச் சோதனை—பகுப்பாய்வுக்குக் கூடத்தை விரிவு படுத்துவதற்கான திட்டம் 1966–67-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இதன் கீழ், இரசாயனப் பொறியியல் பிரிவு ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரிவு இரசாயனத் தொழில்கள், தொடர்புள்ள தொழில்கள் குறித்த சிக்கல்கள் சம்பந்தமாய் முன்னோடி இயந்திர சாலைகளை இயக்குவது பற்றிய ஆய்வுப் பணியை மேற்கொண்டு வருகிறது.

மக்னீஷியம் கார்பனேட் தயாரிப்பதற்காகவும், பாரிஸ் உறைமா தயாரிப்பதற்காகவும் முறையே 1965–66, 1966–67-ல் அரசால் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகள் தூத்துக்குடியில் 1969 ஜனவரி முடிவில் தொழில்பட தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இரசாயனச் சோதனை—பகுப்பாய்வுக் கூடத்தில் உருவாக்கப்பட்ட புதிய செயல் முறைப்படி கடல் தாவரங்களிலிருந்து பொட்டாசியம் குளோரைடு தயாரிப்பதற்கான தொழிற் பிரிவுக்கு அரசு 1966–67-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இப்பிரிவுக்கு வேண்டிய கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. வேண்டிய யந்திரங்கள் கருவிகள் வாங்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரிவு 1969 மார்ச் திங்களில் செயல்படத் தொடங்குமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இப்பிரிவு முடிவில் வணிக முறையில் இயங்கும் பிரிவாக்கப்படும்.

செயலூக்கக் கரியம் (Active carbon) தயாரிப்பதற்காக, தென்னார்க்காடு மாவட்டம் வடலூரில் 1968 மார்ச் திங்களில் உற்பத்தி தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட தொழில் பிரிவு, முதலில் நிறுவப்பட்ட உலைக்கூட யந்திரம் வெள்ளோட்டச் சோதனையில் பழுதுற்றதால், திட்டமிட்டபடி உற்பத்தியைத் தொடங்க முடியவில்லை. இந்த இயந்திரத்தை தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய சிறப்புவகை 310 A. I. S. I. உருக்கு இந்தியாவில் கிடைக்கவில்லை. இதனை இங்கிலாந்தான் உருக்கு நிறுவனம்

வழங்க முடியவில்லையெனில், வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளது. புதிய உலைக்கூட யந்திரம் உருவானதும், இத் தொழில் பிரிவு 1969–70-ல் மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கும்.

மேற்கண்ட தொழில் பிரிவுகளைச் செயல்படச் செய்தவற்கான முன்னோடி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரிவுகள் 1969–70-ல் தொழில்படத் தொடங்குமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

(1) கிண்டியில் நுரைமம் (yeast) தயாரிப்பதற்கான தொழிற் பிரிவு.

(2) வடார்க்காடு மாவட்டம் வாலாஜாபேட்டையில் சோடியம் டைகுரோமேட் தயாரிப்பதற்கான தொழிற் பிரிவு.

(3) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருவள்ளூருக்கு அண்மையில காக்களூரில் மத்திய மின் கருவிகள் சோதனைக்கூடம்.

நான்காவது திட்டத்தின் முதல் ஆண்டாகிய 1969-70-ல் "சிறு தொழில்கள்" என்பதன் கீழ் அடியிற்கண்ட புதுத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ளது.

(1) செயலூக்க மண் (Activated earth) தயாரிப்புக்கான பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தல்.

(2) கடற் கிளிஞ்சல்களிலிருந்து இரசாயனச் சுண்ணம் தயாரிப்பதற்குரிய பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தல்.

(3) சேலம் மாவட்டம் மேச்சேரியில் மென்தோல்—தொழில் தோல் தயாரிப்புக்கான உற்பத்தி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் திட்டம்.

(4) விருத்தாசலம் மட்பாண்டப் பயிற்சிப் பள்ளியில் எனாமல் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம்.

(5) கிண்டியிலுள்ள அரசு விஞ்ஞானக் கண்ணாடிப் பயிற்சிப் பள்ளியை விரிவு படுத்துதல்.

(6) கோவையில் விஞ்ஞானக் கண்ணாடிக் கருவிகள் தயாரிப்பதற்காக பயிற்சி உற்பத்தி நிலையம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(7) விருத்தாசலம் மட்பாண்டப் பயிற்சிப் பள்ளியில் பணியாளர் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.

(8) தஞ்சாவூரில் மின் மருத்துவக் கருவிகள் பணி—செப்பனிடும் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுதல்.

(9) மின் கருவிகள், ரப்பர் தொழில் நுட்ப இயல், குளிர் வசதி இயந்திரங்கள் குறித்த படிப்பு கற்பிக்க, கிண்டியில் தொழில் நுட்பப் பயிற்சிப் பள்ளியை விரிவு படுத்துதல்.

பிளாஸ்டிக் பொறியியல்—கருவிகள் மத்திய நிறுவனம்.

அனைத்து நாடுகள் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் பிளாஸ்டிக் பொறியியல்—கருவிகள் மத்திய நிறுவனம் ஒன்றை இந்திய அரசு அமைத்து வருகிறது. பிளாஸ்டிக் தொழிலுக்கு வேண்டிய சிறப்பு அச்சுகளையும் வார்ப்புகளையும் வடிவமைத்துத் தயாரிப்பதில் இந்த நிறுவனம் பயிற்சி அளிக்கும். இந்த நிறுவனம் கிண்டியில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் இதற்கென 8 ஏக்கா நிலத்தை இந்த அரசு இலவசமாக அளித்துள்ளது. கிண்டியிலுள்ள பொதுக் குத்தகைப்பட்டறைக் கட்டிடம் இந்த நிறுவனத்துக்கு வாடகைக்கு விடப் பட்டுள்ளது. ரூ. 2·11 லட்சம் மதிப்புள்ள யந்திரங்களும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில்களுக்கு அரசு உதவிச் சட்டம்.

தொழில்களுக்கு அரசு உதவிச் சட்டத்தின் கீழ் 1967–68-ல 2,884 தொழிலதிபர்களுக்கு ரூ. 29·70 லட்சம் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1968–69-ல

இவ்வகையில் ரூ. 30 லட்சம் செலவிடப்படும். இந்த ஆண்டில் உதவி அளிக்கப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களில், மோட்டார் உறுப்பு நிறுவனம் முதலிடம் வகிக்கிறது. உருக்கு பாலிதீன் முதலியவற்றிலிருந்து பல் வேறு பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் ஏனைய தொழில்கள் கணிசமான அளவில் இவ்வசதியைப் பயன் படுத்திக்கொண்டன.

4-வது திட்ட காலத்தில் ரூ. 250 லட்சம் கடன வழங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. இதற்காக 1969-70 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1956–57 முதல் 1968–69 வரை கொடுக்கப்பட்ட கடன்களைக் காட்டுகிற புள்ளி விவர அறிக்கையை இந்த ஆய்வுரையின் I-வது இணைப்பில் காணலாம்.

தொழில் பேட்டைகளும் மேம்பாடு செய்த மனைகளும்.

நீர், மின் சக்தி, போக்குவரத்து வசதி, சாலைகள் முதலிய வசதிகளுடன் சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு நன்கு திட்டமிட்ட இடவசதியை அளிப்பதன் மூலம், இம் மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்து விரைவு படுத்துவதே தொழிற் பேட்டைகளை நிறுவுவதன் முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

பல தொழில்களுக்கான தொழிற்பேட்டைகள்.

இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டங்களின் போது பல்வேறு அளவுகளில் தொழிற் பிரிவுகளுக்கு வேண்டிய இடவசதியுடன் பல தொழில்களுக்கான 20 தொழிற் பேட்டைகளை அரசு நிறுவியது. இத் தொழிற் பேட்டைகளில் கட்டப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகள் எண்ணிக்கை விவரம், வாடகை வீதங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

இரண்டாம் திட்டத் தொழிற் பேட்டைகள்.

தொழிற் பேட்டையின் பெயர்.	கட்டப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	சதுர அடிக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு 1969 சனவரி 1-ம் தேதி முதல் 1970 மார்ச் 31-ம் தேதி வரை செயலிலுள்ள திருத்த வாடகை வீதம் (காசுகளில்).
(1)	(2)	(3)	(4)
1 கிண்டி ..	128	128	15
2 மதுரை ..	36	36	11
3 விருதுநகர் ..	15	8	10
4 பேட்டை ..	12	11	11
5 ஈரோடு ..	11	11	10
6 காட்பாடி ..	16	14	8
7 தஞ்சாவூர் ..	6	6	9
8 திருச்சி ..	29	27	11
9 மார்த்தாண்டம் ..	5	5	8
மொத்தம் ..	258	246	

மூன்றாவது திட்டத் தொழிற்பேட்டைகள்.

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	கட்டப்பட்ட தொழிற் பேட்டைகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட தொழிற் பேட்டைகளின எண்ணிக்கை.	சதுர அடிக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு 1969 சனவரி 1-ம் தேதி முதல் 1970 மார்ச் 31-ம தேதி வரை செயலிலுள்ள திருத்த வாடகை வீதம் (காசுகளில்).
(1)	(2)	(3)	(4)
1 அம்பத்தூர்	117	117	10
2 தேனி	7	6	5
3 திண்டுக்கல்	18	14	7
4 காரைக்குடி	12	12	5
5 கோவில்பட்டி	11	7	5
6 கிருஷ்ணகிரி	12	10	7
7 புதுக்கோட்டை	12	9	5
8 அரக்கோணம்	6	6	7
9 சிவகங்கை	6	4	5
10 நாகர்கோவில்	6	6	7
11 கும்பகோணம்	4	4	7
மொத்தம் ..	211	195	

1966–69 ஆண்டுத் திட்டக் கால அளவுகளில் இடம் யாதொன்றிலும் தொழிற்பேட்டை ஒன்றை நிறுவுவது என்ற குறிக்கோள் அளவினை எய்தத் திட்டமிடப்பட்டது. இத் திட்டத்திற்கிணங்க, 1966–69 ஆண்டுத் திட்டக் கால அளவுகளில் மொத்தம் ரூ. 176·32 லட்சம் செலவில் 6 பொதுத் தொழிற் பேட்டைகளையும் (Conventional Industrial Estates) 3 துணைத் தொழிற்பேட்டைகளையும் (Ancillary Industrial Estates) 5 அவ்வத் தொழிற்குறிய தொழிற்பேட்டைகளையும் (Functional Industrial Estates) நிறுவ அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத் தொழிற்பேட்டைகள் இதுவரை பல்வேறு நிலைகளில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அம்பத்தூர், மதுரை, காட்பாடி, அரக்கோணம், ஈரோடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள பொதுத் தொழிற்பேட்டைகளையும் மாதவரத்திலுள்ள அவ்வத் தொழில்களுக்குரிய தொழிற்பேட்டைகளையும் மொத்தம் ரூ. 69·134 லட்சம் செலவில் விரிவுபடுத்தும் திட்டங்களுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுத் திட்டக் கால அளவுகளில் 6 பொதுத் தொழிற்பேட்டைகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கிய, கட்டப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	செலவு (லட்சத்தில்).	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	கட்டப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூ. லட்சத்தில்)		
1 மேட்டூர்	6·15	4	1
2 காஞ்சிபுரம்	6·15	4	4
3 கரூர்	6·5	4	4
4 நாகப்பட்டினம்	3·263	6	4
5 ஓசூர்	6·016	6	..
6 கடலூர்	6·01	6	ஏற்ற இடம் இன்னும் முடிவாகவில்லை.
மொத்தம் ..	33·739	30	16

சிறப்பு வசதிகள் வேண்டியுள்ள தோல் தொழில், மட்பாண்டத் தொழில், பின் தொழில், உணவு-பழ அடிப்படையில் அமைந்த தொழில், கருவிகள் தொழில், மருந்துகள்-மருந்துக் கலவைத் தொழில், மின் அணுத் தொழில் போன்ற நுண்மை வாய்ந்த சிறப்பு வகைத் தொழில்களை வளர்ப்பதற்காக, இத் தொழில்களுக்கென்றே சிறப்பான தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத்தகைய தொழிற்பேட்டைகள் நிறுவப் பட்டால், அத் தொழிலைத் திட்டமிட்ட வகையில் வளர்ப்பதும், தக்க தொழில் நுட்பப் பணியாளர், பணி வசதிகள், திறமை மிக்க தொழில் நுட்பவினைஞர் கிடைக்காத சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதும் இயலக் கூடிய வகையில் அந்தந்தத் தொழில்களைத் தனித்தனியே ஒரே இடத்தில் தொகுதியாக அமைக்க முடியும். இத் தொழிற்பேட்டைகளால் உற்பத்தியும் விற்பனையும் பெருகுவதுடன் அனைத்து நாட்டுத் தரத்திற்கு ஏற்ப தரமுள்ள பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வினையும் ஊட்டும். இதனால் வெளி நாடுகளுக்கு இப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யும் வாய்ப்பும் கிட்டும். இந்த நோக்கங்களை எய்தவே இத்திட்டங்கள் இடப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில், விருத்தாசலத்தில் மட்பாண்டத் தொழிலுக்காக ஒன்றும், மாதவரத்தில் தோல் தொழிலுக்காக ஒன்றும் ஆக அவ்வத் தொழில்களுக்கான இரண்டு தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட, கட்டி முடிக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட தொழில் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	கட்டப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	சதுர அடிக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு 1969 சனவரி 1-ம் தேதி முதல் 1970 மார்ச் 31-ம் தேதி வரை செயலிலுள்ள வாடகை வீதம் (காசுகளில்).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
விருத்தாசலம் ..	29	8	8	7*
மாதவரம் ..	21	14	14	10

1966-67, 1967-68 ஆண்டுத் திட்டக் கால அளவுகளில், இத்தகைய 6 தொழிற்பேட்டைகள் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பெற்றன. இவை கட்டப்படுவது தொடக்க நிலையில் உள்ளது. ஒவ்வொரு திட்டத்தின் செலவு,

* 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1970-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை.

இப்பேட்டைகளில் கட்ட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை, இதுவரை கட்டி முடிக்கப்பட்டவற்றின் எண்ணிக்கை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	செலவு.	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	கட்டப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2) (ரூபாய் லட்சத்தில்)	(3)	(4)
1 மின் தொழில், காகலூர் ..	23·172	16	10
2 உணவு-பழ அடிப்படையில் அமைந்த தொழில்கள்.	15·172	20	•
3 கருவிகள் தொழில், அடையாறு.	16·18	15	..
4 மருந்துகள்-மருந்து கலவைப பொருள் தொழில்கள்.	15·18	25	..
5 சென்னைக்கருகே மின் அணு தொழில்.	40·26	30	..
	109 964	106	10

துணைத் தொழிற்பேட்டைகள்.

இம்மாநிலத்தில் முக்கியமான இடங்களில் பெருந் தொழில்கள் பல அமைந்த பின்னர். அவற்றிற்கு வேண்டிய தேவைகளை நிறைவு செய்ய அப் பகுதிகளில் துணைத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அத்தகைய தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதன் வாய்ப்புகளை அரசு பரிசீலனை செய்த பின்னர், திருவெறும்பூர், வடலூர், உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றாக அத்தகைய மூன்று தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவ ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

திருச்சி கனரக அழுத்தக் கொதிகலன் தொழிற்சாலைக்கான பல்வேறு பொருள்கள், உதிரிப்பகுதிகள் ஆகியவற்றைச் சிறு தொழில் துறையில் தயாரிப்பதற்காகத் திருவெறும்பூரில் துணைத் தொழிற்பேட்டை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுமானப் பணி முடிவடைந்துவிட்டது. இரு பிரிவுகளுக்கு விளம்பரம் மூலம் புது விண்ணப்பங்கள் கேட்டிருப்பது நீங்கலாக, ஏற்புடைய தொழில் முனைவர்களுக்கு இப் பிரிவுகள் ஏற்கனவே ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (மட்பாண்டங்களுக்காக) வடலூரில் துணைத் தொழிற்பேட்டை ஒன்று மட்பாண்ட, தாய்மைக் கருவிகள் தயாரிக்கும் திருவாளர்கள் சேஷசாயி தொழில்கள் தனியார் நிறுவனம் நெய்வேலி மட்பாண்ட அதிகச் சூடு தாங்கும் கற்கள் தயாரிப்பு நிறுவனம் (Ceramics and Refractories, Ltd.) ஆகிய இரண்டு பெருந் தொழில்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக நிறுவப்பட 1967-68-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்துஸ்தான் நிழற்பட பிலிம் நிறுவனத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக உதகமண்டலத்தில் துணைத் தொழிற்பேட்டை நிறுவவும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு

† வத்தலக்குண்டில் முதற்கண் 6 பிரிவுகளைக் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டையில் உணவு-பழ அடிப்படையில் அமைந்த தொழில்களுக்காக 12 பிரிவுகள் கட்டப்பட்டன. இவை உணவு, மின் பொறியியல் தொழில்களுக்கு இப்போது ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் அம்பத்தூரில் உணவு-பழ அடிப்படையில் அமைந்த தொழில்களுக்காக சிறப்புத் தொழிற்பேட்டை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்புகள் இப்போது வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திட்டத்தின் செலவு, தொழிற்பேட்டைகளில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட, கட்டி முடிக்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	செலவு (ரூபாய் லட்சத்தில்).	ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	கட்டிமுடிந்த பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)
வடலூர் துணைத் தொழிற்பேட்டை.	3·844	6	4
உதகமண்டலம் துணைத் தொழிற்பேட்டை.	8·7	6	..
திருவெறும்பூர் துணைத் தொழிற்பேட்டை.	20·05	10	10
மொத்தம் ..	32·624	22	14

தனியார், கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைகள்.

அடியிற்கண்ட தனியார், கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கு, 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை ரூ. 108·79 லட்சம் அளவுக்கு அரசு கடன் உதவி அளித்துள்ளது.

தொழிற்பேட்டையின் பெயர்.	அளித்த கடன் உதவி (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1 கே. ஆர். சுந்தரம் (தனியார்) தொழிற்பேட்டை, திருவொற்றியூர்.	13·46
2 கோயம்புத்தூர் (தனியார்) தொழிற்பேட்டை, கோயம்புத்தூர்.	32·00
3 தூத்துக்குடி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, தூத்துக்குடி.	12·61
4 சக்தி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, பொள்ளாச்சி ..	16·00
5 சிவகாசி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, சிவகாசி	8·00
6 வியாசர்பாடி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை, வியாசர்பாடி.	24·50
7 சேலம் தொழில் கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டை	2·22
மொத்தம் ..	108·79

மேற்கண்ட தொழிற்பேட்டைகளில் இதுவரை 139 தொழிற்சாலைப் பிரிவுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. தனியார் தொழிற்பேட்டைகளிலும், கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைகளிலும் மேற்கொண்டு பணியாற்றுவதற்கு நிதி வழங்க, மாநில அரசு உத்தரவாதத்துடன் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து கடனுதவிபெற முனைப்பான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 1967-68-ல் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் சேலம்

கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைக்கு ரூ. 6·6 லட்சமும், வியாசர்பாடி கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைக்கு ரூ. 8·69 லட்சமும் கடன் அளிக்க ஏற்கனவே ஒப்புதல் அளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

இப்போது தொழிற்பேட்டை இராத வருவாய்க் கோட்டங்களில் நான்காவது திட்டக் காலத்தில், பொதுத் தொழிற்பேட்டையை அமைக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றக் கருதியுள்ளது. ஒவ்வொரு வருவாய்க் கோட்டத்திலும் தொழிற்பேட்டை ஒன்றை அமைக்கும் கொள்கையை நிறைவேற்ற இது உறுதுணையாயிருக்கும்.

சீர்செய்த மனைகள்.

இம் மாநிலத்தின் தொழிற் பகுதிகளைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் பெற்ற மனைகளை கையகப்படுத்தி, சாலைகள், மின்வசதி, நீர் வசதி, கழிவு நீர் அகற்று வசதி, பொருள்களை அனுப்பிவைக்க இருப்புப் பாதை வசதி முதலியவற்றுடன் அவற்றை மேம்படுத்தி, பெரிய நடுத்தர, சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு வழங்க வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அவர்கள் எளிதில் அங்கு தொழிற்சாலைகளை அமைத்து உற்பத்தி தொடங்கப் பெரிதும் உதவும் இத் திட்டம் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகிறதென்பது கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது :—

சீர்செய்த மனைகள் அமைந்துள்ள இடம்.	கையகப்படுத்த எண்ணியுள்ள நிலப்பரப்பு. (ஏக்கரில்.)	கையகப்படுத்தப் பட்ட நிலப் பரப்பு. (ஏக்கரில்.)	ஒதுக்கப் பட்டுள்ள மனைகள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 அம்பத்தூர்	1,180	1,149	393
2 மேட்டூர்	209	209	..
3 மதுரை	540	492	..
4 திருச்சி	478	478	..
5 ராணிப்பேட்டை	726	659	..
6 திருவள்ளூர்	980	..	..
7 கிண்டி	483	329	..

மேற்சொன்ன திட்டங்களைத் தவிர, இம் மாநிலத்தில், சேலம். அரக்கோணம், தூத்துக்குடி, மணலி, கத்திவாக்கம், காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களிலும் தாம்பரம் செங்கற்பட்டு தெற்கு நீள பெருஞ்சாலையின் இருமருங்கிலும் சீர் செய்த மனைகள் கொண்ட பேட்டைகளை நான்காம் திட்டக் காலத்தில் அமைக்கக் கருதியுள்ளது.

கைப்பணிகள்.

இம் மாநிலத்தின் தொன்மை வாய்ந்த கைவினைகளைப் புத்துயிரூட்டி அவை தழைத்தோங்க வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் 1966 முதல் 1969 வரையுள்ள ஆண்டுத் திட்டக் காலங்களிலும் பல்வேறு கைவினைகளில் பயிற்சி உற்பத்தி நிலையங்கள் பலவற்றை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. கைப்பணி வளர்ச்சிக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் 60 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. 1968-69-ம் ஆண்டில் இத் திட்டப்பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 3·733 லட்சமாகும். கடந்த திட்டங்களில் தொடங்கப்பட்ட பயிற்சி உற்பத்தி நிலையங்கள் பெரும்பாலானவை, திட்டத்தின் கீழ்வராத வேலைத் திட்டங்களாகத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

கீழ்க்கண்ட கைவினைகளுக்காக அரசு, தற்போது பயிற்சி நிலையங்களை, நடத்தி வருகின்றது :—

மாமல்லபுரத்தில் சிற்பப் பயிற்சி நிலையம் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. சுவாமிமலை, தாம்பரம், சேலம், மதுரை. ஆகிய இடங்களில் வேலைப்பாடுகள் அமைந்த உலோகப் பொருள்கள் தயாரிப்பு வேலையில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ரதம் தயாரிப்பு பயிற்சி நிலையம் நாகர்கோயிலில் செயல்பட்டு வருகின்றது. வெண்கலப் பாத்திரங்கள் தயாரிப்பு வேலை குறித்த பயிற்சி நிலையம் நாச்சியார்கோயிலிலும் வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தட்டுகள் தயாரிப்பு வேலை பயிற்சி நிலையம் தாம்பரத்திலும், வெள்ளி சரிகை தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம் சென்னை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களிலும். சணல் இரட்டுகள் தயாரிப்பு நிலையம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோபாலசமுத்திரம், ஆயக்குடி, ஆகிய இடங்களிலும் வடக்கு ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சின்ன சேலத்திலும், பனை ஓலைப் பொருள்கள் தயாரிப்பு நிலையம் புதுக்கோட்டை, இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களிலும், அலங்கரித்த பொம்மைகள் தயாரிப்பு பயிற்சி நிலையம் சென்னையிலும், கம்பளி இரட்டுகள், கோலக்குடியிலும், கற்றாழை நார் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம் நெடுவாயிலிலும், அரக்குப் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம் சோழமாதேவியிலும் இப்போது அரசால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1968–69-ல் இப்பயிற்சி நிலையங்கள் பலவற்றில் 244 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். பயிற்சிக் கால அளவு அந்தந்த கைவினைகளை பொறுத்து ஓராண்டு முதல் நான்கு ஆண்டுகள் வரை பரந்துள்ளது. 1967–68-ம் ஆண்டில் கைவினைப் பொருள்கள் உற்பத்தியின் மதிப்பும் விற்பனைத் தொகையும் முறையே ரூ. 4,07,488, ரூ. 3,59,189 ஆகும். 1968–69-ல் 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1968-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31-ம் தேதி வரை உற்பத்தியின் மதிப்புப் விற்பனைத் தொகையும் முறையே ரூ. 1,91,948, ரூ. 1,76,955 ஆகவும் இருந்தன.

மேற்சொன்ன பயிற்சி நிலையங்களைத் தவிர, கலைகள்—கைப்பணிகள் கல்லூரி ஒன்றைச் சென்னையிலும், கலைகள்-கைப்பணிகள் பள்ளி ஒன்றைக் கும்பகோணத்திலும் அரசு நடத்தி வருகின்றது. வண்ணம் தீட்டுதல், சிற்ப வேலை, வணிக ஓவியம் ஆகியவை இப்பாடமுறைகளில் அடங்கும்.

சென்னையிலுள்ள கலைகள் கைப்பணிகள் கல்லூரியில் 1968 ஜூலை முதல் தொழில் வடிவ அமைப்புக்கலையில் பட்ட மேற்படிப்புப் பட்ட முறை ஒன்று தொடங்கப்பட்டு உள்ளது.

நாச்சியார்கோயிலில் உலோகக் கைவினைப் பொருள்கள் உற்பத்திக்கான பொது வசதிகள் பெற்ற நிலையம் இப்போதுதான் செயற்படத் தொடங்கியது. இந்நிலையம் உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கு நியாயமான கட்டண வீதங்களில் வசதிகளையளிக்கவேயுள்ளது.

கிருஷ்ணகிரியில் கருங்கற்களைப் பளபளப்பாக்குவதற்கான உற்பத்தி நிலையம் கூடிய விரைவில் செயல்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கருங்கற்களைப் பளபளப்பாக்கி ஏற்றுமதி செய்வதே இந்நிலையத்தின் நோக்கமாகும்.

இம்மாநிலத்தில் கைப்பணிப் பொருள்களின் தரம், உற்பத்தி, விற்பனை முதலியவற்றைக் குறித்து ஆலோசனை நல்குவதற்காக 1968 நவம்பரில் அரசு மாநிலக் கைப்பணிகள் வாரியத்தை அமைத்தது.

சென்னை, மாமல்லபுரம், நெய்வேலி, தஞ்சாவூர், திருச்சி, திண்டுக்கல், திருநெல்வேலி, சேலம், கோவை ஆகிய இடங்களில் கைத்தறித் துறையும் கூட்டுறவுத் தொழில் பிரிவுகளும் தனியார் கைவினைஞர்களும், கைப்பணியாளர்களும் தயாரிக்கின்ற கைப்பணிப் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கு வசதியாயிருக்கும் பொருட்டு, விற்பனை நிலையங்களை மொத்தம் ஒன்பது கைவினை விற்பனை நிலையங்களை அரசு நடத்தி வருகிறது. உலகத் தமிழ் மாநாடு, இந்திய உலக வணிகச் சந்தை உட்பட 1967–68-ல் இம்

மாநிலத்தில் நடத்தப்பட்ட பெரிய பொருட்காட்சிகள் அனைத்திலும் இத்தகைய விற்பனை நிலையங்கள் பங்கு கொண்டன. இத்தகைய விற்பனை நிலையங்களின் விற்பனை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. 1966–67-ல் ரூ. 32·20 லட்சம் மதிப்புள்ள பொருள்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கையில் 1967–68-ம் ஆண்டில் ரூ. 38·66 லட்சம் மதிப்புள்ள பொருள்கள் விற்பனையாகியுள்ளன. 1966–67-ல் ரூ. 51,556 ஆதாயம் பெற்றிருக்கையில், 1967–68-ம் ஆண்டிற்கான ஆதாயம் ரூ. 1,34,693 ஆகும். நடப்பாண்டில் முதல் ஆறு திங்களில் மொத்த விற்பனைத் தொகை ரூ. 15,79,331 ஆக இருந்தது. கிடைத்துள்ள ஆதாயம் ரூ. 1,63,450 ஆகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. மேற்சொன்ன விற்பனை நிலையங்களைத் தவிர தமிழ் நாடு கைப்பணிகள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், வேலூர், ஈரோடு, உதகமண்டலம், கடலூர், கரூர், தூத்துக்குடி, சென்னை, புதுடில்லி, ஆகிய இடங்களில் விற்பனை நிலையங்களை நடத்தி வருகின்றது. இத்தகைய விற்பனை நிலையங்களில் மொத்த விற்பனைத் தொகை 1966–67-ல் ரூ. 14,09,429 ஆக இருக்கையில், 1967–68-ம் ஆண்டில் விற்பனைத் தொகை ரூ. 12,40,744 எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

கைப்பணிப்பொருள்கள் பட்டியல் ஒன்று இந்த ஆய்வுரையில் IV-ம இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கயிறு.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒப்பளிப்பு பெற்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எந்தமொழியில் அரசு கயிற்றுத் தொழில் பள்ளி 1961-ம் ஆண்டு நவம்பர் 15-ம் தேதி முதல் செயல்படத் தொடங்கியது. இங்கு மாணவர்களுக்கு இரண்டாண்டுக் காலத்தில் சங்கிலிப் பின்னல், முறையில் கயிறு திரித்தல், கயிற்றுப்பாய் நெய்தல், ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 படிப்பு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இந்தப் பயிற்சி வகுப்பில் 1968–69-ல் மூன்று மாணவர்கள் முதலாண்டிலும் இரண்டாவது ஆண்டில் 19 மாணவர்களும் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். நவீன உற்பத்தி முறையில் கயிற்றுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக பயிற்சியளிக்கும் நோக்கத்துடன் கயிற்றுப் பள்ளியை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் பாய்களையும், முரட்டு நார்களையும் தயாரிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை விளக்குவதன் பொருட்டு திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்காசியில், முன்னோடி தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா ஆகியவற்றிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட யந்திரங்கள் யாவும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இத் தொழிற்சாலை 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் 13-ம் தேதியிலிருந்து உற்பத்தியைத் தொடங்கின. முழு அளவில் வேலை துவங்க சிறிது காலம் ஆகும். வாணிப அடிப்படையில் இதை நடத்துவதற்காக கூடுதல் யந்திரங்களை வாங்கவும் மட்டை ஊறும் குட்டைகளை மேலும், அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமப்பணி நிலையங்கள்.

இத் திட்டத்தின்கீழ் 1968–69-ம் ஆண்டில் இயங்குகிற ஒரே தொழிலசாலை மாமண்டூரிலுள்ள கையினால் செய்யப்படும் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆகும். 1962-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியில் தொடங்கப்பட்ட இந் நிலையம் எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையினருக்கு, தட்டையான கோப்பு அட்டைகளை வழங்கி வருகிறது. இத் தொழிற்சாலையை எடுத்துச் செயல்படுத்த தம்மால் இயலாது என்பதை சென்னை, எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை இயக்குநர் தெரிவித்துள்ளதால், உயர்தர வரைபடத்தாள்களையும் புகைபடத் தொகுப்பு ஏட்டுத் தாள்கள் (Album months) முதலியவற்றைத் தயாரிக்க இத் தொழிற்சாலையின் பணிகளைப் பரவலாகச் செய்வதன் வாயிலாக இத் துறையினரே இத் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்துவதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கென [illegible] யந்திரத் தொட்டி வாங்குவதென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பட்டுத்தொழில்.

[illegible] காரணமாக [illegible] பட்டுத் [illegible] மாநிலத்துடன் சேர்க்கப்பட்டன. தொழில் [illegible] விரிவுபடுத்துவதன் பொருட்டு, இம்மாநிலத்தில் [illegible] தொழிலை [illegible] பல பட்டு [illegible] வளர்ப்பவர்களின் துறைவாரியாக [illegible] தொழிற் பிரிவுகள் [illegible] அமைக்கப்பட்டன. இத் தொழில் தேவைகளை நிறைவேற்றும் [illegible] நீங்கிய [illegible] வழங்குவதற் பிரிவுகளில் [illegible] உற்பத்தி செய்த பட்டுப் புழுக்களிலிருந்து [illegible] தொழிற் பிரிவுகளாகும். இத் [illegible] பொருட்டு 1967–68-ல் ஏரு [illegible] தொழில் [illegible] பட்புலன் விளக்கப் பண்ணை மேடு. [illegible] உத்தனப்பள்ளியில் நிறு [illegible] பண்ணை ஒன்று 1969–70-ல் [illegible] பதியங்கள் வழங்குதல், [illegible] உதவி செய்தல், கிணறு [illegible] வழங்குதல். பட்டுப்புழு வளர்ப் [illegible] பட்டு வளர்ப்பவர்களுக்குப் [illegible] கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. [illegible] (1968-ம் [illegible]) 1968–69-ல் கடனாகவும் உதவித் தொகையாகவும் ரூ. 24,000 [illegible] வட்டம் கோலட்டியிலும் [illegible] பிர்க்கா), மேடஹள்ளியி (நீலகிரி [illegible]). [illegible] ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த மூன்று பெரு [illegible] பட்டு [illegible] பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன [illegible] பதிகங்கள் மிகவும் பயன் [illegible] படுத்தப்பட்டன.

1967–68 [illegible] ஏற்படுத்தப்பட்ட பெரிய [illegible] முறையே 210, 40 ஏக்கர் அளவு பட்டுப்பண்ணைகள் [illegible] ஆவாடி பிர்க்காவில் பெரிய பரப்பளவில் [illegible] 87·13 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது. [illegible] 30 ஏக்கர் பரப்பளவில் முசுக்கட்டைச் [illegible] வட்டத்திலுள்ள 13,974 செடி [illegible] பெற்று முசுக்கட்டைப் பயிரிடுவதற்கு ஏக்கர் அரசு [illegible] முதல் நடவடிக்கை எடுக்கப் [illegible] பட்டது.

[illegible] ஒன்றுக்கான கட்டிடம் [illegible] நிறுவப்பட்டுவிட்டது. இந்தக் கட்டும் வேலை [illegible] யந்திரமும [illegible] தொடங்கவிருக்கிறது. "கழிவுப் தொழிற்சாலை [illegible] பட்டு" நெசவாளர்களுக்கு [illegible].

1968–69-ம் [illegible] செயல்படுத்தப்படும். [illegible] 1969–70-ல் [illegible] முசுக்கட்டை மரங்கள் இந்த [illegible] ஏற்படுத்தப்படும். இத் தொழிலில் [illegible] 400 ஏக்கர் [illegible] ஜப்பா நவீன [illegible] இத் தொழிலின் இம்மா [illegible] திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. [illegible] இல்லாததால் குன்னூரிலுள்ள நிலத்தில் [illegible] நடவடிக்கை [illegible] திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பட்டு [illegible].

[illegible] V-ம் இணைப்பில் [illegible].

தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

1968-ம் [illegible] மார்ச் 31-ம் தேதியில் உள்ள நிலவரப்படி, 395 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. இவற்றில் 224 சிறு தொழில் [illegible] தொழில்கள், 35 கயிற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், 135 கைத்தறி [illegible]

தொழில் கூட்டுறவு, ஒரு பட்டுத் தொழில் கூட்டுறவு ஆக்யவையாகும். 1967–68–ல் நிறைவேற்றப்பட்ட (கூட்டுறவுத் தொழிற்பேட்டைகள் நீங்கலாக) தொழில் கூட்டுறவுத் திட்டங்களுக்கு மொத்தச் செலவு ரூ. 5·202 லட்சம் ஆகும். 9 சங்கங்கள் நடப்பு ஆண்டில் சீரமைக்கப்பட்டன. [illegible]பட்டியில் சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் பணிக்கூட்டுறவுச் சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. விடாமுயற்சியாலும், சங்கங்கள் சீரமைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், தொழில் கூட்டுறவுகள் உற்பத்தியிலும் விற்பனையிலும் நல்ல பலன்களை அடைய முடிந்தது. 1966–67–ல் உற்பத்தியும் விற்பனையும் பற்றிய மதிப்பு முறையே ரூ. 297 லட்சமும், ரூ. 316 லட்சமும் ஆக இருக்க, 1967–68 மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பும், விற்பனை அளவும் முறையே ரூ. 350 லட்சமும், ரூ. 401 லட்சமுமாக இருந்தன. இது உற்பத்தியில் 18 சதவீத அதிகரிப்பையும் விற்பனையில் 27 சதவீத அதிகரிப்பையும் காட்டுகிறது. 1968–69–ல் [illegible] சிறப்பாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழில் கூட்டுறவுச் [illegible] நீலகிரி மாவட்டத்தில் [illegible] 8 [illegible] பற்றியும் கையால் [illegible] 11 [illegible] சங்கங்களை [illegible] 1967-68 [illegible] தொழிற்சாலைகளின் [illegible] ரூ. 91 [illegible] மாகும். இந்த 8 [illegible] 4 [illegible] 1967–68–[illegible] யில் இறங்கியதால், 1968–69–[illegible] அதிகமாகவே இருக்கின்றன. [illegible] சங்கமும், ஆதாயத்துடனே [illegible] ரூ. 96,000 ஆகும்.

சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தி [illegible] சங்கம், கோவில்பட்டியில் [illegible] தீப்பெட்டித் [illegible] படும் தீப்பெட்டித் [illegible] ஆகவே, [illegible] தொழில் கூட்டுறவு பொட்டாசியம் [illegible] ரூ. 30 லட்சம் செலவில் தொடங்க [illegible].

1968–69–ல் ஒரு வேலைத் [illegible] தொழில் கூட்டுறவு அச்சகம் சிவகாசியில் பதிவு [illegible] தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அச்சுத் [illegible] கூட்டுறவு அச்சகம் [illegible] முறையையும் இந்த அச்சகம் எடுத்துக்கொள்ளும். [illegible] பெட்டித் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான [illegible] அச்சிட்டுத் தரும். இவ்வச்சகம், 1969–70–[illegible] என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சென்னையில் [illegible] கோயம்புத்தூரில், பாலிதீன் [illegible] தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கமும் கரூரில் ஒரு மத்திய கொள்முதல் பயிற்சி [illegible] தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கமும் இவ்வாண்டில் பதிவு [illegible].

இவ்வாண்டில், கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் [illegible] தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இயந்திரங்கள் [illegible] பிரம்புத் தயாரிப்பில் மூன்று [illegible].

அரசாலும், தமிழ்நாடு தொழில் கூட்டுறவு வங்கியாலும் இத்தகைய சங்கங்களுக்கு கணிசமான நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டது.

நிதி உதவி அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	1961-62 முதல் 1967-68		1-4-68 முதல் 31-12-68 வரையில்.	
	சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	ரூபாய் லட்சத்தில்.	சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	ரூபாய் லட்சத்தில்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 தொழில்களுக்கு அரசாங்க உதவி அளிப்புச் சட்டம்.	309	18·64	..	..
2 தமிழ்நாட்டுத் தொழில் கூட்டுறவு வங்கி—				
(a) தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.	206	114·50	22	12·54
(b) சிறு தொழில்கள்.	49	14·53	2	0·17

1967–68 தமிழ்நாட்டில், தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட்டுள்ளதன் விவரம் பின்வருமாறு :—

1	31—3—1968-ல் உள்ள நிலவரப்படி செயல்பட்டு வந்த தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	395
2	மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகச் செயல்பட்டு வரும் சங்கங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை.	376
3 (a)	இரண்டாம் இனத்தில் ஆதாயத்துடன் செயல்பட்டு வந்த சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	134
(b)	இரண்டாம் இனத்தில் விரயத்தில் செயல்படும் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை—	
(1)	கைப்பணிச் சங்கங்கள் (ஹரிஜனங்கள், பெண்டிர், கயிற்றுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர் நலனுக்கான சங்கங்கள் உட்பட).	177
(2)	மற்றவை	65
4 (a)	3 (a) இனத்திலுள்ள சங்கங்களுக்கு 31—3—1968-ல் முடிவடைந்த ஆண்டில் கிடைத்த ஆதாயம்.	ரூ. 12·16 லட்சம்.
(b)	3 (b) இனத்தில் உள்ள சங்கங்களுக்கு 1967-68 ஆண்டில் ஏற்பட்ட விரயம்.	ரூ. 8·55 லட்சம்.
(c)	31—3—1968-ல் உள்ள நிலவரப்படி மொத்த விரயம்.	ரூ. 25·66 லட்சம்.
5	மூன்றாண்டுகளுக்கு மேலாகச் செயல்படும் சங்கங்களுக்கு கிடைத்த ஆதாயம்.	ரூ. 3·61 லட்சம்

1968 செப்டம்பர் 1-ம் தேதியன்று செயலுக்கு வந்த 1968-ம் ஆண்டு தங்கக் (கட்டுப்பாட்டுச்) சட்டத்தில் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு பொன் வேலை செய்வதற்குக் கடன் வாங்கும் பொற்கொல்லர்களுக்கும் சான்றுகள் வழங்குவதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் செயல்படத் தொடங்கிய தேதியிலிருந்து அதாவது, 1968 செப்டம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஆறு திங்களுக்குள் இத்தகைய சான்றுகளுக்கான விண்ணப்பங்கள் மத்திய ஆயத்துறை அதிகாரிகளுக்குச் செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும், சான்று வழங்கப்பெற்ற தேதியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், இதற்காக கடன் வழங்கும் அதிகாரி குறிப்பிடக் கூடிய தவணைகளில் கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படாவிட்டால் அவ்வாறு வழங்கப்பெற்ற சான்றுகள் ரத்து செய்யப்படும்.

கிராமத் தொழில் திட்டங்களின் [illegible]

கிராமப்புறப் பகுதிகளிலும், சிறு நகரங்களிலும் கிராம, சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன், இந்தியா முழுவதும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 40 கிராமப்புறப் பகுதிகளில் சிறு தொழில் மும்முர வளர்ச்சிக்கு முன்னோடித் திட்டங்களை 1962-ம் ஆண்டில் இந்திய அரசு கொண்டு வந்தது. இதில் 3 திட்டங்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன.

முன்னோடித் திட்டங்களுக்காக இடங்களைத் தெரிந்தெடுப்பது குறித்து திட்ட ஆணைக் குழு குறிப்பிடும் கூறுகளின் அடிப்படையில், தொழில் மிகவும் பின்தங்கியவையும், நிலம் பெருமளவுக்குப் பயன்படுத்தப்படுபவையும், வேலையின்மையும் வேலைவாய்ப்புக் குறைந்த நிலையும் மலிந்திருப்பதாக எளிதில் உணரக் கூடியவையுமான கீழ்க்காணும் பகுதிகளை மாநில அரசு தெரிந்தெடுத்தது :—

1. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்பூதூர், திருவள்ளூர் வட்டங்கள், பொன்னேரிபேட்டை துணை வட்டம்.

2. சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர் வட்டம் (இதைத் தொடர்ந்து ஓமலூர் வட்டம், ஓமலூர், மேட்டூர் வட்டங்களினின்று இரு வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது).

3. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாங்குனேரி வட்டம்.

வேளாண்மை, பாசனம், போக்குவரத்து முதலியவற்றை எல்லா வகைகளிலும் மேம்படுத்துவதன் வாயிலாக, கூட்டுறவு வேளாண்மைத் தொழில் பொருளாதாரம் கொண்டு வருவதே முதன்மையான நோக்கமாக இருப்பதால், வாழ்க்கை நிலையையும் உற்பத்தி நிலையையும் உயர்த்துவதற்காகவும், கிராமச் சமூகத்தினரில் நிறைந்திருக்கும் பொருளில்லாருக்கும் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருவாரியாக நல்குவதற்காகவும் தொழில்கள் வளர்ச்சியை முழு அளவில் தூண்டியும் வளம்பெறும் வாய்ப்புகளை திரட்டவும் வேண்டும். எனவே, தொழில்களின் வளர்ச்சியை முக்கியமாகச் செறிவு படுத்துவதே இத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். கிராமப் பகுதிகளில் இத் தொழில்களையும் அவற்றிற்குத் துணையான நடவடிக்கைகளையும் வளர்க்க வேண்டும். இதற்கென இத் திட்டப் பகுதிகளில் நியமிக்கப்பட்ட திட்ட அதிகாரிகளால் திட்டப் பகுதிகள் ஆய்வு வேலை நடத்தப்பட்டது.

இது வரை அனுமதிக்கப்பட்ட இவ் வேலைத் திட்டங்களில் பயிற்சித் திட்டமாக பொது வசதிப் பணி நிலையங்கள், மூன்று பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறைகள், பளபளப்பு ஓடுகள் தொழில் பிரிவு, காலணி தொழில் பிரிவு, மரவேலைப் பிரிவு, காகித உறைகள், காகிதப் பைகள் தயாரிப்புப் பிரிவு, சாக்குக் கட்டிகள் உற்பத்திப் பிரிவு, துறைப்பிரிவுகள், மற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

கிராமத் தொழில் திட்டப் பணி மத்திய ஆதரவு பெற்ற திட்டமாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. 1968–69-ம் ஆண்டுக்காக இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 18 லட்சம் இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. இதன் அடிப்படையில்

தொடர் செலவிலும் தொடரா செலவின் கீழும் ரூ. 17,28,400 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில்களுக்கு அரசுதவிச் சட்டத்தின் கீழ் திட்டப் பகுதியில் தொழிலாளர்களுக்குக் கடன் வழங்க 1968–69 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 72,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

செயல்பட்டு வருகின்ற திட்டங்களின் அடிப்படையிலும், செயல்பட விருக்கிற திட்டங்களின் அடிப்படையிலும் 1969–70 ஆண்டுக்காக இப்போதுள்ள கிராமத் தொழில் திட்டங்கள் மூன்றினுக்குரிய தேவைகள் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. அவ்வண்ணமே, "35 தொழில்கள் முதலியன" என்னும் பணித்தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19·5 லட்சமும், "XLVII. மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும் முதலிய" என்னும் கடன் தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5·5 லட்சமும் 1969–70 திட்டமதிப்பீட்டில் தொகை ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத் தொழில் திட்டப்பணி சம்பந்தமாக 1969–70-ம் ஆண்டுக்கு இம் மாநிலத்திற்கு கிடைக்கக்கூடிய நிதி அளவு எவ்வளவு என்பதைப் பற்றி இந்திய அரசு இன்னும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆகவே, இந்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீட்டிற் கிணங்க 1969–70 ஆண்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் செய்யக் கருதியுள்ள நிதி ஒதுக்கீடுகள் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட பயிற்சிக் காலம் முடிவடைந்த பிறகு, கீழ்க் காண்பவை வற்றைத் தவிர திட்டப் பகுதிகளில் தொடங்கிய பயிற்சித் திட்டங்கள் யாவும் நிறுத்தப்பட்டன :—

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திட்டம்

(1) மரப் பொம்மை தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், திருப்பாச்சூர்.

(2) மரவேலைப் பயிற்சி நிலையம், குன்றத்தூர்.

(3) திருப்பாச்சூர், செம்பரம்பாக்கம் பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறைகளில் பயிற்சி.

(4) ஆவடியில் கம்பளி உறைகளையும், அடியற்ற காலுறைகளையும் பின்னுவதற்குப் பயிற்சி (இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது).

ஓமலூர் திட்டம்

சேலம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் அச்சுத் தொழில், துணைத் தொழில் பயிற்சி.

நாங்குனேரி திட்டம்

(1) வெண்கல வேலைப் பயிற்சி, வள்ளியூர்.

(2) தோல் கையுறை தயாரிப்பு நிலையம், வள்ளியூர்.

(3) வள்ளியூரில் பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறையில் பயிற்சியளித்தல்.

(4) அச்சுத் தொழில் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த தொழில்களில் பயிற்சி திருநெல்வேலி.

பொது.—மூன்று திட்டப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்த 27 பேர், சென்னை-5 சேப்பாக்கத்தில் உள்ள வானொலித் தலைமை அதிகாரி அலுவலகத்தில் வானொலி செய்தொழிலில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திட்டத்தில் நான்கு பொது வசதி நிலையங்கள் உள்ளன. முதன் முதலில் தொடங்கிய இரு நிலையங்கள் செயல்படுவதை கவனித்துப் பார்த்த பிறகு, மற்றும் இரு நிலையங்கள் துவங்குவது அவசியமில்லை எனக் கருதப்பட்டது. நாங்குனேரி திட்டத்தில் பத்துப் பொது வசதி நிலையங்களும், ஓமலூர் திட்டத்தில் நான்கு பொது வசதி நிலையங்களும் யாவும் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் இரண்டு பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. காலணித் தொழில் பிரிவு, மாப்பேடு பாய் உற்பத்தி காகித உறைத் தயாரிப்புப் பிரிவு, ஊத்துக்கோட்டை

நிலையம், அரண்வாயல், ஆகியவை ஸ்ரீபெரும்பூதூர், திட்டப் பகுதியி செயல்பட்டு வருகின்றன. பனை ஓலைப் பிரிவு, பழவேற்காடு கூடை தயா ரிப்பு நிலையம் திருநின்றவூர் ஆகியவை விரைவில் தொடங்கப்படும். ப பளப்பான ஓடுகள் தயாரிப்புப் பிரிவு, ஓமலூர், மரவேலைப் பிரிவு, ஓமலூர் தோல் பொருள்கள் தயாரிப்புப் பிரிவில் தாரமங்கலம் ஆகியவை ஓமலூர் திட்டப்பகுதியில் செயல்படுகின்றன. தாரமங்கலம், தோ பொருள் தயாரிப்புப் பிரிவில் தயாரிக்கப்பட்ட தோல் பொருட்க இத்தொழிலில் போட்டியிருப்பது காரணமாக விற்பனை செய்யப்பட முடி வில்லை. எனவே, இத் தொழில்பிரிவை மூடிவிடுவதென்று முடி செய்யப்பட்டது. ஓமலூர் பாலிதீன் தட்டைக் குழாய்கள் தயாரிப்பதற்கா தொழில் பிரிவு நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றது. இந்தத் தொழி பிரிவு 1969-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் செயல்படத் தொடங்குமென் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. வள்ளியூர், பொது நோக்குப் பொறியியல் பட் றையும் நாங்குனேரி திட்டத்தில் வடக்கு விஜயநாராயணம், சாக்குக் கட்டி தயாரிப்புப் பிரிவு ஆகியவை செயல்பட்டு வருகின்றன.

பட்டுத் தொழில் வளர்ப்புக்காக நாங்குனேரி திட்டப்பகுதியில் பனக்கு என்னுமிடத்தில் கட்புலன் விளக்கப்பட்டுப்பண்ணை ஒன்று செயல்படுகின்றத கிராமத் தொழில் திட்டப் பண்ணையின்கீழ் வாத்து வளர்ப்பும் ஊக்(விக்கப்படுகிறது. வாத்து வளர்ப்பவர்கள் இருபது பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஓமலூர், ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திட்டப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ரூ. 1,000 வரை கடன் கொடுக்கப்பட்டது. ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திட்டப் பகுதியில் கோரைப் பயிரிடும் திட்டமும் நிறைவேற்றுவதற்கு உள்ளது.

கிராமத் தொழில் திட்ட நிதிகளிலிருந்து, தொழில்களுக்கு அரசுதவிச் சட்டத்தின் கீழ் (ஆண்டுக்கு 3 சத வீதம்) மிகக் குறைந்த வட்டி வீதத் தில் தனியார் தொழிலதிபர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இதுவரை வழங்கப்பட்ட கடன் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	வழங்கப்பட்ட கடன் தொகை.
	ரூ.
1964–65	4,04,100
1965–66	6,02,850
1966–67	5,38,700
1967–68	2,29,000

இணைப்பு I.

தொழில்களுக்கு அரசு உதவி சட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட கடன்கள்

ஆண்டு.	உதவியளிக்கப்பட்ட இனங்களின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட மொத்த தொகை.	
(1)	(2)	(3)	
		ரூ.	பை
இரண்டாவது திட்டக்கால அளவு—			
1956–57	201	11,27,865	00
1957–58	3,401	24,88,962	00
1958–59	4,057	24,56,687	00
1959–60	3,952	22,26,558	00
1960–61	4,148	26,31,976	10
மொத்தம் ..	15,759	1,09,32,048	10

1969 மார்ச் 11]

ஆண்டு.	உதவியளிக்கப்பட்ட இடங்களின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட மொத்த தொகை.	
(1)	(2)	(3)	
		ரூ.	பை.
மூன்றாவது திட்டக்கால அளவு—			
1961–62	4,061	33,92,474	65
1962–63	4,811	28,82,813	19
1963–64	2,889	25,02,617	06
1964–65	2,082	30,00,289	00
1965–66	1,797	29,90,760	00
மொத்தம் ..	15,640	1,47,68,953	90
நான்காவது திட்டக்கால அளவு—			
1966–67	2,543	34,97,249	25
1967–68	2,884	29,70,564	00
1968–69	341	5,94,208	00
(31-10-68 வரை) மொத்தம்	5,768	70,62,021	25

தமிழ் நாடு 1956-ம் ஆண்டு சிறு தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழில்களுக்கும், கடன்களும், உதவித் தொகைகளும், வழங்குவது குறித்த விதிகளைச் சேர்ந்த 19-வது விதியின்கீழ், தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சேம நிதிக்கு வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகைகளின் விவரங்கள் :—

ஆண்டு.	தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை.	அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை.	
(1)	(2)	(3)	
		ரூ.	பை.
1957–58	43	65,000	00
1958–59	178	1,91,770	00
1959–60	198	1,79,925	00
1960–61	80	1,18,059	80
1961–62	71	1,25,000	00
1962–63	111	1,49,980	00
1963–64	83	1,21,047	00
1964–65	79	1,22,526	00
1965–66	92	1,22,941	00
1966–67	70	1,20,980	00
1967–68	3	10,000	00

1967–68-ம் கடன் தொகை வழங்கப்பட்ட தொழில்கள் பற்றிய விவரங்கள்.—

தொடரிலக்கமும் உதவி பெற்ற தொழிலின் பெயரும்.	உதவிபெற்ற பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை.	வழங்கப்பட்ட கடன தொகை.
(1)	(2)	(3)
		ரூ.
1 உணவுப்பொருள்கள்	16	7,48,700
2 பல வகைத் துணிகள்	7	27,000

தொழில் துறையின் சிறு தொழில் பிரிவுகளின் விவரங்கள் மாவட்ட வாரியாக—தொடர்ச்சி.

சிறு தொழில்கள். (1)	திட்டச் செலவு. (2) (ரூபாய் (லட்சத்தில்.)
மதுரை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.	
6 தொழிற்பேட்டை, தேனி	5·38
7 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, மதுரை	7·52
8 தொழிற்பேட்டை, திண்டுக்கல்	15·91
9 தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, மதுரை	0·49
10 கருவி அறைப் பட்டறை, மதுரை†	11·54
11 பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, கோடைக்கானல்*.	4·40
12 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, திண்டுக்கல்	5·71
13 சீர் செய்த மனைகள், மதுரை	76·00
14 மின் மருத்துவக் கருவிகள் பணி—செப்பனிடுவதற்கான துணை நிலையம், மதுரை.‡	
15 உணவு-பழ அடிப்படையில் அமைந்த தனித் தொழில் பேட்டை.	15·53
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்	
1 வேளாண்மைப் பண்ணைக் கருவிகள் பிரிவு, திருச்சிராப்பள்ளி.†	4·07
2 தொழில்பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி	11·86
3 கருவி அறைப் பட்டறை, திருச்சிராப்பள்ளி*	5·78
4 செயற்கைக் கற்களை தயாரிப்போருக்கு குளத்தூர் வட்டத்தில் நான்கு பட்டறைகள்.	0·45
5 தொழிற்பேட்டை, புதுக்கோட்டை	9·69
6 பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, கரூர்*	5·49
7 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, திருச்சிராப்பள்ளி ..	5·62
8 சீர் செய்த மனைகள், திருச்சிராப்பள்ளி	16·68
துணைத் தொழிற் பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி	39·65
தொழிற்பேட்டை, கரூர்	6·15
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்	
1 மிதிவண்டி இணைப்புப் பிரிவு, தஞ்சாவூர்*	7·50
2 தொழிற்பேட்டை, தஞ்சாவூர்	6·61
3 பித்தளைச் சாமான்கள், வெட்டுக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பணி நிலையம், கும்பகோணம்.*	7·83
4 தச்சு-கருமார் பட்டறை, மன்னார்குடி*	4·80

*தமிழ் நாடு சிறு தொழில்கள் கழகத்தின்கீழ் உள்ள பிரிவுகள்.

†தமிழ் நாடு சிறு தொழில்கள் லிமிடெட் கழகத்தின்கீழ் உள்ள பிரிவுகள்.

‡சென்னை மாவட்டத்திற்குரிய பட்டியலில் 21-வது இனத்தில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

தொழில் துறையின் சிறு தொழில் பிரிவுகளின் விவரங்கள் மாவட்ட வாரியாக—தொடர்ச்சி.

சிறுதொழில்கள். (1)	திட்டச் செலவு. (2) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.	
5 மாதிரி வார்ப்படசாலை கருவி அறைப் பட்டறை, தஞ்சாவூர்*.	8·93
6 பொதுநோக்கு பொறியியல் பட்டறை, மாயூரம்* ..	5·12
7 தொழிற்பேட்டை, கும்பகோணம்	8·59
8 தொழிற்பேட்டை, நாகப்பட்டிணம்	3·26
தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்	
1 தச்சு-கருமார் வேலைப் பட்டறை, கடலூர்*	4·80
2 மட்பாண்டத் தயாரிப்பு நிலையம், விருத்தாசலம் ..	34·83
3 மெருகிட்ட குழாய்த் தயாரிப்புச் சாலை, விருத்தாசலம் ..	8·09
4 மட்பாண்டத் தொழில் பயிற்சிப்பள்ளி, விருத்தாசலம் ..	5·21
5 தொழிற்பேட்டை, விருத்தாசலம்	32·78
6 பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, விழுப்புரம்* ..	5·49
7 நின்று எரியும் கரி தயாரிப்புப் பிரிவு, கடலூர்	3·86
8 துணைத் தொழிற்பேட்டை, வடலூர்	3:84
9 தொழிற்பேட்டை, கடலூர்	6·01
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்	
1 காலணிப்பிரிவு, பல்லாவரம்*	1·59
2 தொழிற்பேட்டை, அம்பத்தூர் சீர் செய்த மனைகள், அம்பத்தூர்.	418·00
3 பொதுநோக்கு பொறியியல் பட்டறை, காஞ்சிபுரம் ..	5·35
4 கட்டுமானப் பொருள்கள் பட்டறை, அம்பத்தூர்	29·25
5 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, அம்பத்தூர்	5·71
6 கருவி அறைப்பட்டறை, அம்பத்தூர்*	11·30
7 தோல் பொருள் தயாரிப்புத் தொழிற்பேட்டை, மாதவரம் (விரிவுத் திட்டம் உட்பட).	22·14
8 தோல் தொழில் பொது வசதி நிலையம், மாதவரம் ..	3·40
9 சீர்செய்த மனைகள், திருவள்ளூர்	201·50
10 தொழிற்பேட்டை, காஞ்சிபுரம்	6·15
11 மின்சாரக் கருவிகள் தனித் தொழிற்பேட்டை, திருவள்ளூர்.	23·17
12 மருந்து, மருந்து கலவைத் தொழிற்பேட்டை	15·18

*தமிழ் நாடு சிறு தொழில்கள் லிமிடெட் கழகத்தின்கீழ் உள்ள பிரிவுகள்.

தொழில் துறையின் சிறு தொழில் பிரிவுகளின் விவரங்கள் மாவட்ட வாரியாக—தொடர்ச்சி.

சிறு தொழில்கள். (1)	திட்டச் செலவு. (2) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்	
1 பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, வேலூர்* ..	7·30
2 தோல் பதனிடும் வேலை நிறைவு செய்யும் பிரிவு, விண்ணமங்கலம்.	14·83
3 மாதிரி வார்ப்படசாலை, காட்பாடி*	9·04
4 தொழிற்பேட்டை, காட்பாடி	16·28
5 தொழிற்பேட்டை, அரக்கோணம்	13·69
6 பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, திருவண்ணாமலை*.	5·00
7 தச்சு-கருமான் வேலைப் பிரிவு, அரக்கோணம்	3·48
8 சீர்செய்த மனைகள், இராணிப்பேட்டை	35·43
9 சோடியம் டை-குரோமேட் உற்பத்திப் பிரிவு, வாலாஜா பேட்டை.	7·55
சேலம் மாவட்டம்	
1 மின் முலாம் பூசும், மேட்டூர் அணை*	9·73
2 கைத்தறி பாகங்கள் பிரிவு, சேலம்*	12·53
3 படிகக்கல் பொடி செய்யும் சாலை, சேலம்*	3·85
4 தொழிற்பேட்டை, சேலம்	8·59
5 பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, நாமக்கல்* ..	5·49
6 பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, ஓமலூர் ..	5·35
7 தொழிற்பேட்டை, மேட்டூர்	6·15
8 சீர்செய்த மனைகள், மேட்டூர்	31·00
தர்மபுரி மாவட்டம்.	
1 தச்சுப்பட்டறை, கிருஷ்ணகிரி*	0·77
2 மிதிவண்டி இணைக்கும் பிரிவு, கிருஷ்ணகிரி *	3·73
3 தொழிற்பேட்டை, ஒசூர்	6·01
4 தொழிற்பேட்டை, கிருஷ்ணகிரி	9·69
கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்	
1 மரப் வேலைப் பிரிவு, பொள்ளாச்சி*	5·73
2 கருவி அறைப் பட்டறை, ஈரோடு*	5·36
3 மரை ஆணிகள், திருகு மரைகள் தயாரிக்கும் பிரிவு, ஈரோடு.*	1·72
4 தொழிற்பேட்டை, ஈரோடு	11·25
5 கருவி அறைப் பட்டறை, கோயம்புத்தூர்*	10·00

*தமிழ் நாடு சிறு தொழில்கள் லிமிடெட் கழகத்தின் கீழ் உள்ள பிரிவுகள்.

தொழில் துறையின் சிறு தொழில் பிரிவுகளின் விவரங்கள் மாவட்ட வாரியாக—தொடர்ச்சி.

சிறு தொழில்கள். (1)	திட்டச் செலவு. (2) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.	
6 உலையில் வைத்து சூடுறுத்தி அடித்து உருவாக்கும் தொழிற்பட்டறை, கோயம்புத்தூர்.*	6·98
7 மூலப் பொருள்கள் கிடங்கு, கோயம்புத்தூர்	2·16
8 பொதுக் குத்தகைப் பட்டறை, கோயம்புத்தூர்	7·52
9 பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, திருப்பூர்.* ..	5·49
10 துணை தொழிற்பேட்டை, உதகமண்டலம்	8·73
சென்னை மாவட்டம்.	
1 காலணிப்பிரிவு, பெரம்பூர்*	6·69
2 திருவல்லிக்கேணி காலணிப்பிரிவு, பெரம்பூர்*	1·17
3 அழுத்தப்பட்ட உலோகப் பொருள்கள் தயாரிப்புக்கான பிரிவு, சென்னை.*	12·94
4 மின்சாரப் பொருள்கள் பிரிவு, கிண்டி*	17·71
5 மரவேலைப் பிரிவு, கிண்டி*	7·42
6 கருவி அறைப் பட்டறை, கிண்டி*	25·64
7 பொது வேலை நிறைவுப் பட்டறை, கிண்டி*	2·68
8 உலையில் வைத்து சூடுறுத்தி அடித்து உருவாக்கும் தொழிற்பட்டறை, கிண்டி.*	11·61
9 பணிக் கழகம், கிண்டி	4·48
10 கண்ணாடி தொழிற்சாலை, கிண்டி*	10·66
11 அழுக்க வகையில் சூடுறுத்தி அச்சு வார்ப்படப்பிரிவு கிண்டி.*	9·69
12 மாதிரி வார்ப்படச் சாலை, கிண்டி*	16·92
13 தொழில் நுட்பத் தகவல் பிரிவு, கிண்டி	3·51
14 தொழிற்பேட்டை, கிண்டி	133·66
15 அச்சுக்கருவி வடிவ அமைப்புப் பிரிவு, கிண்டி* ..	7·39
16 தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம், கிண்டி	20·50
17 சீர்படுத்திய மனைகள், கிண்டி	53·48
18 குறைந்த குதிரைத் திறனுள்ள மோட்டார்கள் தயாரிப்பு பிரிவு, கிண்டி.*	7·89
19 யந்திர-உலோக ஆய்வுக்கூடம்	20·73
20 மின்மருத்துவக் கருவிகள் பணிமனை—செப்பனிடும் மத்தியப் பிரிவு.	7·56
21 சென்னை நகர் அருகில் மின் அணுத் தொழில்களுக்கான தொழிற்பேட்டை.	40·26
22 கருவிகள் தயாரிப்புக்கான தொழிற்பேட்டை, அடையாறு.	16·18
23 நுரைமம் உற்பத்திப் பிரிவு, கிண்டி, சென்னை-2 ..	4·46

*தமிழ் நாடு சிறு தொழில் கழகத்தின் கீழ் உள்ள பிரிவுகள்.

இணைப்பு—IV.

கைப்பணி நிலையங்களின் பட்டியல்.

திட்டத்தின் பிரிவின் பெயர். (1)	திட்டச் செலவு. (2) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
சென்னை மாவட்டம்.	
1 கலை-கைப்பணிக் கல்லூரி. சென்னை	4·73
2 வடிவமைப்பு செய்முறை விளக்க நிலையம். சென்னை ..	4·00
3 பளபளப்பான களிமண் பொம்மைகள் தயாரிப்பு நிலையம், பெரம்பூர்.	1·76
4 விற்பனை பெருநிலையம், சென்னை	0·25
5 கண்ணாடி விளையாட்டுச் சாமான்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், சென்னை.	0·25
செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.	
1 சிற்பப் பயிற்சி நிலையம், மாமல்லபுரம்	0·63
2 சித்திர வேலைபாடுகள் கொண்ட உலோகப் பொருட்கள், தயாரிப்பு பயிற்சி நிலையம், தாம்பரம்.	0·49
3 சித்திர வேலைபாடுகள் கொண்ட தட்டுகள் தயாரிப்பு பயிறசி நிலையம், தாம்பரம்.	0·52
4 பித்தளை, வெண்பகலப் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிலையம், காஞ்சிபுரம்.	0·69
5 விற்பனைப் பெரு நிலையம், மாமல்லபுரம்	1·56
தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.	
1 சணல் நாரைக் கொண்டு விரிப்புகள், இரட்டுகள் தயாரிப்பதற்கான பயிற்சி நிலையம், சின்ன சேலம்.	0·62
2 விற்பனைப் பெரு நிலையம், நெய்வேலி	0·98
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.	
1 சித்திர வேலைபாடுகள் கொண்ட உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிலையம், சுவாமிமலை.	0·37
2 சித்திர வேலைபாடுகள் கொண்ட உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், நாச்சியார்கோவில்.	0·49
3 வெண்கல விக்கிரங்கள் தயாரிப்பு நிலையம், சுவாமிமலை ..	0·30
4 விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, தஞ்சாவூர்	1·84
5 உலோகத் தொழிலுக்குப் பொதுவசதி நிலையம், நாச்சியார்கோவில்.	2·40
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.	
1 கம்பளங்கள், விரிப்புகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், கோலக்குடி.	0·41
2 விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, திருச்சி	1·01
3 பனை ஓலைப் பொருட்கள் தயாரிப்பு பயிற்சி நிலையம், புதுக்கோட்டை.	0·56

கைப்பணி நிலையங்களின் பட்டியல்—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் பிரிவின் பெயர். (1)	திட்டச் செலவு. (2) (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மதுரை மாவட்டம்.	
1 வேலைப்பாடமைந்த பித்தளைப் பொருள் தயாரிப்புப் பிரிவு நிலையம், மதுரை.	0·87
2 விற்பனைப் பெரு நிலையம், திண்டுக்கல்.	0·08
3 கண்ணாடிப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், மதுரை.	2·07
திருநெல்வேலி மாவட்டம்.	
1 வெண்கலப் பொருட்கள் தயாரிப்பு நிலையம், வாகைக் குளம்.	1·85
2 சணல் நாரைக்கொண்டு விரிப்புகள், இரட்டுகள் நெய்வதற்கான பயிற்சி நிலையம், கோபாலசமுத்திரம்.	1·40
3 கற்றாழைநார் பொருள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், நெடுவயல்.	1·26
4 அரக்குப் பூசிய பொம்மை தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், சேரன்மாதேவி.	0·28
5 விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, திருநெல்வேலி ..	1·84
6 சணல் நாரைக்கொண்டு விரிப்புகள், இரட்டுகள் நெய்வதற்கான பயிற்சி நிலையம், ஆயக்குடி.	0·84
கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.	
கோயில் தேர்கள் (ரதங்கள்) செய்வதற்கான பயிற்சி நிலையம், நாகர்கோயில்.	0·48
வட ஆற்காடு மாவட்டம்.	
கம்பளி உற்பத்தி நிலையம், விண்ணமங்கலம்	13·1
சேலம் மாவட்டம்.	
1 சித்திர வேலைப்பாடுகள்கொண்ட உலோகப் பொருட்கள் தயாரிப்புப் பயிற்சு நிலையம், சேலம்	0·56
2 விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, சேலம்	1·01
தருமபுரி மாவட்டம்.	
கருங்கல் மெருகிடு நிலையம், கிருஷ்ணகிரி	0·65
கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	
விற்பனை கொள்முதல் கிடங்கு, கோயம்புத்தூர்	1·01
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.	
பனை ஓலை உற்பத்திப் பொருள் பயிற்சி நிலையம், இராமேஸ்வரம்.	0·53

தமிழ் நாட்டு சிறு தொழில் கழகத்தின் கீழ் உள்ள பிரிவுகளின் உற்பத்தி அளவின் மதிப்பை காட்டும் விவர அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

தொடர் எண்.	பிரிவின் பெயர்.	1967–68-ல் உற்பத்தி.	30—9—1968 வரையில் உற்பத்தி.	ஏற்படக்கூடிய உற்பத்தி.	1968–69-ல் எதிர்பார்க்கப்படும் மொத்தம் உற்பத்தி.	1969–70 குறிக்கோள் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
49	கைத்தறிக்குத் தேவையான பாகங்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, சேலம்.	9·90	4·04	3·96	8·00	10·00
50	பண்ணைக் கருவிகள் தயாரிப்புப் பிரிவு, திருச்சிராப் பள்ளி.	9·87	4·42	4·43	8·85	10·00
51	பித்தளைச் சாமான்கள் தயாரிக்கும் பிரிவு, கும்பகோணம்.	8·70	3·28	3·72	7·00	10·00
52	பூட்டு தயாரிக்கும் பிரிவு, திண்டுக்கல்	4·67	2·31	2·29	4·60	3·50
53	மின்சாரப் பொருட்கள் தயாரிக்கும் நிலையம், கிண்டி.	7·31	6·34	8·66	15·00	12·00
54	கைவ ஆணிகள், திருகு மரைகள் தயாரிக்கும் பிரிவு, ஈரோடு.	3·83	1·39	1·41	2·80	4·50
55	குறைந்த குதிரைத்திறனுள்ள மோட்டார்கள் தயாரிப்புப் பிரிவு, கிண்டி.	2·20	0·95	0·95	1·90	6·00
56	உலோக அழுத்தப் பிரிவு, கிண்டி	1·69	..	..	..	1·80
57	பணிக்கழகம், மூலப்பொருள் கிடங்கு	13·05	தொழில், வாணிகத் துறையின் பொறுப்புக்கு மாற்றப்பட்டது.			
58	மாதிரி வார்ப்படச்சாலை, கிண்டி	9·67	3·70	4·30	8·80	10·00
59	மாதிரி வார்ப்படச்சாலை, காட்பாடி	4·77	2·21	2·29	4·50	5·50
60	மாதிரி வார்ப்படச்சாலை, தஞ்சாவூர்	4·13	2·70	2·80	5·50	3·00
61	மாதிரி வார்ப்படச்சாலை, பேட்டை	4·91	2·07	2·08	4·15	8·00
62	பொதுநோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, காஞ்சிபுரம்	*	0·45	0·55	1·00	3·00
63	பொது நோக்குப் பொறியியல் பட்டறை, ஓசூர்	*	0·49	1·01	1·50	1·00
	மொத்தம் ..	498·56	232·40	263·60	496·00	879·40

* 1968 ஏப்ரல் 1 முதல் மட்டுமே கழகப் பொறுப்பின் கீழுள்ளது.

123207
V211,31 N69
N69.18-1 2